

عاشقم نه وه ک دمرنډه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عاشقم نه وهک دږنده
نووسینی: جاسم زاری
نه خشه سازی ناووه: زهردهشت کاوانی

کتیبخانه ی حاجی قادری کوئی

به پړیوه بهری گشتی: موحه ممد خضر نه حمده ۰۷۸۲۴۶۷۱۳۹۴ - ۰۷۵۰۴۶۷۱۳۹۴

به پړیوه بهری هونه ری: موسته فا موحه ممد کوردی ۰۷۵۰۹۹۹۸۱۸۲

فهی سووک: کتیبخانه ی حاجی قادری کوئی / M.Ktebxana

نئیستگرام: کتیبخانه ی حاجی قادری کوئی / M.Ktebxana

لقی یه کهم: به رانه ر ده رگای قه لا - بازاړی رۆشن بیری

لقی دووهم: چوارپانی شیخ مه ممد - به رانه ر مزگه وتی مه ممد عه لاف

نیمیل: mdmaktaba@gmail.com

نه خشه سازی به رگ: عبدالله حاجی

چاپی یه کهم: ۱۴۴۵ ک - ۲۰۲۴ ز

پړیوانه: ۲۱ * ۱۴

تیراژ: ۱۰۰۰

لایه پره: ۴۷۶

نرخ: ۸۰۰۰

له به پړیوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان/ هه ری می کوردستان

ژماره ی سپاردنی (۸۶۹) سالی (۲۰۲۳) ی پیدراوه.

عاشقم نہ وہ کد مرندہ

نووسینی
جاسم زاری

به داخه وه به بهر پرتان راده گه يه نين كه ئيمرۆ هه ينى له كاتى به يانيدا مامۆستا و هه كيمى گه وره ي بيا بان نشين، بهر پرت جه نابى هه كيم سوهه يلى نووسهر و پرۆماننووس، دواى ئه وه ي به قوتابيه كانى شاد بوويه وه هه وائى مهرگى كه وته بهر گوپچكه مان و غه مبارى كردين، بهم بۆنه يه وه ئيمرۆ هه موو رهش ده پۆشين.

شايه نى باسه دواى ئه وه ي ئيمرۆ كاژير هه شتى به يانى په يامنير و كاميرامانه كه مان چووبوونه بيا بان و ده شتاييه كانى دهره وه ي شارى ئه ختهر تاوه كو چاوپيكره وتن له گه ل جه نابى هه كيم دا بكهن، وه لى به داخه وه بهر له گه يشتنى ئه وان هه كيم كوچى دوايى كردبوو. ئيستاش له گه لمان بن له كه ناله كه ي خۆتان راسته وخۆ مه راسيمى ناشتنى هه كيم سوهه يلتان بۆ ده گوازينه وه و ورده ورده خه لكى ده گهن و ئيره جه نجالى زياتر به خويه وه ده بينى.

ئاراي مه وله وى له گه ل بيستنى ئه م هه واله داواق بوو^(۱) بهرامبه ر شاشه كه و هاوارىكى به تازارى لى بهرز بوويه وه، بهرگه ي نه گرت و خيرا ته له فزيونه كه ي كوژانده وه و به خيرا ييه كى يه كجار زۆره وه له مالى چوويه ده رى و بهره و مالى رهنجى هاوپى وه رى كه وت. ئه و ده مه ي گه يشت به توندى له ده رگاي دا و رهنج هاته ده رى و هه په سا كه بينى ئارا هه ناسه ي سوار بووه و هانه هانى ليوه دى.

+ چى بووه برا، ئەى ھاوار چى بووه! دەلێى تا ئێره به ٲاكردن ھاٲووى؟!

- ٲهـنج خـیـرا خۆٲ بگۆٲه و تیلێك بۆ ئەحمەد بكه با
ئۆٲۆمبیلەكەى بێنێ، كۆره حەكیم سوھەیل كۆچى دواى كۆدووھ
حەكیم سوھەیل.

لەگەڵ ئەم قەسەيەدا ٲهـنج لە شوێنى خۆيدا ٲهق ٲاوهستا و
چاوهكانى فرمیسكى ٲیدا ھاٲنه خواری و دواى كەمى لە تاسان
گوتى: ئەوھ چى دەلێى ئارا! مەگەر ئێمە دوینى لای حەكیم
سوھەیل نەبووین، چۆن ئیمٲۆ ئاوا لە ناكاو ئەمە ٲوویدا، خۆ ئەو
تەندروستى زۆر باش بوو!

ئارا كە ٲۆندك لە كۆلمەكانى شۆٲ بېوونەوھ و گەيشٲبونە
گەردەنە بلووریەكەى دووبارە وەدەنگ ھاٲەوھ: تخوا ئەمە
قەسەيە دەيكەى ٲهـنج، مەگەر مردن ساغى و نەساغى دەزانى،
مەگەر مندال و ٲیر دەناسى، خۆ منال نى تازە فیٲرى ئەم شٲانە
بى كاكە!

ئەمجارەيان ٲهـنج گریانەكەى لە جاران توندتر كرد و بە
دەنگێك كە تێكەلى ئاوازیكى زۆر غەمبارانە بوو بوو گوتى:
لێم مەگرە چاوهكەم لێم مەگرە، بەخوا لەگەڵ ئەم ھەوالەدا وەھا
تاساوم كە نازانم چى دەلێم و خەرىكى چیم. باشە تۆ چۆٲ زانى
برا، سەریال و ئاٲتین باسیان لێوھ كرد؟

- كوره هه موو خه لکی زانیویانه زانی، له كه ناله كان هه راو
ژاوه ژاوی ناوه ته وه، هه ر من و تۆین له گوئی گادا خه وتووین.
كاكه کاتی ئه و قسانه نییه، خیرا تیل بۆ ئه حمه د بکه.

+ ئه وه ده چمه ژووری و مۆبایله كه م دینم تۆ لیڤه به، باشه بۆ
تۆش تیلت نه ده كرد ئیمه به ئۆتۆمبیل ده هاتینه دوات، ئه م هه موو
رێگایه ت بۆ بریوه؟

- ئه ی هاوار ئه مه چ کاره ساتیکه خودایه، هه ر خۆشم نازانم
مۆبایله كه م له کوی یه رهنج، له گه ل هه واله كه م ژنه وت و رامکرد
بۆ لای مالتان.

رهنج به خیرایی چوویه ژووری و به گریان وه تیلی بۆ ئه حمه د
کرد و له گه ل دهنگی گریان هه کیدا خاتوو ره حمه له ناندینه كه هاته
دهری و به په شوکاویه وه گوتی:

ئه وه چی یه نازداره كه م، کی مردووه ئاوا ده گریه ی؟!

+ دایکه، هه کیم سو هه یل کۆچی دوایی کردووه، تاكه كه س
بوو من و ئارا دلان به هه بوونی خۆش بوو كه هه توان^(۱) بی بۆ
برینه کانمان.

- هه مان ئه و هه کیم سو هه یله ی كه پۆمانی (عاشقم نه وهك
درنده) ی نووسی بوو، ئه وه ی تۆ و ئارا چووبوونه لای؟

+ به لئی دایکه، ئەو هەر دوینی بوو به قوتابیه کانی شاد بوویه وه
 و له میدیا و که ناله کاندایا ناسینرا، ئەمڕۆ چوویه وه لای ئەو دۆست
 و مه حبووبه ی که چه ندين ساڵ بوو له بیابانه کاندایا په رستشی بو
 ده کرد و عاشقی بوو. وا له گه‌ڵ ئارا و ئەحمەد ده‌ڕۆین ئاماده‌ی
 ناشتنه‌که‌ی بیهین، هەر چه‌نده پێش راناگه‌ین چون ئەو‌ی ته‌واو
 دووره.

ره‌نج ئەم قسه‌یه‌ی کرد و به‌ خیرایی چوویه ده‌ر و چاوه‌نوهر
 بوو تا ئەحمەد گه‌یشته، له‌ گه‌ڵ گه‌یشته‌ی ئەحمەد دا هه‌ردوو
 سواری ئۆتۆمبیله‌که‌ بوون و وه‌ر‌ی که‌وتن.

له‌ ڕیگادا ئارا هه‌ر ئامازه‌ی بو ئەحمەد ده‌ کرد که به‌ خیرایی لێ
 بخور‌ی تا بتوان ئاماده‌ی ناشتنه‌که‌ بن، وه‌ل‌ی ره‌نج به‌ تووره‌یه‌یه‌وه
 له‌ ئارا راما و گوتی:

راوه‌سته ئارا با تووشی ڕووداویک نه‌یه‌ین و ڕیگاکه‌ زۆر
 ناخۆشه، تازه‌ به‌ته‌و‌ی و نه‌ته‌و‌ی ناتوانین له‌ کاتی ناشتن له‌و‌ی
 بیهین، له‌وانه‌یه‌ ئێستا سه‌ریاڵ و ئارتین ناشتی‌تیان. دووباره‌ تکات
 لێ ده‌ که‌م ئارامت هه‌ب‌ی. واده‌زانی من نا‌ره‌حه‌ت و د‌ل‌ته‌نگ نیم،
 به‌خوا واده‌زانم هه‌موو دونیام له‌ده‌سته‌ داوه‌ هه‌موو دونیا تی‌ی‌گه‌،
 وه‌ل‌ی د‌ل‌نیا به‌ نه‌ خودا و نه‌ باوکت و نه‌ حه‌کیم سو‌هه‌یل‌یش به‌م
 خیراییه‌ ڕازی نیین.

+ ئيمرۆ هيچم لى مه گره رهنج هيچم لى مه گره، ههر دويىنى
 بوو دلى هينده خوشبوو به بينينه وهى قوتابيه كانى بهم ههموو
 تهمهنه وه ده تگوت تازه له دايك بووه، ژيانىكى نووى به بهردا
 كرابوو، هيستان هه زاران قسهى هه بوو بو قوتابيه كانى بيكات
 هه زاران، دواى ئەم ههموو سالة دووريه به ديدار گهيشت، وه لى
 تهنيا يهك شهوى تر ژيا يهك شهوى تر. ئەى بو ئيمه، كوره ئەى
 بو ئيمه، خو هيشتا تير له لاي پروونه نيشتبووين و سه دان رازى
 نيو دهروونى خوم بو باسنه كردبوو. بهو خودايه بمزانبا دويىنى
 جيم نه ده هيشت، رهنج به خوا جيم نه ده هيشت.

ههموى خه تاي ئەم دوو پيره پياوه بوو، به لى خه تاي ئەوان
 بوو، ئاخ له بهر ئەوان نه با ئەمشه و من له ماله كهيدا ده خه وتم و
 تا به يانى لييم ده روانى و ده رده دلم بوى ده كرد.

رهنج كه خهريك بوو به فانيله كهى فرميسكه كانى دهسرى
 گوتى: هيواش به كاكه هيواش به، ئەو تهنيا ههر ئەو شه وهى
 له ژياندا مابوو، ئيدى ئەمه خودا بوى داناوه و كارى ئيمه نيه
 مشتومرى له سه ر بكهين. دواتر ئەم تاقه شه وه مافى ئيمه نه بوو
 له لاي بين به لكو مافى ئەم دوو پيره پياوه بوو، چون ئەوان دواى
 ئەم ههموو سالة به يه كتر شادبوونه ته وه قابيله ئيمه له ملاوه بيين
 مافى ئەوان بخوين و نه هيلىن له لاي بن، مه گهر له يادت كرد ئەمه
 داخوازى حه كيم خوى بوو؟

له گه‌ل ئه‌م قسه‌یه‌دا ئاراسه‌ری به‌ردایه‌وه و هیچی تری نه‌گوت
و هیواش هیواش له‌به‌ر خویدا ده‌گریا، ره‌نجیش چاوه‌سه‌وزه‌کانی
له‌گه‌ل فرمی‌سکدا هینده‌سوور بوو بوو که ده‌تگوت له‌نیو
ئاویکی سپی پر له‌قه‌وزه‌ی سه‌وزدا راو‌چیه‌کان ماسیه‌کانیان
بریندار کردووه و خه‌ریکه‌خوینی ماسیه‌کان ره‌نگی ئاوه‌که
و قه‌وزه‌کانیش بگۆرن بۆ سوور و له‌ره‌نگی سوور به‌ولاوه
ره‌نگی‌کی دیکه‌بوونی نه‌مینێ.

ئه‌و ده‌مه‌ی گه‌یشتن روانیان جه‌نجالیه‌کی یه‌کجار زۆر
له‌ویدا هه‌یه و له‌ته‌نیشته‌خانووه‌که‌یدا هه‌کیمیان ناشتووه و
چین چین خه‌لک له‌سه‌ری ده‌گرین و شوینه‌که ته‌ژی بووه له
کامیرا و رۆژنامه‌نووسان. به‌خیرایی به‌نیو خه‌لکه‌که‌داخوایان
گه‌یانده‌سه‌ر گۆره‌که‌ی و به‌گریانه‌وه‌سه‌لامیان له‌هه‌کیم کرد و
ده‌ستیان به‌خویندنه‌وه‌ی ده‌قه‌ئاینیه‌کان کرد.

ته نيایي له تهمه نيکی پیردا

به رده وام به له گه لم هاورې، کتيبه که ی ده ست دانه نيې،
چی ده بی ئيمړو به یه که وه بچينه دوی. ده زانم گه لی مژوولی و
کاروباری دنیا بواری هیچی بو نه هیشتوویه وه، وه لی توژی
گویت بو ئه م پیاوه پیره ش شل بکه ی خراب نابې. وایز انم
ئيمړو توژی ساردره له پوژان، خودا نه ییری ژووره که شم هینده
بائه نگيوه^(۱) هیچ شتی ناگیړته وه. ده ی با ساردر بی قه ی چی
ده کا، ئه سلنه که ی گرنگیم به که ش و هه واداه، خو جگه له خوم
که سی دی لیړه نییه تا خه میم بی سهرمای نه بی، ئه وانه غه مباری
ئه و حاله تن که مه عشو و قیکیان هه یه، ده ی با له وه گه ریښ ئه م
بابه ته دریژدادړه. جوان تیم پروانه چی ده لیم، گوته کانم به باشی
بژنه وه، ئای له خوم! کاشکی^(۲) ده مزانی بو کی ده دویم! باشه تو
گویم بدی ئه ی جن، نه خیر ئیدی، خه ریکی هه لیت و په لیتم،
قیداریش لیړه نییه، هه ر ده لیی له یادم چوته وه تهنهام.

به لی به لی له یادم چوته وه، ده لین پیری و هه زار عیب، وه لی
بگره زیاتریش. ده ی با بنو وسم و حه قم له م چستانه نه بی، له وه یه

(۱) بائه نگيو: کونیکه بای لی بیته ژووره وه

(۲) کاشکی: خوژگه

پوژيک کەسێ پێی لیڤه بکەوی و ئەم تیانووسه بدۆزیتەوه،
چووزانم، گەر نهیان دۆزیهوه چی؟ دەی با نهیدۆزنهوه کاکه،
یارای^(۱) ئەو خەمهشم نییه.

وادیاره بایه که پتر بووه، پهنجهره کان تهقه تهقیانه. ئەم شوینە
هەر دهلیی خودا غەزەبی لی گرتوو، خو گیانداریکی تیدا ناژی.
ههفتهیهك له مه و بهر پاساریهك هاتبوویه سهر چارپاكهم و توژی
ئام پێدا، لهو پوژهوه ئەویشم نهبینیوه تهوه. دهشتیکی چۆلی
کاکي به کاکي، له ژووهره کەي من بترازی چ کەسي دیکه لیڤه
به دی ناکەي، ئاخر خو خهلك شیت نهبووه مه نزل لیڤه چی بکا
کاکه. هه موو پوژي بهم ته مه نهوه ده بی نیو کا ژیر برۆم تا ده گه مه
لادیکه و توژی ئاو هه ل دینجم. چه شنی که تره و که وه پێیهك^(۲) تیم
رامه مینه که هیچ وه جیکی^(۳) نه مابی، راسته له نیو مووه کانمدا
ره شایی به دی ناکەي، له چرچ و لوچی پو خساریشم هەر بگه پێ،
ماوهیه که به داردهسته کهم نه بی هینده توانای پیکردنیشم نه ماوه.

ئیدی ناتوانم وه کو زه مه نی زوو جوانیه کان بینم، لی هیشتا
جوانی له هه رچیدا هه بی خوشم دهوی، هیشتا عاشقی دیمه نی
زه رده پهر و کاروانکوژهم، ئیستاش له دامینی چیاکاندا، له

(۱) یارا: توانا

(۲) که وه پێ: شه کهت، بیزاربوون له له شی خۆت

(۳) وهج: کهلك

روانینی چاوی ئاسکیکی سرکدا دیه‌ی هه‌زاران جوانی شه‌نگ و شوخ ده‌بینم. ئەو ده‌مه‌ی له‌ گولییکی سووری بناریک راده‌مینم که ئاونگی^(۱) که‌وتۆته‌ سهر به‌و نه‌شمیل و خه‌رامانه‌ی ده‌چوینم که دلداره‌که‌ی لئی جوئ بوته‌وه و کولمه‌کانی خوینیان تی زاوه و ئاوی ته‌ر و ره‌وانیان به‌سهردا شو‌ر ده‌بیته‌وه. هیشتا عاشقی ئەو نه‌سیمه‌ی به‌ری به‌یانم که لق و پوی دره‌خته به‌رزه‌کان چه‌شنی کاکۆلی درێژی دولبه‌ران سه‌ما پیده‌کا و به‌ملاو لایدا ده‌بزوینئ.

نا نا هه‌رگیز نه‌که‌ی بیژی ئیدی پیر بووی و جوانیه‌کانت بیرچوونه‌وه. پیری هه‌موو شتیکی له‌گه‌ل خۆیدا پیر و ژاکاو ده‌کا وه‌لئ عیشق نا، عیشق شتیکی دیکه‌یه، عیشق له‌وانه‌ نییه که ژاکاوی و تیاچوونی به‌سهردا رابوو‌ری. ئەوه‌تا لی‌رده‌ ژووریکی شپ‌رزه‌ ده‌بینی که باری تۆزی بووه‌ته‌ میوان، بنمیچیکی^(۲) ته‌لخ داگه‌راو له‌ پیسیدا، ئینجا ئاسنجاو^(۳) و بادیه‌که‌شم به‌ خۆلی ئیره نه‌خشان، خوا هه‌لناگری جار جار په‌رۆیه‌کی ته‌ر به‌ په‌نجه‌ره‌که‌دا دینم تاوه‌کو دیمه‌نی ده‌ره‌وه‌م لی ون نه‌بی، ئاخ‌ر ده‌مه‌وی ببینم که چۆن خۆله‌کان گرمۆله^(۴) بوون و وه‌کو له‌شکریکی تیز‌ره‌وه‌قه‌تاریان به‌ستووه و چین چین به‌ره‌و ژووره‌تاریکه‌که‌م هیرش دینن. که‌چی

(۱) ئاونگ: شه‌ونم

(۲) بنمیچ: ئاسانه، سه‌قف

(۳) ئاسنجاو: قاپ و قاچاگی مسین

(۴) گرمۆله: تۆپه‌له‌ بوونی شت

له گه ل هه موو ئه مانه شدا هيشتا دليكي ليوانليو له عيشق بوونی
 هه يه. هه موو ئه مانه ی ده ييینی لي ره دا قابیلی توژ گرتن عيشق نه بی،
 به لي ئه و نه توژ دايد ه گري و نه مردنیش پرووی تیده کا. ده زانی
 هه ندی جار پروانین له م ديمه نه توژاويانه ش خراپ نيين بو مروي ه کی
 پير که هيچی نه مابی له دهستی بدا. له وانه يه ئه م ديمه نانه بو ئه و
 هينده ی فيلم يکی سينه مايی چيژدارين که له رۆژيکی باراناويدا
 مرو له گه ل مه عشووقه کهيدا تیی پروانی. چووزانم، ئاخ ده ی ئه و
 هه ر هينده ی هه يه که يفی له گه ل بسازيني. ئای هاوړی گيان، نازانم
 تا ئیستا گوته کانم ده ژنه وی يان نا، رۆژگاری بوو منیش وه کو تو
 ده وره م ته ژي بوو له خه لک، که سانيک ئاره زووی بينينيان ده کردم،
 بگره مرو فانيک هه بوون بوشم گرياون يا خود له بهر من خويان
 تووشی ئازار و تهنگی کردووه. هينديک له شويینی دووره دهست
 بو دیداری من ده هاتن، يانی ده مه وی بليم منیش سه رده می دوست
 و خوشه ويستان يکم هه بوو، رهنگه له تو عاشقتر بووبم، ده شبی بو
 نا؟ بو لات وایه ئه وه ی پيربوو عاشق نييه؟! ئه گه ر تا ئیستا ئه مه
 بيرکردنه وه ت بووه هه له ی. هه ندی جار له ته نهاييدا ئه م ديړه ی مام
 هيمن له بهر خو مدا ده لييمه وه که گوتی:

ئهی ئه وانه ی قهت له بيرم ناچنه وه

ئیستا بمينن ئه ری ده مناسنه وه؟

ئه ری هه ر به راستی ده بی ئه و دوست و يارانه ی جارن بمناسنه وه
 يان نا؟ بازي جاريش ئه و ده مه ی له تيړامانی خو له کان بيزار ده بم

فيلمه كه ده گۆرم و له بهر ده رگا كه له سهر گازی پشتم پراڤه كشم
و سه يری فیلمی تراژیدیای هه وره كان ده كه م و هه زاران نه قش و
یادگاری پراڤدووین تیدا ده بینم. تۆ بلیی ئه وان چۆن بتوانن ئاوا
نه قش و نیگار چی بکه ن؟ ده ی بیگومان به دیهینه ره که یان ئاوی
سازاندوون دهنه ئه وان خۆ گیانیکیان له بهر دا نییه.

به ئی ئه و ده مه ی خه یال و ئه ندیشه یان له سهر چر ده كه مه وه
دیمه نی هه موو ئه و ئازیزانه م نیشان ده دن كه پۆژیک له پۆژان
خۆشم ویستوون، له پر دا برینی زه مانى زووم ده کولینه وه و به
ئه سپایی ده خشیئمه وه ژوور. وابزانم كه سیك له ده رگا ده دا، ئه ی
خودایه به م به یانیه چ كه سی پری كه وتۆته ئه م چۆله وانیه! تۆ
بلیی خه و نه بی! نه مردم دووباره ته قه ی ده رگاشم ژنه وت. باشه
باشه ئه وه هاتم خه ریکه ده یشکیئنی. ده بی پڕۆم بزانه م کی یه، تۆ
نووسراوه كه ت دامه نی و هه ر ئیستا ده گه ریئمه وه.

ئه و ده مه ی پیره پیاوه كه ده رگا كه ی والا كړد تۆ بلیی کی بی!
سه راسیمه بوو ئه و كاته ی دیمه نی كچیکی شك و شوخی بینی
به روخسار و جلیکی شیواوه وه كه ئاسه واری لیدان به پروویدا
دیاربوو.

هه نسكه هه نسکی گریان و دهنگی پرزه ی^(۱) ئه م ناوه ی ته نی
بوو، له وه ده چوو زۆری را كړدی تاوه كو گه یشتۆته ئیره. به چاویکی

رہشی ئاسكانہی ئاو گرتوو و برۆیہ کی تیژی باریکەوہ کہ ویدەچوو
 سروشتی بن و کاری دەست نہ بن، لە گەڵ زولفیکی تیک ئالاوی
 دانەھاتووی کالەوہ خۆی کرد بە ژوورە کەدا. بالایە کی ناوہندی
 ھەبوو کہ بە لای کورتیدادەینواند، لی زولفە ئالۆز کاوہ کانی بزوابوونە
 سەر ئاوی لیوانی و بەھۆی بارانی چاوی و لیکێ بەردەوامی تەر
 بووبوون. لق و پۆکانی زولفی وە کو درەخت سیبەریان لە پرووی
 کردبوو، خشلە کانیشی لە گەڵ ترس و لەرزینە کەیدا سەمایان دە کرد،
 وەك بلیی لە گەڵ زولفە کاندە دوو لەشکری مەزن بوون و خۆیان
 پیک دادەدا، لی ئەوہی لەم نیوہندە زیانی بەردە کەوت مەوی عاشق
 بوو. بە لیگەرین پیرە پیاوہ کہ خۆی بیگیپریتەوہ.

ئەوہ گەر امەوہ ھەر وہ کو گۆتم. میوانە کەمان تۆزی سەیربوو،
 نازانم چۆنت بۆ وە گێرم. کچیکی لاوبوو لە دەرگا کەیدا، نازانم
 چی لە بەردابوو، ئەھا و ابزانم عەزیە یەکی رہشی کۆن بوو کہ
 ئاسەواری دراوی پیوہبوو، ھەر زوو دیاربوو کہ کیشە یەکی
 گەورە ی ھە یە.

ئەو دەمە ی چاوی بە من کەوت تۆزی واق بوو لە جیگە کە ی
 خۆیدا، دواتر بە شیواوی رایکردە ژوورە کە م و قۆلی گرتم و بە
 دەنگیکی تەژی لە ترس و گریانەوہ تکای لی کردم کہ بیشارمەوہ.
 بەر لەوہ ی دانیشمەوہ خیرا خۆلی سەر زەمینە کە م بە دەست بلاوہ
 پی کرد و تەختە کە م ھەلدا یەوہ کہ لە ژیرەوہ ی ژیر زەمینیکی
 چکۆلە ی پتەوم چی کردبوو. خۆشبەختانە ئیستا کچە م لەو ی

حهشارداوه و چ كهس توانای دۆزینه‌وهی نییه. نازانم ئەم ژیر
زه‌مینەم بۆچی چی کردبوو، لەراستیدا مروڤ له‌ته‌نهاییدا ده‌ست
بۆ کاری سه‌یر سه‌یر ده‌با، ئەها ده‌بینی ئەوه‌ش سوودیکی هەر
هه‌بوو، مروڤ قه‌ت بی کار دانه‌نیشی چاکه.

ئای خودایه‌ ده‌نگی گریانى ئەم کچه ئەندیشه‌ی په‌راگه‌نده
کردووم، پێویسته‌ پرسیاى لى بکه‌م، پێده‌چی كه‌سانیک له‌دوايه‌وه
بن و ئازارى زۆریان پێگه‌یاندبى. ده‌بینی مروڤ گه‌یشتۆته‌ چ
حاله‌تیکى درنده‌یى كه‌ ئازارى کچۆله‌یه‌ کى بی ده‌سه‌لات بدا.

+ خاتوون تکیه‌ هێمن به‌ره‌وه‌ ئیره‌ شوینیکی سه‌لامه‌ته‌ و
ده‌ستیان پیت ناگا، ئایا ده‌توانم یارمه‌تیت بده‌م؟ ئای خودایه‌ خو
ئه‌مه‌ نایه‌ته‌ گۆ له‌به‌ر گریان! مه‌ترسه‌ کچم من وه‌کو باوکت
وه‌هام، شه‌رمم لى مه‌که‌ وه‌موو شتی بیژه‌، به‌لێنت پى ده‌ده‌م به‌
دلسۆزی گویت بۆ راڤیرم.

کچه‌ به‌ هاواریکى نزمه‌وه‌: نامه‌وى، نامه‌وى وه‌کو باوکت
وه‌هابى، ئەو درنده‌یه‌ درنده‌.

+ بۆچی کچه‌که‌م، چی پرویداوه‌؟ ده‌مه‌وى قسه‌م بۆ بکه‌ی،
به‌لکو بتوانم یارمه‌تیت بده‌م.

ئای خودایه‌ دیسان ده‌رگایه‌، خه‌ریکه‌ له‌بن را ده‌ری بینن،
ئه‌مانه‌ له‌ كه‌سیك و دووان ناچن، ئیمرو چیم لى قه‌وماوه‌، هاتم
هاتم کاکه‌ خه‌ریکه‌ ژووره‌که‌م به‌سه‌ردا بره‌مینن.

باشه دووباره به جيت ديڻم هاورى، وه كو گوتم نووسراوه كهت
دانه نيى، ئيمرؤ كيشه يهك له گورى دايه و پيوسته به يه كه وه
چاره ي بكه ين.

ئوه دووباره هاتمه وه، دواى ئه وهى دهرگا كه م والا كرد چهند
كه سيكى ئاته شى^(۱) به هه ره شه و چه كه وه هيرشيان هينا بو
ژووره كه م و پرسيارى كچه يان كرد و خهريك بوو بمكوژن، به لام
خه مبار مهبه، نه هيچيان به دى كرد و نه منيش هيچم دركاند، لى
يه كيكيان پاليكى به هيزى پيوه نام و پشتاوپشتى خستم، خهريكه
ئىستا ههست به ژانه كهى ده كه م. چابوو ئه و نامرؤفانه به دهست
به تالى دهرچوون و چيان لى نه كردين. دهى كچم ئىستا سه رهاتى
خؤتم بو وه گيپره وه، ئه وه تا پياو كوژه كان رويشتن و ترسيك له و ناوه دا
نه ما. هه موو شتيك م بو باسكه، به لكو چاره سه رى بدؤزينه وه، وه لى
جارى له ژير زه مينه كه دا مه يه ده رى، پيم وابى ئه وى ليپه خوشتره،
زور جوانم سازندووه و ده توانى له وى پتر ئارامى خؤت وه رگرى.

دواى ئه وهى تۆزى خاموشى به سه ر ژووره كه دا رابورد
خؤشبه ختانه كچه ي هه لاتوو به دهنگيكي گرياناوى دهستى به
قسان كرد.

- ناوم ليايه، له خانه واده يه كى پاره دارم، وه لى خؤزگه هيچمان
نه بوايه، پاره سه رى باوكم و براكانمى خواردووه و كردوونى

(۱) ئاته شى: مروقى زور تووره

به كهسانىكى درنده. ده يانهه وى به زورى له كار به ده ستيكى ده و له مهنده مارهم بېرن، وه لى من له روى ماره كړنده كه مدا هه لاتم، به لى هه لاتم و هم ريگا مه رگاويه م پى چا تر بوو له و ژيانه ي ئه وان ده يانهه وى بوم. توش له سهرت پيوست نيه خوت بخه يته مه ترسيه وه له بهر من، بويه پيوسته ليړه پړوم.

+ نا هه رگيز، نايه لم خانمىكى شوخى وه كو تو به تنه ا به م دهشت و بيا بانه بكه وى، هه زاران درنده له دهر وه هه ن ده زانى؟ بويه هيمن بهر وه و چير و كه كه تم به ته واوى بو وه گيړه. به يانى هه رچونى بى خوم ده گه يه نمه ديكه و راده ستي كه سانىكى متمان ه پيكر اوت ده كه م تا وه كو كيشه كه ت له گه ل مالى بو چا ركه ن، وه لى ئيمرو پيكانم زه وى ناگرن و نازانم بو هيڼده به ئيش و ماندوون.

- هه رگيز، هه رگيز ئه وه نابيني بگه ريمه وه مالى و به ده ستي ئه وان بمرم، يان ريگايه كم نيشانده ئه م شاره به جى بيلم، يا خود به ده ستي خوت بمكوژه و ليړه بمنيزه. نازانم ئيستا چيان به سهر بالادا هيڼاوه، چاره نووسى ته ویش وه كو من ونه.

+ باشه بوم بدوى بزانه چير و كى تو چى يه، لى چا وه پرى ئه وه مبه به م چه شنه واژت لى بينم بهر وه مه رگ بروى. خو ژير زه مينه كه نار ه حه ت نا كا كچم؟

- نه خير جيگايه كى نارامه، مروث له ژير زه ميندا به ند بكرى چا تره له وه ي زه ليلي بهر ده ستي نامه ردان بى. ئه گه ر چير و كى

خۆم بئۆرم گویم لی راده گری؟ پیم بیژه تخوا گویم لی راده گری،
یاخود تۆش وه کوئه وانی دی تیم ناگهی و سه رزه نشتم ده که ی؟
+ به لئنت پیده ده م تیت بگه م و هه ولی چاره سه ریش بده م،
متمانم پی بکه و بۆم بدوی کچم، له میژه هیچ که سی بۆم نه دواوه
و گویم له نازاری چ که س نه گرتووه.

- ئاخر هه موو شتیک بلیم؟ ته نانه ت گهر باسی عیشقیش بی؟
+ به لئی ته نانه ت گهر باسی عیشقیش بی.

دوای که می له شهرم و بیده نگی کچه دهستی پیکرد: من
کچیکی خویندکارم، له قوناغی دووه می کۆلیژی ئه ندازیاریم،
گوپچری^(۱) زۆرم چه شت تاوه کو گه یشتیم به م قوناغه، چون
ماله وه نه یان دهویست له خویندن به رده وام بم، هه میشه به
سووک و ریسوا تییان ده پروانیم. ئاخر ئه وان ده لئین نابی کچ له
خزمه تی پیاو به ولاره چ کاری دی هه بی. زۆر لییان پارامه وه
تاوه کو له خویندن دام نه برن، سه ره نجام به وه ره زامه ندیان
ده ربری که چاودیریکم ره گه ل که وی. ئه ها به راست، بیرم
چوو بئۆرم که دایکیشم نه ماوه، ئاخر گهر دایکم مابا دلنیا بووم
شتیکی بۆم ده کرد، به لئی دلنیا م ده یکرد. ئای بی دایکی چی له
مرۆف ده که ی!

لاويك له كۆليژه كه مان بوو به نيوى بالا، هه ميشه باسى
 حيكمهت و هه ندئ دهقى ئاينى ده كرد كه ته واوى قوتايان، بگره
 مامۆستا كانيشى سه راسيمه ده كرد له گوته كانى.

ئهو كه سيكى ئاسايى نه بوو، ئه وحه كي ميكي مه زن و له بله بان
 بوو^(۱)، ئه و له گه ل كتيب ژيا بوو، ئه و به عيشق گوش كرابوو،
 ئه و هه ر به راستى بالا بوو. ده تگوت داىكى له برى شير نان و
 حيكمه تى داوه تئ. من ئه و م خو شويست، به لئ ئه وه من بووم ئه و م
 خو شويست و خه تا كه هى من بوو، ئاخى لاويكى وه ها جوان بوچى
 ده بئ بكه ويته مه ترسيه وه له بهر من پيم نالئى؟! له ناوچوونى
 ئه و له ناوچوونى هۆزيك بگره گه ليكه. حه يفه گه ليك به ده ستى
 نه زانيك به قئ و بكه ويته مه ترسيه وه.

+ ببووره كه گوته كانت پئ ده برم كچم، وه لئ هه ميشه ئه وه ي
 له ناو ده بردرئ و روو به رووى مه ترسى ده بيتته وه جوانييه، هيج
 كه سئ يه خه ي ناشيرينى و ته لخي ناگرئ و كارىكى پييدا نيه،
 ده بينى هه ميشه هه وره بروسكه له چيا به رزه كان ده دا و كامه
 بولبوليش جوان و ره نكين و خو شخوانه له قه فه سى ئاسنين دايه.
 ئاخى گول ئه گه ر ئه م جوانى و بۆن خو شيه ي نه بوايه نه ده خرايه
 سه ر ئاگر بۆ چيكردى گولاو. مه گه ر نه تبيستوو ه خه يام گوتئ:

(۱) له بله بان: قسه زانى و ره وانى له گفتوگو

ئەو گولەي خستيانە ئاگر بۆ گولۇ گريا بە جۆش
دەيچريكاند خۆزگە ھەرگيز نەمدەبوو من بۆنى خۆش

- بەللى بىگومان چاكت لى تىدەگەم، خۆشحال م كە ئەم
ھۆنراو ھىمە لى ژنەوتى، مادام خوینەرى ئەدەبى كەواتە لىت
ئەرخەيانم^(۱) و گومانم لە دل نەرمى و سۆزداريت نىيە.

دەمەوئ بەردەوام بىم لەسەر قسە كانم. من تەواو شەيداي
بالا بووم، ھىندەي سەرسامى ناوەرۆكى بوو بووم ئەو ھەندە ھەزرم
بەلای جەستەيدا پارانە دەبورد. ئەو ھەمىشە لەمەر عىشقىك دەدوا
كە ماددە نىيە و دوورە لە جەستە، بەبىرم دى جارېك دېرېكى
مەولانا جەلالەدينى خویندەو ھە كە دەيگوت:

عىشقىك سەرچاوەي روخسار و رەنگە

ھەر عىشق نىيە، عاقىبەت نەنگە

من وازم لە بالا نەھىنا تا سەرەنجام ئەويشم شەيداي خۆكرد،
خۆزگە ئەو رۆژە دەمردم و ژيانى ئەوم نەدەخستە كىشەو، بەللى
خۆزگە مردبام. ئەوينى بالا دەستى لەزۆر شت پى ھەلگرتم،
خویندەنەو ھى دەقە ئاينەكان و كتيبي پەر زەردى ھەكىمە
كۆنەكان ببوو پىشەي رۆژانەم، تەنانەت كارى لە شىۋازى
جل و بەرگ و رۆيشتنىشم كردبوو. ئىستا تۆ بە جليكى نىمچە

(۱) ئەرخەيان: دلنيا، بى خەم

پرووتی دراو و کاکوئیکی په‌ریشانه‌وه منت بینى ئه‌وه من نییم، به‌لکو براکانم به‌زور له‌چکه‌که‌یان پی‌ فریدام و ئاوه‌هایان به‌سه‌ره‌ینام که ده‌بینی، ته‌نانه‌ت ئه‌و ده‌مه‌ی زانیان خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی کتییکی ئاینیم له‌ ژووریدا به‌ندیان کردم و زور درپدانه‌ لیوه‌ کانمیان به‌ ده‌رزی و داو دروومان کرد تاوه‌کو چیدی نه‌توانم بخوینمه‌وه.

به‌لئ ئه‌مه‌ هه‌موو ئازادیه‌که‌ی من بوو که لی‌ره و له‌وئ باسی لیوه‌ ده‌کری.

دواى ئه‌وه‌ی چاودیره‌که‌م هه‌ستی به‌و ئه‌وینه‌ی من کرد لای براکانم شکاتی لی‌کردم، ئه‌و پ‌ۆره‌ زۆریان لی‌دام و نه‌یان ه‌یشت چیدی پی‌ بخه‌مه‌وه‌ کۆلیژ. دواتر بال‌ا که‌س و کاری خۆی ناردبوو بۆ خوازبینیم، وه‌لئ باوکم و براکانم به‌ شیوازیکی زور نامرۆفانه‌ هه‌ره‌شه‌یان لی‌ کردن و ده‌ریان کردن. له‌ هه‌ژمه‌تان به‌شیک له‌ که‌زیه‌کانی خۆم به‌ مه‌قه‌ست پ‌چراند که‌ زور له‌ ئیستا در‌یژتر بوون. هه‌واڵم به‌ یه‌ کیکدا بۆ بال‌ا نارد که‌ ئیدی واز له‌من بینئ و ژینی لاوه‌تی خۆی نه‌خاته‌ کی‌شه‌وه، لی‌ ئه‌و هه‌ر جاره‌ و چه‌ند پیاوماقوولیکی ده‌نارده‌ مال‌ان و به‌ دل شکاوی ده‌چوونه‌وه. پ‌ۆژیکیان تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی گ‌رنگمان هه‌بوو، زۆریان لی‌ پارامه‌وه‌ که‌ هه‌ر ئه‌م‌پ‌ۆ مۆله‌تم بده‌ن بچمه‌ کۆلیژ و ئیدی سه‌ری پ‌یدا ناگرمه‌وه، وه‌لئ بی‌ سوود بوو. له‌پ‌استیدا من هه‌ر بۆ ئه‌وهم بوو که‌ بال‌ا بینیم و قایلی بکه‌م دوورکه‌وئته‌وه‌ به‌ر له‌وه‌ی

شتيڪي لئ بڪهن. شهويڪيان كه تازه خهو چووبوويه چاوام،
لهنكاو به دهنگيكي نزمي كهسيكي ناشنا واگاهاتم كه نه مزاني
ئاخو خهوه ياوه خو ههر لهراستيدا ئهوه خو بو! شتيك كه
ههرگيز چاوه ريم نه ده كرد، ئاخر ههر زور زور سهيربوو، باشه بالا
لهويدا چي ده كرد و بوچي هاتبوو خوايه! ئاخر ئه و بهي مؤلت
ته نانهت قسه شي بو كهس نه ده كرد چ جاي ئه وهي بي مؤلت
برواته ماليكه وه و ژووري كچيكي گهنجيش! تا ئيستاش له م
پرسياره دا سهراسيم ماوم! بالا ههرگيز كاري واناكا، نه خير دنيا م
ئه وه خو نه بوو، ههر زور له وه دنيا م كه ئه و كوره فيليكي لئ
كراوو، چاوه نووري ئه وه م پوژي ئه م وه لامه وه چنگ خه م بهر
له وهي بمرم، به لئ ههر ده بي وه چنگي خه م.

من يه كسه ر به بالا دا واق بووم^(۱) و نه مزاني كه ئه مه راستيه،
سهيره كه له وه دابوو كه بهر له وهي بالا ده م بكا ته وه و پيم بيژي
بوچي هاتوو يه كسه ر له دواوه را يه كي له براكانم ده رگا كه ي
والا كرد و ده ستى به فيشه ك ته قاندين كرد. من له بهر هارژن و
گريان ههر ئه وه نده م بيني كه بالا خويني پيدا ده هاته خواري و له
په نجه ره كه وه هه له ات. ئيدي نازانم چهن د فيشه كي بهر كه وتبوو،
ناشانم تا ئيستا ماوه ياخود نا، وه لئ دنيا م كه فيليكي مه زني
لئ كراوو.

+ گريانه كهت ڀاگره و بهردهوام به، دوايي چهندي دهتهوي
بگري، لي ئيستا بهردهوام به كچم.

- چؤن بهردهوام بم چؤن له كاتيڪدا جهرگم هه لا هه لا كراوه،
ئاخر بو خؤم بگريم يان بو ئه، تو پيم بيژه تخوا بو كامهان بگريم؟
دهبي نازاري كه سيك چي بي كه نازاني نازيزه كه ي مردووه يان
ماوه، ئاخر تاواني من جگه له عاشق بوون چي بوو؟ من ته ني
عاشق بووم نهوڪ درنده.

+ دواتر چي روويڊا؟

- دواتر ههر له ژووره كه ي خؤمدا به ستميانه وه و هينده ي
پيان خوشبوو تيان هه لدام تاوه كو له پهل و پو كه وتم، سي پوژ
هيچم بو نه خورا. پوژيڪ كه چاوه پري مردنم ده كرد له ژووريڊا
ههر هيندهم زاني باوكم و براكانم به زهرده كه نيه وه ليم وه ژووري
كه وتن و گوشتي سووره وه كراويان بوم هينابوو له گهل نان و
سووي گهرمدا. له بهردهم داين ناو به گوته ي خوش و خنده
ناميز زوريان لي ده كردم تا بيخؤم. سهرم له وه دهرنه ده چوو!
ئاخر چؤن سهرم لي ده رچي كه چهند پوژيڪ بهر له ئيستا
له بهر ده ستيان وه كو مردووم لي هاتبوو، خوين به روخسارمدا
دهاته خواري، ئيستا ههر ئه م برايانه تاوها به خنده وه گوشتي
سووره وه كراوم پي ده دن!

چەند رۆژيک زۆر بە خزمەت ڤايان گرتم و کام خواردنەى چيژ بەخشە و کام جلەى جوانە بۆيان دەهيئام تاوہ کو برينە کانم چاک بوونەوہ و هاتمەوہ سەرخۆ، تەنانەت خانمەيکيشيان بە کرى گرتبوو کە رۆژانە ئارايشتى دەدام. من هيئدە لەخۆم و لەوان بيژاربووم کە نەمدەويست ھۆکارە کەيشى بزانم، لى دەمزانى چشتيکى لەپشتە. لەتاوى بالادا جەرگم دەکۆلا، بەلام نەمدەويړا هيچ شتى دەربارەى ئەو کورە بيژم.

ئەم خزمەتە تاوہ کو ئيمرۆ بەردەوام بوو، ئيمرۆ بەيانى زوو واگيان هيئام و خانمە کەى جارەن هات و زۆر لە رۆژان پتر ئارايشتى دام و کام جلەى جوان و تازەيە لەبەرمى کرد.

لەپرڤا لەدەرگا دراو لە پەنجەرە کەوہ ڤوانيم کۆمەلئ پياو بە جلى کەشخە و مۆڊيلەوہ وەژوورئ کەوتن کە لە کەسى ئاسايى نەدەچوون. گويم ليبوو باوکم گوتەى خزمەتکارانەى بۆ يە کيکيان دووپات دەکردەوہ. داوى کەمى يە کئ لە براکانم ليم وەژوورئ کەوت و پيى گوتم کە ئەمانە بۆ داوى من هاتوون و کەسانى گەورەن و پلەيان لە حکومەتدا هەيە، بۆيە پيويستە زۆر ڤووخۆش دەرکەوم، گوتيشى ئيدى دەرگای بەخت کرايەوہ و دەکەويە نيۆ ژينيکى ليوانليو لە چيژى جاويدانى. هيئدەى نەبرد باوکم لە گەل پياويکى هاوتەمەنى خۆى هاتنە ژوورئ و بەبئى هيچ پيشە کيە ک گوتى کچم لەمپۆوہ تۆ مولکى ئەم پياوہى و ئەمەى دەبيينى هاوسەرى تۆيە، نووکە لە گەلياندا دەرۆى و

ئومىدى ژينىكى به خته وهرانه ت بۆ ده خوازم. من خۆم بۆ نه گيراو
له هارژنى گريانيم دا، ئاخري ئه و له تهمه نى باوكم بوو، له لايه كى
دى چۆن ده كرا ئاوا ئاسان بالا فهرامۆش بكهم. ئه و دهمه ي
زانىان ده گريم باوكم پياوه پيره كه ي به گوته ي خۆش برده ده رى
و دوو له براكانمى نارده لام. سه ره تا هه وليان دا به قسه ي خۆش
رازيم بكهن و شهرمه زارى ميوانه كان نه بن، لى ئه مجاره دهنكى
گريانه كه م به رزتر كرد تاكو ميوانه كان بيژنه ون و برۆن. هينده م
زانى ژاوه ژاويك له ژوورى ئه وديو سه رى هه لدا و ميوانه كان
هه لسان. براكانم كه ده ركيان به مه كرد وه كو ئاژه ل په لاماريان دام،
پاشان ده رگاكيان له سه ر گاله دام و به په له چوون تاوه كو ميوانه
رؤيشتووه كان ئاشت بكه نه وه. ئه مه م به ده رفه ت زانى و له
په نجه ره كه ي پشتته وه خۆم هه لدايه ئه وديو خانوه كه و هه لهايم.
خهريك بوو قاچه كانم بشكىن، لى هينده ئازارى ده روونيم هه بوو
كه جه ستم له ياد چووبوويه وه. ئيستاش وا ده بينى له لاي تۆم
و سه راسيمه م له وه ي به ره و كوئ هه نگاو هه لگرم. هه ر ئيمپۆ
سبه يه ده مدۆزنه وه و ده مكوژن، ئاخري بۆ كچيكي لاو له م زه مه نه
پر ئاشووبه مالى جوانترين جيگايه، وه لى گه ر له ماله وه ش
كوشتارگه يان بۆ چيكرديى ده بى ئه م كچه روو له كوئ بكا؟ تۆ
وه لامم به ره وه روو له كوئ بكهم؟ ئه ي هاوار جيگايه كم پى بلى،
يان هه ر بمكوژه و با به ده ستي تۆ بمرم چاتره له ده ستي ئه وان.

+ ئۆخۇن^(۱) به وه كچم، به ره و جیگایه کی ئارام ههنگاوت هه لگرتووه، ئومیدم وایه به یانی بتوانم شتیکت بۆ بکه م. هه ردوو کمان سه رهاتی ناخۆشمان هه یه، لی من ئه وهی تۆم بیست و تۆ هی منت نه بیست. ده توانی کاریکم بۆ بکه ی؟

- ئه ری، من له خزمه تی تۆم مامه گیان.

+ دهستی نووسینت چۆنه؟ یانی ده توانی ئه و گوتانه ی ده یلیم بیان نووسییه وه، به لکو بتوانین تا به یانی یاداشتیک، رۆمانیک، شتیکی له م بابته چیکه ی و که سانیک له دوای ئیمه بیخویننه وه؟ من بهر له وهی تۆ بیی تا کو ئیستا هه ر ده نووسم، وه لی قسه گه لیکی هه لیت و په لیتن و ده مه وه ی ئیستا بیاندریم و سه ر له نو ی به یارمه تی تۆ ده ست به رۆمانیکی گرنگ بکه م، چون گه ر من بیلیم و تۆش بنووسی کاتیکی باشمان بۆ ده گه ریته وه.

لیا به پیکه نینه وه: رۆمان! چه ند سه یره! من لی ره دا چاوه ریی مردن ده که م که چی رۆمان بنووسم؟!

+ به لی کچم بینووسه، مه رگ چییه؟ تۆ له بهر مه رگ غه مباری! ئه گه ر ئه وه بیرکردنه وه ت بی که واته خوینده واریه که ت چ سوودیکی پیت گه یاندووه؟ چشتی که هه موومان بۆی بچین و

هيچ كه سى تىيدا سهرپشك نه بى مه گهر غه مبارى دهوى؟ بۆچى
نه تبيستوه نيردر اوى مهن فهرمووى: ئه گهر رۆژى دوايى هاته
پيش و له دهستى يه كىكتان نه مامىك بوونى هه بوو با بيجىتى.

ئىستا له دلى من سهدان نه مام ههن كه دهمههوى له سهر
كاغه زه كانيان بچينم، تو يارمه تى دهرم ده بى يان نا؟

- ئاى ئەم گوتانه چەند جوانن! بەراستى هيو با بەبەرى مرۆفى
توراودا دیننەوه، بىگومان يارمه تى دهرت ده بم. باشه مرۆيه كى
وهك تو قەشەنگ له م چۆليە چى ده كا خوايه! بۆچى ده بى ئاوا
جوانيه كان فهراموش خراوبن؟!

+ ئىستا سهرى ژير زه مينه كه والا ده كه م و ده فته ر و
پينوسىكت بو دىنم، كاتى ئەوهيه هه ندى نانىش بخوى، چون
مرۆ بى نان كارى بو ناكري، ئەوه سه موونىك و توژى شيره كه
من بۆم نه خوراه و دياره به شى تو بووه. ئىستا ئەمانه بگره و
دواي پينج خوله كى تر دهست پيده كه ين.

دواي پينج خوله كه كه پيره پياوه كه هاته وه گۆ: به لى ئەوه
كاتە كه ته واو بوو، پينوسه كه ت له دهسته؟

- به لى بىگومان، چاوه رى زارى تۆم.

+ به م ناو نيشانه ي ده لىم دهست پىبكه و دواتر به رده وام ئەوه ي
له زارم دىته ده رى بيخه سهر كاغه زه كان.

سهرده می زبیرین

ئیمه له مهمله که تی شاهین داین، لهوانه یه ئەم ناوێ
 نه بیستی، لئ ئیره شاریکی تهواو جوداواز و مهزنه. لیره
 دیمه نه کان تهواو قهشهنگ تر ده نوین، جوانیه کان چه ند هیندهن،
 جیگا ناوازه و شوینه واره دیرینه کانی ئیره له وهی ده رچوونه بچه
 بهر ژمار. پۆژانه کهسانی بۆ گهشت دینه ئیره ته نی بۆ تپرامانی
 شوینه واره کان، ئەمه جگه له م هه موو شاخه سهر کهش و ته لان و
 به ندهن^(۱) و سه وزاییه قهشهنگی لیره بوونیان هیه. له بواراندا
 ده بیینی که چۆن گوڵه رهنگینه کان تیک ئاخیون و ئامیزی
 ئه وینیان لیک داوه، ته نانهت له نیو پووشی وشکیشدا چینکان^(۲)
 به دی ده که ی. له و په لک و پاره ی له داره کان ده بوونه وه و پۆژانه
 چه ند وینه کیش به دیاریه وه رووده نیشتن ههر مه پرسه. بۆ
 ناوه کهشی به من وایه ههر له بهر ئه وه بوو کاتی خۆی ئیره بالنده ی
 شاهینی زۆربووه، گهرچی ئیستا له چاو جاران قل قله ی لئ
 ده بیینی. ئه وهش بزانه که خه لکانیک دینه ئیره هی جیگا قهشهنگ
 و هه لکه وته که یه تی ده نا پیم وانییه هیچ له شار و ولاتیانی
 ده ور به ری سه ر به ندیان له گه ل حوکی ئیره خۆشبئی و پپی

(۱) به ندهن: کیو، کهژ

(۲) چینکه: په له سه وزایی له ناو پووشی وشکدا

رازی بن. لات سهیر نه بئی که شاهین له لایه ن پاشایه که وه به ریوه ده چی که زور حه زی له حیکمه ته و حه کیمه کان لیږه بایه خیکی یه کجار زوریان هه یه و چه ندین قوتابخانه یان بو کراوه ته وه، ته نانه ت پاشا خوی پرس و رایان پیده کا بو بریار دانه کانی.

ئه گهرچی یاسای ئیږه ئاوايه که ده بئی ههرچی حه کیمه وه کو هه ژاران بژین و مال کونه که نه وه و ته نی خهریکی خزمه ت و گوتنه وه ی حیکمه ت بن، لی ئه وه ندنه هه یه که خه لکی هینده به رئه مری حه کیمان له شتی بچوو کیشدا پرسیان پی ده که ن و له قسه یان ده رناچن. زوریك له خه لکی به سوپاسه وه ئاماده ن خوار دنیان بو چی که ن و یارمه تیان بدن له به رامبه ر ئه و خزمه ته ی حه کیان بی به رامبه ر به خه لك و شاره که ی ده که ن.

رؤژانه بازی له خه لکی مناله کان یان ده نیږن بو حیکمه تخانه کان تا کو لای حه کیان بخوینن، لی ده توانم بلیم له سه د مندا ل دانه یه کی ده بیته حه کیمی کی باش و ئه وه ی دی ناچار ده بئی واز بی نی و ده ست بداته ئیش و کار. ئه مه ش له به ر ئه وه یه حیکمه ت زانستی کی فراوانه و هه موو که س ناگاته پایه ی حه کیم بوون. ده بئی ئه وه ش بیژم که له م شاره دا راسته حه کیم زورن، لی چه ند دانه یه کیان خاوه ن حیکمه تی فراوانن و پروانینی پاشا و خه لکیش پتر له سه ر ئه وانه. هه ر ئه وانیش به رنامه ی خویندن بو ته وای قوتابخانه کان داده نیږن و ئه وه ی لای ئه وان پی بگا به چاو یکی به رزتر تی ده پروانری. هه موویان لیږه گوته ی حه کیمی مه زن

و نیردراوه که ی دووپات ده که نه وه و پروونی ده که نه وه، ئەو
 حە کیمە مەزنە ی که چاوه کان نه یان بینیه و به ههسته وه ره کان
 ههستی پێ نه کراوه، لێ حە کیمە ده لێن حیکمه ته کانی ئەو هه موو
 سه ر زهوی و ئاسمانه کانی داگرتوه و هه ر ئەویش بنیاتنه ری
 حیکمه ته. له گه ل ئەوه شدا ئەم حە کیمە مەزنە نه بینراوه بۆ ئەوه ی
 حیکمه ته کانی خۆ ی پتر بۆ خه لکی ده رخا نیردراویکی پرێزداری
 بۆ خه لکی ناردوه که ئاگاداریان بکاته وه له هه بوونی حە کیمی
 مەزن و حیکمه ته کانی، که ئیمه پێی ده لێین نیردراوی حە کیمی
 مەزن و له دوا ی حە کیمی مەزن ئەو که سی دووه می جیهانه که
 گوته کانی به بهرزی و به پرێزی ماونه ته وه.

خه لکی ئیره بۆ بژیوی ژیا نی هیندیکی خه ریکی ئاژه لدا ریه و
 ماست و دۆ و په نیر و که شک و که ره و ژاژی و لۆر و خه سته ی
 خۆش و تامدار چێ ده که ن، با زیکی دیش خه ریکی بیستان و
 جۆت و دورنه و ده ستار و ساوار کوتانییه.

رۆژانه منالان له ژیر ئاسۆکی^(۱) چیا کان کۆ ده بنه وه که جۆباری^(۲)
 باریکه له و دلرفینیان به بهر ده مدا ده روا. له ویدا گوهره پانیکی
 قه شه نگیان سازداوه بۆ یاری کردن و دوا ی عه سران تا رۆژ
 ئاوا ده بی خه ریکی کیله بهردانی و جگانی و چاوشارکه و گێ

(۱) ئاسۆک: سیبه ر

(۲) جۆبار: جۆگه

فرکانی و سی ریزکانی و چه ندین یاری دی دهبن. هیندی جاریش
هاوینان که دهغل و دان ددرویتته وه به نیو گوړه پانی جوخینان
وهردهبن و قهنگه لاشک^(۱) و بنه سورناتکی^(۲) گه وره خر ده که نه وه
و داوه به نی لی گری ددهن و یاری تاژتووله ی پی ده که ن^(۳).

سوهه یل یه کیکه له منداله کانی شاهین، هه ر له زووه وه له لایه ن
باوانیه وه نیردراو ته بهر خویندن له قوتابخانه ی مه زنی حکمه ت.
ده توانم بیژم ئەم قوتابخانه یه گه وره ترین قوتابخانه ی شاهین بوو که
چه ندین حه کیمی مه زن وانه یان تیدا ده گوته وه. پرۆگرامی هه موو
قوتابخانه کان چونیه ک بوو، که بریتی بوو له کومه له کتیبیکی
کونی حه کیانی زهمانی زوو. دهستنوسه بنه رته یه که یان له لای
حه کیمیکی گه وره پاریزراو بوو به نیوی دانیالی حه کیم. هه رچه نده
ئه م کتیبانه گه لی رهق و گوپچر بوون بو قوتابی، لی گه ر قوتابی
فیری ئەم کتیبه زهرد و دهسته واژه کونه رهقانه بیا که سیکی هینده
بلیمه تی لی په یدا ده بوو که کتیبانی دیکه ی وه کو خواردنه وه ی
قومیک ئاو دهاته بهرچاو.

(۱) قهنگه لاشک: درکی که نگره دوی وشک بوونی

(۲) سورناتک: گیایه که له کۆتایی بههار و سه رته تای هاویندا له ناو شو و
وهردان شین ده بی که مه ر و بز بیهوون.

(۳) ئەمانه ناوی کومه لیک یارین که له زهمانی زوودا مندالان ده یانکرد.

له م قوتابخانه يه بۆ ههر وانه يه ك حه كيميكي تاييه ت دانرابوو،
 رۆژانه له كاتى خۆى ده چوويه ژوور و پيت به پيت كتيبه كه ي
 بۆ قوتابيان شيده كرده وه به بى ئه وهى قوتابى به ژدارى له وانه كه
 بكا، مه گهر پرسيارىكى بۆ چى بووبا ياخود له شتى حالى
 نه بووبا، دهنه له سه ر چۆك رووده نيشته و نقه ي ليوه نه ده هاته.
 ماوه ماوه ش قوتابيان تاقى ده كرانه وه و ئه وهى نمره ي زۆرباشى
 نه هينابا ده بوايه به بى دهنگى له حيكمه تخانه برؤا و بۆخۆى
 كارىكى ديكه بدۆزىته وه، هيندىكى ديشيان دينايه وه كتيبى
 پيشووتر ئه گهر زانيبايان چاك تينه گه يشتوون. ئه مه وايكردبوو
 ته نيا قوتابيه زۆر زيره كه كان شانسى بوون به حه كيمييان هه بى.
 هه فتانه ته نى دوو رۆژ پشووى قوتابيان بوو كه بۆيان هه بوو
 بچنه وه مالى و ته واوى رۆژه كانى دى ده بوايه له حيكمه تخانه
 به سه ر به رن. له هه مووى سه يرتى له وى سالى ديارى نه كرابوو بۆ
 ده رچوونى قوتابى، به لكو به پيى بليمه تيه كه يان هيندى به هه شته
 سالى و هيندى به ده سالى و هيندى به دوانزه و زياتر شى ده يتوانى
 پرۆگرامى حيكمه تخانه ته واو بكا و مۆله تنامه ي حه كيمى
 وه رگرى. زۆرجارش قوتابيه بچووكه كان له لايه ن قوتابيانى
 مه زنتى و له پيشتره وه وانه يان پى ده درا و پيوست نه بوو
 حه كيمى گه وه ره خۆى وانه يان پى بدا. ئه مه شم له يادبى كه ئه و
 ده مه ي بازى له قوتابيان پرۆگرامى حيكمه تخانه يان ته واو ده كرد
 ئاههنگىكى مه زنيان بۆ سازده كرا و به رگى حه كيمييان له بهر

ده کردن. زۆریک له خه لکی شاری به ژدار ده بوون و شیرینیان به یه کدی ده به خشیه وه.

سوههیل زۆری هه ز له قوتابخانه ی حیکمهت نه بوو، زۆرجار له قوتابخانه ده چوویه دهر و له گه ل مندالانی هاو ته مه نی دهستی به یاری ده کرد، ته نانهت باز ی جار که له گه ل یاری مژوول ده بوو له یادی ده کرد بچیتته وه قوتابخانه و ئیواره ی به سه ردا ده هات. ئەم کاره ته واو پیچه وانه ی حیکمهتخانه بوو، چون له وی قوتابی بۆی نه بوو بچیتته ده ری مه گه ر بۆ کاری پئویستی و به مۆله تی مامۆستا نه بی، ئەمه ش وایکردبوو سه رزه نشتی زۆری بی نه سه ر، لی گه لی جاریش چاوپۆشی له سوههیل ده کرا به هۆی ناسیاوی بابیه وه بۆ یه کی له مامۆستا کان.

زۆرجار سوههیل له پۆژه پشووه کاندایه بری بابی شوانی ده کرد و زۆر خۆشی له م کاره ده هات. ته نانهت باز ی جار له گه ل بابی ده چوویه شه وینیش^(۱). هینده شاره زای ئەم پیشه یه بوو بوو که هه موو جوۆری ئاژه لانی له دوور را لیک جودا ده کردنه وه. دهیزانی کامه ی کاوپه، یان شه که و به ردیله و کامه ی به رانه و کامه یشی گیسک و چتر و سابری نه و کامه ی ئاوسه و زاوژی کردووه و کامه ی قسه^(۲). ئیواران زۆر به لیها تووی مه ر و

(۱) شهوین: مه ر له وه راندن به شه و.

(۲) بیچووی مه ر که له دایک ده بی پیی ده لێن به رخ، له شه ش مانگی تا

بزنه ڪانى دههينانه وه گهوپه ڪه و ڪار و بهرخه ڪانى له ڪوزه ڪه ده ڪردن.

رڙڙيڪ سوهه يل ٿه وه دهمه ي له گهل ٿه ورپيڪانى له گوره پانه ڪه خهريڪي ڪيله بهردانى بو، له نڪاويڪ چاوي ڪه وته سهر ماريڪي رهشي گهوره ڪه خوي ٽاخله دابوو^(۱) له داريڪي باريڪي دهو جو باره ڪه و به سهريشي ملومووشي^(۲) ده ڪرد. سوهه يل ڪه يه ڪي بو له بهرد هاويژه شاره زاکان بهرده ڪه ي دهستي به هيژه وه راوه شاندی و له سهری ماری دا و ماره ڪه بازره قه ي^(۳) بهست بو نيو جو باره ڪه. له دواي ياريه ڪه چووه ژير ٽاسوڪي چيا ڪه و به ته نيا له ژير داريڪ روه ڪوت. ٿه وه دهمه ي خهريڪ بو خه و بيباهه وه له ناکاو دهنگيڪي نه ناسراوي ژنهوت ڪه به پرسياره وه پي گوت: تو له قوتابخانه ي حيكمه تي؟

يه ڪ سالي پي ده لين ڪاوپر، ٿه گهر ٿه ڪاوپر مي بو و ساليڪ به سهر ته مهنيدا رويشت پي ده لين به ردیل، ٿه گهريش نير بو پي ده لين شه ڪ. له دواي ته مهنی دوو سالي به شه ڪ ده گوتري به ران. به بيچووي تازه زاوي بزنيش ده گوتري ڪار، ڪاتيڪ له شير ده بيته وه پي ده لين گيسڪ، ڪاتيڪ دوو به هار تيپهر ده ڪات پي ده لين چتر يان چوشيتر، ٿه وه دهمه ي ته واو پيده گا به نيره ڪه ي ده لين نيري يان سابرين، ميه ڪه ش ههر پي ده لين بزن. ٿه گهر مهر و بزن له ساليڪدا نه زين پيان ده لين مهره قسر، يان بزنه قسر.

(۱) ٽاخله دان: پيچ خواردنی مار.

(۲) ملومووش: گهران و مووشه ڪردن به شوين خواردندا.

(۳) بازره قه: له پر دهرچووني گياندار به چالاڪي.

سوههیل هه‌لسایه‌وه و سه‌یری چوارده‌وری خۆی کرد و که‌سی به‌دی نه‌کرد، ئاخ‌ر ئه‌و زۆر له‌ مناله‌کان دوورکه‌وتبوویه‌وه، توو بلیتی ئه‌م ده‌نگه‌ نه‌ناسراوه‌ ده‌نگی کی بی! به‌سه‌ر خۆی نه‌هینا و دووباره‌ پالکه‌وته‌وه، وه‌لی زۆری پینه‌چوو هه‌مان ده‌نگ هه‌مان پرسیاری به‌رزتر دووپات کرده‌وه. ئه‌و ده‌مه‌ی سوهه‌یلی بچووک که‌سی نه‌بینی تووشی دله‌پاوکی و ترسیکی زۆر هات. ویستی هه‌لسی و را‌کا به‌ره‌و مائی له‌پشتیه‌وه دووباره‌ بانگی لی کرا. سوهه‌یل به‌ له‌رزینه‌وه ئاو‌ری دایه‌وه پوانی منالیکی هاوته‌مه‌نی خۆیه‌تی، لی سه‌ریکی بی تووک و روخساریکی ره‌ش و توژی ئالۆزی هه‌بوو که له‌ مندالیکی ئاسایی نه‌ده‌چوو.

لووتی به‌شیوازیکی سه‌یر لاریبوویه‌وه و نه‌رمایی گویچه‌کانی پیوه‌ نه‌بوو، چاوه‌کانیشی هینده‌ زه‌ق بوون که ده‌تگوت وا دینه‌ ده‌ری، راستیه‌ که‌ی مروّف به‌ته‌نی بالیی ده‌ترسا.

سوهه‌یل به‌ تووره‌یه‌یه‌وه: ئه‌وه توو کیی وه‌ها زراوت بردم مندالی ناجسن^(۱)، خه‌ریک بوو له‌هۆش خۆم بچم؟

- ناوم قیداره‌، تووم لی‌ره‌ بینی و پیم خۆشبوو به‌یه‌ که‌وه که‌می یاری بکه‌ین، ئه‌م تووره‌یه‌ی ناوی.

+ ئه‌م ناوه‌ سه‌یره‌ چی یه‌! بۆچی پیشووتر تووم نه‌دیوه‌؟ شیوه‌ت زۆر سه‌یر ده‌رده‌ که‌وی، ئه‌وه روخسارت چی لیها‌تووه‌؟

- ئاخر بههوى نه خوښيه كه مه وه دايك و باوكم نايه لن بيمه
 دهري له مالى، هه ميشه ده لين بههوى رو خساره كه ت مندا لان
 ئازارت پي ده گه يه نن، لي ته مړو خوم ليسان دزيوه ته وه و توم ليره
 بهدى كرد و خوشم ويستى. ئهري به راست تو له قوتابخانه ي
 حيكمهت ده خوينى؟

+ به لي له وي ده خوينم، چونت زانى؟

- نازانم هه ر سه رو سيماي خوينده واران دياره، من ته ني ناوي
 ئه م شوينه م بيستوو وه و زور به ئاواته وه م بوي.

+ ده نا من هيچ حه زم له حه كيمايه تي نيه و مالى ناردوو يانم.

- ئه گه ر له گه ل من بيه هاوړي و ياريم له گه ل بكه ي زور
 شتى سه يرت فيرده كه م.

+ شتى وه كو چي؟ بابم ده يگوت ئه گه ر كه سي چاك نه ناسي
 مه به هاوړيي.

- سه يري من بكه چون به نيو ئه م دره خته دا ده روم به بي ته وه ي
 خوي ليدده م.

سوهه يل به پيكه نينه وه تبي رواني و گوتي بابه شتى وا چون
 ده بي، مه گه ر تو ته واوي. وه لي كه سه يري كرد هه ر به راستي
 قي دار به نيو دره خته كه دا رو يي!

+ ئای خودایه، ئەمه چیم بینى! هەر به پراستی تۆ چۆن توانیت ئەمه بکهى، تۆ که سیکی ئاسایی؟!

- دتهوئى فیڤى یان نا سوهیل، ناتهوئى هه موو منداله کان سهراسیمه بکهى و به که سیکی گه وره و ناودار ناوت بینن، یان دتهوئى هەر ئاوا بژی؟

+ نا دهمهوئى فیڤى بم، تکایه منیش فیڤر بکه چۆن ئەنجامت دا؟
- که واته دوام بکه وه و پیویسته راهیڤان بکهین. ئەمه هیڤده سانا نییه سوهیل، ئایا به رزترین کیوی ئیره پیده زانی؟

+ به لئى کونج به کونجی ئیره شاره زام.

- که واته با برۆین به ره و به رزترین کیو، له مپرووه تۆ ده بی نمونه بی له نیو منداله کانی دی. سوهیل ره گه لئى که وت تاوه کو گه یشتنه سه ر به رزترین کیوی ناوچه که، هیڤده ماندوو بوو بوو ئەو دهمه ی گه یشتن برستی لئى برا. دواى که مئى پالکه وتن و هه سانه وه پرسیاری له قیدار کرد که ده بی ئیستا چی بکهین.

- جوان تیم پروانه سوهیل، ئیستا من بۆ ماوه ی چوار خوله ك زارم ده که مه وه و هه وئ ددهم هه وا له نیو لاشه مدا نه هیلم، تهنه ا پیویستت به که مئى په ستان هه یه تا کو بتوانی ته وای جه سته ت چۆل بکه ی له هه وا، ئەوکات زه وى ناتوانی راتبکیشى و ده توانی له ئاسماندا بوه ستی.

+ شتى وا چۆن ده بئى! من باوهر به وه ناكه م.

- سهيرى من بكه چۆن ئه نجامى ده ده م، ئينجا له دواى من
سه رهى تۆيه، وه لئى نابئى بترسى سوهه يل، بۆ بوون به كه سى
گه وه ره نابئى ترسى هيچ شتى له دلتدا هه بئى.

قيدار بۆ ماوهى چوار خوله ك زارى خۆى به كراوه يى هيشته وه
و دواتر چووه سه ر لوتكه ي كيۆه كه و قاچه كانى په رانده وه به ره و
بۆشايى ئاسمان و له وئى وه ستا. دواى كه مئى وه ستان هه ر له ويدا
له سه ر گازى پشتى پراكشا و به دهنگى به رز قاقاي ليدده دا.

ئه و ده مه ي سوهه يل ئه مه ي بينى چاوه كانى ئه بله ق بوون و
واقى و پرما، پرواى نه ده كرد كه مرؤفئيك بتوانئى كارى له م چه شنه
ئه نجام بدا، بۆيه تا ماوه يه ك زارى ته ته له ي ده كرد و چى بۆ
نه ده گوترا.

- ده ي سوهه يل ئيستا سه ره ي تۆيه، ئيمرؤ له پيش من ئه نجامى
ده ده ي و به يانيش له به رچاوى هه موو مندا له كانى دى ده بيته
پاله وان، يه لا مه ترسه برا.

+ وه لئى من ده ترسم، ئه ي گه ر كه و تمه خوارئى چى؟

- منالئيكى ترسنوك مه به سوهه يل، تازه نه تبينى چۆن له پيشت
ئه نجامم دا، ئايا من كه وتم؟ تۆش هه مان كار دووباره بكه ره وه
دئليات ده كه مه وه ناكه وى، دواتر من ليرهم چۆن ده هيلم تۆ بكه وى.

سوهه یل هه رچه نده تۆزۆ ترسی هه بوو، وه لۆ ئاواتی بوون به پالّه وان به سهر ترسه که زالی کرد و خیرا به هه موو توانای خۆی زاری لیک کرده وه. چوار خوله که که تیپه پری، ترس و له رز جهسته ی سوهه یلی بچووکی داگرتبوو، لۆ قیدار له دواوه ئافه رینی لۆ ده کرد و دنه ی^(١) ده دا که نه کشیته وه. له پردا سوهه یل چاوه کانی خۆی نووقاند و له سهر لوتکه که قیت راوه ستا. قیدار له دواوه هاندانه که ی پتر کرد و به پالّه وانی مه زن ناوی ده برد.

سوهه یل پییه کی ده برد و یه کی ده کشانده وه، هه رجاری پیی ده هینایه وه دواوه قیدار به رزتر هاواری ده کرد. سه ره نجام به یی ئه وه ی چاوه کانی بکاته وه خیرا پییه کی خسته بۆشاییه که و خه ریک بوو پییه که ی دیکه شی به دوایدا بچی، هه ر هینده ی زانی له دواوه به هیژیکی زۆره وه ده ستیان راکیشا و پاشه و پاش که وت به سهر کیوه که دا.

چاوه کانی کرده وه بینی باوکیه تی و هه ردوو له ترسا ره نگیان زه رد بوو بوو.

دوا ی که مۆ له هه ناسه برکی باوکی هاته گۆ: ئه وه شی ت بووی کورم؟ بۆچی ده ته وی خۆت بکوژی؟! ئه ی هاوار خۆ چرکه یه ک دواکه و تمایه ده که وتیته خواری. مناله کان گو تیان بینو مانه به ته نیا به سهر کیوه که دا هه لژناوه، پی م بلۆ چ که سی پیی گو تی کاری له م چه شنه ئه نجام بده ی؟

سوهه ڀل ڪه هيشتا دهنڪي پرزي^(١) دهات ٿاماري ٻو دواوه
 ڪرد و گوتي: ٿمهه ٻوو باوڪه، ٿم مندالھ. وه لئ ڪه روانيان هيچ
 مندالئڪ لهوي ٻووني نه مابوو.

+ هاوار خوايه بمگهيه، ڪوره ڪم بهياني ڪيشهه ٻووني نه ٻوو.
 ناردوومه ته هيڪمه تخانه بيبي به ڪم ڪه چي خهريڪه مالوئيرام
 ده ڪا و خوي ده ڪوڙي. له وانهيه تووشي نه خوشي دهرووني ٻووني
 ڪورم، پيوسته دواتر ياخود بهياني بتهمه لاي ڪم دانيل
 به لڪو چاره سه ريڪت بڪا.

سوهه ڀل له گهل بابي گهرايه وه مالي، لئ هه خه يائي له سهه
 وهستان ٻوو له ٿاسماندا، تو بلئي گه باوڪم نه هاتبا توانيپام لهويدا
 بههستم؟ ياخود ده ڪه وٽم و ده مردم؟ له وهيه گه باوڪم نه هاتبا
 ٿيستا ناودار ٻووبام له نيو مندالھ ڪان، هه به پراستي باوڪم لئي
 تيڪدام ياخود رزگاري ڪردم؟ نازانم چ بيڙم. باشه ٿه قيدار چي
 ليهاٽ و بهرهو ڪوي رايڪرد؟ ٿم هه تيوه ٻوچي لهم دهه خوي
 شاردوهه. پيوسته پرؤمه دهروهه و بيدؤزمه وه، دهبي پراستي ٿم
 بابه ته ٻو ده ركهوي، يان ٿه وهيه منيش فيري بيم.

سوهه ڀل له مالھ وه زور سه رزنهشت ڪرا له سهه ٿم ڪارهي،
 وه لئ ٿه باسي قيداري نه ڪرد، هه هيندهي گوت ڪه هو شم
 له سهه ر خوم نه ٻوو له وه دهه ميدا.

ئەو شەووە چەندی هینا و بردی خەوی لێنە کەوت، خەیاڵی لای
قیدار و کارە سەر سوپهینەرە کانی بوو، بیری لەووە دە کردەووە کە
ئەگەر بتوانم ئەووی قیدار کردی ئەنجامی بدهم لای هەمووان
دەبم بە مڕۆیەکی دی، تەنانەت لەووەیە پاشاش ریزیکێ تایبەتم
بۆ دابنێ و پلەیهکی گەورەم پێ ببەخشێ.

بەیاڵی نەچوویە قوتابخانە، هەر زوو هەلسا و بەدزی مالهووە
بەرەو هەمان جیگا وەرپێ کەوتەووە کە یە کەم جار قیداری لێ بینی.
بە دەنگی بەرز چەند جارێک بانگی لێ کرد، هەر هیندەیی زانی
قیدار لەدواوە لێی دەرکەوت و بە توورەیی گوتی: ئای سوهەیل
چەند بەدبەختی، بەراستی باوکت هەموو شتیکی تێکدا، ئەو ریزگر
بوو لەووی بیی بە پالەوان، خۆ خەریک بوو تۆش دەووەستای لەوێ،
چەند چرکەیهکی مابوو سوهەیل، بەلام بەداخەووە کە نەتوانی
ئەنجامی بدهی.

+ ئەو گوتی هەولێ خۆکوشتنت داو، ئەی گەر مردبام چی؟ من
چۆن باوەرت پێ بکەم؟ چۆن بزەم تۆ کەسیکی جادووگەر نی؟ خۆ
هەمیشە حە کیمە کان دەلێن جادووگەران فیل لە چاوی ئێوە دەکەن.
- من جادووگەرم؟ جا وەرە منالی ئاوەها فیری شت بکە. باشە
ئەوا من رۆیشتم و دەبێ ئاواتی بوون بە پالەوانت لەگەڵ خۆت
بەیتە گۆر و هەر ئاوا بەر بەرۆشک^(۱) بی.

(۱) بەر بەرۆشک: مەردوومی بێ ئیش و کار.

+ نا نا قيدار مه به ستم ئه وه نه بوو، تووړه مه به ئیدی برا، تکایه بگهړیږه وه، خۆت گوتت پیت خوښه یاریم له گهڼ بکه ی، ده ی من ئیستا ته یارم^(۱) چیت ده وی ده یکه ین، ته نی هونه ره کانی خوتم فیږکه.

- یانی هه رچیم گوت ده یکه ی؟

+ به لئ به مه رجی فیږی کاره سه رسوړه ینره کانتم بکه ی ها.
- باشه سو هیل، چاک گوئ ږا دیږه بزانه چی ده لیم، من جه سته یه کی به هیږم هه یه، ته نانه ت ئه گهر به ردی زوړ گه وره شم پیدا بده ی ئازاری نابی، چونکه کاریکم له گهڼ جه سته ی خو مدا کردو وه که هیچ شتی ئازاری پی نه گه یه نی. تو ش ئه گهر بته وی فیږت ده که م، سه ره تا با ږوینه سه ر کانیه گه وره که، ئه ها ئه وه ی ئافره تان جل و به رگی لی ده شو ن.

+ به لام بوچی ئه وی؟!

- ئه وه نه ینیه کی تیډایه و دواتر ده یزانی، بیرت نه چی ږیارت دا هه موو شتی بکه ی بو بوون به پاله وان، مه گهر بیرت چوو؟
+ باشه با ږوین، له پیناو ئاواته که م چیت ده وی ده یکه ین، مه گهر کاری خراب بی.

قیدار و سوهیل وه پئی که وتن بۆسەر کانیه که و تهژی بوو لهو ئافره تانهی پۆژانه لهوئ کۆریان ده کرد و جل و شتومه کیان ده شۆری. هه رچه نده ئه وئ بۆ پیاوان قه ده غه بوو، لی پریگریان له منالان نه ده کرد. قیدار له شوینیک وهستا که چهند مه تریکی که م ریک به رامبه ر ئاراسته ی ئافره تیکه وه دووربوو، وه لی له گه ل ئافره ته که پشتیان له یه کتری بوو، ته وای ئافره ته کانی تریش مژوولی کاروباریان بوون و ئاگیان له و دوو مناله نه بوو.

قیدار هاته گۆ: من لی ره ده وه ستم سوهیل، ئیستا تۆ گه وره ترین به ردی ئیره وه ده ست بگره و به هه موو هیژی خۆت تیمی گر، ده بینی که هیچم لی نایه.

+ باوهر به وه ناکه م، ئاخه من زۆر به هیژ ده یهاو یژم، تۆ بۆچی خۆت به کوشت ده ده ی، ئه و کاره به من مه که کاکه.

- ده لیم بیهاو یژه هه ی ترسنۆک، مه گه ر بریارت نه دا هه رچیم گوت بیکه ی؟

+ با، به لام ئه وه خۆکوژیه.

- هه ی بی عه قل، وه ک چۆن راوه ستان له بۆشایی ئاسمان خۆکوژی نه بوو، ئه وه یان زۆر له و ئاسانه تره بۆم. ئه گه ر ئه نجامی ناده ی ده رۆم و تا هه تایه نامینییه وه باشه.

+ باشه قیدار زویر مہ بہ، وه لئِ ھەرچیت لیہات له ملی خوت.
 - ھیچم لئِ نایه ئەرخیان به، ھەموو شتیک له ملی خۆمه،
 ئافره ته کان مژوولن و کەس ئاگادار نییه که تۆ ئه وه بهرده له من
 ددهدی، بۆیه له ھیچ مه ترسه و بیهاویژه ئینجا ده زانی چ جوړه
 جهسته یه کم هه یه.

سوهیل له زهویه که بهردیکی تۆزئ گه وره ی هه لگرت و
 نیشانه ی له سه ر قیدار دانا و گوتی: که تۆ ئه وه ت بوئ من چ حه قم
 هه یه. ئایا ناترسی؟ بهرد هاویژیکی شاره زام ها، لیت بدهم خراب
 ئازارت ددهدم.

قیدار پیکه نی و گوتی: بیهاویژه هه ی ترسنۆک بیهاویژه، له
 ژیانم که سی وه ک تۆ ریوه له^(۱) و بی هیزم نه دیوه.

سوهیل له گه ل ئه م قسه یه تووړه بوو، بهرده که ی توندتر کرد
 له دهستی راستی و له گه ل سووړانیك و هیژیکی زۆره وه که
 چاوه کانی له گه ل نووقاندبوو ئاراسته ی سنگی قیداری کرد، لئِ
 له گه ل زیره و هارژنی ئافره تیك چاوه کانی هه له ینا.

ئهو دهمه ی چاوه کانی کرده وه قیدار له وی نه مابوو، وه لئِ
 ئافره تیك له سه ر زهوی که وتبوو له تاو ئازاری پشتی دهینالاند
 و ژاوه ژاو و قهره بالغی له و نیوه په یدابوو. سوهیل که روانی

ئافره ته كان به جنيو و هاواره وه به رهو پرووی دههاتن خيرا تيی
ته قاند و له ترسی گيانی خوئی هه تا تینی هه بوو رایکرد به رهو
مالی.

ئافره ته كه ئازاریکی زۆری به پشتی گهیی بوو، هیندهی
پینه چوو هاوسهر و چهند برایه کی چونه مالی سو هه یل و
مشتومرپکی زۆریان له گه ل دایک و باوکیدا کرد، وه لی باوکی
سو هه یل زۆری خو به قوربان کردن و گوتی کوره که مان ماوهیه که
تووشی نه خووشی دهروونی بووه و چهند رۆژی له مه و بهر هه ولی
خۆکوشتنی داوه، ئیدی له مه و دوا ناهیلم پرواته ده ری و ههر
ئه مپرو سهر دانی هه کیم دانیال ده که ین.

دوای داوای لیبوردن و ئاشت کردنه وه خیرا دهستی سو هه یلی
گرت و به رهو مالی دانیالی هه کیم وه ری که وتن که خانوویه کی
بچووکیان له دهو زۆنگه که^(١) بو چی کردبوو، چون نه یده و یست
رۆژانه زۆر خه لکی بیینی، له راستیدا ئه و ته و او پیر ببوو. ریشه
سپییه که ی له بهر در یژی و پری سنگی ته و او داپۆشیبوو، ته نانه ت
مووه کانی سهر کولمیشی نه تراشی بوو، و یده چوو ته مه نی
سه دی تیپه راندبی، چاوه زهرده کانی ته و او به رهو کزی چوو بوون
و هه میشه کلاویکی سه وزی له سهر ده نا. جهسته یه کی له رو
لاوازی هه بوو، لی هیشتا بو رۆیشتن پته وی تیدا مابوو.

(١) زۆنگ: زه مینیکی چاله که ئوی تیدا وه ستابی.

ئەو دەمەى سوهەيل تەواوى بەسەرھاتە کەى خۆى بۆ وە گيڤرا
 حە کيم گوتى: پيويستە بڤۆينە ھەمان ئەو شويئەى کە مندالە کەت
 لى بېنيوہ و منيش بېبينم.

دەستى حە کيميان گرت و ھەرسى وەرپى کەوتن بۆ ژيڤر ئەو
 دارەى کە سوهەيل قيدارى لى دييو، لەويدا ھەرچەندى سوهەيل
 ھاوارى کرد چ کەس نەھاتە گۆ. ئينجا دانيالى حە کيم بانگى لە
 قيدار کرد و گوتى کە ئازارت نادەين ئەگەر پياو بى و پييان
 بيژى کە چيت لەو مندالە داوہ.

دواى کەمى خامۆشى دەنگى بە گوڤياندا رابورد، لى ئەمجارە
 دەنگى منال نەبوو، بەلکو لە پياويكى تەواو پيگەيشتوو دەچوو.
 - ئەو ئازاريكى زۆرى بە براکەم گەياند، ئەو مارە پەشە برا
 بچوو کە کەى من بوو کە سوهەيل لە گۆرەپانە کە بەردى تى
 گرت، منيش ويستم تۆلەى لى بکەمەوہ.

حە کيم بە توورەبيەوہ لە گەلى کەوتە گۆ: واز لەو مندالە
 دەھيئى ياخود گرت تى بەردەم و بتکەمە خۆلەميش.

- نەخىر من تۆلەى تەواوم لى نە کردۆتەوہ و تەماى وازەيئانم
 نيبە.

حە کيم دانيال خيرا دەستى بە خوڤندەوہى چەند دەقيكى ئاينى کرد
 و قيدار ھاوارى لى بەرز بوويەوہ. لە گەل ھارژنى قيداردا سوهەيل

تهواو رهنگی پهړی بوو، خهريک بوو گیان له جهستهيدا دهچوويه
دهرئ، گوږچکه کانی خوی توند گرتن و ئاگای له گفتوگوکهی قیدار
و حه کیم نه ما. تهنئ ئه وهندهی زانی که دانیالی حه کیم داوای له
قیدار ده کرد باوهړ به حه کیمی مه زن و نیردراوه کهی بیئی و دهست
هه لگړئ له خراپه کاری.

دوای ئه وهی دهنګ و ژاوه ژاو نه ما سوهیل دهستی له
گوږچکه کانی بهرداو خهريک بوو سهړپاکی گیانی ده له رزی.

حه کیم تا نه چووه مه نزله کهی هیچی نه گوت و وه لایمی
پرسیاره کانی سوهیل نه دایه وه. پاشی گه پرانه وه سوهیل له
بهرامبه ر خویدا پروونیشانده و دهستی به ئاموژگاری کردنی کرد.

+ کورپی خوّم ئیدی هیچ ترسیک له م ناوه دا نه ما، ئه و یه کیك بوو
له سهربازه کانی قیتره ی^(١) نه فرهت لی کر او. ئه وانه کوّمه لیکن
له حه کیمی مه زن یاخی بوون و کاریان خراپه کاریه. هه میشه
خه تهره و خه یالی خراپ ده خه نه دل و دهروونی مروّقه کان تا کو
ئه وانیش تووشی به دی و یاخی بوون بکه ن.

- مه گهر که سانیک هه ن بوړی ئه وه یان هه بی له حه کیمی
مه زن یاخی بین؟!

+ به لی، ئه وان کاتی خوی قیتره ی گه وره یان کرنووشی بو باوکی
مروّقایه تی نه برد و سته می کرد، له کاتیکدا حه کیمی مه زن فرمانی

(١) قیتره: یه کیکه له ناوه کانی شهیتان.

پیدا بوو که کړنڅوښی پړیزي بؤ بیا. له بهرامبهر ټو خوږه زل زانیه پیدا
 حه کیمي مه زن نه فره تی لیکرد و له سوز و به زه یی خوی وده دهری نا.
 جا له و پرژوهه خوی و سهر بازه کانی له هه ولی ټو وده دان ټوله
 له مرؤفایه تی بکه نه وه، چون مرؤف بووه هوکاری دهر کردنی
 ټوان و نه فره تی لیکردنیان له لایه نی حه کیمي مه زنه وه.

- زور سهره! یانی ټوان مرؤف نیین؟ به لام قیدار ریك وه كو
 مرؤفیک هه لس و كه وتی ده كرد!

+ به لی ټوان مرؤف نیین سو هه یل، به لكو سهر به چینی
 جنه کانن، وه لی وه كو مرؤف خاوه نی عه قل و زانیارین. حه کیمي
 مه زن ټوانی له ټاگر چی کردووه. چه شنی مرؤف خواردن و
 نوستن و نه خوښی و مردنیان هه یه، زاوزی ده کهن و هه میسه له
 زور بوون دان، چون هه زاران سال بهر له مرؤف له زهوی ژیاون،
 ههر بویه ټیره به هی خویان ده زانن و ټه گهر دهستیان پروا لیره
 وه دهرمان ده نیین و له نیومان ده بن، ټه لبه ته مه به ستم ټوانه یانه
 كه باوه ریان به حه کیمي مه زن نییه.

- بؤچی له نیو وانیس هه ن كه باوه ریان به حه کیمي مه زن هه بی؟

+ به لی هه ن سو هه یل، وه لی بی پروا کانیان زور ترن. ټوانیش
 وینه ی مرؤف داوی په رستشیان لی کراوه و له پرؤزی
 په سلانیش زیندوو ده کرینه وه و پرسیاری کرده و یان لی ده کړی
 و باوه داریان به ره و به هه شته و بی پروا کانیان دوزه خ.

- باشه ئه گهر مروښ نيين چؤن ده توانن وه كو مروښك
دهر كه ون؟ خو قیدار پك شيوه ی له شيوه ی مروښ دابوو؟

+ سوهه یل گیان، وه كو گوتم ئه وان له ئاگر دروست بوون
و ده توانن خو یان بخه نه سهر چه ندين شيوه و پرهنگی جوړ به
جوړ، ده كړی له سهر ئه م شيوه جوړ او جوړانه بيينرین، به لام له سهر
شيوه ی راستی خو یان هه رگیز نابيينرین.

- كه واته ئه وان دوژمنی ئيمه ن؟

+ به لئ بې پروا كانيان دوژمنی سهر سه ختی ئيمه ن و زور پريان
ليمانه، وه لئ شوكر بو چه كیمی مه زن كه دواى گفتوگو یه كی
زور توانيم پروا به قیدار بېنم و ئیستا ئه و یه كيكه له پرواداران.

- چه ند سهره! كه واته قیدار ئیستا باوه رداره؟

+ به لئ كورې خو م، له چاكه ی چه كیمی مه زنه وه یه كه توانيومه
پروا به چه ندين كه س له وان بېنم. ئیستاش خوت و باوكت پړونه وه
و كاريكتان لای من نه ما و زور ماندووم.

- یه ك پرسيارى دى ده كه م و دهرؤم جه نابى چه كیم، من له كوی
بمزانيبا ئه و ماره ره شه براى قیداره تاكو نازارم نه دابا؟

+ ئه وان زور چه زیان به پرهنگی ره شه و زور جار خو یان ده خه نه
سهر وینه ی ئازه له ره شه كان، وه لئ توش ئه گهر منالیکى بزىو نه بى
چ حه قت به ماريكه له ده و جو باره كه، خو نه هاتبوو یه خه ت بگری.

- باشه باشه هەر لیڤم توورپه مه به ئه وه ده پۆم مامه حه کیم گیان، سوپاسی هه موو شتیکت ده که م.

+ سوپاسی حه کیمی مه زن بکه که رزگاری کردی له وه به لایه.

- ده توانم شتیکی دی بیژم؟ باشه چۆن بتوانم منیش ئاوا وه کو تۆ که سیکی گه وره بېم و کیشه ی خه لکی چاره بکه م و وه لایمی پرسه کانیان ده مه وه؟

حه کیم به بیزاریه وه: هه ی هوو، ماندووت کردم پۆله، وه لی له بهر گرنگی پرسیاره که وه لامت ده ده مه وه. بخوینه و ببه حه کیم، ببه حه کیم کوپم، ئه وه ده مه ی ده خوینی و زانستی حیکمه ت ده ست ده خه ی ته نانه ت پاشا کانیش شه رمت لی ده که ن، شه یتانه کان لی ت هه لدین، خه لکی به چاوی ریژ و گه وره ییه وه لی ت ده پروان، قیتره و سه ربازه کانی سه رشۆر ده بن به رامبه ر زانسته که ت. پۆژانه ده توانی له بواره جیا جیا کاندای سوود به کۆمه لگا که ت بگه یه نی. هه موویان دین له سه ر چۆک بۆت پروودەنیشن، ته نانه ت ماسیه کانی نیو ده ریا ش له بهر زانسته که ت نزات بۆ ده که ن. له هه مووی گرنگتر ئه گه ر له زانسته که تدا دل سۆزی بوونی هه بی و کاری پی بکه ی و له پیناوی حه کیمی مه زن دابی ئه وا ده بیته که سیك له نزیکانی ئه و و خوشی ده ویی.

- یانی خویندن و به ده ست هی نانی ئه م زانسته هی نده گه وره یه !؟

+ بگره زۆر له وه ش گه وره تره کوپم.

سوههیل تا گهرايهوه مائی ئەو قسانه ی دانیالی پیری له نیو
هزریدا دیناو دهبرد، یانی گهر من بیمه حه کیم هیئنده گه وره ده بيم
ته نانه ت پاشا شهرمم لی بکا! خه لک بهرام بهرم له سه ر چۆك
پروو بنیشن! واتائهم کاره له بوون به پالەوان زۆر گه وره تره، به لی
ده بی زۆریش گه وره تر بی. ههر له به یانی را، به لی ههر له به یانی
را ده ست پیده کهم. چۆن من تا ئیستا به باشی نه مخویندوووه و
هیئنده سست بووم لی؟ له هاوته مه نه کانی خۆم زۆر له پاشترم،
ئیدی له مه ودوا نایه لم هیچ وانه یه کم لی بپوا، به لی وازناهییم
تا ده بيم به و حه کیمه ی که مامۆستای گه وره دانیال باسی لیوه
ده کرد.

ئیدی سوههیل بریاری یه کلاکه ره وه ی دا و لیڤه به دوا به
جه ختی^(۱) و جۆش و خرۆشیکی زۆره وه وانه کانی ده خویند، لی
کیشه ی وی ئەوه بوو له چاو هاوته مه نه کانی تۆزی دابوو یه پاش.

ماوه یه کی که م ده بوو حه کیمییکی نو ی که ناوی ناسر بوو به
فه رمانی پاشا هاتبوویه قوتابخانه ی مه زنی حیکمه ت و وانه ی
تیدا ده گوته وه. حه کیم ناسر داوای کردبوو سوههیل و چه ند
قوتابیه کی دی هاوشیوه ی ئەو که له وانه کانیا ن دابوو یانه پاش
له قوتابخانه که دایان بپری و له فیڤرگه یه کی تری بچوو کدا له دوا ی
عه سران به تایبه ت وانه یان پی بیژی، تاوه کو ئاستیا ن تۆزی

(۱) جه ختی: چالاکی و چاپوکی.

به‌رز ده‌بیته‌وه و شایه‌نی قوتابخانه مه‌زنه که ده‌بنه‌وه. ئەلبه‌ته
حه‌کیم ناسر چوون ناسراوی پادشا بوو داواکه‌ی ر‌ه‌ت نه‌کرایه‌وه و
سوه‌هیل و قوتابییه‌کانی دی ره‌گه‌له‌ خۆیدا برد.

سوه‌هیل له‌لای هه‌کیم ناسردا زۆر که‌یفی سازبوو، له‌لای
ئه‌ودا زۆر به‌ جوانی وانه‌کانی پ‌ی ده‌خویندرا و ر‌ۆژانه له‌گه‌ل
هاورپ‌یکانی هاتووچۆیان ده‌کرد و شه‌و له‌ فیرگه‌ که نه‌ده‌مانه‌وه.

ته‌نانه‌ت هه‌کیم ه‌ینده له‌گه‌لیان نه‌رم و نیان بوو که
خۆشه‌ویستیه‌کی ب‌ی و‌ینه‌ی له‌گه‌ل فیرخوازه‌کاندا چ‌ی کردبوو.

دوای چه‌ند مانگ‌ی مانه‌وه له‌لای ناسر‌ی هه‌کیم ر‌ۆژیک سوه‌هیل
وه‌کو هه‌موو ر‌ۆژانی دی له‌گه‌ل چه‌ند هاورپ‌یه‌کی به‌ره‌و
قوتابخانه‌ بچووکه‌ که که‌وتنه‌ ر‌ی. له‌ر‌یگادا شه‌هرامی هاورپ‌یان
هه‌له‌نگوت^(۱) و زۆر خراب به‌ربوویه‌وه، دیاربوو که یه‌کی له
پ‌یکانی ئازارپ‌کی زۆری به‌رکه‌وتبوو. سوه‌هیل و هاورپ‌یه‌کی
دی خ‌یرا چوونه ژ‌یر باله‌کانی و به‌حال گه‌یاندیانه له‌لای مام
سال‌حی به‌یتار تا چاره‌سه‌ری پ‌یویستی بۆ بکا. دوای چاره‌سه‌ری
شه‌هرامیان ه‌ینایه‌وه مال‌ی، وه‌ل‌ی ئه‌و ده‌مه‌ی ر‌وانیان خه‌ریکه
دونیا تار‌ی ده‌ب‌ی و وانه‌ی ئه‌م‌ر‌ۆیان له‌ کیس ده‌چ‌ی، خ‌یرا هه‌موو
به‌راکردن به‌ره‌و قوتابخانه‌ ر‌یگیان گرت‌ه‌به‌ر.

(۱) هه‌له‌نگوتن: ساتمه‌کردن له‌ ر‌ۆیندا.

ئەو دەمەى گەيشتن سەريان کرد دەرگاگە گالە درابوو.
چەندى لە دەرگايان دا هيچ دەنگيان وەدى نەکرد. قوتابىيەکان
ويستيان بگەرپنەو، وەلى سوهەيل وەدەنگ هات.

+ من ناگەرپمەو تا وانە کە نەخوینم، لەوانەى مامۆستا لە
ژوورەو بى و خەريکى پەرستشەکانى بى بۆيە دەرگاگە ناکاتەو.
پيوستە لەسەر دیوارە کەو و ئاودیو بين، خو هيندە بەرز نبیە.

ئەزمير گوتى: منيش لە گەل ڕايە کەى سوهەيلم، دەى هاوڕيان
دەستان دانين با دوو سى دانەمان بچينە ئەودىو، لى يەك کەس
بەتەنيا نەچى، چون دونيا تەواو تارى بوو و ترسناکە.

سوهەيل و ئەزمير و جەلال خۆيان ئاودیوى حەوشەى
قوتابخانە کە کرد، خيرا لە ژوورى وانە و تەنەو کە نزيك بوونەو
و ڕوانيان وا کە سىکى جل سپی لە ژوورپیە، لى لەبەر تاريکى
جوان دیار نەبوو.

سوهەيل: ئەى نەموت مامۆستای لىيە کاکە، ئەگەر منتان
لە گەل نەبى بەخوا ئیو فەوتاون.

ئەزمير: وەلاهی سوهەيل خۆت سەلماند بەراستى، کورە تو
نەبى ئاويشمان بو ناخوړپتەو برا.

مامۆستا.. مامۆستا.. ئەو هاتین، بمان بوورە کە درەنگ
کەوتین پۆزشمان هەبوو، مۆلەت هەیه بپینە ژوورى قوربان؟

دوای ئه وهی هیچ دهنگیک له مرۆیه که به دی نه کرا هه رسی
ترسیان لی نیشته و بو تاوی بیدهنگی بالی کیشا به سه ر
شوینه که دا. له نکاو سو هه یل به تر سه وه هاته وه گۆ:

+ مامۆستا گیان بوچی دهنگت نی یه؟!

هیشتا سو هه یل قسه که ی ته واو نه کرد بوو، کابرایه کی ریش
سپی به تو وره یی ئاوری دایه وه و هه موو ئه تره شیان^(۱) چوو
له جیی خویان. ئاخر به م دره نگه له کاتی که دا ده رگای قوتابخانه که
گاله دراوه ئه مه کی یه و چی ده کا لی ره!

کابرای ئاته شی^(۲) به دهنگیکی به رز هاته گۆ: ئیوه کین و
چیتان ده وی لی ره؟

سو هه یل به ترس و له رزه وه: ئیمه قوتابین و بو خویندن
هاتوین، هیچ شتی که مان ناوی.

- ئاده ی پیم بلین لای کی ده خوینن؟

دوای که می له ته ته له کردنی زار سو هه یل گو تی: مامۆستا
ناسر، به لی ئیمه قوتابی ئه وین.

پیاوه پیره که هیشتا دهنگی خوی به رز تر کرد و پتر هاته پیش
و گو تی: مامۆستا ناسر؟ ئه و به هیچ شیوازی که مامۆستا نییه، ئه و

(۱) ئه تره ش: زراو

(۲) ئاته شی: مرۆفی تو وره و توند.

تهنئ نه زانیکه و هیچی دی، به لئی ئەو بابایه کی گهلخو و نه فامه، چون خزمایه تی له گهل پاشا ههیه دهیهه وی قوتابخانه ی مهزن بخاته مه ترسیه وه و رایه بوگه نه کانی خو ی تیدا بلاوه پی بکا. چیدی لای ئەو مه خوینن و برۆنه لای یه کی له مامۆستا کانی تر له حیکمه تخانه که.

له گهل ئەم توو ره ییه ی پیاوه پیره که دا سو هه یل و هاوړیکانی پتره نگیان په ری و خه ریک بوو له ترسان له هوش ده چوون، ئاخر چ کهس نازانی ئەم بابایه کی یه و بهم شه وه تاریکه چ ده کا له ژووری. له پر دا سو هه یل له هارژنی دا:

+ کوره هه لئین هاوړییان به خوا ئەمه مروڤ نییه جنوکه یه هه لئین. له گهل هاواره که ی سو هه یلدا هه رسی تییان ته قاند و بوخو شیان نه یانزانی چوون به سه ر دیواره به رزه که دا ئاودیو بوون. ئەو ده مه ی گه یشتنه ئەودیو ئەوانی تریش بی ئەوه ی بزنان چ باسه ره گه لیان که وتن و چه شنی را کردن له دهستی شیر به ره و لای مالی حه کیم ناسر بوی ده رچوون.

له ریگادا چه ند جار ی سو هه یل سه ره په لۆکی^(۱) ده برد و هه لده ستایه وه، پییه کانی ته واو روو شابوون و خوینیان تیزابوو، لی هینده ترساو و هه ناسه سوار بوون هه ر مه پرسه.

(۱) سه ره په لۆکی ده برد: ده که وت، هه لده نگوت.

کاتئ گه‌يشتنه بهر دهرکي مائي حه‌کيم له په‌شو‌کاويان به
توندی چهند جارېک به دهرگا که ياندا کيشاو خه‌ريک بوو بيشکينن.

حه‌کيم ناسر هاته دهرئ: چي بووه قوتابينه بو وا شيواون!
هيچي نه‌خواراو روويداوه؟!

ئه‌زمير: ئه‌ ئه‌ ئه‌وه پيا پياويک نا نا نازانم کئ بوو.....

سوهيل به په‌شو‌کاويه‌وه که هيشتا هه‌ناسه‌ي سواربوو
گوتئ: تو راوه‌سته راوه‌سته ئه‌زمير، سهرت له ماموستا شيواند
هه‌تيو قسه‌کردن که‌ي وايه، ئا راوه‌سته من بيگيرمه‌وه. قوربان
ئيمرو شه‌هرامي هاوپريان که‌وت و قاچي شکا بويه دره‌نگ
هاتين، لي ئه‌و دهمه‌ي هاتين تو له‌وي نه‌مابووي، پياويکي پيري
ليبوو نه‌مان ده‌ناسي. زور قسه‌ي نه‌شياوي به‌تو گوت و جنيوي
دا، گوتيشي که چيدئ له‌لای تو نه‌خوينن.

به‌م قسانه حه‌کيم تو‌زي په‌شو‌کاو گوتئ: يانئ که‌ستان نه‌تان
ده‌ناسي؟ باشه گهر بييين ده‌يناسنه‌وه؟

+ نه‌مان ده‌ناسي، وه‌لي گهر بييين له‌ويه بيناسمه‌وه، هه‌رچه‌نده
تاري بوو، لي من چاکم سه‌رنج دابوي.

- باشه با پروين بو ئه‌وي، له‌وانه‌يه هيشتا له‌وي مابي.

ئه‌و کاته‌ي حه‌کيم ناسر و قوتابيه‌کانئ چوون بو قوتابخانه‌که
چ که‌س له‌وي نه‌مابوو، حه‌کيم ئه‌و دهمه جوړه ترسيکي پيوه

ديار بوو، خيرا گوتی: ئیدی ئیوه له لای من ناخوینن و ده پۆنه وه
بو قوتابخانه ی مه زن.

له گه ل ئه م قسه یه دا مندا له کان واق بوون و خه ریک بوو
چاوه کانیان ته ر ده بوو.

سو هه یل ها ته گۆ: ئه وه چی ده لێی قوربان، ئیمه چۆن تۆ به جی
بیڵین، تخوا بلێ شوخیم کرد، تخوا مامۆستا ئه وه مه که له گه لمان،
ئیمه به یه که وه داها تووین.

- نا سو هه یل، ئه وه با شتره با جارێ ئاوابی، من هه رگیز گه رده نی
ئهم که سه ئازاد نا که م که به م چه شنه جنیوی پید اوم.

سو هه یل به چاوی پر گریان ه وه: ئاخر مامۆستا له به ر که سیکی
بی بایه خ بوچی ئیمه جی ده هیلی، ئیمه له گه ل تۆ راها تووین
قوربان، تکایه مه مان نیره وه بو قوتابخانه ی مه زن تکایه.

مامۆستا دوا ی توژی تیپرامان به بی دهنگی چوو ده رگا که ی
کلیل داو پشتی له مناله کان کرد و به بی ئه وه ی گوی بدا به وان
وه ری که وته وه بو مالی. له ویدا مناله کان ده ستیان کرده گریان
و هه نسکه هه نسکیان ده هات. سو هه یل له هه موویان پتر گریا،
سه راسیمه له شوینی خوی ره ق بوو بوو، فرمی سکی چاوانی
پیره وی خوارو خپچیان له سه ر کولمه کانی چی ده کرد و ده یگوت:
ئاخر بوچی ده بی ئیستا جیم به یلی بوچی، ئاخر من که تازه دیمه
سه ر پچکه و توژی چالاك ده بم بوچی ریگام لی ون ده که ی.

له لایه کی دی زۆری سهیر به خۆی دههات و دهیگوت: ئهوه
منم بۆ مامۆستایهك ده گریم! بۆ خویندن ده گریم! منیك كه قهت
ئاره زووی وانهیه كم نه ده كرد ئیستا ئاوا نووزه نووزم لیوه دی!

هه موو به غه مباری و گریانه وه چوونه وه مائی. پۆژی دواتر
سوههیل به ناچاری و دلێکی لیوانلیو له خه م چوویه وه قوتابخانه ی
مه زن و بهرده وامی به وانه کانی دا. ئیدی سوههیلی جاران بوونی
نه ما و ورده ورده به ره و پیشه وه ده پۆیی و کتێبه کانی ده پری،
شه و پۆژ له کۆشش دابوو، له تاقیکردنه وه کان نمره ی سه دی
دینا و زیاتر و زیاتر لای هه کیمه کان نازیز و خۆشه و یست تر
ده بوو. له گه ل ئه وه شدا ته مه نی که م که مه به ره و سه ری ده کشا
و له قۆناغی مندالی ده چوویه ده ری. وای لیها تبوو بازی له
قوتابیه بچووک و سه ره تا کانیان راده ستی سوههیل کردبوو که
له ژووریکی تاییه ت دا وانه ی پی ده گوتن، به لکو هیندی جار
باوکان خۆیان داوای ئه وه یان ده کرد سه ره تا منداله کانیان له لای
سوههیل دابنری تاوه کو ده که ونه سه ر ریچکه.

سوههیل قهیریك بوو هه ستی به وه کردبوو که ئه و حیکمه ته ی
له لای هه کیم ناسری خویندبوو بازیکی جوداواز بوو له گه ل
شرۆقه ی هه کیانی فیڕگه که، هه میشه جوړه نا کوکیه ك هه بوو له
راو بیر و بۆچوونیان و که یفیان له گه ل یه ك ساز نه بوو.

بازی جاریش دهیبیست که چه کیم ناسر له خراپی پرؤگرامی
 فیرگه که ده دوا. گهلئ جار تئ راده ما و بیرى جه نجال ده بو له وهی
 که ده بی هی کامیان ریگا راسته که بی، چه کیم ناسر که سیکی
 خۆشه ویسته له لای و ئەوانی تریش هه موو چه کیم و مامۆستای
 گه وهی ئەون. له میژبوو ده یهه ویست ئەم هاوکی شهیه چهل بکا
 و لهو جه نجالیه رزگاری بی، بۆیه بهرده وام پرساری له چه کیمه
 گه وه کان ده کرد ده ربارهی ئەم جیاوازیانه.

قوتاییه کانی سوهیل زۆربوون، لئ له هه موویان ژیکه له
 و چالاکتر هیلال بوو. هیلال له گهل زیره کیه کهیدا خاوهن
 روخساریکی تۆزی سهیر بوو. قژیکی سووری ئاگرینی بی
 شه پۆلی هه بوو که تاله کانی تا نزیک چاوانی هاتبوون، بازی
 جاریش چاوه کانی داده پۆشی. ئەو دهمه ی ده رۆیشت تاله
 سووره کان به چه شنئ هه لبهز و دابه زیان ده کرد که ده تگوت
 نیازیا نه ده ور به ریان بسووتینن. له نیو هه زاران مندالدا به
 نیله ی^(١) قژی ده تناسیه وه. روخساریکی له راده به دهر سپی
 له گهل دوو چاوی شینی تۆخ تۆخ و قژیکی ته واو سوور گرد
 بهوویه وه که له روانینی ئەودا پیته وابوو سهیری په لکه زیرینه
 ده که ی. شتیکی حاشا هه لئه گره ئە گهر رهنگی سپی و سوور و
 شینی تۆخ له وینه یه کدا کۆبکه یته وه دیمه نیکی رهنگا و رهنگت

بۇ دەردە چىى. زۆرىك له منالە كان به هۆى روخساره سهيره كه يه وه
گالته يان پىده كرد و پىيان ده گوت تو نه خوشى، چون نه رهنكى
روخسار و نه پرچىشت سروشتى نيين و له هى مروقى ئاسايى
ناچن، برو لاي دكتورىك و ئەم ناشىرىنيهت چاره بكه.

ئەمەش ھەموو جارى ھىلالى دەھىنايە گريان و پىي وابوو كە
ئەو ناشيرين ترينى قوتابخانە كەيە. لە راستيدا ھىلال ناشيرين
نەبوو، تەنئ ئەو دەبوو پەنگى قژ و روخسارى تۆزئ نا سروشتى
نیشانى دەدا. ھىندئ جار سوھەيل كە لىي توورە دەبوو تالە
سوورە كانى قژى دەگرت و بە شوخىەو دەيگوت: ئادەي پىم بىژە
ھىلال، چۆن ئەم ئاگرە ئەم كاغەزە سپىيە روخسارت ناسووتىيئ؟
ياخود چۆن بەم ئاوە شىنەي چاوانت ناكوژىتەو و ھەر سوورە؟

هیلالیش پیدہ کھنی و دہیگوت: ئە گەر حە کیمی مەزن مەیلی
لێبێ نە ئاگر دەسووتینی و نە ئاویش دەکوژیتێتەو و فینکایی
دەبەخشی. ئیدی لە گەڵ ئەم گوتە یە دا سۆھەیل توورە ییە کە ی
نە دەما و ھەستی دە کرد ئەم منالە حە کیم بوون لە خوینی دایە.

هیلال هه‌میشه له‌ئەوانی دی ئازیتزر بوو، له‌بەر ئەوەی باوکی
نەبوو سوههیل به‌زه‌یی پێدا ده‌هات و زیاتر گرنگی پێی ده‌دا، جگه
له‌مه‌ش بێگومان هه‌موو مامۆستایه‌ك هه‌میشه‌ ئه‌وانه‌یان پتر
خۆشده‌وی که به‌هره‌یه‌کیان تێدا به‌دی ده‌که‌ن و چالاکترن له‌وانی
دی.

تا قوتابيهك لاپه رپه كى ده خویند هیلال سیانی خویندبوو،
 هه میشه چهند پروپه رپك زیاتر له واجبه كه ی خوی موتالا
 ده كرد، ئەمەش سوھەیلی تەواو سەراسیمە كردهو، بە ھەموو
 ھیزیەو ھەخۆشی دەویست و ھەك چۆن گرنگی بە وانە كانی خۆی
 دەدا ئاوەھاش بە وانە كانی ھیلالی دەدا. زۆربەى جارانیكش لە
 كاتی نان خواردندا لە ئاتە كى خۆی دایدەنا و زۆرى لى دەترسا
 كە چاوینى^(۱) لىى بدا لەبەر زیرە كیە كەى. ئەلبەتە خۆشەویستى
 ھیلال بۆ مامۆستا كەى زۆر پتربوو، گەر لیت گەرابا لە وانە بوو
 رۆژانى پشووشت نەچووبایەو. خەمى ئەو ھى لەبەردابوو لە
 وانە كانی پرواتە پىش و نەھیلن چیدى لای سوھەیل بى.

ھەندى لە قوتابیانی قوتابخانەى مەزن دەستىكى نایابیان
 ھەبوو لە سازكردنى خواردن دا و چىشت لىنان خرابوویە ئەستۆى
 ئەوان، ئیدى برنج و ئارۆك^(۲) و نىسكىنە و گەلى چىشتى ديان
 لیدەنا. ئىنجا داب و نەرىت وابوو لە ئىوارەى رۆژى شەممەدا
 چەند قازانیان^(۳) دینا و لە ھەوشى فیرگە كە دایان دەنان و چىشت
 و پلاویكى زۆریان چیدە كرد و ھەزارو داماوان دەھاتن و لە گەل
 قوتابیه كاندا پروودەنىشتن و بەیە كەو ھە نانیان دەخوارد.

(۱) چاوینى: چاوەزار

(۲) ئارۆك: جۆرە كفتەىە كە

(۳) قازان: مەنجەلى گەورە

بازی له قوتابیان چون به تهاوی تیر نه ده بوون ئەمەیان
 تۆزی لەدل گران بوو، خواردنه کهیان به مولکی خو ده زانی
 و ژماره ی خه لکه کهش که بو چیشته ده هاتن پوژ به پوژ پتر
 ده بوو، ئەمەش وایکردبوو که قوتابیان که متر به شه خوراکیان
 بهرکه وئ، ئی زوړیک له وانه ی ده هاتن فیروبووون هەر بو
 پلاوی گهرم ده هاتن و هه ژار نه بوون. بۆیه هیندی له قوتابیان بهر
 له وه ی کاتی خواردن بیه پيشی له پوژانی شه ممه، ئەو ده مه ی
 ده یانزانی چیشته لینه ره که بی ئاگایه یاوه خو پالی داوه ته وه، خیرا
 فیروخوازیکی بچووکیان له په نجه ره که دا ره وانی چیشته خانه که
 ده کرد و چهند رانیکی مامری له گه ل خویدا دینا و به یه کسان ی
 تیگرا ده که و تنه سه ری. چاودی ریکیش له ده رگا که تی ده پروانی
 نه کا کاکی چیشته لینه ر واگابی و پیلانه که یان تیگ بچی. ئینجا
 ئەو ده مه ی جه نابی خواردن چیکه ر سه ری قازانی هه لده دایه وه
 هه رچی مامر بوو بی ران مابوو یه وه. له هه مووی خو شتر
 ئەوه بوو یه کی له بخوره کان هه موو هه فتان داوی رانی ده کرد و
 بابای چیشته لینه ر له نیو قازانی راده ما و سه ری دینا و ده برد و
 ده یگوت: به حه کیمی مه زن سویندی ده خوم ئەو مامرانه رانیان
 هه بوو، ئاخر کاکی مامر بوچی بی ران ماو یته ته وه نازانم!

بهره دارمان

ئىستا سوهه يىل له تافى لاوه تى دايه و ته واو له قوناغى مندالى
 ده رچووه. قوتاييه كى ديار و ناودارى حيكمه تخانه يه. ئاواتى
 بوون به حه كيميكي گه وره له كه لكه له ي دايه و رۆژ و شهوى
 خستۆته سهر يه كدى. خه ونى سوهه يىل پۆشىنى جلى حه كيپانه و
 دواتریش هاوسه رگيرى و ژينىكى ئارامه له گه ل ئه و كه سه ي له
 خه يالىدايه. هه ميشه خه يالى وهى ده كرد كه رۆژىك دايك و باوك
 و خزم و كهس بهم جل و كراسه ي حيكمه ته وه لى پړوانن و ههر
 رۆژىك دواى پۆشىنى ئه م جلّه ماله وهى بنىرته دواى پرياسكه
 خاتوون و به سوارى ماینىكى كه حلانى^(۱) ره خته كراوى^(۲) ره شه وه
 كه نيوچاوانى زناكىكى^(۳) سپى پيوه بى و پرياسكه خاتوونيش
 جلى بووكان و به لادهر^(۴) و خشلى رازاوهى ئه وتوى له به رداى
 كه له سهر ماینه كه بله رنه وه. له ته واوى كوستان و ناوچه
 ره نگينه كانى شاهيندا بسوورپينه وه، لى هيچ دهم سوهه يىل له مهر
 ئه م كچه نادياره و ئه م خه ونه قه شه نگه وه بو كهس نه دوا بوو،

(۱) كه حلان: ئه سپى ره سه ن

(۲) ره خت: جوړه خشلىكى زيوينه بو جوانى ده درى له ولاخ.

(۳) زناك: نيشانه

(۴) به لادهر: خشلى زيرپنى سهرى ژنان

هه مېشه وای پي باشبوو که ئەم بابەتانه هەر له دلدا بمیننه وه و
تیکه لی ژینگه ی دهره وه نه بن.

ده ی ئەمه خهونی زۆریک له تازه لاوانه و ناحه قیشیان نییه
که ئەم جوړه خهوانه بیین و ههولی بو بدهن.

ماوهیهك بوو له پری حه کیم ناسره وه سی ماموستای نوی
روویان له حیکمه تخانه کردبوو، ئەوان له گه ل حه کیم ناسردا
گروپیك بوون و ناوه ناوه کووونه و هیان ده کرد و بریار و
گوته ی سهیر سهیریان ده وروژاند. ئەمهش ته و او حه کیمه کانی
تری بیزار کردبوو، وای لی هاتبوو به ئاشکرا دژایه تی یه کدیان
ده کرد و لای قوتابیه کانیش به باشه ناوی یه کتریان نه دینا.
گروپه که ی حه کیم ناسر دا وای گوپینی پرۆگرام و کتیبه کانی
حیکمه تخانه یان ده کرد و بهرده و ام ره خه یان له کتیبه کان هه بوو،
هه مېشه ده یان ویست کتیبی ئەم حه کیانه ییننه نیو پرۆگرام
که له گه ل راو بیروبوو چوونه کانی ئەوان ریك و گونجاو بوو.
له راستیدا تا ئەوان پهیدا نه بوون له هه موو ناوچه کانی شاهیندا
یهك راو بیرو بووون هه بوو، لی ئەوان ورده ورده په ره یان
به کتیبه کانی خو یان ده دا که له ولاتیکی دهره وه ی شاهین
هینابوویان و کتیبه په ر زهرد و کۆنه کانی شاهینیان به باش
نه ده زانی. ئەمهش وای کردبوو که جه ماوه ریکی زۆر پهیدا بکه ن
له شاهیندا و سه رنجی تازه لاوه کان بۆلای خو یان رابکیشن و

تانه و توانج له پهرتو و که کانی شاهین بدن و له بهر قورسی و رهقی دهسته و اژه کانی به زمانی تارماییان ناوی بینن.

کیشه که له وه دابوو که ورده ورده پاشاش ده چوویه سهر بیروپرای ئه وان و پرؤگرامی ئه م گروویه پی سه ند ده کرد.

زورجار ئه م گروویه مانای دهقه کانیان به بیروپرای خویان شیده کرده وه و نه ده گه رانه وه سهر شرؤقه ی حه کیانی کۆن، له گه ل ئه وه شدا ناویان له خۆ نابوو سهرخه رانی حیکمه ت. چه ندین جار حه کیانی حیکمه تخانه که شکاتیان ده کرد له لای پادشا، وه لی پادشا ههر لای ئه وان ده یگوت چاره ی ده که م و کاره که بی ئه نجام ده مایه وه، له راستیدا پادشا خۆشی پییان کاریگهر بیوو، لی چونکه ئه م کتیبه کۆنانه ساله های سال بوو بیوونه پرؤگرامیکی تۆکمه ی حیکمه تخانه بویری ئه وه ی نه بوو راسته وخۆ لایان بدا و کتیبی دیکه ی نوییان له جی دابنی، چون ئه مه پشیویه کی زوری له نیو حه کیاندا به رپا ده کرد.

ناوه ناوه به فرمانی پادشا ورده کتیبیان له ده ره وه ی ولات ها ورده ده کرد و بو پرؤگرامه که زیادیان ده کرد، جگه له مه ش هه ولیکی زور له ئارا دابوو بو ده سکاری کردنی ده ستنوو سه کۆنه کان، لی چونکه زوریک له حه کیمه ته مه نداره کان کتیبه کانیان ئه ز بهر کردبوو ئه م هه وله که متر سهری ده گرت.

سوههیل ورده باشتر بۆی دهرده كهوت كه زۆر يك لهو
زانباريانه ی كاتی خۆی له چه كیم ناسپی وهرگرتبوو زانیاری
هه له ن و بگره پشیوی و توندپهوی بهرپا ده كه ن له نیو كۆمه لگا.

ئاخر هیج لۆژیکی نییه ئەم هه موو چه كیمه كۆن و پر زانستانه
له سه ره هه له هاتبن و ئایدولۆژیا و بیروپرایه کی تازه په یدابوو كه
هاورده ی دهره وه ی شاهینه و هه مووی چه ند سالیكه له ئارا دایه و
كه سانیک کی گه نجی كه م زانست پشتگیری ده كه ن ریگاراسته كه بی!
له بهر ئه وه وه كو جارن چه كیم ناسپی لا خۆشه ویست نه بوو، لی
چونكه مامۆستای بوو پیزی لیده نا و رقی لی نه ده بوویه وه، به لام
به هه موو توانای خۆی پشتگیری له چه كیمه كۆنه كان ده كرد و
قوتابیه كانی له م گرووپه نوییه هۆشیار ده كرده وه.

ناسپی چه كیم چه ندین جار هه ولی ئه وه ی ده دا سوههیل
بهیئیته سه ر ریچكه كه ی خۆی و بۆ ئەم مه به سته دانیشتنی
له گه ل ده كرد و له مه ر گرووی سه رخه رانی حیکمه ت ده دا،
وه لی سوههیل بهرگری زیاتری له پرۆگرامی حیکمه تخانه كه
ده كرد و نه ده گه یشتنه یه كتر و دوا جار چه كیم ناسر به توور په ییه وه
ده رۆیشت.

له ئیواریه کی شه ممه دا سوههیل چیشتی بۆ میوانانی
حیکمه تخانه كه تیده كرد و خه ریکی رینمایی كردنی هیلال بوو كه
بۆ خه لكه كه ی به ری، له پردا چاوی كه وته سه ر پیره پیاویك كه

له نیو میوانانداروونیشتبوو، ده تگوت له شویئیک بینویه تی. دواى
که میك تیپرامان بیرى كهوته وه كه ئه وه هه مان ئه و پیره پیاوه بوو
ئه و شه وه لیان ببویه جنۆكه و خهريك بوو زیړه بکهن له ترسانى.
سوهیل ئه و دهمه تیگه یی كه مه رج نییه ئه وه ی عه قلى مندالیك
یاخود نه زانیك به خراپی ده بینى له راستیشدا خراپ بى.

هیندى جار كه سانیکى دلسۆزمان، یاخود باوانى ئیمه جوړه
کارانیكمان له گه ل ده كه ن كه ئیمه لامان ناخۆشه و بهرپه رچیان
ده دینه وه، لى له راستیدا ئه وه ی ئه وان ده لیلن خودى ریگا
راسته كه یه و عه قلى بچوو كى ئیمه به خوار بینویه تی.

ئه م پیره پیاوه هه ر له سه ره تادا ئاگادارى بیر و بوچوونه كانى
حه كیم ناسر بووه و نه یویستوو ه ئه م منالانه لای ئه و بخوینن و
دواتر دزایه تی حه کیمانى كوّن بکهن، لى چون منال ناتوانى به
قسه له مه بگات ناچار به م چه شنه ترسانده کردوو یه تی.

سوهیل زه رده خه نه یه كى بو کرد و به هیلالی راگه یاند كه له م
پیاوه پیره ده ست پى بكا و سه ره تا چیشته كه بو ئه و دابنى.

سوهیل به رده وام بوو له بهرپه رچ دانه وه ی ئه م گرووپه
نوییه و ئاگادار کردنه وه ی قوتابیانی كه به لایاندا نه چن، ئه مه ش
وایکردبوو لای حه کیمانى قوتابخانه كه زوړ خو شه ویست بى و
له زوړ کاردا نازادى بکهن كه بو قوتابیه كانى دیکه قه ده غه بوو.

ئەو گەلئ جار دواى نيوەرۆيان قوتابيه كانى دهبرده سەر
 گۆمىكى بچوو كى پشته وهى حىكمه تخانه كه كه هيندهى بهژنى
 پياويكى دريژ و برىك زياتر قوولايى هه بوو، لهويدا فيرى مه لهى
 ده كردن تا جارس^(۱) دهبوون، لئ له راستيدا ئەمه بو هه موو كهس
 رپييدراو نه بوو. پوژيئ وه كو هه موو جارانى دى قوتابيه كانى
 برده دهو گۆمه كه و دانه دانه خهريكى فيركردنيان بوو. له بهر
 قوولئ گۆمه كه خۆى له گهليان دهچوويه ناوئ و ئاگاداريان
 دهبوو. ئەو دهمهى سهرهى هيلال هاته پيشه وه بو مه له كردن
 سوهه يل خۆى له گهلي بوو، چون لهوانى دى پترى خوشده ويست
 زياتر بايه خى پئ دهدا. له پردا پياويئ بانگى سوهه يلى كرد و
 روانى يه كيكه له هه كيماى گرووپه كهى مامۆستا ناسر. سوهه يل
 وه كو ريزيئ بوى هاته دهري و هيلاليشى له گهئ خويدا هينايه
 دهري و هيلال گوتى: مامۆستا ده بههستاباى بمزانيا خۆم تواناى
 هاتنه دهري هه بوو يان نا.

+ نا هيلال گيان، ئاو مهترسيه و نابئ، با ئازاريكت پئ نه گا
 كاكه.

هيلال پيداگرى ده كرد كه بچيته وه ناوئ و سوهه يل نه يده هيشت،
 لهو گوتانه دابوون هه كيم لئى هاته پيش و دووباره بانگى كرده وه
 و گوتى: هه كيمي گه وره مان ناسر دهيهه وئ چاوى پيت بكه وئ،

واز له و مناله بینه با بوخوی مه له بکا، دلنایم چاکت فیړکردووه،
مه له کردن تا به تهنیا نه بی ته واو فیړنابی.

+ نه خیر نه و هیشتا زوری ماوه بو نه مه، تا چاک چاک فیړی
نه بن نایه لم تهنیا پر و نه نیوی، چون ئاو جیگای باوهر نییه.

دوای نه م گوتانه سوهیل سهریکی مناله کانی کرد و گوتی
پر و نه و به ره و قوتاخانه.

مناله کان تیکړا هه لھاتن و تییان ته قاند به ره و ژووری.
ماموستاکه به قسان سوهیل مژوول کرد و ئاگای له وه نه ما که
هیلال له گه ل منالاندا نه چوته وه ژوور.

هیلال وه کو هه موو جارانی دی چاوه نووری نه وه بوو ماموستا
دهستیک به قره ئاگرینه کهیدا بینې و به تاییه ت به و بلې با بچینه وه
و له گه ل خویدا بیباته وه، بویه له دهو گوومه که وه ستابوو تاوه کو
ئامازه به کی ماموستای پی ده گات.

سوهیل له گه ل حه کیمه که به ره و حیکمه تخانه که و تنه ری
و هه ر نه وه ندهی توزی دوور که و تنه وه هیلال له دهو گوومه که
پییه کانی تووزیان^(۱) و که و تنه نیوی.

هه ولیکی زوری دا بو ده ربازوون، وه لی نه و هیشتا مایبوو
بو نه وه ی به تهنیا مه له بکا له نیو شوینیکی قوولدا. نزیکه ی

خوله ڪيڪ هلال شهري له گهل ٿاوه كه ده كرد و دهيهه ويست
خوى بگه يه نيته ليواره كه و رزگاري بي، لي دواي كه مي له
هاوار و هه ولدان دهسته بچووه كه كاني تواناي جوولهيان لي برا و
نوقمي ژير ٿاوه كه بوو.

سوهه يل پييه كاني خسته نيو هيكمه تخانه و بي ٿاگا له وهى
قوتابيه ٿايزه كهى خهريكه تامى مردن ده كات، بي ٿاگا له وهى
ٿيستا قزه ٿاگرينه كهى گرپ كهى خاموش بووه و جوولهي لي براوه.
ٿه و ده مهى له ژووره كهى حه كيم ناسر نزيك بوويه وه هه ستي به
چپه يه ك كرد له ژير گوپچكه كانيدا به دهنگيكي نزم ده يگوت: به
را كردن بگه هلال، ٿه و له نيو گوومه كه دايه.

دهرگاي ژووره كهى ناسري حه كيم كرايه وه و هه ر له
دووره وه زرده خه نهى بو سوهه يل ده كرد و له بهري هه ٿسايه وه،
پياوه كانيشي فهرموويان له سوهه يل ده كرد و به ده ست ٿامازه يان
ده دايبى كه بچيته ژووري، وه لي ٿه و ده مهى سوهه يل ٿه م چپه يه
هاته بهر گوئ له شويني خويده وه ستا و به سه راسيمه يي هه ستي
له خوى برى و گوپچكه كاني سووك كردن تا بزاني ٿه م دهنگه
چي يه و ٿاگاداري پياوه كاني حه كيم نه ما. ٿه و ده مهى دووباره
دهنگه كهى بيسته وه به بي ٿه وهى هيچ بيژي و بير له وه بكا ته وه
كه ٿه مه دهنگي كي يه خيرا پشتي له ژووره كهى حه كيم ناسر
كرد و به هه موو هيڙي خوى به ره و گوومه كه راي كرد.

کاتئ گه‌یشته سهر گو‌مه که و هیچ شتئ دیار نه‌بوو، خیرا
 خوی تئ هاویشت و جه‌سته‌ی ساردی هیلالی له باوه‌ش گرت و
 ده‌ری هی‌نا. جه‌سته‌یه کی سارد و بی جوو له که هیچ له‌وه نه‌ده‌چوو
 مابئ. سوه‌یل خیرا به گریان و هاواره‌وه هیلالی خسته سهر دم
 و هه‌ولی ئه‌وه‌ی ده‌دا که ئاو له قورگ و بو‌ری و سیه‌کانی به‌تال
 بکا و به ده‌سته‌کانی ده‌یکیشا به پشتیدا و له‌هه‌مان کاتدا ناله‌ی
 به‌ره‌و ئاسمان به‌رز ده‌بوویه‌وه له تاوانی. دواتر به خیرایی هیلالی
 خسته سهر پشت و زانی که له هه‌ناسه‌دان که‌وتوو، به‌بی
 وه‌ستان به ده‌ستی چه‌پی لووتی هیلالی گرت و به ده‌ستی راستی
 ده‌می کرده‌وه و له ریگای ده‌می‌ه‌وه هه‌ناسه‌ی پی ده‌دا. خه‌ریک
 بوو شیت و هار ده‌بوو له هه‌ژمه‌ت قوتابیه‌ نازداره‌که‌ی. دوا‌ی
 ئه‌وه‌ی هه‌ستی کرد که هه‌ناسه‌ی نییه سوه‌یل ته‌واو په‌شو‌کاو
 چند جاریک په‌ستانی به‌هیزه‌وه خسته سهر سنگی و له‌پر‌دا هیلال
 کوکی و ژیان به به‌ری سوه‌یل‌دا هاته‌وه. دوا‌ی که‌می له کوکین
 و هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ی ئاو له قورگیدا خیرا سوه‌یل له باوه‌شی کرد و
 به‌په‌له‌ بر‌دیه ژووری و له‌سهر چارپاکه‌ی در‌یژی کرد.

ههر ئه‌و ده‌مه به‌بی وه‌ستان چوو به‌دوا‌ی دکتوریک‌دا و به‌ره‌و
 حیکمه‌ت‌خانه که‌ی هی‌نا.

ئهم رووداوه له‌نیو هه‌کیان و قوتابیه‌کاندا بلاوه‌ی کرد
 و گروپی سهرخه‌رانی حیکمه‌ت له شتیکی وا ده‌گه‌ران بو
 دوورخسته‌وه‌ی سوه‌یل و ده‌ره‌ینانی قوتابیه‌کان له‌ژیر چنگی.

هر له بهر ئه مه كاره كه يان زياد له پيوست له سهر گه وره كرد.
 تهو ده مه ي هيلال ته واو هاته وه سه رخوي و دكتور چاره سه ري
 پيوستى بو دانا سوهه يل چوويه لاي و له سهر ليوي چارپاكه ي
 دانىشت و گوتى: چى بوو گيانه كه م؟ ده تهه ويست برؤي و
 ته نهام بكه ي، يان ده تهه ويست چيدى ده ست له قژه ئاگرينه كه ت
 نه ده م و بى گروتين بيم. نامه ويى جاريكى دى بجيته ژير ئاو
 كاكه، ده ترسم ئه م ئاوه ئه م گرهي قژت بكورئينيته وه، ئاخر بوچى
 چوويته وه نيوي؟

هيلال به ده نكيكى كزوله وه گوتى: من نه چوومه وه نيوي
 ماموستا، من هه رگيز فه رمانى تو ناشكيئم، وه لي من له ده و
 گو مه كه چاوه رپيى زارى تو بووم پيم بيژى برؤره وه، نه مزانى
 له يادت ده چم، هه ر ئه وه نده ي تو رويشتى شتيك له نيو ئاوه كه
 پيه كاني راكيشام و خزيمه نيوي.

+ شتى چى هيلال! تو دلنباي له وه؟ وه لي ئه مه گو ميكي
 بچووكه و هيچى تيدا نيه!

- به لي دلنبا، له وه ده چوو ده ستى مروقيك بى، هه رچه نده
 جوانم نه بينى ماموستا، لي به ئه گه ريكي گه لي زور ئه مه له
 ده ست ده چوو كه راكيشام، زور بمبووره قوربان زور.

له م گوتانه دابوون ده رگا كه كرايه وه و به سوهه يليان راگه ياند
 كه به رپوه به ري حيكمه تخانه كاري پيته. سوهه يل به ناچارى

هه لسا و بهره و ژووره که ی حه کیم موراد که وته پړ و دهرگا که ی کرده وه و وه کو قوتابیه کی ملکه چ له بهرده میدا پرونیشت.

- به خیرهاتی سوههیل، کوره کهم شتیکی خراپم بیستووه که ههرگیز حهزم له بیستنی نه بوو. چوڼ هیشتووته مندالیک به تهنیا بچیته نیو ئاو و دواتر به جیی بهیلی؟ ئایا ئه مه کاریکی عاقلانه یه؟ گهر ئه م مناله شتیکی لی هاتبا چیمان به خزم و که سی گوتابیه خوټ وه لأمم بهره وه؟

له و دهمه دا سوههیل باسه که ی به ته وای بۆ بهرپوه بهر پروون کرده وه و تیی گه یاند که ده ستیک ئه م کاره ی کردووه و ئه و گونا هی نه بووه.

- من باوهرم پیټ هه یه سوههیل، به لأم ئایا بلیننه خه لکی ده ستیک له نیو ئاوه که کاریکی وای کردووه بروامان پی ده که ن؟ له به یانیه وه گرووپه که ی حه کیم ناسر به ناوی خنکاندنی مندالیک و بیپیزی کردن به ناسری گه وره یان داوا ده که ن لیږه دوور بخریسته وه و قوتابیه کانت لی بسه نریته وه. ئه گهر ئه م داوا یه بۆ لای پادشا به رزکه نه وه دنیام پشتی ئه وان ده گری و له وه یه ئیمه ش بکه وینه مه ترسیه وه. ئه مه کاریکی که م نییه سوههیل، مندالیک که وته ئاویله که^(۱) و لیواری مردن، ده زانی مردن چی یه؟ یه ک کاژیره له گه لیان خه ریکم به س تا تۆ دهرنه کریی و ته نی

قوتابيه كانت لى بسه نريته وه، ئه مهش له بهر ئه وهى يه كيكي له
زيرهك و چالاكه كانى ئيره ئه مه م بۆت پيكره، ئيدى له وه زياتر
نه متوانى كورم.

سوهه يل به په شوكاويه وه: واتا ئيدى من ناتوانم وانه بليمه وه؟
- به لى كورم، به داخه وه كه وايه.

+ به لام ئه مه پيلانه، دلنيام پيلانى ئه وانه بۆ دوورخستنه وهى
من، ته نى له بهر ئه وهى له گه ل ئه وان نه بووم و ايان به سهر هي نام،
ئاخر من چيم كردبوو چى؟

- پيلان بى و هه و نه بى تازه كار له كار ترازو و هيچمان بۆت
پينا كرى.

سوهه يل بۆ تاويك له شوينى خوى داما و گووى له قرچه و
كولانى نيو هه ناوى راگرتوو، دواتر به غه مبارى و دهنگيكي كزول
گوتى: يانى چيدى قوتابيم نابن؟ ئه ي ئه وانه ي ئيستا چيان ليدي؟

- راده ستى حه كيمي ك ده كرڻ، ئه وانه شى له قوناغى سهره تايى
دهرچوون پيوست ناكالاى هيچ كهس بن و ره گه ل قوتابيه كانى
تر ده خرينه وه.

سوهه يل به چاوى پر گريانه وه: به لام هه نديكيان.... يانى
دهمه وى بليم خوشه ويستى له م نيوه دا هه يه، نه من دهستم لايان
به رده بى و نه ئه وانيش.

- کاره که له وه ده رچووه سو هه یل، تکایه لیم تی بگه و برۆ کو ریم.
له وه ده مه دا فرمی سک له چاوانی سو هه یل قه راریان نه گرت و
غلۆر بوونه وه، بهر له وه ی حه کیم مو راد فرمی سک هه کانی بی نی
خیرا هه لسا و به ره وه ده رگا که چوو، به چه شنی ک ده رۆ یی و نه ملا و
لای ده کرد که ده تگوت ئازی یکی مردو وه و هیشتا با وه ری
نه کردو وه و تاسا وه به م هه واله جه رگ بره.

به هی دمه یی^(۱) چوویه وه نه و ژو وه ی هی لالی تی دا پالکه و تبو و،
هی لال که روانی مامۆ ستای هات گرژینه وه یه کی^(۲) بو کرد و
هه لسا وه و له سه ر چا رپا که روونیشت، وه لی سو هه یل نه یه یشت
روونیشتی و دریژی کرده وه. هی لال بهر له نه و دهستی به قسان
کرد:

- که تۆم بی نی مامۆ ستا هیچ ئازاری کم نه ما بو یه روونیشتم.
تازه بیرم له وه ده کرده وه که پی ت بلیم زیاد له نه ندازه خو شم ده ویی،
هه ر به راستی ده بی له هه مو و جیهاندا مامۆ ستایه کی وه کو تو
بوونی هه بی؟ بروا به وه ناکه م. ده مه وی دا وای لی بوردن بکه م که
ئازارم دای قوربان، ده زانم نه و ده مه ی من بی هو ش بوومه چ
ئازاری ک به دل ت گه ییوه، چون ده زانم چه نده که سیکی پر سو ز و
ههستی و چه نده ش منت خو شده وی.

(۱) هی دمه: سه ر سو رمان و شوک بوون

(۲) گرژینه وه: خه نده

ئه وه شم له يادبئي تازه له خه يالي خوم ده مگوت كه ماموستا هاته وه پيي ده ليم له مه و دوا وانه كانمان زياتر بكه ين و من بپيارم داوه له جاران پتر بخوينم. به ليينيشت پيده ده م كه چيدي هينده له كاره كانمدا جهر به زه^(۱) نه بم.

له گه ل ئه م قسانه ي هيلالدا سوه هيل به بئي دهنگي و ئارامي فرميسكه كانى داده به زين و ئازاريكي هينده ي له نيو سينه دا بوو كه له گفتوگوي خستبوو.

هيلال كه ئه وي به م چه شنه بينى په شو كاو گوتى: چى بووه ماموستا؟ بوچى به م شيوازه ده گرى، مه گهر هيچ بووه؟! ئايا نابينى من سه لامه تم، نابينى له جاران خوشترم ده ويى، ئه ها ئه وه هه لسامه وه پيوه ماموستا، به خوا سويندت بو ده خوم هيچ ئازاريكم نه ماوه، ده ته ويى سويند بخوم؟ ها ده ته ويى سويندت بو بخوم؟

سوه هيل كه له بهر فرميسكه كانى به ئاسته م ده بينى: سويند مه خو كاكه، سووره كه ي من سويند مه خو، من ماموستايه كي باش نييم بوت، له مه و دوا ده بئي لاي يه كيكي دى بخوينى و ئيستا تو گه يشتوو يته قوناغيكي باش و پيوستيت به من نه ماوه.

هيلال به سه رسورمانه وه: ئه وه چى ده ليم ماموستا! تاوه كو رورثى په سلان پيوستيم پيته، من بئي باوك بووم، وه لي تو

باوڪايه تيت بۆ كردم. من چۆن تۆ جي ديهيلم، مه گهر يه كيكي
دي ههيه وه كو تۆ دلسوزبي بۆم؟ پيم بيژه كه سي دي ههيه تاوا
قوتابيه كه ي خوي بلاوينيته وه و نازي هه لگري و خوشي بووي؟
ئهي كي دهست له قژه سووره كانم بدا؟ ئه مه مه حاله، تۆ نه شته وي
ههر له لات دهخوئيم.

سوهه يل نه يده ويست هيلالي بچووك له ئه سرينه كانى پروانى،
بۆيه پرووى خوي له ده رگا كه كرد و گوتى: كاره كه به م جوړه نيه
هيلال، من چيدى ناتوانم وانه بليمه وه، ئه مه فرمانى به رپوه به ره
و ده بي به گويى بكه ين.

له گه ل ئه م قسه يه دا هيلال دهستى به كو كه يه كي توند كرد
و خهريك بوو پرزه ي بوهستى. خيرا سوهه يل هه لسا يه وه و چه ند
جاريك كيشا ي به پشتيدا و باديه ك تاوى پيدا و هينا يه وه سه رخوي.

- مامؤستا تڪا يه شوخيم له گه ل مه كه، وا ده بينى نه خوشم و
به رگه ي ئه م قسانه ناگرم. ئه گهر منت پي قوتابيه كي باش نيه
هه له كانم پي بيژه دلنيا ت ده كه مه وه چاك ده بم، ته نيا ئه و قسانه
مه كه، سوئند ده خو م به رگه ي ناگرم.

+ هپوربه وه نازيزه كه م، ئه مه راستيه كه و ده بي قه بوولى
بكه ين، كاره كه له دهستى من نيه، تيپگه كا كه ئه ي هاوار تيپگه.

هيلال سه راسيمه و غه مبار له سوهه يل رامابوو، خوله كيك
بيدهنگى بالي به سه ر ژووره كه دا كيشا و كه وته وه گو: له بهر

من مامؤستا؟ پيم بيژه له بهر من تووشي ئەم كيّشه بووي؟ ياخوا
مردبام و له بهر من نه كه وتيتايه ئەم حاله ته قوربان، ياخوا مردبام.
سوهيل خوي نه گرت و له ژووره كه هه لسا و به گريانه وه
گوتى: به سه هيلال، تكات لي ده كه م قسه مه كه. تو به و گوتانه ت
جهرگم هينده دى ده برژيني، ته واوى گيانم ده سووتيني، هيچ
مه لي كا كه هيچ مه لي. ئەوه من ده پۆم جاري، له ژووره كه ته نيا
مه به و با چەند قوتاييه كت له گه ل بي، سهردهم.... هيژا... ئادهى
وهرن و ئاگادارى هيلال بن حالى كه ميڪ خراپه.

سوهيل له ژووره كه چوويه دهري و كزهى هه ناوى دههات
له تاوى ئەم مندا له و هيچيشى بو نه ده كرا. ئەو شهوه نه خه و
چوويه چاوانى و نه له ئاگايى دابوو. هيندهى چەندين شهوى
يه لدا دريژهى كيّشا و كوْتاييه كهى ديار نه بوو.

بو به يانى له كاتى خويناى وانه كاندا له قوتابخانه ژاوه ژاويكى
زورى له نيو هۆله كهى ته نيشتي دا بهرگوى كهوت. ئەو ده مهى
چوويه دهري و پروانى كوْمه لي له قوتايى و مامؤستايان له هۆله كه دا
گردبوونه ته وه و له نيو ياندا ناله و هارژنى مندا ليك دونياى ته نيوه.
كاتيك نزيكتر بوويه وه خيرا هه كيم ناسر له نيو جه نجاليه كه هاته
دهري و دهستى سوهيلي گرت و گوتى: ته ماشا كه هيلال، ئەوه
سوهيله، ئەو مامؤستا نيه و وه كو تو قوتاييه كه لي ره، ته ني بو
ماويه كى كاتى ئيوه له لا دانرابوو، ئيستا ئەو ماويه كو تايى

هات و ئیوه دهچنه لای حه کیمیک. دهی ئیستا له زاری خۆیهوه
بییسته که ئەو ئاماده نییه چیدی وانه به ئیوه بلی. ئینجا پرووی
کرده سوههیل و گوتی:

پیویسته لهسهرت ئەم قوتابیه تی بگهیهنی، یهك کارێره
خهریکیمه ههر ده گریی و دهلی لای سوههیل نهبی لای کهسی
دی ناخوینم. ههر هاوار هاواریه تی و زۆر زۆری بیزار کردوین
و ئەگەر تیی نه گهیهنی بیگومان سزای دهدهین.

سوههیل به نهرمی و دیدیه کی پر ئهسرينهوه دووباره له
هیلال راما و گوتی:

کاکه هیلال، زۆر داوای لیبوردنت لی دهکهم، من ماوهی
وانه وتنهوهم تهواو بووه، بۆیه برۆ لای ئەو حه کیمه بهرپزانه و
ئازاریان مهده تکایه. لهبهر من ئەوه بکه کاکه.

سوههیل ههستی ده کرد جهرگی زیوال زیوال^(۱) دهبی بهم
قسانه، لی چارهیه کی دیکه ی نهبوو.

هیلال به گریان هه هاواری کرد: نا نا ههرگیز ناچم، ئەوان
تۆیان سزاداو ه مامۆستا، دلنیام تۆ ماوهت تهواو نهبووه دلنیام، تا
ئەم سزایه لهسهرت لانهچی و نهیهمهوه لات نه نان دهخۆم و نه
ئارامیش دهبمهوه. هه مووتان شایه د بن که نان ناخۆم ئیدی. ئیوه
ههر ئازان ئازاری مندال له تیمیک بدهن، چۆن دلتان دی چۆن؟!

(۱) زیوال: پارچهی درای کال و شت.

+ ڪاڪه نابيٰ نا، بڻجي ليم ٽينگهه ي بڻ، من ماموستاتم و
به گويم بڪه. تو نازارم دهدهي هيلال، نازارم دهدهي.

هيلال له گهل ٽه م قسه يه دا كه و ته سهر چوڪ و وه كو باوك
مردو ويه ده گريا. سوهه يل سهر ي خو ي داگرت و نه يتواني له م
ديمه نه راميني و ليوي خو ي ده كروشت له حه ژمه تاني. له پردا
هيلال هاواريكي لي بهرز بوويه وه كه له نيو ته واوي هو له كاني
قوتابخانه كه دهنگي دايه وه.

ناسري حه ڪيم هيئده تووره بو به خيرايي چو هه تا دهستي
گرت شه پا زلله يه كي له بني گويي هيلال داو هيئده ي دي
ژاوه ژاوي پهيدا كرد. سوهه يل له تووره بياندا شيٽ و هار بو،
ويستي پرواته پيش و حه ڪيم ي له دواوه دهستي گرت و گوتي:
نه چي سوهه يل نه چي، چوونت ڪاره كه هيئده ي دي ئالوزتر
ده ڪا ڪورم.

هيلال بو تاويڪ روومه ته ڪاغزه يه ڪي خو ي گرت كه
چه شني گو مه خوينيكي ليها تبوو، له دوور را وات دهزاني
رهنگاويكي سووري پيدا رڙاوه. له پردا هه لها ت به رهو يه ڪيڪ
له پوله ڪان و ده رگا ڪي له سهر خو ي گاله دا. له م ديوه وه حه ڪيم
ناسر ڪليله ڪي ده رهيئا و ده رگا ڪي ڪليل داو گوتي: تا ده بي به
پياو له ژووره وه ده بي.

ئەم جارەيان سوهەيل خۆى بۆ نه گيراو به توورەيى ھاتە
دەنگ: چۆن منالايكى بچووك له ژوورايكى وادا بەند دەكەن،
مەگەر ئەمە حيكمه تخانەيە ياخود بەنديخانە؟

ناسرې حەكيم لەو توورەتر كەوتە گۆ: ھەر قوتابىيەك بېرەيزى
بەرامبەر حەكيان و حيكمه تخانە بكا زۆر لەو ھەراتر سزاي
دەدەين. ئەو ھە ئيمەين بېريار دەدەين كە قوتابى چۆن بخوینى،
ھەرچى ياساكانى ئيرەى بەدڵ نىيە دەتوانى نەيەتەو.

سوهەيل ويستى قسە بكا و حەكيم موراد دەستى لەسەر
دەمى دانا و لەگەڵ خۆى بردىو ھە ژوورەكەى.

سوهەيل بە گريانەو: بەلام جەنابى حەكيم ئەو مندالايكى
يەتيمە، من وەكو باوك بووم بۆى، سەختە ئىستا من لە ئەو جودا
دەبمەو ھە لىي تيبگە. چۆن دەكرى ئەو مندالە بى كەسە ئاوەھا لە
ژوورەو بەند بكرى، ئەمە چ ويژدانىكە پيم بيزە!

- لە ئىستادا ھەرچى بليين ئيمە تاوانبارين سوهەيل، ليگەرئ
تا بارودۆخەكە ئارام دەبیتەو ھە با وابى. دليام دواتر خويان
دەرگاي لەسەر دەكەنەو، جارئ ئاوا باشتەر كورم ھيور بەو، من
تيت دەگەم، لى دەبى ئەو ھەش بزاني كە ئەو كورە پشيووى لەنيو
قوتابيان بەرپا كرددو ھە و وانەى تيك داو.

+ تۆ بەرپو ھەبەرى، يانى ناتوانى دەرگا لەسەر ئەم مندالە
بەستە زمانە بكەيتەو؟

- راسته من به پړيوه بهرم، لى قسه ي ئه وان پتر لای پادشا ده خوا. جارئ ليگه پړئ با وای سوهیل، ده بی پړوژیک ئه وانه لیږه ده رکه یڼ و حیکمه تخانه یان لى پاک بکه یڼه وه، ته نها چاوه پړئ به کورم، منیش چاوه پړی ئه و پړوژم. تۆ ته نى ئه و نه دم به قسه بکه ئیستا پړو، ئه م دوو پړوژه پړوره وه مالئ با هیلال و ئه وانیش نه تبینن، ئه و ده مه ی بارودوخه که هیمن بوویه وه ده توانی بیته وه.

+ باشه به قسه ت ده که م و ئه و دوو پړوژه ده پړوم، به لام توخودا ئاگات له م مناله بی، ئه و یه کیکه له زیره که کان و حه کیم بوون له خوینی دایه، باپیرانی حه کیمی مه زن بوون و ئومیدیکى زور زورم پییه تی.

- ته و او سوهیل گیان ته و او، تۆ پړو خه می هیچت نه بی.

سوهیل به غه مباری و چاوی ته ژى له ئاوه وه پړی، جگه له هیلال خه یالئ له سهر هیچ چشتیکى دیکه نه بوو، ته نانه ت ئه م دوو پړوژه نانیشی به ته و او ی بۆ نه ده خورا، به چه شنئ هیلاک ده یواند که مال وه وایان ده زانی له حیکمه تخانه ده رکه راوه.

دواى دوو پړوژه که گه پرایه وه حیکمه تخانه، یه که م کارى چوویه ژووره که ی حه کیم موراد و له هیلالی پیچایه وه.

- ئەھا سوھەیل گیان، لەراستیدا زۆر بمبوورە، ئەم دوو پۆژە
ھێندە سەرقال و کەوەرپی^(۱) بووم ئەو منداڵەم ھەر لە خەیاڵ نەما،
تا ئیستا نەمدیوہ و نازانم.

سوھەیل بە ترس و واق بوونەوہ: چی چی؟! بەلام من ئەوم
بەتۆ سپاردبوو ئەی ھاوار.

خیرا دەرگای ژوورەکەى کردەوہ و بەرەو ئەو ژوورە رایکرد
کە ھیلالی تیدا بەند کرابوو.

ئەو دەمەى گەشت دەستی بو ئەلقەى دەرگا کەبرد و ویستی
بیکاتەوہ، وەلئى نەبوویەوہ. جاریکى دى توندتر پالئى بە دەرگا کە
ناو دیسان نەبوویەوہ. لە خەیاڵیدا گوتى ویدەچئى ھیالیان
ھینابیتە دەرئى و لەدواى ئەو کلیلیان دابیتەوہ. خیرا رایکرد بەرەو
ژوورى منالەکان لە ھیلالى پرسى، یەکئى لەوانەى پیشووتر
قوتابى خۆى بوو ھاتە پیشەوہ و گوتى:

مامۆستا گیان ھیلال ھیشتا لە ژوورییە و دەرگا کەى لئى
نە کراوہ تەوہ.

سوھەیل لە گەل ئەم قسەىەدا رەنگى پوخسارى پەرى، ھۆشى
لە کەللەدا نەما، بو تاویک خوین لە دەمارەکانیدا رەق بوو. لەو
کاتەدا منداڵە کە وەدەنگ ھاتەوہ و گوتى:

دوو رۆژه هیچ کهسی نه نان نه ئاوی بۆ نه بردووه، چهند جاريك له پشستی ده رگاوه پييان ده گوت ئه گهر په شيماني و ئاماده ی خویندنی تا نانت بۆ بينين، لی ئه گهر واز له سوهیل نه هیینی لیڤه ده رت ده کهین. به لام هیلال ره زامهندی بۆ ده رنه ده برین، ئیدی له و کاته وه هیچیان پی نه داوه. ئیمهش زۆر غه مباری ئه وین قوربان، تکایه چاره سه ریکی لی بکه ئه و زۆر گونا هه.

له و ده مه دا سوهیل به رق و توو ره ییه کی له راده به ده ر که پشی بۆ نه ده خورایه وه رایکرد به ره و ژووره که و هه تا توانای هه بوو ژیری پی به و ده رگایه دا کیشا که هیلالی تیدا به ند کرابوو. له گه ل یه که م لیداندا ده رگای ته ختی زه وی کرد. روانی و ا هیلال له سووچیکی ژووره که که و تووه و ئاگای له خوی نه ماوه له برسان. خیرا وه کو شیتیک رایکرد به ره و ناندینه که و پارچه نان و په نیریکی هه لگرت له گه ل بادیه ك ئاودا و به را کردن گه رایه وه ژووری.

هیلال له وه خراتر بوو که نان و ئاوی بۆ بخوری. سوهیل به گریان و هاواره وه که دهنگی ده دایه وه له نیو قوتا بخانه که ناوی هه کیمه کانی به زالم و سته مکار ده هیئا و ته واوی قوتا بیان و بازی له هه کیمه کانیش هاتبوونه دیار ئه م دیمه نه تراژیدیایه.

ئاوی به سه روچاوی هیلال داده کرد و سه ری خستبوویه سه ر رانه کانی و ده یگوت له ده وری سه رت گه رییم هه لسه وه کاکه،

هيندى دهميش به دنگيكي هيمن و گرياناويه وه هؤنراوهى
به سهر هيلالدا ده خوينده وه و ده يگوت:

خۆشەويستى تۆكە ماينى زام و ناسۆرى مەنە
پەنگى سوورى تۆكە ماينى پەنگەكە سۆرى مەنە
هەلسە بەو تالى قۇنەت با نەسووتى گشت هەناو
هەلسە دەي لەمنى خەفەتبار با مېنى دەنگ و ناو
چاوەكەت داخەي ئەمەن چۆن داينەخەم ژوورى تەمەن
لېوہەكەت گەر نېتە گو چۆن هەمىي مەن کات و زەمەن

هه‌موو له‌دیيار ئەم تراژیدیایه واق بوو بوون، هه‌ر له‌دیمه‌نی
فیلمیک یاخود رۆمانیکێ خه‌مه‌ینه‌ر ده‌چوو که کۆتاییه‌که‌ی
مرۆڤیک بوویته‌ قوربانی.

له و کاته دا دوو سې دانه له حه کيمه ته مه ندره کان هاتن و دهستی سوهه یليان گرت تاوه کو هیوری بکه نه وه، لئ سوهه یل له هاواره کانی نه ده وه ستا و دهیگوت شکاتتان لئ ده که م، به لئ

شكات له هه مووتان ده كه م، به يانيش لای حه كيمى مه زن ده ليم
 نه مه حيكمه تخانه نه بوو نه مه سته مخانه بوو، مندال يكي يه تيمى
 تيدا به ند و بى نان و ئاو كرابوو. مه گهر هه مووتان نه تان بيستوو
 كه شاعير گوتوو يه تى:

مهى بخو، گر بهرده مينبه، خه رقه بون سوى ليوه بى
 لى نه كهى كارى بكهى قهت ئيشى خه لكى پيوه بى.

كومه له كهى حه كيم ناسر هه موو سه ريان له به رخو نابوو يه وه و
 چ قسه يان نه ده كرد، هيندى له حه كيمه كانيش ده يانگوت به راستى
 زولم يكي گه و ره له م منداله كراوه و ئيمه لى بيتا گابوو ين. ئيدى
 ده ست به ژاوه ژاو و قسه كرا و هه موو بكه رى نه م كاره يان به
 سته مكار ناو دينا.

هيندهى پينه چوو حه كيم موراد دكتور يكي هينا سه ر هيلال و
 سو هه يلى برده ژوو ره كهى خوى تا هيولهى ^(۱) بكاته وه.

- سو هه يل گيان، سو يندت بو ده خو م له بهر مژوو لى ئيمه
 ئا گامان له م منداله نه ما، ئاخىر من گوتم ته نى دوو سى كا ژيره و
 ده رگاي لى ده كه نه وه، چوو زانم بى ويژدانانه ئاوا به نديان كردوو،
 خو نه و كوره ش نقه ي نه ده كرد له ژوو رى، هه رنا ده نگيكي ليوه
 هاتبا و بمانزانيا.

(۱) هيوله بوون: هيور بوون

+ تهواو هه موو شتيك رۆيى ئيدى، دواتر هه وال ده ده مه
مالئيان ئيدى كه يفى خويانه ده يه يله وه يان له قوتابخانه ده رى
دين. ئه گهر شكاتيش بكه ين هه ر بى ئه نجامه.

- هينده ي بزانم ئه وان قه رار نيه ده رى بينن، چون خۆم له
دايكم بيستوه ده يگوت هه موو ئاواتى ژينم ئه وه يه ئه م كورم
بيته هه كيم، ته نانه ت ئه گهر هه رچى هه مه له سه رى دابنيم.
ئه وه ي له سه ر تۆيه هه ر هينده يه كه نابى ئه م كورم بتبينى چيدى،
پيوسته ئه م خۆشه ويسته يه بكوژرى جارى، هه ر ماويه كه
له يادت ده كا و ته واو، له به ر به رژه وه ندى وى پيوسته ئه وه
بكه ي سه ه يل.

+ باشه ئه وه خۆم لى ون كرد، ئه ي گهر ئه و مناله خه له تا و
به يانى گه وه بوو به بيروباوه رى ئه وان كاريگه ر بوو چى؟ يان
گهر دووباره له ژوورپان كرده وه و كوشتيان چى؟

- ئيمه ليره ين كورم، هه ر ئيستا له به رده مى تو هه كيميك
را ده سپريم بو ئه وه ي ئاگاي ته واوى له هيلال بى و تا بتوانين
ناهيلين قوتابيه كان كاريگه ربن به م بيرورا نوويه و ئاگاداريان
ده كه ينه وه، دواى ئه وه ش هه موو هه وليكم ده ده م كه پادشا ئه وان
ليره لبا و قوتابخانه يه كى سه ربه خويان هه بى.

+ يانى وه كو جاره كه ي دى له يادى ناكه ي؟

- به لَين بي به لَيني برايانه كه هه ر ئيستا حه كيميڪ راسپيڙم و
ئاگاداري بي.

سوهه يل هينده غه مباربوو كه ده تگوت دليان به چه قويه كي
برنده پاره پاره كردوو، ئيدي ده بي به ناچاري ده ست له قوتابيه
تازيزه كه ي هه لگري و به هه موو چه شني خوي لي وه شاري.

ئه و رۆژه چوويه مالى هيلال و داكي ئاگادار كرده وه كه بي
و كوره كه ي به ريته وه تا چاك ده بي و به سه رهاته كه ي بو وه گيڙا.
ئيدي برياره گوپچه كه ي دا و چيدي به دواي هيلالي بچوو كدا
نه چوويه وه و به ته واوي خوي لي ون كرد. ئه گه رچي جه رگي بو
ئه م مندا له كزه ي ليوه ده هات، چه ند رۆژبوو له حه ژمه تان رووي
له چياكان ده كرد و به سهريان دا هه لده زنا، له ده و جو باره كاندا^(۱)
ته نيا رووده نيشت و هو نراوه ي ئه وينداري ده خوينده وه، هيندي بو
دووري پرياسكه خانم و هيندي بو دووري هيلال.

چه ند رۆژبوو حه جمانى نه بوو، دهم نا ده ميڪ داده ما و
فرميسكي ته ر و تازه ي وه كو باراني بواران داده باراند. سي
رۆژ به سه ر رووداوه كه دا روي بوو، به يانيه ك سوهه يل له كاتي
پشودا له قوتابخانه هاتبوويه ده ري و به وينه ي جاران له ژير
ئاسوكي چياهه كي به رزدا پالي دابوويه وه.

چه شنی هه موو ده مانى دى خه يالى لای ئەو پۆژه بوو که
پریاسکه خانم ده گوازیته وه، ناوه ناوه ش ئاخیکی قوولئ بو هیلال
هه لده کیشا و پۆندک له چاوه ماندوووه کانی دهزا.

له پردا گوئی له خشپه خشپئ بوو، سه ری بهرز کرده وه و هینده ی
زانی دوو پیاوی ده مامکدار هاتنه سه ری. سو هه یل ته کانیکى دا
خۆى تا هه لسیته وه خیرا یه کئ له وان پئی له سه ر سه ری دانا و
تا هیزی هه بوو سه ری سو هه یلی به زهویه که دا کیشا. سو هه یل
هاواریکی کرد و هه ستی کرد خوین له پشته سه ری فرکه ی کرد،
خیرا ده ستیکى به برینه که وه گرت و خۆى غلۆر کرده وه نیو
جۆباره که و هه لسیاه وه.

دوو پیاوه نه ناسراوه که هیرشیان بو برده وه و سو هه یل رایکرد
و خۆى به نیو داروباری جهنگه له که دادا. ئەو به رده وام بوو له
راکردن به نیو دارستانه که و پیاوه کانیش به خیراییه کی زۆره وه
وه دوای که وتبوون. سو هه یل له ترسان به چه شنی رایده کرد که
سه رو چاو و پیه کانی هه مووی روو شابوون و خوینیان لی ده تکا
هینده ی خۆى به درک و چقله کان دا بدا، لی پیاوه کانی دواوه ی
هه ولیان ده دا له و به هیزتر رابکه ن و به زوویی بیگرن.

له پردا پیکانی له دارو درووی سه ر پینگاکه گیربوون و زۆر
به خراپی به سه ر ده مدا به ربوویه وه و ده مامکداره کان خۆیان
خسته سه ری و ده ستیان کرد به لیدانی. ئەوان هینده به خراپی

دهستيان دهوه شاند که به پروونی ده تزانی بو کوشتنی هاتوون. سوهه يل چون له ژيانيدا شهري نه کردبوو، دهسته کانی ههر پینووسیان گرتبوو، ههر هیندهی ده زانی ده ست به سهرو چاویه وه بگری تاوه کو زه بره کان به شوینه کوشنده کانی نه کهون، لی هیندهیان پی خستبوویه سهرو دهستی نزیك بوو له وهی ئه وانیش توانای بهرگریان نه مینی. سوهه يل له گه ل ههر زه بریکدا ئاو له چاوانی ده هاتن، ئه وه له ئیستادا نه یده ویست بمری، ئاخر هیشتا ئاواته کانی به جی نه گه یاندووه، دایک و باوکی به جلی حه کیان نه یان دیوه، ئه ی ئاهه نگه که ی پریاسکه به سواری ماینه ره شه که، خو ئه ویش له و ئاواته مه زنانه یه که هیشتا بهرگی بوونی به بهردا نه کراوه. ئه ی گهر له دوای مه رگی وی پریاسکه شوو بکا چی؟ ئه م خه یالانه هیزیان به بهردا کرده وه و خیرا به هه موو توانایه وه ته کانیکی تری به خویدا و دووباره خو ی له ژیر چنگی بکوژه کان ده رهینا و دهستی به را کردن کرده وه، لی ئه مجاره زور بیه یز ببوو، ههستی ده کرد سهرو ده سووپی و دنیا له لای چه پ و چیپر ده بیته وه^(۱).

پیاهه کانیش دهیان زانی ناتوانی زور پا کا و هیزی تیا نه ماوه، بویه هیواشتر وه دوای که و تبوون و خو یان وه کو جاری یه که م ماندوو نه ده کرد. سوهه يل گه یشته سهرو رووباریکی گه وه

و لهسەر چهولگه كه^(۱) وهستا و ويستی خوئی بخاته نیوی سا بهلکو ئەوان مهله نهزانن و نهتوانن بهدوايدا بپن، لی ههر ئەوهندهی ویستی خوئی هه‌لدا له‌دواوه یه‌کی له‌وان کراسه‌که‌ی گرت و پرایکی‌شا بۆ دواوه و دراندی. دووباره به ههردووکیان ده‌ستیان به‌ لێدانی کرده‌وه، ئەوان زۆر نامرۆقانه و به‌بی و یژدانی لێیان ده‌دا. سوهیل هه‌ستی به‌ خوینیکی زۆر ده‌کرد که له‌ ده‌م و لووتیدا فرکه‌ی ده‌کرد و له‌سه‌ریشی ده‌هاته خواری. زیخ و چه‌وه‌که‌ی ده‌و پ‌ووباره‌که‌ به‌ خوینی سوهیل نه‌خشی‌نراو و په‌نگ کرابوو، جله‌کانی به‌ری سه‌رپاکی له‌نیو خویندا بوون و سوور داگه‌رابوون. له‌و ده‌مه‌دا بیستی که‌یه‌کیان ده‌یگوت ئا ئەمه‌ سزای بی‌ پ‌یزی کردنه‌ به‌رامبه‌ر هه‌کیمی گه‌وره‌مان. که‌سانی وه‌ك تۆ نه‌فام و لادهر له‌پ‌یی راست ههر ده‌بی‌ ئاوا به‌ ئازاره‌وه‌ بمرن. ب‌ژی سه‌رخه‌رانی هیکمه‌ت، مردن بۆ ئیوه‌ی لادهر له‌پ‌یی هه‌ق.

هینده‌ی نه‌برد سوهیلی تازه‌ لاو له‌به‌رز به‌ره‌ کوشنده‌کان خوئی نه‌گرت و هۆشی له‌سه‌ردا نه‌ما، له‌نیو خوینی خۆیدا گه‌وزابوو. ئەو ده‌مه‌ی ته‌واو جه‌سته‌ی له‌ جووله‌ که‌وت یه‌کی له‌ پیاوه‌کان گوتی: وایزانه‌ نه‌ماوه‌ و دلی لێنادا، با پ‌ڕۆین و ته‌رمه‌که‌ی لێره جی‌ بیلین، به‌ر له‌وه‌ی که‌سیک بمان بینێ و تووشی کێشه‌بین.

+ نه خیر، هیشتا له مردنی ئەم ههتیوه دلتیا نیم، ئەمه زۆر
 دزایه تی گرووپه کهمانی ده کرد و پوژ و شهو قوتابیه کانی لییان
 دنه ده دا^(۱)، بۆیه ده بی تهرمه که ی بخریته نیو ئاو و بی به پهنه
 بو هه موو ئەوانه ی دی.

له م کاته دا به ههردووکیان سوههیلیان بهرز کرده وه و تییان
 هه لدا بو نیو رووباره که.

ئا له م ساته خاتوو لیا ههستی کرد دهسته کانی تهواو شل بوون
 و توانای جوو له و نووسینیان نه ماوه.

- دهستم تهواو شل بووه مامه گیان، ده کری که می ئەم نووسینه
 رابگرین؟

+ ئە ی بونا کچم، هه ر خۆم خه ریک بوو ئاگادارت که مه وه که
 پشوویه ک بدهین.

- وایزانی چیرۆکه که دوا ی مردنی سوههیل چیرۆکی وای تیدا
 نامینی، به رای تۆش وانیه؟ به راستی من بوی نیگه رانم.

+ هه موو ده پوین و چیرۆکی هه موومان کو تای دی کچم،
 هیچمان له مه دا ناتوانین خۆمان ده رباز کهین و له م بریاره دا چ
 کهس جوداواز نییه له وه ی دیکه. ئەم تاقیکردنه وه ی ئیره هیچ
 نییه و تاقیکردنه وه ی مه زنمان له پیشه.

- هەر بهراستی خەریکه کێشه‌ی خۆم له‌یاد ده‌که‌م، ده‌مه‌وێ
بزانم دوا‌ی سوهه‌یل قوتابخانه‌ی حیکمه‌ت چی لێ به‌سه‌ر هات
و هیلال به‌ره‌و کوێ پۆیی، هەر به‌راستی دایکی ده‌ری هینا له
حیکمه‌تخانه یاخود هیشتیه‌وه؟ ئە‌ی خاتوو پریاسکه، ئە‌م کچه
جوان و نادیاره‌ چی لێهات و شووی به‌کێ کرد؟ داوام له‌ هه‌کیمی
مه‌زنه‌ پاداشت بداته‌وه مامه‌ گیان، هینده‌ ئاوێزانی ئە‌م چیرۆکه‌ت
کردم، خەریکه‌ له‌یادم ده‌چیته‌وه که‌ من کێشه‌یه‌ کم هه‌یه و نازانم
بوچی هاتومه‌ته‌ ئێره. ده‌کرێ له‌مه‌ودوا به‌ مامۆستا بانگت بکه‌م؟

+ به‌لێ کچم، ناو گرنگیه‌کی ئە‌وتۆی نییه، به‌ هەر ناویک
ده‌ته‌وێ بانگم بکه‌. ئێمه‌ له‌و که‌سانه‌ین که‌ گرنگی به‌ کپۆک
ده‌ده‌ین نه‌ تویکڵ.

- ده‌مه‌وێ به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست پیکه‌ینه‌وه سه‌باره‌ت به‌ شتییک
لێت بپرسم، به‌بیرم دێ بآا هه‌موو جارێ زۆر ده‌رباره‌ی شاعیرییک
ده‌دوا که‌ که‌سایه‌تیه‌کی پۆحی هه‌بوو. ئە‌ها وایانم ناوی بوسیپری
بوو، زۆر زۆر به‌و که‌سایه‌تیه‌ و هۆنراوه‌کانی سه‌رسام بوو.
ده‌کرێ باسیکی ئە‌م مرقۆه‌م بۆ بکه‌ی ئە‌گه‌ر زانیاریت ده‌رباره‌ی
هه‌بێ؟

+ زۆرم پێخۆشه‌ له‌مه‌ر که‌سیکی وه‌ها پۆحیه‌وه لێم ده‌پرسی،
ئهمه‌ نیشانه‌ی ئە‌وه‌یه‌ له‌ ماده‌ بێزاری و ده‌ته‌هوی ئاشنای
پۆحانیه‌ت بی. به‌لێ پێشه‌وا بوسیپری هه‌م مرقۆییکی گه‌وره‌

و ههم شاعیریکی گه وره بوو. ئەو به تهواوی له نیو عیشقدا
 رۆچوو بوو، توابوو یه وه له مه عشووقه که ی خۆیدا. له رۆژی
 سێشه ممه دابوو، سه ره تای مانگی شه ووالی سالی (۶۰۸) ی
 کۆچی که رێک ده کاته (۱۲۱۳) ی میلادی، له ناوچه ی ده لاسی
 ولاتی میسری رۆژئاوای نیلی شینه وه سه رمه شقی عاشقان
 له دایک بوو، ئەو پیری ئەوینداران و هه لگری سه ری بورکانی
 عیشق بوو، هه لده ره وه ی پرو په ری جوانی و قه شه نگ ی بوو،
 ته قینه ری کانیاوی شیعر و هۆنینه وه بوو، بناغه ی خانووی عیشق
 و فو و پێدا که ری که ره نای زیندوو بوونه وه ی هه ست و سۆز بوو.
 ئەو بوو سه ر له نوێ کانیاوی شیعی ته قاند، به ده م و زاری یادی
 دولبه ری ده کرد و به ده سه ته کانیشی نه خش و نیگاری ناوازه ی به
 هۆنراوه و ستایشی مه عشووق به رز ده کرده وه و ده یشه کاند. به
 هۆنینه وه کانی هه رچی له مپه ر بوو له نیوان خۆی و له یله که یدا
 تێکی شکاند و به ره و ده ریای فه نا به رپی کرد. به دلێکی ته ژری له
 عیشق به ره و جیهانی رۆحانیه ت هه نگاوی ناو جیهانی مادده ی
 نه ویست و له پیتی کرد. به لێ له م ساله دا ئەم که له پیاوه مه زنه
 ها ته دونیا وه به ناوی موحه ممه دی کوری سه عیدی کوری
 حه مادی بوسیپی. ئەم زانا مه زنه له ئەسلدا خه لکی ولاتی
 مه غریبه و له خێلی سه نه هاجه ی به ره به ری هه که گه لێ میر و خاوه ن
 ده سه لاتیان تیا هه لکه وتوو هه. ئەم به رپزه به بوسیپی به ناوبانگ
 بوو، بوسیپی یه کێک بوو له شارۆچکه کانی میسر. ئەو زانایه کی
 مه زنی ئاینی بوو، له گه ل ئەوه شدا به پێشه وای شاعیرانی ئاینی و

عیشق داندرا ابو. ئەم شاعیره مهزنه له به لیبسی میسردا له لایه ن
پادشای ئەو کاته وه فه رمانی کۆ کردنه وه ی باجی پی سپێردرا ابو.
له بهر وریایی و زیره کی و ده ست پاکیه که ی له لایه ن میر و
فه رمانره وایانی ئەم سه رده مه زۆرترین ریژی لی گیراوه.

له سه ره تادا زیاتر ژیا نی خۆی له لای میر و پادشا و ده سه لاتداران
به سه ر بردو وه و ستایشی پیا وه گه وه و پادشا کانی به شیعر
کردو وه و هۆنرا وه کانی له خزمه ت کردنی ئەواندا به کار هینا وه.
ئهو که سه ی دژی ئەم میرانه ش بووبی به شیعره کانی هه جووی
کردو ون و قسه ی پی گوتو ون، وه لی ئەو بو کار یکی گه وه تر
له وه ئاماده کرابو، بۆیه نه ده بو له خزمه تکردنی ده سه لاتداران
به رده وام بی و نیوه که ی تری ژیا نیشی به فیرو پروا.

- باشه دواتر چی لی به سه رهات، ئایا په شیما ن بوویه وه له
خزمه تکردنی ئەوان؟ ئینجا ده مه وئ چه ند دی ره شیعر یکی ئەو یشت
لی بژنه وم، به لکو دلم پتر ئارامی رووی لی بکا.

+ به لی کچی خۆم، پو ژیک ئەم شاعیره مهزنه له مالی دیته
ده ر تا کو بجی به ره و مالی پادشا، له ریگادا تووشی پیاویکی
نوورانی و عاشق ده بی، ئەم پیا وه عاشقه پیی ده لی ئایا تو تا
ئێستا نی دراو ی هه کیمی مه زنت له هه ودا بینیه؟

بوسپری له م پرسیاره دا سه ری سوړ ده مینی و ده په شوکی،
چون تا ئێستا که س پرسیاری وای بو نه وروژاندو وه، بۆیه به

سه‌رسامیه‌وه ده‌لئی نه‌خیر نه‌مدیوه، من و نیردراویکی وه‌ها مه‌زن کوجا مه‌رحه‌با، وه‌لئی به‌راستی ئه‌و پرسیاره‌ی تو کووره‌ی ده‌روونمی سوور کرده‌وه و داغی پیوه‌نام و ئارامی نه‌هیشتم. کابرای عاشقی نوورانی که ئه‌م وه‌لامه‌ی له بوسپیری بیست مائاواپی لی‌کرد و چ قسه‌ی دی نه‌کرد و لییدا رۆیشت.

له‌و کاته‌دا پیشه‌وا بوسپیری گوته‌ی ئه‌و پیاوه عاشقه‌ی له‌دلدّا بوویه گری و ته‌واوی هزر و بیری داگرت و هۆشی له‌لای خۆیدا نه‌هیشتم. ئیدی خه‌یالی شیواو نه‌یتوانی برواته مه‌جلیسی پادشا، هه‌ر له‌و ساته‌دا به‌تالوکه^(۱) گه‌رایه‌وه مائ و برپاری دا کار له‌سه‌ر گوته‌ی ئه‌م مرۆیه نوورانی و عاشقه‌ بکا و هه‌ولئیی بینینی نیردرای مه‌زن بدا. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته ده‌بوايه واز له‌ هاتووچۆی پادشا و ده‌سه‌لاتداران بینئ، چون هاتووچۆی ئه‌وان دل ره‌ش ده‌کات و مه‌یلی مرۆف به‌لای دونیادا ده‌بات و له‌ هه‌رچی بابه‌تی رۆحیه دووری ده‌خاته‌وه. هه‌ر ئه‌م کاته‌ش به‌زوویی ئه‌م برپاره‌ی ده‌رکرد و ده‌ستی به‌خواناسین کرد، سا به‌لکو حه‌کیمی مه‌زن لیی بووری و به‌خزمه‌تی نیردرای به‌پیزی بگه‌یه‌نئ.

- ئینجا دواتر چی کرد؟ ئایا نیردرای مه‌زنی بینئ له‌خه‌ودا؟

+ به‌لئی کچم، هه‌رکه‌سیک له‌ ئیمه کار بۆ هه‌ر شتیک بکه‌ین پیی ده‌گه‌ین، پی نه‌گه‌یشتن بوونی نییه، ئه‌وه‌ی هاته‌ سه‌ر ریگا

(۱) به‌تالوکه: به‌په‌له

بیگومان دهگا، لی هەر ئهوهندهی دیته سهر ری زهحهته و جوولانی گهرهکه.

هەر ئهو رۆژهی دهستی به خواناسین کرد شهوهکهی له خهودا بینی ئهوا نێردراوی مهزن به وینهی کتویکی تۆکمه که سهرتاپای نووربی وهستاوه و هاوړیکانی دهوهریان لی داوه. ئهو دهمهی پیشهوا بوسیپی چاوی لهم دیمه نه کرد دل و دهروونی به چهشنی مه نهجل هاته جۆش، خۆشهویستی ئه م نێردراوه مهزنه وه کو کراسیک کرایه بهری و لپی جوئ نه بوویه وه. له خۆشی ئه م خهوه دا خه بهری بوویه وه و ئیتر به جارئ وازی له ماده و دونیا هینا. پهشیانی ده ربپی به رامبه ر هه موو ئه و دهقه شیعرانهی رۆژی له رۆژان بو ئه میر و کار به دهستیکی نووسیوه، بو هه موو ئه و هه جوانه ی له دژی نه یارانی پادشاکان نووسیویه تی. فرمیسیکی پهشیانی وه کو باران و جۆگه له ی باریک له چاوانی ده تۆران و ده خزینه خواری. دواتر له خۆشهویستی و عیشقی نێردراوی مه زندا چه ند هۆنراوه و چه کامه یه کی نووسی به لکو بتوانی قه ره بووی ئه و ساتانه بکاته وه که تییدا بی ئاگا بووه. هینده ی پینه چوو دوا ی نووسینی ئه م هۆنراوانه پیشهوا بوسیپی تووشی نه خۆشی ئیفلیجی بوو، له نیو ئه شکه وتیکی شاره که دا زۆر به زه حمه ت و گوپچری ده ژیا. وای لی هات نیوه ی جهسته ی له کار که وت و چاره سه ریکی نه بوو. هه موو ئه و پادشا و ئه میرانه ی شیعی به بالادا ده خویندنه وه سوودیکیان پیی

نه گه ياند و دكتور ڀڳيان نه هينايه سهر. به غه ربيبي و نار په حه تيه وه
 رږڙه ڪاني به ږي ده كرد و وه كو نيوه مروقي لي هاتبوو. رږڙي ڪيان
 نه وهي به خه يالدا هات كه من هينده ستايشي نيردراوي مه زنم به
 شيعره ڪانم كردووه، چون ده بي نه وه ته هانام و ڪومه ڪيم نه ڪا،
 بيگومان نه و ئيسا نازاره ڪانم ده بيني و ناگداره پي. وچا ڪه
 هونراوهيه ڪي ترش له ستايشي نه م خوشه ويسته م بنووسم ڪه
 له هه موويان تايهت تر و دريژتر بي، به لكو حه ڪيمي مه زن
 به هوئي نه م هونراوهيه چاره م بو بنيري و له م نازاره رزگارم بكا.
 له م ڪاته دا پيشه و بوسيري دهستي ڪرد به نووسيني چه ڪامه
 به ناوبانگه ڪهي و ناوي نا (نه ستيره مرواريه ڪان له ستايشي
 چاڪترين مروقي)^(۱). نه وه ده مه له نووسيني چه ڪامه ڪه بوويه وه
 به خاتري نه وه چه ڪامه يه له حه ڪيمي مه زن پارايه وه تاوه كو
 شيفاي بو بنيري.

هر له م نه شڪه و ته دا شهو به گريانه وه خه وي ليڪه وت،
 له خه ودا بيني ڪه سهرداري مروقياه تي، نيردراوي مه زن نه و
 له ژوور ڀڳدا پرونيشتووه. ده فهرموئ منيش چوومه خزمه تي
 و به دل ڀڳي زور گهرمه وه سه لامم ليبي ڪرد و ده م و زاري به
 چه شني خونچه ي تازه ليڪ ڪرده وه و به پرويه ڪي له ڀراڊه به دهر
 گهش و جوانه وه وه لامم سه لامه ڪه مي دايه وه. من له م ڪاته دا
 هونراوه ڪه م له لاو، چوومه به رده مي پيروزي پرونيشتم و له

(۱) ناوه عه ربه به ڪهي بريتيه له (الڪواڪب الدرية في مدح خير البرية).

یه کهم دپړیه وه تا کوټایی بۆیم خوینده وه. له کاتی خوینده وه ی
 دپړه کاندای نیردرای مهن هینده ی شیعره که له لا جوان و شیرین
 بوو جهسته ی پیرۆزی خوی له گه لدا به ملاو لادا دهه ژاند. ئینجا
 دهستی نازک و پیرۆزی به سهر جهسته مدا هینا و په شته ماله که ی
 خوی لی وهر پیچام. له م کاته دا له خوشیاندای خه بهرم بوویه وه
 و روانیم جهسته م هیچ نهنگی و کهم و کوریه کی نه ماوه و له
 جارن چالاک تر و له ش ساغ ترم. ئینجا له ئه شکه وته که هاتمه
 ده ری و ریگهی ماله وه م گرت بهر. له ریگادا هه مان مروقی عاشق
 و نوورانی که پرسپاره که ی لی کردم و یه کهم جار تووشم بوو
 دووباره هاته وه سهر ریگه کهم و ههر منی بینی یه کسهر گوتی:

ئه ی موحه ممه د چه کامه کهم بده ری. منیش گوتم کام چه کامه
 ده لی، خو من چه ندین چه کامه م ههن. ئه ویش گوتی ئه وه یان
 ده لیم که ئیمشه و بو نیردرای مهن ت خوینده وه و ناوه که ی فلانه
 و سهره تای دپړه که ی بهم شیوازه ده ست پی ده کات. به و مهرجه ی
 که ئیمشه و ده تخوینده وه نیردرای مهن هینده ی له لا شیرین بوو
 له چه ند دپړیکدا جهسته ی پیرۆزی له گه لدا ده له رانده وه.

پیښه وای بوسیپی که ئه مه ی بیست له شوینی خویدا واق بوو!
 ئاخر من ههر ئه مشه و ئه و خه وه م بینی و بوچ که سم نه گیراوه ته وه!
 دواتر هیچ که س ئاگاداری ئه وه نییه که ئیمشه و ئه و چه کامه یه م
 له نیو ئه شکه وته که دا نووسیوه و من ته نیا بووم و تازه هاتوومه ته
 ده ری!

ئىنجا پيشهوا بوسپرى به عاشقه نورانيه كهى گوت هه موو
 ناو نيشانه كهت ته واوه و به لى من ئيمشه و ئه و چه كامه يه م
 نووسيوه، وه لى ئه وه ندهم پى بيژه كه تو چونت ئاگا له م باسه يه؟
 به راستى من سهرم تيدا سورماوه!

كابراى عاشق گوتى: دوينى شه و بيستم، يانى له خه ودا ئاگادار
 بووم كه له لاي نيردراوى مه زن ئه م چه كامه يه ده خويناويه وه
 و ئه ويش خوى له گه لى ده هه ژاند و ئه ملاولاى به جهسته ي
 پيرۆزى ده كرد.

پيشهوا بوسپرى ده فهرموى كه واى گوت چاره يه كم نه ما و
 چه كامه كه م راده ستى كرد و له سهره تاوه تا كو تايبى بۆيم خوينده وه.
 ئيدى ئه م باس و خواس و خه وه له نيو خه لكيدا بلاوى كرد
 و دهنگى دايه وه و رۆژانه خه لكى ده هاتن بۆ چه كامه كه و بۆ
 شيفاي نه خو شه كانيان ده يان خوينده وه و به كار يان دينا. دواتر ئه م
 چه كامه يه له هه موو جيهاندا بلاو بوويه وه و ناويان نا (قه سيدة ي
 بورده)، بورده يانى په شته مال، ئه مهش له بهر ئه وه بوو كه نيردراوى
 مه زن له خه وه كه دا په شته مال كهى خوى له پيشهوا بوسپرى
 وه رپيچا. له م رۆژه دا تا ئيستاشى له گه ل بى عاشقان له هه موو
 كونج و كه له بهرى جيهاندا به وينه ي له نكيژه^(۱) ئه م چه كامه يه
 ده خوينه وه و له گه لى ده گرین و چه ندين باره ي ده كه نه وه و لى

(۱) له نكيژه: بارانى خوره مى به تاو

تیر نابن. له گشت شار و ولاتاندا که سانیککی عاشق مهستی ئەم
 دیرانه و له گه لیدا چه شنی لقی داره کان له بهر بادا جهسته ی
 خویان ده له ریننه وه و هه لبه ز و دابه ز ده کهن. ئەم چه کامه یه
 بوو به شه رابی عاشقان و پوژانه له هه موو لایه کدا ده یخونه وه
 و مهستی نیو ئەوینی دولبه ریان ده بن. هه رچه ندی جامه که یان
 لیوانلیو ده کهن له م شه رابه که چی هیشتا دل و ده روونیان داوای
 زیاتر و زیاتریان لی ده کا.

زانایان ده یان شوڤه و شیکردنه وه یان بو کردووه و چه ندین
 کتیبی قه به و گه وره یان له سه ری داناوه. رهنگه شوڤه کانی
 بگه نه نزیکه ی (۲۰۰) دانه ش، ئەمه جگه له وه ی بو چه ندین
 زمانی جیهان وه رگیردراوه.

- زۆر سهیره! قهت نه مزانیوه چه کامه یه کی هینده بهرزه بی و
 پییم نه زانیبی! باشه مادام شتیکی وا گرنگه چۆن له نیو خه لکید
 باسی لیوه ناکری، یاخود راگه یاندنه کان بایه خی پی نادهن؟! چۆن
 که سیکی وه کو من که قوتابی کۆلیژم تا ئیستا نه مزانیوه شتیکی
 له م چه شنه بوونی هه یه! ئای خواجه من چه نده غافل.

+ کچی خۆم، هه میشه شتانیککی بی نرخ له بهر چاوی خه لکید
 نرخدار و به بایه خ ده کرین، ده بینی ئەم گۆرانی و هۆنراوانه ی
 که بایه خ به جهسته و لاشه و شتانیککی ماددی و دوور له پوچ
 ده ده ن، سه رواو کیشیکی لار و له ویریان هه یه و خالین له مانای

جوان و رهوانبیزی، له پاگه یاندن و رۆژنامه کانداده نووسرینه وه
و زهق و بهرز دهنرخینرین. خه لکیش هه میشه له بازاری دینار و
دراو و ههز و ئاره زوه کانیانن و ئاگاداری بابه ته رۆحیه کان نیین
و لئی تیناگه، بۆیه بهم شته پروپو و چانه دادین و واده زانن ئه مه
گه وه ره سوورو نایابه که یه، چون هیشتا نایابه که یان نه دیووه.
ئه گهر بیت و رۆژی له رۆژان نایابه که ببینن ئه وکات تیده گه
که هی ئه وان چشتیکی بی که لکه و بو فری دان باشه.

به لئی مروفیک که زیپی نه دیبی ده کری فیلی لی بکری و
پارچه ئاسنیکه بی به های به زیپ نشان بدن، وه لی ئه و ده مه ی
زیره که ده بینی تیده گا که هی ئه و زیپ نییه و چه ندین ساله فیلی
لی کراوه.

مه حوی مه زن له م باره یه وه زۆر جوانی فهرمووه:

ئیمپۆ له کن زه مانه هونه ر بۆته قه شمه ری

شیری ژیان ی بۆ چیه مه ی مونیه گه ره ک

به لئی ئیمپۆ زه مانه وه های لی هاته وه تا وه کو مه ی مون ی هه بی
کاری به سه ر شیردا نییه و نایه وه ی.

- باشه تو شتیکت گوت له لام بوویه گری و ده مه وه ی ده ر باره ی
بیرسم، ئه ها تو گوت خه لکی تا ئیستاش ئه م چه کامه یه بو
شیفای نه خوشی به کار دینن، باشه چه کامه یه ک توانای هه یه
چاره ی مروف بکا؟

+ ئافه رين كچم، پرسيار يكي جوانت وروژاند، بيگومان
 چه كامه يه كي بي گيان هيچ دهسه لات يكي نيه له چاره كردني
 مروڤدا، هه تائه گهر گيانيشي هه بي ههر بي دهسه لات. دهسه لات
 تهنى دهسه لاتى چه كيمي مهزنه و هيچ كهسى دى بوى نيه له
 بهرامبه ر ئه ودا باسى دهسه لات بكا، وه لى چه كيمي مهزن هه ندى
 هوڤكارى داناوه كه مروڤ دهست بهم هوڤكارانه وه بگرى، وهك
 چون تائه گهر كهسى نه خوش بي ده چيته لاي دكتور و به هوڤكارى
 دكتور و حبه به كان چه كيمي مهزن شيفاي ددها، تهمه ماناي وا
 نيه كه حبه به كان چاره يان كرد، به لكو تهمه تهنى هوڤكار يك بوو.
 تهم چه كامه يه ش هينده به دلسوزى و راستگو ييه وه نووسراوه له
 ستايشي چه كيمي مهزن و نيردراوه كهيدا ئوميد وايه چه كيمي
 مهزن به هوڤكارى زور خويندنه وهى تهم چه كامه يه چاره بو مروى
 نه خوش بنيرى وهك چون بو پيشه وا بوسيرى نارد.

- ئه ي باشه ده كرئ كه سيك بگاته تهم پله يه كه هه ندى له
 نه ينيه كان بزاني، بو نمونه تهم پياوه عاشقه چون به خه ويك
 ئاوا ئاگادار كرايه وه لهم چه كامه يه؟ ببوره كه تهم پرسيارانه
 ده وروژينم، به راستى تهم چشتانه لاي من نوين و بايه خدارن.

+ كچه كه م... ئه و دهمه ي مروڤ وازى له ئاكارى ئاژه لى هينا
 و به دواى سك و داميني و ئاره زووه كاتيه كاندا راي نه كرد، ئه و
 دهمه ي ههنگاوى نا به ره و خوشه ويستى چه كيمي مهزن و له
 عيشقى دونيايى خوى وه دوور گرت و تهنى له عيشقى ئه ودا خوى

توانده وه. کاته کانی به په رستش و بیرکړنده وه له دروستکراو و داهینانه کانی ته و پرکړده وه. ته و دهمه چه شنی فریشته یه ک چه کیمی مه زن له مادده دووری ده خاته وه و ناشنای جیهانی پړوخی ده کا و بهرز و پالفته ده بیته وه، ته و کات نوور به جه سته یدا په رش و بلاو ده کاته وه و به هوئی ته م نووره وه که چه کیمی مه زن پیی به خشیوه شتانیک ده بینئ و دیان زانی که من و تو ټاگاداری نیین و سه ری لی دهرناکه یین.

- که واته من تا ئیستا له نیو ته م ټاره زووه ماددیانه م و ټاگاداری ته و جیهانه ی تر نییم، تکایه چوڼ یارمه تیم دده ی بو ته وه ی ناشنای ته و جیهانه پړوخیه بم و وینه ی فرنده یه ک^(۱) تییدا بگه ریم؟
+ په رستشه کانت به جئ بیڼه و له ریگای خو شه ویستیه وه له و نزیك به وه. خو شه ویستی خیرترین ریگایه بو گه یشتن به و، هر ئیستا له م ژیر زه مینه وه له گه ل ته و بدوی، ده ی هر ئیستا بدوی بهر له وه ی کات دره نگ بکه وی.

نزیکه ی نیو کا ژیر بیډه نگی بالی به سه ر ژووره که دا کی شا و که سیان نقه یان نه ده هات، ته نانه ت جریوه ی پاساریه کیش له م نیو ده دا نه ده بیسترا، له پرډا کچه ی هه لا توو هاته وه ده نگ.

- به راستی ئیستا هه ست به ټارامیه کی له راده به دهر ده که م، بوچی تا ئیستا نه مده زانی که گفتوگو له گه ل چه کیمی مه زندا

هينده پر چيژ و شادومانيه. پيم خوشه ليړه نه يه مه دهري و تا به ياني له گه لي بدويم و يادي تهو بکه م. تاخر من پيشووتريش دهقه ثاينيه کانم ده خويناوه، لي تهني زارم له گه لي ده جوولا و دل و پر وحم بي ناگابوو. ناخ له م غافليه، بوچی که سانیک پيشتر نه بوون ناشنای، ته م جيهانه پر وحيه مان بکه ن و ده رباره ی ته م چيژه بومان بدوين، به راستی زور درهنگ به ممان زانی. مامه گيان، ببوره ماموستا، مهراقينک له دل می داوه رهنکه پيم پيیکه نی، نازانم چون بيلم.

+ بيژه کچه که م بيژه، هرچی له دلت دايه بيژه.

- له راستيدا دهمههوي منيش نيردراوی مه زن بييم، تاخر بوچی تهني دهبي هر بهنده چاکه کان ليی پروان، چی دهبي ته گهر جاريک منيکی گوناهاريش سه يريکی بکه م، توخودا پيم بلای چی بکه م؟ دهمههوي تهنها جاريک سه رنجی بده م و هرچی ئيش و ژانی دل مه له يادم بچيته وه، هه موو تهو سته مانه ی باو کم و براکانم لييمان کرد له يادم بچيته وه. ته وسا بشمکوژن باکم نييه. تهو کاته ی گه رامه وهش بولای حه کيمي مه زن پي ده ليم که نافرهت ليړه چ سته ميکیان ده رحه ق ده کری و چون که سانیک به بي ويزدانی عيشق و خوشه ويستی ده کوژن و بنبری ده که ن.

+ ئوميدم وایه بيیني کچم ئوميدم وایه، ئیستا واز له گريان بيته و با ده ست به رومانه که مان بکه ينه وه و درهنگ نه که وين.

- وه لي تو هيچ ديرکت له چه کامه که بو نه خویندمه وه؟

+ دواتر کچم، گهر حه کیمی مه زن مه یلی له سه ربی کاتی
ئه وه شمان ده بی.

- زۆر چاکه، به راستی مه راقم کردووه بزانه دواي سوهه یل
چی پروویدا و حیکمه تخانه به کوی گه یشته و هیلال چی لیها،
پریاسکه خانیش له ملاوه بوهستی. ده بیژه ماموستا تا بینووسم.

کچیک له نیو بیستانی تهماتان

له گه‌ل باوکیدا بیوویه بیستانه‌وان و خزمه‌تی شووتی و تهماته و خه‌یار و باینجانه‌کانی ده‌کرد، له‌گه‌ل ږنینی تهماته و خه‌یاره‌کاندا قژه‌ره‌شه‌خواه‌که‌ی وه‌ک شه‌وی تار له‌ژیر له‌چکه په‌مه‌بیه‌که‌ی که ته‌واو توندی نه‌کردبوو ده‌هاته سهر ږووه مانگه‌که‌ی. به بیزاریه‌وه به ده‌ستی چه‌پی تاله‌کانی لاده‌برد و ئاره‌قه‌که‌ی که چه‌شنی مرواری و خوناوی سهر گولان بوو هر به له‌چکه‌که‌ی ده‌سږی. هیښدی جارش قژه‌کانی ده‌کردنه په‌لکه تاوه‌کو نیښه‌وه سهر چاوی. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کچه‌تاقانه‌ی مائی بوو چ برای نه‌بوو کار بکا ناچار جگه له کار و کابانی مائی ئه‌رکی ده‌ره‌وه‌شی له ئه‌ستو گرتبوو.

به‌یانیان له‌گه‌ل ده‌نگی که‌له‌شیر واگا ده‌هات و به‌ره‌و بیستانه‌که وه‌ږی ده‌که‌وت بو ئاودان و ږنینی میوه‌کان و یه‌ک یه‌ک له سندووق خستنیان هه‌تا زهرده‌په‌ږی ئیواره. هه‌میشه په‌ږویه‌کی سه‌وزی له‌لابوو به‌ر له‌وه‌ی میوه‌که بخاته نیو سندووقه‌که به په‌ږوکه پاکی ده‌کرده‌وه، هیښدی جار تهماته‌کانی هیښده ده‌سږیه‌وه که له‌وه‌بوو بتوانی ږووی جوانی خوی له‌نیودا به‌دی بکا و چه‌شنی ئاوینه‌ خوی له‌به‌ردا ئارایش بدا. ئه‌و ده‌مه‌ی ماندوو ده‌بوو ده‌چوو له‌ناوه‌راستی بیستانه‌که له‌چکه‌که‌ی لاده‌دا

و قژه که ی که به په پړویه کی سووری چه شنی ته ماته کان به سستبو و ده کرده و به شهرمه وه پړده که وت و بو تاوی له دیمه نی ئاسمان پراده ما. هیښده شهرمن بوو دم نا ده می سهری چوار ده وری ده کرد نه بادا که سی قژه کانی بیښی.

له دیمه نی ئاسمانی شیندا وینای خوی و نه و شازاده ی ده کرد که له خه ون و خه یال له کانیدا چیی کردبوو. ئاسمانه شینه که ببویه ده ریایه کی بی بن و له گه ل شازاده دا له که نار ه کانی گیرسابوونه وه و له مهر داهاتوویان ده دوان و قاچیان بو نیو ئاوه که دریژ کردبوو. دم نا ده می که شه پو لیک به نه رمی له قاچه کانیانی دده و ته پرو تازه ی ده کردنه وه، دهنگی قاقا کانیان له گه ل شه پو له کاندائو یزان ده بوون و به ره و نه و ماسیانه ده چون که له نیو هندی ده ریای بی بڼه که دا به ره و خوراک ده گه ران بو به چکه کانیان.

هه موو جار ی که له ویډا پالده که وت ته ماته یه کی له گه ل خویدا دهر د و ورده ورده له گه ل خه یال له کانداهه پی لی ده گرت. هیښدی جار یش له ماندوویه تیان لیوه سووره یاقووتیه که ی که له خری و بچو و کیدا چه شنی سهری پیتی میم وه هابوو هیشک ده بوو، وه لی چون تینی لی پرابوو هه ر له جیی خویدا ته ماته که ی ده گوشتی و ئاوه که ی ده خوارده وه. ددانه سپیه کانی له نیو نه م سندو و قه سوورده وینه ی مرواری گه شاوه ی ریزکراو شه و قیان ده دایه وه. جار جار یش له بهر خویدا لیوه کانی ده بزواندن و شیعر ی مام هیمنی ده گوت، هه ر ده تگوت شه کر ده ر ژین ی به سهر

جیهاندا. بازی جاریش که له تیڤرامانی ئاسمانه کان ده‌بوویه وه سه‌یریکی نیو ته‌ماته که‌ی ده‌کرد و خوینی گه‌ش و ئالی ئه‌و کچه کوردانه‌ی تیدا ده‌دی که له‌سه‌ر هه‌له‌یه‌کی بچووکی لاوه‌تی به‌ناوی شه‌رپه‌ف ببوونه قوربانی و خوینیان چه‌شنی ئاویکی زه‌لّ و ساف به‌نیو ده‌شت و بیستانه‌کاندا بلاوه‌ی کردبوو. بیری له‌وه‌ی ده‌کرده‌وه که ده‌بی چه‌ند میوه‌ی قه‌پ لیگیراو هه‌بووبن به‌ خوینی ئه‌و کچانه ئاودرابن.

هیندی ده‌میش چاوه قاوه‌یه‌یه گه‌وره‌کانی که ده‌تگوت چاوی مه‌هان^(۱) ده‌نووqاندن و ته‌ماته سووره‌که‌ی له‌سه‌ر هه‌ردوو ده‌ستی داده‌نا و وه‌ك بلیی ئه‌مه دله سووره‌که‌یه‌تی و پیشکه‌شی شازاده‌که‌ی ده‌کا، ئاخ‌ر ئه‌و ته‌ماتانه‌ی که به‌ ده‌سته‌کانی خۆی ئاوی دابوون و پوژ به‌ پوژ له‌ پیگه‌یشتنیانی ده‌روانی له‌لای ئه‌و چشتانیکی به‌ بایه‌خ بوون.

ئه‌گه‌ر شازاده‌که‌ دله‌که‌ی لی وه‌رگرتا برۆ هیلالیه‌کانی به‌رز ده‌کردنه‌وه و چاوه‌کانی له‌ژیریدا تیشکیان ده‌دایه‌وه له‌ خویشیان، هیندی جاریش له‌ خه‌یالی خۆیدا شازاده‌ مژوولی کچانی دی بوو، بۆیه دله‌که‌ی وه‌رنه‌ده‌گرت و له‌گه‌ل خاتوونیکی دیکه‌دا به‌سواری ئه‌سپه‌که‌ی ده‌رویی. له‌و ده‌مه‌دا له‌ تووره‌بیان برۆکانی ویک دینه‌وه و به‌ تیره ژه‌هراویه‌کانی جه‌نگیکی سه‌ختی به‌رپا

(۱) مه‌ها: جوړه ئاسکیکی چاو جوانه.

ده كرد. ئەم تيرى موژە^(۱) و برۆ قەوسانە يەك يەك بەرەو ئاسمان
 دەرۆيشتن و ھەر خوا دەيزانى دلّی چ بەدبەختیكى پى دەپىكرا.
 دلّارا كچىكى تەواو جوان و سادە بوو، بە چشتىكى بچووك و
 بووكەلەيەك دەكرا چىژىكى زۆر وەرگرى، ئاخىر ئەو تەنى مألەوہ
 و بىستانەكەى دىبوو، بۆيە خوشى و ديمەنىكى بچووك لەلاى
 ئەو چىژىكى بى ئەندازەيان دەبەخشى.

مام وسوى باوكى پياويكى خراپ نەبوو، وەلّ دەربارەى
 كچان مرويەكى تەواو دلّ پيس و رەق و لەدوا بوو، تەنانەت بە
 ھاتنى كچىكى ھاوړپى دلّارا قەلّس دەبوو و وايدەزانى ئاكارى
 كچەكەى تىك دەدا. ئەو لەو مروّفانەبوو كە لاى وابوو كچ تەنى
 ئاميرىكە و دەبى پياو خزمەتى خو پى بكا. لاى وى وابوو كچ
 ئەو گولەيەكە ئەحمەد ھەردى دەيگوت:

كچ لەلاى ئيمە گوليكە بۆيە پەرورەدەى دەكەن

تا برازىنتەوہ ميّزى شەرابى دەولەمەن

وەلّ خاتوو رەعنای داىكى ژنىكى تا بلىى بە سۆز و ميھربان
 بوو، ھەميشە دەيھەويست كچەكەى فيرى چشت بيت و پى بگا.
 گەلّ جارەن لەسەر دلّارا ھەراو گارەگارى لەگەل ميّردەكەى
 دەكرد كە زۆرى كار پيدەكا و ماندووى دەكا.

خاتوو په‌نا چون کاتی خوی تۆزیکى لای باوکی خویندبوو
 ئەو دەمانه‌ی کچه‌که‌ی له کار ده‌گه‌رایه‌وه دایده‌نیشانده و فی‌ری
 خوینده‌واری ده‌کرد. هه‌میشه باسی قوتابخانه‌ی مه‌زنی حیکمه‌تی
 بۆ کچه‌که‌ی ده‌کرد و نزای ده‌کرد که یه‌کێ له ده‌رچووانی
 حیکمه‌تخانه بی‌تته نه‌سیبی. دلارا جگه له بی‌ستانه که زۆرت‌رین
 وشه که درابوو یه به‌ر گو‌یچکه‌ی حیکمه‌تخانه بوو. ته‌نانه‌ت ئەو
 ده‌مه‌ی یه‌کێ له هاو‌پیکانی‌شی ده‌هات باب‌ه‌تی حیکمه‌تخانه‌که‌ی
 ده‌کرده‌وه و ده‌یه‌ه‌ویست زۆرت‌رین زانیاری له‌سه‌ر ئەم قوتابخانه‌یه
 وه‌ده‌ست خا. خه‌یال و ماخۆلانی ئەم کچه ئەوه‌بوو رۆژی له
 رۆژان بچ‌یتته حیکمه‌تخانه و شان به‌ شانی کوره‌کان بخوینێ.
 ئاره‌زووی چوونی بۆ ئەوێ موددیکی زۆربوو له که‌لکه‌له‌ی^(۱)
 دابوو. ده‌یه‌ه‌ویست به‌ هه‌ر چه‌شنێ بێ رۆژیک خوی بگه‌یه‌نیتته
 به‌رپۆه‌به‌ر و داوای لیبکا که کاریک بکا تاوه‌کو کچانی‌ش مافی
 خویندنیان هه‌بێ. ئاخ‌ر بۆچی ده‌بێ هه‌ر کور بخوین و کچ له‌م
 پرۆسه‌یه بێ به‌ش بن. مه‌گه‌ر ئەمه‌ سته‌میکی گه‌وره‌ نییه که
 له کچ ده‌کرێ؟ مه‌گه‌ر ئەوانیش دروست‌کراوی حه‌کیمی مه‌زن
 نیین و چه‌شنی کوران مرو‌ف نیین؟ مه‌گه‌ر سه‌ر به‌ چینیکی ترن
 له گیانداران؟ ئەوه‌ کێ یه‌ ئەوی له خویندن بێ به‌ش کردووه
 له کاتی‌کدا حه‌کیمی مه‌زن ریزی لی ناوه و وه‌کو مرو‌فیک پیی
 فه‌رموووه بخوین.

(۱) که‌لکه‌له‌: خولیا که‌وته‌نه سه‌ر بۆ شتی‌ک.

هه ميشه گوته کانی دایکی له هزری خویدا وه کو کاسیتیک لی
 ده دایه وه که دهیگوت کچم ئاواتم ئه وهیه رۆژیک حیکمه تخانه
 بۆ کچانیش بکریته وه و بیینم که له گه‌ل کورپکی ئه ویدا
 هاوسه‌رگیری بکه‌ی. بیری ده کرده وه که ده‌بی کورانی ئه‌وی
 چۆن بن که دایکم هینده لییان ده‌دوی، ئه‌وانه‌ی له‌وی ده‌رده‌چن
 ده‌بی چ شازاده و بلیمه‌تیک بن! تو بلیی که سیک ده‌رچووی ئه‌وی
 بی رازی بی به‌من؟ تاخر بۆ رازی نابیی، خو هه‌میشه دایکم ده‌لی
 تو زۆر زۆر جوانی. ئیدی له‌گه‌ل ئه‌و به‌یه که وه ده‌چینه بیستانی
 میوه‌کان و ته‌ماته‌کان ده‌رنین. هه‌ر له‌ویدا ئه‌و ده‌مه‌ی ماندوو
 بووین پالی لی ده‌ده‌ینه وه و له‌بری روانین به‌ره‌و ئاسانه‌ شینه که
 باس له‌ کتیبه‌ کانی حیکمه‌ت و ده‌قه‌ ئاینیه‌ کان ده‌که‌ین. ئای که
 چهند دیمه‌ نیکی دانسقه‌یه له‌گه‌ل شازاده له‌مه‌ر حیکمه‌ت بدوین.
 له‌گه‌ل ئه‌م خه‌یالانه‌دا خیرا ده‌چوویه سه‌ر حه‌وزه‌ چوارگۆشه‌ که‌ی
 نیو حه‌وشه‌ و له‌نیو ئاوه‌ که‌دا له‌ روخسار و زولفه‌ کانی خو‌ی
 راده‌ما. په‌لکه‌ کانی ده‌گرتن و دانه‌ دانه‌ ده‌یکردنه‌ وه، ده‌یه‌ه‌ ویست
 بزانی هه‌ر به‌راستی ئه‌و جوانه‌یه که دایکی باسی لیوه‌ ده‌کا یاخود
 گوته‌ کانی دایکی هه‌ر بۆ دل‌دانه‌ وه‌ی ئه‌وه‌.

دوای کردنه‌ وه‌ی په‌لکه‌ کان و تیپرامانی له‌ روخسار و خاله‌
 وردیله‌ کانی که ده‌تگوت قه‌تره‌ی میسکن و پرژاون به‌سه‌ر مانگدا،
 رازی ده‌بوو به‌وه‌ی که به‌لی ئه‌و له‌ جوانه‌ کانه‌ و ده‌گه‌رایه‌ وه
 ژووری. چهند جاریک له‌ هیلینی هاوپی باسی کورپکی به‌رگویی

که وتبوو به ناوی سوهه یل، هه میشه هیلین ده یگوت ئەو سوهه یله
یه کیکه له زیرهك و یه که مه کانی حیکمه تخانه و به نه سیبی هه
که س بی خه نی له خوئی. ته نانه ت جارئی له گه ل هیلیندا به دزی
مالئی به ره و سه ر کانی چووبوون و لهوئی کورپکی لاویان
که وتبوو یه بهر چاو و هیلین ده یگوت ئەمه سوهه یله. له راستیدا
هیلینیش سوهه یلی نه دیوو، ته نی به گویره ی ئەو وه سفانه ی بۆی
کرا بوون ئەم قسه یه ی ده کرد. ئیدی له م کاته وه ئەو سوهه یله
وه کو فه نتازیایه کی^(۱) لی هاتبوو لای دلارا و گه لی جار خه یالی
له سه ر چر ده کرده وه و خه وی پیوه ده بین. به نه یینی له نیو دلّه
بجوو که کهیدا داینا بوو، ئە گه رچی له وهش دلنیا بوو که گه یشتنی
به م کوپه یه کیکه له کاره ئەسته مه کان و مه گه ر به په رجویهك
رووبدا.

روژیک که ته نی باوکی چووبوو یه بیستان و دلارا له مالئی بوو
هیلین فرسه تی بۆ هینا و هاته لای و ده ستیان به قسان کرد.

+ گوئی بگه ر دلارا، ئیمه هه ر ئاوات بخوازین بۆ حیکمه تخانه
هیچ به هیچ ناکه یین، پیویسته بۆ ئەم مه به سته کار بکه یین و
بجوئین، ئەینا ده بی هه ر ئاوا به نه زانی بمینیته وه و به یانیش
کورپکی نه خوینده وار دیته داوات و تا ماوی ده بی له بیستان
کار بکه ی.

- باشه ئيمه چيمان پي ده كړي؟ له ئاوات و نزا زياتر ده بي چي
بكهين، هر ناوړين هم باسه لاي پياوان بشكهينهوه، نه گهر
باوگهان نه مه ببيستي هر دشمن كوژي كچي.

+ تو ته نها گوي بو من بگره، من پيلانم هه يه پيلان كچه كه،
واده زاني هر له خورا هاتووم، پيوسته ئيمه شوړش به رپا بكهين
شوړش، ئاوا چاوهرې بين كهس هيچمان بو ناك.

- شوړش چي يه! هم وشه سهرانه له كوي ديني تو؟

+ شوړش نه وه يه ده بي هه موو بيينه يه ك ده ست و راپه رين،
ناره زايي خومان به پادشا بگه يه نين و وه كو كوران داواي مافي
خويندن بكهين.

- به لام همه چوڼ ده كړي؟ خو نه گهر ته نيا له مالي بچينه ده ري
و پيمان بزنان داركاري ده كړين، ئيدي كوښينه وه و بچينه به رد هم
كوښكي پاشا! نا نا همه مه حاله، دياره تو سووت له روحي خوت
نييه، همه ي تو ده يلبي تياچوونه. مه گهر ده ته هو ي خوت به
كوشت ده ي؟ هر كوفره له شاهيندا كچ باسي هم چستانه بكا.

+ كه واته تو ده ته هو ي هر ئاوا به نه زاني بمينيه وه و پيلانه كه ي
منت به دل نييه، باشه خودات له گهل، دياره من هاتوومه ته
شوينكي هه له وه.

- نا نا کچى پراوهسته مه پۆ، بۆ ئاوا زوو توورپه بووى، به خوا
من مه به ستم هيچ نه بوو، ته ئى دهممه ويست بلىم ئهم شوپرشه
تۆ لىي ده دوپى کارىكى قورسه و پيمان ناکرى. به يانى به ناوى
بىشهرمى و ده رچوون له عورف و عادهت له سىداره مان ده ده ن.

+ تۆ شتىكى گهورهت ده وى و ناشته وى قوربانى بۆ بهدى؟
پىم بلى ئهمه ده بى؟

- باشه من بۆ ئهم ئاواتهم ئامادهم قوربانى بدهم و به قسه ت
ده كه م، هه رچه نده ده شانم يه كه م كه س باوكم ده مكوژى و كىم
ده كاته وه، وه لى پشت به حه كىمى مه زن كوڵ ناده م له ئامانجه كه م.

+ زۆرچا كه، سه ىر كه بزانه چى ده لىم دلا را، ئىمه ئىستا دوو
كه سين، من له مپۆوه هاوپرپيانى تريش به م باسه ئاگادار ده كه مه وه
و ژماره مان زۆر ده بى، ئىنجا هه ر يه كىك له م هاوپرپيانه م
هاوپرپىكانى خۆيان ئاگادار ده كه نه وه، تاوه كو واى لىدى هيچ
كچىك له شاهين نامىنى ئهم باسه ي پى نه گا و ده بينه هه زاران
كه س. كاتىك ژماره مان بووه هه زاران پۆژىك ته رخا ن ده كه ين
و هه موو تىكرا راده پهرين و ده چينه به رده م كو شكى پادشا. ئهو
ده مه هيچ كه س ئهم بوپريه ي نابى شه ر له گه ل هه زاران كچ بكا
و بيان كوژى. ده بى هه موو بزانه كه ئهمه بى شه ر هفى و بى
ره وشتى نيه، به لكو ته نها مافىكى سه ره تاىي خو مانه داوى
ده كه ين.

- وای کچی، ئەم پیلانە دۆزەخیت چۆن داناو، وا هەموو گیانم لە گەڵی دە لەرزێ! ئەمە بویریەکی زۆر زۆری دەوێ. چەند سەیرە کە بێر دە کەمەوێ کچان بچنە سەر پێگا و بەردەم کۆشک، دەبێ چ هەستیک بێ! بەخوا زۆر زۆریش دەترسم ها.

لەو دەمەدا خاتوو رەعنا گویی رادیرابوو بۆ باسە کە و لەپر دا وەژووری کەوت و گوتی:

ئەوێ چێ دەلێن نەقۆراینە^(۱)، دەنگتان هیواش بکەنەوێ کچی دیواریش گویی هەیه. بەو خوایه دلارا بابت لەپر دا بێتەوێ و گوییستی شتیکی وابێ نە تۆ منیش فەلاقە دە کریم. پیلانە کەتان زۆر تۆکمە و باشە، من تا سەر ئیسقان لە گەلتانم کچینە، ئەوێ یەکیکە لە ئاواتە بەدی نەهاتوێ کانێ من، نامەوێ کچە کەشم وەکو من نەشارەزابێ، وەلێ ئاگاداری خۆتان بن و تا پڕۆژی خۆی دی چ کەس لە پیاو و ژنانی شاهین پیتان نەزان.

هیلین لێی وەرگرتەوێ: ئەو خوا مالت ئاواکا پوورە رەعنا، خۆ خەریک بوو پڕۆحم دەر بێ لە سینەم و گوتم ئیستا ئاشکرامان دەکا، باشە باشە تۆش هەر لە خۆمانی. هیچ خەمت نەبێ پووری، بە چاوەکانی خۆت دەبینی چۆن کچە کەت دەنیرمە حیکمەتخانە.

(۱) لە شیوەزاری هەولیری ئەگەر کەسیک زۆر زان و بەفیل بێ پێی دەلێن کەسیکی نەقۆرایە.

له م قسانه دابوون له نکاو له ده رگا درا و پووره په عنا به
په شوکاویه وه گوتی:

کچې هیلین هه لسه خوت له پستی ده رگا که بشاره وه، به و
خوايه وسو هاته وه، ئیستا تو لیره بیینی ده ست ده کاته گاره گار.

هیلین خیرا خوی له پستی ده رگا که نا تاوه کو مام وسو هاته وه
ژووری و له ژووره که ی ته نیشیتیدا راکشا. له نکاو یك وه کو
سوسکه ی ده په پریه ده ری و خشی لیوه هات. مام وسو وایزانی
خشی خشی پشیلویه و گوتی: په کوو پشیلویه چه قاوه سوو له
دور ژووریش وازمان لی ناینی.

ئیدی کچه کان ده ستیان به جیبه جی کردنی پیلانه که یان کرد
و ورده ورده ئه و کاتانه ی بویان هه لکه وتبا و بابیان له مالئ
نه با په گه ل یه ک ده که وتن و کچانی شاهینیان له م باسه ئاگادار
ده کرده وه. هه ردوو ببوونه سه رده سته ی کچان و به هر کچې
ده گه یشتن له سهریان داده نا که ئه ویش لای که م هه و آل بداته
ده کچی دیکه. ورده ورده ژماره یان له زیادبوون دابوو، ئه مه ش
دلارای جوانی ته واولخوش کردبوو.

مام وسو ئه و پژوی کاری له بیستانه که نه با ده ستی ده کرده
توره که ی و ده چوویه راوه ماسی و زوری حز له گوشتی
ماسی بوو. به یانیه ک که زانی کاری بیستانی نییه نه یویست
ئاوا له مال پرووینیشی و وه کو جاران قولابه که ی خسته سر

شانی و گوشه کهي وهدهست گرت و بهرهو پروباري ماسيه کان وهږي كهوت. له ليواري پروباره كه پرونيشت و قولابه کهي خسته نيوي و گوشه کهي له تهنشته خوي دانا و چاوه نووري پيوه بووني ماسيه كي گه وړه بوو. نهو پوږه پيچه وانه ي پوژاني دي نزيكه ي كاڅيريك له وي مایه وه و هيچ ماسيه ك به قولابه کهي وه نه بوو. به ته وای سهری سوږمابوو، ههستي به بيتاقه تي و جارس^(۱) بوونيكي ئيجگار زور ده كړد. ئاخر جاران هر ته وړنده ي قولابه کهي ده خسته نيو ئاو چهند خوله كيكي نه ده برد خيرا ماسيه ك پييه وه ده بوو، تو بليي ئه م جاره چي پرويدا يي و ماسيه كان به رهو كوي كوچيان كړد يي! له نكاو له وه پريان قولابه کهي ده ريئا و هزي چويه مه له كړدن له نيو پروباره كه. هه ناسيه كي قوولي هه لكيشا و جله كاني سهره وه ي دا كند و چهند هه نكاويك له پروباره كه دوور كهوته وه و به را كړدنه وه بازيكي به هيږي بو نيو ئاوه كه دا و شريه ي ليو هات، لي هر ته وړنده ي خوي خسته نيو ئاوه سارده كه وه دهنكي چهند كه سيكي ژنه وت كه به خيري ي به رهو ته وي دهاتن.

سهری خوي ده ريئا و رواني وا كه سيك به جلي خوئينه وه به رهو پوخي پروباره كه دي و دوو پياويش له دوايه وهن. مام وسو له و ده مه دا ترسيكي زوري لي نشت، خيرا تاوه كو ته وان نه يينن سهری خوي خسته وه ژير ئاوه كه و له وي خوي هشاردا.

دوای که مئی له تیپه ربوونی کات سهیری کرد جهسته یه کی
 خویناوی فری درایه نیو ئاوه که و دوو پیاوه که دهنگیان برا.
 ههر له دوای رویشتنی دوو پیاوه که مام وسو خیرا به ترسه وه
 خوی گیانده جهسته خویناویه که و له نیو ئاوه که دهری هیئا. له
 که ناری پرووباره که دریژی کرد و دهستی له سهر دل و لاملی دانا
 و بوی ده رکهوت که هیشتا زیندووه. له ترساندا ناوه ناوه ئاویری
 ده دایه وه نه بادا که سی بیبینی و وابزانی ئه و بکوژه که یه. چهند
 جاریک ویستی له وی جیی بیللی و خوی تووشی کیشه نه کات،
 چون ده ترسا دوزمنه کانی بیینه وه و ئه ویش به دهردی ئه م بهرن،
 وه لی ویزدانی ئه م می نه ویست و خیرا جله کانی کرده وه بهر و
 جهسته ی لاوه که ی خسته سهر شانی و قولاب و گوشه که ی
 له ویدا له یاد کرد.

دوای توژی رویشتن هاته خه یالی که ئه گهر ئه م جهسته
 خویناویه به رمه وه و که سانیک له ریگادا بمبینن رهنگه کیشه م بو
 چی بکه ن. له پردا له بهر خویه وه گوتی: به راست خو من گوشیکی
 گه وره م لا بو، رهنگه جهسته ی ئه م لاوه له نیو گوشه که دا جیی
 بیته وه. خیرا گه رایه وه دهو پرووباره که و جهسته خویناویه که ی
 خسته نیو گوش و له پشتی خوی هه لیدا.

مام وسو خوی و جهسته یه کی خویناوی بی جووله به په نا و
 په سیواندا به ترس و لهرز چوویه وه مالی و نه یه یشت که س پیی
 بزانی.

ئەو دەمەي گەيشتەوہ گوشە کەي لە نڻوہ پراستی حەوشە کە
دانا و خیرا پوورە رەعنا و دلارا هاتن تاوہ کو ماسیہ کانی لە گەڵ
دەربینن. وەلئ کە پروانیان مام و سو پرەنگی گۆراوہ و وە کو
چۆلە کەي بەر بارانی دەلەرزی خیرا پوورە رەعنا هاتە دەنگ:

ئەوہ چی بووہ پیاوہ کە! بۆچی ئاوارەنگت پەریوہ و بۆ ماسیہ کان
دەرنایینی؟!

مام و سو لە پەشو کاویان نەیدەزانی چ بیژی، لەنکاو گوشە کە
بەربوویەوہ و سەری خویناوی پیاویکی لەنڻودا دەرکەوت و
پوورە رەعنا و دلارا لە هارژنیان دا^(۱).

کابرا خیرا هەردووکی بیدەنگ کردن و بردنیہ ژووری و پوورە
رەعنا لەتاوان لەخۆی دەدا و دەیگوت و سو ئەمە چی یە ئەم
مەیتەت هیناوەتەوہ، ئەي هاوار خۆ شەپک شتیکت نە کردووە؟
مام و سو تا تیی گەیاندن کە ئەمەم لەنڻو پرووبارە کە هەلگرتۆتەوہ
و کیشەم لە گەڵ چ کەسدا نە کردووە گەرووی وشکی کرد. خیرا
چوو جەستە کەي دەرینا و لە حەوشە کەدا رایکشاند، دواتر بە
چەند پەرۆیەك خوینە کانی بۆ سپری و شوینە شکاوہ کانی سەری
بە لەفاف بۆ بەست و لە ژووریدا لەسەر جیگا کەي خۆی درێژی
کرد. بە خیزانە کەي گوت کە هیچ نەلین و ئاسایی رەفتار بکەن تا
دەچم رەقیبی هاوڕیم دینم کە کاری دکتۆری و برین پیچی دەکا.

(۱) هارژن: هاوار، لە هارژنیان دا: هاواریان کرد.

مه پونه ژووره که ی ئه و و له ژووره که ی تر پروو بنیشن، گهر ههر که سیش له ده رگای دا مه یکه نه وه. هینده ی پینه چوو مام وسو دکتوری له گه ل خوی هیئا و ده ستیان به تیمار کردنی لاوه که کرد.

دکتور برینه کانی بو پاک کرده وه و مه لهه می لیدا و ههرچی چاره سه ری پیویستی بوو بو ی ئه نجام دا و گوتی: وسو گیان گو ی بگره، یه که م من ئه مه م له بهر خاتری مرؤ قایه تی کرد ده نا نازانم ئه م لاوه ک ی یه و ک ی وای به سه ر هیئا وه، دو وه می ش چون تو ها ورپی کونی منی و ریژیکی زورت له لام هیه، ده نا ناچمه مالی که سیك که نه زانم بوچی وای به سه ر هاتوو و دوژمنداری له گه ل ک ی هیه، چون له وه یه تووشی کی شه ی بم. ئه مه ئازاریکی زوری پی گه ییوه و هه ناسه دانیشی توژی زه حمه ت بو ده درئ، نالیم ده مرئ و ناشلیم ده مینی. ئه وه ی پیویستی بی بوم کردوو و ئه م دوو سی ده رمانه ش بگره و ئیستا پیت ده لیم رۆژانه چون پیی بده ئه گهر ما و نه مرد. ئیدی کاری من ته واو بوو، ئینشالا یه ك دوو رۆژی دیش دیم سه ری لی ده ده م له بهر خاتری تو.

دوای پروو نکرده وه ی به کار هیئانی ده رمانه کان دکتور رۆیشت و ئه وانیش هه رسئ به غه مباری و ترسه وه له دیار نه خو شه که پروو نیشتبوون.

مام وسو گوتی: با ئه و له م ژووره بی تا چاك ده بیته وه، ئه م چه ند رۆژه منیش له ژووره که ی ئیوه ده خه وم. ئه م کاره م له بهر

حه کيمى مه زن کردووه به لکو بهم هوکاره وه له هه له کانمان
ببوورى و بتوانين ژيانى كه سيك رزگار بكهين.

گوئ بده من دلارا، تو بوت نييه بچيته ژوورى ئەم كوپه هه تا
ليړه بئ، توش ئافرهت مه گهر من له مال نه بم و شتيكى نه خوازاو
رووبدا دهنه مه چوووه ژووره كهى ئەو. ئيستا پرؤ هه ندى شير
بكولينه با شتيك بچيته گه دهيه وه به لكو به هوئش خوى بيته وه.
بزانه چشت ليناهه نانپكمان بدئ و با توژيک پالکه وم. دواى
هيئانى شيره كه مام وسو چووويه ژوورى و زارى لاوه كهى ليك
كرده وه و ورده ورده شيرى پيده دا تاوه كو گلاس كهى به تال كرد،
دواتر خاتوو ره عنا خواردنى دانا و چهند پاره نانپكيان خوارد
و له نكاو له ده رگا درا و هه موو ئە تره شيان^(۱) چوو. مام وسو
به ترسه وه به ره و ده رگا كه رويى، ئەو دهمه ي روانى يه كيك
له هاوه له كانى خوئيه تى رؤحى به به ردا هاته وه. ميوانه كه مام
خدر بوو، ئەو وئيش له مال و مندالئ وه رز ببوو، بهم نيوه رؤيه
هاتبوو تا وسو پياسه يه كى بيستانى پئ بكا. دياربوو كه تيژيشى
خواردبوو. وسو له م حاله ته دا خوا خواى بوو له مالئ دهرنه چئ،
وه لئ مام خدر ليئ نه گه را و تووشى كرد.

هه ر ئەوه نده ي مام وسو چووويه ده رئ خيرا هيلين ته قه ي له
ده رگا كه هيئا، دياربوو له په نجه ره ي مالئ خويان تاقيبى كردبوو

هه تا مام وسو ده پروا. دلارا چون له دهرگا دانی هیلینی دهناسی به په له لیی کرده وه و هیئایه ژووری.

- دلارا گیانه کهم هه والی خوشم لایه، کچی هه روا ژماره مان زیاد ده بی، ئاوا پروا ئهم شاره ده هه ژینین خه نی له خۆمان. با بچینه ژووری ئه و دیو دانیشین ئینجا پیت ده لیم چهند که سمان بو زیاد بووه. ئه وه چی یه ده لیی زور ته و او نی کچی، په نگت بو و زهر د بووه؟

+ کچی هیلین راوهسته ئه و ژووره گیراوه، که سیك له مالانه.

- میوانتان هه یه! چۆن من له په نجه ره که نه مدیوه؟!

+ کوره گه نجیکه نایناسم کی یه، باوکم به برینداری له نیو پروو باره که هه لی گرتبوویه وه و له خیری خوی هیئاویه تیه وه تا چاک ده بیته وه. کچی به کهس نه لیی ها، وای دانی هه نه تبیستوه. به خوا تو نه بای دایکم نهیده هیشت دهرگا له کهس بکه مه وه چون زور ده ترسین، وه لی توش هه ره هی خۆمانی.

- ئای ئای دلارا، کوری گه نجتان هیئاوه ته وه! له کو تاییدا باوکت هاوسه ریکی بو دۆزیه وه، وه لا ئافه رین مام وسو چ باوکیکی.

+ کچی کچی وس با دایکم نه بیستی بو و حه یابه ری، خه ریکه دراوسیکان تیگه یه نی، کوره ی غه ریب بهس هه ناسه ی ماوه و چاوه ری مردنه کرده زاوا.

له پردا خاتوو په عنا له ژوورې هاواری کرد: کچم نه چنه ژووری
ته و دیو، هر له حه وشه که روو بنیشن.

دلارا به دهنگی کی به رز: به سه رچاو دایه هر و امان کردووه
خه مت نه بی.

هیلین هاته وه دهنگ: ئی دلارا، باشه ده بی کی ته م کوره ی
بریندار کرد بی و ده نیو روو باری خست بی؟ ته دی باشه مام و سو له و
ده مه چی ده کرد له وی؟

+ چووزانم کی وای لی کردووه کچی هینده به پرسپاری،
فه قیره ی حالی زور خراپه. باو کم ته و ده مه بو راوه ماسی چو و بوو.
زور ده ترسم بمری یان به هو یه وه تووشی کی شه یه ک بین، ته گهر
ده تدیت جه سته ی له خوین گه وزابوو، وه لا من و دایکم هر
نه مان ویرا سهیری بکه یین، ئیستاش وا ده له رزم له ترسان.

- دلارا ده زانی چی یه، به خوا ی من ته م کوره نه بینم ناحه و یمه وه،
هسته له په نجه ره که وه سهیری بکه یین.

+ ئه ری ده دانیشه با دوو قسه ی خوش بکه یین، وه لا من به
برین و شت تیک ده چم.

هیلین دهستی گرت و به پیکه نینه وه گوتی: کا وهره، به خوا ی
له گه لم دی، چهند ساله به دل ی خو م سهیری کور یکم نه کردووه.

ههردوو له په نجه ره که وه تیږا مابوون و له نکاو هیلین
هاته وه دهنګ: کچې دلارا وه لاهی من له جوانی و چشت ده زانم،
هه رچه نده سهری له فافی پیوه یه و باش دیار نییه، بهس له وه
ده چې له گه نجه زور قوزه کان بی.

دلارا به خه نده وه: کچې تو زور بی شهرم بووی ها، هه رپوژیکه
ئه م شوخی و شته سهرت به قوردا ده با، کورپه وانیوه مردی بووه
باسی چم بو ده کا.

- ئی کچې وه لاهی تو له هیچ نازانی هیڼده نابه له دی^(۱)، ئه مړو
وايه و به یانی هه لده ستیته وه، ئه ها ئه و دهمه ی چاوی کرده وه
هه ولده خوتی لی نزیك که یته وه، با له یه که م چاو کردنه وه تو
بیینی، ئی ده تو زی پومانسی به و هه ندیک له بازاری ته ماته و
باینجان و هره ده ری. کچې رسقیکت بو هاتووه رسق با له ده ست
نه چې بو و غه ری بی.

+ ئه ی هاوار شته که ت چه ند گه وره کرده وه، تخوا ئه مه
پومانسی بوونی ده وی؟ چما بام بیینی بهس بچمه ژووره که ی
نامکوژی.

- ده زانی چی یه دلارا، بیر له شتیك ده که مه وه بهس پیڼه که نی
ها کچې.

(۱) نابه له دی: نه شاره زایی

دلارا به پيکه نينه وه: ئی ده بلی پی ناکه نم، به خوا ده شزانم له
قسه کانی دیت بی سهر و بهر تره.

+ ته ماشای ته ماشای جا وهره قسه ی بۆ بکه، کچی ده زانی چی
یه، و ابیر ده که مه وه چون ده رگایه کهان لی ناکریتته وه و ئەم کوره
شازاده یه ک شتیك ده رچی، به خوا پاروومان ده که ویتته پروونی،
ئه ها وه کو ئه وه ی چیرۆک و فیلمه کان ده لیتم.

- هاهاها، وه لاهی هیلین بیرت بۆ شتی سهر ده روا، وه لی من
نامه وی شازاده بی، هیوادارم قوتابیه کی حیکمه تخانه بی.

+ ئە ی هاوار چه ند ساده لۆحی^(۱)، من باسی شازاده ت بۆ
ده که م تۆ ده لیی حیکمه تخانه، کچی ئە گهر شازاده بی هه زار
حیکمه تخانه ت بۆ ده کری.

له و قسانه دا بوون له نکاو کوره ی لاو له ژوو ریډا دهستی به
کۆکین کرد و هه ردوو له ترساندا راپه رین و هه لاتن بۆ نیوه راستی
حه وشه که. دواتر به سه رسامی و خه ندوه له یه کیان روانی و
هیلین گوتی:

- کچی دلارا هه ر به راست ئە مه زیندوو بوویه وه! خو خه ریک
بوو زراومان بچی، چم گوت من ها چم گوت، گالتت پیم ده هات
که ده مگوت هه لده ستیتته وه، ئە وه هه لسا یه وه.

+ راپوهسته دایکم ئاگادار کهمهوه کچی، کهمیگ دهنگت نرم
کهرهوه خو منیش نه مگوتوه مردووه، وه لائته تو زندهقی منیشت
برد وها راپه پری هه ی زراوت بجی.

دلارا خیرا چوویه ژووری و دایکی له واگاهاتنی نه خوشه که
ئاگادار کردهوه. خاتوو رهعنا که ئه مه ی زانی خیرا چوویه لای
کوپه و پروانی چاوه کانی کردوونه ته وه، وه لی له بهر ئازار توانای
قسه ی نییه و ته نی ناله نالیکی کزی لیوه دی.

خاتوو رهعنا به زوویی توژیگ ئاوی له نیو کو پیکدا به سهر زاری
وه کرد تاوه کو لیوه کانی ته پر بنه وه، ئه و ده مه ی زانی نه خوشه که
سه راسیمه یه له وه ی ئیره کو ی یه و له مالی کی دایه خیرا بو ی
که وته قسه: هیچ مه ترسه کو ره که م، دیار بوو چهند که سیگ
ئازاریان پی گه یاند بووی، پیاوه که م پیش نیوه پو تو ی هی نایه وه ئیره
و چاره سهری پیویستمان بو وهر گرتووی، ئینشالا به زووترین کات
چاک ده بیه وه و ده چیه وه مالی خو ت، ئیستا هه ولده جو و له نه که ی
و پشو و بده، ئه وه من ده چم شو ربا یه کت بو چی که م.

ئه و ده مه ی خاتوو رهعنا ئه م قسانه ی بو لاه که ده کرد هی لین
له په نجه ره که وه سه یریانی ده کرد و له بهر خو یه وه ده یگوت:
چییکه چییکه، ئی باب به بو چیی ناکه ی، زاوای داهاتو ته.

دوو پو ژبوو ئه م لاه له مالی مام و سودا چاره سهر ده کرا، دکتور
ره قیب ده هات و دهرمانی پیویستی پی ددها، خاتوو رهعناش زوو

زوو شوڙباي بۆ ليڊهنا و ورده ورده حاڻي به رهو باشتري ده چوو، وه لي
هيشتا تواناي هه لسانه وه و گوڙکردني نه بوو به ته واوي. گه لي جار
مام و سو ده يهه ويست بيدويني و بزاني چ كه سه، لي هه ره نه وه نده ي
ده يويست يه ك دوو وشه بيژي خيرا ماندوو ده بوو.

رۆڙي سيههم مام و سو به يانيه كه ي زوو به رهو شيناييه كه
رۆيي و له بهر نه وه ي كاري كه م بوو هم چهند رۆڙه دلاري
نه ده برد، لي هه ميشه وه كو رۆڙان خاتوو ره عناي ئاگادار ده كرده وه
كه نه هيلي كچه به رهو ژووري نه خو شه كه پروا.

دلارا زۆري سڤ بهم لاوه ده سووتا، به تاييه تي كه بازي جار
له په نجه ره كه ده يدي باوكي چهند كه وچكيك له شوڙباي پيڊه دا،
چون هيژ له ده سته كاني برابوو و نه يده تواني خو ي بيخوا.

ئهو رۆڙه چوويه بهر په نجه ره كه و بۆ تاوي له لاوه كه راما،
ئهو ده مه ي رواني وا لاوه كه ش سهري بۆ لاي وي ده سوو پريني
خيرا دلارا سهري خو ي داگرت و شه رمي له خو ي كرده وه و
رؤيشته وه لاي دا يكي. له و كاته دا خاتوو ره عنا گوتي:

كچم ئاده ي پرۆ بزانه كراسه شينه كه م له وديو نيه، پيم وابي
ئهو ده مه ي شوڙيم له سه ر ميژه سپيه كه م دانا.

- ئي دايه باوكم نه يگوت نه چيته ئه وي؟

+ چ نییه نا کچم خو ناتخوا، کوره له سهر جیگایه و نه ساغه،
 برؤ بؤم بیینه و خیرا وهره وه، من وا که وتووم له گهل ئیشی مالی.
 دلارا به ئه سپایی ده رگاکه ی والا کرد، خیرا بی ئه وه ی سهیری
 لاوه که بکا به ره و لای میزه سپیه که ههنگاوی نا و کراسه
 شینه که ی ده ست کردی، ویستی بروا له دواوه دهنگیکی کزی
 ژنه وت که گوتی: ناوت دلارایه؟

دلارا له گهل ئاوری دایه وه هه موو گیانی که وته له رزه و
 ئاره قه ی پیدا هاته خوار ی له شهرمان، بو تاوی له شوینی خوی
 وه ستا و که می به سهر شهرمه کهیدا زال بوو، دواتر سهری
 داخست و گوتی: به لی ئه وه ناوی منه.

+ ناویکی جوانه، هیوای سهرکه وتنت بو ده خوازم دلارا، ئه وه ی
 ئیوه له گه لتان کردم هه رگیز مزده که ی^(۱) نادریته وه.

دلارا که زانی لاوه که به زور قسه ده کا و ئازاری ههیه به
 شهرمه وه گوتی: نا نا ئه وه ئه رکیکی مروفانهیه، تکایه ئیوه
 پشوو بدهن با ئازارتان پی نه گا، دواتر ئه م هه واله خوشه به باو کم
 ده گهیه نم که تو هاتو ویته گو.

خیرا کچه به ره و ده رگاکه چوو، ههستی ده کرد ته و او سوور
 بوته وه، وه لی هه ر ئه وهنده ی پی له ناوه راستی ده رگاکه دانا

لاوه كه هاته وه گۆ: ئيوه چهند رۆژه به نه خۆشه كه بانگم ده كه ن،
له راستيدا ناوم سوهه يله.

دلارا له گه ل ناوى سوهه يلى بيست كراسه كه ي له دهستى
كهوته خوارى و به سه رساميه وه ئاورى دايه وه. بۆ تاوى بير و
هۆشى له سه ردا نه ما و له نيو ده رگا كه دا ره ق راوه ستا.

دواتر له بهر خۆيه وه گوتى سوهه يل! وهك ئه وهى پرووى له
كوپه نه بى و له گه ل خۆيدا قسان بكا.

سوهه يل به ناره حه تيه وه: به لى سوهه يل، ده لى سهرت له
ناوه كه م دى؟ له مه وه بهر نه تبيستوه؟

كچه به سه رساميه وه: به لى بيستوومه به لى، ناوه كه ت له
ناوى كه سىكى ئاشنا ده كا ببووره.

دلارا بۆ تاوى له جىگا كه ي خۆيدا وه ستا و هيچى ترى نه گوت،
دواتر زۆرى له خۆى كرد و به شهرم و په شوكاويه وه هاته وه قسه:
ببوورن به ريز، ده كرى بپرسم كه ئيوه چ كارهن؟ پيده چى مروييه كى
خوينه واربن بۆيه وا ده ليم.

سوهه يل هه ناسه يه كى هه لكيشا و گوتى: به لى خوينه وارم، له
قوتابخانه ي مه زنى حيكمه ت ده خوينم.

له گه ل ئه م قسه يه دا دلارا له شوينى خۆيدا هۆشى فرى و
به پروودا كه وته خوارى. خاتوو ره عنا كه گووى له گرمه بوو خيرا

رای کرد و روانی کچه لهویدا کهوتوو و خوین له گهردهنیدا
جاری دهبی. به په شوکاویهوه پروونیش و سهری دلارای لهسهر
رانی خوی دانا و به په پړویه کی سپی که لهویدا کهوتبوو گهردنی
کچه ی گرت و دهستی به گریان کرد لهسهری.

+ ئه ی هاوار کچم چیت بهسهرهات، بو وا کهوتی پړله
جوانه کهم، هه لسهوه دایکت قوربانت بی هه لسهوه.

ئه مجا به شیواویهوه چوو کوپیک ئای هینا و به دهسته کانی
دهپیژانده ده موچای تاوه کو کچه خه بهری بوویهوه. سو هه یلش
پیاندا واقعی وړ مابوو، ئه ویش نهیده زانی چ باسه و کچه بو وا
به یه ک دوو قسه کهوته خواری، بویه نقه ی لیوه نه دههات و ته نی
سهیریانی ده کرد.

خاتوو په عنا دلارای هه لساندهوه و برديهوه ژووره که ی خویان،
چهندي هوکاری کهوتنه که ی لی پرسی دلارا ههر دهیگوت خوشم
نازانم بو وا له پرده سهرم سووړا.

هینده ی پینه چوو دوو باره هیلین له دهرگای دایهوه، ئه مجاره
خاتوو په عنا خوی چوو دهرگا که ی کردهوه. ههر ئه وهنده ی دهرگای
والا کرد به بی چاک و چونی هیلین کهوته گو:

ئه وه چی یه پووری، مه گهر دلارا له مال نییه! چون تو دهرگات
کردهوه؟!

+ بهري وه لا کچم له ماله، وه لي تۆزي نه ساغه و که مي له مه وبهر
به پرودا به ربوويه وه و چه ناگهي شکاوه.

- ئه ي هاوار ئه مه بۆ وای لي هات فهيره ي؟ له نه خوشيکتان
که م نه بوو بوويه دوو، ئاوا پروا ده بي نه خوشخانه بکه يته وه
پووري.

+ ده وهره ژووري کچي تۆ ههر له سهر به زمي خۆتي، ولات
ئاو بيبا ته قه ي سهرت دي، وهره به لکو تۆ له لای پروونيشي من
خه ريکي چيشت لينان ده بم.

هي لين چوويه ژووري و پرواني دلارا په رۆيه کي به چه ناگه يه وه
گرتووه و پالي داوه ته وه، خيرا چووه لای و گوتي: ئه وه چي بووه
گيانه که م؟ دايکت ده لي به ربوويه وه خيره؟ نه کا له پروانيني ئه م
لاوه دا هۆشت لای خۆ نه مابي، کچي شهرمه زارمان نه که ي.

+ راوه سته هي لين هيشتا نه هاتوومه وه سهرخۆ، ئاي من چه ند
به به ختم خوايه، پروا ناکه ي چي پروويداوه، پروا ناکه ي!
- ئي ده چي بووه دل م ته قی ده بلي.

+ کچي قسه م له گه ل سوه يل کرد سوه يل.

- کام سوه يل؟ ئه وه ي حيکه مه تخانه ده لي؟

+ بۆ مه گهر سوه يلي ديکه هه يه ئيمه بيناسين؟

- ئەى ئەى، كچى مە كىربازى بەرىبىژ^(۱) چۆنت قىسە لە گەل
سوهەيلى كىردوو و من نەمزانىو، ئاخىر لە كۆى سوهەيلت دىت؟
تۆ ھەر لە مالى نەچوويتە دەرى!

+ سويندت بۆ دەخۆم كىردم، ئەى خوايە ھىشتا بىروا ناكەم،
ئەوھى بە خەونم دانابوو چۆن بوويە راستى!

- ئەرى دە بدوى كچى، وەلا زویر دەبم و دەروم خۆ دىلت تەقاند.
+ ھىلین باوەر ناكەى نا، ئە گەر ئىستا وا بكەم قىسە لە گەل
سوهەيل بكەى چىم دەدەيى؟

- چىت دەدەمى؟ ئەم لەچكە سوورەى خۆمت پى دەدەم دەى،
بەخوا زۆرىشم خۆشەوئ و گران كرىومە.
+ ئاخىر پەشيمان نابىەو؟

- وەلاھى گەر تۆ كچىكى ھىندە زىندووبى و بتوانى وا بكەى
سوهەيل بىنىم قىرو سىا لەم لەچكەش.

+ نەخۆشەكەى ئەودىو، ھىلین ئەو لاوھى ئەودىو سوهەيلە،
سويندت بۆ دەخۆم خۆيەتى.

- قىسەى قۆر، سوهەيل وا لە حىكمەتخانەيە، تۆ ھىشتا لەم
خەونانەت واگا نەھاتووى، كچى من شوخىم دە كىرد كە دەمگوت
شازادە و شت بى، ئەم چىستانە تەنئ خەونن فەقىر حال.

+ خهون نيهه هيلين، ئه و خوى واىگوت، هه زده كهى خوشت
قسهى له گهل بكه، دلنياات ده كه مه وه سوهه يله.

- باشه هه لسه با بچين، دياره كوره وه قسه هاتوته وه؟

+ به لى كه ميك پيش ئيستا بو، من چووم كراسه كهى دايكم
بييم ئه و قسهى كرد و گوتى ناوم سوهه يله، دواتر گوتى كه له
حيكمه تخانه ده خوينم.

- كچى كچى دلارا، وه لا گهر ئه مه راست بى پارووت كه وته
روون، به خوا من باوه ر ناكه م كا هه لسه بچين.

+ ئى له بهر دايكم چون بچينه ئه وى، دواتر شه رمه بو ئيمه،
به خوا من زور شه رم ده كه م.

- سهيركه دلارا، هه رچه نده باوه رم به م شته نيهه، به لام گهر
ئه مه سوهه يل بى ده توانى يارمه تى شو رشه كه مان بدا و دهنگمان
به ماموستاكان بگه يه نى، يا وه خود خوى و ها وه له كانى له پشتمان
بن له كاتى شو رشه كه دا، بو ئه وهى ته نى كچ نه بين و دهنگى
كو رانيشمان بيته پال. هه لسه به فيلىك ده چينه ئه وديو دايكت له
ناندينه كه يه.

+ وه لى چون بچين؟ ئه ها من يه ك شت ناليم و تو قسه بكه باشه.

- را وه سته را وه سته، نه كا ئه و ده مهى كوره گوتويه تى سوهه يلم
له بهر ده م ئه ودا بهر وودا كه وتبى و حه يامانت بردبى؟

دلارا به خه نده وه: رېك وابوو هيلين، ئى كچى زور لام
هه ژه ند^(۱) بوو، چاوه رپى ئه وه م نه ده كرد.

- ئهى هاوار جا وه ره پروومان هه بى بچينه بهرده مى، خاتون
چون ئابروومانى تكاندوه، ئاخى ده ليم من نه بم ماته ل ده بى
ده لپى نا. ته ماشا كه بزانه پيلانم چى يه، ئيستا ده چينه ئه وديو،
تاوه كو كوره نه زانى بولاي وى هاتوو ين من ده ليم ئه رى دلارا
له چكه سه وزه كه ي پيتم دابوو له م ژووره ت دانه ناوه، توش بلئ
وه لاهى وا سه ريكى ده كه م بزانه ليره يه. ئيدى كه مى خوت به
كه لوپه له كان مژوول بكه و ئه وه ي تر بو من ليگه رى.

+ كچى له ئيستا دا سوور بوومه ته وه به خوا، به س له پيناو
شور شه كه مان له گه لت ديم دهنه من ئه و پرووه م نيه به رامبه ر
كو ران را وه ستم و قسان بكه م، ده ميدي هه ر به دوو سى قسه ي
له هوش چووم.

هه ردو له بينا گايى خاتوو ره عنادا خويان به ژووره كه دادا و
پيلانه كه ي هيلين داينا بوو جي به جيان كرد. له نكاو هيلين گوتى:
ئه رى دلارا ئه م لا وه ده بى حالى چون بى؟ وه قسه نه هاتوته وه؟
به ر له وه ي دلارا دهنگى لي وه بى سو هه يل هي زى دايه خو
گوتى:

(۱) هه ژه ند: سوپرايز، شتى له نكاو كه سه رسامت بكا.

شوڪر ئيسٽا باشم، دلگران بووم به كهوتنى خاتوو دلارا و
هؤكاره كه م نه زانى، هيوام وايه سه لامهت بن. ههول دهدهم توڙي
باشتر بم پرؤم و پتر نه بمه بارگراني بوتان، چاكه ي ئيوهم هه رگيز
پي نادر يته وه.

لهو ده مه دا دلارا له شهرمان سهري داگرتبوو، وهلي هيلين
دهستي به قسان كرد:

ئينشالا بهم زووانه هه لدهست يته وه و چاك ده بيه وه، دلارا
كه ميڪ پيش ئيسٽا باسي تو ي ده كرد و گوتي كه ناوت سوهه يله
و له حيكمه تخانه ده خويني؟

+ به لي به لي، له حيكمه تخانه م.

- به راستي! هه مان ئه و سوهه يله ي كه ده يان گوت قوتابي
زيهه ك و يه كه مي حيكمه تخانه يه؟!

سوهه يل زه رده خه نه ي هاتي و گوتي: له ويڊا هه ر من هه م ناوم
سوهه يل بي، ده لي ي ئيوه شتيكتان له گه ل ئه م ناوه دا هه يه، بو
سه رتان سوږ ده مي ني وهك ئه وه ي كه بمناسن؟ ئايا هيچ شتيك
هه يه؟! له و ده مه دا سوهه يل چه ند جاريك كو كي و ههستي ده كرد
ئازاري زوره و قسه كردن پتر ئيشي پي ده گه يه ني. هيلينيش واق
بيو به دياريه وه و دهستي له سه ر ده مي خو ي دانابوو، له پردا
هاواريكي نزمي كرد و گوتي: ئه ي هاوار له م هه ژهنده! كچي من
سه راستيمه بووم دلارا، خو ئه وه ده لي سوهه يل!

دلاراش ئارهقهی پيدا دههاته خواری و خوی له هیلین مۆر
ده کردهوه^(۱) و به دهست

ئاماژهی بۆ ده کرد که دهنگی نزم بکاتهوه.

سوههیل که به زهحمهت پرزهی بۆ ده درا هیزی دایه خوی و
هاتهوه قسه:

من له م حاله تیناگه م! یه کی تیم گهیه نی چی پرویداوه کچینه؟!
هیلین خیرا وهلامی دایهوه: کوره چۆن چی پرویداوه، من و
دلارا ماوهیه کی زۆره دهمانهوی بتبینین و ناتوانین، ئه ی خوایه
ئه ی خوایه ئه مه چی ده بینم! ئاده ی دلارا بزانه خهون نییه کچی
دهست له سهروچاوت بده.

+ من بینن!

- ئه ری ئه ری تۆ سوههیل، له شاهیندا باس باسی زیره کی و
هۆشیاری تویه کوره ئاگات له چی یه، ئی ئیمهش هه زمان ده کرد
بتبینین و ده باره ی حیکمه تخانه له گه لّت بدوین. ئیمه هه زاران
کچین لیره که مافی خویندنمان پی نه دراوه و قه راره شوپشیک
به رپا بکهین و ئیمهش بۆمان هه بی له حیکمه تخانه بخوینن. ئه گه ر
تۆ یارمه تی دهرمان بی و بتوانی وابکه ی کورانیس پشتگیرمان بن

(۱) مۆربوونهوه: چاو زهق کردنهوه له یه کیك به توورپه یی.

زۆرت لئ مهنوونين، به خوا لای دلاراش ههر باس باسی تو و
بیستانی ته ماته کانه، هیچ باسی دی له گۆرئ نییه.

له گه ل ئەم قسه یه دا دلارا هیندهی دی سه روچاوی سوور
هه لگه را و ئاره قه ی تک تک به گونا سیویه کانیدا ده هاتنه خواری
و له ژیره وه خوی له هیلینی تووړه ده کرد. هیلینیش به بی ئەوهی
خوی تیک بدا پرووی له دلارا کرد و گوتی:

ئهی وانیه دلارا؟

دلارا به شهرم و په شوکاوییه وه: به لئ ئە گهر قسه له گه ل
حه کیمه کان بکه ی تا کچانیش وهرگرن چاکه یه کی گه وهرمان
له گه ل ده که ی، ئەوه ئاواتی گه وهری من و دایکمه.

هیلین: شوړشه که مان زۆر گه وهره تره له وهی له خه یالت دایه
کاک سوهیل، وانه زانی ژماره مان که مه، وه لئ یارمه تی تووشمان
پیویسته و تکایه داواکه مان ږهت مه که ره وه.

سوهیل به سه رسامیه وه گوتی: شوړشی کچان!

- به لئ به لئ شوړشی کچان.

شورشی کچان

کچه کان له گه‌ل سوهه‌یلدا رېک کهوتن تاوه‌کو له کاتې
شورشه‌که‌دا یارمه‌تې ده‌ریان بې و کات و واده‌که‌یان راگه‌یاند.
سوهه‌یلېش نړیکه‌ی هه‌فته‌یه‌ک له مالې دلارا مایه‌وه و هر
ئه‌ونده‌ی تۆزې هه‌ستی به‌باشی کرد و هه‌ل‌سایه‌وه زور سوپاسی
خیزانه‌که‌ی کرد و منه‌تباریان بوو. له گه‌ل مام و سودا زور دوان و
تېی گه‌یاند که‌ئه‌و قوتابیه‌ و که‌سانیک به‌ناحق هاتوونه‌ته‌گیانی.
ئینجا مالئاوایی لی کردن و به‌ره‌و مالې خویان وه‌ړی که‌وت.

سوهه‌یل به‌دایک و باوکی شادبوویه‌وه و به‌ته‌واوی بۆیانی
پروونکرده‌وه که‌بۆچی ئەم ماوه‌یه‌ ون بووه. ئەوان به‌بینینه‌وه‌ی
رۆله‌که‌یان ژيانیان هاته‌وه‌ به‌ر، چون‌چەند رۆژبوو به‌ون بوونی
حالیان به‌ته‌واوی شپ‌رزه‌ بوو بوو، باوکی جیگا نه‌مابوو که‌لېی
نه‌گه‌ړی.

سوهه‌یل هه‌ر دواي ئارام بوونه‌وه‌ی مالې ده‌ستی به‌دانانی
پلان کرد بۆ رۆژی شورشه‌که. ئیدی به‌بې و هه‌ستان به‌م حاله‌وه
هه‌ر رۆژه و سه‌ری له‌چەند هاوړیه‌کی ده‌دا و بابه‌ته‌که‌ی بۆ
پروون ده‌کرده‌وه و رازی ده‌کرد که‌پنویسته‌فلانه‌ رۆژ له‌به‌رده‌م
کۆشکدا ئاماده‌بې و کچانیش له‌م پرۆسه‌ مه‌زنه‌ بېه‌ش نه‌بن.

له کۆتاییدا رۆژه گهوره که هاته پێشی، هه موو کچانی شاهین
یه ک یه ک و دوو دوو له مائی دهرده هاتن و ره گه ل یه ک ده که وتن
بۆ بهردهم کۆشک. ورده ورده ژماره یان زیادی ده کرد و به لیشاو
شۆر ده بوونه وه له ژێر درووشمی خویندن ههر هی کور نییه و بۆ
کچانی شه. ته نانه ت ئه و کچانه ی ئاگاداری باب ته کهش نه بوون
که ده هاتنه بهر دهرگا و له لیشاوه که یان دهروانی خیرا خۆیان
ده خسته نیوی.

خه لکی شاهین به ورد و درشتی، به پیر و جهوانی هاتبوونه
دیاریان و پێیاندا واق بوو بوون. زۆربه ی زۆری خه لکه که
ئه مه ی به بی شه رمی و لادان له نه ریتی باوک و باپیران ناوزه
ده کرد، ته نانه ت بازی له باوکان و کوره گه نجه کان ده یان ویست
ئازاری کچ و خوشکه کانیا ن بدن و بیان گیر نه وه مائی، وه لی ههر
ئه وه نده ی له کچیک نزیك ده بوونه وه سه دان کچ گه له کۆمه یان
لی ده کرد و کهس چی پێ له گه ل نه ده کران.

وای لیهات ته وای کۆلانه کانی شاهین ته ژری ببوو له کچ، به
چه شنێ ههر ده تگوت کچ رژاوه به سه ر کۆلانه کاندا، یا وه خود له گه ل
لێزمه ی باران دابه زیون و دابه شی سه ر کووچه و رینگا کان بوون. له
هیچ دهم و زه مانیکدا ئه وه نده کچه له شاهیندا نه بینراوه. بازی له
باوکان که ئه مه یان ده دی بهر له وه ی کچه که یان بێته دهری خیرا
ده چوون دهرگا که یان له سه ر گاله ددها و نه یان ده هیشت له م دیمه نه
بروان. ئه مه ئه و شیعه ری مام هیمنی ده خسته وه یادم که ده لی:

دهرکی داخستوو له تۆ بابت کهچی دهرکی نییه

دهرکه داخستن له تۆ دهرکی ئومید داخستنه

ئاخر له شاهیندا کوفر بوو کچ بیته دهری و باسی مافی خویندن بکا. تا ئیستا چشتی وه هیان به چاوی خویان نه دی بوو که کچ بهم چهشنه له دهری بی، بویه زۆربهی پیاوه کان تیکرا دژی ئەم کاره دهوستانه وه و به ئابروچوونیان دادهنا. لیڤه و لهوی مرویه ته مه نداره کان هاواریان ده کرد که تازه ئابرووی شاره که مان تکا.

ئهو پۆژه هه لایه ك بوو له شاهیندا هه مه پرسه، ته نانه ت له م هات و هۆریایه مندالی ساواش زیرهی ده هات و سه راسیمه بوو. ئاخر نه بوونی مافی خویندن ئەم کچانهی هینابوویه دهری، دنا کچ له نیو مالی خوی و به کاروباری ماله وه جوانه. ئەو گه وه ریکه که له نیو سه ده فیه کهی خۆیدا ده دره وشیتته وه و نابی گه وه هه ر دهستی هه موو کهس که وی و هه موو به سانایی تی یی پروانن.

له کۆتاییدا به هه زاران کچ گه یشتنه به رده می کۆشکی پادشا و له ویدا گردبوونه وه، هیندی له وان خوی به سه رو سیایاندا ده هاته خواری و له لایه ن کهس و کاریانه وه ئازار درابوون. له م لاوه ش به هه زاران ژن و مندال و پیاو هاتبوونه دیاریان و هیندهی دی قه ره بالغی و ژاوه ژاو زیادی کردبوو. ته نانه ت هه ندی له هه کیمه کانیش ئەو پۆژه هیکمه تخانه یان جی هیشتبوو تاوه کو له م دیمه نه سه یره پروانن. له پردا خه لکه که روانیان ئەوا سه دان

گهٺج و لاوى ڪور به پيشهروى سوهيل هاٽه مهيدان و شان به
 شانى ڪچه کان له بهردهم ڪوشڪدا گردبونهوه. هيشتا ئاسهوارى
 برين و ڀرنگ زهردى له ڀوخسارى سوهيلدا بهدى ده ڪرا، ٽهما
 هيٺنده به جهختي^(۱) و چاپووكيهوه به داره ڪهى دهستى دهڙويى ڪه
 دهتگوت له مهيدانى جهنگ دايه. له دهستىڪيدا ٽالايه ڪي سڀي
 بهدى ده ڪرا ڪه نيشانهى ئاشتیه و له ٽوهوى ديكهش گؤچانه ڪهى
 بوو ڪه پيى دهڙويى، چون تهواو چاڪ نهبوو بوويهوه. تهواوى
 سهربازه کان له سهر ديوار و بهردهمى ڪوشڪدا حهپهسابون،
 پادشا له په شوڪاويان چووبويه سهربان و هيشتا نهيدهزاني چ
 باسه. ڪؤمه له ڪهى حه ڪيم ناسر ٽهو دهمى چاويان به سوهيل
 ڪهوت ڪه له پيشهوهى ڪور ڪان وهستاوه ههموو سهيرى يه ڪيان
 ده ڪرد و سهراسيمه ببون.

سوهيل هر چاوى له دلارا ده گيرا و دهيههويست بزاني ٽهم
 ڪچه شهرمنه له ڪويى ٽاپورا ڪهيه^(۲). ڪاتيك روانى هيلين له
 پيشهوهى ڪچه کان وهستابوو، ٽهما چ باسيڪ له دلارا وجوودى
 نهبوو، خيرآ خوى گهيانده نزيڪ ٽاپورا ڪهى ڪچان و له دوورهوه
 بانگى هيليني ڪرد و پرسيارى دلاراي ليڪرد، لي ٽهويش به دهست
 ٽماڙهى دا ڪه نازاني ڪچه له ڪوي يه.

(۱) جهختي: چالاڪي

(۲) ٽاپورا: قهرهبالغي و گردبونهوهى خه ڪ.

سوههیل ئەو دەمەی دلارای نەبینی تەواو دێدۆنگ^(۱) بوو، خێرا
خۆی لە هیلین نزیک کردەووە و هاواری کرد: ئێوە چەند کەسیکتان
برۆن بەدوایدا بگەرێن، نەبادا کێشەیهک شتێکی تووش بووبی.

هیلین بە دەنگی بەرز و پەشوکاویەووە: ئەو لە گەڵ مندا هاتە
دەری و لە ریزی پێشەووی ئاپۆراکەبوو، لێ هەر ئەوەندە
جەنجالی پەیدا بوو نەمزانی چی لێ بەسەرھات. قەرارمان داوو
تا کۆتایی بە یەکەووە لە ریزی پێشەوەبین!

سوههیل کە ئەمە ییست ناپەرەحتی دایگرت، خێرا خۆی
لەنیو جەنجالیە کە دزیەووە و بەو رێگایەدا رۆیی کە کچەکانی
پیدا هاتبوون. ئەو دەمە ی تۆزی لە خەڵکە کە دوور کەوتەووە
روانی گەنجیک هاتە بەردەمی و گوتی: دەلێی بەدوای کەسیکدا
دەگەرێی؟ کچیکە وانییە؟

+ بەلێ بەلێ خوشکیکی خۆمە و ونم کردووە، ئایا دەزانن لە
کوێ یە؟

- بەلێ دەزانم، ئەو لەنیو ئاپۆراکەدا تۆزی ئازاری پێ گەیبوو،
بەدوامدا وەرە تا بتەمە لای.

سوههیل بەدوای کورە گەنجە کەدا رۆیی تاووە کو بەتەواوی لە
قەرەبالغی دوورکەوتنەووە و لە شوینیکی چۆلدا گەیشتنە خانوویەکی
بچکۆلە و کورە کە هاتەووە دەنگ:

- چون قاچی به خراپی ئازاری بهرکه وتبوو لیڤه لای خاتوونیڤ
چاره سه رمان بۆکرد، فهرمون برۆنه ژووری، دلنایم ئه ویش
تامه زرۆی بینینی ئیوه یه.

سوه یل هینده ی په له بوو تاوه کوزوو بگه پیتته وه نیو شوڤر شه که
خیرا خۆی به ژووری دادا و ههر هینده ی زانی له دواوه ده رگا که ی
له سه ر گاله درا و به زوویی تیگه یی که فیلی لی کراوه.

دهستی به هاوار و خۆ کیشان به ده رگا که کرد، لی ده رگا که
له ئاسنیکی زۆر پته و چی کرابوو که له توانای مرۆڤدا نه بوو
بیشکینی. وه کو شیتیک خۆی به ملاولای دار و دیواره کان داده دا
و چاوی له په نجه ریه ک یان ده رچه یه ک شتیکی له م بابه ته ده گیرا،
وه لی بی ئه نجام بوو. نزیکه ی بیست خوله ک به بی وهستان
ده هات و ده چوو له نیو خانوه که دا و له هارژنی ده دا به لکو
که سی له ده ره وه دهنگی بیستی، ئینجا به مه چه ک و پییه کانی
به دیواره کانیدا ده کیشا تاوه کو شه که ت بوو. له کۆتاییدا هینده
ماندوو بوو سه ری سوورا و به ربوویه وه، به غه مباری و کرۆلیه وه
له نیو ژووره که دا راکشا و فرمیسک له چاوانی غلور بوونه وه و
له بهر خۆیدا به گریان وه ده یگوت:

بیووره خاتوو دلارا، ئیوه چاکه یه کی مه زنتان له گه لدا کردم و
ژیانی منتان پرزگار کرد، لی من نه متوانی شتیکی بچووکتان بۆ
بکه م، دووباره ببوورن. هیوام وایه سه لامه ت بن و چ که س ئازاری

پي نه گه ياندبن. ده ترسم له دواي من كورپه كانيش پاشه كشه بكن
و په ژيوان بښه وه له شوړشه كه. نه وه كي يه ديهه وي نازارم
بدا له كاتيكدان من زياننيكم بو نه وه نه بووه! داوام له حه كيمي
مه زنه كه رزگارم بكا و به هانامه وه بي. نه ي حه كيمي هه موو
حه كيان، بنده يه كه له بنده كانت دواي نه وه پيلاني كوشتنيان
دانا ئيستا له خانوويه كي چولدا بنديان كردوه. نه گهر خوت
به هانام نه يه ي چ كهس ناگادارم نييه و ليړه تيدا ده چم. چندين
ساله بو به رزكردنه وه په يامي تو حيكمت ده خوئيم، ده سا توش
به هانام وه ره.

سوهه يل له م نارپه حه تيه دابوو كه هيچ دهرچه يه كي وه دي
نده كرد و نه رم نه رم چاوه كاني ناوي تهر و رهوانيان به سهر
روويدا دهرژاند. له م لاوش كورپه لاوه كان په شو كابوون و
به دواي سوهه يلدا ده گهران تاوه كو پيشره وي شوړشه كيان بو
بكا، نه مه له كاتيكدان هيلينيش كه سهرده سته ي كچه كان بوو
كه وتبوويه حاله تيكي ته واو دردونگيه وه و ده ترسا دلارا شتيكي
لي هاتي. چنند جاريك ويستي ناپورا كه جي بهيلي و بچيته
دواي دلارا، نه مها كه سهر يي كرد نه و سهرده سته ي كچه كانه
و قسه كهر ي شوړشه كيه و نه گهر پروا پرنگه نه واني ديش
ورده ورده په رته ي لي بكن و شوړشه كه ههرس بيني. پروا كه
يه كيك بوو له هاوه له نزيكه كاني سوهه يل، نه و دهمه ي رواني
ريزي كورپه كان پشيويه كي زوري كه وتوته ناوي خيرا چوويه

پیشه وه و دهستی به هاوار کردن کرد: به لئی بۆ خویندنی کچان،
به لئی ئەوانیش مروڤن و مافی خویندنیان ههیه، ئەی لاوه کان
ئیمه ناکشیینه وه تاوه کو پادشا داواکاریه که مان به جی نه هیئی.
له م لاوهش کچه کان به تیڤکرایي هاواریان ده کرد:

حه کیمی مه زن مافی خویندنی به هه موو مروڤایه تی داوه، بۆ
هیچ که سی نییه ئەم مافه زهوت بکات.

حه کیم ناسر که ئەمه ی بینی خیرا خوی گه یانده نیو کۆشک و
لای پادشا.

+ قوربان ئەمه چی یه ده بیینم، شاهین که به شاری پیاوه تی و
شهرم و شکۆ و دینداری ناسرابوو چی لی به سهر هاتوه؟! ئە گهر
ئهمه به زوویی چاره سهر نه کری کیشه یه کی زۆر گه وره یه بۆمان
و له نیو ته واوی شار و ولاتانی دی ئابروومان ده چی. ئیمه ی
حه کیان به هیچ شیوه یه که ئەمه مان قه بوول نییه که کچ بیته
حیکمه تخانه. خویندن له کۆنه وه کاریک بووه ههر کور کردوو یانه،
ئە گهر تۆ ئەمه قه بوول بکه ی هه م شاهین ده که ویته مه ترسیه وه
و هه م حیکمه تخانه ش. ئومیدم وایه داوا له سهر بازه کانت بکه ی
ئازاریان بدهن و پاشه کشه یان پی بکه ن گه وره م.

- تۆ خه مت نه بی ناسر گیان، من خۆم چاره سه ریک بۆ ئەمه
ده دۆزمه وه و له گه ل وه زیره کاندای پرس و راویژ ده که م، ئیوه

بگه پښه وه حيكمه تخانه و بهرده وام بن له سهر وانه كانتان و ئه م
كاره خه مې منه.

پادشا له نيو كوشكه كهيدا كۆبوونه وهى سازدا و له گه ل
ته و او و هزيره كان پروونيشت، بپريدا چهنډر پوژيک فهرامو شيان
بكا تاوه كو ماندوو ياخود برسى ده بن و ده گه پښه وه. ئه و پوژه
چاوه پښى كردن و به يانى لى داها ت. له گه ل پوژه ه لاتندا هاته
سهربانى كوشكه كهى و پروانى له جاران جه نجالتره و كه س
نه چوته وه مالى. ئه مړو له دوينى به جوش و خرؤشتر هات و
هاواريانه. هه موو تيكره هاواريان ده كرد:

ئهى پادشا وهره ده رى و مافه كانمان به جى بينه. پادشا له گه ل
ئهم هه للايه دا گيژ بوو بوو، به ناچارى دووباره له گه ل وهزيره كاندا
پروونيشت و هه مان بپريارى چاوه رى كردنيان دايه وه.

پوژى دووهه ميش پوښى و به يانى داها ته وه، پادشا له گه ل
دهنگ و هه للادا له ژووره كهى به خه بهر هات و راپه رى. ئه و
دهمه ي له ژووره كهى چوويه ده رى پروانى وا خه لكه كه له كچ
و كور له نيو كوشكه كهيدا ده سوور پښه وه و به ناندينه كهى
كوشك و هربوون و هه يته كانى^(۱) پادشا بهروه ستيان ناكهن و
پييان رانا گيرين. خيرا يه كيک له وهزيره كان خوى گه يانده پادشا
و گوتى: قوربان ده بى ئيمه چى زهره ركه ين كه دلى ئهم هه موو

کچه رازی بکهین و ئەوانیش له حیکمه تخانه بخوینن، ئەمه
باشتره له وهی به یانی له ولاتان هه یامان بچی و بلین کچ کۆشکی
پادشای شاهینیان به سه ریه کدا پروو خاند.

پادشا به په شوکاویه وه: به لām ئەمه چۆن دهبی ئەی وه زیر،
مه گهر له هیچ شوینیکی دنیا کچان ده توان بخوینن؟

- به لای ئەوانیش مروفتن و رهنگه هه قیشیان بی گهره، خو له
هیچ دهقیکی ئاینیدا خویندنی کچان قه دهغه نه کراوه، ئە گهر دهقیکی
وات له بهر دهسته نیشانمی بده؟ ئەمه ته نیا داب و نه ریتیکه و ته واو،
ههر ماویه که خه لکه که رادی له گه ل بابته که. ئە گهر ئەمه یان بو
نه که ی تاهه تای کچانی شاهین رق له دل ده بن بهرام بهرت گهره،
ئەوان وه کو پیاوان نین شتیان له بیر بچیتته وه، لی پیاوان به زوویی
ئەمه له یاده کهن و به ماویه کی کهم کاره که لایان ئاسایی ده بیته وه.

له گه ل ئەم گوتانه ی وه زیره که دا پادشا تیرامانیکی که می
کرد و دلی گوڤرا، خیرا سه رکه وته بانی کۆشکه که و پرووی له
ئاپوڤرا که کرد و هاواری کرد:

ئە ی کچانی شاهین، هه موو تیکرا گو ی بده نه پادشا که تان و
بزانن چ بریار یکتان بو ده رده کا.

له گه ل ئەم قسه یه دا ههر هه مووی پرووی وه رسوړاند بو لای
پادشا و به ره به ره پشیویه که که متر ده بوویه وه. ئەو ده مه ی پادشا
زانی دوخه که ئارام بوویه وه دهستی پیکرده وه:

ئەى كچانى ولاته كەم، دواى چەندىن كۆبۈنەو و دانىشتن
لەگەل ۋەزىر و راوئىژكارەكاندا گەشتىنە ئەو ئەنجامەى كە
بەلئى كچانىش ۋەكو ھەموو مەرۋقەكانى دى مافى خۇيانە بخوئىن
و لەنىو ھىكمەتخانەدا وجوديان ھەبئ. ئىمە لەمەرۋو لە پىلانمان
دايە دەست بە دروستكردنى چەندىن ھىكمەتخانە بكەين بۆ كچانى
ولاتە كەمان و ھەكىم و مامۇستاي پسپۇريان بۆ دابىن بكەين.
ئىستاش بە دلخۇشى و ئارامىيەو بەگەرئىنەو بۆ ماللەكانتان.

لەگەل ئەم گوتانەدا كچەكان ھەموو ھەپەسابوون و پروايان
نەدەكرد كە ئەم مافەيان پى دراو. ھەر لەگەل لىبۈنەو ھەى
پادشادا بوويە ھاوار و چەپلە رىزانىك ھەر مەپرسە. لە خۇشاندا
ھەموو يەكديان لە باوھش دەگرت و پىرۇزبايان لىك دەكرد.

لەم لاوھش خەلكە كە ھەموو سەراسىمە ببو، كەس پرواى
بەمە نەدەكرد پادشا برىارى وا دەرېكات. كۆمەللىك ھاواريان
دەكرد: ئەمە بى شەرمىيە، ئەمە ھەياچوونە بۆ شاھىن، نابى ئەمە
سەر بگرئ. كۆمەلەكەى ھەكىم ناسر لە توورەبىدا لىوەكانى
خۇيان دەكروشت و ھەموو ھاواريان دەكرد: ئەمە ئەوپەرى بى
شەرمىيە بەرامبەر ئاين، بەرامبەر ھىكمەتخانە. ۋەلئ تازە پادشا
قسەى كرد و لەو كەسانەش نەبوو كە گوتەى خۇى بخواتەو و
پاشگەز بىتەو. لەپرەدا ھەندئ لەو پىاوانەى ئەو كارەيان بەبى
شەرمى ناو دەبرد دەستيان كرد بە بەرد ھاوئىشتن بۆ كچەكان و
چەند كەسىكىان برىندار كرد. ھىللىن يەكئ بوو لەوانەى كە خوئىن

له سهري فرکه ی کرد و گوناکانی سوور داگه پاند. کوره لاوه کانی
نیو شوپشه که خیرا بویان چوون و خه ریک بوو شه پیکي گه وره
پرووبدا، وه لی به زوویی سهربازه کانی پادشا چوونه نیوانیان و
به لاشه ی خویان دیواریکي دریژیان چیکرد له نیوان خه لکه که و
شوپش گیپه کاندا.

ئه و دهمه ی کچه کان ویستیان بگه پینه وه خیرا هیلین به سهرو
پروخساری خویناویه وه پرووی له پادشا کرد و هاواری کرد: ئیمه
لیره ناجوولیین گه وره م تاوه کو قوتابخانه ی مه زنی حیکمه تیش
نه کریته دوو بهش و به شیکی بو کچان نه بی. خوت ده زانی هیچ
کام له حیکمه تخانه کان وه کو ئه و حیکمه تخانه یه گه وره و ناودار
نییه. بازیک له کچه کان قابیلیه تی ئه و هیان تیا به له م شوینه گه وره
و ناوداره بخوینن. ئیمه قوربانیمان داوه و چه ندین بریندارمان
هه یه، شهرمه بو پیاوانی شاهین ده ست دریژکه نه سهر کچانی
ولاته که یان. له بری ئه وه ی پشتگیریان بکه ن ده مان پرووخین!
سویند به حه کیمی مه زن گه ر یه ک به یه که مان بمرین لیله نارۆین تا
قوتابخانه ی مه زنی حیکمه تیش به شی ئیمه ی تیا نه بی.

له گه ل ئه م قسه یه دا حه کیم ناسر له شوینی خویدا هاواری کرد:
ئه م بی شهرمه راگرن، ئا ده ی سهربازان ئه م که سه حه یا تکاوه
ده سگیر بکه ن. ئینجا پیاوه کانیشی له دواوه له گه لیدا هاواریان
ده کرد بو ئه وه ی پشیوی له نیو خه لکه که دا چی بی و که س گوی
له هیلین رانه گری. له نکاو پادشا هاواری کرده وه:

بيدهنگ بن، دهنگي هيچ كه سيكم ناوي تهني نهوهي من
ريگاي قسه كردني پي دهدهم. ئيمرو تهم كچه روخسار خويناويه
پي سئلاندين كه كچان چهنده بوين بو مافه كانيان. ته گهر ئيمه
حيكمه تخانه بو كچان بكهينهوه چي زهره ده كهين؟ گهر لهنيو
قوتابخانهي مهزنيشدا به شيك بو تهوان بكرتتهوه و تيكه لي
كوربه كان نه بن، ئايا زياني هيچ كامتاني تيدايه؟!

هممو خه لكه كه بي دهنگ بوون و كهس نه يويرا فزه بكا، لهو
دهمه دا پادشا گوتي:

ئادهي ئيستاش بهرده مي كوшке كه م چولكه ن و ههركهس لي ره
بميتتهوه سزاي به سهردا ده سه پينم، يه كجار ماندووم و ياراي^(۱)
هيچم نه ماهه.

هيلين هاته وه دهنگ: قوربان يه ك شتي تر، ئيستا هممو ته م
كچانه به تر سه وه دهرونه وه مالي و نيو كهس و كاريان، هه يانه
رهنگه هه ره شه ي كوشتني له سه ر بي، تو چون ئاسايشيان بو
دايين ده كه ي؟

+ ئادهي سه ربازه كان چوار ده وري كچه كان بگرن تاوه كو هه ريه ك
لهوان ده گه يه ننه مالي خو لييان جودا نه بنه وه، ههركه سيكيش
بزانين كچه كه ي خو لي له سه ر ته م كاره سزا داوه ئيمه لي قه بوول

ناکهین و حه کیمی مه زینش قه بوولی نییه که مافی ئەوان زهوت
بکری. ئیتر کۆتایی پیهات و کهستان لیڤه نه بینم.

له و کاته دا کچه کان به کهیف سازیه وه گه پانه وه و
خه لکه کهش هه مووی له نیوان خۆیاندایه چیه چیان بوو، لی
کهس له بهرام بهر فه رمانی پادشادا چی پی نه ده کرا. هیلینیش
هه ر چاوی له دلارا ده گیرا و زۆر ناره حهت بوو به ون بوونی.
ده ترسا باوکی یاخود خزمیکی ئازاریان پی گه یاندیی، چون ئەو
کچه قه رار بوو له گه ل هیلیندا سه رده سته ی شوڤشه که بن. هیندی
له کچه کان که ده گه پانه وه مالی به زه رده خه نه وه پیرو زبایان لی
ده کردن و دلایان خو شبوو که کچه که یان ئەم مافه ی بو وه رگیراوه،
وه لی هیندیکیان ماله وه یان لیی لوت ته لا و توو ره بوون و به سه ریدا
هه لده شاخان، ئەمما له بهر فه رمانی پادشا و گه وره یی پادشا که یان
نه یان ده ویرا ئازاریان به دن.

هیلین که گه پرایه وه یه کهم کاری چوویه به رده م مالی دلارا و
گوپی خۆی له پشتی ده رگا که رادیڤرا، وه لی کهس نقه ی نه بوو.
له وه ده ترسا له ده رگا بدا و باوکی بیته ده ری، لی هه ر زوو
ترسه که ی ره وانه ده وه و گوتی: ئەوه چیه کچی، تو له شوڤشیکی
مه زن ها توویه وه و هیشتا سه رت به خوینه و نه ترساوی ئیستا
ده ترسی له ده رگایه ک به دی! خیرا ته قه ی له ده رگا که هینا و
به یینیکی پیچوو خاتوو ره عنا به په شوکاوی و چاوی پر ئەس رینه وه
هاته ده ری.

+ هیلین خیرا لیږه برؤ تا کهس نهیدیوی، مامه کانی دلارا لیږه ن
و ئهویان له نیو شوږشه که بینیه و هیناویانه تهوه مائی و زور
زوریان ئازار داوه، دلاریان له ژووره کهیدا به ند کردووه. خیرا
برؤ تا کاره که خراتر نه بووه.

هیلین هاواری کرد: به هیچ شیوه یه ک ئه مه قه بوول ناکه م، ئاخ
له سه ر چی له م به سه زمانه بدری، هه ر ئیستا ده رۆم و شکاتیان
لی ده که م.

+ کچی و سبه و سس کچه تیم، ده ته وی کیشه که گه وره تر بکه ی.
له گه ل ئه م قسه یه دا خاتوو ره عنا به گریان هوه ده رگای به پرووی
هیلیندا داخست و ئه ویش به خیراییه وه گه رایه وه به رده م کۆشک
و هه ندی له سه ربازه کانی ئاگادار کرد که یه کی له کچه کان
ژینی له مه ترسی دایه. خوشبه ختانه زوو به دهم داواکه ی هیلین
هاتن و مامه کانی دلاریان راپیچی لیپیچینه وه کرد و کچه یان له
ژووره که ده ریئا که هه موو گیانی له پاشماوه ی لیږه که دا شین
داگه رابوو.

له م لاوه ش سو هه یل هه ر له نیو ژووره که دابوو، له کاتی ده ست
پیکردنی شوږشه که تا ئیستا لوقمه نانیک یاوه خو قومه ئاویک به ر
گه رووی نه که وتبوو. هه رچی توانا و تین هه یه له جه سته یدا بوونی
نه مابوو، له نیو ژووره که دا به چه شن پال که وتبوو که سویندت
ده خوارد گیانی تیڤا نییه. هیوای به وه نه بوو تازه ده رگا که ی لی

بکریتهوه بویه به ناچاری چاوه‌پیی ئه‌وه‌ی ده‌کرد فریشته‌یه‌ک له فریشته‌کان بیینی و گیانه‌که‌ی لی وەرگری. فرمیسکی بو ئه‌وه ده‌رشت که دایک و باوکی نه‌یانتوانی به جلی حه‌کیانه‌وه بییین، ئه‌و ئاواته‌ی له مندالیه‌وه هه‌بیوو بو بوون به حه‌کیم له گۆریان نا. خویندنی ئه‌م هه‌موو ساله‌یان چه‌ند به ئاسانی کوشت و نه‌یان هیشت به‌روبوومی هه‌بی. که‌سانیکی توند‌په‌رو هه‌ن هه‌میشه ده‌یان‌ه‌وی جوانیه‌کان بکوژن و له‌نیوی به‌رن. ئاخ‌ر ئه‌وان کوا ده‌زانن جوانی چی یه، چووزانن له‌پشکووتنی گولی‌ک رابمیین، ئه‌وان له‌سه‌ر لی‌کردنه‌وه و قرتاندنی خونه‌چه‌کان په‌روه‌رده‌ کراون. که‌سی نه‌بووه پییان بیژی بوچی ژیان له‌م خونه‌چه‌یه ده‌سی‌نیه‌وه و ناهیلی وه‌کو گوله‌کانی دی جوانی و بونه‌ خو‌شه‌که‌ی په‌خش بکاته‌وه و پی بگا. ئاخ‌ر ئه‌و له‌نیو باغه‌که‌دا چ زیانیکی هه‌بوو جگه‌ له‌وه‌ی هه‌ولی ده‌دا جوانیه‌کانت نیشان بدا. له‌لایه‌کی دیش له‌به‌ر خو‌یه‌وه لی‌وه‌کانی ده‌جوولاند و دوایین مال‌ئاوایی له‌خاتوو پریاسکه‌ ده‌کرد و ده‌یگوت:

ئه‌ی خو‌ره‌که‌م، ئه‌ی خوینبه‌ری په‌گه‌کانم، ئه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ژینی دنیادا هه‌ولم ده‌دا پیت بگه‌م و یه‌کی بووی له‌ئاوات و ئاره‌زووه جوانه‌کانم. ئه‌وا من ده‌رۆم و ئیدی لی‌ره‌ ناتبینمه‌وه. حه‌زم ده‌کرد هیشتا ژیا‌بام و توانی‌بام بته‌ینم و شه‌ویک له‌و شه‌وانه‌ی هه‌موو له‌شیرینی خه‌ودان له‌گه‌لتدا پیاسه‌یه‌کی سه‌ر کانیه‌که‌مان کردبا

و له بهر تریفه ی مانگه که پالکەوتباين. هەر لهو دهمه ی ئەو
شيعره ی گۆرانم ژنه وتوووه که ده لئى:

کانیه کی پروونی بهر تریفه ی مانگه شهو

له بنیا به لرزی مرواری زیخ و چهو

جوانتره له لای من له ده ریای بئ سنوور

شه پۆلی باته بهر تیشکی پۆژ شلپ و هووړ

هەر لهو دهمه وه له گه ل تۆدا چه زم له پیاسه یه کی سهر کانیه که
بووه، وه لئى ببووره که نه متوانی، بۆ هه موو شتیک داوای لیبوردنت
لئى ده که م ئازیزه که م. هیوام وایه ئەم دیدهنیه بکهوێته پۆژی
په سالان. ده زانی دلم به م شيعره ی مه وله وى خوشه که گوتی:

بینایی دیدم تۆ وه سلامت

دیدهنی دیدار کهوت ئەو قیامهت

ده ی با ئەم دیداره بۆ ئەوکات بئى، ده بئى چه نده خوش بئى گهر
له وئى له گه ل تۆدا

پۆشاکی ئارمووشی^(۱) سهوز بپۆشین و به جۆره ها مرواری
و یاقووت نهخشینرایین و له سهر کورسی و قه نهفه پازاوه
گرانبه ها کان پرووبه پرووی یه ک پرووبنیشین. ئینجا لقى داره کان
له ملاو لاما ن شوپربنه وه و سیبه ری درێژ و فینکمان له سهر سه ری

چئ بڪهن. ناوه ناوه دهستان بؤ ميوه تازه و تهره كان ببهين كه
 نزيكن له دهسته كانمان و ده مي مرؤى ناوى لي دهچورؤ بؤيان.
 ئينجا له سوراحى و دؤلكه ي زيوين دا شهرايى رهنگ ئالمان بؤ
 بكرتته نيؤ كوپ و بهرداخى چيكر او له شووشه و كريستالى
 ناياب. دواتر تيكه له ي زهنجه بيلمان پئ بدرئ كه له سهرچاوه ي
 سه لسه بيله وه هه لقولا بئ^(۱). ئينجا مي رد مندا لانيكي هه ميشه جوان
 و پاك به دهورماندا بي و بچن كه له بينينياندا هينده چيژ بينين
 وا هه ست بكهين مروارى و گه وه هرن بهم ناوه دا په خش و بلاو
 كراونه ته وه. يان ده بي چهنده خو ش بي ئه و ده مه ي هه ردوو ده چينه
 سهر حه وزى كه وسهر و بهو كوپانه ي كه چه شنى ئه ستيره كان
 جوان و ئاورينگدارن^(۲) خو مان تي را و تهر بكهينه وه به ئاويكي
 له شير سپى تر و له ههنگوين شيرين و تامدار تر و له ميسك
 بؤن خو شتر. ئاويك له برى زيخ و چه و پريه تى له دور و مهرجان،
 ئاويك كه خو لي ليواره كه ي ئالتوونه، ئاى ده بي چ دلخوشيه ك
 بي! ده با بؤ ئه م چه شنه خو شيه كار بكهن ئه وانه ي كه كار ده كه ن.

ناوه ناوه سوهه يل له قسه ده وه ستا و ته را يى له گه روويدا
 به ته واوى وشكى كردبوو، ئينجا بؤ تاويك له وي دا بيدهنگ بوو

(۱) تيكه له ي زهنجه بيل جو ره شهراييكه ده رخواردى به هه شتيان ده درئ كه
 به سهرچاوه كه ي ده گوتريت سه لسه بيل و له سوورته ي ئينسان باسى لي وه
 كراوه.

(۲) ئاورينگدار: بريسكه دار

بۆ ئه وهى دوايين فرميسكه كانى بريژى، خهريك بوو به تهواوى
هوشى دهروڤى، له پردا له گه‌ل دهنگيگ وههوش هاته وه كه گوتى:
فرميسكه كانت بسره و غه مبار مه به هاوړى.

به تهواوى ترسا له وهى مردبى و ئه مه دهنگى يه كى له
فريشته كان بى، لى له دهنگيگى ميه ره بان ده چوو.

خيرا سوهه يل هاته گو: تو كى ئه ي خاوه نى دهنگ؟ پيم بيژه
تيا من مردووم؟

ئه و دهمه ي توژى لاي كرده وه روانى گه نجيكه كه ويده چوو
هه ر له ته مه نى خويدا بى، لى له بهر ئه وهى ويته كه لاي چه پ و
چپر ده بوويه وه جوانى نه ده ديت. سوهه يل دووباره لى پرسيه وه:
پيم بيژه تو كام له فريشته كانى؟ زورم تينووه، هيچ ئاويكت لايه
بيخومه وه؟

گه نجه كه هاته دهنگ: چون ده بى هاوړى هاوړى خوى
نه ناسيته وه، ئه وه منم سوهه يل، قيدارم قيدار، تيا منت بير نه ماوه؟
له و دهمه دا سوهه يلى پير وازى له گيرانه وهى به سه رهاته كه
هينا و هه ناسيه كه قوولى هه لمژى و دواتر به كچه ي هه لاتووى
گوت: پيم خوشه بهر له وهى باسى يه ك بينينه وهى قيدار و
سوهه يل بكه ين دوو سى دانه له دي ره كانى پيشه وا بوسيريت بۆ
بخوينمه وه.

- ئاي مامه گيان، هه چهنده له شوينيك راتگرتم كه زور
پهروشم دواتره كه ي بزانم، وه لي خویندنه وه ي ئەم چه كامه يه ش
لام زور گرنگه. زورت سوپاس ده كه م گهر بومي وه خوینی.

+ زورچا كه كچم، پيشهوا بوسپري له سه ره تاي چه كامه كه يدا
ده فه رموي:

ئايا هاوه لانی خۆت بیره وته وه لای سه له م

بۆيه وا تیکه لت کرد فرمیسکی چاوت به دهم؟^(۱)

دياره بوسپري له کاتي نووسيني ئەم دیره دا له گريانيکی زور
قوولدا بووه، بۆيه هه لساوه رووبه رووي خوی بۆته وه و پرسيار
له خودی خوی ده كا و دهيه وي له هوکاري ئەم گريانه حالي بي و
بزاني چاوه کانی چيان ليها تووه و بۆئاوه ها به کوڵ ده گرین. له بهر
ئەمه ليکولینه وهيه کی توند له گه ل خویدا ده کات و ده فه رموي:
ئەي بوسپري بۆچی ده گري، ئايا عاشق بووي؟ ئەي ئە گهر عاشق
نه بووي كه واته ئەم گريانه ت له چي يه؟ ئايا داره كه ي سه له م توي
گرياند؟ ئەو داره ي زورچار خوشه ويست و دوسته کانت ده هاتنه
ژيري و له وي دا راده کشان و ماندوو بوونيان ده حه ساندوه، ئیستا
ئەو دهمه ي ده روانيته داره كه و خوشه ويسته کت له ژيريدا
نابيني و سه ير ده كه ي داره كه بي خاوه ن و هه تيو ماوه ته وه

(۱) دهقه عه ره بيه كه ي بريتيه له: اَمِنْ تَذَكَّرْ جِيْرانِ بِيْ ذِي سَلَمٍ مَزَجَتْ دَمَعاً
جَرى مِنْ مُقَلَّةٍ بَدَمٍ

چون ئەو لیڤه نییه، بۆیه وا دلت گهرم دهبی و فرمیسکه کانت
که له گلینهی چاوته وه دا ده بارن له گه‌ل خویندا تیکه‌لی ده که ی
و به‌سه‌ر گۆناکانت دا ده‌خزین. ئایا ئە گهر عاشق نه‌بای ئەم
فرمیسکه‌نه چۆن ئاوا داده‌بارین و له گه‌ل خویندا ئاویتته ده‌بوون؟

- یانی ههر به‌راستی پیشه‌وا بوسیڤری کاتیک ئەو دره‌خته‌ی
هاتوته وه یاد هینده گریاوه که فرمیسک و خوین له چاوه‌کانی
هاتونه ته‌ خوار؟! ههر به‌راستی خوین له چاوی مروی عاشق دی
یان ئە مه ته‌نی داستانیکه؟

+ کچی خۆم... ئەو کاته‌ی گهرمایی نیو گیانی مروقی عاشق
زیاد ده‌کا و هه‌ست به‌ سووتانیکی به‌هیز ده‌کا له‌ نیو هه‌ناویدا، ئا
له‌م کاته‌دا ته‌رایه‌تی له‌شی ئەم مروقه‌ که‌م ده‌بیته‌وه، ئەو ده‌مه‌ی
ته‌ریه‌که‌ی که‌م بوویه‌وه و ئەم عاشقه‌ش گریه‌که‌ی ههر نه‌پچراند
ئیدی شتیک نامینی به‌ نیوی فرمیسک و ئاو که له‌ چاوانی بی‌نه
خواری و ئەویش هیشتا ههر به‌رده‌وامه‌ له‌ گریان. له‌و ده‌مه‌دا خوین
له‌ چاوه‌کانی دینه‌ ده‌ری و له‌ گه‌ل ئەم ئاوه‌ی که له‌سه‌ر کۆلمه‌کانی
گرددبووه ته‌وه تیکه‌لی یه‌ک ده‌بن. ئینجا ئە گهر ئەم عاشقه‌ ههر
ده‌ستی هه‌لنه‌گرت ئەوا خوینه‌ که‌ش وشک ده‌بی و ئاویکی سپی له
چاوانی دی که پپی ده‌گوتری فرمیسکی تازه و گه‌نج.

ئینجا ئە مه‌ش بزانه که فرمیسکیش کاتی له‌ خۆشیدا دیتته
ده‌ری ئاویکی سارده، لی ئەو فرمیسکه‌ی له‌ نا‌ره‌حه‌تیدا ده‌پرژینی

گهرمه. دیاره که پیشه‌وا بوسیریش هینده عاشق بووه که خوی
به‌م باره‌دا تیپه‌ریوه و خوین له چاوه کانیدا رڙاوه.

ئه‌مه له‌نیو شاعیرانی کوردیش نمونه‌ی زۆره، هه‌روه‌کو
تایه‌ر به‌گی جاف ده‌فه‌رموئ:

سه‌د که‌رته ئیم‌پۆ له‌ دووریت خوین له‌ چاوم جاریه

غه‌رقی ده‌ریای ئه‌شکی خوینم شه‌مسی خوبانم وه‌ره

- باشه بیرکه‌وتنه‌وه‌ی دره‌ختیک ئاوا خوین له‌ چاوانی مرو‌ف
دینئ؟

+ دره‌خته‌که‌ نا، که‌سه‌که‌ی له‌ژیریدا دانیشتووه‌ گرنکه‌.
هه‌ندی شت هه‌ن به‌هۆی شتانی دیکه‌وه‌ پیرۆز و گه‌وره‌ ده‌بن ده‌نا
خۆیان بایه‌خیکی ئه‌وتۆیان نییه‌. ئه‌م کتیبانه‌ی ده‌یانینی به‌هۆی
نووسینه‌که‌ی ناویانه‌وه‌یه‌ به‌ بایه‌خن، گه‌ر نووسینه‌که‌یان لی
ده‌ربینی ته‌نئ چهند په‌راویکی بی بایه‌خت بۆ ده‌مینیته‌وه‌. مرو‌ف
به‌هۆی رۆحه‌که‌ی بایه‌خداره‌، گه‌ر پۆژی رۆحه‌که‌ی ده‌رهات
جه‌سته‌یه‌کی ره‌ق و پرووت بۆ ده‌مینیته‌وه‌. ده‌زانی جوداوازی
نیوان په‌رستگا و مه‌یخانه‌ چی یه‌؟ هه‌ردوو هه‌ر پارچه‌یه‌ک
زه‌وین، ئه‌مما به‌هۆی مرو‌یه‌کانه‌ که‌ ئه‌میان بایه‌خدار بووه‌ و
ئه‌میشیان بی بایه‌خ. ئه‌گه‌ر ئه‌و په‌رستشه‌ی له‌ په‌رستگادا کرا
له‌ مه‌یخانه‌که‌ بکری و ئه‌و مه‌یخوریه‌ی له‌ مه‌یخانه‌که‌ ده‌کری له
په‌رستگادا کرا، ئه‌و ده‌مه‌ مه‌یخانه‌که‌ له‌ په‌رستگا که‌ پیرۆزتره‌

به هۆی ئه و کاره ی تییدا ده کړی و ناوه کانیشیان ئاوه ژۆ ده بنه وه.
 کچی خۆم.... ههر شوینیک مه عشووقی تیدایې جیگاگه ش
 به هۆی ئه و مه عشووقه وه موباره ك ده یې، چون ئه و ی لئ
 دانیشته وه. مه عشووق به ههر شه قامیكدا پروا گولړیژی ده كا. له
 ههر كانیه كدا ئا و بخواته وه ده یكاته ئاوی حیات، ته نانه ت گهر
 له سه ر خۆل و ملدا^(۱) پرووینیشی سه وزی ده كا. پوژنیک له پوژان
 پیی له جیگایه ك دانابې خۆلی ئه م جیگایه ده كریته كل و عاشقان
 له چاویانی ده كهن. ئه و ولاته ی ئه و ی گرتوته خو خوشه ویسته،
 ئه و شاره و ئه و گهره كه ی ئه و ی تیدا یه خوشه ویسته، ته نانه ت
 ئه و كۆلانه ی ئه و ی تیدا یه خوشه ویسته. هاوړی و هه موو كه س
 و كاره كانی ئه و خوشه ویستن. دراوسی و ته نانه ت بالنده و
 سه گی مال و كۆلانه كه شی خوشه ویسته. ئیدی چون داریک كه
 ئه و ی له ژیر دابنیشی خوشه ویست نابې؟!

ئینجا پېشه وا بوسیږی ئاماژه بو دوو هوکاري تر ده كا كه
 بوونه ته هۆی گریانه كه ی و ده فهرموئ:

ياوه خو با هه لی کرد له لای کازیمه ی یارت

بروسکیش شه وقی داوه لای ئیزه م شه و ی تارت؟^(۲)

(۱) مل: لیم

(۲) عه ره بیه كه ی:

أَمْ هَبَّتِ الرِّيحُ مِنْ تِلْقَاءِ كَاطِمَةٍ وَ أَوْمَضَ الْبَرْقُ فِي الظُّلُمَاءِ مِنْ إِضْمٍ

ئەى بوسىپىرى، باشە گريمان گريانه كەت بەھۆى ئەم درەختە
نەبوو كە باسماں كەرد، گريمان عاشقىش نەبووى، ئەدى ھۆكارە كەى
چى يە ئاوا فرمىسك و خوینت تىكەل كەردووہ؟ ئايا ھۆكار ھەر
درەختە كەيە؟ ياخود ھۆكارى گريانه كەت بەھۆى ئەو بايەوہ بوو
كە لەلای كازىمەوہ ھەلى كەرد و شوینىكە خوشەويستە كەت
تییىدا ژياوہ؟ يانىش ھۆكارى گريانه كەت بەھۆى ئەوہ بوو كە
برووسك برىسكەى داوہ لە شەويكى تاريكدا لەلای كىوى ئيزەم،
كە كىويكە مەعشوقە كەت زۆر سەردانى دە كەرد و كاتە كانى
خۆى لەویدا بەسەر دەبرد؟

- چەند سەيرە! كەواتە ھۆكارى گريانه كەى پىشەوا بوسىپىرى
چى يە؟ ئايا درەختە كەيە، يان بايە كەيە، يان برووسكە كە؟ باشە
باسى درەختە كەت كەرد، ئەى پىم بلئى چۆن با و برووسك دەبنە
ھۆى گريانى مەرووف؟

+ كچى شىرىنم، ھەر كاتىك باى سەبا لەلای مەعشوقەوہ بۆ
لای عاشق بئى، ئەوا بىر كەردنەوہى ئەم عاشقە دە كەوئتە جوولە
و تووشى پەشىوى و گريانى دە كا، چون عاشق ھەست دە كا ئەم
بايە بۆنى زولف و ئەگريجە و خەت و خالى دولبەرە كەى پىيە و
لەگەل خۆيدا بە ديارى بۆ لای ئەو ھىناوئەتى، بۆيە بەرگە ناگرئ
و لەپرمەى گريانى دەدا. زۆر جارىش عاشقان بە خەيال پەيامى
دل و ئىش و ژانىان بە باى سەبا بۆ دولبەريان پەوان دە كەن.

- له عیشقدا بۆن شتیکی هینده گرنکه؟!

+ به لئی کچم، عاشق له دووری هه زاران میل ده توانی بۆنی
دولبه ره که ی بکا، به گویره ی توندی عیشقه که ی. مه گهر
نه تبیستوو هه زره تی یه عقوب له کوپوه بۆنی یوسفی کرد؟
ئه ی نه تبیستوو هه به بۆنی کراسه که ی چاوه کانی بینایان بۆ
گه رایه وه؟ بۆنی مه عشوق له نیو هه زاران بۆنی دی دیاره. عاشق
ئه وه عاشقه یه گهر چاوه کانیا به ستا و هه زاران که سیان هیئا و
له به رامبه ریدا رایان گرت ته نها به بۆنه که ی مه عشووقه که ی
بناسیته وه و پروا بۆلای، به بی ئه وه ی هه نگاوێک به هه له پی له
شوینیکی دیکه دابنی.

ئه ی نه تبیستوو هه ئه حمه د موختار جافیش فهرمووی:

به ئومیدی ئه وه ی جانا که بۆنی زولفی تۆی لیبی

سه ر و مالم بکه م قوربانی پئی بادی سه با چاکه

- باشه زانیمان با له لای عاشق گرنکه چونکه بۆنی

مه عشووقه که ی پییه، ئه ی گرنگی برووسکه که له چی دایه؟

+ کچه که م... گوتمان هه ر شوینیک مه عشووقی تیدابی ئه م
شوینه پیروژ و گرنکه له لای عاشق، ئینجا ئه وه ده مه ی تۆ پروانیت
وا برووسک له م شاخه ی دا که هه موو جار مه عشووقه که ت
به سه ریدا هه لده زنا، به پرووناکی ئه م برووسکه شاخه که ت به

ته واوی بۆنومايان بوو^(۱)، يان برووسك له لای مالى دولبه ره كه تدا
بريسكه ی داوه و ئه ویی روشن كرده وه، بیگومان ئه و كاته ت
دیته وه یاد كه خۆشه ویسته كه ت له ویدا هاتوچۆی ده كرد، ئیستا
كه ئه و نه ماوه ئه تۆ دلت پر ده بیئت و فرمیسكى خوینین له
چاوه كانت جارى ده بن.

دپړیكى دیت بۆ ده خوینمه وه و ده گه پړینه وه سهر پړمانه كه مان.
پیشه وا بوسپری دادگایه كى تۆكمه بۆ خۆی داده نى و دهیه وی
به نه فسه كه ی بسه لینی كه به راستی ئه و عاشق بووه، وه لی
نه فسه كه ی ههر لاملی ده كا و دان به و بابه ته دا ناهینی، چونكه
رهوش و نه ریتی عاشقان ههر وایه كه له سهره تادا عیشقه كه یان
دهشارنه وه. دووباره پرسیار له خۆی ده كاته وه و ده فهرموى:

چاوه كانت چپانه گهر بللی بهس پر ده بی؟

دلت بۆچی رایگری ئاوا غه رقی گر ده بی؟^(۲)

ئه ی بوسپری ئه گهر دان ناهینی كه تۆ عاشقی و گریانه كه ت
به هۆی داره كه و بایه كه و برووسكه كه نییه كه خۆشه ویسته كه تیان
هیناوه ته وه خه یالت، ئه ی باشه پیم بللی بۆچی ده سه لات به سهر
چاو و دلی خۆتدا نه ماوه؟ بۆچی ئه و ده مه ی به چاوه كانت ده لیی

(۱) نومايان: دهركه وتن

(۲) عه ره بیه كه ی:

پاوهستن و پوندك مه پيژن نهوان گويپرايه لت نابن و پتر ده پيژن؟
 تهى ته گهر ته مه عيشق نه بئ چى يه؟! تهى باشه ته وه چ شتيكه
 واى له دلت كردووه ته گهر پيى بيژى پاوهسته و هو شيار به وه و
 سارد به ره وه گويپرايه لت نابى و پتر داده ميئى و نوقمى نيو نازار
 و خه م ده بئ؟ دياره دهرچوونى چاو و دلت له ژير ده سه لاتى خوت
 نيشانهى ته وه يه كه تو عاشق بووى. ته گهر عاشق نه باى چاو و
 دلى خوت بو رام ده كرا و ده تتوانى رايان بگرى. بويه مروى عاشق
 ته و ده مهى مه عشوقه كهى خوى ديته وه خه يال بيگومان ده ست
 ده كا به له رزين و گريان و پهنگ زهردى، هه روهك حالى زوربهى
 هاوه له كان به م چه شنه بوو ته و ده مهى نيذرراوى مه زيان ده هاته وه
 خه يال و خويان بو رانه ده گيرا و ده گريان و پهنگى روخساريان
 ده په رى.

ناليش ته و ده مهى چاوه كانى له ژير ده سه لاتى خوى دهرده چن
 و بئ ته ندازه فرمييسك دهرپيژن ده فهرموئ:

بئ مه حابا ئاو دهرپيژى گهه به فهور و گهه به دهور

چاوى من مودديكه شيوهى ئابشارى گرتووه

واتا چاوه كانم به بئ ته وهى كاتيكي ديارى كراوى هه بئ
 جارو بار به په له و جارو بار به نوبه فرمييسك دهرپيژى. وادياره
 له ده سه لاتى من دهرچووه و ماوه يه كه وه كو تاڤگهى ليها توه و
 ئاوى له بهر دهر وا.

ئەو تە دەبىنن حافزىش بە ھەمان شىوھ ئەو دەمەى دڵە کەى
لە دەسەلاتى خۆیدا نامىنئ دەفەرموى:

دڵ لە دەستم دەردەچئ توخودا ساحب دڵان

ھەيفە لئىم ئاشکراى بەم چەشنە پازى پەنھان

ئىنجا جارى ئەم سئ دىرە بەس بئ و با بىینەوھ سەر بابە تە کەى
خۆمان کچم، ئايا ئامادەى؟

- بەلئى مامە گيان زۆرىش تامە زرۆم، بفرموو.

عیشقه که ی دلّارا و گهرانه وهی قیدار

ئه وه دهمه ی سوهه یل له و په پری ناره حه تی و تینوویه تیدا ئه م
دهنگه ی ژنه وت و پرسپاری کرد که دهنگی کییه، خیرا گه نجه که
هاته گو و گوتی:

قیدارم قیدار سوهه یل، چۆن هاوړی هاوړی خوی له یاده چینه وه؟
له بیرت چوو که تۆم به فیّل برده سهر شاخه که؟ ئه دی ئه وه دهمه ی
چوینه سهر کانی ئافره ته کان و تووشی کیشم کردی؟ ئه وانته
بو قهره بوو ده که موه هاوړی، من به هو ی تۆوه باوهرم هینا، بویه تا
ئیسنا له یادم نه کردووی. هه لسه و تۆزی هیز بده خۆت و ئه م به پره ی
سهر زهویه که لاده، له سووچی لای چه په وه ژیر زه مینیکی لیبیه و
به وی خۆت رزگارکه و برۆ ده ری.

سوهه یل به م گوتانه فرمیسک له چاوانی جاری بوون و به
بیتاقه تیه وه گوتی:

ئه وه تۆی هاوړی جنۆکه م، ئه وه هه موو ماوه یه له کو ی بووی؟
زۆرم حه زده کرد رۆژی بتبینمه وه. ئه ی هاوار تۆچ فریاده رسی
بووی له م دهمه که حه کیمی مه زن ناردی بۆم.

- من له و کاته ی باوهرم هینا تووشی کیشیه کی زۆر هاتم
له گه ل جنه بی باوهره کاندای سوهه یل، ئه وان کوپه تاقانه که ی

میان کوشت و له بهر چاوم هه نجن هه نجیان کرد، وه لئ ئه م
شهره کوتایی نه هاتوو و تۆله یان لی ده که مه وه، دلنیا به تۆله ی
خۆم ده که مه وه له م میملانه^(۱) هاوړی. تۆ ئیستا هه لسه و خۆت
رژگار بکه دواتر قسه ده که ین و زۆر شت پی ده لیم.

+ به لام زۆر له وه که م توانا ترم که هه لسم، هه ر ده لئی گیانم
له به ردا نه ماوه قیدار، چی بکه م؟

له و کاته دا قیدار جوړه و یردییکی نیشانی سو هه یلدا که بیلیت
و له کاتی گو تنی ئه م و یرده دا که م که مه تین بو له شی سو هه یل
ده که رایه وه.

- دانیالی پیر له حالی تۆ ئاگاداری کردم و پپی گو تم که ئه گهر
توانای نه بوو ئه م و یرده ی پی بده. من چه ند سالی که قوتابی و
موریدی جه نایانم.

سو هه یل چه ند جار یك له بهر خویدا و یرده که ی گو ت و هیواش
هیواش هه لسا یه وه سه ر پی. خیرا به ره که ی له سه ر زه ویه که لادا
و ژیر زه مینه که ی له سو وچه که ی چه پدا دۆزیه وه، لی چه ندی
کردی ئاسنه که ی سه ری بو بهرز نه ده کرایه وه، چون هیشتا
پیویستی به توانا هه بوو.

- ویرده که سوهیل ویرده که، بهردهوام به له گوتنی و تینی زیاتر بده خۆت.

سوهیل به هموو توانای دهنگی بهرز ده کردهوه و ویرده که ی دهخویند و دهسته کانی خستبوونه ژیری ئاسنه که و ههولیی بهرز کردنهوهی ددها، له ملاوهش قیدار دهنی^(۱) ددها و پر به دهنگی هاواری ده کرد. له نکاو ئاسنه که له جیگا که ی خۆی ههلقهنا و خهريك بوو به سهر دهسته کانیدا بکهوئ. سوهیل به ههناسه برکیوه له شوینی خۆیدا خۆی خسته سهر گازی پشتی تاوه کو تۆزی ماندووی ههسایه وه، ئینجا خیرا خۆی ههلقا ژیر زه مینه که و لهویشدا ریگایهك بو دهری چی کرابوو. سوهیل به ریگا که دا رۆیی تاوه کو گه یشته سهره که ی، لهو یوه ئاسنیکی دیکه هه بوو به حال بهرزی کردهوه و هاته دهری. چون هیژ و تینی له بهر برابوو دووباره له شوینه کهیدا پالکهوت و له ملاوهش قیدار بهردهوام بوو له سهر دنه دانی که ویرده که بخوینی. بهم چهشنه قیدار وازی له سوهیل نه هیئا تاوه کو ورده ورده به رهو ریگای مالیی برد. ئه و ده مه ی تۆزی نزیک بوویه وه خۆی له سهر پییه کانی رانه ده گرت و ناوه ناوه هه لده ستایه وه و بهرده بوویه وه، باشبوو چه ند پیاویك که بینیان به هانای هاتن و ده ستیان خسته ژیر بالی و بردیانه وه مالی.

کاتى دايک و باوکی بهم چه شنه چاويان به سوهيل کهوت
 زوری بو گريان و باوکی گوتى که ده بی بچمه لای پادشا و شکات
 بکه م و بزائم کی یه دوو جاره ئاوا هه ولی کوشتنی کوره که م ده دا،
 لی سوهیل پی گوت که پیویست ناکا، چون نه و حالی باشه و
 دواتر ئیمه نازانین کی نه م کاره ی کردوو تا شکاتی لی بکه یین.

سوهیل چه ند رۆژیک به هو ی نه خوشی نه یتوانی بیتنه ده ری،
 وه لی که ژنه وتی شوړشه که ی کچان سه ری گرتوو گه لیکی
 که یف هات و ئیش و نازاره که ی خوی له یاد کرد.

ئیدی له شاهیندا ده ست کرا به دروستکردنی حکمه تخانه بو
 کچان و جار درا که نه و کچانه ی توانا و زیره کیان تیدایه ده توان
 بین خویان ناونووس بکه ن له قوتا بخانه ی مه زنی حکمه ت و
 بچنه بهر تاقیکردنه وه ی وهرگرتن، وه لی بی له حکمه تخانه ی
 مه زن هیشتا حکمه تخانه کانی دی له ژیر بنیات نان بوون و نه وان
 تاقیکردنه وه بیان نه ده ویست و هه ر کچی مه یلی لیا وهرده گیرا.
 نه م بابه ته حه کیم ناسپی هینده تووره کردبوو که خه ریک بوو
 جه لته ی لی ده دا له تاوان، نه گه رچی ری نه ویشی نه گرتبوو، چون
 حکمه تخانه که کرابوویه بهش بهش و کچ و کوره کان تیکه لای
 یه کدی نه ده بوون. هه موو کچه کان به له چک و جلی پوشته وه
 ده هاتنه حکمه تخانه که نه مه یه کی بوو له یاسا کانی نه وی.
 ئیستا حکمه تخانه که ببوویه سی بهش، دوو بهش بو کوران
 که پیکهاتبوو له بهشی حه کیمه کو نه کان و بهشی کو مه له که ی

حه کیم ناسر، له گه‌ل به‌شی کچاندا که ههر حه کیمه کۆنه کان
وانه‌یان پێ ده‌گوتن و حه کیم ناسر و کۆمه‌له‌که‌ی نزیکه‌ی ئهم
به‌شه نه‌ده‌بوون و نه‌فره‌تیا ن لێ ده‌کرد.

سوه‌یل ئه‌و ده‌مه‌ی هاته‌وه‌ خۆی وه‌رێ که‌وته‌وه‌ بۆ حیکمه‌تخانه
و له‌پێگادا قیداری تووش بوو ههر له‌ وینه‌ی جاراندا که به‌ره‌و
رووی پێده‌که‌نی.

+ ها براده‌ر دیسان تۆی، کوره‌ وه‌لا ئهم چاکه‌یه‌ت له‌یاد ناکه‌م
قیدار گیان. قه‌ره‌بووی رابردووت زۆر به‌ باشی بۆ کردمه‌وه، ئهم
هه‌موو ماوه‌یه‌ له‌ کوی بووی؟

- ده‌نگت هیواش بکه‌ با خه‌لك نه‌لێن شیته‌ی، چون ههر تۆ من
ده‌بینی. سوه‌یل گیان، من له‌ یادم نه‌ کردووی و به‌رده‌وام ئاگادارت
بووم، وه‌لێ منیش گه‌وره‌یه‌ کم هه‌یه‌ و نه‌متوانیوه‌ به‌بێ پرسه‌ی ئه‌و
خۆمت نیشان بده‌م. به‌بیرت دێ ئه‌و ده‌مه‌ی خه‌ریک بوو هیلال
بخنکێ ده‌نگی هاته‌ به‌ر گوێچکه‌ت و ئاگاداری کردیه‌وه‌؟

+ به‌لێ به‌لێ زۆر باشم له‌یاده، ناکا تۆ بووبی ئهم ده‌نگه‌؟

- به‌لێ سوه‌یل ئه‌وه‌ من بووم و له‌و کاته‌وه‌ چاودێریم کردووی،
ئه‌و ده‌مه‌شی که نه‌یاره‌ کانت لێیان دای من بووم له‌ژێر ئاوه‌ که
ماسیه‌ کانم ده‌ترساند و وام کرد که مام وسو هیچ ماسیه‌کی
بۆ نه‌گیری، بۆ ئه‌وه‌ی بمی‌نێته‌وه‌ و تۆ رزگار بکا، من هه‌میشه

له گه ټ بووم سوهه یلی برا. ماموستای گه وره مان دانیالی حه کیم
پی گوتم که یارمه تیت بدهم.

+ وه لئ حه کیم دانیال چۆن به حالئ منی زانیوه؟!

- ئه و پیاویکی زۆر گه وره یه سوهه یل، هیچ بنیاده میکم نه دیوه
له م سه رده مه ی ئیستا هینده ی ئه و نزیك بئ له حه کیمی مه زن.
ئه و یه کیکه له وانه ی که حه کیمی مه زن په رده ی له سه ر زۆر
چشت بۆ لاداره.

+ ئه وه چ قسه یه که قیدار! من زانیومه په رده ته نئ بۆ نیردراوان
لابدرئ؟!

- نه خیر سوهه یل، ده کرئ شوینکه وته ی نیردراوه کانیش
ئه مه یان بۆ بکرئ، مه گهر چیرۆکی ئه م پیاوه ت نه بیستوه له
کتیبه پیروژه که ماندا که یه کیك له نیردراوان ده چیتته لای و پیی
ده فهرموئ (ئایا شوینت بکه وم تا له و زانسته ی حه کیمی مه زن
پیداوی منیش فیربه کی؟^(۱))، ئه مه زانستیک بوو تایبته حه کیمی
مه زن فیری ئه وی کردبوو له کاتیکه دا ئه و نیردراویش نه بوو. به لئ
ئه مه جوړه زانستیکه ته نئ هیندئ بهنده ی تایبته پییان ده درئ و
حه کیمی مه زن په رده یان بۆ لاده دا.

+ سهیره! هەر ده‌لێی یه کهم جاره ئەم ده‌قه ببيستم، کهواته ئەو به‌هۆی ئەم زانسته‌وه ئاگای له‌ حالێ من بووه.

- به‌لێ ئەو زۆرجار باسی ده‌کردی و به‌ مڕۆیه‌کی چاک و دڵسۆز ناوی دینای، چه‌ند جارێک پێی گوتووم که ئاگام لێت بێ، چون تۆ کۆتا مورییدی ئەوی.

نامۆژگاریم ئەوه‌یه‌ زوو خۆتی پێ بگه‌یه‌نه‌ تاوه‌ کو له‌ ژياندا ماوه، ئەو زۆر پیر بووه‌ سو‌هه‌یل.

+ هەر ئەم‌پڕۆ هه‌ولده‌ده‌م بگه‌مه‌ خزمه‌تی، ئایا دانیالی پیر هه‌یج قسه‌یه‌کی له‌سه‌ر ئەم شۆرشه‌ هه‌بوو؟

- زۆری قسه‌ له‌سه‌ر نه‌کرد، ته‌نێ گوتی مافی خۆیا نه‌ ئه‌وانیش بخوینن و شوینیان بۆ دابین بکری، به‌و مه‌رجه‌ی تێکه‌لاوی و بێ شه‌رمی پروونه‌دا.

+ زۆرچاکه‌ قیداری برا، من دره‌نگمه‌ و ده‌بێ بچمه‌ ژووری، مائاوا جارێ، وه‌لێ خۆتم لێ ون نه‌که‌ی.

- نا نا سو‌هه‌یل، تازه‌ ئێمه‌ براین و زوو زوو سه‌رت لێ ده‌ده‌ین ئینشالا.

سو‌هه‌یل ئەو ده‌مه‌ی چوویه‌ ژووری هەر له‌ پشتی ده‌رگا که‌وه‌ دلا‌را و هه‌یلین پرووبه‌ پرووی هاتن، دیاربوو بۆ ئەوه‌ هاتبوون که‌ وه‌ر بگیری‌ن.

شهرمی کرد و ویستی خوئی لییان بدزیتتهوه، وه لئی هیلین به
دهنگی بهرز بانگی کرد:

كاك سوههیل.. كاك سوههیل.. ده لئی نامان ناسیهوه؟

سوههیل به ناچاری بهرهو پروویان پڑویی و گوتی: با با چاكتان
دهناسمهوه، حالتان چۆنه باشن؟

- شوکر زور باشین كاك سوههیل، ئه و پڑوژه تۆم له نیو شوپشه كه
نه بینیهوه خیربوو؟

+ هیچ نه بوو، به دواى خاتوو دلارا داچووم و ترسام شتیکی لئ
هاتبی، دواتر تووشی هه ندی کیشه بووم و نه متوانی بگه پیمهوه.
ئهری به راست خاتوو دلارا سهلامهت بوو ئه و پڑوژه؟ زور بوی
نیگه ران بووم، یانی ویستم بلیم ترسام شتیکیان لئ کردبی.

ئهو دهمه ی سوههیل گوتی بوی نیگه ران بووم خیرا هیلین
سهیریکی دلارای کرد و تاكه برۆیه کی بۆ بهرز کردهوه و
به پرویدا پیکه نی، دلاراش سهری بهردایهوه و هیچی نه گوت.

- ده زانم ده زانم كاك سوههیل كه نیگه ران بوون، له راستیدا
مامه كانی ریگریان لئ کردبوو كه له شوپشه كه به ژداربی.

+ ده ی گرنگ ئه وهیه سهلامهتن و توانیتان سهركهون و
مافه كه تان دهست بخهن، به راستی زور دلخۆش بووم بهوهی كه
رهنجه كه تان ئاوا نه پڑویی و هیوای سهركهوتنتان بۆ ده خوازم.
ئیدی من ده بی پڑوم، چون دوا ده كهوم.

سوههیل دهیههویست خوی بدزیتهوه، چون دهترسا قسهی
لهسه ر بکری که ئاوا له یه کهم رۆژی هاتنهوهی له گه‌ل دوو
کچی هاوته مه‌نیدا له بهر ده رگا راوه‌ستاوه، خیرا هیلین قسه کهی
پی بری و گوتی:

- هیشتا هه‌واله خۆشه که مان پیته‌داوی کاک سوههیل، ئیمه له
به‌یانیه‌وه لیتره ده‌ست به خویندن ده کهین.

+ به‌راستی! چۆن وه‌رگیران؟!

- ئهمه هه‌ولێ دلارا بوو که ئیمه بهم رۆژه گه‌یشتین، ئهو
کچیکێ خویننه‌واره کاک سوههیل، چه‌ندین شیعی کلاسیکیشی
له‌به‌رن. هه‌ر ئه‌ویش یارمه‌تی منی داوه تا کو بتوانم بخوینمه‌وه
و هه‌رگیز به به‌ربه‌رۆشکی^(١) دانه‌نیشم. ئهو ده‌مه‌ی خاتوو
دلارا چه‌ند شیعیکی نالی بۆ لیتره که گوت به‌بی دوو دلێ
هه‌ردوو که‌مانیان وه‌رگرت، ئهمه له کاتی که‌دا چه‌ندین کچ به‌ر له‌مه
وه‌رنه‌گیران و رت کرانه‌وه.

+ به‌راستی دلخۆشم بهم هه‌واله، هیوام وایه هه‌میشه ئاوا له
به‌رزی دابن. وه‌لێ داوی لی‌بوردن ده‌که‌م، من که‌می به‌ په‌له‌م
ده‌بی برۆم.

(١) به‌ربه‌رۆشک؛ م‌رۆقی بی ئیش و کار.

ئەو دەمەى سوهەيل رۆيى ھيلين گوتى: دەبينى دلارا چۆن ستايشت دەكەم لەلاى، ھەر دوو رۆژى دىه عاشقت دەبى و ديتە داوات كچى، خۆزگەم بەخۆت.

دلارا لەژىر ليوەو ھەندەيە كى كرد و گوتى: دانىشە كچى، خەريكە ئابروومان بتكىنى لەلاى. وەلى ئەم قسەيە تەنى گوتەى سەر زارى بوو، لە دلەو دەيگوت كوا بۆ ئەم رۆژە، دەى خۆزگە زوو دەھاتە پيش.

ھەر ئەو رۆژە دواى ەسر سوهەيل مۆلەتى لە قوتابخانە وەرگرت تاوھ كو سەريك لە ھەكیم دانيال بدا. ئەو دەمەى بەرپى كەوت بۆ دەو زۆنگە كە و گەيشتە ژوورە بچووكە كە لە پەنجەرە كەو ەروانى دانيالى پير لە ژووریدا پاكشاو ە و پشتى لەو ە. چەند جارێك لە دەرگا كەى دا، لى ھەكیم لى نە كردهو ە، لەپر دا دانيالى پير بە دەنگى كى كزەو ە گوتى:

دەرگا كە پال دە و ەره ژوورى سوهەيل، پيوست ناكە لە دەرگا بەدى.

سوهەيل چوويە ژوورى و ەروانى ھيچ لە ديمەنى ژوورە كەى نە گۆراو ە، تەنى ئەو ەبوو دانيالى ھەكیم لە جاران پيرتر دەينواند. ژوورە كە تۆزى شپرزە دەھاتە بەر چاوان، دوو سى پارچە لبادى كۆنى تیدا پراخراو ە كە لە چەند شوينى كدا دراوى پيو ە دياربوو، لە سووچى لاى راستى بەرامبەر دەرگا كە جاجمى كى رەنگ

رۆیشتوو به نارېکیه وه قهه کرابوو، کۆمه لّی له کتیب و په راوی
 کۆن له چوار دهوری هه کیمدا په رش و بلاو کرابوونه وه وهك
 بلیی که مێک بهر له ئیستا به دواي زانیاریهك دا گه راپی، هه
 رپك له لای چه پی ده رگا که وه سندوو قیکی دارینی درز بر دووی
 قوفل لیدراو به دی ده کرا که به رزیه که ی به قهه بالای مروقیکی
 تۆزی کورت ده بوو، ویده چوو هه کیم کۆمه لّی له کتیبه گرنه و
 ده ست نووسه کۆنه کانی تیدا پاراستن، له سه ر سندوو قه که دوو
 سی قاپی فافۆن و قۆریه کی چای رهش دا گه راو هه بوو، له ملاو
 لای دیواره قورینه کهش دوو سنگی ئاسن دا کو ترا بوون که
 یه کیکیان لامپایه کی پیوه کرابوو، ئه وه ی دیش جوړکیکی سپی
 پیدا شوړ کرابووه که دیار نه بوو ناوه که ی چی تیدایه. سه هه یل
 خیرا دهستی ماچ کرد و له لای پروونیشت.

+ گوئ بده من کوړم، تۆ دواين موریدی منی که سه ر دانم
 ده که ی، من ئیدی کاتی ئاوابوونمه، دهسته کانت بینه و به لّینم
 پی بده که تا ده مری مرویه کی چاکه ویست و چاکه خواز بی.
 ئه و ویردانه ی پیته ده لّیم به جییان بینه و له سه ر ئه م رپچکه یه ی
 گرتو ته به رده وام به، ببه به هه کیم و که سانیک پیوستان پیته
 کوړه که م. ماوه یه کی دی دوو کهس دینه لات تاوه کو فیړی
 حیکمه تیان بکه ی، ئاگات لییان بی و ئاگاداری خوشت به
 ده ربارهیان، چون ئه وان هوکاری تاقیکردنه وه ن بوّت.

سوههیل دهسته کانی دایی و ههرچی هه کیم دانیال پیی گوت پاتهی کرده وه و به لینی چاکه خوازی و خزمه تی خه لکی پیدایا. دواتر گوتی جیم بهیل و ئیدی سوههیل ئه و پرژه به دلخوشیه وه گه پرایه وه. ههفتهی جاریک سهری لیده دا و گوئیستی ئاموژگاری و رینماییه کانی ده بوو، وه لی به داخه وه دواي چهند مانگیک له سهردانه که ی سوههیل ئه م هه کیمه گه وره یه ی شاهین بارگه ی تیکننا و به ره و جیهانه که ی دی وه ری که وت، که ئه مهش ته و او سوههیلی ناره حهت و غه مبار کرد.

ماوهیه ک دواي ئه م پرووداوه سوههیل هاته وه سهرخو و پتر تیکه لای خه لکی ده کرد و هاوړیی زور بوو بوون، به تاییهت چون که سیکی زیره ک و چالاک بوو زوریک له قوتابیانی حیکمه تخانه هه زیان به هاوړییه تی ده کرد و لپی نزیک ده بوونه وه، به چه شنی که له کاته پشووه کانیش وازیان لی نه دینا، زور به شیان ده رده دلکیان هه با لای ویا ن ده کرد.

نزیکه ی سالیک به سهر کوچکردنی هه کیم دانیال تیپه ری، سوههیل به رده وام بوو له سهر خویندنی له قوتابخانه ی مه زن و هینده ی نه مابوو که بگا به و ئاواته ی و جلی هه کیان بیوشی، قیداریش زوو زوو سهردانی ده کرد و له گه ل یه کدیدا کاتی پر له زانست و خنده یان ده گوزه راند. کچانی شاهینیش حیکمه تخانه یان بو چی کرابوو و شان به شانی کوره کان خرابوونه بهر خویندن. له ملاوهش دلارا که زانیبووی سوههیل

زۆرى له م قوتابخانه يه نه ماوه نارهحه تى داىگرتبوو، چون ده ترسا
 ئه و ده مه ي لير ده پروا ژن بينى و له ده ستي بچى. ئه مه ش پيشه ي
 زۆر له قوتابيان بوو كه ئه و كاته ي جلى حيكمه تيان ده پۆشى
 يه كه م كاريان هه ولى هاوسه رگيريان ده دا. بۆ ئه و مه به سته دلارا
 هه ميشه ده رده دلّه كاني خۆي لاي هيلين ده كرد و داواي ليدّه كرد
 به ر له وه ي درهنگ بى رينگا چاره يه كى بۆ وه دۆزى، چون خۆي
 هيئنده شهرمن بوو كه نه يده توانى پروو به پرووى كوران بوه ستي و
 قسان بكا، ئاخىر ئه و ته نى به چهند قسه يه كى سوه هيل ئه و رۆژه
 كه وت به پروو دا و چه ناگه ي شكا. خۆ ئه گه ر داوايه كى واي
 لىبكا رهنگه ئه م جاره شهرم هه موو گيانى له خوينا رهنگين بكا.

هيلين گوتى: ئه مه بۆ من لىگه رى دلارا گيان، له ژياندا
 زۆرت نارهحه تى و كار كردن ديوه، نايه لم چيدى به م شيوازه بژى
 و هه موو هه ولى خۆم ده دهم بتگه يه نم به خوشه ويسته كه ت، وهك
 چۆن هه ولى حيكمه تخانه مان داو سهركه وتووش بووين. دلنيام
 سوه هيل له هه موو شاهيندا كچىكى وهك تۆ جوان و به ريز و
 خانه دانى ده ست ناكه وى.

+ باشه هيلين گيان ئه ي گه ر له ده ستم چوو؟ ده زانى من
 ماوه يه كى چهند زۆره نه قشى ئه وم له دلدا كيشاوه. ئه و ده مانه ي
 ته نيا فه نتازيايهك^(۱) بوو، هيچ بوونيكي نه بوو له ژيانم، من هه ر

له و ده مانه وه پر به دل خوشم ده ويست. ئيستا كه وينه كه ي
به رجه سته يه و جارو بار ده يبينم ريك ئاگر له دلم به رده دا. تو خودا
هيلين ئه مه نه يني بي له نيوانمان، كچي گهر كه سيكي ئيمه
بزاني، گهر باو كيشم نه مكورزي مامه كانم ده مكورن.

- دلارا تو گهره ي، تو شوړشت كردووه تا به مه گه يشتووي،
گياني خوت خستوته مه ترسي مردنه وه، چه ندين سال كاري باغ
و بيستانت كردووه و له كوريك پتر تيكو شاي، ئه م هه موو
هونراوه ره قه ي مه حوي و مه وله ويت ئه زبه ر كردوون كه كچاني
دي نازانن ماناشيان چي يه، خو به ده ست هيناني سوهه يل زور
له م شوړشه ساناره.

+ ده ترسم هيلين ده ترسم، له هه موو شتيك ده ترسم. گهر سوهه يل
به من رازي نه بوو چيم ليدى؟ ئه و شازاده ي چه ندين ساله له هزر
و دلمدا بنياتم ناوه هه مووي ده بيتته خو له ميش. ئه ي گهر سوهه يل
رازي بوو، وه لي باوكم و مامه كانم بوونه ريگر چي؟

- ئي ده كچي بير له م هه موو شته مه كه ره وه به يه كجار،
بوچي وا ميشكت جه نجال ده كه ي و خوت ده كورزي، جاري ته ني
له سه رمانه سوهه يل رازي بكه ين و ته واو، ههر ئه م ئيواره يه
هه ولي بينيني ده ده م و پيي ده ليم.

+ تو خودا هيلين گهر بينيت مه لي دلارا خوشي ده وي، من
ده مرم سوهه يل به مه بزاني، ئاخو زور شهرم ده كه م.

- ئەمە چ قسەيە کچی! ئەي من بۆچی بچم، بۆ خۆم؟!

+ پێی بلێ کچیک لە حیکمەتخانە ھەيە خۆشی دەوێی و چەند
سالە تۆی لەدل دایە، ئەگەر زانیت دلێ بۆ بابەتە کە جوولاً و
پێی خۆش بوو بمانسی ئەوکات بمانسینە، لێ ئەگەر زانیت
خوانەخواستە بەم شتە رازی نییە ناوم مەدرکینە، وەلێ چۆن
ھەولێ بینینی دەدەي، خۆقەدەغەيە بچینە بەشی کوران؟

- لەبەر دەرگا کە ھەول دەدەم بیینم، بە کەسیک دەلێم کە
پێی بیژێ خزمیکێ ھاتوو، چووزانم، بە رینگایە ک ھەر دەبھینمە
دەری. مەلێ ئەو یە کەمی حیکمەتخانەيە و بەمن رازی نابێ،
لەبیرت بێ تۆش ئیستا کچیکێ زیرەکی ئیرەي.

ئێوارە ھیلین بە فیلیک لە بەشە کەي خۆی چوویە دەری و خۆی
گەیانە بەردەم دەرگای حیکمەتخانە و لەوێ بە کورە لاویکی
گوت کە خزمی سوھەیلەم و کاریکی گرنگم پێیتەي، ھیندەي نەبرد
سوھەیل ھاتە دەری و لەبەر دەرگا کە چاوی بە ھیلین کەوت.

+ ئەو تۆی خاتوو ھیلین، بەمنیان گوت کە خزمیکم ھاتوو!

- کاک سوھەیل، چەند شتیکی گرنگ ھەبوو ویستم بۆت
باسکەم، ناچاربووم بلێم خزمی ئێوەم، ببورن.

+ زۆر چاکە، وەلێ خۆزگە تەنیا نەدەبووی، خۆت دەزانی
خەلکی ئیرە چۆن، رەنگە شتیکیان بۆ چی بکەن.

- خه مت نه بئ زوو ده پڙم، به يارمه تيت گهر تۆزى بيبه نه ملا
و له ده رگا كه وه دوور كه وين باشته.

سوهه يل تۆزى له ده رگا كه دوور كه وته وه و گوتى: باشه خاتوو
هيلىن بفرمون.

- پرسيارىكت لى ده كه م، هه رچه نده پرسيارىكى تايبه تى
و كه سيشه، وه لى ببورن بۆ كارىكى گرنگمه. قه رار نيبه ژن
بهينى كاڅ سوهه يل؟

سوهه يل زه رديه كى هاتى و گوتى: ئەم پرسياره سهيره له م كاته!
نازانم چيت پى بيژم، له راستيدا ئەو دهمه ي ليره ته واو بووم هه ولى بۆ
ده دهم، وه لى له ئىستادا نا.

- باشه گهر كچىك هه بى تۆى خوشبوئ هه ست چۆن ده بى؟ تا
ئىستا بيرتان له م بابه ته كردۆته وه؟

سوهه يل دووباره پيكه نى و سه رى داگرت و شه رمى نواند، دواتر
گوتى:

منى خوشبوئ! جا من كه سيكى هينده گرنگم كه كچىك منى
خوشبوئ؟ كى مرويه كى هه ژارى وه كو ئيمه ي خوشده وئ!

- چۆن گرنگ نى كاڅ سوهه يل، ئەوانه ي حيكمه تخانه ته واو
ده كه ن له هه ره گرنگه كانى شاهينن، به تايبه تى كه تۆ ناوت به

زیره کی رۆیوه، ئیمه بهر له وهی بێینه حیکمه تخانه به ناوه که ت
تۆمان ده ناسی.

سوهیل تۆزی وهستا و شهرمه که ی پتر بوو، پاشان به سه ر
خۆیدا زāl بوو و هاته وه قسه:

له راستیدا نازانم چ بێژم، باشه ده کری بزانه ئه م کچه کی یه و
چ که سه؟

- ئیستا تۆ له وه گه ری ئه و کی یه، ئه و کچیکی خانه دانه و
نایهه وی ئاوا زوو ناوی ئاشکرا بی، تۆ ته نی وه لامی پر سیاره که م
بده وه کاک سوهیل، چی ده لی ئه گه ر کچیك خۆشی بو یی؟ ئایا
بریار ده ده ی بیه داوا ی یاخود نا؟

سوهیل رهنگیکی هی نا و برد و گوتی: ببوورن، من نامه وی
له ئیستادا بریاری هیچ شتیك بده م تاوه کو لی ره ته واو نه بم، جار ی
هیچ قه راریکی ژن هی نا نه نییه خاتو و هیلین، زۆر داوا ی لی بو ردن
ده که م دوو باره.

هیلین تۆزی داما و گوتی: زۆر چاکه کاک سوهیل، وه لی
باشتر بیر له م باب ه ته بکه نه وه تکایه، ئه و کچه هه ژاره چاوه ری ته و
زۆری خۆش ده وی و ده رگیری^(۱) ئه وینت بو وه.

له گهڙ ٿم گوته يه دا هيٺين ڀڙي و سوهه يليش له شويني خويدا
داما و بؤ ماوه يه ڪڇه شني جهسته يه ڪي ڀهق له بهر دهرگا ڪه وهستا،
خه يائي ڀڙي بؤ ٿو مه نزل و جيڳايه ي ڪه پرياسڪه خاني تيڊايه
و چه ند جاريڪ له بهر خويدا گوتي:

نه خير هه رگيز، بؤ هيچ ڪه سي واز له تو ناهينم خانم ڪه م،
هيچ مروڦيڪ ناتواني ٿم بؤ شاييه ي تو له دلدا چيٽ ڪردووه پري
ڪاته وه. له م خه يالانه دابوو قيدار له بهر دهمي په يداوو.

- چي بوو رازي نه بووي سوهه يل؟

+ ها قيدار زراوت بردم، به چي رازي بم؟

قيدار به شوخي وه: ٿاي سوهه يل چؤن دار له به ختي خوت
ده ده ي، چؤن ڪه سيڪي ٿاماده ي شهنڱ و شوخ به نادياريڪ
ده گؤريه وه. ٿهي هاوار بؤ ڪه ڪيمي مهن، بؤ چي پهره ڪ
داوايه ڪي ٿاوا ٿاراسته ي ٿيمه ي هه ٿار ناڪا، خاوهني چ به ختيڪي
سوهه يل ڪه ڪچ ٿاوا ڏينه بهر دهمت.

+ تخوا ڪاتي ٿم شتانه يه قيدار، قوتابخانه م جيهيشتووه توش
ها تووي ڪات زوره، بابو من ده چمه وه ژووري ٿيم گه ڀڙي.

سوهه يل له م مشتومر دابوو له گهڙ قيداردا، له نڪاو دهرگاواني
قوتابخانه ڪه هاته دهنڱ: ٿه مه چيته برا؟ خيرا ليڙه دوور ڪه وه ٿه مه
قوتابخانه يه نه ڪ شيٽخانه، ده ٿي ته واوني ٿاوا له بهر خوته وه هه راته.

+ شتيك ههيه و لييم دهشاريه وه دلارا، ئه مه نه ساغى جهسته يى نيه، چون ماوهيه كى زوره ئاوا ده تبينم. تو ساليكه له حيكمه تخانه ي و ئه م ماوهيه نه بى هيچ كات بيتاقه تم نه ديوى.

- له راستيدا دايكه نازانم چيت پى بليم و چوئى ده برم.

+ نه كا كه سينك له زيانته هه بى كچم؟ پيم بلئ وايه؟

له گه ل ئه م پرسيا ره دا دلاراى جوان دهستى به گريان كرد و رۆندكه كانى به سه ر روخساريدا جوگه له يان به ست و نه رم نه رم به رده بوونه وه نيو كووشى. خاتوو ره عنا كه كچه كه ي به م چه شنه دى به رگه ي نه گرت و خيرا له باوه شى گرت و هه ردوو به يه كه وه له پر مه ي گريان يان دا.

دلارا به گريانه وه: تو بوچى ده گرى دايه؟ خو هيچم لى نه هاتوو، نابينى وا سه لامه تم؟

+ كچه جوانه كه م چوئ نه گريم ئاخو، ليره ئاساييه كه كورپك كچيكي خوشبوئ، وه لى ئه و ده مه ي كچيكي كورپكي له دلدايه ده زانى كه چه نده سه خته؟ ئه گه ر پيى بزنان به هه موويان هه ولى له ناو بردن و كوشتنى ده دهن و دونياى لى ديننه هه ژان، بويه زارت به سه ته و قسه بو هيچ كه سى مه كه. باوكت ماوهيه ك له مه وه ر باسى شه مالى كوره براى ده كرد. ئه و به هيچ شيوازي رازى نابى بتدا به بيگانان، له به ر ئه وه ده گريم ده ترسم شتيكت لى بكن

نازداره کهم. پجات لی ده کهم به پجایه کی دایکانه ژییانی خۆت مه‌خه مه‌ترسیه‌وه و هه‌وڵی له‌یادکردنی بده.

دلارا که هه‌شتا فرمیسکه‌کانی له‌سه‌ر گۆنای وشک نه‌بوو بوونه‌وه به‌م گوته‌یه‌ی دایکی هه‌نده‌ی دی په‌هه‌یله^(۱) پرووی له‌چاوانی کرد و به‌گریانه‌وه گوتی:

به‌لام چۆن دایکه؟! ئاخ‌ر من سالیك زۆر زیاتره‌ تووشی ئەم حاله‌ ته‌بووم، ئیستا چۆن ده‌کرێ ئاوا ئاسان له‌ناوی به‌رم! مه‌گه‌ر خۆت ئاواتی ئەوه‌ت بۆ نه‌ده‌خواستم که کورپکی حیکمه‌تخانه بیی به‌ نه‌سییم دایکه؟! ئەی ئەمه‌ ئاواتی تۆ نه‌بوو؟ ده‌ی ئیستا من ده‌مه‌وی ئەم ئاواته‌ به‌جی بیتم.

+ ئەمه‌ ته‌نی ئاواتی بوو کچم، ئاوات له‌گه‌ڵ راستیدا ئاسمان و ریسمانی جودایه‌. لی‌ره‌ زۆربه‌ی کچان به‌ دلی خۆیان شوو ناکه‌ن ئازیزه‌ کهم، زۆری له‌سه‌ر بێشکه‌وه‌ ماره‌یی‌شی پراوه‌ته‌وه‌، یاخود له‌بری برینداری یان کوژراوی ده‌به‌خشری. ئەگه‌ر واش نه‌بی دیسان باوک و مامه‌کانی بریار ده‌ده‌ن که ئەو بۆ کی بی‌ت، واتا ئەو هیچ بریارپکی له‌ده‌ست نییه‌ کچم. بۆیه‌ تکات لی‌ده‌ کهم ئەو باب‌ه‌تانه‌ له‌یاد بکه‌ و گرنگی به‌ خویندنه‌ که‌ت بده‌، ئاخ‌ر ئاوا غه‌مبار بتبینم دل و جه‌رگم له‌ت له‌ت ده‌بی نازداره‌ کهم. هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌بوو، ئای خودایه‌ هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌بوو کاتی خۆی که زانیم کچی زۆر بۆت نیگه‌ران بووم.

(۱) په‌هه‌یله‌: بارانی لی‌زمه‌ و به‌خوڕ

دلارا به دلی پرهوه گوتی: ئایا حه کیمی مه زن فهرموویه تی
که کچ هیچی له دهست نه بی دایکه؟ له هیچ شوینی شتی وای
فهرمووه؟

+ نه خیر کچم، من خوینه واریم ههیه و کتیبه پیروژه که ی ئه وم
خویندۆته وه، قهت نه مبیستوه حه کیمی مه زن له هیچ ده قیکدا
شتی وای فهرمووبی، ئه مه ته نی داب و نه ریتیکی کۆنی شاهینه
و هیچی دی. پیم بیژه ئه و کوره کی یه کچه که م؟

- هه مان ئه و که سه ی باو کم به برینداری هینایه وه، ئه و
سوهه یله دایکه، سوهه یل یه کیکه له یه که مه کانی حیکمه تخانه
و هه مووان خویشان ده وی. له ژیاندا کوری وا چاک و پاکم
نه دیوه، تا ئیستا سه ری به رامبه ر من و هیلین به رز نه کردۆته وه
دایکه. ئه وه نده به ریزه وه ده دو ی که مرۆ شه رم ده کا پروو به پرووی
بوه ستی. زۆریک له کچه کانی حیکمه تخانه چاویان له سه ریه تی.

+ چه ند سهیره! یانی ئه و کوره ی باوکت هینایه وه مالی قوتابی
حیکمه تخانه بو!

- به لێ دایکه، پيش ئه و کاتیش ئه و دل و دهروونمی داگیر
کردبوو، هه میشه لای من و هیلین باس باسی ئه و بوو، له زۆربه ی
خه وه کاندا ئه وم ده بینی، له کاتیکیدا ته نی ناویم بیستبوو. ئه و
ئه و شازاده یه بوو که له خه یال له کانم بنیاتم نابوو، حه کیمی مه زن
وایکرد پپی بگه م و له گه لی بدویم، له کاتیکیدا پیشتر بینینی ئه وم

به خه یال ده زانی. ئیستا دواى ئه وهى بینیم و خوشه ویستیه کهم
چوویه نیو قوولایی چون ئاوا دهست هه لگرم؟ باشه بۆچی پیشتەر
هه موو ئه م شتانه ت پی نه گوتم؟ بۆچی نه تگوت کچم شوو کردنی
تۆ له دهستی باوک و مامه کانت دایه و تۆ بریار به دهست نی،
تاوه کو کهسم خوشه ویستبا دایه، تاوه کو دلی خوّم مراندبا دایه،
بۆچی نه تگوت بۆ؟

خاتوو ره عنا خۆی بۆ نه گیرا و دوو باره کچه ی خسته وه باوه شی
و ئه م دایک و کچه هه رچی پۆندک هه بوو هه لیان پژانده سه ر
شانى یه کدى تاوه کو ماندوو بوون. دواتر خاتوو ره عنا هه ندی
ئامۆژگاری کچه که ی کرد و چه ند به رچاو پروونیه کی پیدا تاوه کو
بتوانی قوناغ به قوناغ خوشه ویسته که ی له یاد به ریته وه.

دلارای جوان به دلی خوینینه وه چوویه سه ر هه وزه چوار
گۆشه که ی هه وشه و له سه ر لیواره که ی پروونیشته و له گه ل
فرمیسکه کانی دا هۆنراوه ی ده چری:

دایه ی شیرینم....

تۆ که ده تزانی له م نیشتیما نه

ماف خوراو ده بم

بۆچی هی نامت؟

تۆ که ده تزانی چم له دهست نییه و

چه شنى ئالايهك له بهردهم بادا
 هه لكر او ده بم
 بوچى هيىنامت؟
 تو كه ده تزانى....
 ئاوازى عيشق ليىره و له ويىدا
 پر ده كا كاسه م
 چى مرو هه يه له به رامبه روى
 ناشكىنى تاسه م
 وه لى قهت نابى منى كچ هه رگيز
 بو وى راديرم دل و هه ناسه م
 بوچى هيىنامت؟
 تو كه ده تزانى برين و كوشتن
 زولم و زوردارى
 له م نيشتيىمانه چاوه پروانمه
 تو كه ده تزانى
 له باتى خهنده فرميسكى خوينين
 وا ميوانمه
 بوچى هيىنامت؟

دلارا بهم چه شنه له بهر خوځه وه هونراوهی جوړ به جوړی
ده چریکاند و ناوه ناوېش فرمیسه که گهرمه سویره کانی تیکه لّی
ئاوی حهوزه که ده بوو.

هموو له حکمه تخانه هستیان به دلته نگی ئه و کړد بوو.
به رده وام ماموستاکان پرسیاریان له بیتاقه تیه که ی ده کړد و
وه لامیکی وایان ده ست نه ده که وت. رهوشه ن یه کّی بوو له و
کچانه ی که باش له دلارا گه یی بوو، روژیک دهستی گرت و برديه
نیو باغه بچوو که که ی حکمه تخانه و پیی گوت: دلارا گیان،
ده زانم خه میکی قوولت هه یه، بزانه هه ر توّ نی له م نیشتمانه
به م نازاره وه ده ژی، منیش و ده یان کچی دی شاهین نازاری له م
چه شنه مان هه یه و هه بووه، وه لّی ئه م بّی تاقه تیه ت له ناوت ده با
بزانه، پیو یسته زوو خوت هه لّسینه وه هاوړی. عیشق ده ردیکه
ده بّی له گه لّی رابیّی و ته و او، گهر به ته مای چاره سهر بی
خه له فاوی، ده یانی وه کو توّی له ناو برد و هیچ باکی کیشی نه بوو،
بویه رابیّی هاوړی، تکایه رابیّی.

+ رهوشه ن گیان توّ له عیشقه که ش گهړی، ئه م داب و نه ریته
نازارم ده دا. ناخر بوچی ده بّی کچیک که سیکی خوشبوئ بکوژری،
له هه مان کاتدا کوړیک ئه م کاره بکا زوړ ئاساییه و بگره هه ندی
جار شانازیسی پیوه ده کړی؟! ئه گهر قه رار وایه کوشتنیک هه بّی
بوچی ته نیا بویه ک ره گز ره وایه؟! مه گهر ئه ویش وه کو کوره که
مروّف نییه؟ ئه مه کّی یه ئه م جیاییه ی هیناوه ته ئارا؟ من نالیم با

کچ بچي به دلي خوي دلداري و بي شهرمي بکا تيڳهه، قسم له بي شهرميدا نبييه، منيش پيم باشه دايک و باوک له کچ بيچنهوه و نيگاباني^(۱) بن و نه هيلن تووشي هه له بي، چون نه گهر مندال لئي نه پيچريتهوه تووشي چهندين کاري نه شياو دي، به لکو قسمي من له وه دايه که نه گهر کچيکي به سته زمان له دلي خويدا به پاکی که سيکي دانابي چ تاواني هه يه؟ نه گهر نه مه هه له يه که دهی با بو کوره کهش هه له بي! باشه نه وه گريمان هه له يه کی کرد، نايه هه له يه که مروقي له سر ده کوژري؟ له کويي دينداری نه مه هه يه ره وشه ن، پيم بيژه له کوي هه يه؟

- راست ده کهي دلارا راست ده کهي، لي نه م قسانه بو کهس مه که ناگداربه، چون نه وهی من ليت تيده گهم هه موو کهس تيي ناگا، رهنکه بلين دلارا بانگه وازی بي شهرمي ده کا، وه لي من ده زانم که تو مه به ست چي يه، ته ني بو نه وه م هينايه ئيره که پيت بيژم بييه وه سه رخوت، ئاوا پروا رهنکه نه تواني لي ره به رده وام بي. داهاتووي خوت به ده ستي خوت له نيو مه به هاوري. پيم خوشه يارمه تيت بدهم دلارا، تو کچيکي زور جوان و زيره کی، پيم حه يفه ئاوا ژاکاو بي، پيم بلن نه و کوره کی يه؟ به ليت پي ده دم هه موو هه ولي خوم بخه مه کار و رازی بکه م بيته داوات.

+ که سيکم نارد، وه لي نه نجاميکی وای نه بوو، باشر وايه لي بگه ري.

- نانا دلارا، تۆهر له يه كه م ناردندا ئاوا بى هيوابى چۆن ده بى!
 ئه مجاره يان من ده چم، من له گهياندى پهيامدا زۆر شاره زام،
 ده زانم چۆن دلى راكيشم، به منى بسپيره و خه مت نه بى، ده بينى
 چۆن وا ده كه م بتويته وه بۆت.

+ ئاخىر زۆر شهرم ده كه م دووباره كه سيك بنيرم، هه رچه نده
 ناشزانى كه منم، لى له وه يه گومانى بۆم چووبى.

- چه ند سه يرى كچى! به جاريك ئاوا ويړان بووى؟ كور هه روان،
 سه ره تا تۆزيك خويان گران ده كه ن، دلنيات ده كه مه وه من بچم زۆر
 شت ده گۆرم. ئيستا ناوه كه يم بدى ئينجا ئه نجامه كه ي ده بينى.

+ سو هه يل، ناوى سو هه يله.

- هه مان ئه و سو هه يله زي ره كه ي ئيره ده لى؟

+ به لى مه به ستم ئه وه.

- ئه و تۆزى قورسه دلارا، چون يه كه مى ئيره يه و چاوى زۆر
 له سه رن، خۆزگه ئه و نه بايه، وه لى بيخه م به، من ده زانم چۆنى
 بۆ وه رازيم. به يانى پشوو و قوتابيه كانى حيكمه تخانه به ره و
 مال ده بنه وه، له ريگادا هه وى ده ده م سو هه يل ببينم و پى بيژم، تۆ
 ته نى چاوه رييه و دلته نكيه كانت لابه ره.

به يانى ئه و ده مه ي قوتابيان پۆل پۆل ده گه رانه وه مالى،
 ره وشه ن له به ر ده رگا كه چاوه نوورى ده ركه وتنى سو هه يل بوو.

له نكاو پروانی وا سوههیل هات، وه لئی یه کئی له هاوړپیکانی
له گه لډایه و خیرا بانگی کرد.

- کاک سوههیل تکایه کاریکم پیتانه.

سوههیل که ئه مه ی ژنه وت ئاوړی دایه وه، لئی کچه که ی
نه ناسی و گوتی: بفرموون خاتوو، چ کاریکتان هه بوو؟

- دهمه وئ هه ر ئه و دووه مان بین.

له و دهمه دا سوههیل هاوړپیکه ی وهړی کرد و گوتی: بیژه با له
خزمه ت بین.

په وشه ن لئی نزیك بوویه وه و هاته گۆ: هه ست ناکه ی دلّت
زور په قه؟

سوههیل به سه رسورمانه وه: من!

- به لئی به لئی تۆ، باشه پیاوان چوّن ده توانن ئاوا دلّ په ق بن پیم
بیژه؟

+ ببوورن خاتوون، من تۆ ناناسم، له وه یه مه به ست که سیکی
دی بی و وینه ی به من بچی.

- نا نا من باشت ده ناسم، تۆ هه ر ئه و سوههیله نی که ناوت به
یه که م و زیره کی حیکمه تخانه پړوییوه؟ ئه مه ش وای لیکردووی
له خوّت بایی بی و وه لامی خه لکی نه ده یته وه.

سوهه یل به نه رمی و سه رسورمانه وه: به پیچه وانه وه خاتون،
من له خزمه تی هه ر که سییکدا بووم که پوژئی له پوژان پیویستی
پییم بووه، تییناگه م چی پروویداوه و بوچی ئەم قسانه ده که ی و
جه نابتان کیڻ؟

- خزمه ت کردن ئاوايه؟ پوچیک له بهر تو له مه ترسی
له ناوچوون دایه، تو خه ریکه مروقییک له ناو ده به ی و ئاگاداری
هیچیش نی، ئەو مروقه ی هه کیمی مه زن بنیاتی ناوه تو خه ریکه
ده پروخینی.

+ هاوار خاتون چیم کردووه؟ به خوا ئاگاداری هیچ شتییک نییم!
- نامه وی خۆم بناسیتم کاک سوهه یل، وه لی من ئیوه ده ناسم،
کچییک له م حیکمه تخانه یه زور جه نابتانی خوشده وی، به چه شنئ
خوشی ده ویی که ژینی لی شیواوه، حالی تیک چووه و رهنگی
گۆراوه. دلّه که ی به وینه ی په نگر^(۱) سووربۆته وه و خه ریکه
هه ناوی ده برژینی. ئەو هاوپییه کی ئازیزی منه و زورم خوشده وی،
نامه وی ئەم هه موو عیشقه ی ئاوا له ناخی بمینیته وه و به فیرۆ پروا
له کاتییکدا ئیوه هیچ نه زانن و له خه وی غه فله ت دابن، بۆیه خۆم
پئ تاوانبار بوو که هیچی بۆ نه که م، ویستم هیچ نه بی به حالی ئەو
ئاگادار بی و واز له و دلره قیه ت بینی. تو نازانی کچ که یه کیکی
خوشبوئی چۆنه، هه رگیز نازانی چونکه کچ نه بووی.

سوهه ٻيل له گهل ٿم قسانه دا سهري خوى بهردايه وه و
دلته نكيه كي ٿي جگار زور پروي ٿي ڪرد و گوتي: ٿا گادارم خاتون،
ٿا گادارم، وه لي من نازانم ٿو ڪي يه؟

- ٿي گهر ٿا گاداري چون نازاني ڪي يه!؟

+ ده زانم ڪه سيڪي وا ليره هه يه، چون جاريڪي تريش بوم
باسڪراوه، لي نه مزانيوه ڪي يه.

- ٿي چي بلئم؟ هيچ پرسيارتان نبيه ٿيوه؟ ٿه گهر ناتانه وي ههر
بابهت داده خهين و نه من چم گوتووه و نه توش چت زانيوه.

سوهه ٻيل به دلڪي پر له غه مباريه وه: به خودا من شهرمه زارم
به رامبهري، ههر چهنده ته واو ناشزانم ڪي يه، لي خوا ٿا گاداره
هه ست به نازاري دلي ده ڪم و ته زيه تي پي ده چيڙم، به لام خوزگه
ده ڪرا منيش خوشم بوي خوزگه.

- ٿمم، ده و اتان لي ڪرد هيچ ٿه گهر ٿي ڪه نه مين ڪاڪ سوهه ٻيل،
من وامزاني ٿيوه ٿا گادار نيين، ٿه گهر بچو و ڪترين ٿه گهر يش
هه بي ڪاريڪي بو بڪهن ڪاڪه. سويند به هه ڪيمي مه زن ٿو
ده مري ڪاڪ سوهه ٻيل، خه و خوراڪي نه ماوه و خهريڪه له
حيڪمه تخانهش ده رڪري له سهر ٿو عيشقه ي جه نابتان.

سوهه ٻيل به چاوي پر ٿه سرينه وه: تو خوت برپار بده بهريز،
تخوا خوت برپار بده، ٿه گهر من دل به ڪه سيڪي ديڪه وه بي چي

بکەم ئاخر؟ سویند بە حە کیمی مەزن غە مباری ئەوم و دلم بۆی
ژان دەکا، وەلێ چی بکەم؟ دە خۆت بیلێ؟

- تێدەگەم کاک سوهەیل، بیگومان دل تاکە ئەندامی مروڤه
کە لە دەستی خۆیدا نییە، دەبی هەموومان بەهۆی ئەم دلەو
ئازار بچێژین، هەمیشە ئەو کەسانە ی خۆشان دەوین دلیان لای
کەسانی دیکە یە، ئەو کەسانە ی دیکەش دلیان لای کەسانی ترە،
بەم چەشنە تا پۆژی دوا یی هەموومان لە ئازار داین. من تەنێ
دلم بۆی دەسووتی، ئاخر ماوێهە کی گەلێ زۆرە خۆشەویستی
جەنابتی لەنیو سینە ی حەشارداو و وینای داهاووی خۆی
و تۆی کیشاو، ئیستا لەپر دا ئاوا پێی بیژم لەیادی بکە و ئەو
کەسیکی دیکە ی لە دلدا رەنگە هەر شیت بیی کاک سوهەیل.
ئەگەر ئاسایی بیت لاتان من بە جۆریک لە جۆرە کان تیی گە یەنم
کە تۆ دلێ لای کەسیکی ترە، بە لکو ئەویش بتوانی بە تیپەرینی
کات خۆشەویستی ئیو لە سینەیدا کپ کاتەو و وە دەری نی.

سوهەیل کە هیشتا چاوەکانی تەژی بوو لە ئاو گوتی: گەر
کاریکی واکەن سوپاستان دەکەم، لی توخودا لە کاتی تاقیکردنەو
و ئەم بابە تانە نەبی.

زۆری لە گەل بلی، دلی بدەرەو، دووبارە سویندت بۆ دەخۆم
جەرگم بۆی لە تە و لە تۆم پتر خەمە. ئاخر ناتوانم بەرگە ی ئەو
بگرم کەسیک بەهۆی منەو ئازار بچێژی.

- خه مت نه بئى ڪاڪ سوهه يل، به جوړيڪ هه ولى له گه ل ده دم،
هه رچه نده ده شزانم بئ سووده، چون ته و قه رارى خوى داوه و له
خه يال و نه نديشه و هه موو خانه ڪانى لاشه ي نه قش و نيگارى
ئيوه ي ڪيشاوه.

+ خوزگه ده ڪرا ڪاريڪم بوى ڪردبا، لي ئاخر چي له دل بکه م
ها؟ دووباره شهرمه زارم خاتوون، ده ي سويند ده خوم منيش له و
که متر دل پرووسکاو^(۱) نييم، وه نه بئ هه ر ته و له نازار دابي.

- راسته زور ناره حه ته، ڪيشه که ته وهيه که مروڦ شتيڪي
ويست ته وپهري هه ولى خوى ددها تا به ده ستي بيني. بهس توخودا
ڪاڪ سوهه يل کهس بهم بابته نه زاني، خوت ده زاني ئاپرووي
کچ چونه.

+ بيخه م به خاتوون، خوا ئاگادارتان بي.

- سوپاس بو ته و کاته ي پيٽ به خشيم.

له گه ل ته م قسه يه دا رهوشه ن به غه مبارى گه رايه وه،
سوهه يليش گريڪي ته و تو له نيو سينه يدا به رپابوو که خه ريڪ
بوو بيسووتيني و ته و او ي وجوودى بکاته خو له مي ش. ئاخر ته و
دهيزاني ته و ده مه ي کچيڪ عاشق ده بي هه رگيز وه کو ڪوران
ناتواني دهري بري و ده بي تا ماوه بهم نازاره ي سينه ي بتليته وه،

چون کچ هه موو هه وڵ و توانای ئه وهیه شهرم و شکۆی خۆی
 بپاریزی و هیچ کام له ئه ندامانی مالی شهرمه زار نه کا. بۆیه ناخی
 قوولی هه لده کیشا و دهیگوت: هاوار ئه ی عیشق، له سینهی ئه م
 به سته زمانه وهره ده ری و وازی لیینه، ئه و ئازاری ئه ویش بخه
 سه ر دلی من و به هۆی منه وه که س ئازار مه ده. ئاخو چی وه لامي
 حه کیمی مه زن بده مه وه گه ر فهرمووی ئه ی سو هه یل کچیک
 له بهر تو ژینی شیواو ئازاری چه شت. چ بیژم چی؟

سو هه یل به م چه شنه لومه ی خۆی ده کرد و ئه سرینی به سه ر
 خاڤ و خۆلی ریگا که دا ده ر ژاند تا وه کو گه یشته وه مالی. ئه و
 ده مه ی گه یشت خیرا خۆی له ژووره کهیدا ته نها کرد و تاکه
 هاوړی پینووسه که ی بوو که بتوانی دلی توندی ساړیژ بکا
 و ژیری کاته وه، بۆیه هه ر زوو له نیو جانتا کهیدا ده ری کرد و
 دهستی به نووسین کرد:

خۆشت نه ویم....

دلم به ردی چیا ی قه ندیل

به لیدانی سه دان شه پۆل نه رم نابی

گیژه لوو که ی ژانی ده روون

وه های توند کرد

به گرکانی هه زار ئه وین

گه رم نابی

خۆشت نه وئيم....

ئه ئى نازانى...

دئيك نيه له جهسته مدا

وينه ئى فهرش بۆت رابخه م

گولئىكى وا نادۆزمه وه

له خه زانى عومرى لاویم

بيده م له تالى تورپه ت و

دهرگای دلتى پى دابخه م

خۆشت نه وئيم....

له كوئى ده زانى كه چۆنه

حالى دلم

ئه وه ده مانه ئى...

به ره وه سه رچاوه ئى ساف ده چم

له نيو جوگه ئى پر زيخ و چه و

دهرده بمه وه

له وه ده مه ئيدا

بۆ گولّی سووری باو ده چم
 له خاکیکی رهقی تاردا
 وه کو شه ونم
 بهرده بمه وه

خۆشت نه ویم....

له کاتیکیدا

سه رپاکی من کژی زهرده
 ئه و زینده گییه له دلایه
 خۆشی نییه، گشتی دهرده
 به بهرچاوی هه مووانه وه ئه من ده لیم
 که خۆشه ویستی نازانم!
 بهرامبه ر به عیشق و ئه وین
 ئه من ره ندیکی نادانم!

خۆشت نه ویم....

گه ر تۆ گه ره کته ته ناھی

دهی بزانه...

له عیشقی من بوونی نییه

وه کو ته شکیکي سه رگه ردان

له نیو ته شکه وتی ته فلا توون

دیم و ده چم

چ ریگای ده رچوونی نییه

خوشت نه ویم....

خوشه ویستی تو له بو من

وهك مناله

له زهویه کی وشك و بی ئاو

جی هیلرابی...

وهك دره خته

له سه ر کیویکی رهق و تهق

بیجگه له تالی ژه قنه مووت

به ریکی دیکه ی نه دابی.

خۆشت نهویم.....

خۆشه ویستی..

بائتره له منیش و له وان

ئه و ده مانه ی

که ئه ستیران سه ر ده ردینن

نامه وی تۆ خه و زپا و بی

له دیار ژماردنی ئه وان.

ئاھەنگەكەى سۈھەيل و ناشتنى گۈلۈكى سۈور

لە كۆتاييدا سۈھەيل وانەكانى حىكمەتخانىەى بە كۆتا ھيىنا و
مال بە مال ھاۋرئ و خزمانى لە ئاھەنگەكەى بەيانى و پۆشىنى
جلى حەكىمان ئاگادار دەكردەۋە. لەگەل بەرپۆەبەر باس و
خواسى ئەۋەيان دەكرد كە بەيانى ئاھەنگەكە چۆن ئەنجام بدەن و
كام حەكىم وتار بخوینیتەۋە و چ دەنگ خۆشىكى شاھین بانگ
بكەن بۆ خویندەنەۋەى ئاواز و چەكامەكان. جلى حەكىمانى بە
دەستەكانى توند گرتبۈو و بە دايك و باوكى نیشان دەدا و بە
پەرۆشپەۋە چاۋەرپى بەيانى دەكرد كە بپۆشى.

تەۋاۋى قوتابيان خۇيان بۆ ئاھەنگەكە تەيار^(۱) دەكرد و
ئاۋاتيان دەخواست كە لە جىگای سۈھەيل بوونايە. ئەۋ دەمەى
لە ژوورى حەكىمەكان نزيك بوۋپەۋە ناۋى دلارای كەۋتە بەر
گۈئ و لەشۈينى خۇيدا راۋەستا، لەپشتى دەرگاكەۋە بىستى كە
يەكئ لە حەكىمەكان دەيگوت: بەداخەۋە دلارا سەرەتا كچىكى
زيرەك بوو، نەمدەويست كار بگاتە دەرکردنى لە حىكمەتخانىە،
لئ ناچار بوۋين ئەۋە بكەين. ويدهچۈۋ خەمىكى قوۋلى ھەبى

ئەم داماو، ئىدى ئەمە حىكمەتخانەى مەزنە، ھەركەسى لە چەند
تاقى كوردنەوئەىك ھەرەس بىنى ناتوانى لىرە بەردەوام بى.

سۆھەيل لەدلى خۆيدا زانىبووى ئەو كچەى عاشقى بوو دلارايە،
لى كە ئەمەى ژنەوت ھىندەى دى دلىابوو لە باسە كە و دووبارە
بەم ھەوالە ناخۆشە تاسا و خۆشەى كەى لى بووئە نەرەحتى. خىرا
حىكمەتخانەى جىھىشت و وىستى بچىتە دەو جۆبارە كە و لەوى
ھەندى لە خەمە كانى پرەوئىتەو، لى سەراسىمە بوو ئەو دەمەى
تۆزى لە قوتابخانە كە دوور كەوتەو پوانى كچىكى شىن پۆش لە
سووچىكدا لەسەر بەردىكى گەورە روونىشتو و دەگرى.

سۆھەيل چەند ھەنگاوىك لى نىك بووئەو تا بزانى ئەم
غەربەىە چ كىشەىە كى ھەىە ئاوا لەسەر ئەم بەردە پەقە سەرى
وەكۆشى خۆى كرددو و نالە نالىەتى.

ئەو كاتەى تەواو لى چووئە پىش كچە ھەستى پى كرد و
سەرى خۆى بەرز كرددو و چاوە فرمىسكاوئە كانى وەدەرخت
كە دەتگوت دانەى مروارىن لەسەر پوخسارى پەرش و بلاو
بوونەتەو. سۆھەيل كە سەرى كرد و زانى دلارايە لەشوئى
خۆيدا چەقى و خوئى لە دەمارە كانى پەق بوو.

دلارا دواى ئەوئەى تىر فرمىسكە كانى پزانە بەگريانەو ھاتە
دەنگ:

له کۆتاییدا ده‌رۆی و جی‌مان دیلی؟ له کۆتاییدا هه‌موو خه‌ون و ئاواته‌کانی ژيانم ده‌روخینی و ده‌یکه‌يته پووشیك به‌دهم بادا؟ هه‌یج به‌زه‌یه‌یه‌کت به‌م هه‌موو فرمی‌سکانه نایه‌ته‌وه که ئیستا به‌ئاشکرا ده‌بینی له‌به‌ر تۆ ده‌رژین؟! ئاخ‌ر ده‌بوا‌یه ئه‌م فرمی‌سکانه له‌خۆشیدا ر‌ژابان کاک سو‌هه‌یل. بۆچی ده‌بی هه‌میشه فرمی‌سکی کچه‌کان به‌ناره‌حه‌تی و به‌گه‌رمی بی‌نه‌خواری؟! ئیم‌رۆ له‌حیکمه‌تخانه‌ده‌رکرام، ئیدی هه‌یج شتی‌کم نه‌ما بۆی بژیم، ئه‌و حیکمه‌تخانه‌یه‌ی ئاواتی مندالیم بوو ته‌نی سالی‌ک و شتی‌ک تو‌انیم به‌رده‌وامی پی‌بده‌م و به‌قوربانی تۆم کرد. ئه‌و دله‌ی له‌هه‌موو شتی‌کم به‌نرخ‌تر ده‌زانی و هه‌میشه له‌نیو‌بیستانی ته‌ماته‌کاندا خه‌یاڵم ده‌کرد به‌شازاده‌که‌می به‌خشم، پی‌شکه‌شی تۆم کرد و کردمه‌قوربانی له‌ری‌ی تۆدا.

ئاوی چاوه‌کانم که بۆ هه‌یج شتی‌ک نه‌مده‌رژاندن و هه‌میشه وینه‌ی مرواری له‌نیو‌گلی‌نه‌ی چاومدا ده‌شاردنه‌وه ئیم‌رۆ هه‌مووم له‌رێگای تۆدا ر‌یش‌ت. ئه‌و شو‌رشه‌ی له‌گه‌ڵ هیلیندا ر‌یکم خست و ژینی خۆم پی‌خسته مه‌ترسیه‌وه ئه‌م‌رۆ له‌رێگای تۆدا پرو‌خاند‌م و ته‌نی تۆز و خۆله‌که‌ی ماوه. ئه‌وه‌ی لام ماوه ته‌وه ته‌نی رۆحه، گه‌ر ئه‌ویش ده‌به‌ی بی‌به کاک سو‌هه‌یل بی‌به.

پیم بلێ چی دیکه‌ت لیم ده‌وی ها؟ چیت ده‌وی کاک سو‌هه‌یل تاوه‌کو رازی بی؟ سویند به‌خوا هه‌یچم نه‌ماوه هه‌یج. له‌خۆت نا‌پرسی که ده‌بی چی ئاوی له‌منی‌کی شه‌رمن کرد‌بی که ئیستا به‌م بو‌یریه‌وه قسان بکه‌م!

سوههیل له گهڵ ئەم قسانەدا ئاگر له جەرگی بهربوو، ههستی دهکرد خهريکه لهشوينی خۆیدا دهتاوێتهوه، دلی ببوویه دڵۆپێك ئاو و له چاوهکانیدا دههاته دهري. ههستی به شەرمهزاریهکی ئیجگار زۆر دهکرد، لهشوينی خۆیدا چهشنی بهردیکی بی جووله وهستا بوو و دهگریا و تهنی گویی گرتبوو.

دلارا دهستی پیکردهوه: ئەوه دهسگری دڵ رهق! تۆش دهزانی گریان چی یه، تۆش وشه ی گریان بیستوو، وهکو من عاشق بووی؟ نا نا درۆیه درۆیه، ههڕگیز ئەو خۆشه و یستیه ی من بۆتم ههیه ئەو نایب بۆت و تۆش ناتب بۆی. ئەو عیشقه ی من دهبی له کتێبه کاندا بنوسرێتهوه، له میژوودا تۆمار بکری و بکری به فیلم و ههموو جیهان لێی پروان.

سوههیل به گریانەوه: بمبوورن، تکایه بمبوورن، ئیوه ههڕچی بڵین حهقی خۆتانه خاتوون، وهلی تکایه ههڵسه و برۆ مالهوه، سویند به حه کیمی مهزن دڵم پر بووه له خوین، تکایه خاتوون ههڵسه و برۆ مالی، نزات بۆ ده کهم خودا یارمهتیت بدا و من له بیرکه ی، له مه و دوا نامبینی بۆیه زوو له یادم ده که ی دڵیابه. ئیوه که سیکی خانه دان و چاکن، دڵنیا م له وه ی که سی زۆر له من باشتەر و چاکتر چاوه ری ئیوه یه، له گهڵ منیکی خراب و بی دڵدا ههڕگیز دڵخۆش نابن خاتوون. من نازانم عیشق چی یه، نازانم که سیك که سیکی خۆشبو ی چۆنه، من مروڤیکم به دوا ی هه وه سه کانمه وه م، تکایه منتان نهوی تکایه.

- ناراست مه به، ناراست مه به، ده ته وی بهم گوتانه وام لیبه کی
له یادت بکه م، هه رگیز نه مه پروونادا هه رگیز.

+ باشه خاتوون ئیوه ته نیا هه لسن برۆنه وه، ئاخر لیره خه لکیک
ده مان بینئ و هه زار قسه مان له سه ر ده کری، تکایه له پیناو
منیکی خراپه کاردا شهرم و شکوی خوتان مه خه نه مه ترسیه وه
خاتوونی به پرئ، بالا گه ردانت^(۱) ده بم وامه که ن. نه وه من ده پرۆم و
تکایه ئیوه ش له دواي من هه لسن.

له گه ل گوتنی ئه م قسه یه دا سوهیل پشته ی له دلارا کرد و تک
تک فرمیسه که کانی له سه ر پروخساری داده به زین. له نکاو له دواوه
دلارا به نه رمی بانگی کرد: کاک سوهیل...

سوهیل چاوه کانی سپرین و ئاوړی دایه وه: به لئ خاتوون.

- ده پرۆی؟

+ به لئ ده پرۆم.

- ده پرۆی و عیشقیکی پاک له گه ل خوتدا ده پرووخینی؟

سوهیل هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و گوتی: نه خیر ده پرۆم
و مروقیک دروست ده که م.

دلارا که له بری چاوه کانی هه موو نه دنامه کانی جهسته ی ده گریان
گوتی:

(۱) بالا گه ردان: که سیکه خوی بگیړئ به ده وری یه کییدا.

بیر له وه بکه وه کچیکی نیو بیستان، کچیکی حیکمه تخانه ی
خاوه ن ئه و په پری شهرم و شکو له بهر تو ژینی خو ی خستوته
مه ترسی و هاتوته ئیره ده گری، هیچ باکیکی به وه نه ماوه که
رهنگه ئیستا یه کئی له ناسیاوانی بیینی و قهراری کوشتنی
دهرکری، نه توش ئاوا جیی ده هیلی؟!

+ ئه ی هاوار خاتوون، ئاخر بو واده که ی بو؟ ده مرمر سویند بی
ده مرمر له خه می ئیوه. به هیزبن خاتوون به هیزبن، دلنیا به خودا
یارمه تیتان ددها و له یادم ده که ن و ئه و خو شه ویستیه ده مری.

- خو شه ویستی نامری کاك سوهیل خو شه ویستی نامری،
رهنگه ئه مه دواين گفتوگو مان بی گویم لی راگره. ده زانی ئه و
ده مه ی تو ده پروی و پیوار^(۱) ده بی ده بمه تاریکی و کوفر، ته نانه ت
ئه و ده مه ی هه وره کانیش شریقه و گرمه یانه و نه قش و نیگار یك
چی ده که ن له نیو ئه وانیشدا وینه ی تو ده بینم. پیم بیژه تو بوچی
وا درنده ی بوچی؟

+ درنده نییم، سویند به حه کیمی مه زن درنده نییم عاشقم،
ئاخر هه رچی ته ری لاشه مه وا چه شنی مه نجه لیکی سهر ئاگر له
کولان دایه، ئاخر خاتوونی به ریز وام لیها تو وه وه کو نالی بلیم:

بو گریه یی تو رهنگه منیش هینده بگرییم

گوهه ر برژینین به بوله ندی قه د و بالات

ئاخر گهر درنده بم ئەو فرميسكانەم لە كوێ بوو؟ درنده چووزانی
بگري. دەزانی كه ئەو فرميسكانەت دەبينم بەچەشنی گڕ دەگرم كه
هەر خودا دەزانی چيم لیدی، هەر ئەوەندەم پێدەكری كه نزات بو
بكهەم و وینەى مام هیمن بلیم:

كه فرميسكم لەسەر پوخساری كیزی دلشكاو بينی
گوتم یاخوا لەسەر سورگول نه بینم شه و نمیکى تر

پیم بلی بۆچی ئاوا هەموو ژینی خۆت خالی کردۆتەو هە لە یهك
مروڤدا؟

- ئاخر ئەو مروڤه‌ی تۆ دەیلیی هەموو ژیانه، من هەموو ژیاڤ
لەنیو ئەو مروڤه‌دا دەبینم.

هەردوو لەنیو ئەم گریانە داوون، ناوہ ناوہ سوھەیل كه
دەیهه‌ویست برۆا دلارا لەدواوہ بانگی دەکرده‌وہ: تخوا سوھەیل
مەرۆ ژینم مەشیوینە، تخوا بێ کەس و تەنیام مە کە. لە گەڵ ئەم
گوتانەدا دووبارە سوھەیل دەوہستا و سەرتاپای ئاگری دەگرت.

لەنكاو سوھەیل روانی وا مروڤه‌ی كى ئاتەشى بەرەو پرویان دی
و چەکیكى برنەوی لە دەستایه، دلارا هەر كه لە مروڤه‌ی كەى روانی
ترس و لەرزینیكى بێ ئەندازە پرووی تیکرد. سوھەیل پەشوکاو
گوتی: ئەمە كى یە دلارا؟ پیویستە خیرا لیڤە دوورکەوینەوہ.

دلارا ده می ته ته له ی کرد و چ قسه ی بۆ نه گوترا، ههر هینده یان زانی پیاوه که گه یشته سهریان و چه که که ی لی پراکیشان و دهستی به هاوار کرد:

ئهمهت ده ویست دلارا ها؟ ده تهه ویست ئاوا بی شهرم و ئابرو بی و ره گه ل کوران بکهوی بویه له مالی خۆت دانه ده نیشتی و داوای حیکمه تخانهت ده کرد. شهرت بی ته گهر پیاویم نه هیلم بچیته وه ماله وه به ساغی، ههر ده بی ته مړۆ ته رمه کهت بۆ و سو بچیته وه، بۆ ته وه ی بزانی ته گهر ته ویش بی شهره فیه ته و برا کانی بی شهره ف نیین.

دلارا له گه ل بیستنی ئهم قسانه دا هینده ی دی له رزی هاتی و زۆر به توندی ده گریا و به گریان وه بانگی سوهه یلی ده کرد: کاک سوهه یل تکایه شتیک بلێ کاکه، پیتی بیژه که هیچمان له نیواندا نییه، سویند به خوا ده مکوژی سوهه یل ده مکوژی.

سوهه یل خیرا هاته دهنگ: ببوورن برا ئیوه به هه له تیگه یشتوون، ئهم خاتوونه لیڤه کیشه یه کی هه بوو و ده گریا، من ته نی هاتم بزنام کیشه که ی چی یه و ههر ته وه ند، دلنیا بن ئیوه بابه ته که تان به هه له لیک داوه ته وه.

+ منال هه لده خه له تی نی بی ئابروو، سویند به خوا له شوینی خۆت بجوولیی رهقت ده که مه وه، ئیوه فیرن که کچان هه لده خه له تی نن و

دواتریش به فیلیک ده تانه وی خوتانی لی دهرکن. نه گهر تۆزیک
پیاوه تی له لاشه مدا بی نایه لم ئیمړۆ بوی دهرچن.

ئیدی کابرا دهستی به هات و هاوار کرد و به هه موو هیزی
دهنگیه وه جنیوی ئاراسته ی سوهیل و دلارا ده کرد، ورده ورده
خه لکی له هه راکه نزیک ده بوونه وه و سهیری دیمه نه که یان ده کرد
بزانن چی پرووده دا، کابراش که خه لکه که ی ده دی هینده ی دی
دهینه پاند و تفهنگه که ی جاری به ئاراسته ی سوهیل راده گرت و
جاریکی دی به ئاراسته ی دلارا. سوهیل به رده وام دهیه و یست
پروونکردنه وه بدا، وه لی خه لکه که و کابرا ژاوه ژاویکی وایان چی
کردبوو که دهنگه که ی نه ده گه یی، له ملاوهش دلارای لاو به رده وام
هارژنی گریان ی بوو به پرووی سوهیل و خه لکه که دا و دهیگوت:
ئه ی هاوار شتیک بکه ن ئه م پیاوه ده مکوژی، کاک سوهیل توخودا
نامه وی بمرم، ئاخر دایکم شیت ده بی من شتیکم لی بی، سویند به
حه کیمی مه زن شیت ده بی، له بهر خۆم نا له بهر دایکم تکایه.

خه لکه که ش هیندیکیان سوهیل یان ده ناسی و بهرگریان لی
ده کرد که ئه و له و مرویانه نییه کاریکی ناشیاو نه نجام بدا و ئه م
بابایه بوختانی بۆ هه لبه ستووه، لی هیندی له وانه ی نه یان ده ناسی
له گه ل کابرا دا قسه ی ناشیاویان پی ده گوت و به مرویه کی
به دره وشت و ناجسن^(۱) ناویان دینا.

لهم ژاوه ژاوه دابوون پیاوئیکی ریش سپی هاته پئیشی و
خه لکه که ی بیده نگ کرد و هاواری کرد: هه مووتان بیده نگ بن،
تۆش کابرا تفهنگه که ت دانئ، پئویسته بزانی چ ی پروویداوه و
گوئ له هه ردوولا بگرین بهر له وه ی بکه وینه هه له وه.

کابرا دووباره نه پراندی: ئاده ی لاچۆ پیره پیاو، ده تهوئ بهرگری
له که سانئیکی به دره وشت بکه ی به م ته مه نه ته وه، خیرا له وئ
لاچۆ تاوه کو به فیشه کئک ساردم نه کردوویه وه.

پیره پیاوه که پرووی تیکرد و هاواری کرده وه: ریزی خۆت بگره
کابرا، من سه روک هۆزئیکی ئیره م و گهر ئه مجاره فزه ت لیوه بی
به رامبه رم هه موو گیانت ده شکینم، ئاده ی خه لکینه وهر نه پئیشی
بزانین حه ق به کئ یه.

کابرا که بیستی سه روک هۆزه تۆزئک ترسا و قسه ی نه کرد،
لی هیشتا لووله ی تفهنگه که ی له سه ر دوو لاوه که لانه دابوو.

پیره پیاو پرووی تیکرده وه: ئاده ی پیم بیژه چیت له مانه دیوه
ئاوا ده تهه وئ بیان کوژی؟

کابرا به توو په ییه وه: هیشتا هیچم نه دیوه! به یه که وه لییره
گفتوگۆیان بوو، خوا ده زانی له که یه وه په یوه ندیان داناوه و ئاوا بو
ژوانی یه کدی هاتوونه ته دهر. من مامی کچه م و حه قمه وه ده نگ
بیم و سزایان بده م.

دواتر پياوه پيره که پرووی له سوههیل کرد و گوتی: راستم پی
بلی چیت ده کرد له گهل ئەم کچه؟

سوههیل به په شوکاویهوه: من قوتابی حیکمه تخانه م مامه
گیان، به یانی ئاههنگی ده رچوونمه و له ژووری له گهل به ریوه بهر
و ماموستا کان خه ریکی ریڅخستنی ئاههنگه که بووین، له کاتی
هاتنه ده ره وه ئەم خوشکه یه م لیږه یینی له سهر ئەم بهرده ده گریا و
کیشه یه کی هه بوو، ته نی بو ئەوه چوومه پیشی بزائم چ کیشه ی
هه یه و پی بیژم پرواته وه مالی. زوربه ی خه لکی شاهین من
ده ناسن. هو خه لکینه ئەوه منم سوههیل، ئەم بابا نه ناسراوه
ریگامی گرتوه و ده یهه وی به زور تاوانبارم بکا. مه هیلن برایه ک
له براکانتان بهم چه شنه زولمی لی بکری.

ئهو دهمه ی خه لکه که ناوی سوههیلان بیست هه موو تیڅرا
به رگریان لی کرد و کابرایان به زالم و زوردار ناوهینا، چون
زوربه یان ناوی سوههیلان ژنه وتبوو، یاخود منداله کانیا
لای ئەو خویندبووی. له م کاته دا پیاوه که روانی بابه ته که له
به رژه وهندی ئەو ناگوزهری، خیرا بهر له وهی خه لکه که بیڼه
پیشی به برنه وه که ی نیشانه ی له سهری دلارا گرت و پلی پیوه نا.

ئه مجاره یان تفهنگه که ی به ئاراسته ی سوههیل سووراند، لی
خیرا قیدار به روخساریکی دزیو و لاترڅه و چه پیچ^(۱) هاته بهرده می

(۱) لاترڅه و چه پیچ: بریتیه له شتی ناریکی نابار

و کابرا له ترسان پشتاو پشت بهربوویهوه. خه لکه که هیندیکی رایان کرد بهرهو جهسته خویناویه کهی دلارا و هیندیکی دیش بهرهو کابرا هیرشیان برد بو ئه وهی رانه کا و له چنگیان دهرنه چی. ئیدی جه نجالی و هات و هاواریک له ویدا سه ری هه لدا که ده تگوت رۆژی حه شره و کهس گوته ی کهس ناژنه وی. دلارای جوان له گه ل فیشه که که دا میشکی پژابوو، عه زیه شینه که ی له نیو خویندا سوور بوو بوو، خه ریک بوو دوایین هه ناسه کانی ژینی به ری ده کرد و خوینه سووره که ورده ورده جهسته سپیه که ی دهنه خشانده. یه کهم جار بوو ببینم رهنگی سوور له گه ل شیندا هینده دزیو بی. یه کهم جار بوو ببینم رهنگی سوور به سه ر په ریه کی سپیدا بکری ئاوا ویران و نارپکی بکا، ئاخه هه میشه رهنگی سوورم پی جوان بووه ئه و دهمه ی له گه ل رهنگه کانی دیدا ئاویتته ده بی، لی ئه و کاته ی جهسته ی دلارا ئاوا له خویندا گه وزا، ئیدی من له سوور هه لده هاتم و نه مده ویست له گه ل هیچ رهنگیکی دیدا تیکه لی بکه م.

سوهیل که ئه و دیمه نه ی بینی وه کو شییتیک له نیو ئاپورای خه لکه که دا ده هات و ده چوو، که سهیری ئه م جهسته خوینینه ی ده کرد له تاواندا نهیده زانی به کام لادا پروا و پرو له کو بی بکا. خوینه سووره که ی دلارا ورده ورده ده چوو یه نیو خۆله نه رمه که و ریچکه ی دروست ده کرد. کی ده لی چه ند گول و سه وزایی و دره ختی به رز به م خوینه ئاو نه دراو ن؟ کی ده زانی به لکو ئیستا ئه م خوینه ریچکه ی به سته بی بو بیستانی ته ماته کان و هه زاران

ته ماته ی سوور بهم خوینده ی دلارا هاتبنه بهرهم، هه زاران
خونچه بهم خوینده کرابنه وه، هه زاران لق و پۆ و چووز^(۱) تامی ئەم
خوینده یان کردبی و هه لیان مژیبی.

سوهیل له شوینی خۆیدا تاویک به چۆکدا کهوت و خه ریک
بوو له بهر ژانه سهر میشکی بێته ده ری، له پردا بهرگهی ئەم
دیمه نه ی نه گرت و هه لسا یه وه و رایکرد. خۆشی نه یده زانی به ره و
کوئ راده کا، لی به هه موو توانایه وه رایدیه کرد و ده یهه ویست ئەم
ئازاره به شیت بوون و راکردن وه ده رنی له سینیه ی. هینده ی زانی
خۆی له بهرده م حیکمه تخانه دا دۆزیه وه، ویستی به چیته ژووری و
له بهر ده رگادا قیدار وه ده رکهوت و گوتی: مه رۆ ئیره سوهیل.

سوهیل به بی ئەوه ی هیچ بلی خۆی لی لادا و چوویه ژووری،
ئه سلنه خۆشی نه یده زانی بۆچی هاتوته ئیره، وه لی دیاربوو که
زۆر شیوابوو. دووباره قیدار له دواوه بانگی کرده وه: ده لیم مه رۆ
ئیره سوهیل، خیرا برۆ ده ره وه. کاریکی خراپ لی ره روویداوه
کا که، به قسه م بکه و برۆ ده ره وه.

سوهیل به قسه ی قیداری نه کرد و به دوا ی ئەو ژوورده دا
ده گه را که لی ده مایه وه، هینده ی زانی خۆی له بهرده م ژووری
به رپۆه به ردا بینیه وه و ده سکی ده رگا که ی گرت و رایکیشا، وه لی
نه بوویه وه. دووباره رایکیشایه وه و هه ر نه کرایه وه، دیاربوو له و

دیو گالەیان دابوو. ئەمجارەیان بە توندی پالی پێوەنا و دەرگا کە
کرایەو، وەلێ چی بینی! دووبارە سوهەیل لە شوینی خۆیدا
رەق بوو کە پروانی وا حە کیم مورادی بەرپێوەبەر هەر لەسەر
کورسیە کە ی خۆیدا چەقۆیە کی گەورەیان لەسەر دلی چەقاندوو
و کراسە کەیان لە خۆیدا رەنگین کردوو.

سوهەیل کە ئەمە ی بینی هەموو گیانی کەوتە لەرزین و
خێرا پیاویک لەدواوە ی دەرگا کە ی داخستەو و چەقۆی لەسەر
بەربینی^(۱) سوهەیل دانا و گوتی:

لە کاتی خۆیدا هاتی هاوڕی، سویند بە حە کیمی مەزن
دەنگت لیۆه بی سەرت لە لاشەت جیا دە کەمەو، لەمڕۆ بەدواو
حیکمەتخانە هی ئیمە یە و ئیو و حە کیمە کۆن و بەسەرچوو کانتان
هیچ مافیکتان لێرە نامینی. زۆرمان داوا لە حە کیم موراد کرد
حیکمەتخانە بداتە دەستی ئیمە و دەست لە بەرپێوەبەری هەلگری،
لی قەبوولی نە کرد و ئەمە سەرەنجامە کە ی بوو. باش بزانه کە
حە کیمە کانی تریش ئە گەر نە کشینەو لەمە خراپتریان بەسەر دی.
ئێستا چەند دانە یە کیان خەریکی وانە گوتنەو و ئەوانە ی تریشان
بەفیلی داوەتیک رەوانە ی دەری کردوو. بەر لەو ی بگەنەو ئێرە
تەرمە کە ی تۆش لە تەنیش حە کیم موراد دادەنیشین و لەسەر
پارچە کاغەزیک دەنووسین: من ناوم سوهەیلە و ئیمڕۆ لەسەر

(۱) بەربین: قورقوراکە لە دیوی دەرەو

کیشیه کی کومه لایه تی به دهستی خۆم چه کیم مورادم کوشت و دواتر خوشم له ناو برد. ئه مهت پێ چۆنه هاوړی ها؟ وای وای که خوشه، بۆ کوشتنی دانه یه کیان هاتبووین و دوویان پێوه بوون.

سوهیل له ژیر دهستی جه لاده که دا هه موو گیانی ده له رزی و خه ریک بوو له هۆشی خۆی ده چوو، ئاخو ئه و هیشتا به خۆی نه هاتبوویه وه و جهسته ی خویناوی دلارا له بهر چاوه کانی بوو جهسته یه کی دیکه ی به دوا دا هات. ده بهه ویست زاری بکاته وه، لێ هیچی بۆ نه ده گوترا و ته نی ده له رزی و جهسته ی سپی سپی هه لگه را بوو. له و ده مه ی جه لاده که چه قۆکه ی نزیکتر کرده وه له ملی و ویستی بیبرێ خیرا قیدار له ژووری له شیوه ی ماریکی گه ورده ها هیرشی هینا و کابرا زیره ی کرد و هه لهاته ده ری. دواتر قیدار هاته وه سه ر شیوه که ی خۆی و گوتی: خیرا سوهیل لێره برۆ، سویندبێ ئه مجاره چه قم پیت دا نییه، ئاخو کار ژیریکه هاوار ده که م مه چوویه ژووری هه ر ده رۆی، وه ره وه سه رخۆت خیرا، وه ره وه سه رخۆت کاکه بهر له وه ی که سیك بیته ژووری لێره برۆ. سوهیل له گه ل ئه م هه موو هاواره ی قیدار دا هیشتا له شوینی خۆیدا ره ق بوو بوو، پێیه کانی نه ده جوولان و ته واو شیوا بوو. ئه و ده مه ی سه یری ته رمه که ی ده کرد هینده ی دی ترس و په شوکان پرووی لیده کرد. دووباره قیدار هاواری کرده وه:

ئه ی خودایه تووشی چی بووم ئه ی هاوار، ئاخو له بهر مامۆستای گه وrehمان دانیال نه بی که وه سیتی بۆ کردووم ئاگادارت بم من چ

حهقم به تۆ و هاورییه تی تۆدا ههیه، کاکه برۆره ده ری و تووشی
کیشه مان مه که.

له نکاو سو هه یل وه ده نگ هات: ریگای مالی نازانم، خه ریکه
سه رم ده ته قی و نازانم پییه کانم به کام ئاراسته بجوولینم قیدار.

+ من ده رۆم و له دوام وهره، ته نی له دوام وهره ده تگه یه نمه
مالی، هیچی هه له نه که ی سو هه یل له شوینکه وتی من زیاتر.

ئه و رۆژه قیدار به حال سو هه یلی گه یانده وه مالی که هیچ هۆشی
له سه ر خۆیدا نه بوو، چه ند جار یك له ریگا که دا به ملاو لادا ده که وت
وه ه لده نگوت^(۱)، ئه وه ی دیبای له ره نگه په ریوه سپیه که ی ده ترسا
وه ه لده هات.

ئیدی سو هه یل که وته ژیر جیگا و چه ند رۆژ یك بوو بنه ماله که ی
به ته مای ژیا نی نه بوون. باو کی چه ند دکتۆری هی نا بوویه سه ر بۆ
ئه وه ی چاره ی بکه ن و هه لسه یته وه، لی سو هه یل به چه شنی شیت یك
ناوه ناوه ده ی نا لاند و زۆر جار یش له خه ودا زی ره ی لیوه ده هات
و هه موویانی راده په راند. ئیدی قسه و باس له ئاهه نگه که ی
سو هه یل له گۆر ی نه ما و له نیو شاردا مشت و مړ و ئا زا وه سه ری
هه لدا له سه ر کوشتنی له نا کاوی حه کیم موراد و که سوکاره که ی
داوای دۆزینه وه ی بکوژه که و خوینه که یان ده کرد.

هه ر له م ماوه يه ی که سوهه یل له ژیر جیگا بوو حیكمه تخانه ی
 مه زن هه ره سی هیئا و به فه رمانی پادشا ده رگا که ی گالّه درا
 و قوتابیه کان به سه ر حیكمه تخانه کانی دیکه دا دابه ش کران.
 به داخوه ئه و قوتابخانه مه زنه ی ساله های سال بوو له شاهیندا
 ده یان حه کیمی په روه رده ده کرد ئیمپرو که سانیک ی توندپه و به ره و
 دارو و خانیان برد و هه ره سیان پی هیئا. دوا ی لیکو لینه وه یه کی زور
 و شکات کردنی حه کیمه کو نه کان له بزوتنه وه ی سه رخه رانی
 حیكمه ت، ده رکه وت که حه کیم ناسر و چه ند ها وه لیکی پیلانی
 ئه م کوشتنه یان دانا وه، چون حه کیانی دی ئه وه ی خه ریکی وانه
 وتنه وه بوو ئه وه ی تریشی به فیّل بو دا وه ت برا بوون و ته نی چه ند
 که سیکی کو مه له ی حه کیم ناسر له ژووری ما بوونه وه. دوا ی
 چه ند دانیشتنیکی دادگا بریار درا حه کیم ناسر و چه ند ها وه لیکی
 له سیداره بدرین و ئیدی باس و ژا وه ژا وه که ی شاهین ورده ورده
 خاموش بوویه وه. له دوا ی ناسری حه کیم کو مه له ی سه رخه رانی
 حیكمه ت ئه و به هیزیه ی جارانی نه ما و زورکه س لییان
 کشایه وه، له گه ل ئه م لاوازیه شیدا کو مه له که په رته وا زیه یان
 تی که وت و بوونه چه ند تا قم و ده سته ی جیا جیا له یه کدی.
 هه ر ئه م کو مه له خراپه وای کرد بوو له شاره کانی دی که ناوی
 حیكمه تیان ده بیست راسته وخو خه لکه که هزی به لای کوشتن
 و بریندا ده رویی. وه لی خراپ بوون و لادانی گروو پیک یان چه ند
 که سیك هه رگیز مانای خراپ بوونی حیكمه ت و حیكمه تخانه

نييه، وهك چۆن له هۆزىكدا خراپ بوونى چەند كەسيك ماناى
خراپ بوونى هۆزه كە نييه. له كۆتاييدا دەرکهوت ئەمانە له شار
و لاٲاتانى دەرەوه كۆمە كى دەكرين بۆ ئەوهى حيكمەت و ئاين
له بەر چاوى خەلكيدا قىزەون بكەن و زانست له شاهيندا نەهيئن.
دلاى جوايش بەرهو جيهانه بالا كەى تر هەنگاوى ناو له دواى
خۆيه وه چەندين حيكمەتخانهى بۆ كچه كان جيھيشت، ئيدى له
شاهيندا تاوه كو ئيمرۆ چەندين حەكىمى كچ هەلكەوتوون و له
قوتابخانه كان خزمەت دەكەن.

سوهيل نزيكەى مانگيک له مالى نه چوويه دەرئ تاوه كو
ورده ورده بەرهو باشبوون رۆيى و دل و هۆشى هاته وه جيگاي
خۆى، لئ هەر جارى جەستەى خويناوى دلاى به بير دهاته وه
له پرّمەى گريانى دەدا. ورده ورده هەولئ دەدا تيکەلئ خەلك و
هاورپياني بيته وه، به تايبەت هاورپيكانى حيكمەتخانهى زوريان
خۆشدهويست و ناوه ناوه سەريان ليدهدا.

رۆژيک ئەو دەمەى بۆ پياسە چووبوويه دەرئ، لەژير يە كيک
له درەختە كانى دەو جۆبارە كە نامەيه كى بۆ يە كيک له هاورپيكانى
نووسى كە له پرياسكە خاتونە وه نزيك بوو، بۆ ئەوهى هەوالئ
خاتوو پرياسكە بزائى و لەو ماويه دا خۆى كۆكاتە وه بەلكو
بتوانئ بچيته داواى، لئ ئەو دەمەى نامە كەى گەيى و هەوال
هاته وه كە پرياسكە خان شووى كردوو دهووبارە جەرگى سوهيل

زیوال زیوال^(۱) و پاره پاره بوویه وه و گه پرایه وه دۆخی جارانی.
 بهرگه ی ئه م هه والهی نه گرت و خیرا رای کرده سهر کانیه که،
 وه لی چی بینی! چاوی به هیلالی قوتابی ئازیزی که وته وه
 که چهند سال بوو نهیدیوو، لی له تاوی خاتوو پریاسکه و
 ئازاره که ی سینه ی بهری به هیچ لایه کدا نه بوو، چه شنی شیتیک
 له ویدا هاتوچۆی بوو.

هیلالی سوور له گه ل دوو سی دانه له هاوړیکانی له
 دهو روبه ری کانیه که پرونیشتبوون و دیاربوو له بابه تیکی
 گرنه دهوان. ئه وه دهمه ی چاویان به سوهیل کهوت که
 جووله و هاواری سهیر سهیری ده کردیه کی له وان گوتی: وایزانه
 لیره هه لسن باشه هیلال، ده لین شیته کان دهست ده وه شینن و
 به هیژیشن. ئه گهر هیرش بینی رهنگه به هه رسیکمان بهروهستی
 نه یهین. هیلال هیندیکی سهرنج دا و مرویه سهیره که ی لا غه ریب
 نه بوو، تۆزیک لی چوویه پیش و سهرنجه که ی چرتر کرده وه و
 بۆی ده رکهوت که ئه مه ماموستا سوهیله ئاوا چه شنی شیتیک
 له دهو ری کانیه که ده سووړیته وه و خیرا دواندی.

+ سلاوت لیج ماموستا، ئایا ئیوه باشن؟

سوهیل له گه ل قسه که ی هیلالدا ئاوری دایه وه و سهرنجی
 له میرد مندا له که دا، ئه گه رچی هۆشی له سه رخۆی نه بوو، وه لی

هیلالی به زوویی ناسیه وه و له به رامبه ریدا رهق راوه ستا. خیرا
یه کئی له هاوړیکانی هیلال که ناوی جه مال بوو له دواوه هاواری
کرد: ئه مه چی یه هیلال ئه م شیتته هاوړیتته؟ ئه وه له که یه وه
هاوړیتته شیتانیش ده که ی نه مان زانیوه؟

هیلال سهیری جه مالی کرد و گوتی: ئه وه ماموستا سوه یله،
کاتی خوی له لایم ده خویند، ئه و شیت نه بوو به لکو ماموستایه کی
زور زیره ک بوو، نازانم چی لی به سهر هاتووه، چون ماویه کی
زوره نه مدیوه!

جه مال هاته وه دهنگ: هه مان ئه و سوه یله سهر لی شیواوه ی
حیکمه تخانه ده لئی؟ وای وای حه کیمی مه زن چون توله ی لی
کردوته وه دوا ی ئه و بوختانه مه زنه ی به حه کیمی گه وره مان
ناسریان کرد و به تاوانباریان له قه لثم دا، ئاده ی هیلال لئی
دوورکه وه و با لیره برۆین، بیرت بی ئه و له کومه له که ی ئیمه
نییه و که سیکی گومرایه.

له گه ل ئه م قسه یه دا هیلال چوویه وه نیو هاوړیکانی و له وی
دوورکه وتنه وه، سوه یلش چه شنی دره ختیک له جیگا که ی خوی
سهراسیمه ببوو له م دیمه نه و قسه ی بو نه ده گوترا.

ئه و هیلاله ی ئه م هه موو ماویه په روه رده ی کرد و وه کو
چاوانی خوی ده پپاراست و خوشی ده ویست ئیستا بووه ته
یه کیک له کومه له ی سهرخه رانی حیکمه ت و شوین گرووپه که ی

حه کیم ناسر که وتوو! سوهیل هیئده دی میشکی که وته ژان و لهویش دوورکه وته وه، لی نه ریگای ماله وهی پی ده زانی و نه هیچ جیگایه کی دیش. ئیدی له و پوژه وه تووشی نه خووشی دهروونی هات و هیچ که سیکی نه ده ناسیه وه. پوژانه به چو لایی و چیاکاندا ده گه را و خوشه ویستی بو دار و بهرد و بهنده نه کان^(۱) ده رده بری. هه ر بالنده یه ک یاخود گولیک و لقیکی سه وزی دیبایه له بهرام به ریدا پرووده نیشت و چه ندین جار پیی ده گوت خوشم ده ویی و هونراوه ی بو ده چری. هیئدی جار ئه و ده مه ی له بالنده کان نزیك ده بوویه وه و ئه وان ده فرین به را کردن و ده وایان ده که وت و پر به گه رووی له هارژنی ده دا و ده یگوت خوشم ده ویی و ئه م هه واله به هه موو بالنده کانی دیش بگه یه نه.

ئیدی سوهیلی پیر لی ره دا چیرۆکه که ی راگرت و به کچه ی هه لاتووی گوت ئایا ماندوو نه بووی؟

- زۆریش، دهستم شل بووه و په نجه کانم سر بوون، لی له نووسینی ئه م پوژمانه تیر نابم. ئای له م داخ و ئازاره! مردنی دلارا و شیت بوونی سوهیل زۆر زۆری ئازار دام، چاوه کانم له بهر مه رگی دلارا مودده تی که فرمی سک ده پڕژن.

به راستی ئه م کچه چیرۆکه که ی زۆر له هی من ده چوو، له بهر ئه وه داخی خسته دلم. ببورن که هیئدی که له په ره کانم ته ر کرد

مامه گیان، کۆتاییه کی ئیجگار ئازار به خش بوو، چاوه نووړی
 ئه وه بووم که دلّارا بیته هی سوهیل، چون به راستی زور له
 یه کدی ده وه شانه وه. ئیدی به په روښم بزائم سوهیل دواى ئه م
 نه خوښیه چی لیّهات، وه لئ بهر له وه به چهند دپړیکى پېشه و
 بوسیږی دلخوښمان بکه ن.

+ ببوورن کچم توزی خه مم پیدان. دلّارا کچیکی زور باش
 بوو، میهره بان بوو، دلّیکی زور نه رمی هه بوو، وه لئ ئه و به
 ته وای نوقم بوو له ده ریای عیشقدا و نه یتوانی مه له ی تیدا بکا.
 هه له ی ئه م کچه ئه وه بوو که نه یتوانی ئه م عیشقه جهسته ییه
 دونیاییه بگورئ به عیشقیکی روّحی خودایی. ئه گهر کاریکی
 له م بابه ته ی کردبا و ناشنای نیو جیهانی روّح ببا زور باشر
 ده بوو بوی. ئیستا با بچینه وه خزمهت پېشه و و بزاین له گه ل
 عیشقه که یدا به کوئ گه یی.

دواى ئه وه ی پېشه و له دادگا که دا ویستی به نه فسی خو ی
 بسه لمینئ که عاشق بووه، وه لئ ئه و هه رلاملی کرد و دانی نه نا،
 ئه مجاره یان دوو باره لیی دیته وه مه یدان و ده فهرموئ:

ئایا عاشق ته مای هه س خوښه ویستی وه شاری

وه ختیک دلّی داگیرسئ و فرمیسکیش بیته خواری؟^(۱)

(۱) عه ره بیه که ی:

أَيْحَسِبُ الصَّبُّ أَنَّ الْحَبَّ مُنَكِّمٌ مَا بَيْنَ مُنَسَجِمٍ مِنْهُ وَمُضْطَرِمٍ

ههركه سيك عاشق بئ بيگومان فرميسكى زور دهن و دليشى
 به ئاگريكي سووتينه ر داده گيرسي، كه واته ئه و مروقه گهر تا
 به ياني بلئ عاشق نيم و بيه وي بيشاريته وه بيگومانم كه پي
 ناشاردريته وه، چون ئه وه بابه تيك نيه ه شارده وه بيت. باشه
 گريهان شاردته وه و هه ولي ته واوت بوي دا، ئه ي چ ناويك له و
 فرميسكانه ت بنيين كه به رده وام ده رزين و ريچكه ده به ستن؟
 ئه ي باشه ئه م دلته بوچي ئاوا ده برزي و له هيچ جيگايه كدا
 ئوقره ي نيه؟ بيگومان ئه و جوړه كه سه ي چاو به فرميسكه و
 دلي شه يداي خوشه ويسته كه يه تي ئه گهر دان نه هيني به وه ي كه
 عاشقه ئه وه به هه له دا چووه و پي باوه ر ناكري و به م دان نه هينانه ي
 ده رده كه ي چاره نابي، به لكو چاره ي ئه و لاي مه عشووقه كه يه تي
 و ده بي هه ولي پيگه يشتني بدا. ئيين فاريز فهرموويه تي:

خوشه ويستيم شاردده وه و فرميسكم ئاشكراي كرد

مراندم و شهوقي دل هه لي ساند و ئيحياي كرد

- ئه ي گهر ئه م مه عشووقه مه عشووقيكي روحي بوو، بو
 نمونه كه سيكي وه كو نيردراوي مهن، چون هه ولي پيگه يشتني
 بده ين له كاتيكا ئه و كوچي كردوه؟

+ شوين ريچكه كه ي ئه و بكه وه و زور باسي بكه، بيگومان هه ر
 شتيك خوشت بوي زور له سهر زارته و به رده وام پيت خوشه ناوي
 بيئي، هه ر كاتيكا خوشه ويستيه كه ي تو گه يشته ئه و رادديه كه

هه میشه له سه زارت بی و بهرده وام یادی بکه ی دنیابه ئه وکات
پی ده گه ی و ده بیینی، گهر له م جیهانهش نه بی له جیهانه که ی
دی له گه لی ده بی، چون ههروه کو خوی فهرموویه تی: مرؤف له
دوارؤژ له گه ل ئه و که سه یه که خۆشی ویستوو.

- باشه شتیکی دیکه، بیستوو مه ده لئین ئه گهر عاشق نه بی
جوانی مه عشووق ده رناکه وی، ئه مه چۆنه؟

+ به لئ ئه مه ش یه کی که له و بابه تانه ی که گهره مان مه لای
جزیری باسی لئوه کردوو و فهرموویه تی:

حوسنی بی ئایینه ئی عیشقی ته جه لیین ناده ت

عیشقی مه حمودی د مه عنا نه مه کی حوسنا ئه یاس

به راستی جوانی له مه عشووقدا نومایان^(۱) نابی و له نیو
خه لکیدا بلاو نابیتته وه به بی هه بوونی ئاوینه ی عیشق، چونکه
گهر عاشق له ئاوینه ی عیشقدا سه یری مه عشووقه که ی نه کا
ئه و حه قیقه تی جوانی و قه شه نگی ورده کاریه کانی مه عشووق
ده رناکه ون. خۆ ئه گهر جوانی هه بی له و په ری جوانیدا بی، به لام
که سانیک نه بن عاشقی بن و باس و خواسی جوانیه که ی بکه ن
هه رگیز جوانیه که ی ده رناکه وی و هه ر به شاراویه ی ده مینیتته وه.
ئه وه تا ئه گهر سولتان مه حمود عاشقی ئه یازی خزمه تکاری خوی

نه بوايه هه رگيز ناوى ئه ياز نه ده برا و جوانيه كهى ئه و هه ر به
شاراوه يى ده مايه وه له دونيادا.

ئينجا دواى ئه وهى پيشه وا بوسيرى به نه فسى خوى گوت
دان نه هينانى تو بى سووده و هه رگيز ناتوانى عيشق بشاريه وه،
دووباره به لگه ي بو دينيته وه كه ئه و عاشق بووه و ده فهرموى:

عيشق نه با نه تده پريشت رۆندك له سه ر ويړانه

خه و له چاوت ناتورا به م كيو و دره ختانه^(۱)

ئه و ده مه ي مروف خوشه ويسته كهى سه فهر ده كا و شار جي
ديلى هست ده كا له دواى وى ئه م شاره مه زنه وه كو ويړانه ي
لى هاتووه، گه ره كه كان هيچ مروفيكيان تيدا نيبه، كولان و
شه قامه كان پارچه پارچه و شق شق بوون و هه ر به شيكى
به لايه كدا كه وتووه، هه موو جيگاي نيسته جي و خانووه كان
دارماون و كه وتوون به سه ريه كديدا.

هه موو شتيك له م شاره دا نامويه، ته نانه ت عاشق خوشى له م
كاتهدا نامو ده كه وي، هه روه كو نالى فهرموويه تى:

له كن من با وجودى ناس و ئه جناس

كه سى تيدا نيبه ئه م شاره بى تو

(۱) عه ره بيه كهى:

لَوْلَا الْهَوَى لَمْ تُرَقِّ دَمْعًا عَلَى طَلَلٍ وَلَا أَرَقَّتْ لَذِكْرِ الْبَانِ وَالْعَلَمِ

هەر له بهر ئەمهیه که پێشهوا دهفهرموئ ئەگەر عیشق نه بایه
 بۆچی له سەر ئەم کاو له خانوو و یران بووانه فرمیسکت ده رشت؟
 ئاخر ئەم خانوو و یرانانه ئەگەر پۆژیک له پۆژان مه عشووقی
 تیدا نه بوايه هی ئەوه بوو تو فرمیسکی له سەر برژینی؟! خانوویهك
 كه له خاك و قور بنیات نراوه و پۆژانه ههزار جار پیی پيدا
 ده نیی ئیستا له لات پیروژ و گه ورهیه، چون ده زانی پۆژیک له
 پۆژان ئەوی تیدا ژیاوه و هیشتا بونی ئەوی تیدا ماوه ته وه بۆیه
 ئاوا فرمیسکی له سەر ده رژی، که واته ئەمه کاری خۆت نییه و
 کاری عیشقه واده کا له سەر ئەم خانووانه بگری.

دیاره ئەو دهمه ی پێشهوا بوسیپی سهیری شاره که ی یاخود
 خانوو که ی نیردراوی مه زنی کردوو که له دوا ی ئەو وه کو
 و یرانه ی لی هاتوو به رگه ی نه گرتوو و فرمیسکی له سەر
 رشتوو. ئینجا دووباره دهفهرموئ ئەگەر عیشق نه بوايه
 هه رگیز به هۆی بیرکه و تنه وه ی دره ختی بان و کیوه به رزه که
 خه و له چاوانت نه ده تۆرا. دیاره ئەو دهمه ی پێشهوا دره ختیکی
 که و تۆته وه یاد به ناوی (بان)، که نزیکه له مالی دولبه ره که ی
 و هه موو جار خۆشه و یسته که ی له گه ل هاورپکانیدا له ژیری
 داده نیشتن و یه کیکه له دره خته بۆنخۆشه کان که پۆنیشی
 لی درده هینری به ناوی پۆنی بان. هه روه ها یه کیك له و کیوه
 به رزانه ی هاتۆته وه یاد که خۆشه و یسته که ی به سه ریدا هه لژناوه
 و له ویدا پروونیشتوو. کاتیک خه یالی ئەمانه ی کردوو برینی

كولاوه تهوه و نارهحه تی دایگرتووه كه چیدی مه عشووقه كهی
پییه پیروزه كانی له ژیر درهخته كه دانانیت و به بونی ژیر پیی ئه و
کیوه كه پیروز و بۆنخۆش نابی. هه ر له بهر ئه مه یه دهفه رموی
ئه گه ر عیشق نه بوایه تو چیت له کیو و درهختیك دابوو له بهر
ئه وان خه و له چاوانت بتۆری.

- به راستی سهیره! به سهیر کردنی هه ر شتیك كه خۆشه و یسته كهی
هیناوه تهوه یاد فرمیسکی رشتوو و خهوی لی تۆراوه!

+ ئاخه کچی خۆم نوستن له تهپاییهك پهیدا دهبی كه له گه دهوه
بهرز ده بیتهوه به ره و دهماغی مرۆف و واده كا ئه م مرۆفه خهوی
لی بکهوی، خۆ عاشقیش وه كو باسما ن کرد هه رده م گه رمایی
نیو سینهی له زیادبوون دایه به بیرهاتنه وهی خۆشه و یسته كهی،
كهواته به هۆی ئه م نیلهی^(۱) سینهی وه ئه م تهپاییه وشك دهبی
و خهوی لی ناکهوی. دواتر ئه م تهپاییهی ده بیته هۆی خهوتن
به زۆری له خواردن و خواردنه وه پهیدا دهبی، به لام كه سی عاشق
ئه و ده مهی خۆشه و یسته كهی ده كه و یته وه یاد و دلی داده گیرسی
هه رگیز ئاره زووی بۆ خواردن و خواردنه وه ناجوولی، كه و ابو و
چۆن خهوی لی بکهوی؟!

ئه م جاره یان پی شه و ا بوسیپی توندتر له جاران هیرش ده کاته
سه ر نه فسه كهی خۆی و لۆمه ی ده كا كه بۆچی دان به عاشق

بوونت دا ناهینى له کاتيکدا چهندين بهلگه له گورې دايه که تو
عاشقى و دهفهرموى:

پاشى شاهيډى دانى فرميسک و هم نهخوشى

چون ئينکاري حوب دهکى تو نهگه راوهن هوښى؟^(۱)

تو نهگه مروفيکى عاقل و خاوهن هوښى ههرگيز نکولې
له عيشق ناکه و دانى پيدا دينى، له کاتيکدا دوو شايه دهه
دهيسه لمينن که بهلې تو عاشقى و ههردوو شايه دهکesh لهو
دادپهروهه رانه که ههرگيز درو ناکه و هم له پرووى تايين و
هم له پرووى نهريته وه شايه ديه که يان وهرده گيرى له سهرت. يهک
له شاهيډه کان فرميسکى چاوه کانتته و نهوهى تريش نهخوشيه
بهرده و امه که ته، ههردوو کيان هاتوونه ته دادگا و شايه ديت له سهر
دهه و دهلېن هم مرويه عاشق بووه، چون نهگه عاشق نه با
ههرگيز ناوا نهخوش و رهنگ زهره و چاوه به فرميسک نه ده بوو.
ههردوو شايه ده کانيش له خوتن و باوه پيکراون. نهوه تا حه کيمى
مه زن فهرموويه تى (دوو کهسى دادپهروهه له خوتان بکه نه
شاهيډ^(۲)). که واته تو نهگه سويندش بخوى له دادگادا که
عاشق نى سوينده که ت قه بوول ناکرى و رته ده کرېته وه، چونکه

(۱) عه ره بيه کهى:

بِه عَلَيكَ عُدُولُ الدَّمْعِ وَالسَّقَمِ

فَكَيْفَ تُنْكِرُ حُبًّا بَعْدَ مَا شَهِدْتَ

(۲) سوورپه تى ته لاق، ثايه تى ۲.

دوو شاهید ههن دهیسه‌لینن که عاشقی و پیویسته بریاری
 دادگا به‌سه‌رتدا بسه‌پینری. مه‌گهر نه‌تبیستوو نه‌درراوی مه‌زن
 فه‌رموویه‌تی (داواکار ده‌بی شاهید بینی، ئە گهر نه‌یهینا ئە وکات
 که‌سی داوا له‌سه‌ر تۆمارکراو سویند ده‌خوا)، وه‌لی تۆ مادام
 شاهید هه‌یه هه‌رگیز ناتوانی سویند بخوی، ئە وکاته سویند و
 دان نه‌هینانی تۆمان قه‌بوول بوو که شاهید نه‌بوایه. که‌واته هیچ
 ریگایه‌ک نه‌مایه‌وه که خۆت ده‌رباز بکه‌ی و نکۆلی له‌ عیشق
 بکه‌ی، هه‌رکاتی نکۆلیت کرد فرمیسک و نه‌خۆشیه‌که‌ت به
 درۆت ده‌خه‌نه‌وه. وه‌فاییش ده‌فه‌رموی:

یا نه‌خۆشی چاوی تۆم یا بئقه‌راری زولفی تۆ

عاشقی بی چاره‌ قه‌ت بی دهرد و واوه‌یلا نه‌بوو

وا‌بزانم ئیدی بگه‌رپینه‌وه سه‌ر رۆمانه‌که‌مان ئە گهر هیچ
 پرسیاریکت نییه.

- نا هیچ پرسیارم نییه، به‌راستی ئەم دێرانه سه‌راسیمه‌یان
 کردووم، ئەمه‌ چ عیشقیکه‌ له‌ دلی ئەم پیاوه مه‌زنه‌دا بووه‌ خوایه!
 بیگومان که‌سێک به‌م چه‌شنه‌ عاشقی نه‌درراوی مه‌زن بووبی
 هه‌رده‌بی پیی بگا. ئیستا بفه‌رموو با بگه‌رپینه‌وه سه‌ر باسه‌که‌مان،
 په‌رۆشی ئەوه‌م بزانم سو‌هه‌یل چی لی‌هات.

(پاڙى دووهم)

سوهه يلى حه كيم و دوو قوتاييه كى

سوهه يلى له دوای مه رگى دلارا و شوو كردنى پرياسكه و بينينه وهى هيلال بهم چه شنه هوشى له دهست دا و به كه مى نه بايه پرووى له مالى نه ده كرده وه. هيچ مروييه كى نه ده ناسى و ناشنايه تى له گه ليذا چى نه ده كرد، نه وهى خوشى دهويست ته نى فرنده^(۱) و گژوگيا و درهخت و خول و به ردی زورگ و سه رشاخه كان بوو. چهند جاريك باوكى دكتورى ديئا بو چاره كردنى، وه لى هه موو جار دكتور يهك قسه ي دووپات ده كرده وه و ده يگوت: ئه م كوپه زور نازار دراوه، له مه ولا نابى به بچووكترين هو كاريش دلى نازار بدرى. ئوميدمان وايه به تپيه ربوونى كات هوشى وه كو جارانى لى بيته وه، لى ئه و كاته ي چاكيش بوويه وه ده بى ئاگاتان له دلى بى و نه هيلن خه م رووبه پرووى بيته وه و ته نيا بى. ئيدى له مالى هه رچى گوتبايه بويا ن جيبه جى ده كرد و به هيچ چه شنيك ريگرى چوونه دهريان لى نه ده كرد و ده ترسان له وهى غه مبارى بكه ن حالى پتر تيك بچى. ناوه ناوه قيدار خو نيشانى ده دا و هه ولى نه وهى ده دا رابردووى بيته وه ياد و له هه موو گرد و دوليك وه دوای ده كه وت، لى ماندوو بوونى نه ويش بى ئه نجام ده مايه وه و به هيچ

شیوازیك سوههیل قیداری نه ده ناسیه وه. هه ندی جاریش له گه ل قیدار ده بوویه شه پ و هه رایان له سه ر ئه وه ی قیدار ده یگوت مه پو فلا نه جیگا و سوههیل ده چوو.

دوو هه فته به سه ر نه مانی هو شیدا چوو بوو، شه ویك له شه وه كان له خه ودا دانیالی پیری بینی که کراسیکی دریتی سه وز و تاجیکی زه ردی زیپینی له سه ردابوو به ره و پرووی سوههیل ده هات. به دهستی راستی ده فریکی زیوینی چرووسکه داری گرتبوو که ئه م ناوه ی پو شن کرد بوویه وه. دوا ی نزیك بوونه وه هاته دنگ و گوتی: که سیك مورید و قوتابی من بی هه رگیز به بی عه قلی نایه ته وه بو ئه م جیهانه، له گه ل ئه م قسه یه دا ده فره ئاوه که ی به توندی به روخساری سوههیلدا کرد و دم و دهست له خه و راپه ری و له هارژنی دا. هانه هانی لیوه ده هات و روخساری ئاره قه ی کردبوو. خیرا هه ل سایه وه و له حه وشه که دا روخساری خوی جوان شو رد و رابردوی که وته وه بیر و دهستی کرده گریان، نه یده زانی که ی خه وتوو و ئه مه چ کاتیکه و خیرا هاته وه ژووری. دایکی که له گه ل هارژنه که ی وه خه به ر هاتبوو دهستی به گریان کرد و گوتی: ئه ی نه مینم بو ت کوری ئازیم، هینده یان گوت کوره که ت زیره که و یه که می حیکمه تخانه یه تا چاوینیان^(۱) کردی و ئاوه ها عه قلت له دهست دا، جلی حه کیمانت و دهست گرتبوو و نیشانی ئیمه ت ده دا و به یانی ئاههنگی ده رچوونت

بوو رۆلّه، چهنده دلت خۆشبوو. ئه‌ی هاوار له‌م به‌لایه، خۆ من دامنابوو دواى ئاهه‌نگى ده‌رچوون ژنت بۆ بێنم كۆره‌ نازداره‌ كه‌م، هه‌ كىمى مه‌زن سه‌به‌بكارت بگه‌رى، په‌ببى كۆرم بىگه‌رى.

سوهه‌يل به‌ سه‌رساميه‌وه: چى بووه‌ دايه! ئه‌م قسانه‌ چى يه‌ ده‌يكه‌ى، بۆ من چ كىشه‌يه‌ كه‌م هه‌يه‌؟!

له‌ گه‌ل ئه‌م قسه‌يه‌ى سوهه‌يلدا داىكى چاوى ئابله‌ق بوون و گوتى:

نه‌ كا چاك بووبيه‌وه كۆرم!

+ تىناگه‌م چى ده‌لىيى دايه، ئايا من نه‌خۆش بووم؟ بىرم نيه‌يه‌ چ كاتيك خه‌وم لى كه‌وتوووه‌ و دوينى له‌سه‌ر كانيه‌ كه‌ بووم و به‌ خه‌يالم دا ناى كه‌ چۆن هاتوومه‌ته‌وه!

داىكى له‌ خۆشياندا شاگه‌شكه‌ بوو و گوتى: يانى من ده‌ناسيه‌وه رۆلّه؟

+ ئه‌ى هاوار داىكه‌ شىتم مه‌كه‌، كه‌س هه‌يه‌ داىك و باوكى خۆى نه‌ناسى، خىرا پىم بىژه چى روويداوه‌؟

له‌و ده‌مه‌دا داىك و باوكى هه‌ردوو له‌ خۆشياندا باوه‌شيان به‌ سوهه‌يلدا كرد و ئه‌سرىنى خۆشيان به‌سه‌ر شانە‌كانيدا پ‌ژاندا، به‌سه‌رهاتى نه‌خۆشيه‌كه‌يان بۆى گىرايه‌وه‌ و سوهه‌يل گه‌لى غه‌مبار بوو به‌م باسه‌.

دواى ئەم پرووداوانه سوههیل به ته وای له خه لکی دوور
 که و ته وه و گوشه گیری هه لێژارد. گه لێ جار هاوړیکانی ده هاتن
 تاوه کو بێته ده ری و پیاسه یان له گه ل بکا، لێ سوههیل داواى
 لیبوردنی ده کرد و ده یگوت ماندووم. ته نانه ت ئەو ده مانه ی
 ده هاته ده ریش هه ر به ته نیایی ده سووړایه وه و سه ردانی بناری
 شاخه که و کانی و جو باره کانی ده کرد و زوړ جاریش هوژراوه ی
 ده نووسین. بازی جاریش دانیالی پیر ده هاته خه وى و ئاگاداری
 ده کرده وه له هه ندی کاروباری ژیان و له ویرده کانی. ئەو به
 ته وای عاشقی نێردراوى مه زن بوو بوو، پوژانه ده یان جار
 ناوی دینا و شیعرى به بالایدا ده گوت. هه موو ئاواتی ببوویه
 ئەوه که پوژری له پوژان چه شنى پێشه و بوسیپری له خه ودا
 نێردراوى مه زن بیینی و چاوه کانی به روانین له و پوژن بینه وه.
 هه رکه س گوتبای که نێردراوى مه زنى بینیوه سوههیل ئەو شه وه
 دلی ده شکا و به نا په حه تی ده مایه وه که بوچی خه لکانیک ده بیین
 و ئەو ناییینی. زوړیک له شه وه کانی به گریان ده بردنه سه ر و
 چاوه کانی ده نو قاندن، به خه یالی خوی له گه ل نێردراوى مه زندا
 ده که و ته گفتوگو و مونا جات و ده پاړایه وه که جاریک له جار ان
 خوی نیسانی ئەم به نده یه لاواز و خراپه کاره ش بدا. بوچی هه ر
 ده بی چاک و پا کان ئەو بیین له کاتی کدا گونا هبا رانیکی عاشقی ش
 هه ن حه زیان له دیداری ئەوه. سوههیل هه ولی ئەوه ی ددها له م
 جیهانه جهسته ییه دا بپری و به ته وای په یوه ندی به جیهانه که ی

تری رۆحی بکا و له گه لیدا ئاشنابێ، ئاخر که سانیکێ مهزن
 هه بوون که له سهردهمی ئه ودا نه ژیا بوون و به دیدریان شاد
 نه بوو بوو، تاکه رینگا بۆ بینینیان جیهانه که ی دیکه بوو. بۆ ئهم
 مه به سته ش ده بوايه به ته وای نه فسی خۆی مراندا و پشتی له م
 جیهانه ماددیه کردبا.

رۆژیک یه کێک له هاوڕێکانی به نیوی که مال له ده رگای دا و
 سو هه یل هاته ده ری.

- حالت باشه کاکه سو هه یل، هه ر ناتبینین برا؟

+ زۆر چاکم که مال گیان، ئیوه چۆن؟ وه لێ تو خودا ببووره
 توانای پیاسه و شتم نییه.

- نا نا بۆ پیاسه نه هاتووم برا، موژدانه یه کی گه و ره م بۆت پییه
 سو هه یل گیان.

+ چی بووه خیرا پیم بیژه؟!

- ئه مشه و له خه ودا من و تو له بیابانیک دابووین، خۆ له کان
 گر مۆ له ببوون و ته پ و تو زیکی زۆر له م نیوه دا هه بوو، له پر دا
 گه یشتین به گوړیک له نیو بیابانه که دا، ده نگیک هات و گو تی
 ئه مه گوړی نیرد راوی مه زنه.

له گه ل ئه م قسه یه دا سو هه یل موچوړ که ی هاتی و گو تی:
 به راستی! دواتر چی روویدا؟ ئایا منیش بینیم؟

- شتیکی زۆر زۆر سهیر پرویدا سوهیل، له ناکاو گوڤه که بوویهوه و پیاویکی نازدار هاته دهری و له لای تو پروونیشت، دهنگه پیواره که^(۱) دووباره هاتهوه و گوتی: نپردراوی مهزن له بهر خاتری سوهیلی که کیم هاتۆته دهری و له لای پروونیشتووه. ئه ی هوار سوهیل پیم بیژه تو چیت کردووه گه یشتووی بهم پله یه؟!

سوهیل که ئه مه ی ژنهوت خیرا که مالی ماچ کرد و له خۆشیاندا نه یزانی چی بکا و به ره و کاملا رابکا، هینده دلی خوشبوو که ده تگوت بو تاویک غه مبار و بیزار نه کراوه. ئیدی تۆزیک دلی داسه کنا، لی هیشتا ده یهه ویست خوی به خزمه تی بگا و به چاوه کانی خوی لیی پروانی. هه ره ئه م شه وه دانیالی که کیم له خه ودا پیی گوت که ئاوا دانه نیشتی و پرواته لای که کیم خالید و داوای مۆله تی هیکمه تی لی بکا، چون ئیستا سوهیل ییش یه کی که له که کیمه کان و خویندنی هیکمه تخانه ی به کۆتا هیناوه. که کیم خالید یه کی بوو له که کیمه گه و ره کانی هیکمه تخانه ی مه زن و له داوای داخستنی ئه وی هیکمه تخانه یه کی تاییه ت به خوی کرد بوویهوه و چه ندین قوتابی پرویان لی کرد بوو.

به یانی که واگا هات به زوویی خوی گه یانده قوتابخانه که ی خالیدی که کیم و چاوه پیی کرد تاوه کو وانه ی قوتابیه کانی ته واو بوون و چووه لای. که کیم خالید که ئه وی بینی زۆر دلی خوشبوو، خیرا سوهیلی له باوهش گرت و گوتی:

ئەو لە کوێی برا؟ هەوالی چاک بوونەووت لەم نەخۆشیە زۆر
 دلی خۆشکردم، هەمیشە نزام بۆ دەکردی و ناپەرەت بووم کە
 کەسێک لە خۆمان تووشی دەردێکی ئاوەها بێ. بەداخەو لە
 حیکمەتخانە ی مەزن ئەو کارەساتە گەورەیه پڕویدا و نەمان
 توانی مۆلەت پێ ببەخشین، لەوانەیه هەر ئەمەش کاریگەری
 لەسەر دەروونت کردبێ، بێگومان گەلی گوپچر و ناخۆشە دوا
 ئەم هەموو سالە خویندن و تەواوکردنی ئیدی ئەو شوینە ی لێی
 دەخوینی دابخری و پڕوانامەت پێ نەبەخشی.

+ بێگومان قوربان ئەمەش خێر و بیری تێدایە و ئێمەش
 ئاوامان نەدەویست، هەر بۆ ئەم مەبەستی مۆلەتەش هاتبووم و
 کەس لە تۆ شیاوتر نەبینی بۆ ئەم بابەتە.

- سوھەیل گیان، دەزانم تۆ شیاوی ئەوێ کە هەر ئێستا
 مۆلەتی حەکیمايەت پێ ببەخشم، وەلێ بۆ ئەوێ قسە ی کەسمان
 نەبەتە سەر ماوێ مانگیك هاتووچۆم بکە و بەیە کەو و وانەیهك
 دەخوینن، دوا تەواو بوونی ئیدی ئاھەنگیکی خنجیلەت بۆ
 ساز دەکەین و مۆلەت پێ دەدەین.

+ من لە خزمەتی تۆدام قوربان، زۆریشم پێ خۆشە.

ئیدی لەم پۆژەو سوھەیل هاتووچۆی حیکمەتخانە کە ی
 خالیدی حەکیمی دەکرد و وانە ی لەلا دەخویند، گەر مەیلی لێیا
 هەر لەویش دەمایەو و هەندێ جاریش دەهاتەو مائی، وەلێ

قوتابیه کانی دی هه موویان ده مانه وه و مانگی جاریک سهردانی
مالییان ده کرده وه. پوژیک به هه ندی کاری ماله وه زور ماندوو
ببوو، نهو دهمه ی به ره و خویندنگه که هات خیرا وانه که ی لای
حه کیم خالید خویند و چوو له یه کیك له ژووره کاند پوکه وت.
چاوه کانی خهریک بوو بچنه خه و له گه ل دهنگیک خه به ری
بویه وه، روانی و لاویک له ژووری پروونیشتوو و له قوتابی
نهویش ناچی.

سوهیل هه ره له ژیر جیگا که یدا تاویک سهرنجی له گه نجه که
دا، گه نجیکی سووره ی قژ خاوی چاوشین بوو، ویده چوو هه ره
چوار پینج سالیك له سوهیل بچوو کتر بی، روخساریکی سوور
و سپی و پری هه بوو، وه لی به جهسته تۆزی لاواز دهینواند.
تاله کانی قژی له خاویدا هیندی جار دههاتنه سهر روخساری و
بیزاری ده کرد و به دهسته کانی به ره و لای راست ده بیردن. ته نکه
ریشیکی سووری تال تالی هه بوو که هیشتا مایوو بو پربوون.
جله کانی جلی ئاسایی خه لکی دهره وه بوون نه ک جلی قوتابیان.
روخساری له وه نه ده چوو هیچ له حیکمهت بزانی، لی جاروبار
سهیری کتیبیکی ده کرد که به دهستی راستی گرتبووی و له بهر
خویدا دهیخوینده وه، له وه نه ده چوو ئاگاداری نه وه بی که سوهیل
له ژوورییه. سوهیل له گه ل بینینی نه م لاوه ریک وینه ی هیلالی
سووری هاته وه بهرچاو که یه کی بوو له قوتابیه خو شه ویسته کانی
و به دهستی که سانیکی توند ره وه له خه له تینرا. ماوه یه کی باش

سه رنجی دابووی، ناوه ناوه ش گه نجه که هه لدهستا و ده رگا که ی ده کرده و و سه یریکی ده ریی ده کرد و توژی مژوموره^(۱) دیار بوو، له وه ده چوو چاوه ریی که سیك بکا. له پردا یه کیک له قوتابیه کان هاته ژووری و گوتی: سه ریال هه لسه با برۆین، ئە گهر مه یلت لی رهش نه بوو هه ول ده دم حیکمه تخانه یه کت بو بدۆزمه وه له گه لندا بگونجی، ماشه لا تو که سیکی زیره کی و پیشتر له حیکمه تخانه ت خویندوو و ئیستا نابی بی شوین و جیگا بی.

سوهیل سهیری به م گوته یه هات و له بهر خویه وه خه نده یه کی کرد، چون ئە و کوره ی داینا بوو هیچ ده باره ی حیکمه ت نه زانی ده رکه وت قوتابی حیکمه تخانه ش بووه. ههستی کرد ئیدی خه وی لی ناکه وی و له سه ر جیگا که ی هه لساوه و پروونیشت، له و ده مه دا ئاکام که یه کی بوو له قوتابیان هاته ژووری و سوهیل له گه لیدا که وته گو.

+ ئە م گه نجه کی بوو لی ره ئاکام؟ پیشووتر نه مدیوه.

- ئە ها سه ریال ده لئی، له راستیدا منیش ناینام و هاو ریی ئیکرامه، خه لکی ده ره وه ی شاهینه و به دوای حیکمه تخانه یه ک ده گه را تییدا بمینیتته وه و بخوینی، ئە مشه و لی ره مایه وه و ئیستا خه ریکه ده روا.

سوههیل له جیگا که ی خۆی هه لسا و چوویه هه وشه که تاوه کو
 روخساری بشوړی، خیرا ئیکپرام بانگی کرد و سوههیل چووه لای.
 + مامۆستا سوههیل، ئەم کوپه ی ئاته کم ناوی سه ریاله و
 کوپیکی تا بلایی پیکه، تازه هاتۆته شاهین و دهیهه وی جیگایه ک
 بدۆزیته وه بۆ مانه وه یاسا و پرسیاکانی زۆر توند نه بن، ئە گهر
 یارمه تی بدهن سوپاست ده که ی.

سوههیل خیرا دهسته کانی درێژ کرد و تۆقه ی له گه ل کرد و
 گو تی خوشحالم.

سه ریال: من خوشحالترم مامۆستا، سوپاست ده که م.

+ خه مت نه بی هه ول ده ده م و ده پرسم بزانه چ جیگای بی بۆ ئیوه
 شیاوه، ئە گهر نه مرین یه کدی ده بینینه وه ئینشالا، له ئیستادا هیچ
 جیگایه ک هه یه تییدا بمیننه وه؟

- له راستیدا ئیمه چهند که سی بووین که هاتین، هاوپریکانمان
 شوینیان ده ست که وتوو، ته نی من و هاوپرییه کم نه بی، جاری له
 مالی خزمیک ده مینینه وه، ئە گهر ئیزن هه بی ئیستا ده پۆم و ئەو
 هاوپرییه م چاوه پیم ده کا.

+ زۆر چاکه بفرموون، دووباره خوشحال بووم.

سوههیل روخساری خۆی شوړی و چوویه وه ژووره که ی و
 له و ده مه دا قیدار په یدابوو.

+ سه لام له مامۆستای نازیزمان چه کیم سو هه یل.

- ئاوا گه وره م مه که قیدار، پیم خوش نییه.

+ ئە مه راستیه قوربان، تۆ ئیدی وانه کانی حیکمهت ته و او
کردوو و چه کیمی، ده بێ ئە مه قه بوول بکه ی.

- ئیستا تۆ چیت دهوێ کاکه به م کاته؟

+ ئە و جا و هره سه ره له مرویه کی واده، یانی نابێ سه ره له هاوڕیی
خۆمان بدهین؟

- به خیر بێن سه ره چاوان قیدار گیان، پیم بیژه چی هه یه؟

+ ئە و کوره سه ریاله چی یه، هیچ پیم خوش نییه یارمه تی بده ی.

- ئی بوچی؟!

+ چووزانم، ئە وانه به دوای جیگای ئاسان و که م یاسان، پیناچی
ویلی خویندن بن.

- نا نا قیدار وا مه لێ، تۆ موریدی دانیالی مه زنی ئاگادار به
له وه ی گومانی خراپ به که س به ی. دانیالی پیر هه میشه پینانی
ده گوت یارمه تی هه موو که سیك بدن، ئە وه ی ده یناسن و ئە وه ی
ناشی ناسن. دواتر ئە مه له بهر چاوم زۆر به هیلال ده چوو، هه ره
بینیم ماشه لا که وته دلمه وه.

+ زانیم زانیم بهو سوورهیه دهچی، ههر بۆیه ترسام ئه وهش تووشی خه میکت بکا چه شنی ئه وهی دی.

- کوره بابه من چ کارم پیی دایه، ئه گهر توانیان یارمه تیه کی بدهین باشه، ئه گهرنا خو مان بیده نگ ده کهین و ههر ئه وهندهیه.

+ نازانم بۆ عه قلم ئه و سووره چاوشینانه نابری.

- کهواته تو هیشتان له دیمهن دهروانی قیدار، ئاگادار به له وهی نیردراوی به پریژ فهرموویه تی: (حه کیمی مه زن سهیری دیمهن و جهسته تان ناکا بزانی چۆنه، به لکو له دل و کرده وه کانتان دهروانی). بۆیه ئه م قسانه باش نییه بیان کهی، هه موو مروقیك دروستکراوی حه کیمی مه زنه، گهر بتهوی ره خنه له روخسار و شیوازی بگری کهواته ره خنه ت له دروستکه ره کهی گرتووه.

+ نا نا مه به ستم ئه وه نه بوو، کاره که م هینده له سه ر گه وه ره مه که برا.

دوای که می گفتوگو ئیدی قیدار روپی و سوهه یلش گه پرایه وه مائی. ئه و شه وه زۆر به دل یادی نیردراوی مه زنی کرد و به خه یالی ئه وه وه خه و بر دیه وه. له خه ویدا مرویه کی زۆر جوانیان نیشان دا و سوهه یل بۆ تاویك تی پاما. که سیکی نوورانی روخسار سپی خاوه ن چاویکی شین شین بوو که سوهه یل له مه و بهر مروی له م چه شنه جوانی نه بینی بوو. قژیکی دریژی هه بوو که له نیوان خاوی و لوولی دابوو. سوهه یل زۆر

مهراقی کرد بزانی ئەم مڕۆیه چاوشینه کۆ یه، چون نێردراوی مهزن هه‌رگیز چاوی شین نه‌بووه! که‌وابوو نابێ ئەوبێ، نه‌شی بیستبوو یه‌کیک له‌ پیاوه‌ پڕوحانیه‌ کان چاوه‌کانی شین بن. ده‌ی ده‌بێ ئەم مڕۆیه‌ نوورانی و به‌پڕیه‌ کۆ بێ که‌ هێنده‌ جوانه‌ و رۆخساری پڕشنگ ده‌داته‌وه‌!

سوهه‌یل له‌خه‌یالی ناسینی ئەم مڕۆقه‌دابوو، له‌پڕدا ده‌نگیک هات و گوتی ئەمه‌ نێردراوی مه‌زنه‌. له‌گه‌ڵ ئەم قسه‌یه‌دا سوهه‌یل واقعی و پرما و خیرا خه‌به‌ری بوویه‌وه‌.

له‌سه‌ر جیگا‌که‌ی هه‌لسا و هێنده‌ دلی خۆشبوو که‌ نه‌یده‌زانی چۆن پێبکه‌نێ و به‌ کام لادا بچێ، ئاخر بینینی نێردراوی مه‌زن یه‌ کۆ بوو له‌ ئاواته‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌کانی و ئیستا هاته‌دی، وه‌لێ ئەو پرسیاره‌ی که‌ هزری جه‌نجال کردبوو ئەوه‌بوو که‌ بۆچی چاوه‌کانی شین بوون؟! ئاخر له‌ هه‌موو کتێبه‌ کان هه‌ر وه‌های خۆنده‌بوویه‌وه‌ که‌ نێردراوی مه‌زن چاوه‌کانی ره‌شن، ئیستا بۆ له‌م خه‌ونه‌ شین بووه‌! خیرا خۆی گه‌یاندە لای حه‌کیم خالید و خه‌وه‌که‌ی سه‌رتاپا بۆ گێڕایه‌وه‌ و حه‌کیم خالید فه‌رمووی:

+ کوپری خۆم، له‌راستیدا نێردراوی مه‌زن چاوه‌کانی ره‌شن، وه‌لێ چونکه‌ تۆ چاوی شینت زۆر له‌ لا جوان و شیرین بووه‌، بۆیه‌ پێی خۆش بووه‌ به‌م شیوازه‌ خۆیت نیشان بدا.

سوهه یل له گه‌ل ئەم گوته‌یه‌ی مامۆستادا فرمی‌سکی خو‌شی
له چاوه‌کانی وینه‌ی له‌نگیژه^(۱) خزینه‌ خوارئ و خیرا ده‌ستی
مامۆستای ماچ کرد و له خو‌شیاندا به‌ره‌و لای کانیه‌که وه‌رئ
که‌وت و ده‌ستی به‌ نووسینی هۆنراوه‌ کرد:

دلیکم بوو کولان‌دی چاوی شینی
به‌یه‌ک دین وا خزان‌دی چاوی شینی
که‌ تاومدا ئه‌وینی د‌ل وه‌کو شیر
غه‌زالانه‌ گ‌لان‌دی چاوی شینی
له‌به‌ر ب‌ئ تاقه‌تی خه‌و چوونه‌ چاوم
به‌ تاقه‌ت وا زران‌دی چاوی شینی
ئوبه‌ی گ‌هر ده‌رد و پ‌یسوایی وه‌شا ب‌وی
له‌من ح‌وب بوو وه‌شان‌دی چاوی شینی
که‌ سیس بوو بوو گ‌ه‌لای عومرم شوکر ب‌وی
که‌ شینی کرد و چان‌دی چاوی شینی
ئه‌من دیم ئه‌و که‌ چ‌و‌ن خ‌وی کرد نومایان
ئه‌سه‌ف ئه‌نگ‌و نه‌تان‌دی چاوی شینی
سوهه‌یل ب‌یژه‌ عه‌جه‌ب ه‌ۆنراوه‌یی بوو
که‌ دوین‌ئ شه‌و چ‌ران‌دی چاوی شینی

(۱) له‌نگیژه: بارانی خو‌ره‌می به‌تاو.

ئیدی ته وای ئەم رۆژە ئەم چاوه شینانه له بهر دیدهی سوهیل
 لانه ده چوون و بهرده وام بیرى لى ده کردنه وه. چەند رۆژیک دواى
 ئەمه سوهیل سەردانى یه کێک له حیکمه تخانه کانی کرد که
 هاوپییه کی له ویدا دهیخویند و ماوه یه کی زۆربوو نهیدیوو.
 دواى شەن و کهو کردنی هیندی باس له گەڵ هاوپیکهیدا
 سوهیل به ته نیا پیاسه یه کی حه وشه ی حیکمه تخانه که ی کرد،
 لى واق بوو ئەو ده مه ی روانی کوره چاوشینه سووره که ی ئەوی
 رۆژی له حه وشه که دا له گەڵ هاوپییه کی روونیشتوو. سوهیل
 خۆی نزیک کرده وه و سه لامی لى کردن و پرووه و سه ریال گوتی:
 پیم وابی تۆم له شوینیک دیوه و ده تناسم؟

سه ریال تۆزى سەرنجی دایى و گوتی: نازانم، له وه ناچى من
 تۆم دیبى، جه نابتان کین؟

+ ئە گەر هه له نه بم تۆ ناوت سه ریال بوو وایه؟

- وایه، وه لى من له کوئى ده ناسی؟!

+ سوهیل، ئە هاچه ندر پۆزى له مه و بهر هاتى بۆ حیکمه تخانه که مان
 و گوتم ئینشالا یارمه تیت ده ده م بۆ ئە وه ی شوینیکت ده سکه وى.

له گەڵ ئەم قسه یه دا سه ریال هه لسا یه وه سه ریى و گوتی: ئە ها،
 ئە وه تۆی مامۆستا، زۆر داواى لیبوردن ده که م که نه مناسیه وه،
 له راستیدا له ناسینه وه ی که سه کان زۆر باش نییم، دووباره
 ببورن.

+ نا نا هيچ له گورڙي نڀيه، ئەم ھاوړييه تم نه ناسي؟

- ناوې ئارتينه، ئيمه هه ميشه به يه كه وهين قوربان، هه ردو و كمان
خه لكى يه ك جيگاين و وه كو گوتم بو خويندن هاتووينه ئيره.

+ ئارتين! من ناوه كه ي تو م له لا سهير بوو، خو هي ئەم براده ره
له هي تو سهير تره. باشه ماناي ئەم ناوانه چين؟

سهريال پيكه نى و گوتى: قوربان سهريال به ماناي سهريال
گرد و شاخ و ئەم شوينه بهرزانه دى، با ئارتينيش خو ي ماناي
ناوه كه يت پي بيژى.

ئارتين: ئى خو ئاوا به پيوه نابى ماموستا، ده توژى له گه لمان
روونيشه.

سوهيل: باشه ئەوه روونيشتم، ئيستا پيم بيژه ئەم ناوه ماناي
چي يه؟

- قوربان ئار به ماناي ئاگر دى، تينيش هه گر كه يه تى و
ئيدى ليكيان داوه، پيم وابى ناوې يه كى له پادشاكاني كون بووه.

سوهيل كرديه شوخى و گوتى: ئەها، كه واته تو ئاگرى و
هاوړيكه شت شاخه، ناوې جوانن، ياخوا هه سه لامهت بن. ئەي
كاك سهريال پيم بيژه چي ده كه ن ليژه، ئايا شويتان ده ست كه وت؟

- نه وه لا تا ئيستا هه ره له مالى ھاوړيان ده مينينه وه، ئيمرو
هاتين بو ئيره ئەو يش ديار بوو كه له گه ل ئيمه ناگونجى. ماموستا

دهلئى ده بئى دوو مانگ جارى بچنه وه و ئيمه ش هيئده بهرگه ناگرين
كه نه چينه وه، چون له لاي خو مان هه ر له هاتووچو راهاتووين
بويه شوينيك كه زور توند بئى بو ئيمه ناشئ.

+ ئيوه پيوسته لاي حه كيميك بن بتان ناسئ و كار ئاسانيتان
بو بكا، دهنه حيكمه تخانه كانى ئيره زوربه يان بهم چه شنهن.
هه ولى خو م ده دهم شوينيك تان بو په يداكه م برايان، ئينشالا گهر
چاك بخوينن له يه كه مه كانى حيكمه تخانه دهن.

سه ريال: وازانم تو يه كه مى حيكمه تخانه ي مه زن بووى
ماموستا وايه؟

+ به لئى سه ريال گيان، شوكر تا ته واووشم كرد هه ر له پله ي
يه كه مدا بووم.

- ئه ي چو ن مو له تى حيكمه تيان پئى نه داوى تا ئيستا قوربان؟

+ ئاخىر چونكه حيكمه تخانه ي مه زن داخرا. قه راره هه ر له م
ماوه يه لاي حه كيم خاليد مو له ت وه رگرم، ئيوه ش بانگيشت ده كه م
ئينشالا بو داوه ته كه.

- زورمان پئى خو شه قوربان سو پاست ده كه ين، بو ئه وه ي يه كه م
بئى له حيكمه تخانه يه ك خو يندنيكى زورى پيوسته وانبيه؟

+ نا سه ريال گيان بهم چه شنهن نييه، تيگه يشتن زور گرنگه،
چون ئه گهر باش تيگه يشتبئى له كاتى تاقى كردنه وه كان ده توانئى

به تیگه‌یشتنی خۆت هه‌رچیت بوی دایرپژی، مهرج نییه دهق و دهق وه‌کو کتیبه‌که بینووسی، وه‌لئ گهر نابهلده^(۱) بووی و ته‌نئ وه‌کو تووتی ئه‌زبه‌رت کرد ناتوانی ئه‌نجامیکی وه‌ها ده‌ست بخه‌ی. ئینجا گهر کارتانه‌بی من توژی به‌په‌له‌م، ههر بۆلای هاو‌پیه‌که‌ها تبووم لی‌ره.

دوای مائناوایی سوهه‌یل ههر له‌خۆیه‌وه‌هه‌ستی ده‌کرد ئهم دوو گه‌نجه‌ی خۆشده‌وی و مرو‌قی چاکن، پر به‌دل پیی خوشبوو یارمه‌تیان بدا و جی‌گایه‌کیان بۆ وه‌دۆزی، لی چه‌ندی بی‌ری ده‌کرده‌وه‌ئه‌و حه‌کیانه‌ی ئه‌و ده‌یناسین له‌وانه‌نه‌بوون که ئهم دوو لاهه‌بتوانن له‌لایان قه‌رار بگرن. ههر ئهم شه‌وه‌که‌خه‌وی لی‌که‌وت بی‌نی بووه‌ته‌حه‌کیمیکی مه‌زن و له‌حیکمه‌تخانه‌یه‌کی گه‌وره‌دا وانه‌ده‌لیتته‌وه‌، چوار ده‌وره‌که‌ی ته‌ژین له‌قوتابی و دانه‌دانه‌دینه‌پیشی بۆ ئه‌وه‌ی لای سوهه‌یل بخوینن، له‌نکاودا سه‌ریال و ئارتین له‌به‌رده‌میدا له‌سه‌ر چۆک روونیشتن و سوهه‌یل دیر دیر یه‌کیک له‌کتیبه‌مه‌زنه‌کانی حیکمه‌تی بۆ شی ده‌کردنه‌وه‌، لی له‌خه‌وه‌که‌دا رووی کردبوویه‌سه‌ریال و بایه‌خی پتر به‌و ده‌دا، له‌نکاویک واگهات و ریک له‌گه‌ل واگهاتنی گوته‌ی دانیالی مه‌زنی هاته‌وه‌خه‌یال که به‌ر له‌وه‌فاتی پیی گوت: (ماوه‌یه‌کی دی دوو که‌س دینه‌لات تاوه‌کو فی‌ری حیکمه‌تیان بکه‌ی، ئاگات لی‌یان بی و ئاگاداری خۆشت به‌ده‌ر باره‌یان، چون ئه‌وان هۆکاری تاقیکردنه‌وه‌ن

بۆت). سوههیل ئەم قسهیهی دانیالی پیری بیرچووبوووه و له گهڵ خهوه که داها تهوه یادی. زانی ئەوانه رێک ئەو دوو که سهن که دانیالی مهزن ئاماژهی پێدان و ئیدی پتر خۆشهویستی ئەوان کهوته دلیهوه و پتر بایهخی پێ ددان. چەند جارێک سوههیل خهونی لهم چهشنهی ده دیت که لاوه کان بۆ خویندن پرویان لێی ده کرد، دهیزانی له داها توودا ئەم لاوانه دهبنه قوتابی ئەو و حیکمهتی له لا دهخوین، وهلی نهیده زانی که چۆن ئەمه پرووده دا. جارو باریش لاوه کان که پرسیاریان له ههندی بابتهی حیکمهت بۆ چۆ ده بوو دههاتنه لای سوههیل و بۆی شیده کردنهوه. هەر جارێک سوههیل چاوی به سهریال ده کهوت خیرا له دواي ئەو قیدار دههات و هه مان قسهی جارانی دووپات ده کردهوه و دهیگوت ئەم کورپه له هیلال دهچۆ و ئاگاداری به تووشی خه میکت نه کا، وهلی سوههیل زهرده کهنی دههاتۆ و دهیگوت ئەگەر له یارمهتی ئەوانی دی تووشی خه م بین ئەوا پێویسته پێشوازی لهو خه مه بکهین. ئیدی مانگه کهی سوههیل لای حه کیم خالید کۆتایی هات و کاتی ئەوه هاته پێشی که مۆلهتی حه کیمایهتی وهرگری. رۆژی سێشه میان بۆ ئاههنگه که دیاری کرد، وهلی هەر له شه ممه را بانگهوازی حه کیان و قوتابیانی حیکمهتخانه کان و پیاو ماقوولان و خه لکی شاری دهستی پێ کردبوو. سوههیل ئەو جلی حیکمهتهی پێشتر کړی بووی هەر مایوو، به په رۆشیهوه له سه ر دهسته کانی دایناوو و تیی رادهما.

دووباره دلارای جوان و به‌پړیوه‌به‌ری که‌وته‌وه خه‌یال که
 رږوژیک پیش ئاهه‌نگه‌که‌ی چو‌ن هه‌ردوو له‌ خویندا گه‌وزان و
 خو‌شیه‌که‌ی لی ئاوه‌ژوو بوویه‌وه. ئه‌مه‌ش چاوه‌کانی سو‌هه‌یلی
 ورده‌ ورده‌ ته‌ر ده‌کرد و نا‌ر‌ه‌حه‌تی ده‌کرده‌وه. نزای ده‌کرد که
 ئه‌م‌جاره‌ به‌خو‌شی و شادی‌ه‌وه ئه‌م جلا‌نه‌ بی‌و‌شی، وه‌لی دا‌خی
 گرانم ئیدی خه‌ونی چو‌ونه‌ دا‌وای پریاس‌که‌ چوویه‌ ژیر گو‌ر و
 تاهه‌تایی وه‌ کو برینیک له‌ دلیدا ده‌مینیتته‌وه. تو‌ بلیی له‌دوای ئه‌و
 که‌سیکی دیکه‌ی خو‌شبو‌ی و دووباره‌ دلی به‌ تاراج^(۱) له‌لایه‌ن
 دولبه‌ریکی دی ببرد‌ری! یان تا‌هه‌تایی ئه‌م برینه‌ ئاوا به‌ته‌ری
 ده‌مینیتته‌وه و چ که‌سیش جی‌گای پریاس‌که‌ پر نا‌کاته‌وه؟ دوو رږوژ
 مابوو بو‌ ئاهه‌نگه‌که‌ی، له‌ ری‌گای ئیک‌رامه‌وه جی‌گای سه‌ریال و
 ئارتینی دۆزیه‌وه و چووه‌ لایان، وه‌لی له‌و ده‌مه‌دا ئارتین چو‌وبوو
 هیند‌ی خواردن سه‌ه‌ن‌ی و سه‌ریال به‌ته‌نیا بوو، دیاربوو یه‌ ک‌ی له‌
 هاو‌ری‌کانیان ژو‌وریکی بو‌ دا‌بین کردبو‌ون که‌ تییدا به‌سه‌ینه‌وه.
 دوای چاک و چو‌نی لیی پرسی که‌ چ رږوژیک قه‌راره‌ بگه‌رینه‌وه
 مه‌نزلیان؟

سه‌ریال: قه‌راره‌ به‌یانی بچینه‌وه مام‌وستا، خو‌ت ده‌زانی که
 له‌میژه‌ لی‌ره‌ین.

+ ئه‌ی گه‌ر من پیم خو‌شبی جاری نه‌چنه‌وه چی؟

سهريال به زهرده خه نه وه: ئاخړ خيره ماموستا، هيچ شتيكي گرنګ هه يه كه وابكا نه چينه وه؟ به خوا هه ر ده بي برؤين، جاري ئارتين هه ر زؤر زؤري په له يه، ئيمړؤ نامه يه كي له ماله وه وه ده ست گه يشتو وه كه بيري ده كهن و پييان گوتو وه بگه رپته وه.

+ به لام من كارم پيتانه، نه ي من هيچ گرنګ نييم له لاتان؟
- بيگومان قوربان تو گرنګي، وه لي نابي بزايين كاره كه چي يه؟
سوهيل سه رنجيكي له چاوه كاني سهريال داو به شوخيه وه گوتي: ئاي سهريال... ده زاني تو دوژمني مني ها، چاوه كانت خه ميكي قوولم بير ده خه نه وه.

سهريال پيكه ني و گوتي: هاوار بووين به دوژمنيش، جا چار چيه قوربان به راي تو؟

+ هيچ نيه سولخ ده كهن، چاوه كانت ده مامك ده.
- هاهاها ده مامك؟! با هه ر دوژمنداريه كه بي باشته ئيمه سولخ ناكه ين، هه ر به راست قوربان بابته سه ره كيه كه له ياد نه كهن، چ كارت پيمان بوو؟

+ سهريال گيان قه راره ئه م سپشه ممه يه مؤله تي حيكمه ت وه رگرم، ده مهه وي ئيوه ش له ئاهه نګه كه ئاماده بن، هه م دلخوشم ده كهن به وه، هه ميش ده بيته هاندانيك بوتان تاوه كو ئيوه ش بخوينن و پي بگهن.

- من له خزمهت دام قوربان، زؤرم پيخوشه له خوشيه كانى
جه نابت به ژداريم، وه لى ئارتين چؤن رازى بكهين؟

+ بيكه شوخى له گه لى و پيى بيژه ناچينه وه، بزانه چى ده كا.

- به خوا ده مكوژى مامؤستا، تۆ نايناسى كه تووره ده بى چؤنه.

+ باشه با شوخيه كى له گه لى بكهين و تووره بوونه كهى ببينين،
كه هاته وه من خؤم له پشتى ده رگا كه حه شار ده دهم و تۆ پيى بيژه
كه ئيمرؤ ناچينه وه، ئه گهر له هو كاره كهى پرسى بللى پيم خوش
نييه ئيمرؤ بچمه وه، با بزائين كاردانه وهى چى ده بى.

سه ريال به پيكه نينه وه: خه مت نه بى مامؤستا، ئيستا ده زانم
چؤن بوتى تووره ده كه م.

ته قهى ده رگا كه هات و خيرا سو هيل چوويه پشتى ده رگا كه
و لاوه كان ده ستيان به قسه كرد.

سه ريال: خواردنه كانت هينا؟

ئارتين: به لى هينام، خؤت ئاماده كه و دواى نان خواردن
ده گه ريينه وه.

+ گه رانه وه؟! نانا تا سي شه ممه نارؤينه وه، من قه رار نييه بچمه وه.

- ئه و قسه ت له كوئ هينا وه باب، بيرى مالىم كردو وه و بيريان
كردو وم، ناتوانم ئيدى پتر بمينمه وه.

+ ده ليم ناچينه وه و ته واو ئارتين، بوچى بچينه وه بو ئاخر؟

ئارتين به توورەييه وه: ئەرى تۆ ته واوى كاكه، هزرت له سەر خۆته چى ده لىيى؟ دىيه وه باشه گه رنا لىرەت به جى دىلم، وا ده ليم مالى نامەيان ناردوو تى ناگا، ئاى خودايه تووشى چى بووم!

له پردا سوھەيل هاته دەرئى و ئارتين له گەل بينينى دا سەراسيمە بوو، سەرياليش خۆى بۆ نەدە گيرا و لەخۆشياندا تریقه ی دەهات و پیدەكەنى. ئەو دەمەى ئارتين مامۆستای بينى شەرمى لەخۆى کردەوه و گوتى: تۆ لىرەى مامۆستا؟

سوھەيل به زەردەكەنيەوه: هيچ نييه ئارتين گيان، ويستان تۆزى توورەت بكەين، بابەتەكە خەتای من بوو، لەمروو مەيش خۆم بەبرای ئىيوە دەزانم ئىدى، ماشالا چەند خۆش توورە دەبى.

- خەجالەتم مامۆستا، مادام تۆ بووى پيم خۆشە و سەرچاوانم، وه لى سەريال هەر حەزى لىيه گىچەلم پى بكا و بو ئەوم پى خۆش نييه.

+ ئارتين گيان، سيشەممە دەبى بىى بۆ ئاهەنگەكەم، مۆلەتى حىكمەت وەردەگرم، لەبەر من وەرە.

- مامۆستا خۆشى تۆ خۆشى ئيمەيه، وه لى مالى نامەيان ناردوو، برايه كى بچووكم هەيه زۆرم بير دەكا.

+ دهی ئارتین گیان بهم رۆژهش هیچ نابێ، که چوویه وه دیاریه کیش بۆ برا بچوو که کهت دهئیرین، با ئه ویش دلی خوشبێ باشه.

سوههیل ماوهیهك له گهڵ ئارتیندا خهريك بوو تاوه کو رازی کرد بمیننه وه، دهیهه ویست ئه وانیش له م جوړه ئاههنگه ببینن و پتر هانیان بدا له سهر خویندنی حیکمهت.

رۆژی سێشه ممه له نیو باخچهی گوڤه پانی شاردا دهسته دهسته خهلك كۆده بوونه وه بۆ ئاههنگه که ی سوههیل. حه کیمان و قوتابیان و ته نانهت پادشا و وه زیره کانیش ئاماده بوون. ئاههنگه که به چه ند دهقیکی ئاینی دهستی پیکرد که له لایه ن حه کیمیکه وه خویندرايه وه. دواتر پادشا و چه ند حه کیمیکه گه و ره وتاریان پیشکهش کرد و ناوه ناوهش شاعیر و گوینده^(۱) دهنگ خوشه کان ئاههنگه که یان رازاوه و چیژبه خش تر ده کرد.

ئینجا حه کیم خالید به دهسته کانی خو ی جل و بهرگی حیکمه تی له بهر سوههیل کرد و ههردوو ئامیزیان لیک وه رینا و دهستیان به گریان کرد. ئه وه خوشترین رۆژی ژیا نی سوههیل و گه و ره ترین ئاواتی بوو هاته دی، چه ندین سال بوو چاوه رپی ئه و رۆژه ی ده کرد، چاوه کانی بهرگی ئه و خوشیه یان نه ده گرت و چه شنی جو بار رۆندکیان لی ده هاته خواری، لی خۆزگه حه کیم

(۱) گوینده: ئاوازه خوان، بوژ.

مورادیش مابوایه و ئەم دیمەنە ی دیبا. دەم نا دەمیك له چاوه کانی
 باوکی راده ما که ئەسرینیان تی زابوو، له روخساری دیاربوو که
 شانازی به کورە که یه وه ده کا، ئاخر چی له وه خوشتەر کورە که ت
 حە کیم بی و خەلکی لییه وه فیتری حیکمەت بن. ئەو هه وره ترین
 شه پەف بوو له شاهیندا. هه رچی ئەو شه پەفه ی ده ست که وتبا
 هه موویان خۆزگه یان پی ده خواست. خەلکه که یه ک یه ک ده هاتن
 و سو هه یلیان ماچ ده کرد، له نیو ئاپۆرای خەلکه که دا چاوه کانی
 که وته سەر سهریال و ئارتین که له پیشه وه ی قه ره بالغیه که دا
 ده بینران و له دوو ره وه زه رده خه نه یان بۆی ده کرد. دواتر هه ردوو
 لاوه که هاتنه پیشی و سو هه یلیان ماچ کرد و سو هه یلیش
 یاریه کی بچووکی مندالانی به ئارتین به خشی که له گەل خویدا
 هینابووی بۆ برا بچوو که که ی. ئەو نیو هه رۆیه خەلکی نه چوونه وه
 مالیان، چون نان و چیشتیکی زۆر چی کرابوو. دوا ی نان خواردن
 سو هه یل دوو لاوه که ی به ری کرد و ورده ورده ش خەلکه که
 ئاهه نگه که یان چۆل ده کرد و ده گه رانه وه مالی. هه ر به م که وا و
 جله ی حیکمه ته وه سو هه یل ئەو رۆژه چۆوه مال، هه سستی ده کرد
 به م کراسه درێژه ی حیکمه ت که میك سه یر ده رده که وی و ناتوانی
 به جوانی پیی بپوا. دوو باره تراژیدیا که ی خاتوو پریاسکه هاته وه
 یادی و چه ند فرمیسکیکی پی رسته وه، ئاخر ئەو داینابوو هه ر
 که جلی حیکمه تی پۆشی یه که م کاری خوازی بیی پریاسکه بی،
 وه لی ئاخ که هه میشه ژیان به دلی ئیمه نابی و ده بی ئیش و
 ناره حه تیه کانی بچه ژین.

سوههیل ههر دواى بوونى به حه کیم دهستى به چالاكى و
وتاردان کرد، له شوینه جیا جیاکانى شارداه لکی کۆده بوونه وه
بۆ وتارهکانى و حیکمهتى فیر دهکردن. پڕۆژانه چهند قوتابیهك
له مالى سهردانیان دهکرد و وانهى پى دهگوتن، ئەمه جگه
له وهى حه کیم خالید هیندى له قوتابیهکانى خۆى رادهستى وى
کردبوون و پڕۆژانه له حیکمهتخانه کهى ئەودا وانهى دهگوته وه،
لى ههرگیز نهیده وىست حیکمهتخانهیه کى سهر به خۆ دانى و
خۆى به شایستهى ئەوه نه دهزانى. له بهر ئەوهى حه کیم خالیدیش
له سهر قوتابیهکان زۆر توند بوو سهریال و ئارتین تهماى
ئه وریان نه بوو. دواى ماوهیهك یه کیک له حه کیمه کان که هاوړپى
سوههیل بوو کۆچى دواى کرد و حیکمهتخانه کهى بى حه کیم
مايه وه، سوههیل دهیهه وىست سهریال و ئارتین بباته ئەوى و
تا حه کیمیک پهیدا ده بى خۆى به هاتووچۆ وانهیان پى بیژى. بۆ
ئهم مه بهستهش سهردانى خاوهنى حیکمهتخانه کهى کرد که به
مرویه کى باش باسیان لیوه نه ده کرد.

خاوهنى حیکمهتخانه که ناوى جهمشید بوو، مرویه کى ته مهن
ناوهنجى که له گهت بوو، تازه سهر و ریشى بۆز^(۱) ده بوو.
چون کاتى خۆى تۆزیک حیکمهتى خویندبوو خۆى به حه کیم
دهزانى. له بهر سهر وه ته کهى له نیو خه لکی به پیاو ماقوول ناوى
دهر کردبوو. ئەو حیکمهتخانهیهى له ژیر چاودیڤرى خۆیدا چى

(۱) بۆز: پهنگیکه له تیکه لېوونى رهش و سپى پهیدا ده بى.

کردبوو و حه کیمیکى بۆ هیئابوو تا وانهى تیدا بلیتیهوه، له گهل
 ئه وه شدا خانوویه کى بۆ له تهنیشت حیکمه تخانه که بنیات
 نابوو، لى دیاربوو ئهم حه کیمه به هۆى نه خۆشیه وه کۆچى دواى
 کردبوو و حیکمه تخانه که بى حه کیم مابوویه وه. دهیان گوت ئه
 جهمشیده بابایه کى رهزىل و چاو چنۆکه و ئه وه حیکمه تخانه یه شى
 ههر به پارهى خه لک بنیات ناوه و خۆى دیرهه میکى تیدا خهرج
 نه کردوو. کاتى خۆى هیئندهى خهم داوه ته حه کیمه که و سه رى
 خستۆته سه ر، له خهمى ئه ودا نه خۆش که وتوو و به زگى
 داوه، ههر بۆیه ش چ حه کیمى دى نه یده ویست بچیته ئهم
 حیکمه تخانه یه. سو هه یل دهیهه ویست بۆ ماوه یه کى کاتى ئارتین
 و سه ریا ل له ویدا نیشته جى بکا به لکو حه کیمیکى باشیان بۆبى،
 یاخود ههر خۆى به هاتوو چۆ له ویدا وانیهان پى بیژى. له ده رگای
 مالى کاک جهمشیدی دا و دواى چاک و چۆنى و دانیشن ده ستى
 پیکرد.

+ له راستیدا کاک جهمشید بۆ کارىکى زۆر گرنگ هاتووم و
 نابى ده ست به پروومه وه بنیى.

- فه رموو فه رموو سو هه یل گیان، کارىک به ئیمه بکرى بۆتى
 ده که ین کاکه ئیمه تۆمان خۆشده وى.

+ دوو هاوړیم هه ن خه لکى ده ره وه ی شاهینن، له راستیدا ئه وان
 براى منن، ده یانه وى حیکمه ت بخوینن و جیگایه کيان نییه تییدا

بمینهوه، گهر له حیکمه تخانه کې جه نابتدا بمینهوه زورت
لئ مه منوون ده بم. تا حه کیمیک بو ئه وی په یدا ده بی ههر خوم
رؤژانه وانه یان پی ده لیم.

- وه لا حه کیم سوهیل گیان زوریشم پی خوشه، ماوه یه که
حیکمه تخانه که م چۆله و دلم پیی توند بووه، ههر له به یانی را
بیان هینه. ئینجا من و توشتیکی تر ده که ین ئه گهر تو رازی بی.

+ زورت لئ مه منوونم کاک جه مشید، پیم بیژه ئه م شته چی یه؟
- من کاره کې توم جیبه جی کرد و ئه و کورانه م قه بوول کرد،
توش ده بی دلی من نه شکینی له و قسه یه ی ده یکه م باشه.

+ گهر له توانام دابی له خزمه تم، بفرموون.

- خوت ده زانی حه کیم بورهان وه فاتی کرد و ئیستا
قوتابخانه که م چۆله و ماوه یه که به دوا ی حه کیمیک دا ده گهریم
و دهستم ناکه وی، وهره راست بارگه و بارخانه و پریاسکه ی^(۱)
خوت بینه و هه وال بده ئه م کورانه ش و یه کجاری لیږه ببه حه کیم.
ژنیکیشت بو دینین و خانوویه کی گهره شم سازداوه له تهنیشت
حیکمه تخانه که. ئیدی قهت له مه باشتت ده ست ناکه وی.

+ وه لاهی کاک جه مشید له راستیدا من بو ئه وه نه هاتبووم و زور
سوپاست ده که م، من ته نی ده مهه وی جیگایه ک بو ئه م دووانه دابین

(۱) پریاسکه: تووره که، هه گبه.

بکەم، قەرار نییه من حیکمەتخانە دانیم و خۆم بە شایستەیی ئەو
نازانم.

- نا نا سوھەیل تۆ حە کیمی و مۆلەتت ھەیە، لە قسەم دەر مەچۆ
و شتوومە کە کانت بێنە، لە ھەرچیت کەم بوو یارمەتیت دەدەین
و نایەلم کە موکۆریت ھەبێ. تۆ ئافرەتێک لە شاھیندا بدۆزەرەو
دەبینی چۆن کارئاسانیت بۆ دەکەین لە مال و حالدا.

+ گەلیکت سوپاس دەکەم کاک جەمشید، وەلێ بەخوا من
زەحمەتە لە نووکەرا بە تەنیا حیکمەتخانە یەک بەرپۆە ببەم و پێم
خۆشە جارێ ھەر لای حە کیم خالید بم.

- بیرى لى بکەوێ حە کیم سوھەیل، بیرى لى بکەوێ و دواتر
وێلامم بۆ بنێرەوێ.

ئەو پڕۆژە جەمشید گەلیکی سەر خستە سەری و سوھەیل
وێلامیکی وەھای نەدایەوێ و تەنێ گوتی بیرى لى دەکەمەوێ،
لەپراستیدا ئەو نەیدەویست ھەر بیریشی لى بکاتەوێ، چون لێرە و
لەوێ دەیبیست کە حە کیم بۆرھان چەندە لە دەستی ناپەرھەت بوو تالە
خەمى ئەودا وەفاتى کرد، دواتریش دەیزانى ئەو کە سێکە بەلێنەکانى
خۆى ناباتە سەر و گەلیک قەرچۆکە. سەرەپای ئەو ھەش جەمشید خۆى
بەشت دەیزانى و ھەمیشە پێى خۆشبوو چەند حە کیمیکی لەدەرە
بن و مەجلیسەکانى جەمى بێ لە خەلکی. سوھەیل دەیزانى گەر
پرواتە ئەوێ ژيانى نامینى و بەچەشنى دەبەسریتەوێ دەبێ تەواوێ

کاته کانی له حیکمه تخانه و نیومال و میوانانی جه مشید به سهر ببا،
جگه له مانه ش حه کیم بورهان هاوړیی بوو، نه یده ویست جیگا که ی
ئه و بگریته وه ته نانه ت گهر هه موو دونیاشیان پی به خشیا. سوهیل
خوی حه زی له وه نه بوو حیکمه تخانه دابنئ، ئه سلن له ئیستادا
ههر به ته مای شتیکی وانه بوو، چون ده بیینی که چون حه کیمه کان
شهو و پوژ خه ریکی حیکمه تخانه و ته نانه ت کاتیان بو مال و
مندالیشان نه ماوه و وه کو پیویست سهر دانیکیان پی ناکری. ئه و
له و مروقانه بوو که له ئاو و هه وای ده ری راهاتبوو، هیشتا ته و او
گه نج بوو، نه یده ویست له شوینیکدا قه تیسی بکری و بیه ستریته وه،
ده بیه ویست له شوینه جودا جودا کانداه کوپ و وتاره کانی خزمه ت
بکا. جگه له مه ش چند قوتابیه کی هه بن و پوژانه سهر دانی بکه ن
و حیکمه تیان پی بلئ، لی گهر حیکمه تخانه ی هه بی هیچ کاتیکی
نامینی بو دهره وه. جگه له مانه ش ئه و پرووداوانه ی به م دوایه
به سه ری هات له زور شتی ژیانی دوور خسته وه و وه کو جاران
مرویه کی کومه لایه تی نه بوو. هه میسه هه سته ی به ئاسه واری ئه و
برینانه ی نیو دلئ ده کرد که ناوه ناوه لیی ده کولانه وه.

چهند پوژیک دوا ی ئه وه سه ریال و ئارتینی بینی و پیی
راگه یاندن که شوینیکی بو دابین کردوون و تا حه کیمیک دیته
ئه وئ ههر خوی وانه یان پی ده لی.

دوولاوه که دلیان زور به مه کرایه وه و گه لی منه تباری سوهیل
بوون، به تاییه تی که زانیان له و نزیکن و ده توانن لای ئه و بخوینن،

وهلئ ههردوو پييان خوښبوو سوههيل يه كجاري بيته ئهوي و
داواكهى كاڅ جهمشيد رته نه كاتهوه، ههر بويه سهريال گوتى:

ماموستا گيان چاكهيه كى زور گه ورته له گهل كردين، وهلئ
ئهو چاكهيهش بكه خوټ وهره ئهوي و ببه حه كيم، ئهم شوينه
گه ورهيه له چنگى خوټ مه ده ماموستا، كه م كهس جيگاهيه كى
ئاواى بو هه لده كهوي. ده زانى چه ندمان پيخوشه كه له لاي تو
بخوينين، ئاخر ئيمه شاره زاي تو بووين و بووينه ته ناسيار،
گهر حه كيميكي تربى تاوه كو له گهل ئهوي يهك ده ناسين و ريك
ده كه وين موده تيكى دهوي، دواتر ده ترسين كه سيكي ئاته شي
بى و خويندنه كهش له ئيمه بشيوينى.

+ نا هه رگيز سهريال، من نامهوي خوټ له جيگاهيه كى ئاوا
ببه ستمه وه، با هه موو دونياشم بدهنى و دهوله مه نديش بم، كه دلهم له
جيگاهيهك خوش نه بوو پاره و سامان به من چى؟ دواتر ئهم كابرايه
له نيو خه لكيدا به باشه باس ناكري، جگه له مهش هه رگيز نامهوي
بيمه جيگاهيه حه كيم بورهان، قهت ئه مه م پى خوش نيهه.

- وهلئ قوربان تو ده بيته خاوهن حيكمه تخانه ي خوټ و له نيو
خه لكيدا ناو و شورهت ده رده كهى، ئينجا ئهوي وه كو باس ده كه ن
شوينيكي فراوانه و خانويه كى زور خوشيشى ههيه، لهوي
ده توانى خزمه ته كانهت زور به باستر له ئيستا بكه ي و ئهم دوو
برايه ي خوشت بخهيه سه ر خويندن و يارمه تيان بده ي.

+ نازانم سه ریال نازانم، ههول ددهم بیریکی لی بکه مه وه،
ههول ددهم.

- باشه قوربان ئه گهر چووینه وی چۆن چیشت ناماده بکهین؟

+ هه ی هوو برا، من خه ریکی چیم و تو باسی چیشتم بو
ده که ی، خه مت نه بی نامری له برسان، له وی زه خیره و هه موو
شتیکی لییه.

- وه لی ئیمه نازانین چیشت لینیین؟

+ فیرده بی سه ریال گیان فیرده بی، جاری ریگه م بده ته نی بیر
له م بابه ته بکه مه وه، هه ریه کجار دردۆنگم^(۱).

سوهیل رۆژ به رۆژ دردۆنگیه که ی پتر ده بوو، کاک
جه مشیدیش ناوه ناوه هه کیمیک یان پیاو ماقوولیکی ده نارده
مالی سوهیل تاوه کو رازی بکا و بیهینیتته جیگای هه کیم
بورهان. سوهیل ههستی ده کرد ورده ورده نه رمی ده که ن و
برپاره که ی سه ره تای پی ده گۆرن، لی له هه رکه سیک پرسیاری
کاک جه مشیدی ده کرد به مرویه کی خو به گه وره زان و چ نه بوو
وه سفیان ده کرد و جیگرته وه ی هه کیم بورهانیش بو ئه و زۆر
زۆر ناخۆش بوو، بویه دووباره برپاری نه چوونی ده دا. شه وان
داده نیشته و له گه ل خوی ده که وته گۆ: من هه رگیز ناچم بو ئه وی،

ژیانی ئیستم هیچ کیشهیه کی نییه بۆ دهچم خۆ له شوینیکدا ده به ستمه وه و خۆم تووشی مرویه کی وا خراپ و قرچۆك ده كه م. من چی له خانوو و پاره بکه م كه له خه ماندا بمرم، هیشتا گه نجم و پپیوسته ژیان بکه م، به لئی پپیوسته خۆش بژیم و چه شنی ئه م خه لکه ژیان بکه م. گهر بچمه وئ داوم له داوی كاك جه مشید نابیته وه و به خه مانم ده كوژی. ئه سلهن ههر من قه رار نییه له م ته مه نه زووه حیکمه تخانه دانیم. له لای حه کیم خالید بم زۆر به شه رده ف تر و پیاوانه تره. خۆ هه زار کارم هه بی و نه شچم بۆ ئه وئ کس نالئ مالت له کوئ یه. به لام سه ریال و ئارتین چی؟ ئه وان هانایان بۆ من هیناوه، خۆ نابئ ئاوا فه رامۆشیان بکه م، دانیالی مه زن گوئی ئاگات لییان بی. ئه ی خه ونه کان چی که له لای منیان ده خویند؟ نا نابئ ده ست له وان به رده م هه رگیز، نابئ ده ستیان لئ به رده م و پپیوسته لای خۆم بخوینن. ئه گهر بچم ته نئ له بهر وان ده چم، به لئ ته نئ له بهر وان.

له نیو ئه م قسانه دابوو قیداری لئ په یدابوو و خیرا گوئی:
له بهر وان ده چی؟!

+ به لئ قیدار گیان له بهر وان ده چم.

- ئه ری تۆ شیت بووی کاکه! سو هه یل گیان شیت بووی، ئه وه چیت لئ قه وماوه؟! من هینده ی تۆ بناسم قه ت ناتوانی خۆت له شوینیکدا قه تیس بکه ی، تۆ له گه ل ده ری راهاتووی، گهر پۆژیك

پياسه يه كي سهركاني و بناري شاخه كه نه كه ي ده مري به خوا ده مري.
 يه ك دونيا برين له نيئو سينه ت به سار يژنه كراوي جيياون كاكه. بيرت
 چوو دكتور گوتي ئه مه نابي له مائي قه تيس بكري و خه م بخوا،
 پيويسته بگه ري و دلخوش بي دهنه له ههر كاتيكدان هه ري هه يه
 نه خوشيه كه ي سهر هه لبداته وه. ئيستا تو له خوشه ويستي ئه م دوو
 لاوه ئه و كاره ده كه ي، وه لي به ياني كه س منه تي پي نيه و له م
 حيكمه تخانه يه دا خوت ده كوژي. له لاي حه كيم خاليد سهر به خوي
 و وانه كه ت ده لييه وه و دييته وه مائي.

+ هه موو ئه مانه ده زانم قيدار هه مووي ده زانم، وه لي ده مه وي
 يارمه تي ئه م دوو لاوه بده م، ئه سلنه ژيان له لاي من گرنگيه كي
 ئه وتوي نه ماوه دواي ئه و پرووداوانه ي به سه رم هاتن. ده مه وي له
 هه موو جيهان دابيري قيدار، ده مه وي دابيري.

- ياني به س له بهر خاتري دوو كه س واز له هه موو شتي ژيان
 ديني! واز له خوشيه كانت ديني، خوت ده خه يه ناره حه تيه وه! ئايا
 ئه وان به ياني جيت ناهيلن؟ تا هه تايي له لات ده بن ها؟ وه لام
 ده وه حه كيم سو هه يل وه لام ده وه، ئه وان قه دري ئه وه ده گرن كه
 تو چيت بويان كردو وه؟

+ گرنگ نيه، هيچ گرنگ نيه، گرنگ ئه وه يه له ئيستا دا
 ده مه وي يارمه تي دوو كه س بده م و ته واو، من ئاوا فيركراوم،
 توش كه يفي خوته قيدار، كه يفي خوته.

- کئی ئاواى فيرکردى؟

+ حه کیمی مه زن فهرمووی: (يارمه تی یه کدی بدهن له سه ر
کاری خیر و چاکه، یارمه تی یه کدی مه دهن له سه ر کاری تاوان و
خراپه^(۱))، مه گهر ئەم ده قهت نه خویندۆ ته وه قیدار؟

- ته واو سو هه یل گیان که یفی خۆته، ده ته وی یارمه تیان بده ی
بیده، هیوادارم ئەوانیش منه تیان به مه هه بی که تو بۆیان ده که ی.

+ گرنگ ئەوه یه من گوته یه کی حه کیمی مه زن به جی دینم،
ئەوان منه تباری ئەوه ن یاخود نا که یفی خۆیانە. نازانم بۆچی
هه ست ده که م ئەوانم زۆر خۆشده وی و پێویسته له گه لیان بم.

- ده ی حه کیمی مه زن لیکتان نه کاسو هه یل گیان، ئیمه ش سه یری
دیمه نه که ده که ین بزانی چهنده به رگه ی کاک جه مشید ده گری.

ئەو پرۆژه قیدار نه یتوانی سو هه یل سارد کاته وه له سه ر
بریاره که ی، لی سو هه یل هیشتا که می دردۆنگی پێوه دیار
ما بوو، ئەو شه وه زۆر دوعای کرد و خه و به سه ریدا زال بوو، له
خه وه که دا بینى چۆته حیکمه تخانه یه کی نوێ و خانوویه کی تازه،
وه لی له نیو حیکمه تخانه که دا چهنده سیسرکه یه کی بۆگه ناوی
بوونیان هه بوو که سو هه یل به پێلاوه کانی هه ولی کوشتن و
ده رکردنیانی ده دا. بۆ به یانی خیرا خۆی گه یانده لای حه کیم خالید

و پرسيارى خهونه كهى لى كرد، وه لى نه يگوت من بينومه و
 ههر هيندهى گوت كه كه سيك دهيهه وى مالى بباته شويينك و
 خهويكى ئاوههائى بهم جيگايه ديوه.

حه كيم خاليد كه خهوه كهى بيست گوتى: كورم سوههيل،
 نازانم كى يه ئهمهى بينوه، وه لى ههر كه سيكه پىي بيژه با
 نه چيته ئهم جيگايه و لهويدا تووشى كيشفه دى، ههر ئه وهندهى
 پىي بيژه و ته واو.

سوههيل توژيك په شوكاو گوتى: تو دلياي قوربان لهم
 ليكدانه وهيه؟

+ من له ميژه ماناي خهونان دهزانم و ئيمرو نيهه له نيو ئهم
 بابه ته دام حه كيم سوههيل، بويه دليام له وه لامه كه م.

سوههيل له گه ل ماناي ئهم خهوه دا دردونگيه كهى پتر بوو،
 ئيستا ده بى بريارى كو تايبى بدا، يان ئه وهيه ئهم گه نجان له لاي
 كاك جه مشيد دابنى تاوه كو حه كيميكي نو پيدا ده بى بو ئه وى
 كه ئهمه ش زور زه حمهت بوو، چون هه موو خه لك جه مشيديان
 ده ناسى و كهس ئاماده بى ئه وهى نه بوو وه كو حه كيم بچيته وى.
 دواتر گهر له ويشيان دابنى ههر ده بى خوى بچى وانه يان پى
 بيژى و له كو تايدا كه جه مشيد كهسى پى پيدا نه بوو بيگومان
 سوههيل يه كجارى تووشى ئه وى ده كا. يا خود ده بى واز له م دوو

گه نجه بښی و پامالیان^(۱) بکا و بوخویان جیگایه ك بدۆزنه وه كه
ئه مه شی نه ده توانی، یانیش ده بی له بهر خاتری وان خو ی بخاته
نیو کیشه و گرفته وه و چاوه ری هی رشی خه م و ئازاره کان بکا.

به رده وام پرسیاری له كه سی شاره زاو خه لکی ده كرد،
له راستیدا هه موو ئامازه كان بو ئه وه بوون كه سوه هیل نه چیتته
ئه و ی، لی ئه و بریاری دابوو كه ده ست له م دوو لاوه هه لئه گری
و فی ر ی حیکمه تیان بکا. ئه و شه وه روونیشت و له گه ل حه کیمی
مه زندا كه وته مونا جات: ئه ی حه کیمی مه زن، ئامازه كان بو
ئه وه ن كه من نه چمه ئه و جیگایه، لی من ئه و دوو لاوه م زۆر
خۆش ده و ی و له بهر خاتری جه نابت و یارمه تی دانی ئه وان
ده پۆم و فی ر ی حیکمه تیان ده كه م. ده ترسم ئه و ده مه ی شوینیکی
شیاو یان ده ست نه كه و ی پشت له خویندن هه ل بکه ن، یاخود به
بیرو بو چوونی کۆمه له ی سه رخه رانی حیکمه ت سه رسام بن و
چه شنی هیلال شوین ئه وان بکه ون. یارمه تیم بده له م کاره مدا، تو
به گه وره یی خۆت یارمه تیم بده.

هه ر له دوای مونا جاته كه قیدار هات: خۆت خسته کیشه وه،
سویند به حه کیمی مه زن خۆت خسته کیشه وه، وه لی تو هه ر
به قسه ی خۆت ده كه ی. ده بوايه له گه ل بینینی ئه م خه وه دا خیرا
کشابایه وه، ده با بزانی ن چی لیدی، ده بینین كا ك سوه هیل ده بینین
ژیانت چی لیدی.

سوهه یل به قسه کانی قیدار خوی تیک نه دا و به یانی زوو چوویه
 لای کاک جه مشید و هه والی پیدا که دیت، به یه که وه کومه لئ
 مه رجیان دانا و له سه ری پیک که وتن و کاک جه مشیدیش به لئینی
 پیدا که هه رکات خیزانی پیک هیئا کیلی خانووه که ی راده ست
 بکا، پیویستی ناومالیشی بو دابین بکا و نه هیلئ سوهه یل له
 هیچی که م بی و مانگانه ی بو بیرته وه.

ئیدی سوهه یل هه والی بو سه ریال و ئارتین نارد که
 شتومه که کانیان کوبکه نه وه و بینه حیکمه تخانه که، خوشی ورده
 ورده کتیب و که لوپه لی خوی دینا و له نیو حیکمه تخانه که دا له
 ژووره که ی خوی دایده نان. ئەم دوو لاهه بهم هه واله زور دلیان
 خوشبوو، ئیدی ههستیان ده کرد ئەوانیش ده توان له مه ودوا
 حیکمه ت بخوینن و له لای حه کیم سوهه یل خویان پی بگه یه نن.
 ئەو هه م ماموستایانه هه م وه کو هاوړییه کیشه له گه لیان،
 جیگا که ش فراوان و دلگیره و ئیدی چی له مه چاکتر ده ست
 ده که وئ.

ئه و ده مه ی هاتن سوهه یل هه ردوو کیانی له باوه ش گرت و ماچی
 کردن، دواتر ئەوانی برده ژووری و شوینه کانی حیکمه تخانه ی
 نیشان ده دان و یه ک یه ک جیگا کانی پی ئاشنا ده کردن.

سه ریال گوتی: قوربان هه ست ده که م لیره خویندنمان زور زور
 باش ده بی، وه لی بو چیشت لیان و قاپ شورین و ئیش و کاری

ٽيڙه چي بڪهين؟ من ته نئي يه ڪ جوڙ چيشت ده زانم و ته واو، ٽه گهر
ههر ٽه و دوو ڪه سه بين زور قورس ده ڪه وي له سه رمان و پيوسته
قوتابي پتر وهرگري تاوه ڪو ڪاره کان بهش بڪهين له نيو خوماندا.

سوهه يل به شوخيه وه: ده زاني چي يه سه ريال، وچا ڪه هه موو
ڪاره کان به تو بڪه م، ئيدي له مه و دوا ڪه و توويه به رده ستم چيت
پي ده ڪري؟ چيسته کان ليده نئي و قاپه ڪانيس ههر خوت بيشوره
ڪا ڪه، ده ته وي مرو به رام بهر دوزمني خوي سوزي هه بي؟!

- وه لي قوربان مه به ستم ٽه وه يه شوي نئي ڪي ٽاوا گه وره به دوو
ڪه س به پيوه ناچي.

+ ده زانم ده زانم برا گيانم، بيگومان قوتابي تريش وهرده گرين
و خوشم له گه ٽان ده بم و فيري چيشت لينانتان ده ڪه م. نايه لم له
هيچتان ڪه م بي و ٽيوه براي منن، قابيله بتان هيئمه ٽيڙه و بهي لم
برسي و ناره حهت بن! خه مي هيچ شتيڪتان نه بي، هه ميشه ده فر
و تووره ڪه ڪاني ٽيڙه لياوليپن^(۱) له زه خير و بهر دوام خيرخو زان
ده يهينن، ههر شتيڪمان بوي به يه ڪه وه دروستي ده ڪهين، من
شيريني ده زانم و جاروبار ٽه ويشتان بو چي ده ڪه م.

له و پوڙه وه سوهه يل له هه موو جيهان دوور ڪه و ته وه و ته نئي
خوي مژوولي لاهه کان و حيڪمه تخانه ڪه ڪرد. وازي له هه موو
هاورپي و ڪه ساني ده ورو به ري هيئا و لييان هه ٺهات.

مرۆگه لیك هه‌بوون سوهه‌یلیان خو‌شده‌ویست و ده‌یانویست
 لییه‌وه نزیك بن، لی‌ئو به‌چه‌شنیك خو‌ی له‌حیکمه‌تخانه‌که‌دا
 قه‌تیس کرد که‌ زۆر به‌که‌می خه‌لکی ده‌ره‌وه‌ی ده‌بینی. ئه‌وه‌هیشتا
 برینی مه‌رگی دلارا و شوو‌کردنی پریاسکه‌ و له‌ده‌ست چوونی
 هیلال له‌سه‌ر دلیدا قه‌تماغه‌ی نه‌گرتبوو، ده‌یه‌ه‌ویست واز له‌
 جیهان بین‌ی و ته‌ن‌ی گرنگی به‌م دوو‌لاوه‌ بدا و پ‌ییان بگه‌یه‌ن‌ی.
 له‌نزیکه‌کانی دوورکه‌وته‌وه و ئه‌وانی کرده‌نزیکانی خو‌ی، له‌
 خو‌شیه‌کانی دوورکه‌وته‌وه و هه‌ول‌ی ده‌دا له‌گه‌ل ئه‌واندا خو‌شی
 ده‌ست بکه‌و‌ی. هه‌موو‌خه‌م و تی‌کو‌شانی ئه‌و بیوویه‌ فی‌رکردنی
 ئه‌وان و پ‌یگه‌یشتیان. گوته‌که‌ی حه‌کیم دانیال هه‌ر له‌هزریدا
 ده‌هات و ده‌چوو، وه‌ل‌ی ئه‌م دوو‌لاوه‌ ئاگاداری ئه‌وه‌ نه‌بوون
 حه‌کیم سوهه‌یل له‌به‌ر ئه‌وان وازی له‌چی ه‌یناوه، وایان ده‌زانی
 که‌ خو‌ی ئه‌م ژیه‌نه‌ی ده‌و‌ی و حه‌زی لییه‌تی. سوهه‌یلی حه‌کیم
 چون جاری خ‌یزاندار نه‌بوو شه‌ویش هه‌ر له‌حیکمه‌تخانه‌که‌دا
 ده‌مایه‌وه. شه‌وه‌ دوور و در‌یژ و یه‌لداکانی له‌نیو‌ژووریکی
 تاریکی حیکمه‌تخانه‌دا ده‌برده‌سه‌ر و له‌گه‌ل ئازار و دووریدا
 ده‌ژیا، وه‌ل‌ی هه‌رگیز نه‌یده‌ویست لاوه‌کان به‌ئیشی دل‌ی بزانه‌ و
 به‌رده‌وام له‌گه‌لیان پ‌یده‌که‌نی و شو‌خی ده‌کرد. له‌سه‌ره‌تادا جگه‌
 له‌م دوو‌لاوه‌ که‌سی دی له‌قوتابخانه‌که‌ی سوهه‌یل نه‌بوو، وه‌ل‌ی
 دوای ماوه‌یه‌ك ورده‌ ورده‌ چهند قوتابیه‌کی دیکه‌ی وه‌رگرت، چون
 ئه‌و لای وابوو زۆری قوتابی بایه‌خ‌یکی نییه‌ له‌کاتی‌کدا نه‌توانی

وه كو پټويست گرنګيان پټې بدهۍ. پيښه ياندنې يه ك مرؤف به
 ته واوې چاتره له فير كړدنې چه ندين كه س له گهل كه م و كورتي
 و ناته واوېدا. حيكمه تخانه كه له چه ند ژووريك و حه وشه يه كي
 فراوان و باغيكي بچووك پيك هاتبوو كه له نيونه دي باغه كه دا
 حه وزيكې چكوله ي به به رد چي كراو بووني هه بوو. ژووره كه ي
 سوهه يل له گهل هي قوتاييه كان له يه كتر جودا بوو، توكمه و
 گه وره تر بنيات نرابوو، ژووريك بوو ته ژي له كتيبي جوراو جور،
 ته ژي له و كه ل و په لانه ي كه حه كي مي ك پټويستي پييه تي، وه لي
 راخهر و سهرينه كانې هي ندي كو ن ده هاتنه به رچاو. سوهه يل
 كتيبه كانې خو شي نه وانه ي زوري خوشده ويستن هي نديكي
 له وي دانابوون بو نه وه ي ژووره كه پتر دلگير و رازاوه بي. له بهر
 نه وه ي هه ستي به ته نيايي كه له راده به دهر ده كرد له و ژووره دا،
 دليشي نه ده هات سهريال و ئارتي بنيريته ژووريكي بچووك
 و ته نيا، هه ردووكيانې هي نابوويه ژووره كه ي خوي و له وي دا
 جيگيري كردبوون. له كاتي كدا هيچ كام له حه كي مه كان ئاماده
 نه بوون ژووره كه ي خويان بده نه قوتاييان و له گه لياندا له يه ك
 شويندا بميننه وه، لي سوهه يلي حه كي له گهل هم دوو لاوه دا
 چه شني خيزانيكي بچووك ژيانيان ده گوزه راند و به ويته ي برا
 بچووكي خوي لي دي دهروانين. به يانيان زوو بهر له وان هه لده ستا و
 هه ردووكيانې به خه بهر دي نا، هه ر جاره و يه كيكيان ناني به يانيان
 ئاماده ده كرد و هه ر دواي نان خواردن ده ستيان به خويندن ده كرد.

قوتابيه كان يهك يهك له بهرده می سوهه یلی حه کیمدا داده نیشتن و تا ئه و ته و او نه با ئه وی دیکه نه ده هات. ئه و دهمه ی کارژیړیک ده ما بۆ نیوه پړۆ وانه کان ته و او ده بوون و ده ستیان به چیشت لینان ده کرد. حه کیم سوهه یل ورده ورده فیړیانی ده کرد که چۆن چیشت لی بنین و ههر پړۆره و جۆره خوار دنیکی پی ئاماده ده کردن. هه ندی جاریش خوی ده بوویه وه ستاکه و بانگی ده کردن تاوه کو یاوه ری بکه ن. نیوه پروان پشوویان ده دا و که میک ده نوستن، وه لی له گه ل هاتنی دهمی عه سر وه خه بهر ده هاتن و خویان کۆده کرده وه و دووباره ده ستیان به خویندن و موتالای وانه کان ده کرده وه تاوه کو بهر له مه غریب. مه غریبان ئه گهر چیشته که ی نیوه پړۆ مابا به داران له ناندینه که دا گهر میان ده کرده وه، ئه گهر نا نان و ته ماته با خه یار با یاخود ئاروو با، یانیش یه کیک له سه ریال و ئارتین ده چوونه لای مالیکی ئاژه دار له دراوسیی حیکمه تخانه که و ماست و په نیریان ده کړی. شه وان یه ک دوو کارژیړی تر له بهر فانۆسه که دا موتالای وانه کانی خویان ده کرده وه و حه کیم سوهه یلیش له دووری ئه وانه وه پرووده نیشتن و چاودیری ده کردن تاوه کو لی ده بوونه وه. ئه و کاتانه ی له شه و ده مایه وه به شوخی و گالته وه ده یانبرده سهر. هه رسی له ژووره که دا تاوه کو ماندوو ده بوون و خه و ده بیردنه وه به یه که وه سه رهات و چیرۆک و قسه ی قه دیمی جودا جودایان ده گپرایه وه. هیندی جاریش هینده قسه ی خوش و نهسته قیان ده کرد که ههر به پیکه نینه وه ده بۆرژان و

خەویان لی دەکەوت. زۆر جارانیشت که کاک جەمشید میوانی دەهاتن بانگی دەکردنە مائی خۆی و دەبوایه لەگەڵ میوانانی وی پرووینیشن و مەجلیسی گەرم بکەن.

ئەوان هەستیان نەدەکرد لەگەڵ مامۆستایەك یاخود حەکیمیك دان، چون سۆهەیلی حەکیم هەمیشە لەگەڵیاندا چەشنی هاوڕێ و بڕایەك پەفتاری دەکرد و لەیەك ژوور و لەسەر یەك خواندا لەگەڵیاندا دەمایەو. تەنێ بۆ ئەوێ ئەوان ئاسوودە و راحت بن و باش بخوینن بەتەواوی پەفتاری خۆی چەشنی ئەوان لیکردبوو. ئەو پیشتر زۆر بە کەمی دەدوا و خۆی تیکەلی خەلک دەکرد، هەمیشە لە خەیاڵ و بیرکردنەوە و خامۆشی دابوو، وەلی تەنها بۆ ئەوێ ئەم دوو لاوە هەست نەکەن لەگەڵ مامۆستایەك دان و شەرم نەیان گری بەردەوام دەیدواندن و قسە ی خۆش و گالته ی لەگەڵ دەکردن. زۆر جار خۆی چیشتی بۆ ساز دەکردن و شیرینی و لیچالیشی^(۱) بۆ چێ دەکردن، لە کاتە بەتالە کاندایە لەگەڵیاندا دەچوو یە دەری و جیگا کۆن و دلگیرەکانی شاهیننی نیشان دەدان. لە کاتی کدا حەکیمەکانی دی نەك هەر نەدەچوونە دەری لەگەڵ قوتابیەکانیان، بەلکو قوتابی گەر بەرامبەر مامۆستا کە ی دوو قسە ی کردبایە شەرماندا ئارەقە ی دەکردەو. زۆر جار لە وانە کان نەدەگەیی و لە شەرمی مامۆستا دەری نەدەبڕی. سۆهەیل رقی

له وه بوو كه بېته ژوورئ له بهري هه لسن و زياد له پيوست پړي
 لي بنين، هه ميشه به سه ريال و ئارتيڼي ده گوت ئيمه براي يه كدين
 و چوني ئاسووده ن ئاوا له گه لندا پروونيشن، نه وه ي له لاي من
 گرنگه خوږندن و پيگه يشتني ئيوه يه. له كاتيكا كه وانه ده خوږين
 ياوه خو ميوانيكيان دي پابه ند بن به پوشيني جلي قوتابيانه وه و
 چندي پړز له ميوانه كه و له ماموستاي خوتان بگرن هه ر كه مه،
 وه لي نه وه ده مانه ي كاتي وانه نيين و كه سمان له لادا نيبه به چ
 جوړه جليك و پروونيشتيك له گه لندا ئاسووده ن به م شيوازه
 بن. نامه وي له به رامبه رمدا له سه ر چوك پروونيشن له كاتيكا
 هزر و دلتان به تال بي له عيلم و ماري فته. نامه وي به راده يه ك
 شهرم لي بكه ن كه نه توانن له گه لندا هه موو شتيك بيژن، چو ن
 له نيوان خوتاندا ده دوين ئاواش له گه ل من بدوين. نه گه ر گه يشته
 راده يه ك شهرمتان كرد به رامبه رم و ئاسووده نه بوون نه وانا توانين
 هه رسي له ژووريكدا بمينينه وه و ئاسووده ييتان لي تيك بده م.
 پيم خو شه هيچي شاره وه له گه ل مندا له گورئ نه بي و هه رچي
 خه م و پيداويستيه كتان هه يه ئاگادارم بكه نه وه. من هاتوومه ليره
 هه لگري خه م و برا و باوك و كه سو كارتان بم. هاتووم بتان كه م
 به حه كيم، فيري زانستتان بكه م، نه گه ر ئاوا نه بووم له گه لتان
 هه ست ده كه م سته مم لي كردوون. نه گه ر خو م خواردني به تام
 و جيگاي نه رمم بو خو م راخست و ئاگام له ئيوه نه بوو كه چي
 ده خو ن و له سه ر چي ده خه ون نه وانا سته مم لي كردوون. گه ر خه م

و ئازار، يان پيويستيه كتان هه بوو هه ولى چاره كردنيم نه دا ئه وا
سته مم لى كردوون. وهك چۆن من شوخيتان له گه ل ده كه م ئيوه ش
شه رم مه كه ن و بيه كن، گرنگ ئه وه يه له سنووره كان دهرنه چن و
نه گاته راده يه ك پيى بگوترى بى ريزى و دلشكان.

سوهه يلى حه كيم به راده يه ك له گه ل ئه م گه نجانده تيكه ل
بوو كه ههر ده تگوت له يه ك خوين و گوشتن، يه ك خيزان و
يه ك پارچه ن، يه ك ته ن و جيسمن. هه رچى خوشه ويستيه ك كه
له دلى مابوو يه وه به وانى به خشى بوو، هه رچى ئه وينيك هه يه
له دهره وه پرووسكاند بووى^(۱) و له نيو ئه م حيكمه تخانه يه له م
دوو لاوه ي قه تيس كردبوو. هه موو ئيش و ئازاره كانى رابردووى
وه لا نابوون و ئارامى و ئاسووده يى خوى به م دوو لاوه هيئابوو.
ئه و بۆ پيگه يشتنى ئه وان له هه موو ئه و شتانه ي حه زى ليبوو
دووركه وته وه. له لايه ن هاوړى و دۆسته كانيه وه هه ميشه گله يى
ديارنه بوونى بۆ ده هات و سه ركۆنه يان ده كرد، وه لى ئه و ده يگوت
ليړه م تاوه كو كه سانتيك دروست بكه م و جى په نجه ي خۆم دابنيم،
ئيدى نامه وى له گه ل ئاو و هه واي غه مبارى ده رى تيكه ل
بمه وه. دهره وه هيئده ي ئازاردام كه تا ماوم برينه كانى له سه ر
دلم ده ميننه وه، ده مه وه ئه مجاره هه ر له ژووريدا خوشه ويستى
دروستكه م.

زۆرجاران سوههيلي حه كيم دوو لاهه كه ي له گه ل خويدا
 دهبرده بازاری شاهين و چي خواردن و پيوستيان هه بوو بۆي
 دهسه نندن. بهرده وام جه ختي له سه ر ئه وه ده كرده وه كه نابي ئه وان
 پيوستيه كيان هه بي و به و نه ئين، به لكو حه ز و ئاره زوويان
 چوويه هه ر شتيك ده بي ئاگاداري بكه نه وه. هه روه ها ده يگوت
 قوتابيانى ده ره وه با نه زانن ئيمه هينده كه يف سازين له پرووي
 جيگا و ريگا و خواردنه وه، ئه وان نابي بزنان كه هينده بايه ختان
 پي ده ده م و خوشم ده وين، با هه ست بكه ن توندم له گه لتان، تاوه كو
 كه مترین قوتابی بيته ئيره، چون چهندي قوتابی زياد بين بو من
 سه خت تره و ناتوانم بايه خي پيوست بده م به هه موويان.

به زوويي حيكمه تخانه كه ي سوهه يل له نيو قوتابيانى
 شاره كه دا دهنگي دايه وه و زوريك له وان هه ولى ئه وه يان ده دا
 سوهه يلى حه كيم وهريان بگرئ، سه راسيمه ببوون له وه ي كه
 ئه مه تاكه حه كيمي كه له م شاره دا هينده گرنگي به فيرخوازه كاني
 بدا و خوشي بوين. زوريك له قوتابيانيش ئيره ييان پي ده بردن،
 ئاخه ئه وه ي حه كيم سوهه يل ده يكرد بو ئه م لاوانه نه به ر له ئه و
 و نه پاشي ئه ويش هيچ حه كيم و ماموستايه ك بو فيرخوازه كاني
 نه يكردوه و نايكاته وه.

ته نانه ت گه ر كه سي چوبايه ژووري نه يده زاني كامه ي
 حه كيمه و كامه ي فيرخواز!

ئەمەش زۆر جار گلەیی بەدوای خۆیدا دینا لە لایەن حە کیمە کانی
ترەوه کە نابێ مامۆستا هیئە تیکەلی قوتابیانی بێ.

سۆهەیلی حە کیم تەنێ چەند قوتابییەکی تری وەرگرت و
نەیدەویست حیکمەتخانە کە جەنجال بێ و نەتوانی مافی
هەموویان بدا. قوتابیەکانی تری لە ژوورەکانی دی نیشتهجێ
دەکردن و تەنێ سەریال و ئارتین لە ژوورە کە ی ئەو بوون. ئەو
بایەخی بە هەموو قوتابیەکانی دەدا، لێ هیچ کامیانی چەشنی
ئەم دوو لاوێ خۆشەندەویست و زۆربە ی ئومێدەکانی خۆی
لەسەر ئەم دوو هیان بنیات نابوو. سەریال لە سەرەتادا شەرمی
لە سۆهەیل دەکرد و زۆر بە کەمی دەدوا. لە کاتی نان خواردندا
چەند پاروویەکی دەخوارد و دەکشایەوه. بازی جاریش هیئە
ئای دەخواردەوه و دەیگوت تیربووم. زۆر جارێ کە خواردن
و شیرینی بو دینان وەکو خۆی دەمایەوه و کەمێک نەبێ لێیان
نەدەخوارد و خواردنە کە تیک دەچوو. حە کیم سۆهەیل لەم حالەتە
نیگەرانی ببوو، زۆری لە گەڵ سەریال دەگوت تاوێ کوشەرمە کە ی
بشکێنێ. هیئە لێ شەوان تاوێ کە درەنگانی شەو شوخی لە گەڵ
دەکردن و زۆر جاریش هەولی توورە کردنی سەریالی دەدا و بە
ئەنقەست هیئە فەرمانی سەیر و سەمەرە ی پێ دەکرد تاوێ کە
بیهێنێتە قسە و شەرمە کە ی وەلا بنێ.

شەویک دەیگوت پێویستە سێ جارێ لە دەورە ی حیکمەتخانە کە
بسوورپێیهوه، شەویکی دی دەیگوت حەقی ئەوێ قسەمان بو

ناکه‌ی ده‌بئی چهند خوله کێک بچیته نیو دۆلابی جله‌کان و له‌وی بمینیته‌وه.

هه‌ندی جار به شوخیه‌کانی سه‌ریالی هینده ئاته‌شی ده‌کرد که له شوینی خۆیدا نه‌ده‌بزواو نقه‌ی لیوه نه‌ده‌هات و داده‌ما، به ئاشکرا تووریه‌یی به روخساریه‌وه دیاری ده‌دا، وه‌لی نه‌یده‌توانی هیچ له‌گه‌ڵ هه‌کیم سو‌هه‌یلدا بیژی، چون مامۆستای بوو. هه‌رچی تووریه‌یی هه‌یه له‌نیو سنگیدا ده‌به‌یشته‌وه، ئه‌مه له کاتی‌کدا بوو که ئه‌گه‌ر ئارتین ئه‌م شوخیا‌نه‌ی له‌گه‌ڵ کردبا سه‌ریال زۆر خراتری پێ ده‌کرده‌وه. سو‌هه‌یل چونکه سه‌ریالی پتر خوشده‌ویست زۆربه‌ی جارێ شوخیه‌کانی رووه و ئاراسته‌ی ئه‌و بوون، وه‌لی هه‌میشه دوا‌ی گالته‌کان که ده‌یزانی سه‌ریال تووریه‌ خیرا ده‌چوویه ئاته‌کی و ده‌ستی له‌مل ده‌کرد و نیو چاوانی ماچ ده‌کرد و ده‌یگوت ئیمه‌ براین، برا هه‌رگیز له‌ برای خۆی تووره‌ نابێ. ئه‌وه‌ی ده‌یکه‌ین شوخی و گالته‌یه و بۆ د‌ل‌خوشیا‌نه، بۆ ئه‌وه‌مه که تۆ بییته‌ قسه و ئیدی شه‌رم نه‌که‌ی. پۆژی دی ئه‌وانه هه‌مووی ده‌بن به‌ یادگاری و له‌وانه‌یه بشنوسرینه‌وه و به‌دیاریه‌وه زه‌رده‌که‌نی و قاقامان بی‌تی. هه‌میشه دوا‌ی تووره‌ کردنه‌کان سه‌ریالی د‌ل‌خوش ده‌کرده‌وه و دووباره‌ خوشه‌ویستی و براهه‌تی دووپات ده‌کرده‌وه بۆی. هیندی جارێ شوخیه‌کانی ئاراسته‌ی ئارتین ده‌کرد و سه‌ریال زۆر خوشی له‌مه‌ ده‌هات و له‌گه‌ڵ هه‌کیم سو‌هه‌یلدا ده‌ستی پیده‌کرد. ئیدی ورده‌ ورده سو‌هه‌یلی هه‌کیم شه‌رمه‌که‌ی

سهریالی نه هیشت و وای لیها تبوو ئەوانیش شهوان شوخیان
له گه‌ل مامۆستادا ده‌کرد و ههر شهوه‌ی هیرشه‌کان پرووه و
که‌سیک بوو. ئە‌گەر هیرشه‌که‌ پرووه و مامۆستا با ئەوان هه‌ردوو
خۆیان ده‌کرده‌یه‌ک، ئە‌گه‌ریش پرووه و یه‌کیک له‌وان با ئەوی دی
له‌گه‌ل مامۆستادا ده‌بوویه‌ شه‌ریک.

له‌به‌ر ئەوه‌ی سهریال که‌میک بێ هیز و لاواز بوو، زۆر جار
که‌ وانه‌که‌ی ده‌خویند هینده‌گفت^(۱) ده‌بوو خیرا له‌ شوینده‌که‌ی
خۆیدا ده‌که‌وت و خه‌و ده‌یبرده‌وه. هه‌کیم سه‌وه‌یل به‌ جیا ئەو
خواردنانه‌ی بۆ ئەو دینا که‌ وزه‌ به‌خش و خاوه‌ن سوود بوون،
ئە‌گەر زانیای و هه‌کو پێویست خواردن ناخوا له‌لای پرووده‌نیش
و هه‌لنه‌ده‌ستا تاوه‌کو ده‌یزانی تی‌ری خواردوه‌وه. ئەو ده‌مه‌ی شه‌و
زۆر دره‌نگی ده‌کرد سه‌وه‌یلی هه‌کیم له‌سه‌ر جی‌گا که‌یدا را‌ده‌کشا
و بانگی سهریالی ده‌کرد که‌ هۆنراوه‌کانی نالی و مه‌حوی بۆ
وه‌خوینێ. ئیدی تاوه‌کو خه‌و ده‌یبرده‌وه سهریال له‌لای سه‌ری
مامۆستا که‌یدا پرووده‌نیش و به‌ ده‌نگه‌ خۆشه‌که‌ی هۆنراوه‌ی بۆ
ده‌چ‌ری.

هه‌کیم سه‌وه‌یل هه‌میشه‌ له‌ قوتابی وه‌رگرتندا دوا‌ی
لی‌کۆلینه‌وه‌ی خۆی پرس‌ی به‌ سهریال و ئارتین ده‌کرد و ئە‌گەر
ئەوان به‌ دلیان نه‌بوا‌یه‌ وه‌ری نه‌ده‌گرتن، چون ده‌یگوت نامه‌ه‌و‌ی

که سيک لي ره بي ئيوه دلتان نه يگرئ و به هوئ ئه وه وه خوئندنه که تان لي تيک بچئ. ئه وه نه يده ويست که سيک بهيئنته هيکمه تخانه که به دلي خوئ فەرمان به سهر سهر يال و ئارتيندا بکا و به هوئ ويه وه له خوئندن سارد ببنه وه، چون زور جار له هيکمه تخانه کانداهي بيئي که چوئ قوتاييه گه وره کان يا خود ئه وانهي له وانه کاني سهر وه بوون سته ميان له وانهي خوار خوئان ده کرد و کاري بي ئه ندازه يان پي ده کردن. تهنانهت چهند جاريک کاک جه مشيدش ئامازه ي به چهند قوتاييه ک کرد که حه کيم سوهه يل و هريان بگرئ، وه لي ئه وه له بهر سهر يال و ئارتين ره تي کردنه وه و ئاماده نه بوو که سيک و هرگرئ که ئه م دوو لاهه پييان خوئ نه بي. ئه مه ش هه ندي جار کاک جه مشيدئ تووړه ده کرد و گله يي دينايه سهر سوهه يل، بگره بازي جار له سهر ئه م وهرنه گرته قوتاييانش زوير ده بوون ليئ.

سوهه يلي حه کيم هه ندي کات کو مه لي ياساي نوئ بو خوئندنه که داده نا و ده يهه ويست که مي توندي بکا، وه لي ههر ئه وه نده ي زانيباي سهر يال و ئارتين ياسا که يان له لا خوئ نييه و پي قه لسن خيرا ئاسانکاري بو ده کردن و هيئندي له ياسا نوئکاني هه لده وه شاننده وه. ئه وانيش که ده يانزاني ماموستا له به روان ئاسانکاري کردوه پتر ده يان خوئند و خوئان ماندوو ده کرد. له راستيدا ئه وه خو شه ويستي بوو و ايکردبوو ئه وان بخوئنه نه ک ياسا و ريسا کان. خو شه ويستي تواناي هه يه جيگاي هه موو ياسا و نه ريته کان بگرئته وه، خو شه ويستي نه ک ههر خوئندنه گايه ک،

به لکو ده توانی ولاتیک به ریوه ببا به بی ئه وهی که م و کورتی
رووی تییکا و هه رهس بیئی.

ئه وه خۆشتین ساته کانی چه کیم سو هه یل بوو له گه ل
قوتابیه کانی دا، نایابترین یادگاری و پرچیژترین جوانی بوو له
ژیانیدا. ده بی چی له م هه موو خۆشه و یستیه جوانتر هه بی؟ چی
له خۆشه و یستی و عیشقیك دلگیر و نایاب تره که له نیوان
مامۆستا و قوتابیه که ی دایه؟ ئه گهر ده تانزانی ئه م جۆره ئه وینه
چهنده لیوانلیوه له سۆز و وه فا ئه وا پتر بایه خدار ده بوو لاتان
و هه ولی چه شتینیتان ددها. ده بی چ جۆره بهرژه وهندیه که له م
جۆره خۆشه و یستیه دا ره چاو بکری جگه له وهی که مامۆستا
ده یهه وی بیئی قوتابیه که ی پی بگا و سه ری پی بهرز بی.
سو هه یلی چه کیم زۆربه ی شه وه کان که سه ریال و ئارتین خه و
ده بیردنه وه هه لده ستا و له گه ل چه کیمی مه زندا ده که وته قسه و
نزای بۆ قوتابیه کانی ده کرد، هه میشه داوای له چه کیمی مه زن
ده کرد که سه ریال و ئارتینی لی نه ستیئی و بهرده وامی بدا به م
خۆشه و یستیه. ئه وان له خه وی شیرین دابوون و مامۆستاکه یان
بیدار بوو بۆ ئه وهی نزایان بۆ بکا. ناوه ناوه ده چوویه ژووره که و
ده یروانی نه بادا یه کی له وان لیفه که ی له سه ر لاچووبی و سه رمای
بی. له بهر ئه وهی سه ریال له کاتی خه وتندا به زۆری ده جها^(۱).

زۆربهی جاران لیفه که له سه‌ری لاده کهوت و سوهه‌یلی چه‌کیم
 پییدا ده‌دایه‌وه. هه‌ندی جارانیس که لیفه کهی بۆ چاک ده‌کرد
 به‌ده‌سته‌کانی قژه‌ خاوه‌که‌ی له‌سه‌ر چاوی لاده‌برد و نیوچاوانی
 ماچ ده‌کرد. ئەو به‌ جوړیکی سه‌یر سه‌ریالی خوشده‌ویست، به
 بینینی ئەو هه‌م خه‌ونه‌که‌ی نی‌ردراوی مه‌زن و هه‌م گوته‌که‌ی
 دانیالی پیر و هه‌میش هیلالی ده‌هاته‌وه‌ یاد. شه‌وان ئەو ده‌مه‌ی
 له‌ ژووری بیزار ده‌بوون ده‌چوونه‌ چه‌وشه‌که‌ و له‌نیو باغه
 بچووکه‌که‌ی حیکمه‌تخانه‌دا رووده‌نیشتن و میوه‌ و چاییان
 داده‌نا. هه‌میشه‌ سه‌ریال میوه‌کانی بۆ مامۆستاکه‌ی سپی ده‌کرد
 و چایی بۆ تیده‌کرد و ده‌دایه‌ ده‌ستی، زۆر جارانیس ماستاوی بۆ
 چاده‌کرد.

شه‌و هه‌بوو تا به‌ره‌ به‌ری سه‌حه‌ر لاوه‌کان ده‌رده‌ دلیان بۆ
 مامۆستاکه‌یان ده‌کرد و ئەویش گوپی بۆ راده‌گرتن. مامۆستاش
 ئەگه‌ر کیشه‌یه‌کی هه‌بوايه‌ به‌ر له‌ هه‌مووان ئەوانی لی ئاگادار
 ده‌کرده‌وه. چه‌شنی خیزانیکی بچووک و قه‌شه‌نگ له‌ گه‌ل یه‌ کدی
 دابوون و ئەوه‌ی سه‌رنجی لیدابان ئیره‌یی پی ده‌بردن.

قیدار ماوه‌یه‌کی زۆربوو دیارنه‌بوو، پۆژیک ئەو ده‌مه‌ی
 سه‌ریال له‌ به‌رامبه‌ر مامۆستادا روونیشتبوو تاوه‌کو وانه‌که
 بخوینن خیرا قیدار وه‌ژووری کهوت و گوتی: بلی به‌م کوره‌ با
 بچیته‌ ده‌ری.

سوهیل به دهنگیکی نزمه وه: بۆچی چی بووه قیدار؟
 سهریال وایزانی ماموستا له گه‌ل ئه‌ویه تی و گوتی: چیت
 گوت قوربان؟

+ هیچ نییه سهریال گیان، له گه‌ل تۆم نه‌بوو کاکه.

قیدار به دهنگی به‌رز: ده‌زانی خه‌ریکی چی حه‌کیم سوهیل
 ده‌زانی؟ له‌به‌ر لاویک هه‌موو ئه‌وانی دیت فه‌رامۆش کردووه و که‌س
 ناناسی، هه‌ر به ئه‌نقه‌ست چه‌ند رۆژه دیارنیم، نالێی ئه‌م کابرایه چی
 لێهات و چی لێنه‌هات، ئه‌ری مردووه، ماوه چی لێ قه‌وماوه!

سوهیل له گه‌ل ئه‌م هات و هاواری قیداردا ره‌نگی تێک چوو،
 لێ له‌به‌ر سهریال چی نه‌ده‌گوت.

سه‌ریال: قوربان ده‌لێی نه‌خۆشی؟ بێتاقه‌ت دیاری؟

+ باشم باشم برا گیان، با ده‌ست به‌ وانه که‌ بکه‌ین و کتێبه‌ که‌ت
 بکه‌ره‌وه.

قیدار که‌ ئه‌مه‌ی ژنه‌وت به‌تووره‌یه‌یه‌ وه له‌لایه‌ک پروونیشت
 تاوه‌کو وانه‌که‌ی سه‌ریال کۆتایی هات و ئه‌و چوویه‌ ده‌ری، ئینجا
 ده‌ستی پێ کرده‌وه: تۆ ئاگات له‌خۆته‌ جه‌نابی حه‌کیم؟

+ قیدار هات و هاوار مه‌گره‌وه له‌سه‌رم، ئه‌مه‌ له‌بری ئه‌وه‌ی
 ده‌ست خۆشیم لێ بکه‌ی که‌ لێره‌دا خزمه‌ت ده‌که‌م و وانه‌ ده‌لێمه‌وه.

- دهست خوښی له چی بکه م ها؟ له چی بکه م ئاخر؟ من تائىستا نازانم تۆ مامۆستايانى يان قوتابى له گهڵ ئەواندا! باشه بۆچی خۆت چىشت لىده نىي و حه لواو شىرىنى دروست ده كهى، پىم بىژه ئەوه كارى مامۆستايه؟ بابه تۆ هه موو خه لكت فه رامۆش كردوو ه فه رامۆش. ئاخر كه سانىك هه ن خوښيان ده ويى و تۆ مه جالت بۆ كه س نه هىشتۆ ته وه! باشه باش له مه ش گه پرى، تخوا چ حه كىمىك ئاماده يه ژووره كهى خۆى بدا به قوتابيه كانى و له ژوورى كدا له گهڵ ئەوان بخه وي ها؟ ئەوانت هىناوه ته ژووره كهى خۆت و جوداوازى ده كهى له نىيو قوتابيه كاندا. ده زانى كا ك جه مشيد ئەمه بزائى چه نده پى تىك ده چى؟ تۆ سو هه يل نى نا بۆچى هىنده گوڤراوى؟ له ژيانمدا نه مديو ه تۆ هىنده شوخى و گالته بكهى، تۆ پىشى بىيه ئىره به تۆبزى قسه ت ده كرد برا هىنده خامۆش بووى، ته نى بۆ دلخۆشى ئەوان ته واوى ربه فتار و ئاكارى خۆت گوڤريوه. ئىنجا ئەم چوونه ده ره وهى شه وان له گه لىاندا تۆ به دروستى ده زانى؟ ئايا ده زانى خه لك چ قسه ت له سه ر ده كه ن، ده لىن حه كىمىكى گه وره و گرانه و جلى حه كىبايه تى داده نى و له گهڵ قوتابيه كانى ده چه رخى^(۱). باشه ناترسى كا ك جه مشيد ئەوه ببىنى و ده رت بكا؟ ئەى چۆن ده هىلى له به رامبه ر تۆدا هه رچۆن يان بوى ئاوا روونىشن و جلى قوتابىانىش دابىن؟ ئايا هىچ حه كىمىك له شاهىندا ئەمه قه بوول ده كا؟! كوره كا كه كا برا شه رمت لىده كا

شەرم، بە تۆبزی دەتەهوی شەرمە کە ی بشکینی و لی ناگە پری. دواتر چ پئویستە بە تەنیا خواردن بۆ سەریال بینی لەسەر گیرفانی خۆت تەنیا لەبەر ئەوەی لاواز و بی هیزە، ئەم کورە دایک و باوکی نییە قوربان؟ ئە ی کرینی ئەم هەموو خواردنە جۆراوجۆرە لەبەر چی؟ تۆ هەرچی حەزیان لیبوو خیرا بۆیان دەسەنی، لەنیو بازاردا دەیان سوورپیتتەوه، لە کاتی کدا لە حیکمەتخانە کانی تر قوتابی تیر سکی خۆی ناخوا. کاکە کورە دەلی مامۆستا تیر بووم تیر، تۆ هەر وازی لی ناهینی. پراوەستە چۆن لە کۆتاییدا بی شەرمی دەکە ی لە خۆت و پەنجە ی پەشیانی دەگەزی. گۆرینی یاساکانی حیکمەتخانە لەبەر ئەوان و وەرنەگرتنی قوتابی لەبەر ئەوان، ئاخر ئەو شیتەم دەکا لەبەر وان خەلکی دی وەرنەگری و یاسا و پيساکان بگۆری، جگە لەمەش کاک جەمشید خۆی بلی فلان کەس وەرگرە تۆ وەری نەگری! ئینجا خۆشت پۆمانسی بکە ی و شەوان لیف بە قوتابیە کانت دابدەیهو. لەمە زەرەر دەکە ی سوھەیل گیان، سویند دەخۆم ئەمە بە زەرەری خۆت تەواو دەبی. کورە ئاخر لە چ حیکمەتخانە یە کدا قوتابی تا بەرەبەری بەیان بە ناگایە لە حیکمەتخانە کە ی تۆ نەبی!

+ تەواو بووی قیدار؟

- تەواو تەواو داخی ئەو چەند پۆژەم هەموو پرشت، پیم وابی هیچم نەهیشت.

سوهیل به نهرمیهوه: قسه کانی تو به سهریک ته واون، هیچ
 حه کیمیک بهم شیوازه نییه له گه‌ل قوتابیه کانی، وه‌لی یاسا و
 رپسا و سروشتی هه‌موو که سیک جودایه له گه‌ل که سیک دی.
 من له نیو هه‌موو رپگا کاندایه خوشه ویستیم هه‌ل‌ب‌ژاردووه و پیم
 وایه ئه‌مه سهرکه و توترین رپگایه. هه‌ست ده کهم قازانجی زوره
 و ئه‌وانیش به‌هوی ئه‌م خوشه ویستیه منه‌وه باشتر ده‌خوین.
 ده‌ی مه‌گه‌ر منیش هه‌ر ئه‌مه‌م ناوی که بخوین و بینه حه‌کیم؟

- باشه زورباشه، ئه‌وه زانیمان جه‌نابی پایه به‌رزت رپچکه‌یه کی
 تابییه‌تی خۆت هه‌یه له فی‌رکردنی قوتابیه کانت که بریتیه له
 خوشه ویستی، به‌لام بۆچی ته‌ن‌ها بۆ ئه‌م دوو کهسه و به‌تابیه‌تی
 تریش بۆ سهریال؟ مه‌گه‌ر ئه‌وانی تریش قوتابی نیین؟!

+ پپو‌یسته دادپه‌روه‌ر بی له قسه کانت قیدار گیان، من زیاد له
 پپو‌یستم بۆ ئه‌وانی تریش کردووه، پوژیک له پوژان نه‌مه‌یشتووه
 وانه‌یه کیان پ‌روا، برسی بین، تینوو بین، پپو‌یستیه کیان هه‌بی.
 ئه‌گه‌ر ته‌ن‌ی گ‌رنگی به‌م دووه بده‌م له‌سهر حیسابی ئه‌وانی دی
 ئه‌وا مافی خۆته ئه‌م قسه‌یه بکه‌ی، وه‌لی که من مافی ئه‌وانی ترم
 به‌ته‌واوی دابی و له‌چاکه‌ی خۆم پتر چاکه له‌گه‌ل ئه‌م دووه‌یان
 بکه‌م بۆچی په‌خنه‌م لی ده‌گری؟! ته‌نانه‌ت باوکیش ناتوانی
 مندا له‌کانی هه‌موو به‌یه‌ک ئه‌ندازه خوشبوی، بی‌گومان هیندیکی
 له‌هیندیکی دیکه پتر خوشده‌وین، ئه‌مه‌ش کاری دله و کاری من

نییه قیدار. بۆ وهرگرتنی قوتابیش خۆت دهزانی ئەمن له بهر ئەم دوو گهنجه هاتمه ئیره، ئیستا چۆن که سیك وهرده گرم که بزانی خۆیندنه که ی ئەوانی پی دهشیوی. ئەوانم به برا و کهسی خۆم داناوه قیدار تی بگه لیم، بۆ پیگه یشتنی ئەوان هه موو کاریک ده کهم. با خه لک ههر وا بزانی من قوتابیم. ئەوه چ بایه خیکی هه یه؟ مروی باوه ردار ده بی ملکه چ و نهرم و نیان بی و به زهی هه بی بهرامبه ر هه مووان. تۆ ده ته وی خۆم به گه وره بگرم و جیگای تاییه ت بۆ خۆم دانیم و له سه ره وه ی میوانه کانی کاک جه مشید دانیشم و خه لک بیّن دهستم ماچ بکه ن؟ خزمه تی قوتابیه کانم له هه موو شتیك به بایه خ تر ده زانم.

- منه تیان بهم چا کانه ت هه یه ئەوان؟ زۆر زۆر سالیکی تر، کوره دوو سالی تر له لات ده بن و ده رۆن و که سانیکی تر دین. له بهر یه ک دوو کهس بۆچی خۆت خراپ ده که ی له لای خه لکی؟ به یانی جیت دیلن و ههر ناشت ناسن، قوتابیان ئاوان و بیوه فان بهرامبه ر مامۆستا کانیان، تۆ نازانی سو هه یل گیان زۆر خوش باوه ری. به خوا ده ترسم سبه ی رۆژی خراپیش بی له سه ر چا که ی خۆت.

+ نا قیدار گیان نا، ئەوان قه ت له من دانا برین، ئەوانیش منیان خوش ده وی، خه می منیانه، ئیمه چه شنی خیزانیکی، کهس و کاری یه کترین، خوشه ویستی له نیوانماندا هه یه، ئەگه ر چه ند

سالیکی تر بوونه حه کیمیش ههر سهر له مامۆستاکی خویان نابرن، ئهرخه یانم^(۱) له وه.

- هاهاها، دُنیا مه به حه کیم سو هه یل دُنیا مه به، تۆ چاوه پری ئه وه ده که ی تا ده بنه حه کیم له لات بن! قوتابی تا حیکمه تخانه ته و او ده کا بیست حه کیم ده گۆری، ئینجا ئه گهر ئه وانه پیشیان ته و او بکری ههر باشه. هه میشه له و که سانه بترسه ئازارت بدهن که چاکه ت زۆره به سه ر یانه وه، ئهم قسه یه به لاش نه کراوه حه کیم سو هه یل، به لاش نه کراوه. دُنیا م جیت ده هیلن و ئه مانه ش به چه شنی هیلال ده بنه برینیکی دی له سه ر دلت، بۆیه باش نییه هینده خوویان پیوه بگری و ئارامی خۆتیان پی بینی.

+ تخوا به سه قیدار باسی جیهیشتن و شت مه که کا که به سه.

- ته و او ته و او برا گیان، من داوای لیبوردن ده که م، ده زانم به م بابه تانه تیک ده چی و له رابردو و دا چیت به سه ر هاتووه. دوو باره ببووره که هیندی جار ده نگ به سه رتدا هه لده برم، ئه مه م لی مه گره سو هه یل گیان، خویکه و له منالیه وه و راهاتووم که زوو به شته کان په ست ده بم. ده زانم تۆ پله ت زۆر له من به رزتره و ده شزانم که دانیالی پیر چه نده باسی ده کردی و گرنگی پی ده دای، وه لی سویند به حه کیمی مه زن منیش خه می تۆمه بۆیه و ده که م، ئاخر نامه وی تۆ دوو باره ئازار بچه ژری.

+ باشه قیدار گیان بۆچی رقت لهم دووانه دهبیتهوه؟ تۆ
کهسیکی دینداری، چۆن دهبی رقت لهنیو سینهی کهسیکی دینداردا
جیی بیتهوه؟

- سویندت بۆ دهخۆم رقم لیان نییه چه کیم سوهیل، بگره
زۆریشم خۆشدهوین، تهنی له بهر ئهوه وا ده کهم دهترسم بینه
مایهی نازاردانت، ئاخر تۆ نابی دووباره نازار بچیژی، دکتۆر وای
گوتوه سوهیل گیان دکتۆر.

سوهیلی چه کیم له سه رپچکه کهی خۆی له گه ل فیروازه کانی
بهردهوام بوو، زۆریان پیوه ماندوو ده بوو تا کو فیربین، پۆر به پۆر
خۆشه و یستی له نیوان ئهم مامۆستا و قوتابیانه پتر ده بوو. چه کیم
برای نه بوون و تاقانه بوو، ئه و سه ریالی له جیی برا بچووکی خۆی
دانابوو. پۆر ئیک له نیو باغه بچووکه کهی حیکمه تخانه دا سه ریالی
بانگ کرد و گوتی: دهزانی سه ریال گیان من هیچ برایه کم نییه.
- به لی مامۆستا ئاگادارم.

+ له ژیاندا ئاواتم ئهوه بووه برایه کی بچوو کم هه بی و گرنگی
پی بدهم و ئاگاداری بم، له ئاته کم بی و هیندهی هه موو دونیا
خۆشم بوی. دهزانی بۆچی تۆم بانگی ئیره کردوه؟
- نه خیر قوربان نازانم.

+ دهبیته ئه و برا بچووکهی من سه ریال گیان؟ قه بوولته تۆ ئه و
برا بچووکهی من بی کاکه؟

سهريال به تۆزىك شهرمه وه: تۆ هه ميشه برأى گه و رهى من
بووى مامۆستا، من هه ر له سه ره تا وه تۆم به برأى خۆم دانا وه.

سوهه يل له گه لّ ئەم قسه يه دا فرمى سكى له چاوان دابه زين و
به دهسته كانى خىرا سړى و سه ريالى له با وه ش گرت. له و پۆژه وه
په يمانى دا كه تا ما وه برأيه تى بۆ بكا و ئاگأ لى بى.

ئەو ده مانه ي كه سه ريال و ئارتىن كاتى چوونه و ديان ده هات
و ده پۆرىشتنه وه هه كىم سوهه يل له شوينى خۆيدا غه مبارى تىنى
بۆ دىنا و بىتاقهت ده بوو. ده ستى هه ردوو كيانى توند ده گوشى و
تا بهر ده رگا به پرى ده كردن و تا له بهر چاوانى ون ده بوون تىيان
راده ما.

ده يگوت به راستى هه فته يه ك بى ئىوه زۆره و بىرتان ده كه م تا
دىنه وه. ئاخر بى ئىوه هىكه مته خانه چۆله و وه كو ئه وه وايه كه سى
تىدا نه بى. من هه موو پۆژى وا راها تووم كه بتان بىنم و وانه تان
پى بلىم. به تاييه تى پرووى له سه ريال ده كرد و ده يگوت:

ئەو ده ديسان ده پۆى و دىلى مامۆستات بىرت بكا سووره؟

سه ريالىش خه نده يه كى بۆ ده كرد و ده يگوت: دىمه وه دىمه وه
مامۆستا، دلىابه جىت نا هىلم.

ئەو هه فته ي تا ئەوان ده گه رانه وه هه كىم سوهه يل هه ر خه يالى
له لايان بوو، كه ده چوويه هىكه مته خانه و ژوو ره كه ي خۆى هه ستى

به خاموشی و چۆلیه کی له پراده به دهر ده کرد. که سیک نه بوو له وی
شۆخی بکا و دهنگی قاقای سه ریال و ئارتین نه ده هات. سه ره پای
ئه وهش شه وان کهس نه بوو هۆنراوه کانی نالی و مه حوی بۆ
بخوینیتته وه و به دهنگه خۆش و به سۆزه که ی دلی ئارام بکاته وه.

حه کیم سوهیل شه وان تاوه کو ئه وان نه نوستبان نه ده نوست،
سه ریالیش به ته واوی دژی خه و بوو، هه میشه ئه و کیشه یه یان
هه بوو که ده بوایه چه ندین جار سوهیل پیی بیژی و دهنگی
به سه ردا هه لپری تاوه کو ده چوویه ژیر جیگا که ی و خه وی
لیده که وت. ئیدی ئه و کات کاتی مونا جات و پارانه وه ی سوهیل
بوو له خزمه ت حه کیمی مه زندا.

به یانیانیش زوو به ر له هه موو قوتابیه کان حه کیم سوهیل
واگا ده هات و یه که م کهس بانگی سه ریالی ده کرد، ده چوویه بان
سه ری و دهستی به قژی دادینا و به دهنگیکی نه رم هۆشیاری
ده کرده وه و سه ریالیش ئه وانی دی وه خه به ر دینا. ئه و له نیو
قوتابیه کاند کرابوویه برا گه وره، ئه گه ر سوهیل خۆشی له وی
نه با پاره و پووله کانی به سه ریال ده دا بۆ ئه وه ی پیداو یستی بۆ
حیکمه تخانه که و قوتابیه کان بکری و سه ریالیش زۆری دل
به مه خۆشبوو.

سوهیل جاروبار دوو لاوه که ی له گه ل خۆیدا ده برده سه فه ر
و شوینه دلگیره کانی شاهین و دهره وه ی شاهینی نیشان ده دان.

باركيشه كهی^(۱) مالى باوكى له گه‌ل خویدا دینا و خوی و ئارتین له نیو گالیسكه كه‌دا پرووده‌نیشتن و سه‌ریالیش چون له ئه‌سپ سواریدا کارامه‌بوو ده‌بوویه هاژۆر. هه‌میشه ده‌یگوت مامۆستا من ئه‌سپ سواری تۆم و به‌ره‌و هه‌ر کوییه‌ك پیت خۆشه ده‌تگه‌یه‌نم. جۆره شه‌ربه‌تیک له شاهین هه‌بوو ناوی شه‌کرین بوو، سه‌ریال زۆر وازی لیبوو، وه‌لێ هه‌میشه چه‌کیم سوه‌یل ریگری لیده‌کرد که بیکری و ده‌یگوت شه‌کریکی زۆری تیده‌کری و بۆ ته‌ندروستیت خراپه، لی ئه‌و هیندی جار به‌دزی مامۆستا ده‌یخوارده‌وه. ئه‌و ده‌مانه‌ی سه‌ریال نه‌خۆش که‌وتبایه چه‌کیم سوه‌یل خیرا ده‌بیرده‌ لای دکتۆر و چاره‌سه‌ری بۆ وهرده‌گرت، که ده‌یه‌یناوه‌ش زوو ده‌چوویه ناندینه‌که و شۆر‌باوی گه‌رمی بۆ چۆ ده‌کرد و له‌لای هه‌لنه‌ده‌ستا تاوه‌کو هیندیکی لی ده‌خوارد و ده‌کشایه‌وه. شه‌و تا به‌یانی له‌لای پرووده‌نیشت و خه‌و نه‌ده‌چوویه چاوانی تا چاک ده‌بوویه‌وه. هیندی جاریش گۆشتی بۆ سووره‌وه ده‌کرد تاوه‌کو زوو ته‌ندروستی بۆ بگه‌رپه‌ته‌وه. له‌گه‌ل نه‌خۆش که‌وتنی ئه‌ودا جه‌سته‌ی سوه‌یلیش به‌ره‌و نه‌ساگی و ناته‌واوی ده‌چوو. جاریکیان ئه‌و ده‌مه‌ی سه‌ریال چووبوویه‌وه و چه‌ند پۆژیک له‌کاتی خویدا دواکه‌وت و نه‌هاته‌وه، سوه‌یلی چه‌کیم زیاد له‌ ئه‌ندازه‌ بیتاقه‌تی دایگرت و خیرا که‌سیکی نارده ئه‌و شاره‌ی سه‌ریالی لیه‌ تاوه‌کو هه‌والی بزانی. ئه‌و ده‌مه‌ی

هه وال هاته وه كه نه خوشه و لانی كه م پپووستی به هه فتهیه کی
 تره تاوه كو چاك ده بیته وه و ده گه ریته وه، بیزاریه کی تاقه ت
 پروکین پرووی له سوهیل کرد و به ته واوی غه مبار بوو بو برا
 بچو و كه كه ی. خیرا وه كو جارن پرووی له بناری شاخ و ده و
 جوباره كه کرد و بو دلخوشی سه ریال چهنه دیره شیعی کی خهنده
 ئامیزی نووسین و به نامه به ریكدا بوی ره وانه کرد.

وه ره وه بی تۆ ئهم وه زعه ناکری
 وه ره وه تاكو هه لوات بو چاکری
 بی تۆ ناخوری شه کرین و کیکی شیرین
 چون دابنن له دووریت شیر و هه نگی
 وه ره هه تا رابردو سهر با بخه م
 پوول و پاره ت با له ژیر پی رابخه م
 کئ یه شیعرم بو بلی وه ختی خه وئ
 به کئ بیژم بنوو زوو نیوه ی شه وئ
 وه ره سبه نینان من بانگی کئ بکه م
 وه ره تاكو شوربات له بو تی بکه م

ئیدی ئهم هونراوه یه وه كو یادگاریه کی شیرین و جوان له لای
 سه ریال مایه وه و ئهم دوو برایه ههر جاریك چاویان پی ده كه وته وه
 زهرده كه نی و قاقایان ده هاتی.

ژن هیئانی حه کیم سو هیل

سو هه یلی حه کیم له دوای له دهست دانی پریاسکه زۆر خه یالی ژن هیئانی له سهردا نه بوو، به تاییه تیش که ئەو ژيانی خۆی بۆ خزمه تی قوتابیه کانی دانا بوو، وه لئ هه میشه خزم و ناسیاوه کانی چه ندین کچی شوخ و شهنگی جودا جودایان بۆ دهست نیشان ده کرد و هیئدی له هاوړیکانیشی خزم و کەس و نزیکانی خویان بۆ سو هه یل پیشنیار ده کرد. سو هه یلی حه کیم بۆ هه موویان ته نها هیئده ی ده گوت که جاری ته مای ژن هیئانم نییه و له ئیستادا ناتوانم ئەم پرۆسه یه ئەنجام بدهم.

رۆژیک یه کیك له حه کیمه هاوړیکانی به ناوی رهزوان که پیشووتر له حیکمه تخانه دا له گه لی بوو سهردانی کرد و دوای چه ندین قسه و باس پیی گوت:

شوکر بۆ خودا ئیستا له هیچت که م نییه و حیکمه تخانه و خانووت هه یه مامۆستا سو هه یل، پیم بیژه قه راری ژن هیئانت نه داوه؟

+ له راستیدا هاوړی و نزیکانم که سانیکی زۆریان بۆ پیشنیار کردووم و خه لکانیکی زۆر حه زیان به وه کردووه که خزمایه تی و تیکه لاویان له گه ل بکه م، وه لئ نازانم بۆچی من تا ئیستا ئەم بریاره م نه داوه و دلم بۆی نه جماوه^(۱).

(۱) جمان: جوولان، نه جماوه: نه جوولاه

- بمبوره که ئەم قسهیه ده کهم، وه لئ ئەمه کهم و کورتیه
بۆ تۆ حه کیم گیان، زۆربهی ههره زۆری حه کیمه کان له کۆن و
نویدا هاوسه رگیان کردوو و به کرداریکی زۆر باشیان زانیوه.
تۆ ئەگەر ئیستا لهم تهمه نی گهنجیه دا نهیهینی دواتر زۆر
پهژیوان ده بیه وه.

+ خۆ من نه مگوتوه نایهینم برا، ده لئیم له ئیستادا بریارم نه داوه
و زۆر مژوو لئ حیکمه تخانه کهمم.

- من که سیکی زۆر زۆر باش ده ناسم، له نزیک مائی ئیمه
خیزانیکی یه کجار دیندار و به رهوشت و ریزدار هه، له راستیدا
من بهم دوا ییه زانیم کچیان ههیه، چون ههرگیز له ده ری نه مدیوه
ئه وه نده شه رمن و به حیشمه ته، ده نا خۆم تیکه لاویم ده کردن،
وه لئ خۆت ده زانی که من بهم دوا ییه خیزانم پیک هینا.

+ نازانم چ بیژم به راستی، وه لئ مادام تۆ ئاوا ستایشیان بکهی
ده بی مری چاک بن.

- وا پیت ده لئیم سویند به خوا من نه مزانیوه کچیان ههیه، ئینجا
له گه لئ ئه وه شدا له و گه ره که ی ئیمه تا ئیستا خیزانی ئاوا چاک و
پاک وجودیان نه بووه و هه موو خه لکی ئه وئ شایه دیان بۆ ده دهن.

+ جوانیشه؟

- زۆر، خۆم نه مدیوه، وه لئ که باسی ده کهن ده لئین زۆر جوانه.
دوو برا بچوو که که ی قوتابیم بوون و وانه م پئ گوتوون و کهسانی

به رچاون. ئە گەر دەلێی کار ئاسانیەکی باشت بۆ دە کەم، چون
پە یوهندیم زۆر خۆشە لە گەڵ باوک و براکانیدا. ئینجا ئەم کچە
هێندە پەرۆشی حیکمەتە کە گوتبووی تا حە کیمیك نیتە داوام من
شوو ناکەم. دە ی لەمە چاکتر هە یە کە کچە حەزی لە پیشە کەت
بێ و پێی مەمنوون بێ؟

سوهەیل بە شوخیەو: تا ئیستا خەلکی ئەم باسانەم بۆ دە کەن بە
کەسیانم نە گوتوووە بیری لێ دە کەمەو، وە لێ تۆ هێندە بە خۆشی و
تامە زڕۆییەو لە باسە کە دەدوویی وات کرد کە بیری لێ بکەمەو
حە کیم پەزوان. کە چوو مەو چەند قسە یە کە لە گەڵ ماییدا دە کەم و
بزنام خۆشم چۆنم عەقل دەبیری و هەوالت پێ دە گە یەنمەو.

حە کیم پەزوان بە چەشنێ بابەتە کە ی بۆ سوهەیل پازاندەو
وایکرد کارە کە بچیتە دلی و بیری لێ بکاتەو. ئەو پۆژە سوهەیل
لە گەڵ دایک و باوکیدا ئەو بابەتە ی وروژاند و ئەوانیش زۆریان
لە دڵ خۆشبوو، هەر زوو دایکی گوتی بە یانی دەچین و دە یینین
با بزانی تا چەندە لە گەڵ ئیمە گونجاو و پیکە. دە بێ ئافرەتێکی
خاتوون و کابان بێ و لە بە پڕۆە بردنی مāl و حالدا شارەزایی.
ئینجا کورم دە بێ جوانیش بێ. تۆ زەحمەتە لە جوانی و شت بزانی
بۆ یە خەمت نە بێ من چاک تیی پادە میئم.

+ لە راستیدا نازانم بلێم چی، من دە یان کەسیان بۆ پیشنیار
کردووم نە مگوتوووە دەچین، لێ نازانم هۆکار چی یە بۆ ئەمە یان

هینده دلم نهرم بووه دایکه. دهی دهی با بچین قابیله چی پرووده دا،
ئه گهر زورمان عه قل گرت ئهوا چاکه، خو ئه گهر عه قلیشان
نه ییری زهره ریکمان نه کردووه.

سوهه یلی حه کیم ههر رۆژی دواتر به حه کیم ره زوانی
راگه یاند که مائی کچه ئاگادار بکه نه وه له وهی ئیمه به یانی دین
و ههر بو به یانی له گه ل دایک و خوشکه کانیدا چوونه خوازینی
و داوای دهستی خاتوو (مه نسا) یان کرد بو سوهه یلی حه کیم.

ئه وه ده مه ی سوهه یل خاتوو مه نسای بینی زانی کچیکی زور ریک
و له باره و خوینده واریشه، وه لی له هه مان کاتیشدا دردۆنگیه کی له
راده به در دل و دروونی سوهه یلی داگرتوو. ئاخۆ ده بی ئه م کچه
بو ئه و بشی یاخود نا؟ ده بی بتوانی جیگای پریاسکه ی بو پرکاته وه
و ئه و خه یالانه ی له که لکه له ی دابوو که له گه ل خاتوو پریاسکه
بیان گه یه نیته جی، ئایا له گه ل ئه م خاتوونه دا ده توانی به ئه نجامی
بگه یه نی یاخود نا؟ ئه م باسانه ته واو دردۆنگی کردبوو، ههر ئه و
ده مه ی له ماله که هاتنه ده ری خیرا پرووی له دایکی و خوشکه کانی
کرد و گوتی: چۆنتان عه قل بری؟

دایکی هاته ده نگ: زور ریک و پیکه و جوانیشه، پیم وانه بوو
عه ییکی هه بی.

سوهه یل پرووی له خوشکه کانی کرد و گوتی: ئیوه چی ده لی
ئافره تینه، پیتان چۆن بوو؟

خوشڪيڪي گوتي: زورم دواندو له ئاته كي پرونيشتم، نه متواني
عهيبيڪي لي بدوزمه وه. ناليم زور زور جوانه، وه لي جوانيشه و كه م
و كوريت پي لي نادوزرته وه. با بچين له مالي چهند دراوسييه كيان
پرسياريان بكهين داخوا خيزانيكي چون چونين.

هره وه دهمه له ده رگاي مالي يهك دوو دراوسييان دا وه وانيش
په سنيكي^(۱) زوريان كردن و به خيزانيكي پر له رهوشتيان ناوبردن.

سوههيلي چه كيم نه يده تواني جاري هيچ پرياريك بدا، پيوستي
به بيركردنه وه يه كي زور هه بوو، له لايه كي ديش هزري لاي
حيكمه تخانه بوو كه ئيمرو له به يانيه وه نه چوومه ته وه وي و ئيستا
ده بي چي بگوزهر وي و سهريال و ئارتين چيان ئاماده كرده بي و
خوارد بي.

هر زوو دواي نيوهرو خوي گهيانده وه حيكمه تخانه كه ي و
رووي له سهريال كرد:

ئو نيوهرويه لي ره نه بووم هيچتان خواردو وه؟

- به لي ماموستا هيندي ساواري دويي مابوو گهرم كرده وه،
له مالي دراوسييه ش توي شيرمان هينا به نانه كه خواردمان.

دهي زور چاكه نوشي گيانتان بي، من نه گهر جار جار ديار
نه بووم دياره كاريكي گرنگم هه يه و تو له بري من ئاگات لي ره بي

سهریال گیان، هه رکات پارهشت پینه ما یاخود که می کرد ئاگادارم
بکه وه و چیتان پیویست بوو بیکرن.

ئهو رۆژه که سوهیل بیری له بابته که ده کرده وه له نکاودا
حه کیم رهزوان لیبی وهژووری کهوت و دواى چاک و چۆنى
گوتی: پیم بیژه به دلت بوو یان نا؟

+ نازانم چی بلیم هه کیم رهزوان، وه کو گوتت مالیکی زۆر
باش دیاربوون، وه لى من پیویستم به بیرکردنه وهیه و ده بی پتر
بوو دابنیشم.

- من پیم وابی ئهوان رازین و دلیان به مه خو شه، وه لى له تۆ
ده ترسم سوهیل، ده ترسم تۆ رازی نه بی. پیویسته له ماوه ی سى
رۆژدا وه لامم بدهیه وه، چون جوان نییه له مه درهنگتر بکه وى.

له دواى رۆیشتنى هه کیم رهزوان خیرا قیدار هات و گوتی:
چییه وه هه کیم سوهیل ژن دینی؟

+ به لى قه راره، وه لى زۆریش دوو دلم.

قیدار به شوخیه وه: باشه تۆ ئاوا سهریالت خو شده وى بوچی
به و نالی خزم و که سیکی خو یت بو بدۆزیته وه، پیم وابی ئه و
له م بابته تانه شاره زایه.

+ تۆش فیرى رابواردن بوو قیدار ها، کاتى ئه م بابته تانه یه؟

- ئى وه لا شوخى لى ببه ده رى، ههر به پراستى به پراستى شتيكى
 وا بو سه رىال پيشنياركه و منيش گوى راده دىرم داخوا چ ده لى.
 سوهه يل خيرا به ده نكيكى به رز گوتى: ئاده ي سه رىال گيان
 تا ئيره وهره.

قيدار: كوره وه لا خو كرديه پراستى.

سه رىال هات و گوتى: بفرموو ماموستا.

سوهه يل به شوخيه وه: باشه تو بوچى كه سيكمان بو نادوزيه وه
 كاكه، من قه رارم داوه زن بىنم.

سه رىال به سه رساميه وه: ههر به پراستى يان شوخى ده كه ي
 قوربان؟!

+ به پراستى سه رىال گيان، ئايا كه سيك ناناسى بو من بشى؟

سه رىال دواى تۆزى تىپرامان: له پراستيدا ماموستا خزميكمان
 هه يه ره نكه بو تو زور بگونجى، كچىكى كابان و ليزانه و
 چىشتى ده ستيشى ههر مه پرسه چهند به له زه ته، وه لى ئه وه نديه
 له شاره كه ي ئيمه وه دوورن، يانى بو تو ههر زور دوور ده كا.

+ جوانيشه؟

- وه لاهى كه م و كورى نيه، يانى كابان و ئه م چستانه يه.

قیدار به دهنگی نزمه وه: کوره له مه بگه ری سوهیل به خوا
ئه م کوره له جوانی و شت نازانی، با تووش نه بی له گه لیدا. پیی
بیژه که سیکی نزیکی خۆت نزیک.

سوهیل: دنا هیچ، مادام ئاوا دوور بی زه حمه ته، که سیکی
دی نییه؟

سه ریال: بیرى لی ده که مه وه ماموستا بزائم کی ههیه، له
ئیستادا هزرم بو کهس ناچی.

+ باشه سه ریال گیان برۆ خه ریکی کاری خۆت به، گهر
که سیکت هاته وه خه یال پیمی بیژه.

سوهیل ههر له دوو دلیه که ی خۆیدا مایه وه و ناوه ناوهدش
خاتوو پریاسکه ده هاته خه یالی و یه خه ی لی ده گرت. زۆری نزا
ده کرد تاوه کو حه کیمی مه زن یارمه تی بدا و له م دوو دلی و پاراییه
ده ری بیئی. سی رۆژه که ته و او بوون و هیشتا هیچ بریاریکی پی
نه درابوو. دووباره حه کیم ره زوان هاته وه و پیی گوت: بو ئه وه
هاتووم هه والی کو تاییم پی بده ی، ئه وه سی رۆژه که ته و او بوون
و ئه وانیش چاوه ریی تۆن و جوان نییه رایان بگری.

+ ئه وه سی رۆژه بیر ده که مه وه و نازانم چی بلیم، زۆر له
بریاردان ده ترسم حه کیم ره زوان زۆر.

- به خوا جا ده بی ئیمرو ههر چۆنی بی هه وال بدهیه وه و
شهرمه زارم نه که ی حه کیم سوهیل.

ئهوان له نیو گفتوگۆکه دابوون و قیدار هاته ژووری، ههر له ده رگاکه دا سه ری بۆ سو هه یل له قاند و وا دیاربوو که پپی ده گوت رازی بی. لهو ده مه دا سو هه یل خیرا دوو دلیه که ی خوی وه لانا و گوتی: زۆر چاکه که کیم ره زوان، پپیان بیژه رازیمه و با رۆژیک دابنن ماره ی بکه ی.

ئهو ده مه ی ره زوانی که کیم هه واله که ی وه رگرت رۆیشت و ههر له گه ل رۆیشتنی ئه ودا خیرا سو هه یل به قیداری گوت: ئه وه چی یه ئاوا دیته ژووری و سه ر ده له قینی، کوره من له گه ل سه ر له قاندنی تۆ گوتم رازیمه، دوا یی شتی که بی یه خه ت ده گرم ها.

- خه مت نه بی که کیم گیان، ده رباره ی ئه وان له چه ند جنۆکه یه کی هاوړیم پرسویه و چوونه ته مالیان و چاودیریان کردوون، که سانی باش و دیندارن و لیان بیخه م به.

چه ند رۆژیک دواتر شه وی ماره ییه که هاته پپشی و قه راربوو بۆ به یانی خاتوو مه نسا ماره بېرن، لی دوو دلیه که ی سو هه یل ههر درێژه ی ده کیشا. ئه و شه وه هه واله که ی به سه ریال و ئارتین دا و ئه وانیش زۆر که یف سازبوون به ژن هینانی مامۆستا که یان، لهو ده مه دا سه ریال رووی له ئارتین کرد و به شوخیه وه گوتی: ئه ها ئارتین مامۆستاش ژن دینی، ئیدی له مه ودوا ئاگای له ئیمه نامینی و وه کو جاران شته ان بۆ ناکری و پشت گوی ده خرین.

سوههیل خیرا هاته دهنگ: هیچ کهسی نییه بتوانی واکا
 ئاگام له ئیوه نه مینئ، ئەو چەند رۆژە له گەڵ ئەو هەموو دوو دلی
 و مژومۆرییه دا^(۱) بۆ خوله کیکیش ئاگام لیتان نه پراوه براکانم.
 هیچ مڕۆقی ناتوانی برای بچووکی خۆی فەرامۆش بکا. بەلئ
 سوههیل تەنانهت له مژوولترین و خراپترین ساتیشدا نهیده توانی
 بۆ تاویک ئەم دووانه پشتگۆی بخا و هەر ده‌بوايه زانیبای که
 چیان خواردوو و له چ بارودۆخیک دان.

ئەو شه‌وه بۆ تاویک خۆی له گەنجە کان تەنها کرد و له حەوشه که
 روونیشت. له پێدا کاک جه‌مشید به‌رامبه‌ری هات و سلاوی لیکرد.
 سوههیل سه‌راسیمه بوو به‌م دیمه‌نه، چون هیچ کاتئ کاک جه‌مشیدی
 به‌م شه‌وه نه‌دیوه له حیکمه‌تخانه کهی، بۆیه خیرا گوتی:

+ خیره کاک جه‌مشید، چۆنه به‌م شه‌وه هاتووی؟

- هه‌والیکم بیستوووه حه‌کیم سوههیل، ئایا راسته قه‌راره
 به‌یانی ژن ماره کهی؟

+ به‌لئ، وه‌لئ کئ ئەم هه‌واله‌ی پیدای، خو جاری به‌ که‌سم
 نه‌گوتوووه؟!

- واز له‌وه بینه، پیم بلئ ئەوه کئ یه‌ نیشانت کردوووه؟ گله‌یی
 به‌ ئیمه نه‌گوتنیش له‌ملا دابنئ.

+ خیزانیکی زۆر باشن، حه کیمیکی هاوړیم بوی دۆزیومه ته وه.

- باشه تۆ پیشووتر هیچ کهست له دل نه بوو؟

+ سهرده میك با، وه لئ نهو چستانه رۆیشتن ئیدی كاك جه مشید.

- عیشق ناروا سوههیل عیشق ناروا، تۆ حه کیمی حه کیم،
تۆزی لۆژیکانه بدوی.

سوههیل ئاخیکی هه لکیشا و گوتی: ئیدی ئەمه دونیا یه و
هه میشه به دلی ئیمه نییه، چی بکهین كاك جه مشید.

- له ژيان ماوه؟

+ به لئ ماوه، وه لئ ئیستا نهو له نیو ژینی خوی دایه و پیروزی
هاوسه ره که ی بی.

- چۆن ئاوا به ئاسانی دهست له کهسیك بهرده دهی که پیشووتر
خۆشت ویستوو؟! به راستی من سه یرم پیٹ دی حه کیم سوههیل!
چه شنی که سی رفته تار ده که ی که هیچ خوینه واری نه بی. پیم بیژه
نهو که سه کی بوو؟ ئایا من ده مناسی؟

+ تکایه كاك جه مشید، ئەمه چ قسه یه که ده یکه ن! بۆ گهر
قهرار نه بی واز بینم ئە ی ده تهوی چی بکه م له گه ل ئافره تیکی
خیزانداردا؟!

- پیم بیژه نهو هیانت به خۆشه ویستی هیئا؟ پیشووتر بینبووت
و خۆشت ده ویست؟

+ نه خیر هه رگیز نه مبینی بوو، وه کو گوتم حه کیمیکی هاوړیم
بووی پیشنیار کردم.

- هه لهی برا هه لهی، کوره تو چوډ ده توانی ژیان له گه له کسه
بکهی که پیشووتر خوشت نه ویستی، من نهو هه لهیم کرد تو
نه یکه یه وه برا نه یکه یه وه. من کاتی خوئی که سیکم ده ویست و
له بهر مالئ ترسام و ده ستم لی هه لگرت، ئیستا هه موو ژینم
په شیمانیه و رپوژ نییه له گه له خیزانم شهر و هه رامن نه بی. نا نا
هه رگیز نه کهی به بی خوشه ویستی ژن بیی، ژیان لی ده بی به
ژه قنه مووت حه کیم به خوا ده بی به ژه قنه مووت.

+ باشه نهی به پای تو ده بی من چی بکه م؟ ده رپگایه کم بو
دابی، من به یانی ماره ی ده که م ماره.

- جاری تو پیم بلئ نه وهی پیشووتر کی بوو، ده مناسی یان نا؟
+ زه حمهت بیناسی، ناوی پریاسکه بوو، دانیشتووی شاهین
نه بوون.

- پریاسکه ی کچی مالیکت مه به سته؟ نه وهی باوکی چاوکی
نابینایه؟

+ به لئ به لئ نه وه چوډت زانی! به راستی سهیره کاک جه مشید!
باشه چوډت باوکی ناسی!؟

- هاهاها، تۆ هیشتا منت نه ناسیوه چه کیم سو هه یل نه تناسیوم،
پی م بلی که س هه یه من نه یناسم؟ ته گهر ته و بی کاره که مان
سه ری گرت.

+ چۆن سه ری گرت! تی ناگه م كا ك جه مشید؟!

- هه فته یه ك له مه و بهر کی شه یه کیان بۆ دروست بوو، له
ئا كامدا ته و كچه ته لاق درا. ئیستا مالیکی باو کی هینده غه مباره
به هه موو چه شنۆ پیان رازی ه. تۆ ههر ته مشه و ته م هاو سه رگیریه
ره ت که ره وه، من خاتوو پریاسکه ت بۆ دینم و کاره که له ته ستۆی
من.

+ به لام ته وه زۆر قور سه كا ك جه مشید، من هه موو شتی کم
له گه لیاندا براندۆ ته وه و خشل و جل و شتی شان بۆ کریوه و ههر
هینده ی ماوه که به یانی ماره ی بکه ین. گهر من ئیستا پیان بیژم
نامه وی ده زانی چه نده شه رمه زار ده بم، ههر ئابرووم ده چی.

- نه خیر چه کیم گیان نه خیر، کاره که هینده سه ختی ش نییه،
دوو قسه یه و ته واو، چی ده لین با بیلین، زی ره که ش بۆ خو ی و
من پاره که یت ده ده مه وه، گرن گ ته وه یه تۆ به خو شه ویسته که ت
ده گه ی چه کیم سو هه یل، له وه گرن گتر چ شتی ك هه یه؟

+ ئاخیر به راستی ته وه سه خته، من قه رارم به وان داوه.

- ھىندە ترسنۆك و كەنەفت^(۱) مەبە، لە ژيانمدا ھە كىمى وەك
تۆ ترسنۆك نەديوھ. دەرھەوى وەك من تا ماوى بە پەشيانى
ژيان بەرپى بكەى؟ گەر كەسيك خۆشەويست مەيھينە ھە كىم
مەيھينە. ھەر ئەمشەو ياخود بەيانى ھەواليان بۆ بنيرە كە ئەم
كچەم ناوى و پىك نەكەوت، ياخود گەر پىت خۆشە بەيانى
مارەى بكە و ماوھە كى دى بەر لە گواستەنەو ەللى نەگونجاين و
تەلاقى بدە. من ھەرگىز پازى نىيم تۆ ئەم كچە بىنى لەكاتىكدە
خۆشت ناوى. برۆ بىرپىكى لى بكەرەوھ و بەزوويى كارەكە
ئەنجام بدە و گوئى بە لۆمەى كەسيش مەدە، ژيان ژيانى خۆتە
نەك ئەوانى دى. لەگەل ئەم قسەيەدا كاك جەمشيد پوشت و
سوھەيلىش دوو دليە كەى ھىندە زۆر بوو بوو خەريك بوو دلى لە
سینەى دەھاتە دەرى و ھەنجن بە ھەنجن دەبوو. بە پەشوكاويەوھ
پوشتەوھ ژوورى و تەواو پەنگى پوخسارى گۆرەبوو. ئەو
دەمەى سەريال مامۆستای بىنى خىرا گوتى:

چى بووھ مامۆستا زۆر غەمبار و پەشوكاويارى؟

سوھەيل باسەكەى بە تەواوى بۆ سەريال و ئارتىن وەگىرا و
ئەوانىش دلگران بوون و نەيان دەزانى چ شتى بىژنە مامۆستاكەيان.
لەنكاودا ئارتىن گوتى:

(۱) كەنەفت: زەبوونى و بى دەسەلاتى.

دهزانی مامۆستا قسه کانی کاک جه مشیدیش نالۆژیکی نیین،
مرۆف پیویسته به خوشه ویستییه وه هاوسه رگیری بکا.

خیرا سه ریال لئی وه دهنگ هات: بیدهنگ به ئارتین، ئەمه
کاری ئیمه نییه و مامۆستا خۆی دهیزانی.

سوههیلی چه کیم هه چهندی دهیهینا و دهیبرد نهیدهزانی
چی بکا و سه ر و که للهی تهواو ئیشی گرتبوو. هیندهی له نیو
هزری خۆیدا هینا و برد که خه ریک بوو میشکی سه ری بپرژئ
و بیته ده ری. دوو لاهه کهش هه ردوو له به رامبه ر مامۆستادا
به غه مباری پروونیشتبوون. له به ر خۆیه وه ده یگوت ئاخو چۆن
پرووی ئەوه م هه یه که بلیم نامه وی چۆن؟ من قه رارم پێیان
داوه، زیڕ و که لوپه لمان کړیوه، خه لکمان تیگه یاندوو، هه مووان
چاوه رپیی به یانین، دهزانی گه ر بلیم نامه وه چی پرووده دا، وه کو
ئه وه وایه گالته م پئی کردبن. نا نا ئه وه هه رگیز له گه ل چه کیمایه تی
مندا ناگونجئ هه رگیز.

ئه ی ئە گه ر ویستم و دلێشم له سه ر پریاسکه مایه وه چی؟ ئاخ
کاک جه مشید تخوا کاتی ئەم قسانه بوو، تۆ له و ده مه دا بۆچی
ئه و کچه ت هینامه وه یاد له کاتی کدا له یادم چوو بوویه وه و وام
دهزانی له نیو مال و حالئ خۆیه تی، ئاخو بۆچی واده که ی بۆ!

سوههیل زۆری بیر کرده وه و سه ری تهواو وه ژان هاتبوو، به
چه شنئ که توانای بیر کردنه وه ی نه ما و خیرا له حیکمه تخانه که

چوو دهري، بهم شهوه له دهركاي مالى حه كيم خالیدی دا و
ئه ویش به په شوکاویه وه هاته دهري و گوتی:

چی بووه حه کیم سوهیل بهم شهوه، هیچ پرویداوه؟!

سوهیل به سهرهاته که ی بو وه گیرا و داوای پرینگا چارهیه کی
لێکرد، چون حه کیم خالید مرویه کی تهواو شارهزاو پوچی بوو.
زیاتر له کارێرێک له مالى حه کیم خالید پرووینشتن تا کوبه تهواوی
سوهیلی سارد کردهوه له وهی له م هاوسه رگریه ی ئیستای پهشیان
بیتهوه، ئه م کابرایه ی حه کیم سوهیلی خستۆته نیو ئه م پاراییه وه
به خراپه کاری ناو برد و گوتی: ههر کێ بێ کاریکی وای کردبێ
مروفتیکی خراپه کار بووه و ویستوویه تی هاوسه رگریه که ت لێ
تێک بدا. مادام تو دنیای له باشی و چاکی کچه و خیزانه که ی
ئه وا هیچ دوو دلیه که نه مینێ و دنیابه حه کیمی مهزن یارمه تی
دهرت دهبی. حه کیم سوهیل گیان... ئه سل له هه موو شتێک
مه بهسته که یه تی. ئیمه وازمان له مه بهسته سه ره که یه که هیناوه و
به داوای هوکاره کانه وهین. دهزانی ئه سل له جل و بهرگ ئه وه یه
جهسته و لاشه ت دابپووشی و ئه وه مه بهسته سه ره که یه که یه،
وه لێ ئیمه وازمان له وه مه بهسته سه ره که یه هیناوه و به داوای
جوانی جله کانه وهین و ده لێین فلانه جل نه بی له بهری ناکهین،
ئیمه نه خوشین نه خوش. له خواردندا ئه سل وایه خواردنیکی بێ
تیرت بکا و بتوانی ئه رکه کانی ژیانته جیبه جی بکه ی و برسی و
بیئاقه ت نه بی، وه لێ ئیمه وازمان له وه ئه سل و مه بهسته سه ره که یه

هیناوه و ده لیین فلانه خواردن نه بی نایخوین و هه میشه پیویسته
 خواردنه کانمان به تام و رازاوه بن. ئه مهش ئه وه ده گه یه نی که ئیمه
 نه خوشین و پیویستمان به چاره سهره. ئه ی له ژن هینان ده زانی
 ئه سل و مه به سستی سهره کی چی یه سوهیل گیان؟ مه به سستی
 سهره کی ئه وه یه من به هو ی ئه م خیزانه مه وه پاریزراویم له گوناوه
 و هه ردوو کمان یه کتری ته واو بکهین و وه چه و نه وه ی پاک و سوود
 به خش پیشکشی کۆمه لگا بکهین. دیسانه وه ئیمه وازمان له م
 مه به سسته سهره کیه هینا و گوتمان فلانه ئافرهت نه بی نامانه وی.
 که واته پیویسته چاره سهری ئه م نه خو شیه مان بکهین سوهیل
 گیان، پیویسته چاره سهری بکهین.

سوهیلی چه کیم له گه ل ئه م قسانه ی چه کیم خالید دا ته واو
 هاته وه هوش خو ی و درهنگی شه و به ره و حیکمه تخانه که ی
 گه رایه وه. هه ر له بهر ده رگادا قیداری بینی به په شوکاویه وه
 به ره و پرووی ده هات و سوهیل گوتی: چی بووه قیدار، به م شه وه
 ئه مسته چاوه^(۱) ده لپی شتیکی نویت له لایه؟

+ سه واد... سه واد، چه کیم سوهیل سه واد، ئه م هه تیوه بو
 کو ی رۆیی؟

- ئه ی هاوار چیت لی قه وماوه، سه واد کی یه و هه تیو کی یه
 کوره خو شیت نه بووی!

(۱) ئه مسته چاوه: زۆر تاریک

+ شوکر بۆ حە کیمی مەزن کە تۆ سەلامەتی سوهیل گیان،
خۆ هیچیان لێ نە کردوی برا، پێم بڵێ سەلامەتی؟

- ئەرێ ئەرێ بابە من سەلامەتم، ئەوەی سەلامەت نییه
ئەتۆی، دە بیژە چی بوو دڵمت تەقاند؟

+ سەواد، ئەم هەتیوه خۆی خستبوویه سەر شیوهی کاک
جەمشید و بەرەو حیکمەتخانە کە تۆ دەهات، لەبەر دەرگا لە گەڵ
چەند هاوڕێیهک پێمان لێ گرت، وەلێ شەڕیکی خراپ چیبوو، لە
ئاكامدا یە کێ لە هاوڕێکانم بوویه قوربانی و لەبەر ئەم شەڕە ئاگام
لە تۆ نەما. پێم بیژە ئەمشەو کاک جەمشید هاتە لات وانییه؟

- بەلێ هاتە لام، وەلێ لە تۆ ناگەم، سەواد کێ یە کە خۆی
خستۆتە سەر شیوهی کاک جەمشید؟ هەر نازانم چی دەلێی!

+ ئەو جێیکی زۆر ترسناکە حە کیم سوهیل، هەزاران
شوینکەوتە یە هەیه کە کاری بۆ دەکەن و دوژمنی ئێمەن. ئێمە بە
هۆکاری دەقە ئاینیه کانهوه کە ئەوان زۆر لێی دەترسن دەتوانین
پرووبە پروویان ببینەوه، وەلێ ئەوان ژمارەیان زۆر لە ئێمە زیاترە
و زۆر جارێان شەڕ و کۆشتنیش لەنیوانمان پروودەدا. تا ئێستا
چەند کەس لە خیزان و هاوڕێکانم بە دەستی ئەم سەواده نەفرەتیه
رۆیشتوون. ئەوان هەموویان بۆ قیتەرە کار دەکەن.

- ئەم قیتەرە نەفرەتیه چۆن مەروفايه تی تووشی کێشه کردوو.

+ هه ر ده بئ و ابکا سوههیل گیان، چون ئه وان میملی^(۱) مروئن، کاتی خوی بهر له دروستکردنی مروئن جنه خراپه کاره کان له سه ر زه ویدا خوینیان ده رشت و شهریان ده کرد، فریشته کانی خودا هاتن و له گه لیاندا جه نگان و په رته وازه یان کردن و سنووریان بو دانان. قیتره له کاتی شه ره که دا زور منال بوو، فریشته کان له یه کیك له شاخه کاندا دهیدۆزنه وه و دهیبه نه ئاسمان و له ویدا گه وره ده بئ و له گه ل فریشته کان ژیان به سه ر ده با و به ندایه تی بو حه کیمی مه زن ده کا، وه لی به داخه وه دواتر کړنوش بو باوکی مروقیایه تی نابا و فه رمانی حه کیمی مه زن ده شکینئ و ده بئ به م خراپه کاره ی که ئیستا هه یه. خۆت ئه مه له من چاکتر ده زانی سوههیل گیان، چون حه کیمی، وه لی ئه مه ته نئ بیرهیانه وه یه.

- که واته ئه و که سه ی ئه م قسه خراپانه ی پئ گوتم کاک جه مشید نه بوو، به لکو سه واد بوو خوی خستبوویه سه ر وینه ی ئه و؟

+ به لی حه کیم سوههیل سه واد بوو، من زور ترسام شتیکی نه خوازاو رووبدا بویه وا به په شوکاوی هاتم، پیم بیژه هات چی کرد و چی پئ گوتم؟

- ده یهه ویست هاوسه رگیریه که م لی تیك بدا و شوکر پیی تیك نه چوو.

ئەو شەو سوهەيلي حە کيم تەواو دەر وونی ئارام بوویەو و زانی ئەمە فیلێکە لێی کراو تەواو کە هاوسەرگیرە کە ی لێ تێک بدەن. بەیانی لە گەڵ مائی و خزم و کەسە کانی بەرەو مائی بووکی وەرێ کەوتن و حە کیم خالید خاتوو مەنسای لە سوهەيلي حە کیم مارە بری و ئەمە یە کێ بوو لە پۆژە خۆشە کانی سوهەیل.

سەریال و ئارتینیش بۆ مارە برینە کە هاتبوون و لە حەوشە کە راوەستابوون، ئەو دەمە ی مارە برینە کە کۆتایی هات سەریال سەری برده ژیر گوێچکە ی ئارتین و گوتی:

ئیدی زۆر بە کەمی نەبی مامۆستا نابینینەو و وە کو جارن ئیمە ی لە یاد نامینێ. هیشتا گوتە کە ی تەواو نە کردبوو حە کیم سوهەیل هاتە حەوشە کە و هەردووکی لە باوەش گرتن و ماچی کردن و گوتی: پێم بێژن ئیمپرو من هەندێ مژوول بووم چیتان خواردوو؟ خۆ برسیستان نییە؟ بچم خواردنتان بۆ بێنم؟

لە گەڵ ئەم قسە یە دا هەردوو زەردە کە نیان هاتی و زانیان مامۆستاکە یان لە هیچ بارودۆخی کدا ئەوانی بیر ناچیتەو و هەمیشە لە دلی دان.

ئەو دەمە ی ویستیان برۆن و مائی بووکی جی بێلن خیرا کاک سەلامی باوکی خاتوو مەنسا بانگی سوهەيلي کرد بۆ ژووری و پێی گوت کە دەمە هەوێ چەند شتیکت پێ بێژم.

سوهەیل: بفرموو مامە گیان.

+ حه کیم سوهه یل گیان، من ئیمړۆ کچه که ی خوُم پېشکه شی
جه نابت کرد و ده زانم له خوُم چاتر ئاگاداری ده بی، ده مهه وی
خه ویکت بۆ بگېر مه وه که مایه ی دلخو شی هه مو ومانه. له راستیدا
واچا که کچه که م بگېر یت هه و چونکه ئه و بینویه تی.

کاک سه لام چوویه دهر و هینده ی پینه چوو خاتوو مه نسای له گه ل
خویدا هینا ژووری و گوتی ئاده ی کچم بگېر هه و.

خاتوو مه نسا دهستی پیکرد: ماوهیه کی که م بهر له ئیستا
دلته نگیه کم به سه ردا هات که ناره حه ت و که له لای^(۱) کردبووم
و زۆر بیرم له نیردراوی مه زن کرده وه. هه ر ئه و شه وه که خه وم
لیکه وت بینیم نیردراوی مه زن خو ی و کو مه لیک له ها وه له کانی
هاتبوونه مالان. من زۆر تامه زرۆ بووم بۆ بینینی و له په نجه ره که
به رده وام ده مروانی و ده مبینی که وه کو چرایه کی زیاد له ئه ندازه
به هیژ ته واوی حه وشه و ژووری میوانانی پروونا ک کردبوویه وه.
ئه و ده مه ی هاتنه دهری بۆ ئه وه ی پرۆن، بهرگه م نه گرت و له
ژووره که م هاتمه دهری و لپی نزیک بوومه وه و بانگی کردم.

له ژیانمدا نوور و پرووناکیه کی پرشنگذاری له م چه شنه م
نه دیوو، جوانی له م چه شنه هه رگیز له سه ر پرووی زه ویدا بوونی
نه بوو. ئیستاش که ده یگېر مه وه وا هه ست ناکه م ئه مه خه ون
بووبی به لکو ئه مه راسته قینه بوو. ئای خودایه له م جوانی و له م

(۱) که له لا: که سیکه برینیکی گه وره به سه ر جهسته یه وه بی.

چرا گه شه! من وه کو که سیکی سهراسیمه بهرامبهری وه ستابووم
و هیچم بو نه ده گوترا و نهو بانگی کردم و گوتی: دلته نگ مبه،
ماوهیه کی تر که سیکی ئاوا و ئاوا دیته داوات، ههر ریڭ باسی تو
و شیوه و ئاکاره کانی توی بو ده کردم و وهك نهو هی له بهرچاوم بی.
دواتر گوتی نهو که سیکه که پله ی یه کیك له هاوه له کانی منی
هه یه.

ئیدی دوا ی ئهم خه وه چه ند پوژان چه شنی مهستیکم لیها تبوو
و بهرده وام ده گریام.

له گه ل بیستنی ئهم خه وه دا ئه سرینه کانی سو هه یلی حه کیم
خۆیان نه گرت و به سهر کو لمه کانیدا جوگه له یان به ست و له بهر
خۆیه وه ده یگوت: نا نا من هه رگیز شایه نی نهو نه نیم، وه لی تو
گه وه بیت نواندوه قوربان، ئه گه رنا به نده یه کی لاوازی وه کو
من چیه تا هاوه لی جه نابتان بکا. ئهم خه وه هینده شیرین بوو
له دلی سو هه یل که هه موو دوو دلی و پاراییه که ی په وانه وه،
نهو شه وه تا توانی سو پاسی حه کیمی مه زنی کرد له سهر نهو
به خششه ی پیی دراوه و زانی که خیر و بیر و چاکه ی نهو له
هینانی خاتوو مه نسادا بووه نهك پریاسکه.

سو هه یلی حه کیم ورده ورده مال و حالی داده نا و به یارمه تی
خزم و کهس و کاره که ی که لوپه لی بو خانووه که ی ده کپی تا کو
به زووی خاتوو مه نسا بگوازیته وه. به ئینه کانی کاک جه مشیدیش

هه مووی ناراست دهرچوون و هیچ کۆمه کیه کی نه کرد له پیکهینانی
مال و خیزاندا، ههر هیندهی به سوههیل دهگوت که په له نه کا له
گواستنه وه. ئه مهش خیزانه کهی سوههیلی حه کیمی تووشی
بارگرانیه کی زۆر کردبوو، چون ئه وان چاوه نووری ئه وه بوون کا
جه مشید یارمه تیه کی باش پیشکهش بکا، وه لی ئه و به چه شنی
خۆی له بابه ته که لادابوو ده تگوت ههر ئاگاداریش نییه. تاکه شت
که سوههیلی زۆر غه مبار کردبوو جیا بونه وه بوو له سه ریال و
ئارتین، دلی یه کجار زۆر پیا نه وه بوو. ده یگوت ئه گهر خاتوو
مه نسا بگوازمه وه ئیدی له سه ریال و ئارتین داده پریم و وه کو جاران
کاتم بۆیان نامینئ. سه ره رای ئه وهش چیدی ناتوانین به یه که وه له
ناندینه که خواردن ئاماده بکهین. ناتوانم ئیدی پۆژ و شه و له لایان
بم و ئاگاداریان بم.

باشه کی پیش نیوه پۆ به سه ریال بلی هه لسه خواردن چی که؟
خۆ ئه و وا راهاتبوو تا پیم نه گوتبا هه لئه ده ستا. ئه ی شه وان کی
پیی بیژی بخه وه کاتی خه وتنته، به یانیان کی خه به ری بکاته وه؟
خۆ هه موو پۆژ من خه به رم کردۆته وه. ئیدی چۆن وه کو یه ک
خیزان له گه ل یه کدی بین و شه وان هه تا ده می خه و شوخی و
گفتوگو بکهین؟ باشه کی دره نگانی شه و هۆنراوه کانی نالی و
مه حویم بۆ بخوینیته وه؟ ئه و ده مانه ی لیفه که له سه ریان لاده چی
کی پیا ن دا بداته وه؟ ئیمه راهاتووین ههر له گه ل یه کدی بین و
له یه ک شویندا بخه وین و بمینینه وه. یانی له مه ودوا ته نها بۆ وانه

وتنه وه ده توانم بيم بؤ لايان و کاته کاني دى ده بې بچمه وه مالى
خوم؟ زور سهخته، نه مه بؤ نه وان و بؤ منيش سهخته.

ده ترسم مژوول بم و نه توانم نهو گرنگيهى جارانيان پي بدهم.
ئاخر چؤن بتوانم شهوان جيان بيلم و ئاگاداريان نه بم؟ چؤن
ده کړي نه زانم چيان خواردووه و کهى نوستوون؟

سهريال و ئارتينيش غه مبار بيوون که ماموستا ئيدى ده چيته
مالى خوئ و ناتوانئ وه کو جاران له گه ليان بي، وه لي غه مبارى
ماموستا زور له هى وان پتر بوو. هر ده تگوت به ته واوى وا
دوو لاهه که جي ديلئ و ئيدى نايان بينيته وه و په رخوازه^(۱) ده بي،
له کاتيکدا مال له کهى نهو و حیکمه تخانه که ته ني ديوار يکيان
بهين بوو. هر له بهر نه م بابته بوو حه کيم سوهه يل هيئدى جار
په لهى له دانانى مال نه ده کرد و نه يده ويست هيئده زوو له وان
جودا بيته وه.

هيئدى جار بيرى له وه ده کرده وه که نه م دوو لاهه چهنډ پوژيک
ده پونه وه ئاوا بيتاقت ده بم بويان و خو ناگرم، نهى گهر پوژي
به ته واوى ئوغريان کرد ده بې نهو ده م له چ حاليکدا بم؟

خي را نه مهى له هزرى خوئ لاده برد و نه يده توانى پتر خه يالى
له سه ر چر بکاته وه.

(۱) په رخوازه: گيانداري که له شوينى خوئ دوور که و تبيته وه، ئاواره.

سهريالیش به نهقهست جار و بار پپی ده گوت: ماموستا
 رپوژیک دی ئیمه ده پوین و به سهردان دینه وه لای جه نابت و
 ئیدی تو ته نیا ده مینه وه. بهم قسانه خیرا سوهیل دلی پر ده بوو،
 یه کسر بابه ته که ی پی ده گوری و نهیده توانی وینای نه و رپوژه
 بکا.

سوهیلی چه کیم له مال دانان لی بوویه وه و خاتوو مه نسای
 گواسته وه. ئیدی نهیده توانی وه کو جارن له لای گه نجه کان
 بمینته وه و چیشیان له گه ل ساز بکا و پیکه وه بیخون، وه لی
 نه و ده مانه ی خوار دینکی خوشیان چی کردبا ئه وانی بانگ ده کرده
 مالی و به یه که وه چه شنی جارن داده نیشته وه. هه موو دره نگانی
 شه ویش ده چوویه حیکمه تخانه که و له گه ل خویدا سه ریالی دینا
 مالی و شیعه کانی نالی و مه حوی پی ده خوینده وه تاوه کو خه وی
 ده هات، ئینجا ده ینارده وه حیکمه تخانه و ده یگوت زوو بخه وه.

زۆربه ی شه وان که ئه م دوو لاوه ی دینا مالی کی و چه لوای
 بو ساز ده کردن و وای نیشان ده دا که هیشتا له گه ل شه وان ده ژری
 و هه نگاوی لیان دوور نه که وتوته وه.

نه و ده مانه ی سوهیلی چه کیم له مال نه بوو سه ریال ئاگای
 له مالی ماموستا ده بوو، نه گهر خیزانه که ی کاریکی هه بوایه
 بوی نه نجام ده دا و هه میشه به ماموستای ده گوت من نیگابانی
 ماله که تم و نه گهر لیره ش نه بووی بیخه م به.

هیندی جاریش وا ریده کهوت قوتابیه کان هه موو ده چوونه وه،
سه ریال یاخود ئارتین به ته نیا له حیکمه تخانه ده مایه وه. ئه مهش
وای له سوهیل ده کرد ئه وشه وه بیهینیتته مائی و نه هیلّی به ته نیا
له حیکمه تخانه بخهوی، چون دهیزانی ئه وان له ته نیایی ده ترسن.

ئیدی ئه م لاوانه هه رکاتی ویستبایان ده یانتوانی برۆنه مائی
مامۆستا و شه ویش له ویدا بمیننه وه، به تاییه تی سه ریال که هینده
ئازیز بوو له لای سوهیل هه میشه پیی ده گوت تو کورپکی ئه و
ماله ی و یه کیکی له ئه ندامانی خیزانه که مان.

باخچه یه ک هه بوو زۆر له حیکمه تخانه که دوور نه بوو،
سوهیل بهر له هاوسه رگیری گه لی جار دوو لاوه که ی بو ئه وی
ده برد، وه لی دوا ی پیک هینانی خیزان نهیده توانی به م چه شنه ی
جاران له گه لیان بچی. هیندی جار لاوه کان ده هاتنه لای حه کیم
سوهیل و داوا ی مۆله تیان لی ده کرد تا کو بچن بو ئه وی، ئه ویش
مۆله تی ده دان و به بی زانیی ئه وان قیداری له گه ل ده ناردن تا کو
ئاگاداریان بی و له گه یشتن و هاتنه وه یان سوهیل هۆشیار
بکاته وه. بازی جاریش ده یگوته قیدار بزانه به کام ریدا ده پۆن،
سوهیل به ریگا که ی دیکه دا ده رۆیشت و بهر له وان له جیگا که
ئاماده بوو، ئه مهش دوو لاوه که ی سه راسیمه ده کرد. ته نانه ت ئه و
ده مانه ی ده گه رانه وه شه ره که یان قیداری راده سپارد تا کو هه والی
پی بدا له گه یشتنی ئه وان و ئاگای لیان بی. هه ندی کاتیش
خوی به دل بازی شتی ده رباره یان ده زانی و ئه گه ر حالیان خراب

بوایه دلی به توندی لئی ددها و ههستی پئی ده کردن. سو ههیل له دووری سه دان و ههزاران میله وه دهیتوانی بۆنی سه ریالی برا بچووکی خۆی بکا، ته نانهت کاتی له مالیش نه خوش و ناره حهت بوایه پئی ده زانی. جاریکیان ئه وه ده مهی خه ریک بوو به ردیکی زل به سه ری سه ریالدا بکه ویتته خواری له دووری چه ندین کیلومه تره وه بۆنی کرد و پئی ئاگادار بوو. ئه مهش ده گه رایه وه بۆ هیزی ئه وه عیشقه ی که به کوششیکی زۆره وه له نیو دلیدا بنیاتی نابوو.

ماوهیه ک بوو سو ههیل چه ند قوتابیه کی نوئی وه رگرتبوو، یه کئی له وان ناوی که ریم بوو، ته مه نی له سه ریال و ئارتین گه وره تر بوو، له گه ل ئه وه شدا زۆر زیاتری له وان خویندبوو. چونکه خزمی کاک جه مشید بوو سو ههیل نهیتوانی وه ری نه گری و په تی بکاته وه.

له بهر ئه وه ی له وانه کاندایه سه ره وه ی هه موو قوتابیه کان بوو ده بوایه ئه وه ببیتته برا گه وره یان و هیچیان له قسه ی ده رنه چن. ئه مهش وایکرد برا گه وراهه تی له سه ریال وه ربگیریتته وه. که ریم هه میشه کیشه ی له گه ل ئه م دوو گه نجه هه بوو، به رده وام له لای حه کیم سو ههیل شکاتی لی ده کردن که ئه وان له کاتی موتالا کردن باش ناخوینن و خویان به گفتوگوی بی به هاوه خه ریک ده که ن و شه وانیش زۆر دره نگ ده خه ون.

حه کیم سوهه یلیش هه میشه به نه رمی که ریمی سارد ده کرده وه
و ده یگوت ئه وان برای منن و مادام کاتی دینه لای من وانه کانیان
ئه ز بهر کردو وه ئیدی تۆش چاو پۆشیان لی بکه له هیندی کم و
کوریدا. ئه وان زۆریان ناز هه لگیراوه و وه کو قوتابیه کانی تر
نین، وه لی که ریم پۆژ به پۆژ پتر گله یی لی ده کردن و زۆری
له دل گران بوو که حه کیم سوهه یل هینده بایه خی پی ددان و
شه وان سه ریالی ده برده مالی. ئه و لای وابوو که ئه وان شه و
پۆژ ده بی بخوینن و مۆله تی هیچ کاریکیان پی نه دری.

دوو لاهه که چون نازیکی زۆریان له لایه ن حه کیمه وه پی
درا بوو به رگه ی گله یی و گازانده ی که ریمیان نه ده گرت و زۆر
جاران لیان ده بوویه کیشه و لیکیان ده فرماند^(۱) و سوهه یلی
حه کیم ساردی ده کردنه وه. که ریم هه موو توانای خوی خستبوویه
گه ر تا کو به ته واوی دلی مامۆستا به ده ست بینی و وابکا یاساکان
له سه ر سه ریال و ئارتین توند بین و نه توانن چه شنی جارن به
دلی خویان بین و بچن، وه لی خۆشه ویستی مامۆستا بو دوو
لاوه که هه میشه ریسه که ی که ریمی ده کرده وه خوری.

قوتابیه کان زۆر ببوون و کۆنترۆل کردنیان له جارن زه حمه ت
تر بوو، جگه له مه ش چه ند دانه یه کیان باشیان نه ده خویند و
وانه کانیان به ته واوی ئه ز بهر نه ده کرد. که ریمیش به رده وام

(۱) فرماندن: خوړین له یه کیک به دهنګی بهرز.

سهرى دهخسته سهر چه كيم كه ئاوا بروا ههموو چاو له يه كدى دهكهن و ناخوين، پيوسته به چه شنى له سهر يان گران بكرى كه ماوهى شوخى و گالته و گه پيان نه ميني. ههموو ئهم هوكارانه واى له سوهه يل كرد به ناچارى ياساكان له سهر قوتابيه كانى قورس بكا و ماوهى پشوويان كه متر بيته وه، له كاتى پيداچوونه وه و ئه زهر كردنى وانه كانيش كه ريم له لايان بى و ماوهى ئه وه يان نه بى خو به چشتى دى مژوول بكن. سهريال و ئارتين بهرگه ي ئهم زه حمه تيه يان نه ده گرت و ههميشه دهچوونه مالى ماموستا و شكاتيان له كه ريم ده كرد كه كاريان زور پى ده كا و ماوهى پشوودانيان له جاران زور كه متر بوته وه. چه كيم سوهه يل ههميشه به قسه ي نهرم دوو لاهه كه ي دهنارده وه و پيى ده گوتن ئهم تونديه له بهر ژه وه ندى ئيوهيه و دهمه وي به يانى چه كيمي باشتان لى دهر بچى و ئوميدىكى زورم پيتانه. ئه گهر مرؤف زه حمه تى نه كيشى ههرگيز نابى به كه سيكى گه وره. كاتيك زانيتان زور بيزار بوون مؤله ت له كه ريم وهرگرن و وهرنه مالى من تاوه كو بيزاريه كه تان دهره ويته وه، چون مالى من مالى ئيوه شه.

هيندى جاريش له بهر خاترى ئه وان ياساكانى توژى سووك ده كردنه وه.

ئارتين ههميشه به قسه كانى ماموستا سارد ده بوويه وه، وه لى سهريال چون پتر نازى پى درابوو بهرگه ي نه ده گرت و زور جاران له گه ل ماموستادا ده يكرده دهمه ده مى و پيدا دهچوو،

ئەمەش ھىندى جار ھەكىم سۈھەيلى تووپرە و نارەھەت دەکرد.
 واى لىھاتبوو دەبوايە دوو رۆژ جارېك مامۆستا و سەريال
 لەگەل يە کديدا پيدا بچن و يە کترى نيگەرەن بکەن. بازى جار
 مامۆستا ھىندە تووپرە و بىتاقەت دەبوو کە رۆژيکى تەواو جگە
 لە پىگوتنى وانەکان سەريالى نەدەدواند. ئەمە لە کاتيکدا ھىندە
 خەمى دەخوارد سىنەى بەم بابەتە دەکولاً و پرى خوین دەبوو،
 وەلى بۆ بەرژەوھەندى ئەو واى دەکرد و دەيگوت پىويستە بزانی
 کارېکى ھەلەى کردوو و من لە بەرژەوھەندى ئەوان ياساکانم
 گۆريوھ نەك لە بەرژەوھەندى خۆم.

ھەردووکیان لە رۆژيک پتر نەيان دەتوانى خۆ بگرن، خيرا
 بۆ بەيانى سەريال دەھات و داواى لىبوردنى لە مامۆستا دەکرد
 و سۈھەيلىش نيوچاوانى ماچ دەکرد و تىي دەگەياند کە ھەر
 شتيکى کردبى بە چاکەى ئەوان کۆتايى دى.

ھەموو جارى کە دەمە دەمى لە نيوان مامۆستا و سەريال دا
 چى دەبوو قیدار شيت و ھار دەبوو، خيرا دەھاتە لای مامۆستا
 و يەك دونيا گلەيى دەکرد کە بۆچى دىلى قوتابىھەك ئاوا قسەى
 لەگەل بکا و لىي تووپرە نابى و ھىندە نەرم و ملکەچە بۆى، وەلى
 سۈھەيل زوو ساردى دەکردەوھ. رۆژيک ئەو دەمەى سۈھەيل بە
 تەنيا لە مالى رپوونىشتبوو قیدار بە پەشوکاوى لىي وەژوورى
 کەوت و گوتى: ھەكىم گيان دەزانى دووبارە ئەم سەوادە
 فیتنەيەكى لەژىر سەردايە.

+ فیتنه ی چی قیدار، چی بووه؟

- ماوهیه که کۆمه لێک جنی بێ باوهری پاسپاردوووه بۆ ئهوهی له گهڵ سهریالدا ناته بایی و رق بکه ویتته نیوانتان.

که میك بهر له ئیستا بیستم به سهربازیکی خۆی ده گوت به چهشنی ئهوه دووانه بکه دوژمنی یهك تا پوژی پهسلان ئاشت نهبنهوه. ئاگاداری خۆتان بن چه کیم سوهیل گیان، ئهم سهواده ههزاران فیتنه و ئاژاوهی وای له ژیر سهردایه که تۆ به خه یالیشته دا گوزهر ناکا. به سهریالیش بلێ ئاگاداری خۆی بێ و هینده ده مه ده می نه کا له سهر شتی بێ به ها، دلنیا به من ئه ویشم خۆشدهوی و رقم لێی نییه، وه لێ که تۆ ئازار ده دا ئاوه ها ده شله ژیم.

+ خه مت نه بێ قیدار گیان، دلنیا به زۆرترین زویر بوونی من و سهریال ته نێ شهو و پوژی که، له وه بترازی نه من بهرگه ده گرم و نه ئه ویش، بۆیه ئهم قراکانه^(۱) چی ده کهن با بیکه ن.

- من ئه وهی له سهرم بوو پیم گوتی، جا که یفی خۆته برا، ئه گهر زانیم شتیکی نوییان له ژیر سهردایه ئاگادارت ده که مه وه. سوههیلی چه کیم قسه کانی قیداری به هه ند وه رنه گرت و زۆری پینه چوو پهیدا بوویه وه.

+ چی بوو قیدار، چۆنه ئاوا زوو هاتیه وه؟!

- له پلان دان سوههیل له پلان دان، پیویسته ئەم ماوهیه خۆت
تۆکمەتر بکە ی له پەرستشە کانت، سەریالیش هەروەها.

+ ئی چی بوو برا، بە پروونی قسە بکە؟

- ئەوان له هەولێ ئەوەدان بچنە جەستە ی سەریال و لەم
رێگایەو نازاری پی بگەیهنن و بەم چەشنەش کۆتایی بە
نیوانتان بینن.

سوههیل به پەشوکاویەو: جا دەتوان ئەو بکەن قیدار؟

- بەلێ ئەگەری هەیهە بتوانن نازاری بدەن، ئەوان دوا
هەولدانیک زۆر نەیان توانی بچنە جەستە ی تۆو، وەلێ له سەریال
زۆر دەترسم، چون ئەو وەکو تۆ بەهێز نییه و ئەگەری پروودانی
ئەم کارە هەیه.

سوههیل بهم ههواله تۆزی رهنگی گوڤرا و خیرا گوتی: چاره سەر
چی یه قیدار گیان؟ چی بکەین لەم حالەتە؟

- پیویسته ئەم ماوهیه سەریال پەرستشە کانی بکاتە دوو
هێندە.

+ وەلێ چۆن رازی بکەم کە پەرستشە کانی بکاتە دوو هێندە؟
بیگومان هۆکارە کەیم لێ دەپرسی، منیش ناتوانم پپی بلیم و
بیترسینم.

- باشه من مامۆستايه كم ههيه زۆر شارهزايه له م بابه تانه،
ده چم پرسى پى ده كه م و ديمه وه.

قيدار نزيكه ي نيو كاژير ون بو، سوهه يل له م ماوهيه دا
چركه چركه ي ده ژمارد تاوه كو گه رايه وه. ئه و ده مه ي ها ته وه خيرا
گو تى: چيت كرد قيدار گيان پيم بيژه؟ ئاخ ر ئه م هه تيوانه بو چى
ده يانه وه ي ئيمه لىك بكه ن؟ خراپه ي كييان هه يه!

- ها ي هوو سوهه يل، ئه و ده مه ي خراپه ت نيه جا ئه وان
دوژمنتن، ئه وان به مليۆنان هاوسه ر و هاوړيان لىك كروون،
ده لىي تازه شاره زايان ده بى. ئه وان نايانه وه ي ئه و لاوانه له لاي تو
بن و پى بگه ن، جار ي هه ر تو دوژمنى سه رسه ختى ئه وانى.

+ باشه به هه ر حا ل چى روويدا؟ به مامۆستاكه ت گو ت؟

- به لى، گو تى ئه و ماوهيه تا ده توان ي پر يگرى بكا له ده ر چوونى
سه ر يال و باش چاو دى رى بكا، نه هى لى بچي ته هيج جى گايه ك و با
هه ر له حيكمه تخانه بى، چون حيكمه تخانه شو ينيكى پيرۆزه و
ئه وان كه متر ده توان له ويدا كارى خو يان بكه ن و ئه و كو ر ه ش
وه ك تو به هيز نيه. جگه له مه ش هيندى ويردى پى دام كه پى ويسته
دو و يان سى شه وان تا به يانى له سه ر سه ر يالى بخو ينى و ئه مه
ده بي ته مه تالىكى^(۱) پته و بو ي.

+ به لام چۆن تا به یانی بیخوینم، مه گهر بیهینمه مالی خۆم!
 - نازانم پێکی بینه بۆخۆت، چه ند رۆژێك خیزانت بنیره وه مالی
 باوکی.

سوههیلی چه کیم تا ئیستا بۆخۆی له جنه کان نه ترسابوو،
 وه لێ ئەو دهمه ی باسی سه ریال هاته گۆرێ ترسیکی زۆری
 لێ نیشته که ئازاری پێ بگه یه نن. سه ریالیش ئەو ماوه یه زوو
 زوو له حیکمه تخانه دلی توند ده بوو، ماوه یه ك بوو چه ند مال له
 خزمیکی هاتبوونه شاهین و ناوه ناوه داوای له چه کیم سوههیل
 ده کرد که مۆله تی بدا بچیته مال خزمانی و شه ویش له وی
 بمینیتته وه. چه کیم سوههیل به هه موو پێداگریه که وه رپگر
 له چوونه دهره وه ی سه ریال ده کرد و زۆر ناچار نه بایه مۆله تی
 نه ده دا، ئە گهر مۆله تیشی دابایه خیرا قیداری له گه ل ره وانه
 ده کرد. ئەم مۆله ت نه دانه به شیوه یه ك سه ریالی بیزار کردبوو که
 هه میشه له گه ل مامۆستادا ده بوویه دهمه قاله ی و هه ندیک جار به
 له یه ك زویربوون کۆتایی ده هات و بگره شه وانیش نه ده چوویه
 مالی مامۆستا بۆ شیعر گوتن. ته نانه ت وای لیهاتبوو که سه ریال
 بیر له رۆیشتن بکاته وه. هه میشه ده یگوت مامۆستا ته نی بۆ من
 ئاوايه و مۆله تی هه موو قوتاییه کانی تر ده دا. ئەم زویر بوونانه
 به چه شنێ دلی سوههیلیان پارچه پارچه ده کرد که هیندی جار
 خۆشی نه یده زانی چۆن وانه کان ده لیتته وه. زۆر جار ان به نه خۆشی
 و بیهیزی له مالیدا ده که وت و دلی سه ریالی پێ راگیر نه ده کرا،

ته نانهت بازى جار خيزانه كەشى كه ئاوا سوهه يلى به ڀرەنگ
 زهردى و بيتاقتى ده بينى به رگه ي نه ده گرت و نه سرين له چاوانى
 ده تڪا. گله ييه كانى كاڪ جه مشيديش له ملاوه بوهستى، ماوه يه ك
 بوو ڀوڙ نه بوو نيته هيكمه تخانه و ده يان گله يى و گازانده نه كا،
 هه ر به نه نقه ست به سهر هيكمه تخانه كه دا ده گه ڀا و بيانوى پى
 ده گرتن ته نى بۆ نه وهى سوهه يل ناره حهت بكا، وه كو ڪۆيله يه ك
 له وى ده پروانى و پى و ابوو ده بى هه ميشه له هيكمه تخانه و
 نيو ميوانه كانى نه و بى و بۆ ساتى دوورنه كه ويته وه، ته نانهت بۆ
 چوونه ماله خزمانيشى ده بوايه به بى مۆله تى كاڪ جه مشيد نه چيته
 ده ر و ژيانى لى كردبوويه ژه قنه مووت، لى سوهه يل له بهر خاترى
 قوتابيه كانى به رگه ي هه موو نه وانه ي ده گرت و ده بخوارده وه.
 ده زانى تا مندا ل له خه مخورى و دلسوزى باوكى تيده گازمه نيكي
 ده وى. سوهه يل خوى له شوينى باوك و براى سه ريال دانابوو،
 زور جارن ريگرى باوك له مندا له كه ي به قازانجى نه و مندا له
 ده شكيتته وه، وه لى تا مندا ل له وه ده گاسه رى باوك مووى سپى لى
 ده پروى. ئاخر نه و ده مەى باوك ده ليته مندا له كه ي له سهر ليوارى
 نه م شاخه مه وهسته به رده بيه وه، مندا له كه هه ميشه خه ريكي
 نه وه يه بۆى به لميى كه به رنابيته وه. به لى ڀۆله راسته هيژت
 هه يه و به نه گه ريكي زور به رنابيته وه، وه لى دلى داىك و باوك
 نه مه نالى، تو واز له سه لماندن و به لگه كانت بينه و دلى نه وان
 راگره، چون نه وان مروقانيكن دووباره بوونه وه يان نيهه. ڀوڙيڪ

که مندالت هه‌بوو ده‌زانی، دلنیام ئەو پوژە ده‌زانی. هه‌میشه ئارتین که ده‌بیینی ئەم دووانه ئاوا سارد بوونه له‌گه‌ڵ یه‌کدی و جگه‌ له‌ وانه‌ که نه‌بی چ قسه‌ی دی له‌گه‌ڵ یه‌کتری ناکه‌ن غه‌م دایده‌گرت و خیرا ده‌چوویه لای مامۆستا و تکای لی ده‌کرد وه‌کو جارانیان لی بێته‌وه. ئەو پوژە سو‌هه‌یل که له‌ سه‌ریال زور زویر بوو به‌ غه‌مباری پرووی له‌ ده‌ری کرد و خوشی نه‌یده‌زانی بو کوی ده‌پروا، هه‌تا ماندوو بوو پویی و ناوه‌ ناوه‌ش فرمیسی ته‌پری ده‌پرژاندن و له‌گه‌ڵ خه‌می سه‌ریالدا خه‌مه‌ سه‌خته‌کانی رابردووشی زیندوو ده‌بوونه‌وه. ئەو ده‌مه‌ی ماندوو بوو له‌به‌رده‌م باغیکدا له‌ شوینی خویدا راکشا و هینده‌ی زانی پیره‌ پیاویک هات له‌ ئاته‌ کیدا پروونیش و سو‌هه‌یل له‌به‌ر پیزی پیره‌ که هه‌لسایه‌وه.

+ سه‌لامت لیبی به‌نده‌ی حه‌کیمی مه‌زن، چۆنه‌ ئاوا به‌ دلگرانی لی‌ره‌ پالت داوه‌ته‌وه؟

- سه‌لام له‌تۆش بی مامه‌ گیان، له‌ راستیدا تۆی دلگران بووم و لی‌ره‌ پشوویه‌ کم دا.

+ ئای هه‌ی، ئەمه‌ دونیایه‌ کاکه‌، ده‌نا حه‌یفه‌ لاویکی وه‌کو تۆ دلگران بکری و لی‌ره‌ له‌سه‌ر ئەم خو‌له‌ بکه‌وی. ئەوه‌ حه‌تمه‌ن ئەو که‌سه‌ی دلگرانیشی کردووی هه‌ر نزیك و ئازیزیکی خو‌ته. من ده‌زانم کاکه‌ ده‌زانم، چون منیش له‌ لایه‌ن ئازیزانه‌وه‌ ئازار درام بۆیه‌ چاکت لی تیده‌گه‌م.

- هه ر ده لڻي له نيؤ دلي مندای مامه گيان، ويده چي نه زمونيكي
باشت هه بي.

+ بيگومان پوڻه، نه م مووانه م له خوړا سپي نه كردون. ئيستا له
جيگاي په رستش گه رامه وه و ليړه تو م بيني و گوتم با سلاويكي
لي بكمه، ئاخر ناره حهت ده بم كه ده بينم گه نجيكې جواني وهك
تو غه مباره. ده تواني هه نديكېم بو باسكه ي؟ پيم خو شه گويت بو
راديړم.

- هيچ نيه مامه گيان هيچ نيه، برايه كي خو مه و كه ميك
خه م لږي خواردووه، ئينشالا چاره سر ده بي.

پيره پياوه كه ناهيكي هه لكيشا و گوتي: كا كه زه مانه كه خراپه
زه مان، پروات هه بي واي ليها تووه مروځ ريږي دايك و باوكي
خو ي له لا نه ماوه، نازاني ريږ له ماموستا كه ي بگري. چه ندين
جار بيستوومه قوتابي جنيو و قسه ي نه شياوي به ماموستا كه ي
خو ي گوتوه.

- راست ده فهرمووي، له م سرده مه هه موو شتي نه گهري
رووداني هه يه.

+ سويندت بو ده خوم قوتاييهك هه يه قوتابي، توږيك سووره يه،
وابزانم چاوي شينه و له و حيكمه تخانه يه ي نه ولاتر ده خويني،
نازانم ناوي چي يه و ناوي ماموستا كه شي چي يه، وهلي چه ند
جاريك به و گويچكانه ي خوم بيستوومه به هاوړيكي ده گوت

من له بهر بهر ژه وهندی خوُم له لای مامۆستام دهنایه ک پوژیشی
له لادانیشم. ههر هیندهی کارم لیږه ته و او بوو ههر ناشی ناسم،
بابه مرۆفی و اچییه ههر پرووشی پی بدهی. جاریکی دیش بیستم
دهیگوت مامۆستاکه مان بو ئه وه باشه ههر شوانی بکا، ئه و و
حیکمه تخانه یان نه گوتوه. ئی برا تا قوتابی و اهه بی چۆن دونیامان
به سهردا نارووخی تخوا!

له گه ل ئه م قسانه ی پیره پیاوه که دا سو ههیل رهنگی گۆرا و
دلی به چه شنێ وه ژان که وت خه ریک بوو له جیگا که ی خویدا
بترازی و پاره پاره بی و به نیو جهستهیدا پرژ و بلاو بیته وه.
فرمیسک له چاوانیدا قه تاری^(۱) به ست و به سه ر پیشه ته نکه
ره شه کهیدا دلۆپ دلۆپ ده هاته خواری. به غه مباریه وه پرووی له
پیره پیاوه که کرد و گوتی:

تو دنیای یه کیکی سووره ی چاوشین بوو؟ ریک له م
حیکمه تخانه یه ش ده خوینی؟ ده ترسم لیت تیک چووبی، چون
ئه وهنده ی من بزائم ئه و کورپه مامۆستاکه ی خو ی زور خوشده وی.
+ قابیله به م ته مه نه وه بوختان بو خه لک هه لبه ستم پو له! به لی
ریک ئه و که سه ی گوتم ئاوی گوت. له م سه رده مه دا به هیچ
که سی مه خه له تی کورم مه خه له تی، که له لاته ستایشته ده کا و
ئه و ده مه ی ون بووی به خراپه لیت ده دی.

سوهه یلی حه کیم له گه ل پیره پیاوه که دا له م گفتوگو یه دابوون و نزیك بوو له وهی دلی بته قی و به ته واوی شیوه و رهنگی به ره و تییکچوون ده چوو، له نکاو قیدار هات و به هه موو هیزیه وه پالیکی به پیره پیاوه که نا و به زهوی دادا. سوهه یل خیرا هه ل سایه وه پی و ویستی ریگری له قیدار بکا و گوتی: ئه وه چی ده که ی هه تیو، ئه م پیاوه پیره ت بو و خسته زهوی! هه ر ئه وه نده ی سوهه یل ئاوری دایه وه پیره له شوینه که نه مابوو، هه ر ده تگوت زهویه که لیك بوویه وه و قووتی دا.

قیدار گوتی: تۆ ده زانی له گه ل کی دانیشتووی کاک سوهه یل؟ ئه م نه گریسه ده یه وی فیلت لی بکا و تۆش ده رده دلی بو ده که ی. سوهه یل به په شوکاویه وه: تییناگه م قیدار! ئه مه چ جوړه مه خلوو قیك بوو ئاوا دیار نه ما!

+ ئه مه یه کیکه له دهسته و بهسته کانی سه واد، ناوی جاريله، خه ريك بوو هه لت خه له تینی کاکه ئاگادار به.

- بو من چووزانم جاریل کی یه کاکه، پیره پیاویك بوو هات له لام دانیش، قابیله دهستی خو م بو ن کرد بی.

+ خیرا برۆوه لای سه ریال تا که سیك نه چۆته لای ئه ویش، هه رچه نده زه حمه ت خو یان به ئه و نیشان بده ن، وه لی له وانه یه وه سه وه سه ی خراپی بو بکه ن برۆوه باشته ر.

قیدار قسه کانی ته واو نه کردبوون خیرا سوههیل چوویه وه مائی
و که سیکی به داوی سهریال دا نارد که پیی بیژی بجیته مائی
ماموستا. هیندهی نه برد سهریال به شهرمه وه هات و سوههیل له گهل
خویدا بردیه ژووری و ویستی قسه بکا خیرا سهریال گوتی:

داواي لیبوردن ده که م ماموستا، هه موو شتیکم وه لا نایه و
هاتووم بلیم زور بمبووره.

سوههیل سهیریکی چاوه کانی کرد و گوتی: بۆ واده زانی لیت
توورهم سهریال گیان؟ ده زانی ئارتین هاتبوو دهیگوت ماموستا
تکایه چاک بینه وه، زور له بهر ده رگا که قسه ی له گهل کردم. گوتم
ئارتین گیان تۆ واده زانی من لیی توورهم! سویند به هه کیمی
مه زن ئیستا هه موو دونیام بدهنی رازی نابم ئه و کوره درکیک
بجیته پیی. ئه تۆ چی ده لیی برام، من به م چه شنه خوشم ده ویی.

- قوربانت بم ماموستا، نامه وی ئازار بچه ژی، یان دلته نگ بی
له بهر هه ر هوکاریک.

+ خوا نه کا کاکه، من قوربانی تۆ بم، هه میشه برای گه وه
قوربانی ده دا له پیناو برای بچووکیدا. سهریال گیان... ئازاری
ئه وانی دیم لی دوور مه خه ره وه، به لکو هه ولده خۆت ئازارم
نه ده ی. ئه و ده مه ی خه میکم هه یه، یاخود ئازاریک له دلم دایه
به بوونی تۆ ئارام ده بمه وه، ئه ی ئه گه ر تۆ مایه ی ئازاره که م بی
چی؟!

- ماموستا ئەتۆ زۆر خوشەويستی لەلای من، وەلئ پيّم
 ناخۆشە تۆ هيّندە منت خوشبويّ و بەهۆی منەو ئەزار بچەژى.
 دەمەوى بەروونی لەگەڵت بدويّم قوربان، هيّنديک لەو شەوانەى
 بانگم دەکەيە مائى تاوێ کو شيعرت بۆ بليّم ماندووم و پەنگە
 نەمەوى پيّم، وەلئ تۆ کارەکە وەکو فەرمانیک ليّدەکەى و من
 ناتوانم کە نيّم. تۆ هەميشە دەليّی ئيمە هاوپرّين و با وەکو
 هاوپرّيهک پەفتار بکەين، وەلئ هاوپرّيهتى چۆن دەبى ئاوا بە
 فەرمان بى و تۆ ليّردا من بەند بکەى و نەتوانم پرۆمە جييان،
 شەوانيش ديسان بە فەرمان بمهيّنيە مائى و نەتوانم بليّم نايەم؟

سوهەيل زەرەکەنى هاتى و گوتى: تۆ بەهەلە ليّم حالى بووى
 برا جوانەکەم، دەربارەى ئەم مۆلەت نەدانە هيچ نادركيّم، وەلئ
 دليّابە لە بەرژەوهندى تۆيە نەوێك من. ئەوێ کە شەوانيش ديّى
 و گۆيندەيى^(۱) دەکەى تەنئى چارەگە کاژيرّیکە و تەواو، ئەى بۆ
 ناليّى ماموستا هەموو پرۆژ کاژيرّیک ياخود دووان بە ديارمەو
 پروودەنيشئى و وانەم پى دەلئ و خەمى منيەتى. ئەمەت بۆ نايەتە
 خەيال و ئەم چەند خولەکەت ديّتە خەيال. هەر شەرمە لەگەڵ
 ماموستاکەت دا باسى ئەو چەند خولەکە بکەى. ئەگەر راست
 دەکەى و منت خوشدەوى ئەو دەمەى من دەليّم وەرە ئەوا ديّى
 تەنانەت ئەگەر باليشت لە بالندەکان قەرز کردبى، وەلئ ئەو
 دەمەى خوشەويستی نيّە مروّف هەزار بيانوو دەگرى بۆ نەهاتن.

(۱) گۆيندە: ئاوازەخووان، بويژ

سهریال له گه‌ل ئه‌م قسانه‌دا خه‌نده‌ی هاتئ و هه‌ردوو باوه‌شیان به‌یه‌کدا کرد و براه‌تیا‌ن بۆ‌یه‌کتري دووپات کرده‌وه. بۆ‌به‌یانی سو‌هه‌یلی حه‌کیم خیزانه‌که‌ی خو‌ی نارده‌وه مائی باوکی بۆ‌ئه‌وه‌ی سه‌ریال به‌یینه‌تته‌ مائی و ده‌قه‌ ئاینیه‌کانی له‌سه‌ر بخوینئ.

سہریال پیداگریہ کی زوری کرد کہ نایہم و لہ حکیمہ تخانہ کہ
دہ خہوم، وہ لئ سوهیل دووبارہ بہ ناچاری کارہ کہی لہ سہر کردہ
فہرمان و بہ زور ہی نایہ مالہ کہی. ئارتینیش لہ گہ لئ ہات و ئہو
شہوہ ہہردوو لہ مالئ مامؤستادا خہوتن.

هەر ئه‌و دهمه‌ی خه‌وی لیکه‌وت خیرا سوهیل چویه ژیر
سه‌ری و ئه‌و ویردانه‌ی قیدار له‌لای مامۆستاکه‌ی هی‌نابووی تا
به‌یانی له‌سه‌ری خویندی و نه‌خه‌وت.

سوهەيل لە ماندووێه تيان هێندى جار لەسەر سەرى سەريالدا
سەرى بەملا و لادا دەكەوت و خێرا خۆى دەهێنايهوه و دەچوو
پروخسارى تەر دەکرد و دەهاتەوه. لەنكاودا بەم نيوەى شەوه
قیدار وەرژوورى كەوت و سوهەيل خەريك بوو بە دەنگى بەرز
شتیك بلى و لاوهكان هۆشیار بكاتەوه، لى بە خیرایى دەستى
لەسەر دەمى خۆى دانا.

+ حە کیم گیان عەرشمان سووتاندوون عەرش، بەخوا ئەم وێردانە هێندە کاریگەریان هەیه بوون بە قەلغانیک نەک تەنها لە دەوری سەریالدا بگرە لە دەورەی خانوووە کەش.

برواد ده كهى سهواد و نزيكهى سه د جنو كهى ديكه له بهر دهركان
و ناتوانن پي بخه نه ژوورى.

سوهه يل به نزميه وه: ئه ي هاوار ئه م هه مووه بو هاتوون برا،
چييان دهوئ؟!

+ كوره وه هاما ن لي نه كردوون كه س بزاني، ئيمه ي جنو كه
برواداره كان له لايه ك و توش له لايه كي دي. هه ر خوا ده زاني
چ خه ميكان پي داوون. من دهروم و تو بهردهوام به و نه خهوي،
ئه وهش بزانه كه دوو شهوي ديشته ماوون. ئه گه ر ئه م دوو لاوه
دهيانزاني چه نده پييانه وه ماندووي و چته بو كردوون ماموستا،
دلنيام له شويني خوياندا شهرمه زار ده بوون دلنيام، وه لي داخه كه م
ئه وان ئاگدار نين كه چون تو شه ونخويان بو ده كيشي. ئه گه ر
هه موو جيهان بگه رين تا روژي په سلانيش دلسوزيكي له وينه ي
تو به خه ياليش نادوزنه وه.

ئيمه ي جنو كه ته مه نمان زور دريژه، ئه و ماوه زوره ي ژياوم تا
ئيبستا هيچ ماموستايه كم نه ديوه ئاوا بو فيرخوازه كاني بكا و له
داهاتووش دا دلنيام بووني نابي تاوه كو جيهان ده پيچريته وه.

بو به ياني لاوه كان به دلخوشي هه لسان و ماموستاش
چاوه كاني نه ده بوونه وه له خه واندا، نه يده ويست وانه كه يان لي
بچويني و خيرا دواي خواردني به ياني وانه كه شي پي گوتن و
له دواي نيوه رو توژيك چاوه كاني چوونه خه و. شهوي دواتر به

هه مان جوړ لاهه کانی هیښانه مال و دووباره تا بهیانی به دیار
 سه ری سه ریال هوه روونیشت. شهوی سییه م خیزانی ماموستا
 گه رابوویه وه مال و سه ریالیش چیدی ئاماده یی دهرنه پری
 له مالی ماموستا بخواه وئ. دهیزانی ته گهر دووباره به فرمان
 بهیښته مالی دهمه قالی چئ ده بی و کاره که ی لی خرا ده بیته وه.
 به ناچاری لی گه را له حکمه تخانه که بخواه و خوشی ته و
 شه وه تا خیزانه که ی شهوی لیکه وت نه خه وت. ته و دهمه ی زانی
 هاو سه ره که ی چاوه کانی چوونه خه و به ته سپایی له ژیر جیگا
 نه رمه که هاته ده ری و به م نیوه ی شه وه به ره و حکمه تخانه که
 وه ری که وت و به په نجه ره که دا چوویه ته و ژووره ی که
 سه ریال و ئارتینی لییه، روانی هه ردو وکیان له خه ویکی شیرین
 و قوولدان. هه تا دنیا رووناک بوویه وه دووباره له بان سه ری
 سه ریال نه جوولآ و هه مو ویرده کانی به کوئا هیئا. سه رنجی
 دای هه ردو و لیفه که یان له سه ر لاچووبوو، خیرا پییدا دانه وه و
 به هیمنی به په نجه ره که دا چوویه وه ده ری.

به یانی قیدار له گه ل قوتابیه کاندای گوی له وانه کان راگرتبوو،
 دوا ی ته و او بوونی وانه کان له نکاو سه ریال به په شوکاوی هاته
 لای حه کیم سوهیل و گوتی دوو سی پارچه له جله کانم دیار
 نه ماون، له کاتیکدا له نیو دولابی جله کاندای دامناوون! هیچ
 شوینیکی حکمه تخانه که نه ماوه نه گه ریم و نایاندوژمه وه!

سوهه یل له دلی خویدا ترسا که ئه مه ش فیتنه یه کی سه واد و
دار و دهسته که ی بی،

له نکاودا پروانی وا قیدار له لای دهرگا که پیده که نی و زانی
کاری ئه وه، به ئاماژه بانگی کرد و قیدار گوتی:

به خوا حه کیم گیان هیچم نه کردو وه، ههر له نیو دۆلابه که دان،
وه لی پیم خو شبوو شو خیه کی له گه ل بکه م و به شیوازیك وام
کرد چاوی نه که ویتته سهر جله کان.

سوهه یلی حه کیم ویستی بهرده وامی به شو خیه که بدا و
سهیریکی سهریالی کرد و گوتی: چیم پی دده ی ئه گهر دۆزیمه وه؟

سهریال پیکه نی و گوتی: چیت دهوی بیژه؟

+ باشه زۆرت لی وهرنا گرین و شتیکی که ممان بدی له
پاره که ت، رازی؟

سهریال ههرچه نده دلیابوو له وهی که هه موو شوینه کان
گه راوه و ماموستا نایدۆزیتته وه، وه لی په زامه ندی دهربری به وهی
بره پاره یه کی که م به ماموستا بدا له بهرام بهر دۆزینه وهیدا.

سوهه یلی حه کیم خیرا هه لسا و دۆلابی جله کانی والا کرد و ئه و
پارچانه ی سهریال به دوایدا ده گه را هیئانیه ده ری و خستیه نیو
دهسته کانی. سهریال به بینینی ئه م دیمه نه واقعی و پرما و سویندی
دهخوارد که تازه هه موو دۆلابه که گه راوه و نه یدۆزیوه ته وه.

له ملاو هس قیدار و سوهیل له یه کدیان دهروانی و پیده که نین
و سه ریالیش دهیگوت به خوا ئه م ماسته موویه کی تیدایه و من
سه ری لی ده رنا که م! دواتر حه کیم سوهیل پی گوت که جله کان
هر له ویدا بوون و تو ئه و کاته چاوه کانت باش نهیدیون.

ئیواره دوا ی عه سریکی درهنگ ماموستا له نیو باغه که ی
حیکمه تخانه دا پروو نیشتبوو، له نکاو سه ریال هاته ئاته کی و
دوا ی که می له بیده نگه دهستی پیکرد:

- ماموستا گیان، ده لین له شاهیندا خوولیکی وهر زشی کراوه ته وه
تیدا فیری هونه ره کانی جهنگ ده بی و هه میش جهسته و لاشه ت
پته و ده بی و ده بیته خاوه نی گه دیکی^(۱) ریک، منیش زور لاوازم
و پیو یستم به وهیه بچم قوربان، به لین بی وانه کانیش ناچوینم و
ههردوولا به ریکی ئه نجام دهدهم.

+ به لی بیستوومه شتیکی وایان کردۆته وه، وه لی جاری نابی
قوتابی بو ئه وی بچی و وانه که له هه موو شتی گرنگتره. تو ئه و
ده مه ی وانه کانت پی ده لینم هینده شه که ت ده بی خیرا ده که ویت
و چه شنی مردوویه کت لیدی، جا رۆژانه له وهر زش بگه ریسته وه
هر پیت ناخویندری. جگه له مه ش ئه گهر تو بنیرم قوتابیه کانی
تریش داوا ی ده که ن و ده بی به کیشه، بویه جاری له م بابه تانه
بگه ری برا.

سەريال ھەر پيداگر بوو كە جەستە و لاشەى من شل و بى
 ھىزە و پىويستە بچم، وەلى ماموستا مۆلەتى ئەم كارەى پى
 نەدا و دووبارە دەمەقالى دروست بوويەو، بە چەشنى يەكتريان
 نىگەرەن كەرد ئەوانەى رابردووشيان ھىنايەو، خىرا سوھەيل
 لە ژوورە كە ھەلسا و چوويە دەرى و قىدار بەرامبەرى ھات كە
 ناگرى لەچاوى دەبارى و دووبارە دەستى پىكرد: دەبينى ئەنجامى
 پروپىدانى زياد چىيە دەبينى، ئاخىر دەترسم لەوھش دەربچى و
 رۆژيەك قەسەيە كى وات بەرامبەر بكا بى شەرمى بى لە پروت و
 بەزۆر لەسەرى رابوھستى، چون من دەزانم تۆ كەسيكى گەورەى
 و لە چ پاىيەك داي، وەلى ئەم گەنجە چووزانى، ئەو چووزانى
 تۆ مورىدى كىيى و لە چ پەلەيە كى عىرفان داي؟

+ هیور به وه قیدار هیور به وه، خۆم دلم هینده خوش نییه.

- خۆزگە جاريك، بەس جاريك كە شتيكت پيى دەگوت دەمه قالەى نەدە كرد، تەواو چيتەر ليى قەبوول ناكەم حەكيم سوهەيل، زور زورى پيى قەلسم و ناتوانم بينم كە نازارت دەدا. ئاخر چون دەبى ئاوا بكا چون! تو ماموستاى ئەوى! من چاوه ريমে كە تو بەس فرمايىكم پيى بكەى و جيپە جيى بكەم.

+ ئەو بەتەۋاۋى نامناسى قىدار، خۆ ھەموو كەسپك ۋەك تۆ ئاشناى من نىيە تىبگە.

- ئەمە سى شەوہ خەوى شیرینت لە چاوان زەراندوہ لەبەر
ئەو کەچی ئەوہ کاردانەوہیەتى، کورە کەسانىکى تر ھەن ئاواتە
خوازن بتبینن و شىت دەبن بۆ دیدارىکت، تۆ چیت لەم دووانە
داوہ ئاخر چى؟! ئەوہ تا ئازارىک نەچەژى ئاقل نابى، بزانیە ئیستا
دەچم و چى لى دەکەم و چۆن پاسارى^(۱) دەدەم.

سۆھەیل لەگەڵ ئەم قسەییەدا بەتەواوى رەنگى گۆرا و بە
دەنگىکى بەرز گوتى:

بۆستە قیدار، دەلیم بۆستە.

- راناوہستم ھەرگیز، نامەوى ببینم دلت پارچە پارچە بى و
ھیچ نەکەم، چون ئیستا دەزانم چەندە دلت ئازار دراوہ. دکتۆرە کە
چى گوت ھا؟ نەىگوت نابى خەم بخۆى، ئاخر ناترسى لە حالىکى
ئاوادا جەلتەییەك لیت بدا و کۆتاییت پى بىنى.

+ سویند بە حەکیمی مەزن قیدار لەم کورە نزیک بىتەوہ بە
مەبەستى ئازاردانى ھەتا ماوم ناتناسم، ئینجا خەمى دلم قوولتر
مە کە و برۆ.

- باشە دەرم بکە، لەسەر کەسیک کە تازە ناسیوتە منى ھاوړى
منالیت دەرکە، ئەوہ پۆشیستم و بزانیە کامان زیاتر سوودت پى
دەگەییەنین.

سهریال و ڀوڊاوه دل ته زینہ کھ

ماوه يه ڪ بوو سهریال به ته واوی له گهل ماموستادا گورابوو و
 وينه ی جارن دهمه قاله ی نه ده کرد، چون له وه گه یی بوو دهمه قالئ
 جگه له توند کردنی دلئ ماموستا و جیبه جئ نه کردنی کاره که ی
 خوی شتیکی تری لئ نه ده هاته نه نجام. نه و ده یهه ویست
 ژیا نی هاوسه ری پئک بیئئ، وه لئ بیری له وه ده کرده وه نه گهر
 هاوسه رگیری بکه م به چ شیوازیك به رده وامی به حیکمه تخانه
 بده م، چون نه مه زور گوپچر بوو قوتابی خیزانی هه بی و بتوانئ
 له حیکمه تخانه دا بمینیتته وه. سوهه یلی حه کیم به هه موو چه شنیک
 دژی هاوسه رگیری سهریال ده وه ستایه وه، چون به پروونی لئی
 دیاربوو نه گهر نه م کوره له ئیستادا نه م پرؤسه یه نه نجام بدا
 هه رگیز ناتوانئ به رده وامی به حیکمه تخانه بدا، خو نه گهر بشبیتته
 حه کیم نه واه قهت نابیتته نه و حه کیمه ی که نه و ده یهه ویست. هه ر
 بویه هه میشه ئاموژگاری سهریالی ده کرد که تاوه کو وانه کانی
 حیکمه تخانه ته واه نه کا بیر له کاریکی وه ها نه کاته وه.

له ږوژئکی ساردی زستاندا که باران نم نم ده باری، وه ها ږئک
 که وتبوو هه موو قوتابییه کان چووبوونه وه مالئ و ته نئ سهریال
 له حیکمه تخانه دا مابوویه وه. زور بیزار و بیتاقت بوو بوو،
 ههستی به ته نهاییه کی له راده به دهر ده کرد و پر به دل حه زی

لیبوو بچیتهوه، لی جاری کاتی چوونهوهی ئەو نههاتبوو. بۆ نانی
 ئیواره حە کیم سوهەیل هینایە مالی خۆی و ریگەیی نەدا بە تەنیا
 لە حیکمەتخانەدا بمینیتەوه، چون دەیزانی هەم بێزار دەبی و
 هەمیش لە تەنهاییدا ترس پرووی لی دەکا. ئەو شەو یەکیک لە
 هاوڕێکانی حە کیم سوهەیل هات کە دەمی بوو یە کتریان نەدیوو،
 داوای لیکرد بە یە کەو بە چنە دەر و پیاسە یەکی ناو شاھین بکەن.
 سوهەیلی حە کیم ئە گەرچی وازی لینەبوو، وەلی لەبەر دلی
 سەریال و سەدیقی هاوڕێی هەلسا خۆی گۆری و جلیکی شینی
 گەنجانە ی لەبەر کرد و سی قۆلی بۆی دەرچوون. هەرسی لەنیو
 شاھیندا بەم شەو تاریکە پیاسەیان دەکرد و بەنۆرە شوخی و
 حە کایەت و گوته ی خەندە ئامیزیان بۆ یە کتری دەگیڕایەوه و
 قاقایان دەهاتی. سەدیق زۆری حە کیم سوهەیل خۆشەویست،
 چون زۆر جارێ هەندی کاری سەیر و سەمەرە ی لی دەبینی کە
 لە خەلکانی دیکە ی نەدەدیت و بەهۆی ئەم کارانەوه سەراسیمە
 دەبوو. ئەو پێی وابوو کە سوهەیل بە پلە یەکی زۆر بەرزی
 عیرفان گەییووە و هەموو کەسی ناگا بەم پایە یە. ئەمەش وای
 کردبوو بەردەوام ستایشی بکا. هەرچەندە سوهەیلی حە کیم ئەم
 ستایشانە ی لەدل گران بوو و پێی خۆش نەبوو چ کەس پێیدا
 هەلبلی، بەتایبەت ئە گەر پروو بە پروو بووایە. ئەو شەو سەدیق
 زیادە ئەندازە پەسنی^(۱) سوهەیلی کرد و لەملاوێش سەریال

پشت راستی قسه کانی ده کرده وه و ده یگوت هه رچی ده رباره بلیی
لام سهیر نابی، چون منیش بینومه که چۆن له شاره کهی خوڤدا
بوونی کردووم و ئەو دهمه ی خه ریک بووه پروو داویکم به سهیر بی
پی ئاگادار بووه. خو ئەو چشتانه ی که تو لیت بینوون له چاو هی
من هه ر زۆر که من.

+ پیم وابی پیده چی حه کیم سو هه یل جن و چشتی هه بن کاری
بو بکه ن و ئیمه ش پی ئاگادار نه بین.

سه ریال: هه موو شتیك ده رباره ی مامۆستا ری تی ده چی و من
ئەو به که سیکی ئاسایی نابینم.

ئەو شه وه تا درهنگان هه رسی پیکه وه بوون و گه لی که یف
سازبوون، له مه ر زۆر باب ته وه دوان. ئەو دهمه ی سه دیق رویش
حه کیم سو هه یل سه ریالی له گه ل خویدا برده وه مالی و ئەویش
به بی دهنگی ره گه لی که وت، چون دهیزانی له ته نه اییدا ترس
رووبه پرووی ده بیته وه، به تایبه ت که ئیمشه و له باب ته ی جن و
چشت دواون. ئەو شه وه ئەم مامۆستا و قوتاییه له گه ل یه کدیدا
کاتیکی لیوانلیو له چیژ و شادیان برده سه ری و تا درهنگانی شه و
خه ویان لینه که وت و خه ریکی قسه ی خه نده ئامیز و شیعر گو تن
بوون. مامۆستا دووباره حه لوائیه کی به تامی بو سه ریال چی کرد و
به ده م شیعر گو تنه وه حه لوائیان ده خوارد و جارو باریش ده ست و
خه تی خو یان تاقی ده کرده وه و له سه ر پرووپه ره کان شیعره کانی

ناليان دهنه خشانده. ئەمه خوشترين شهوى ئەم دوو براهيم بوو
كه ئاوه ها پرووبه پرووى يه كترى پروونيشتبوون و خوشه ويستى
له كۆره كه يان ده چۆراوه. ئەو دهمه ي شهو زۆر درهنگى كرد
حه كيم سوهه يل نوينه كانى بۆ سهريال له ژوورى ميوان دانان و
چوويه وه ژووره كه ي خوى كه تيبدا ده خهوت.

به يانى وه كو هه موو پۆژانى دى سهريال به دهنكى مامۆستا
خه بهرى بوويه وه. ئەو دهمه ي ويستى له سهه ر جيگا كه ي هه لسى
مامۆستا گوتى: منيش تازه هه لساوم سهريال گيان، نازانم بۆچى
ئيمپۆ درهنگتر له پۆژان خه بهرم بوويه وه. تۆ برۆ سهه ر و چاوت
بشو تا كه ميكي ديكه خواردن و چشت دىنم، چون تۆ ئيمپۆ
ميوانى منى.

+ قوربان گيان خۆت ماندوو مه كه ئەمه ي ناوى، من وا
هه لدهستم خۆم ده گۆرم و له وان هيه دواتر بچمه وه حيكمه تخانه.

- نه خير قه بوولم نيبه له وى به تهنه ا بى، من وا ده چمه ده رى
خۆت بگۆره و چاوه رپت ده كه م.

ئەو دهمه ي مامۆستا چوويه ده رى سهريال فانيله كه ي داكه ند
و ده ستى بۆ قه ميسه تازه كه ي برد تاوه كو له بهرى بكا، وه لى
هه ستى كرد له پشتى ده رگا كه وه كه سيك لى ده پروانى و خيرا
وازي له خوگۆرينه كه هينا.

دهرگاڪه له بهر شكاوى كونىكى تى كه وتبوو، سهريال ههستى ده كرد چاويك له نيو كونه كه دا وا تىي راماو و ناشزانى كى يه! خيرا سه رنجى خوى له سه ر دهرگاڪه لادا و توزيك خوى به هاتوو چوو ه مژوول كرد و نهو ده مهى چاوى سوورپاند و بينى چاوه كه هه ر ماوه پتر ترسى لى نىشت. هه زاران خه يالى سه يري بو ده هات و دلى به توندى لىي دها و له ناخى خويه وه ده يگوت: نهى خودايه تو بلىي نه مه كى بى نه م كار ه خراپ و ناشايسته يه نه نجام دها! قابيله خو ماموستا نييه؟ نا باب ه نه وه چى ده ليم، ماموستا چون كارى وا ده كا، نه م كار هه رگيز له كه سيكى وا كه و ره ناوه شيته وه.

ئى باشه بلىي خيزانه كهى نه بيت! نا نه مه ش قهت رىي تيناچى، ده لين خيزانى ماموستا ئافره تىكى ته واو خاوين و دينداره. هه رگيز كارى له م چه شنه له نه و يش ناوه شيته وه.

ئى باشه نهى هاوار جگه له م دووانه خو كه سى تر له م ماله دا نييه، نهى هه كيمى مه زن خه ريكه شيت بم نه وه من چى ده بينم!

چه ند جاريك ويستى به ره و دهرگاڪه بړوا و بيكا ته وه تا بزاني كى يه، وه لى ترس و دله راو كييه كى وه ها دا يگر تبوو كه له شوينى خويدا ره ق بوو بوو. سهريال نه يده ويرا به ته واوى سه يري چاوه كه بكا و ده ترسا له وهى مروى پشتى دهرگاڪه پىي بزاني كه نه و ناگاداريه تى، نه مه ش تا ده هات دلى توند تر ده كرد و تووشى دله كوتهى كرد بوو.

لهم حاله ته گوچرهدا که خهريک بوو دلی له لیدان بوهستی
 ویستی بانگی ماموستا بکا، له نکاو تهقه یه ک هات و دهرگا که
 به ئەندازه ی چەند په نجه یه ک بوویه وه و خیرا مرویه که ی پشتی
 دهرگا که دوور که و ته وه. دیار بوو که به بی ویستی خوی شانی بهر
 دهرگا که که وتبوو، ئەو دهمه ی دهرگا که توژی ک کرایه وه سه ریال
 توانی که می ک له دامینی جلی مروقه که بینی و ئەمه ش به ته وای
 ده ری ده خست که خاوه نی چاوه که کی یه. سه ریال به بینی ئەم
 دیمه نه خهريک بوو له هوش خوی بچی و پروای به چاوه کانی
 خوی نه ده کرد. بو تاویک له شوینه که ی خویدا رهق راوه ستا و
 چه شنی مرویه کی بی گیان جمانی لی برا، ده تگوت هه موو
 ئەندامه کانی جهسته ی له جوو له که وتوون و روح له هه موو
 لایه کانی لاشه ی چۆته ده ری. دوا ی بیده نگیه که هه ردوو دهستی
 خوی بهرز کردن و به هه موو هیزیه وه چاوه کانی هه لده گلۆفی^(۱)
 بو ئەوه ی دلنیا بیته وه که خهون نابینی و ئەمه راستیه. جاریک
 چووه ئەملا و جاریکی دیکه بو ئەملا بو ئەوه ی دهست له دار
 و دیواره که بدات و لهم خهوه ناخوشه به ئاگا بیته وه، وه لی وا
 دیار بوو که ئەمه خهون نه بوو. هینده ی پینه چوو ماموستا له
 دهرگای دا و هاته ژووری.

+ ئیمشه و به باشی خهوتی برام، خو له هیچ شتیکت کهم نه بوو؟

(۱) هه لگۆفتن: سوونه وه و دهست هیئانی زور به شتیکدا.

سهريال كه هيشتا نه هاتبوويه وه سه رخو: به لي ماموستا،
به باشي خه وتم.

+ زور چاكه، زور دلخوش بووم نه مشه وه كه له مالي نيمه
بووي، نه وه ده چم ناني به ياني دينم و ديমে وه لات.

- نا ماموستا له وانه يه برؤم.

+ بو هيچ شويينيك ناچي، نه وه ده چم و به زوويي ده گه ريমে وه.

هر له دواي رويشتنی ماموستا خيرا سهريال پيلاوه كاني له پي
كردن و به خيرايي و چاوي پر فرميسكه وه گه پرايه وه هيكمه تخانه
و ده رگاكه ي له سه رخوي قوفل دا. له ژوووردا هينده ي تواني
فرميسكي ته پري به سه رخوي كولمه كانيدا باراند و وه كو مناليك
ده له رزي له خه ماندا. هينده ي نه برد ده رگاي ژوووره كه ته قه ي ليوه
هات و ماموستا له پشتي ده رگاكه وه به ده نكيكي به رز بانگي
سهريالي ده كرد و ده يگوت:

ئه ي نه مگوت نه رو ي سووره، باشه بوچي تو ئاوا رقت له مالي
نيمه يه؟ زور شه رمه بوت ماموستات بچي نان بيتي تا ديته وه
له وي نه مابي. به راستي نه و كاره ت هي نه وه يه سزاي له سه رخوي
بخوي. هه رچه ندي ماموستا له پشتي ده رگاكه وه به ده نكيكي به رز
و تووره ييه وه قسه ي ده كرد سهريال ده نكيكي ليوه ده رنه ده هات
و به هيمني له سووچيكي ژوووره كه دا روونيشتبوو و نه سريني
خه فته تبارانه ي ده رشت. ده نك نه كردني سهريال ماموستاي پتر

تووره ده کرد و وای ده کرد زیاتر له ده رگاکه بدات و دهنگی بهر زتر
بکاته وه، لی سهریال به چه شنی تاسابوو نقه ی لیوه نه ده هات.

ماموستا که وته دوو دلیه وه که ئاخو ده بی ئهم کوره له
ژووری بی یاخود نا، ئی باشه ئه وه تا پیلاره کانی له بهر ده رگای
ژووره که ن و ده رگاکه ش قوفل دراوه! حه تمه ن ده بی سهریال له
ژووری دابی، وه لی بوچی دهنگی نییه و ده رگاکه ناکاته وه!

دوای خو تووره کردن و له ده رگادانیکی زور ماموستا ترسی
لی نیست سهریال له ژووریدا چشتیکی لی هاتی. ئاخو ئه گه ر به
هوش بی چون وه لامیک چشتیک ناداته وه!

ئهم هه موو له ده رگادانه خه ریکه دراوسیکانی حیکمه تخانه ش
واگا بیی.

ماموستا به په شوکاویه وه خیرا به ره و په نجه ره که رۆیی،
وه لی ئه ویش داخرا بوو، جگه له مه ش له دیوه که ی تر په رده یه کی
زه ردی پیدا درا بوو که نه ده توانرا ناوه وه ی ژووره که بیی.
ماموستا ترسه که ی زور پتر بوو، بۆیه یان ده بوایه ده رگاکه ی
شکاندبا یاخود په نجه ره که. خیرا به ره و ده رگاکه رۆیی و به
هه موو هیزیه وه خوی پیدا کیشا، وه لی وادیار بوو که زور پته و
بوو، ئه مجاره یان چوویه وه دواوه تاوه کو بو جاری دووهم خوی
پیدا بکیشیتته وه خیرا سهریال دهنگیکی نرمی لیوه هات و گوتی:
له ژووریم ماموستا.

مامۆستا که زانی هۆشی ههیه له شوینی خۆیدا سوور بوویه وه
و زیده تر توورپیی نیشان دا و گوتی: ئه‌ری تۆ مروّقی؟! یه‌ك
کاژیره له ده‌رگا ده‌دهم و هاوار ده‌که‌م حیساییکمان بۆ ناکه‌ی، پیم
بیژه خه‌ریکی چی له ژووری؟! سویند به‌حه‌ کیمی مه‌زن هینده
لیت پرم که نایه‌لم ئه‌مه‌ت بی سزا له‌سه‌ر تیپه‌ری. خیرا ده‌رگا که
بکه‌روهه تا نه‌مشکاندوهه.

سه‌ریال به‌ غه‌مباریه‌وه: ببووره مامۆستا، هینده بی‌تاقه‌تم که
نامه‌وی هیچ مروّقیك بینم. تكات لی ده‌که‌م جار ی برۆ، دووباره
تكات لی ده‌که‌مه‌وه جار ی جیم بهیله‌ و دواتر باسی غه‌مباریه‌ که‌ی
خۆمت بۆ ده‌که‌م.

مامۆستا به‌ په‌شوکاویه‌وه: ئی باشه نابیی بزانی چی روویداوه،
مه‌گه‌ر من برات نییم؟ مامۆستات نییم؟ مافی ئه‌وه‌م هه‌یه بزانی
بۆ دلت ته‌نگه‌ و چیت لی به‌سه‌ر هاتوهه. ئاخ‌ر گه‌ر به‌م چه‌شنه
جیت بهیلم خه‌وم لی ناکه‌وی و شیت ده‌بم له‌ خه‌مان سه‌ریال.

سه‌ریال که‌میك ده‌نگی به‌رزتر کرد: قوربانت بم له‌ ئیستادا
جیم بهیله‌ مامۆستا، ئه‌گه‌ر تۆزیك منت خۆشده‌وی به‌س تۆزیك
ئیستا لی‌ره برۆ، به‌لین بی هۆکاره‌که‌ت پی ده‌لیم، بۆ خاتری
حه‌ کیمی مه‌زن جار ی برۆ.

سوهیل له‌ پشتی ده‌رگاوه که‌ خه‌ریك بوو شیت ده‌بوو له
خه‌ماندا گوتی:

باشه ئه وه جارێ رۆیشتم، کاژیریکی تر ده گه پیمه وه و هه موو
شتیکم پێ ده لێی، ئهم پێگوتنه ش سزاكەت له سه ر لانا دا و
ئه وه ش له بهیڕ ناکه م که چۆن مامۆستا و برا که ی خۆت ئاوا له بهر
ده رگا را گرتووه و جارێ خودا حافیز.

ئه وه دهمه ی مامۆستا رۆیشت سه ریال خه ریک بوو میشتکی
ده ته قی هینده نا ره حه ت و که له لای بوو^(۱)، بهیڕ کردنه وه له م بابه ته به
چه شنێ ئازاری پێ ده گه یاند که نه یده توانی به ته واوی به هزری
خۆیدا بهیئینی. ناوه ناوه راده وه ستا و سه ری ده له قاند و ده یگوت:
ئهمه نابێ، ئهمه هه رگیز نابێ، دلیام خه ونه، به لێ دلیام
خه ونه. ئه ی هاوار که سیك هه بی وه ئاگام بهیئیتته وه نامه وی چیدی
له نیو ئهم خه ونه ناخۆشه دابم.

به دهسته کانی به دیواره که دا ده یکیشا تا وه کو هۆشی بۆ
بگه ریته وه و به ئاگا بیته وه، وه لێ به ته واوی بۆی ده رکه وت
ئهمه خه ون نییه، به لکو راستیه که و ده بی قه بوولی بکا.

دوو باره له بهر خۆیه وه که وته وه قسه: به لام چۆن؟! ئه ی هاوار
چۆن ئهم کاره پرویدا؟! ئاخر مامۆستا تۆ چۆن کاری وات کرد!
بۆچی تۆ بۆچی! هاوار خودایه چیم لێ قه وماوه و چیم بهیئیه!
سویند به گه وره یی تۆ ناتوانم بروا بکه م، ئاخر چۆن بروا به خۆم

(۱) که له لا: که سیکه بهیئیتی گه وره به سه ر جهسته یه وه بی.

بِیَنم که مامۆستا کاریکی وای کردوو؟! دَلْنیام، به لئی دَلْنیام و سه دا هه زار دَلْنیام جله که جلی مامۆستا بوو، شه ویش ههر ئهم جله شینهی له بهردا بوو. ئاخو ئهم کاره خراپه هیچ لیکدانه وهیه کی باش هه لئاگری هیچ، ده میکه له هزرمدایه بیهنم و ده بیهم ناتوانم لایه نیکی باشه ی تیدا بینم. ئاخو تو مامۆستا و رابه رم بووی، برای گه وره و کهس و کارم بووی و له جیی هه موو کهسی خۆم دانابووی و ئیستا چۆن کاریکی وه هام به رامبه ر ده که ی! نای خودایه سه رم ده ته قی، سویند به زاتی تو سه رم ده ته قی. ئهو که سه ی خۆشم ده ویست و پشتم پیی به ستبوو که بمکا به حه کیم و له کاروباری ژیانمدا یارمه تی ده رم بی چی به رامبه ر کردم! ئیستا چی بکه م، یاره بی چاره سه ریکم لی بکه ئیستا چی بکه م! برۆمه وه چی به ماله وه بیژم و بلیم له سه ر چی حیکمه تخانه م جیه یشت؟ چی به ئارتین بلیم خودایه ؟ ئاخو ئارتین مامۆستای زۆر زۆر خۆشده وئی و چۆن پروا به من دینی که پیی بیژم با لیره برۆین مامۆستا کاریکی وای کردوو؟ باشه چی وه لامی خودی مامۆستا بده مه وه و بلیم له سه ر چی جیت ده هیلم؟! پیویسته ههر ئیستا لیره برۆم، به لئی ههر ئیستا ده بی ئیره جی بیلم و تا هه تایه ئهم جیگا شوومه نه بینمه وه.

سه ریال خیرا هه ندی له شتومه که کانی خۆی ئاخیه نیو جانتاکه و بهر له وه ی مامۆستا بیته وه حیکمه تخانه که ی به جی هیشت و به ره و شاره که ی خۆی وه ری که وته وه. ئهو ئاماده نه بوو

هیچ شتی له م بارهیه وه به ماموستا بیژی، ده یگوت له دلی خومدا ده یهیلمه وه وئه گهر پرسیاری کرد بوچی به م چه شنه پویشتیوی ئه واهلیم به یانی که تو پویشتی ههستم کرد جهستم به ره و تیکچوون ده چوو، خیرا خوم گه یانده حیکمه تخانه نه بادا له ماله که ی تودا برشییمه وه، دواتر به م به یانیه هاوړییه که هه والی پیدام که دایکت زور حالی خراپه و له نه خوشخانه که وتووه. ئیدی ئاگام له خوم نه ما و قسم پی نه ده کرا و خیرا گه رامه وه مالی.

سه ریال گه یشته وه مالی و هه موو به بینینی سه راسیمه بوون، چون له میژ نه بوو هاتبوویه وه، وه لی هیچی بو مالی نه درکاند و ههر هینده ی گوت که توژی نه ساغه و پشووی گه ره که. ئه و پوژه ههستی ده کرد حالی زور زور خراپه و دم نا ده می که رووداوه که ی ده هاته وه یاد بهرگه ی نه ده گرت و فرمیسک له چاوانی ده تکا و وینه ی مندال ده گریا. هه رچه ندی دایکی بانگی کرد ته نانه ت بو نان خواردنیش نه هاته ده ری.

شه وی به حالیکی ته واه شیواو و خراپه وه خوی گه یانده لای مالی ئارتین و له ده رگا که ی دا و خیرا ئارتین هاته ده ری و واق بوو پییدا.

+ ئه وه چی یه سه ریال که ی هاتوویته وه برا؟ خو سه ره ی هاتنه وه ی تو نه بوو جاری!

- تۆزى نەساغ و كفت^(۱) بووم بۆيه گه پامه وه، واز له وه بینه
تۆ، كاتت ههيه پياسه يه ك بكهين؟

+ ئه رى وه لا برا چۆن بۆ تۆ نييمه، ئه وه ده چم چاكه ته كه م دىنم
و ديمه وه.

دوو لاوه كه ههردوو بهيه كه وه چوونه دهر و دهستيان به قسان
كرد. هه ر له سه ره تاوه ئارتين زانى كه حالى سه ريال ته واو نيهه،
بۆيه خيرا پرسى: ئه رى خيره كاكه وه ها شيواو ده تيينم، ده لى
شتيك روويداوه؟

سه ريال هه ناسه يه كى غه م بارانه ي هه لكيشا و گوتى: به لى
روويداوه ئارتين گيان، وه لى نازانم چى بلىم و چيت پى بىژم،
خۆشم سه رم سوپماوه.

+ ئى چى بووه ئاخرا! خۆ دووباره له گه ل مامۆستادا ده مه قالىت
نه كردوو ه سه ريال، تۆ فيرى زوو زوو مامۆستا بيتاقت ده كه ي
ها.

- خۆزگه ئه مه بووايه خۆزگه، بريا هه موو رۆژى ده مه قالىيان
كردبا و به س ئه م كاره رووينه دابا.

+ ئى ده پىم بىژه برا، وه لا دلتم ته قاند، خۆ مامۆستا لى نه داوى؟

- خۆزگه هیندهی لیڤه دام و نیوه مهرگی ده کردم بهس ئەمه م
نه دیبا. گویم لی راگره ئارتین، چه ند پوژیکى دی ههردوو کمان
دهچینه حیکمه تخانه و که لوپه له کانی خۆمان دینینه وه.

ئارتین به سه رسورمانه وه: کوره تو ته واوی! ئەوه ده زانی چی
ده لێی!

- به لێ باش ده زانم، به داخه وه ئیدی ناتوانین له مه زیاتر له ویدا
بمییننه وه.

ئارتین به توو په ییه وه: واز له قسه ی قور بینه سه ریال، من
ناتوانم هه رگیز ئەوی به جی بیل، هه موو دونیاش بکهین جیگایه کی
ئاوامان به دهست ناکه وی، ئیدی بو له قه له به ختی خۆمان بدهین
کاکه.

- بۆچی واده زانی من پیم خۆشه که ئەم قسه یه ده که م، سویند
به حه کیمی مه زن دلم ده کو لێ له گه لیدا، وه لێ ناچارین ئەوه
بکهین ناچار، بۆیه تکایه له سه ری مه پو و دوو سی پوژی دی
که لوپه له کانمان دینینه وه.

ئارتین به توو په ییه کی زیڤه وه: کوره شیتم مه که سه ریال، نابێ
بزانم چی روویداوه، کاکه ئیوه ئاوا لیک توو په ده بن بو به یانی
ده چنه وه لای یه کتر و ته واو، ئیدی شته که بو وا قورس ده که ی.
به خوا من لای مامۆستا نه بی له یه ک شوینی تر بۆم ناخویندری.

سه ریاڵ به غه مباریه وه: ئیدی ژیاڼی من له گه‌ڵ حیکمه‌تخانه‌دا
کو‌تایی هات، هه‌تا ماوم پیم ناخه‌مه‌وه هیچ حیکمه‌تخانه‌یه‌ك و
لای که‌سیش ناخوینم. هه‌موو شتی‌ك کو‌تایی هات ئارتین گیان،
خه‌ونی بوون به‌حه‌ کیمیش چوویه‌ گۆره‌وه به‌داخه‌وه.

له‌گه‌ڵ ئەم قسه‌یه‌دا سه‌ریاڵ خو‌ی نه‌گرت و ئەسرینه‌کانی
دابه‌زینه‌ خواری و خیرا ده‌ستی له‌سه‌ر چاوه‌کانی خو‌ی دانا تاوه‌کو
گریانه‌که‌ی له‌ ئارتین بشاریته‌وه.

ئارتین به‌په‌شو‌کاویه‌وه: یانی شتی‌کی هینده‌ گه‌وره‌ روویداوه
شایه‌نی ئه‌وه‌یه‌ که‌ تا هه‌تایی واز له‌ حیکمه‌تخانه‌ بی‌نی؟!

- به‌لێ ئارتین گیان به‌لێ، به‌داخه‌وه‌م که‌ ئه‌مه‌ روویدا.

+ ئی باشه‌ کاکه‌ با بزانه‌م چی یه‌، به‌لکو‌ کاره‌که‌ هینده‌ گه‌وره‌
نه‌بی و تو‌هه‌له‌ تی‌ی گه‌یشته‌ی؟

- به‌ چاوه‌کانی خو‌م بینیم ئارتین پێ‌ك به‌ چاوه‌کانم، سوینده‌ به‌
حه‌ کیمی مه‌زن ده‌خو‌م ئه‌گه‌ر به‌م چاوانه‌م نه‌مبینیا هه‌موو جیهان
گوتبا‌یان مامۆستا کاری‌کی وای کردووه‌ پروام نه‌ده‌کرد، ئیستاش
نازانم چۆن پروا به‌ چاوه‌کانم بکه‌م!

+ یانی مامۆستا شتی‌کی هینده‌ خراپی کردووه‌؟! به‌لام ئه‌و
که‌سی‌کی زۆر رو‌وحی بوو سه‌ریاڵ!

- واز له هه موو ئەم شتانه بێنه، وا پیت ده لیم من به چاوی
خۆم بینیم که چی کرد. من چهند پوژی دی ده چم که لویه له کانم
دینمه وه، ئە گەر له گه لیم دیی باشه، دهنه به تهنیا ده پۆم.

ئارتین له شوینی خۆیدا ههستی به دل توندیه کی زۆر کرد و
خیرا پروویشته و گوتی:

ئهی هاوار خودایه لهم به لایه، تازه هاتبوومه نیو جیهانی
حیکمهت و دهمهه ویست شتیک فیربیم، له گه ل مامۆستادا
خۆشه ویستیه کی زۆرمان بنیات نابوو و ببووینه یه ک خیزان،
ئێستا چۆن ئاوا ئاسان بچم که لویه له کانم بێنمه وه، ئەوه تاقی
کردنه وه یه کی زۆر سهخته زۆر.

سه ریال به گریانه وه: بۆ من چهن دین هینده ی تۆ سهخته، من
ئهوم به برا گه وره ی خۆم دانابوو، ئەو حیکمهتخانه یه م به هه موو
جیهان نه ده گوێیه وه، ئێستا هه رچی خه ونم له رابردوو هه بوو
سه رپاکی چوویه ژیر گل.

+ باشه چۆن به باوکم بلیم که ئەوی جی ديلم؟ دلنیا م زۆر
زۆر لیم توو پر ده بی. من هه موو جار ی باسی مامۆستام بۆ ده کرد
و ئەویش ده یگوت هه رگیز نابی ئەوی جی به یلی. به خوا ئێستا
بزانی ده پۆم هه ر شیت ده بی و هه زار قسه مان پی ده لی.

دوو لاوه که به ته واوی بریاری پوشتنیان دا و هه رچه نه ده
ماله وه یان پیداکر بوون که نه پۆن، به تایبه تی باوکی ئارتین

ئەوانى پرووبە پرووى چەندىن جنىو و قسەى ناخۆش كرده وە،
وہ لى ئەوان ئامادە نەبوون دەست لە بىيارە كەيان ھەلگرن.

رۆژه سهخته کي چه کيم سوهيل

ئەو شەووە چە کیم سوهیل لە گەڵ سەریال و سەدیقی ھاورپییدا زۆر بە خۆشی گوزەراندی، وەلێ ئەو ھەموو ستایشە سەدیق و سەریال بۆ سوهیلی چە کیمیان کرد و دەیانگوت کە ئەو کەسیکی ئاسایی نییە تۆزێک خۆ بە گەورە زانینی لە دلی سوهیلدا چێکرد.

چە کیم سوهیل ھەمیشە خۆی بە کەم دەگرت و پقی لە خۆ بە شت زانین بوو، وەلێ ئەو شەووە لەبەر شوخی و مژوولی لە گەڵ سەریال و سەدیقا نەیتوانی ھەندیک لە وێرەکانی بخوینێ و کەوتە نیو گالتە و گەپی دونیاو. لە گەڵ ئەم باس و ستایشە ئەم دووانەش بەبێ ئاگاداری خۆی بازیک لە گەورەیی چووێە دلیەو و ئەمەش پێگای خۆشکرد کە جنۆکە بێ باوەرەکان لێی نزیک بکەونەو و فریشتە نوورانیەکانیش خۆیان بەدوور بگرن. قیداریش ئەو شەووە لە ھیچ لایە کەووە دەنگی نەبوو کە سوهیل لەم حالەتە ئاگادار بکاتەو.

ئەو شەووە سوهیلی چە کیم بە قاقا و خەندەو سەریالی جێھێشت و ھاتەو ژوورە کە، وەلێ ھەستی دەکرد قەسووت و دل توندیەکی زۆر پرووی لێ کردوو و وینە کەسیکی دژوین^(۱)

له شی ته و او گران بووه. ئەو نه یزانی به ته و او ی هۆکاره که چی یه و ویستی پروا هه ندی له م و ویرد و نزایانه ی ماویه تی ئەنجامی بدا، وه لی ئەوه ندە بێتاقهت بوو که خیرا له شوینی خۆی پالی دایه وه و نهیتوانی په رستشه کانی ئەو شه وه ی به جی بیتی و به زوویی که وته خه ویکی قووله وه. به ره به ری به یانی به ر له وه ی له خه وه هه لسی چه کیم دانیالی له خه ودا بینی، وه لی ئەمجاره که میك له جاران جیاوازتر بوو. چه کیم دانیال له دووری سوهه یله وه راوه ستابوو، جگه له مه ش دهم و چاوی هیندی ئالۆز بوو بوو که ده تگوت بریندار کراوه یاخود شیویندراوه. به ده نگیکی که میك له جاران جودا تر بانگی سوهه یلی چه کیمی کرد و گوتی: کورم سوهه یل، زۆر ئاگات له سه ریال بی و پیم خۆشه که هینده خۆشت ده وی. هه میشه نزاتان بۆ ده که م په یوه ندی و برایه تیتان پته و تر بی و سه ریالیش بی به چه کیمیکی مه زن. ئیمرو شتیکت پی ده لیم ده بی به بی بیرکردنه وه ئەنجامی بدهیت و له سه ره نجامه که شی نه کۆلیته وه. ئیستا تاقیکردنه وه ی تۆ لی ره دا ده ست پیده کا تاوه کو بزاین چهنده توانات هه یه بۆ هه لگرتنی شتی زیاتر کورم. ئەو ده مه ی هه لسای و ئەم لاوه پی گوتی خۆم ده گۆرم، تۆ له که لینی ده رگا که دا سه یر بکه و بزانه ئەم کوره چی ده کا، ئەوکات شتیکی وا ده بینی که سه رت تییدا سوڤ ده مینی. خۆشت باوه ر ناکه ی چی ده بینی سوهه یل، دلنیا به خۆشت باوه ر ناکه ی.

سوههيلي چه کيم له گه‌ل ئەم خه‌وه‌دا راپه‌ري و سه‌يري کرد
کات دره‌نگي کردووه. خيرا به‌ره‌و ژووري ميانان رويشت و
چوويه ژير سه‌ري سه‌ريال و بانگي کرد و چهند جاريك ده‌ستي
به قژيدا هينا تاوه‌کو واگا هات. ئەو ده‌مه‌ي سه‌ريال گوته‌ي
خۆم ده‌گۆرم سوههيلي چه کيم خيرا خه‌وه‌که‌ي که‌وته‌وه ياد و
سه‌يريکي ده‌رگا که‌ي کرد. له‌و کاته‌دا ده‌نگيک که‌وته به‌ر گوته‌ي
و پي گوته: دوو دل مه‌به و ئەنجامي بده.

چه کيم سوههيل له گه‌ل هاتني ئەم ده‌نگه‌دا پتر دلنيا بوويه‌وه و
خيرا چاوي به که‌ليني ده‌رگا که‌وه نا، چون ئەو لاي وابوو سه‌ريال
خۆي ناگۆري و شتيکي سه‌ير ئەنجام ده‌دا.

ئەو له‌و ده‌مه‌دا سه‌ري هينده گيژ بوو بوو که بيري له
سه‌ره‌نجامي کاره که نه‌ده‌کرده‌وه و ته‌ني ئەوه‌ي له خه‌وه که پي
گوترابوو ئەنجامي ده‌دا. سوههيل لاي وابوو که چه کيم دانيال هيج
شتي به‌بي هۆ نالي و چه‌تمه‌ن ده‌بي هۆ کاريکي گه‌وره له‌ئارا دابي.

دواي ئەوه‌ي ماوه‌يه‌ک له ده‌رگا که‌وه رواني هيجي به‌دي نه‌کرد
و له‌نکا و هاته‌وه هۆش خۆي و شه‌رمي لي نيشته و کشايه‌وه، لي
ئەو ده‌مه‌ي ويستي بکشيته‌وه دواوه شاني راستي به‌ر ده‌رگا که
که‌وته و توژي کرايه‌وه و خيرا له ژووره که دوور که‌وته‌وه. ئەو
کاته‌ي چه کيم سوههيل چوويه‌وه ژووره که‌ي به‌ته‌واوي هاته‌وه
هۆش و هه‌ستي به دل تونديه‌کي زۆر کرد و زاني کاريکي هه‌له‌ي

ئەنجام داوه، لى لهوهدا سهراسيمه بوو كه هه كيم دانيال
چون فهرمانىكى وا ده كا! بىگومان ليرهدا شتىكى نائاسايى هه يه
و پيوسته يه كلايى بيهته وه.

هه كيم سوهه يل تا دههات دل توندى و پاراپيه كه ي زياتر
دهبوو، زور دهترسا سهريال به كاره كه ي زانيبى و شهرمه زار
بى. خيرا له ژووره كه ي خوى هه لسا و به رهو ژوورى ميوانان
چوويه وه و له دهركاي دا و له سهريال نزيك كه وته وه. ئەو
دهمه ي سهريالى دواند و زانى هيج كيشه يه ك له ئارادا نيه خيرا
دلى هاته وه سهر خوى و ئارام بوويه وه.

سوهه يلى هه كيم خيزانه كه ي له خه وه هه لساند تاوه كو نانى
به يانيان بو ئاماده بكا و له ژووره وه له گه ل سهريالدا بيخون، لى
كاتيك چوويه وه ژوورى پروانى سهريال له ويدا نه ماوه، دووباره
دردونگيه كى زور له دلى ماموستادا چى بوويه وه.

هه كيم سوهه يل خيرا به رهو سهر ئاوه كه پويى به گوماني
ئه وه ي سهريال بو ئه وي چووبى، وه لى له ويش نه بوو. ئەمجاره يان
به نيو ماله كه دا چه رخوا و به دهنگى به رزه وه بانگى سهريالى كرد،
لى ئەمهش بيسوود بوو. هه كيم به خيرا يى و دل كهوتيه به رهو
هيكمه تخانه كه پويى و پروانى پيلاوه كانى لاوه كه له بهر دهركاي
ژووره كه ن و به توندى له دهركاي دا و هيج دهنگيى بهدى
نه كرد. سهره تا وايزانى خهوى لى كهوتوه يان شتىكى به سهر

هاتووه، لی ئەو دەمه‌ی سه‌ریال و ده‌هنگ هات ئەو گومانه‌ی نه‌ما، به‌هۆی قسه‌کانی ئەو لاوه‌وه حیکمه‌تخانه‌ی به‌جی هیشته و گوتی کارپیریکی تر دیمه‌وه لات و سزاشت به‌سه‌ردا ده‌سه‌پینم. سو‌هه‌یلی چه‌کیم خوله‌ک به‌خوله‌ک ده‌یژمارد تا کارپیره‌که ته‌واو بی و بچینه‌وه لای سه‌ریال، چون ده‌ترسا لاوه‌که به‌کاره‌که‌ی زانیبی بویه هینده غه‌مبار، ده‌شیزانی شتیکی نه‌خوازاو له ئارا دایه و هه‌رگیز چه‌کیم دانیال فه‌رمانی به‌کاریکی خراپ پی نه‌کردووه. ناوه ناوه ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه و له چه‌کیمی مه‌زن ده‌پارایه‌وه که هه‌یچی خراپ روونه‌دا و جار نا جاریش سه‌یریکی ئەملا و لای خۆی ده‌کرد به‌لکو قیدار بیت و هه‌والیک بین و دلی ئارام بکاته‌وه، لی ئەویش هه‌یچ ده‌نگیکی نه‌بوو.

تا ده‌هات ترس و دل‌ه‌راوکی چه‌کیم له زیاده‌بوون دابوو، به‌چه‌شنی در‌دو‌نگ بوو بوو خه‌ریک بوو دلی له‌نیو سینه‌یدا بیته ده‌ری. هینده‌ی نه‌ما‌بوو کارپیره‌که ته‌واو بی به‌رگه‌ی نه‌گرت و به‌کرژی^(۱) به‌ره‌و حیکمه‌تخانه‌که وه‌پێ که‌وته‌وه، لی ئەو دەمه‌ی روانی ژووره‌که به‌کراوه‌یی به‌جی هیلراوه و سه‌ریالیش له‌وی نییه هینده‌ی دی ترس و نا‌ره‌حه‌تی هه‌رشیان بو مام‌وستا هینا. به‌په‌شو‌کاویه‌وه چه‌وشه و بان و ژووره‌کانی حیکمه‌تخانه‌یه‌که یه‌ک ده‌گه‌را و له هه‌موو لایه‌که‌وه بانگی سه‌ریالی ده‌کرد، لی له هه‌یچ

لادا دهنگی ئەم لاوه نه دههات. له كۆتاییدا زانی سه ریال لهوی نه ماوه و له شوینی خۆیدا به شه كه تی پروو نیشته و تا دههاتیش خه م و دله پراوکی پتر ده بوو. ههستی به پرزه تهنگیه کی زۆر ده کرد، له پردا سووکه له رزیکه هاتی و له شوینی خۆیدا پالی دایه وه و له بهر خۆیدا به ئازاره وه ده یگوت: وای لیهات سه ریال، وای لیهات به دلی خۆت برۆی و پرس به من نه که ی، ئاخر خه تای منه، خه تای منه که هینده ناز و خۆشه و یستیت ده ده می، ده نا چ قوتابیه كه ده توانی به بی پرس بروات و ئاوا خه م و خه فته بداته مامۆستا که ی. سویند بی ئە مجاره بییه وه سزات بده م، به دلنیا بییه وه سزات ده ده م. ئە گهر له سه ر ئەم کاره سزات نه ده م که واته هه موو قوتابیان به م چه شنه فیڕ ده بن به بی پرس برۆن و که س حیساب بۆ مامۆستا و گه وریه كه نا کا. مامۆستا تا دلی خۆی خالی کرده وه ئەم قسانه ی کرد و زۆریش له ناخه وه ده ترسا سه ریال به کاره که ی ئەوی زانی بی و لئی تۆرابی. ناوه ناوه دلی خۆی ده دایه وه و ده یگوت دلنیا م که چۆته وه حیکمه تخانه که سیك هاتووه و هه وایی کی خرابی بۆ هینا وه، چون من به یانی که چوومه لای بی که م و کوری بوو و گوتیشی که به باشی خه وتووم.

ئە گهر ئەو شته ی بینیا هه ر ئەو ده م هیڕشی ده کرده سه رم و پیی ده گوتم، به لی دلنیا م ئەو ده م پیی ده گوتم.

ئەو رۆژه مامۆستا هینده بیتاقهت بوو خیرا خیزانه که ی نارده وه مالی باوکی و نه یده و یست خه مباریه کانی بینی. ته وای

رۆژه که ی به ته نیایی و دلّه راو کیوه گوزهراند و شه ویش ههستی
 ده کرد خهوی لی ناکه وی. ئەو ته نانهت لهو ده مانه ی دلخۆشیش
 بوو نه ده بوو ته نیایی، چون دکتۆره کان گوتبوویان له ههر کاتی کدا
 ئە گهری ههیه تووشی نه خۆشی دهروونی ببێته وه، چ جای ئەوهی
 ئەو خه م و ئازاره له مالیکی ئاوا چۆلدا به ته نیا به پڕی بکا. ئەو
 شه وه نه یزانی ههچ خهوی لیکه وتوو یان نا، ناوه ناوه له سهر
 جیگا که ی هه لده ستا و دهستی به نزا و پارانه وه ده کرد و دواتر
 ده گه رایه وه سهر جیگا. بهرده وامیش چاوی له قیدار ده گیرا و
 ههچی به دی نه ده کرد. به زۆر ده یهه ویست خه و به سهر خۆیدا زال
 بکا به لکو دانیالی پیر ببینیته وه و پروون کردنه وه یه کی له سهر
 ئەم پروودا وه پئی بدا، وه لی ئەمهش بی سوود بوو. ههر که به یانی
 داها ت خیرا هه لسا و نامه یه کی بۆ سهریال نووسی تا وه کو به
 پۆسته چیه که دا ره وانه ی بکا. له نامه که دا به توندی ههیرشی
 کرده سهر سهریال و گلهیی ئەوهی لیکرد که چۆن به م شیوازه
 مامۆستا که ی له نیو خه م و ئازاردا جی ههشتوو و پرس ی پئی
 نه کردوو، ههروه ها بۆشی نووسی بوو که سزای دها و وه کو
 جاران له گه لیدا میهره بان نابێ. تووره بوونی مامۆستا بۆ سهریال
 ته نی سهر زاره کی بوو، چون سهریال له لای ئەو وینه ی که سیکی
 خهزانه که ی بوو، هه رگیز دلی نه ده هات ئازاری پئی بگه یه نی.

چه ند رۆژێک دوا ی ئەوه نامه یه ک له سهریاله وه گه یشته
 دهستی مامۆستا و چه ند دیره نووسینیکی سارد و سړی تیدا بوو

که ئاماژه‌ی بۆ نه‌خۆشی دایکی ده‌کرد، گوايه به‌یانیه‌که‌ی زوو
که‌سیک هه‌والی نه‌خۆشیه‌که‌ی بۆ هیناوه‌ بۆیه‌ ئاوا حالی شیواوه.
سوهه‌یلی حه‌کیم به‌ بینینی نامه‌که‌ تۆزیک حالی هاته‌وه‌ سه‌ر
خۆی و سوپاسی خودای کرد که سه‌ریال به‌ کاره‌که‌ی نه‌زانیوه،
لی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌ ته‌واوی له‌ سه‌ریال تووره‌ و بیتاقت
بوو، چون به‌بی پرس رۆییوه و به‌هایه‌کی بۆ مامۆستا دانه‌ناوه.
ئینجا له‌ بری ئه‌وه‌ی داوای لیبوردن بکا نامه‌یه‌کی دوو سی دیڤری
سارد و سڤی ناردووه و ده‌لی دایکم نه‌خۆشه. جگه‌ له‌مه‌ش ئه‌م
هه‌موو کاته‌ مامۆستای له‌ به‌رر ده‌رگا و له‌ ژووری ڤاگرت و
دواتریش به‌م شیوازه‌ نه‌شیواوه رۆیی! حه‌کیم سوهه‌یل خیرا قه‌له‌م
و کاغه‌زه‌که‌ی ده‌رینا و دووباره‌ نامه‌یه‌کی گله‌یی بۆ سه‌ریال
نووسیه‌وه و هیواشی خواست دایکی باشتربووبی، گوتیشی که
هه‌ر له‌گه‌ل چاتر بوونی ئه‌ودا پێویسته‌ به‌ زوویی بگه‌رپێته‌وه
حیکمه‌تخانه.

له‌به‌ر تیکچوونی دۆخی دلی هه‌والی بۆ قوتابیه‌کانی نارد که
جاری نه‌گه‌رپێنه‌وه و خیزانه‌که‌شی نه‌هینایه‌وه له‌ مالی باوکی.

دوای چه‌ند رۆژی دووباره‌ نامه‌یه‌ک له‌ سه‌ریاله‌وه‌ گه‌یشه
ده‌ستی و به‌ په‌رۆشیه‌وه‌ کردیه‌وه، لی ئه‌و ده‌مه‌ی نووسینه‌که‌ی
ناوی بیني خیرا له‌ شوینی خۆیدا به‌وینه‌ی که‌سیکی سه‌راسیمه
ره‌ق ڤاوه‌ستا. سه‌ریال له‌و نامه‌یه‌دا نووسیبووی: ببوره‌ مامۆستا،
ئیمه‌ ناگه‌رپێنه‌وه‌ حیکمه‌تخانه و له‌گه‌ل ئارتیندا ڤاریارمان داوه

چیدی نه خوینین. هیچ هۆکاریک له پشتهی ئەم کارهوه نییه، تهنی
 ههزما له خویندن نه ماوه و ناتوانین چیدی له حیکمهتخانه
 بین. تکایه زۆریمان لێ مه که و به ئاسایی وهری بگره، چون
 دئایابه ههرحی بکهی پهژیوان نابینهوه و ماله وهشمان لهم کاره
 گه یاندوه و شته که براوه تهوه.

ههول دهدهین لێره کاریک بدۆزینهوه و ئینشالا جاروباریش
 سهڕ له یه کدی دهدهین..... خودات له گه ل.

سوهیلی چه کیم له گه ل بینینی ئەم نامهیه دا به تهواوی
 سامگری بوو، خیرا سهری سوورا و تاوه کو بهر نه بیتهوه له
 شوینی خۆیدا پروونیش و خه مه کان بهربینیان^(۱) گرت. دوا
 کهمی له پروونیشتن و تیپامان له نامه که ژانیکی توند هاته
 سهری و به پشتیدا پالکهوت و دلوپ دلوپ ئەسهرینی چاوانی
 وینهی جوگه له دههاتنه خوار و کولمه کانی تهڕ ده کرد. ده میکی
 تهواو هیچی بو نه گوترا، دووباره چاوی له قیدار ده گیرا و بوونی
 نه بوو. له پرده به دهنگیکی تۆزی بهرز له پرمهی گریانی دا و ههتا
 توانای ههبوو گریا.

چه کیم سوهیل له ته نیایی و له نیو خه مه قووله کانیدا پر به
 دهنگ و دلی ده گریا.

 (۱) بهربین: قورقوراگه له دیوی دهرهوه.

له لايه ك هه ستي به تاوانيكى گه وړه ده كرد كه كاريكى وای
له گه ل سهریال ته نجام داوه و له لايه كيش خه یالی له ده ست دانی
لاوه كان هینده ی چیا به کی مه زن له سهر شانی قورس بوو. جگه
له مهش ته نیایی و نه هاتنی هه والیک له حه کیم دانیال یاوه خو
قیداره وه تازاره کى چه ند هینده ده کرده وه. ناوه ناوه له بهر
خویه وه ده هاته قسه و ده یگوت:

ئاخر بۆچی؟ بۆچی کاکه به م چه شنه له ته نه اییدا جیم ده هیلن
بۆ؟ ئه م هه موو خوشه ویستی و برایه تیه به ره و کى پړویى و چى
لیهات؟! مه گهر نه تان ده گوت ماموستا ئیمه یه ك خیزانین و
ئاوا ئاسان به جیت نه یلین! بۆچی به لینه كه تان نه برده سهر بۆ؟
ئاخر بۆچی بیوه فاییم له گه ل ده كهن و هاوړی له گه ل ئه م هه موو
خه مه دا جیم دیلن؟ له بهر ئیوه حیکمه تخانم دانا، بهرگه ی ئه م
هه موو گوته ناخوشانه ی كاك جه مشیدم گرت. گهر له بهر
خاترى خویندنی ئیوه نه با پړوژیک له خانوو و جیگای ئه م مروقه
قرچوکه دا نه مده سووړاند. هه رچی خوشه ویستی و ئه وین مابوو
له دلما به ئیوه م به خشی تا بینه حه کیم، ئیستا ئیوه ئاواته کانی
من له گوړ ده نین، ئاخر بۆ واده كهن بۆ؟!

هه رگیز پریگه نادم پړون و په شیانتان ده كه مه وه، به لى دلنیام
ده توانم په شیانیان بکه مه وه دلنیام. دلنیام له وه ی سهریال جیم
ناهیلې، به لى ئه و برای خوی زور خوشده وى.

قابيله له کاتيکا ده زانی من ههر ئه و برا بچوو که م ههيه ئاوا
له نيو خه ماندا نغروم بکا و بروا، نا نا ئه و ههرگيز ئاوا بيوه فا نييه
ههرگيز. قابيله ئه و هه موو خوشه ويستی و سۆز و وه فا وجوانيه
له ياد بکا؟ ههرگيز وانا کا، به لئ ههرگيز وانا کا. ئه ي باشه ئارتين،
ئه و کوره ده زانی مني چه ند خوشده وي، چۆن هينده به ئاسانی
دهستم لئ هه لده گري، خو ئيمه دهيان يادگاريمان به يه که وه هه يه.
نا نا دلنيام ئه وه قسه يه کي کاتيه کردوويانه و په ژيوان ده بنه وه.
ههر ئه وه نده ي بيان بينم په ژيوانيان ده که مه وه. ئه وان ده بن به
حه کيم، به لئ ده بي ببن به حه کيم و به دهسته کاني خو م جلي
حیکمه تيان له بهر بکه م.

ماموستا تاشه وي ليداهات له مالايدا نه چوويه دهر و به ته نيایي
له نيو ئه و ئازاره قووله دا مايه وه. هينده بيهيژ بوو بوو که تواناي
هيچ شتي کي نه مابوو، ته نانه ت نه يده تواني هه لسي گولمي ئاو به
چاوه کانيدا بکا و فرميسکه کاني بسري. ئه ي ئه و شه وه دوور و
دریژه ي زستان به م ئازاره وه چۆن به ري ده کري! نه چاواني ده چوويه
خه و و نه له بيداريشدا خوشيه ک به دي ده کرا. خو زگه ده توانرا
هه ندي کات خه و به پاره بکپردري، ئاخري ئه و ده مه ي ئازار له نيو
دله کاند هه يه هيچ شتي ک له بيداري ناخوستر نييه. به لئ ئه و
ده مانه ي به هوشبوون ئازارت ده دا خه وتن چاکترين کاري که بيکه ي.

سوه يل ده ترسا دووباره نه خوشي ده رووني پرووي لئ
بکاته وه يا وه خو جه لته يه ک ليي بدا و له ته نيایيدا بمری. ههستي

ده کرد ئازاره که ی له نیو دلیدا هینده زوره که بهرگه ی ناگری
و له وانه یه له هەر کاتی کدا دلی بته قینی. زوو زوو په نای بو
په رستش و نزاکان ده برد و تاکه هوکار بوو که له م شه وه خه ماوی
و ته ماویه دا که می ئارامی پی بیه خشن.

جار نا جارِ هاواری ده کرد: قیدالار... کوره له کوئی قیدالار. هه تیو له هه موو خو شیه کاندای و له کاتی ناخوشیدا ون ده بی. وهره و داوای لیبوردنت لی ده کم، بمبوره برا که له سه سه ریال تووره م کردی. وهره بیینه که چون به ته نیایی جیم ده هیلن، وهره سه یرکه چیان به سه سه هاواری و برا که تدا هینا. کوره ئاخر بو دیارنی بو؟ ده وهره بیینه چون قسه که ت وهره است که را که گوت جیت ده هیلن. ئاخر برا چون برای خوی له ناخوشیدا جی ده هیلن، چون؟!

ئەو شەۋە سۈھەيلى حەكىم خۇشى نەيزانى چۆن چۆنى بەيانی
 كردهۋە، ئەو ھۆشى نەبوو، لە ھەمان كاتدا بۆ تاۋىكىش چاۋى
 نەچۈۋوبۈيە خەو. بەيانی زوو بەرەو حىكمەتخانە كە پۇيى و
 چۈۋيە ژوورە كەى خۆى كە سەريال و ئارتىن تىيدا دەمانەۋە.
 ئەو دەمەى روانى ھەندى لە كەلۈپەل و جلەكانى سەريال لەۋيدا
 مابوون بەرگەى نەگرت و خىرا چۈۋيەۋە دەرى. لەو دەمەدا
 كەرىم لەنىو ھەۋشەى حىكمەتخانە كەدا پەيداۋو. دياربوو تازە
 ھاتبۈۋيەۋە و دەيھەۋىست تەندروستى مامۇستا بزائى، ۋەلى
 مامۇستا لەبەر كەم توانايى نەيتوانى ھىندە بىدۈينى و خىرا ۋەرى

كهوته وه مالى. دواى كه ميک ته قهى دهرگا كه هات و به حال چوو
كرديه وه و روانى كه ريمه.

+ چيت دهوئ كه ريم گيان، شتيكت پيويسته؟

- هيچم پيويست نيهه ماموستا، وه لئ سهريال و ئارتين به
باركيش^(۱) و گاليسكهيه كه وه هاتوون تاوه كو كه لوپه له كانى
خويان به رنه وه. هه رچه ندى داوايان ليده كه م كه نه رۆن گويم
پي نادهن و نازانم چي بكه م، هاتم جه نابت ئاگدار كه مه وه نه كا
ئاگدار نه بى.

حه كيم سوهه يل له گه ل ئه م قسه يه دا به رچاوه كانى تاريك
بوون و خهريك بوو بكه وئ به زه ويدها، لئ كه ريم زوو قوئى
ماموستاى گرت و داينيشاند. خيرا چوويه ژوورئ و باديه ك ئاوى
بو هينا و هينايه وه سهر خوئ.

ئه وه دهمه ي ماموستا هاته وه خو به حال گوتى: جيم بهيئه
كه ريم گيان ئيدى من باشم.

- وه لئ ماموستا ته ندروستيت هيچ له باش ناچئ و رهنگت
زور سپى بووه، چۆن ئاوات جئ بيلم؟

+ جيم بيله و برۆ، ته واو هه واله كهت گه ياند و خودا خيتر
بنووسئ.

- ئهوان چاوه ریتن مالتاوايیت لی بکهن، پیت ده کری بیته
حیکمه تخانه یان بهوان بلیم بینه ئیره قوربان؟

ماموستا به دلکی کولاو و پر له ژانه وه که به زور قسه ی بو
ده کرا گوتی:

پیان بلی پیوستیم به مالتاوايی ئهوان نییه و نامه وی بیان
بینم.

له و ده مه دا که ریم حه کیم سوهه یلی جیهیشت و چوویه وه لای
لاوه کان و پیی گوتن که ماموستا نایه وی بیان بینی، ئهوانیش
به بی دهنگی که لوپه له کانیاں تیک نا و دهستیان به رویشان کرد
و هیچ ههولیکیان نه دا بو ئه وهی مالتاوايی دواچار له ماموستا
بکهن. له راستیدا ماموستا هینده ی خوشده ویستن ده ترسا ئه گهر
گوپیستی دواين مالتاوايی بی بهرگه نه گری و دلی له لیدان
بکه وی. به لی ئه و ده یزانی توانای بینینی تراژیدیایه کی تری
مالتاوايی نه ماوه و نابی هه رگیز له م دیمه نه بروانی. ئه و هینده
خه می مه رگی خوی له دلدا نه بوو، وه لی بیری له وه ده کرده وه
ئه گهر من نه مینم خیزانه که م که تازه بوو که ته نیا ده می نیته وه و
ئه و منداله ی سکیشی بی باوک و بی ناز ده که وی.

ماموستا له بهر خاتری خیزان و منداله که ی ده یهه ویست بژی،
ده نا هیوايه کی وه های بو ژیان نه مابوو. دواي که میک وایزانی
لاوه کان رویشان توون و له تاو نازاره که ی ویستی بیته بهر ده رگا،

وه لئ ئەو دهمه‌ی دهرگا که‌ی و لا کرد چی بینی! ئەسپ و گالیسکه‌ی
دوو لاوه که به به‌رده‌میدا تیپه‌ری و ئەو کاته‌ی مامۆستایان دیت
خیرا ئارتین له‌به‌رده‌م ماله که‌یانداه‌ستا و به‌بی ئەوه‌ی بینه‌خواره‌وه
گوتی: خودات له‌گه‌ل مامۆستا.....

مامۆستا دلئ وه‌کو مه‌نجه‌ل له‌سه‌ر ئاگر ده‌کولا و هه‌موو
هه‌ناوی سووتابوو، به‌ده‌نگیکی کزۆل و غه‌مباره‌وه که ده‌تگوت
نیله‌یه^(۱) و له‌نیو سینه‌ی دیتته‌ده‌ری گوتی:

منتان کوشت، سویند به‌حه‌کیمی مه‌زن منتان کوشت. ئەو
بیوه‌فاییه‌قه‌ت له‌بیر ناکه‌م قه‌ت. تا هه‌تایی ئەم برینه‌له‌سه‌ر دلم
ده‌می‌نیتته‌وه. ئەوه‌وه‌فاکه‌تان بوو که به‌م چه‌شنه‌مامۆستاکه‌تان
له‌نیو ئیش و ئازاری مه‌رگدا جی به‌یلن و بیکوژن!

مامۆستا ئەو چه‌ند دیره‌ی گوت و له‌وه‌پتر قسه‌ی بو نه‌گوترا
و سه‌ریال گوتی:

لیی بخوره‌ ئارتین با دره‌نگ نه‌که‌وین. ئارتین که جله‌وی
ئه‌سپه‌که‌ی له‌ده‌ست دابوو هه‌ر سه‌یری مامۆستای ده‌کرد و
ده‌تگوت شتیکی له‌نیو دل دایه‌ و به‌زه‌یی به‌مامۆستادا دیتته‌وه، لئ
له‌به‌ر سه‌ریال چی نه‌ده‌گوت. له‌و دهمه‌دا سه‌ریال پینووسه‌که‌ی
ده‌رینا و شتیکی بو مامۆستا نووسی و له‌سه‌ر زه‌ویه‌که‌ داینا

و به خیرایی ئارتین جلّهوی ئهسپه که ی راکیشا و لهویدا دوور کهوتنه وه.

تا له بهر چاوان ون بوون مامۆستا تیی روانین و جهرگی بهم دیمه نه به چه شنئ وه ئیش هاتبوو که ده تگوت کۆتا پوژی ژیانیه تی. خیرا به حال دهستی دا کاغه زه که و چوو یه وه مال و له سه ر پشتی درێژبوو. ئه و ده مه ی روانی له سه ر کاغه زه که نوو سرا بوو:

نه مده ویست پیت بلیم، وه لی به داخه وه خیانه تیکی زور گه وره ت لیکردم، ئه وه تو بووی منت کوشت نه ک من، من تو م له جیی که س و کاری خو م دانا بوو به لام به داخه وه.

ئێستا ئارتینیش ئه وه ده زانی و ئیدی تا هه تایه خودات له گه ل...

مامۆستا که ئه م نوو سرا وه ی بین ی هینده ی دی حالی شیواو له تاو ئازاری هه ناوی خیرا هه لسا یه وه پئ و به هه موو هیزیه وه ده سه ته کانی به نیو چاوانیدا ده کیشا. ئازاره که له سین هیدا هینده زو ربوو له گه ل ئه م هه موو بیتا قه تیهیدا نهیده توانی روو بنیشئ و له نیو مال که دا ئه مسه ر و ئه وسه ری ده کرد. ئه و له گه ل له ده ست دانی دوو لاوه که دا ههستی به تاوانباریه کی زور ده کرد که کاریکی له م چه شنه ی به رامبه ر سه ریالی برا بچوو کی ئه نجام داوه. به هه ناسه پرکیوه هاواری له حه کیمی مه زن ده کرد به هانا یه وه بی و له م مه رگه سه خته دا پرزگاری بکا و گیانی

بکیشی و دهیگوت: هاوار بۆ تو حه کیمی مهزن، له سه خترین کاتی ژياندا ههر تۆم ههیه به هانامه وه بیی و کهسی دی شک نابه. ئه ی هاوار له م کاره ساته گه ورهیه، هاوار له م مردنه سه خته، ئاخو من به رگه ی رۆیشتنی ئه وانم له حاله تی خوشیشدا نه ده گرت و نه مده توانی ههر به خه یالیشی دا بیئم، چ جای ئه وه ی به م ناخوشیه وه برۆن. من له چهند رۆژیکی که می گه رانه وه بۆ مالیاندا بیتاقهت ده بووم و بیرم ده کردن ئیستا چۆن ده توانم به رگه ی ئه مه بگرم چۆن؟

ئه وان تا هه تایه به خراپه کار من ده بینن و نه فره تم لیده کهن له کاتیکیدا پیشترو مامۆستای خوشه ویستیان بووم، برایان بووم، باوکیان بووم. ئه ی حه کیمی مهزن له م ئازاره دهرم بیئه، هاوار بۆ تو له م ئازاره دهرم بیئه. ئیدی ده مه وی بگه ریمه وه لات و توانای ژیان کردنم نه ماوه، سویند به گه وره یی تو توانام نه ماوه و هه موو هه ناوم سووتا و پارچه یه کم به ساغی لی دهرنه چوووه. له گه ل ئه م گریان و ئازاره دا به رده وام یادی حه کیمی مهزنی ده کرد و هانای بۆ دهبرد. ئه مه ناخۆشترین ساته کانی حه کیم سو هه یل بوو له هه موو ژیانیدا، چون هه رچی تین و تاقه تی لاشه ی بوو نه ما بوو. ده تگوت ئاگریکی له ئاگره که ی ئیبراهیم په یامبه ر مه زنترو له نیو جهسته و دلیدا کراوه ته وه. ئاگریک که تین و کلپه که ی هینده به هیز بوو خه ریک بوو ته واوی دار و دیواری ماله کهش له گه ل خۆیدا بسووتینی، نزیک بوو له وه ی هه رچی که لوپه لی ماله که

ههيه بههوى ئهم گرهه به فه تارعت بچى و بتويته وه. نازارى
سهريال له ههموو نازاره كانى تر به ئيش تربوو، چون پيشووتر
ماموستا تواناى بهرگه گرتنى مابوو، دهيتوانى به شيوازيك له
شيوازه كان به سهر ئيشه كهيدا زال ببى، لى ئيستا تهواوى وزه و
تواناكانى سفر ببوونه وه و بهوپه پرى لاوازيه وه چاوه پرى هاتنى
مه رگى ده كرد. چاوه كانى هيئده ئه سرينيان رشتبوو له سووريدا
مروث لييان هه لده هات. هه ستي ده كرد فرميسكى چاوه كانى
خهريكه نامينن و له وهيه له برى فرميسكه كان ئيدى خوڤن بيته
خوارى و تهواوى ژووره كه خويناوى بكا.

ئهمه نازاريك بوو ئه گهر سه د جار له دواى يه ك فريشتهى
گيان كيشان هاتبا و گيانى لى وهرگرتبا و زيندوى كردبايه وه
هيشتا بارته قاي ئهم سووتانهى نه ده كرد.

نازاريك بوو كه ده تگوت هه زاران پاله وان له يه ك كاتدا
شمشيره كانيان له سهر دلى ماموستادا ده چه قينن و ده رى ديننه وه.
ئهمه نازاريك بوو كه ههر ماموستا خوى دهيزانى و بهس.
سوه يلى حه كيم له تاو برينه كهى هيئده هاتوو چوى له ژووره كه دا
كرد واى ليها تبوو بهرده مى خوى نه ده بينى و دونيا له لاي چه پ
و چپر^(۱) ده بوويه وه، له نكاودا خوى به ديواره كه دا كيشا و پشتا
و پشت كه وته خوارى. پشته سهرى بهر زهويه كه كهوت و

(۱) چه پ و چپر: سهراوگپر، ئاوه ژۆ.

دهنگیکی گهوره ی لیوه هات و لههوش خۆی چوو. ههر هینده ی زانی که سیك له ژیر سه ریه وه خه ریکه بانگی ده کا و بههوشی دیتته وه، ئه وه دهمه ی به جوانی له کهسه که راما زانی قیداره، خیرا به دهنگیکی کزۆله وه که به زه حمه ت ده بیسترا گوتی:

+ بیوه فا تازه دیی؟ ئاوا زوو له یادت کردم ها؟

- گله یی له من مه که که کیم سوهه یل، نه یان دهه یشت بیمه لات.

+ کئێ ریگری لی ده کردی؟ ده زانی کۆتاییه کانی ژیانمه بۆیه هاتووی؟

- واز له م گوتانه بینه که کیم گیان، هاتووم داوای لیبوردنت لی بکه م، چون کاریکی زۆر هه له م ئه نجام داوه به رامبه رت.

که کیم سوهه یل ناله یه کی کرد و به دهنگیکی تۆزی به رزتر له جاران گوتی:

چیت کردووه قیدار؟

- به داخه وه فیلیکی گهوره ت لی کرا که کیم سوهه یل، له کۆتاییدا سه واده وه ی ده یهه ویست ئه نجامی دا و تۆ و سه ریالی له یه کتر کرد، منیش له م ناوه دا تاوانبارم و هاتووم داوای لیبوردن بکه م.

له گهڻ ئه م قسه يه دا حه کيم له شويني خويدا راست بوويه وه
و پرونيشت، گرځي و توورپه ييه کي زور له نيوچاواني به دي
ده کرا و خيرا گوتي: بهر له وه ي بمرم قيدار، پيم بلئ ئه م فيله
چون نه نجام درا؟ تو چيت کردووه؟

- ئه وان نه يانتواني پرو به پرو له يه کترتان بکه ن، وه لي سهاد
فيلکي سه يري دوزيه وه و ته ویش له ريگاي خه ون بوو. ئه و
که سه ي بينيت حه کيم دانيال نه بوو سوه يل گيان، به لکويه کيک
بوو له جنوک به باوه ره کان و فيلي ليکري دي.

سوه يل به سه رسورمانه وه: ئه وان چون توانيان ئه وه بکه ن؟!

- ئه و شه وه تو هينديک غافل بووي و تو زي له خو به
گه وره زاني که وته دلته وه، ته مهش ريگاي خوشکرد ئاسانتر
ليت نزيک بکه ونه وه و بتخه نه ته له که وه. من ئه و کاته بيستم
به ته ماي شتيکي وان، وه لي هينده توورپه بووم له سه ريال ئاگادارم
نه کرديه وه و پيم خوشبوو ته و کاره رووبدا. ته و دهنکه من بووم
که گوتم پرؤ نه نجامي بده و دوو دل مه به، من ته م کاره م له
پيناوي تودا کرد بو ته وه ي سه ريال له ژيان نه مينئ و چيدي
خه مي پيوه نه خوي، چون ماوه يه ک بوو ده مزاني له هيندي کاري
سه ره کيش دوور که وتبوويه وه و غافل بوو بووي. ته و پرؤه ي
رؤيشتم له لات بيرم کرده وه به چ ريگايه ک وابه کم سه ريال ليره
بروا و توش بييته وه سه رخوت، دواتر که بيستم سهاد به ته ماي

شتيكي وايه منيش له ريگاي دهنگم هانم داي و پيم وابوو ئه مه
 تاكله ريگايه بو ئه وهى سهريال له تو دووركه ويته وه و پروا. ناخر
 ئه گهر ليت دابا و جنيويشت پيدا با و ههر چيت كردبا سه رهنجام
 ههر ده هاته وه، وه لي ئه مه تاكله رييه ك بوو كه ئيدي نه گه ريته وه
 و ئه مه شم له بهر خاتري تو كرد. ئه و كاته ي تووشى ئه و نازاره
 هاتي ويستم بيمه لات، وه لي ماموستا جنيه كه م كه به م كارهي
 زاني ريگري لي كردم و چهند كاريكي تري پي سپاردم. ئيستاش
 به ئه ندازه ي هه موو دونيا په شيانم و هاتووم داواي لي بوردنت
 لي بكه م. له راستيدا من گوتم ههر چهند روژيكه و له يادي
 ده چيته وه، لي كه زانيم حالت ئاوا خراپه زور په ژيوان بوومه وه.

ماموستا كه ئه م قسانه ي بيست وهك ئه وهى مسى تواوهى
 پيدا كهن خيرا له شويى خويدا قيت بوويه وه و توورپي له چاويدا
 دهباري، ده تگوت بهر له مردني جوړه هيژيكيان پي به خشيوه تاوه كو
 ئه و كارهي ماويه تي ئه نجامي بدا و دواتر روچه كه ي لي وه رگرته وه.
 به توورپييه كي زوره وه رووي له قيدار كرد و گوتي: خيانه ت
 لي كردم؟! قيدار له كو تايدا خيانه ت لي كردم ناكه س.

- تكايه سوهه يل گيان خوت نازار مه ده، سويند به حه كيمي
 مه زن ئه مه تاكله ريگابوو بو روشتني ئه و، ئيستاش هاتووم داواي
 لي بوردن بكه م كاكه من په شيانم، خو ئه گهر من ئه و دهنگه شم
 نه كردبا تو به هو ي خه ونه كه وه ههر بو ده رگا كه ده چووي.

+ نه خير درؤ مه كه، نه وه تۆ بووی هانت دام، تۆ بیباوه پ بوویت
و هه لگه راویته وه و بوویته دار و دهسته ی سه وادی ناکه س
به چه، برؤ له گه ل ئه ودا چیتان پیده کری بیکه ن.

- نه خير من باوه پردارم حه کیم سوهه یل، هه رگیز له باوه ره که ی
خۆم پاشگه ز نابمه وه، لی هه له یه کم کردو وه و بمبه خشه. وهك
چۆن ئیوه ی مرؤف هه له ده که ن ئیمه ش ده یکه ین و پاریزراو نیین
لی.

+ هه له ی له م جۆره قیدار، هه له ی له م جۆره که بمکوژی؟
خه ریکه به هۆی هه له که ته وه رۆحیک به فه تاره ت ده پروا،
جه رگیك پوواو^(۱) ده بی. من له ناوچووم، سویند به حه کیمی مه زن
له ناوچووم، هه ر خوا ده زانی ئیستا دلی سه ریالیش چه ند به
ئازاره. برؤ ئیتر له ژیانم نه تبینمه وه، برؤ له مه ودوا له گه ل سه واد
کاربکه و یارمه تی ئه و بده، خوا ده زانی له که یه وه له پلان دان بۆ
لیک کردنی من و سه ریال.

قیدار که ئه م قسانه ی بیست زۆر تووره بوو و گوتی: دیاره
وا باشت ر بووه ئیوه لیك بترازین، به داخه وه که به م چه شنه قسه
له گه ل من ده که ی حه کیم سوهه یل. نه و ده مه ی من هاوړیت بووم
ئه و لاوانه له کوئ بوون ها؟

سوهه یلی حه کیم له تووره ییدا سپیاتیه که ی پرووی سوور
 بوویه وه و ده تگوت خویناوی له روخساری هه لسووه، له گه ل
 بیستنی ئەم قسه یه ی قیداردا خیرا بۆی چوو تاوه کو لئی بدا، لئی
 قیدار خۆی ون کرد و له دواوه ی پهیدا بوویه وه. ئەمجاره دهستی
 برد بۆ بادیه ئاو و چه ند که لوپه لیکی مأل و به هه موو هیزیه وه
 رایدیه وه شاند، لئی هیچیان بهر قیدار نه ده که وتن.

قیدار هاته دهنگ: تکایه هیور به وه قوربان وامه که، ناتوانی
 لیم بده ی من مروژف نییم، ئە ی هاوار که لوپه له کان ئاوا به یه ک
 دامه ده و به زه بیته به خۆتدا بیته وه و لیم تیبگه. ئاخر ویستم
 خه می ئەو لاوه ت له کۆل بکه مه وه و نه مزانی برینه که ت ئاو
 سه ختتر ده بی.

حه کیم سوهه یل که زانی ناتوانی لئی بدا و به ته واوی ماندوو
 بووه و سه ری سوورا، له شوینی خۆیدا پروو نیشته وه و گو تی:
 چه ند جارم پیت گوت قیدار دژایه تی ئەم کوپه مه که، کوره
 مه یکه کاکه، هه ر رانه وه ستای و کردت تا منت به م حاله گه یاند.

- خه تای خۆت بوو حه کیم سوهه یل خه تای خۆت بوو، هه زار
 جار گوتم هینده گرنگیان پی مه ده، کاکه هینده خو شیانت
 نه وی، ئاخر قوتابی بیوه فایه و هه ر ئە وه ندیه ی رۆیی له لات هه ر
 هه مووی بیر ده چیته وه. فه رموو ئە وه له سه ر هه له یه ک جییان
 هیشتی و تو یان کوشت، هه موو خو شه ویستیه که ش بوویه رق

و تا هه تایی رقیان لیتته. ده تگوت نا نا ئهوان قهت جیم ناهیلن،
ئهوان مامۆستای خویان خوشدهوی و سه ریال برای بچووکی منه
و دلی نایی ئازارم دا. ده مزانی ئه و رۆژه به چاوی خۆت ده بینی
که جیت دیلن و هیچ باکیشیان پیت نییه.

سوهیل له گه ل ئه م قسانه دا هینده ی دی هه ناوی به ژان
هاتبوو، به چه شنێ که جهسته ی له گه لی ده جما و خوی رانه ده گرت.
دوو باره رووی له قیدار کرده وه و گوتی:

تۆ بزانی، خیانه ته که ی تۆ بزانی.

- نه خیر چه کیم سوهیل، ئه و دهنگه ی منیش نه با سه واد هه ر
کاری خۆی کردبوو به خه ونه که، لی ئهوان ئه گه ر هینده یان
خۆشده ویستی وه کو ده تگوت بۆچی له سه ر هه له یه ک ئاوا جییان
هیشتی و رقیان لیت هه لگرت، له کاتی کدا یه ک دنیا سۆز و وه فا
و خوشه ویستی و شتی سه رسور هینده یان له تۆ دیوو. چه ندین
مانگ به یه که وه له یه ک ژووردا ژیا بوون. ده بوایه به عه قل
بریاریان دابا که ده بی شتی که له گۆری بی و ئه م کاره هه رگیز
له مامۆستا ناوه شیته وه. ئه و چا کانه ی تۆ کردو ته له گه لیان
هه تا دنیا دنیا یه هیچ مامۆستایه ک له گه ل هیچ قوتابیه کدا
نایکاته وه. ته ماشاکه ته نیا به هه له یه ک هه موو باشیه کانت،
هه موو چاکه کانت، هه موو خوشه ویستی و وه فایه که ت، هه موو
برایه تی و نه رم و نیانیه که ت بۆیان سفر بوویه وه! بیرکه وه چۆن

ئەو ھەموو باشى و ۋەفا و جوانىيەيان لەياد کرد تەنيا بە ھەلەيەك.
 ئەمە بى ئەمەكيە ھەكىم سۈھەيل بى ئەمەكى. ئەگەر ۋەفایان
 ھەبا جىيان نەدەھىشتى و ھەزاران بيانوويان بۆ دەدۆزيەو و
 ئەم ھەموو خۆشەويستىيەيان نەدە کردە رِق. دەبينى چۆن لە يەك
 چاوترووكان ئەوپەرى خۆشەويستى گۆرا بۆ رِق؟ لەمەودوا
 خەك بناسە و چىدى ھىندە گرنگى بە كەس مەدە.

سۈھەيل بە چاوى پىر گريانەو: بىروا ناكەم، ئىستاش بىروا
 ناكەم ئەوان بەم جۆرە جىيان ھىشتم! ئەوان لىرەن قىدار، دلىابە
 لىرەن. ھىشتا لىرەن و دەبى ئاگاداريان بىم. راستە ھەلەكە زۆر
 خراب بوو، ۋەلى پىم بلى چۆن ئەم ھەموو جوانىيەى رابردوو لەياد
 كرا! ئەى ھاوار چۆن لەياد كرا!

- نمونەيەكت بۆ دەگىرمەو ھەلەو ھەپىشووتريش بىستت،
 لى ئەمە تەنيا بىرخستنەو ھە. جارىكيان شەمسى تەبرىزى ميوانى
 مەولانا دەبى و داواى كوپىك شەرابى لى دەكا. مەولاناى رۆمى
 مەلایەكى گەورەى ناوچەكە بوو كە ھەموو خەلكى خوشيان
 دەويست و بەردەوام لە وتارەكانى ئامادە بوون و بە گەورە و
 بايەخەو لى دەدوان و شەرميان لى دەكرد. مەولانا بە شەمس
 دەلى شەراب لە مالى كەى مندا نىيە، چون ئاين ھەرامى كردوو،
 ۋەلى شەمس پىداگر دەبى كە پىويستە گۆزيەكى بۆ پەيدا بكا.
 مەولانا ھەرچەندە دەزانى شەراب ھەرامە، ۋەلى ئەو ھەش دەزانى
 كە شەمس عارىفكى گەورەيە و لەخۆو ئەم قسەيە ناكە و

دهبى شتيك له پشتى ئه مه وه هه بى. بويه به بى دوو دلى پروو له
دوكانى شه راب فروش ده كا و گوزه يه ك ده سه نى. ئه وه ده مه ي
خه لكه كه ده يينن يه ك يه كه دواى ده كه ون و هه زاران قسه ي
نه شياو و جنيوى پى ده ده ن كه چه ند ساله مه ولانا ئه م خه لكه ي
خه له تاندووه و له كو تايشدا شه راب خو ر ده رچوو.

ته نانه ت ده گاته ئه وه ي مي زه ره كه ي له سه ر ده كه نه وه و لى
ده ده ن و ئازارى پى ده گه يه نن. له و كاته دا كه شه رابه كه ي لى
ده سه نن و سه يرى ده كه ن ني وه كه ي سر كه ي تي دايه، خيرا هه موو
په ژيوان ده بنه وه و ده ستى ماچ ده كه ن و داواى لي بوردن لى ده كه ن.

ريك له م ساته دا شه مس به مه ولانا ده لى: ويستم پيت نيشان
بده م كه به زانسته كه ت و به ده ست هينانى خو شه ويستى
خه لكى نه خه له تى. بينيت چو ن له يه ك چر كه دا هه ر هه موو
خو شه ويستيه كه سفر بوويه وه و چو ن دزايه تيان كردى!؟

حه كيم گيان من ناليم سه ريال و ئارتين كه سى خراپن، بگره
مرؤى باشن و زوريش باوه ردارن، وه لى ده بوونه هو ي ئازاردانت
ليم تي بگه. تو كه سيكى گه وره ي تكايه مه پرووخى و ليم تي بگه.

+ برؤ قيدار له بهر چاوم، نموونه كه ت جوانه، وه لى كاريكى
هي نده خراپت ئه نجام داوه به ده ست تي كه ل كردنت له گه ل سه وادى
نه فره تيدا نامه وى چيدى بتبينمه وه. من هه له يه كى گه وره م كرد
و ده بى باجه كه شى بده م و خه تاي ئه م لاوانه نيه، تو ش باجى

ههله كهت بده و چیدی مهیره وه بۆ لام و لهوانهیه ئه وه دوا
ساته كانی من بئ.

قیدار به نیگه رانیه وه: لیم خوشبه حه کیم گیان لیم خوشبه،
سویندت بۆ دهخۆم پهشیانم سویند، تکیه نامه وی شتیکت لی
بهسه ر بئ و له من خۆش نه بووی.

+ پیوار^(۱) به قیدار، ئه مه دوا دیدارمانه و ئه گهر جاریکی تر
بتبینم ئه م رووداوه م دیته وه یاد و زیاتر جه رگم پری خوین ده بئ.
- سوهیل گیان تخوا ئاوا به ریم مه که، سویند به حه کیمی
مه زن من تۆم خوشده وی.

+ برۆ قیدار برۆ، هینده ئازارم هیه که نه دهمه وی بنووم و
نه به خه بهر بم، خۆزگه شتیکی دیکه له م نیوانه دا هه با. برۆ هه تا
له ژیان ماوم نامه وی چاوم به چاوت بکه ویته وه. ئه گهر خۆشت
دهویم برۆ، چونکه هه ر جاره ی بتبینم دیسانه وه ده سووتیمه وه.

قیدار به غه مباریه وه: بهر له وه ی برۆم، به ریگایه ک به سه ریال
بلی که ئاگای له خوی بئ، ده ترسم ئه م نه فره تیانه به وهنده وازنه هینن.

سوهیل به تووره ییه وه: سویند بئ عهرشی سه واد و دار و
دهسته که ی ده سووتینم ئه گهر سه ریال په نجه یه کی خویناوی بئ
بهس په نجه یه ک.

قيدار دووباره به دهنگيکي تهواو کڙوڻ و غه مباره وه: ياني
 هر دهرم ده کهي سوهه يل گيان؟ ئه ي گهر شتيکت ليهاٽ؟
 + تا بمينييه زياتر نازار ده چيڙم، چهندي زووتر پرؤي باشتره.
 - ئه ي ئه و چاكانه ي بؤتم کردوون و ئه و يادگاريانه ي رابردو
 له ياد ده کهي؟!

+ هه موويم له ياده قيدار، سوپاسي تهواوي چا که کانت ده کهم و
 هه ميشه له هزرمدا ده ميننه وه، وه لي تا رڙيک ئه م لاوانه نه يه نه وه
 لام تو مه يه ره وه، ئه وه بؤم سووک کردي و ئيدي پرؤ. هه رچه نده
 ده شانم ئه وه کوٽايي منه و ناتوانم کاريريکي تر بڻيم.

قيدار به غه مباريه وه سوهه يلي جيهيشت و له بهر خويدا
 گوتي: جاري تووره يه و دواتر ديم ناشتي ده که مه وه.

دواي رويشتني قيدار سوهه يل دووباره سهري سوورا و ژانه
 سه ره کهي زور له جاران به تينتر بوو، له رزيکي به هيڙ سه رپاکی
 جهسته ي داگرت و ويستي زوو بچي ليفه که بيئي، لي له ريگادا
 خوي به هيندي که لوپه ل دادا و دووباره به ربويه وه. هه ستي
 ده کرد بوني سووتاني جهرگ و سينه ي تهواوي ژووره کهي پر
 کردووه و له وانه يه له هر چرکه يه کدا جهلته يه ک کوٽايي پي
 بيئي. جهسته يه کي سارد و سر به هه ناويکي سووتاوه وه له سه ر

زهویه سارده که دا به تهنیایی و که نهفتی^(۱) که وتبوو که هر
 کهس بیدیا باوه ری نه ده کرد گیانی تیدا مایی. ههستی ده کرد
 له گه ل له رزینه که دا هوشی نامینی و ورده ورده دیمه نه پهنگاو
 پهنگه کان له بهر چاوی ته لځ و رهش دهن. له بهر خویدا به زور
 توانی چهند وشه یه کی ئیانی دوویات بکاته وه، ئینجا به ته وای
 رادهستی مهرگ بیی. مهرگیکی هینده به نازار که پهنگه چهند
 که سیگ له جیهان بهر له مردن له گه ل ته م نازاردا ده رگیر بووبن.

له نکاو هه موو شتی گۆرا و سوهیلی حه کیم پروانی وا له
 سارایه کی چۆل و هو ل دایه و دوو مروقی ته واکم و ته مه ن
 ناوهنجی و بالا ریک و نوورانی که هه ردوو که وای سپیان له بهر
 بوو به ره و پرووی ده هاتن. یه کی له وان ده تگوت حه کیم دانیاله و
 گه نج و جوان بو ته وه، لی جوانیه کی بی نه ندازه ی هه بوو.

هر گه یشتن به سوهیل خیرا دانه یه کیان پرووی لی کرد و
 گوتی: من فریشته ی گیان کی شانم و هاتبووم گیانت بکیشم، لی
 چونکه مرویه کی باش بوویت و پیشووتر به رده وام ئیمه ت له یاد
 بووه حه کیم دانیال هاتووه و تکای بو کردووی ته مه نت در یژتر
 بکه ین.

هه رچه نده هیچ وزیه کت تیدا نه ماوه، لی ئیمه هیندی وزه ت
 پی ده به خشین و ده توانی هه لسیته وه. له بهر نه وه ی ماوه یه ک

بوو لیمان بیئاگا بوو بووی زللهیه کی میهره بانیمان لیډای تاوه کو
به هوش خۆت بییته وه و وریاتر بی له جاران. هه لسه وه و ته وه
بکه له هه له که ت و جاریکی تر هینده بیئاگا مه به.

سوهیل له گه ل کۆتا قسه ی پیاوه که دووباره چاوه کانی
کردنه وه و ههستی ده کرد دوا ی مه رگیکی ته واو دووباره ژیا نی
به به ردا کرایه وه، لی هیشتان له رزینه که ی که می ک مابوو. خیرا
هه لسا یه پی و دهستی گه یانده بادیه که و چوو پری کرد له ئاو
و خواردیه وه، لی چونکه هه ناوی ئیش و سووتانیکی زۆری پی
گه ییبوو به بادیه ک ئاو سارد نه بوویه وه و چوو دوو دانه ی تریشی
خوارد ه وه. دوا ی ئه مه خیرا کړنۆشی سوپاسی بو حه کیمی مه زن
برد و ئه و شه وه تا به یانی دهستی به په رستش کرد، داوا ی له
حه کیمی مه زن ده کرد لی خوش بی و دلی سه ریالی ش چاک
بکاته وه به رامبه ری. حه کیم سوهیل ئیش و سووتانه که ی دلی
هه ر مابوو، لی ههستی ده کرد که می ک له سه ری سووک کراوه و
هیندی له تینی بو گه راوه ته وه. به یانی خیزانه که ی که هاته وه
و چاوی به روخساری حه کیم که وت ئاوا سپی هه لگه راوه و
به چه ند شه وی ک هینده لاواز بووه، هینده ی بو گریا که ده ترسا
به هوی ئه م گریان و ئازاره وه مندا له که ی سکی له بار بجی و
ئیشی ئه ویشی بیته سه ر.

حه کیم سوهیل ئه م ماوه یه چه ندین جار په یامی به نامه به ره کان
ده نارد ه شاره که ی سه ریال و هیچ وه لامیکی ئه و لاوه ی پی

نه ده گه یشته وه، ئه مهش به ته وای بیتاقه تی ده کرد و ژیان و
 گوزه ران له لای زور سخت بوو بوو، به جورئ که هیندی جار
 ئاواتی ده خواست ئه و پرۆژه مردبایه و ژیانیان به بهردا نه کردبایه وه.
 زور بهی شهوان وه کو مردوویه ک له جیگا که ده کهوت و تای ده هاتی
 و خیزانه کهی به دیار سه ریه وه ده گریا. به وینهی جار ان نهیده توانی
 بچیته حیکمه تخانه و گهر پرۆژیک وانهی پی گوترابایه وه چهند
 پرۆژ نهیده توانی هیچ وانهیه ک بلیته وه. هیندی جار ان پی له نیو
 حیکمه تخانه که داده نا و نهیده توانی بچیته ژووری و ده گه رایه وه.
 له ههر کون و قوژبنیکی حیکمه تخانه که ده بیان یادگاری له گه ل
 سه ریال و ئارتیندا هه بوو، بویه ههر شوینیکی ئه ویی ده دیت برینیک
 له برینه کانی ده کولایه وه. حیکمه تخانه و ماله که له بهر چاوی
 وه کو ئه ژدیهایه کیان لیها تبوو که هه موو پرۆژئ هه لمه تیان بو دینا
 و پارچه یه کیان له گوشتی لاشه ی سو هه یل ده خوارد و ورده ورده
 له ته مه نیان ده برد. ئه و ده مه ی ته ماشای ناندینه کهی ده کرد خیرا
 ئه و ساتانه ی ده که و ته وه یاد که له گه ل لاوه کان چیش و شیرینیان
 ساز ده کرد و به زوویی له ویدا هه لده هات و دوور ده که و ته وه.
 ئه و ده مه ی ده چوویه ژووری و وانه ی به قوتابیه کان ده گوت
 داده نیش و چاوه ری ده کرد سه ریال و ئارتینیش بین وانه کانیان
 بخوینن، ماوه یه کی پیده چوو که دهیزانی نایه ن خیرا به چاوی پر
 ئه سرینه وه ده گه رایه وه مالی و جه رگی له گه لدا ده کولا. هیندی جار
 ده هاته به رده م ژووره که و بانگی سه ریالی ده کرد تاوه کو پاره ی پی

بدا و ٻروا خواردن و ڪه لوپهل ٻو قوتابيه ڪان بسهني. نه گهر باسي
ڪاريڪ ڪر ابا ده يگوت نه وه سهريال يا خود ٽار تين ده نيرم جي به جي
بڪا، نه وه ده مه ي بيري ده ڪه وه وه ڪه نه وان نه ماون خير ڪزه ي له
هه ناوي ده هاته وه.

له هه مووي سه ختر له لاي نه وه ده مه بوو ڪاتيڪ ده چوويه
ژووري و له دولا بي جله ڪان راده ما ڪه جلي لاهه ڪاني تيدا بوو،
خير ده ي ڪرده وه و ده ييني ئي ستا به تاله و هيچي تيدا نه ماوه، نه م
ديمه نه زياد له نه ندازه ٽازاري ددها و نه يده تواني له ژووره وه ده
بميتته وه.

جار جار له ماله هه لده ستا و ده يگوت ده چمه هي ڪمه تخانه و
سهريڪ له سهريال و ٽار تين ده ده م، خيراني ڪه نه مه ي ده بيست
دهستي ده ڪرده وه به گريان. نه م ئيش و ٽازاره له ماويه ڪي ڪورت
دا چهندين سالي له ته مه ني سو هه يلي حه ڪيم برد و چه شني
پيري ڪي زورهاني^(۱) لي ڪرده بوو. له گهل نه م ٽازاره دا ئيشه ڪاني
ر ابردووش هه مووي له دلدا زيندو و ببونه وه. وادي اربو و ئيدي
هي ڪمه تخانه و ماله ڪه جي گاي سو هه يليان تيدا نه ما بوو. تا پتر
له وي مابايه وه پتر يادگاريه ڪان ده يان ڪوشت و له نيويان ده برد.
رڙ نه بوو چهندين قولاب له يادگاري نه هاوي ٽرين و دلي ڪون
ڪون نه ڪن و راي نه ڪيشن. ڪاڪ جه مشيدي ٽاگدار ڪرده بوويه وه

(۱) زورهان: پيري په ڪه وه ته.

که ئەم ماوهیه نهخۆشم و ناتوانم وانه کان بلیمهوه. قوتابیه کانیشی ناردنهوه مائی و ئیدی حیکمه تخانه که به چۆلی مایهوه و دهتگوت پۆژی له پۆژان کهس وانهیه کی تیدا نهخویندوهوه هینده کش و مات بوو بوو. ناوه ناوهش قیدار ههولێ دهدا بیینی و قسهی له گهڵ بکا، لێ سوهیل رهتی ده کردهوه به هیچ شیوازیك چاوی پیی بکهوی، تا وای لیهاات ئهویش بی ئومید بوو لێی و ئیدی نه گهرايهوه.

به یانیهك که زانی سهریال وهلامی نامهکانی ناداتهوه چیدی بهرگهی نه گرت و خیرا ئهسپ و گالیسکهیه کی به کری گرت تاوه کو به رهو شاره کهی ئەم لاوانه ی بهری، به لکو بتوانی ئاشتیان بکاتهوه. دوا ی گهرا ن و پرسیار و ماندوو بوونیکی زۆر توانی مائی سهریال بدۆزیتهوه و روانی وا له بهر ده رگا له گهڵ هاوپییه کی پروونیشتوهوه.

له دوورهوه سه رنجیکی سهریالی دا و دووباره ئاگر له جهرگی بهربوویهوه. ئەو ده مه ی نزیك بوویهوه و سهریالی ش ئهوی بینی خیرا هاوپیکی بهری کرد و ویستی بچیتهوه ژوور، چه کیم سوهیل له دواوه بانگی کرد:

+ بۆ خاتری چه کیمی مهزن مه پۆ ژووری.

سهریال لای کردهوه و گوتی: ئە گه ر چه کیمی مه زنت هینده لا گه وره با ئەم تاوانهت بهرامبهرم نه ده کرد.

ئەم گوتەيە فرمیسکی لە چاوانی حە کیم هیئا و بە گریانەو
گوتی: لە هەموو شتی کدا لە گەڵتم سەریال گیان. من خراپە کارم،
من کەسیکی باش نیم، من تاوانبارم، هەڵەيە کێ یە کجار گەورەم
کرد، وەلێ تکایە ئەم هەموو باشی و جوانیە ی پرابدوو لەیاد
مە کە و لێم خۆشە برا. سویندت بۆ دەخۆم فیل م لێ کرا و بە
دەستی ئەنقەست ئەم کارەم نە کرد.

سەریال بە توورەبیەو: برۆ نامەوی هەرگیز بێنیمەو،
گەردەنت ئازا دە کەم، لێ هەرگیزاو هەرگیز چاوەرپی براهەتی
و یە کدی بینیمەو لە من مە کە. هەموو خەو نە کانت پروو خانەم،
دەمەه و یست بێمە حە کیم، تۆ وات کرد تا هەتایی رەم لە حیکمە تخانە
و حە کیم بوون بێتەو. چۆن توانیت ئەو لە گەڵ کەسی کدا بکە ی
کە بە برای گەورە ی خۆی داینا بووی! مە گەر تۆ درنده بووی؟
چاوەرپی هیچ نەرمیە ک لە من مە کە و برۆ لێرە.

حە کیم سوھەیل لە گەڵ ئەم قسانە دا جەرگی کەوتەو ئیش
و فرمیسک لە چاوانیدا چەشنی رەھێلە دادەبارین و بەر پێیان
تەر دە کرد، لەوانە بوو ئە گەر ماوہیە ک ئەم مرواریانە پڑابان
لەویدا سلیخانیان^(۱) چی کردبا. دووبارە سەری بەرز کرد و بە
دلی خویناویەو گوتی: نەخیر درنده نییم سەریال گیان، بە لکو
عاشقم و لەو تە ی خۆم دەناسم عیشق و ئەوین لەنیو دلمدا جودا

(۱) سلیخان: قور و لیتە.

نه بۆته وه. ده مزانی چ پیلانیك له پری دایه بۆ لیك کردنمان سه ریال گیان ده مزانی، بۆیه هه رده م نزام ده کرد و ده مگوت خودایه لیمی نهستی نی، هه ر له بهر ئه مه ش بوو هه می شه مۆ له تی چوونه ده رم پی نه ده دای. به لی ئه وان کاری خۆیان کرد و لی میان بردی. ئه م شه ی تانه نه فره تیانه به خه ونیك میان خه له تاند و تۆیان لی بردم برام. سویندت بۆ ده خۆم من ئه مه م نه ویستوو و پیلانیك بوو له دژی ئیمه جیبه جی کرا. من هه رگیز کۆل ناده م سه ریال گیان، قه ت کۆل ناده م له ئاشت کردنه وه ت و زه لیل کردنی ئه وان. ئایا ده کری که سیك خراپه ی برا بچووکی خۆی بووی؟ ته ماشام بکه ده کری که سیك بیه وی ئازار به دلی برا بچووکی ماله کیدا بگه یه نی؟ سویندت بۆ ده خۆم له وه ته ی ناسیومی ته نیا چاکه ی تۆم ویستوو.

به س تۆزی به عه قل بیرکه وه سه ریال گیان تۆزی به عه قل، من هه موو کات خه می تۆم بوو، بۆ پیگه یاندنی ئیوه ژیا نی خۆم فه رامۆش کردبوو، له بهر خاتری ئیوه حیکمه تخانه م دانا، وازم له هه موو که س و له هه موو شتیك هی نا، ئیستا دوای ئه م هه موو شته دیم و خراپه تان به رامبه ر ده که م؟! نازانم به م دیمه نه پیبکه نم یان بگريم، ئیستاش پروا نا که م که ئیمه ئاوامان لیهات برام، ناتوانم باوه ر به وه بکه م هه رگیز.

تکایه دلی ئه وان خۆش مه که و وه ره وه بۆ حیکمه تخانه برا گیان.

سەریال نەیهیشت مامۆستا قسەکانی تەواو بکا و خیرا
چووێوە ژووری و دەرگاکی بە توندی داخست. حەکیم سوھەیل
هەستی کرد سەریال لەگەڵ قسەکاندا فرمیسکی ھاتنە خوار و
نەیتوانی پتر گوێی لی رابگری. دواي داخستنی دەرگاکی سوھەیل
لەم دیوھە بە دەنگی بەرز گوتی: وا دەزانی پۆشتی؟ چەندی
دەتوانی برۆ، سویند بەخوا بچیە ھەر جیگایەك ناتوانی بستیک لە
دلم دوورکەویەو.

دوای ئەوەی زۆر بانگی سەریالی کرد و دەنگی برا زانی
چۆتەوێ ژوور و بە ناچاری ئەوێی جێهێشت. ئەو دەمەێ تۆزێ
دوور کەوتەوێ پروانی وا ئارتین بەرامبەری دێ، وێدەچو و بەرەو
مالێ سەریال بچێ. کاتیێ مامۆستای بینی ویستی پێگاکەێ
بگۆرێ و حە کیم سۆهەیل خێرا لێی نزیك بوویەوێ و بانگی کرد:
بەرەو کۆی ئارتین، لێم هەلدێی؟

ٲاڀٲٲٲ سٲٲٲ ڊاڱرٲ و ڱوٲٲ: ٲٲوٲٲ ماٲوٲٲا، ٲٲٲٲ و لاٲ
ماٲٲٲ سٲٲٲٲا ڊٲووم.

+ لہم شوینہ دوورہ وہ ہاتوومہ لاتان میوانداریم ناکہن و
خوتانم لی دہشارنہ وہ!

حەكیم سوهیل قسه كهی بۆ تهواو نه كرا و دووباره گریان
به سه ریڤا زال بوویه وه.

دواى كه مى كه و ته وه قسه: هه موو ئه و جوانى و خو شه ويستيهى
ر ا بر د و تان له ياد چوو؟!

ئارتين به سارديه وه: هيچ شتيك له ياد نه چوو ه ماموستا، وه لى
هه له كه زور زور گه وره يه ببووره.

سو هه يلى حه كيم له و كاته دا زور بو ئارتين دوا و باسى ئه وهى
كرد كه شه يتانه كان فيليان لى كردوو و به ده ستى ئه نقه ست ئه م
كارهى ئه نجام نه داوه. دواتر دواى لى كرد بگه رپته وه حيكمه تخانه
و داها تووى خوى نه شيوينى.

ئارتين گوتى: بمبووره ماموستا، تكايه بمبووره و ناتوانم له گه لت
بم، خو زگه هه له كه ئاوا گه وره نه ده بوو خو زگه، سو يندت بو ده خو م
هي نده م ئازار چه شتوو ه خهريكه ده مرم، ئاخىر ئيوه هه ردوو كتان
خه ونى منيشتان خسته گو ره وه، هه موو ئاواتم ئه وه بوو فيرى
حيكمه ت بيم و هه رگيز قه رار نه بوو ئاوا زوو برؤم، لى ئيوه چيتان
پى كردم چى!

+ بمبووره ئارتين گيان بمبووره، ئيوه به چى بروا ده كه ن بام
به چى؟ قه ت رؤرئى له رؤژان قسه يه كى ناراستان له من بينيوه؟
له يادت چوو كه من غه م بار بام چه ند غه م بار ده بووى؟ ده تگوت
ئه و كه سه ده كوژم غه م بار ت بكا ماموستا، دهى ئيستا له و په رى
غه م بارى دام و له لام نى بام؟!

ئارتين به دلتەنگيەوہ: ھەموو چاکە کانتەم لە يادە و ھەرگيز پرقەم
لەيت نابيتتەوہ و خوشيشەم دەويی، بە داخەوہم و زۆریش بە داخەم
ئەم فيلە گەورەت لێ کراوہ مامۆستا، وەلێ زۆر داواي لیبوردنت
لیدە کەم کە ئیدی ناتوانم لە گەلت بێ. دلم زۆر توندە زۆر. تۆ
بۆ من زۆر کەسیکی ئازیز و خوشەويست بووی، لێ دووبارە
داواي لیبوردنم ھەيە کە ناتوانین ئیدی یە کتری ببینین. سەريال
ئەگەر بزانی قسەم لە گەل کردووی زۆر لیم توورە دەبی، ئەو
پیمی گوت یان من یان مامۆستا ھەلبرێرە.

مامۆستا بە چاوی پڕ ئەسرینەوہ: تەواو تیدە گەم برا، لە گەل
ئەو بە و ئاگاداری بە، ئەو برا و کەسی منە، ھەرگيز نە کە ی نە
لەبەر من و نە لەبەر ھيچ کەسیک دەست لە سەريال ھەلگری.
تا لەلام بوو بە رۆح و گیان ئاگاداری بووم. ئیستا من براکە ی
خۆم بە تۆ دەسپیرم، تکایە ئاگاداری بە ئارتین تکایە. لەبری من
پیی بێژە زۆر ئاگای لەخۆی بی و پەرستشەکانی زیاد بکا، نەکا
ئەم نەفرەتیانە بیانەوێ زەفەری پی بەرن. ئەو کورپکی تا بلپی
حە کیم ناس و چاکەکارە، ھەرگيز وەکو گەنجانی ھاوتەمەنی
نەمدیوہ بەدواي شتیکی خراپ و ھەوہسبازی بی، دەست بە
ھاوپیەتیە کەتان بگرن و ھەرگيز یە کتری جی مەھیلن.

لە گەل ئەم قسانەدا ئارتینیش چاوەکانی تەژی بوو بوو لە
رۆندک و تۆزی لە مامۆستا راما و گوتی: لەم پۆژانە جەژنە
مامۆستا، ھەول دەخۆت دلخۆش بکە ی و ئیمە لەیاد بکە. وابزانە

ئیدی له ژياندا هەر نه بووین. بهم کاره ساته یه کجار دلگرانم و
هه ناوم پیی ده سووتی. ئای خودایه کاشکی^(۱) ده متوانی زیاتر
بمیئمه وه کاشکی.

+ جه ژنی چی ئارتین گیان، سویند به حه کیمی مه زن لهو
کاته ی عیشقم ناسیوه جه ژنم نه کردووه. ماموستا ئه مه ی گوت
و چیدی خوی بو نه گیرا و به خیرایی لهوی دوور کهوته وه و
له پر مه ی گریان ی دا. دوا ی ماوه یه ک به دلی پر ئیشه وه ئه سپ و
گالیسکه یه کی به کری گرت و گه پرایه وه بو شاره که ی.

هەر لهو کاته ی گه پرایه وه یه که م کاری به گریان وه قه له م و
کاغه زه که ی به ره و بناری شاخ و دهو جو باره که برد و دهستی دایه
شیعر نووسین:

جیم ده هیلی؟

له کاتی کدا که ده زانی...

بی تو ساتی ناگوزه رینم

ئاخر ئه من....

بو بهرگه ی ئه م هه موو دووریه

دلیکی به رد له کی بینم؟

ئەي ئەم ھەموو يادگار يانە

لە يادەو ھەريت نە ماون؟

چى جوانيە...

لەبەر چاوت پەشۆکاون

چەشنى كە لاو ھيە كى كۆن

داروو خاون....

رەسميەكە و ويئە كيئشە كە

ئاو ھەژۆ نيشانى داون

تيانووسى بابايە كى بينا كزە و

ھەلگيپر و ھەرگيپر نووسراون

مەگەر دە كرى كە جوانيە كان

لە يادگەي مرۆي تەواودا

بيير بچنەو ھە؟

مەگەر دە كرى كە داىكانتيك

كوپرە لەي تازە ساوايان

لە باو ھەشدا ھەلفرپينن

ژير بينەو ھە؟

جیم ده هیلی؟

مه گهر ئه من ئه و که سه نییم

له زستانی زۆر سه ختدا

ده بوومه سه یوانی ده ست و

ده بوومه پۆشاکی به رت؟

به چه شنی خۆر

راده وه ستام له بان سه رت

له و ده مانه ی....

خوڤه ی باران....

زریانى سه ختى ئیواران

مروڤانیان هه لده پیچا و

له رزه له رزیان تی ده خستن

هه لمگرتی و

بوومه که شتی رزگار که رت

له هاوینی ماندوو که ردا

به هه ناسه ی سارد و سپرم

فينڪاييم پي دهبه خشي
 تا قور قوراگه م دهئشا
 چه شني گوليكي دور له ناز
 كه له بهر سيبيه ري داران
 باران نه تي ده گرته وه
 هه لم گرتي و له قور بنيك
 به هيواشي ئاوم ده داي
 تاكو به روبومت هه بي و
 دور له چاوي هه موو جيهان
 ئيش و ژانم بوت ده كيشا.

جي م ده هيلي؟

له بيرت كرد....

نهو ده مانه ي نه ساغ ده بووي
 چون دلي من ته م دايدة گرت
 جه سته م له رزه ي تي ده كهوت و
 گشت گياني من تا دايدة گرت

ئهو ساتانهی برسی دهووی

من بووم که سکم دهئیشا

که لوقمهت بۆ زارت دهبرد

من بووم تیر دهبووم له پیشا

تۆ په پری بووی...

مودده تی بوو

خه ریکی نه خشانندت بووم

زه مینی بووی....

خه ریکی داچاندنت بووم

جیم ده هیلی؟

هه ر ئه و که سه م....

که وازم له جیهان هینا

له نیو ملیاران مهردووم دا

چاوه کانم....

سهیری چاوانی تۆی ده کرد

ههزاران فه سه خیش دووربای

گەر له کیشوهریکی تر بای
له خواری و یاخود له ژوور بای
هیشتا لووتم بۆی تۆی ده کرد
هه رچه ند برۆی
خۆ ناتوانی
بستیک له دلم دوور کهوی
گەر په نجهش بخه یته گویچکه ت
هیشتا گوته ی من ده ژنه وی
وه ره و جاریکی دیکه با
ههنگاو بنیین
به ره و هه زاران شه وی دی
سه ر بخه ینه..
سه ری هه زاران خه وی دی
له جیگای رق
با خۆ شه ویستی دابنیین
هه رچی بووه و چی پرووده دا
وه لا بنیین.

سوهه یلی حه کیم له گه‌ل ئەم برینه‌دا به سه‌ختی ژيانی به‌پ‌ری
 ده‌کرد، ل‌ی پ‌ه‌رسته‌شه‌کانی زۆر له‌جاران پ‌تر کردبوو، ده‌یزانی که
 حه‌کیمی مه‌زن یارمه‌تی ده‌دا و به‌م چه‌شنه‌ج‌یی ناه‌ی‌لی. ناوه‌ناوه
 نامه‌یه‌کی بۆ سه‌ری‌ال ده‌نارد و ب‌ی ئوم‌ید نه‌ده‌بوو له‌وه‌ی که‌د‌لی
 چا‌ک ب‌کاته‌وه، ل‌ی ئەو زۆربه‌ی جار وه‌لام‌ی نه‌ده‌دایه‌وه، خۆ گ‌ه‌ر
 وه‌لام‌یشی دابایه‌وه کۆمه‌ل‌ی قسه‌ی ره‌قی ده‌کردن و ه‌ینده‌ی دی
 سووژنی له‌د‌لی مامۆستادا ده‌ئاژنی^(١).

هه‌ستی ده‌کرد سات به‌سات گ‌له‌یی و گازانده‌کانی کاک
 جه‌مشیدیش پ‌تر ده‌بن و پ‌وژانه‌ زۆر قسه‌ی ناخۆش و نه‌شی‌او‌ی
 بۆ ده‌گه‌پ‌رایه‌وه. دیاربوو کاک جه‌مشید به‌ته‌واوی ل‌یی ب‌ی‌زار
 ببوو و ده‌یگوت ئەم حه‌کیمه‌ گ‌شت پ‌وژ‌ی نه‌خۆشه‌ و ناتوان‌ی
 حیکمه‌تخانه‌ به‌پ‌یوه‌ به‌ری.

سوهه یلی حه‌کیم ه‌ینده‌ به‌و پ‌ووداوه غه‌مگ‌ین بوو هه‌رچی
 مرۆیه‌ک که‌ زانیبای ئەه‌لی نزا و پ‌ه‌رسته‌شه‌ ده‌پ‌و‌ی‌شته‌ لای و
 پ‌ی ده‌گوت له‌گه‌ل ئازیز‌یک نیوانی ت‌یک چووه‌ و داوای ل‌یده‌کرد
 نزای بۆ ب‌کا. ئەگه‌ر زانیبای که‌س‌یک سه‌فه‌ر ده‌کا و ده‌چ‌یته‌ سه‌ر
 گۆره‌که‌ی ن‌یردراوی مه‌زن خ‌یرا خۆی ده‌گه‌یان‌دی و ده‌یگوت
 که‌ له‌و‌یدا شه‌کوای د‌لی به‌ن‌یردراو ب‌گه‌یه‌ن‌ی و له‌یادی نه‌کا.
 ناوه‌ناوه‌ خ‌یر و چا‌که‌ی له‌گه‌ل هه‌ژاران ده‌کرد به‌ل‌کو ئاو‌یک له‌

(١) ئاژنین: سووژن کردنی زۆر به‌شت‌یکدا.

غەببەوہ بەم دَل و دەروونە سووتاوہی دا بکری و ئارام بیتەوہ.
 ئەو نەیدەویست بمری لە کاتیکیدا کەسیک هەیه دلی لئی تۆراوہ،
 بەتایبەتیش ئەو کەسە ئازیزیکە و برای بچووکیەتی و بەفیلکی
 ژەهراوی شەیتانە کان لئی دوور خستراوہتەوہ. هەمیشە دەیگوت
 دەبی بمینم و ببینم کە پرسیە کە ی سەواد ببیتەوہ خوری و سەریال
 بیتەوہ ماله کەم. ئەوکات ئەگەر مردیشم باکیکم نییە.

هیندی لە هاوڕێکانی و کەس و کاری ئەو دەمە ی دەهاتنە
 مائی و مامۆستایان بەم کزۆلیەوہ دەبینی یە کجار بۆی غەمبار
 دەبوون و دەیانگوت بەراستی گوناھە و تاوانە کەسیکی وەکو تۆ
 دلسۆز و نیان خەم بخوا و ئیش و ژانی هەبی. ئەو دەمە ی دەیان
 ویست نزی خراب لەو کەسە بکەن کە مامۆستای ئازار داوہ
 خیرا مامۆستا دەستی لەسەر زاری دادەنان و دەیگوت: بیدەنگ
 بن، چون ئەو کەسە ی ئازاری داوم لەسەر حەقە و من ناحەقیم
 لەگەڵ کردووہ، ئەگەر ئەو درکیک بچیتە پەنجە ی ئازارە کە ی لە
 پەنجە ی مندا دەبی.

پۆژیکیان کە لەوپەری بیتاقەتی دابوو قەلەم و کاغەزە کە ی
 دەرینا و بریاری دا دواين نامە بۆ سەریال بنووسی و ئیدی
 کۆتایی بەم باسە بیتی، زۆری نزا کرد حە کیمی مەزن دلی نەرم
 بکا و وینە ی جارێ بیانکاتەوہ برا و دەستی پیکرد:

به ناوی خودای به خشنده

سه ریال گیان... پیم وایی ئیمپۆ رۆژی له دایک بوونم بوو،
له رۆژی له دایک بوونی خۆمدا داوام له خودایه ته مەنی تۆ درێژ
بکا. برای ئازیزم... وهره و با هەردوو کمان به زنجیری ئەوین
نهفسی خۆمان دیل و کەنهفت بکهین و چیدی گوپرایه لی نه بین
و ببینهوه برایه که ی جاران.

دهمهوی بلیم زۆر زۆر داوای لیبوردنت لی ده کهم، به هه موو
دل و رۆح و تاکه تاکه ی خانه کانی جهسته مه وه هاتوومه ته
دهنگ و پیت ده لیم بمبووره.

ئه ها هه موو جارێک که تۆزێ له یه کتری تووره ده بووین خۆت
نه ده گرت و به سرکی ده هاتی و ده تگوت مامۆستا هه موو شتم
وه لا ناوه و هاتووم بلیم ببووره. ئه مجاره یان ئه وا من به رگه ناگرم
و نامه م ناردوو و ده لیم ببووره و تۆش لیم قه بوول بکه.

دهمهوی ئه وهشت پی بلیم که زۆرم خۆشده ویی، هه ر زۆر
سه ریال گیان، سویند به حه کیمی مه زن ناراست نه بووم و ناراستیش
ناهم له م ئه وینه دا، چون هیچ سوودیکی خۆمی تیدا نابینم. هه میشه
بیرم کردووی و له مه ودواش پتر له جاران بیرت ده کهم.

ئه م ماوه یه ش که تۆ تووره ی به رده وام هه و لم داوه ته ندروستیت
بزانم و دوور و نیزیک ئاگادارت بووم، چون تۆ هیشتا برای
بچووکی منی، جوانترین ئاوازی منی، ئه و برا بچووکه ی به رده وام

شهوانه شيعرت بۆ ده گوتم و گويندهم بووى و به دهنكى تۆ خه و
ده بيردمه وه.

ئه گهر شه ويك نه هاتبايه ماله كه م وام ده زانى شتيك له مندا
پيوار بووه. به لى تۆ هيشتان ئه و برايهى هه موو شتيك ئه نجام
ده دا تاوه كو تۆ پيپيگه ي و فير بى. هيشتان ئه و برايهى كه به يانيان
زوو بۆ وانه كه واگام ديناي و دهستم به تاله كانى قژت دا دينا
هه تاكو به ئاراميه وه خه بهرت ده بوويه وه. بهر له كاروانكوژه نزام
بۆ ده كردى. به يه كه وه كو لان به كو لان پياسه مان ده كرد و ههر
يه كه مان خه مى دلان هه لده پرشته نيو كاسه ي دلى ئه وى دى،
له نيو باخچه بچووكه كه ي حيكمه تخانه رووده نيشتين و چاي بيان
ده خوارده وه. ئه ي بۆ ئه و باغه گه وره ي دهره وه ي حيكمه تخانه
نالى، چه ند جار به يه كه وه له وي دا رووده نيشتين و رازه كانمان
ده گو رپه وه و له سه ر گازی پشتى لى راده كشايين. تۆ براى
بچووكى مالى من بووى، ته نانه ت ئه و ده مانه ي له مالىش نه بووم
به هو ي نيگابانى تۆ وه بيخه م بووم له خيزان و ماله كه م. هه ندى
جار يش ده بوو يته هاژور و ههر جيگايه كم ويستبا به باركي شه كه
ده تگه ياندم. به يه كه وه ده چووينه بازار و خواردن و شتومه كان
ده كرى و ده تگوت من ئه سپ سواري تۆم ماموستا. ئه و ده مانه ي
كه شيريني و ليچاليشم^(۱) بۆت چى ده كرد ههر مه پرسه. ده زانى

له و کاته وهی رۆیشتووی هیچم دروست نه کردووه و شیرینیشم نه خواردووه کاکه.

سه ریال گیان... ئەو که سەت بووی که تۆی دهوی، باقی مرویه کانی دی سه لام و چاک و چۆنی به سیانه. هه رگیز ئەو ده مانەم له یاد ناچی که قوتابیم بووی و جلی قوتابیانت له بهر ده مم ده پۆشی و شه رمت لی ده کردم، ئیستا هه زم له پیاسه یه کی ئەو کاتانه یه کاکه. ده زانی مامۆستاکه ت به چ ئازار و چورتمیکدا^(۱) تیپه پری و ئیستا له نیو چ گێژاویکی هه م دایه؟ چۆن دلت دی هینده مامۆستای خۆت ئازار بده ی کاکه؟ ئە ی هه موو جار نه تده گوت مامۆستا ئە گه ر بیزار بووی و غه میک له غه مه کانی رۆژگار سینه و به ربینتی گرت وه ره و لای من هه لپریژه! ده ی ئیستا له وه په ری غه مباری دام و تۆ له کویی که بۆت هه لپریژم برا؟ بۆچی له وه په ری ناخۆشیدا جیت هیشتم و گویت بۆ سیخناخی ده روونم نه گرت؟!

نه تبیستوو هه که مه ولانا ده فه رموی گه ر که سیك دروو به قاجیدا بچی خیرا له سه ر چۆک پای خوی داده نی و به نووکی ده رزی و به ورديه وه بۆی ده گه پری، دواتر که دروه که ی نه دۆزیه وه به زاری ده ییشکنی و زوبانی لیده دا، چون زوبان لووسه و ده توانی هه ست به شتی زبر بکا. جا پیم بیژه دروو له

قاچدا ئه وهنده دژوار بى ده بى له دلدا چۆن بى؟ ئه و دلەى دركى
ئازار و جودايى چۆته نيوى ده بى له چ حالىكى پەريشان دابى.

ئازيزه كه م سه ريال.... ئه وانهى رۆژىك گوتويانه خوشم
ده ويى و ئىستا مراندوويانه هه ر له ئه وه له وه خوشه ويستى و
عيشقه كه يان حه قيقى نه بووه، چون گه ر حه قيقى بووايه هيچ
شتى نه يده توانى بيكوژى، گه ر باوه ريش به م گوته يه ناكه ي وه ره
و سه يرىكى حالى ئيمه بكه. براى ئازيزم.... له كاتى هه بوونى
واجبىكدا خو خهريك كردن به چاكه يه كى ناواجب كات به فيرو
دانه. واز له و چاكانه بيته كه ده يانكه ي و وه ره جه رگيكت لي ره
سووتاندوه و سارپىژى بكه. بزانه گه وه ره ترين په رستش خوشى
خستنه دلى باوه رداريكه، هه روه كو ني درراوى مه زن وه هاى
فه رمووه. پيم بيژه تو چى له چاكه و په رستشه كانت ده كه ي
له كاتىكدا دليكه لي ره بيته خو له ميش؟!

ئازيزى من.... ريزى ئه و كه سه بگه كه خوشى ده ويى،
سوئدت بو ده خوم عيشق و ئه وين ناچيته نيو دليكى رقاويه وه.
وه ره و ده مه هوى دووباره له نيو باخچه كه ي حيكمه تخانه چاييه ك
بخوينه وه، دووباره با به ره و باغه گه وه ره كه وه رى بكه وينه وه.

بهرته شه ربه تيك له شاهين هه بوو ناوى شه كرین بوو، تو
زۆر هه زت پيى ده كرد و من ريگریم لى ده كردى بيخويته وه؟ تو
ئه مجاره وه ره وه به لىنت پى ده ده م كه چيدى ريگرى خواردنه وه يت

لئ نه كه م. براى نازدارم... دووباره سوڀندت بۆ دهخۆم ئەم كارەى
 پرويدا به حەزى من نهبووه و پۆژيک له پۆژان خراپەى تۆم
 نهويستوه، ئاخىر دهبيى کى هەبيى خراپەى برا بچووکی خۆى
 بووى بهس ئەوهندهم پى بيژه کاکه بهس؟!

ئەمه پيلانيک بوو بۆ ليک کردنمان برا، پيلانيک بوو بۆ
 سووتاندنى جەرگى من جيیه جيى کرا، خودا له کۆليان بکاتهوه.
 توخودا با دلت چهشنى جارانى لئ بيتهوه کاکه، حەيفه ئەم دلّه
 بچووکهى تۆ له من رهنجايى. تۆ ببه ئەو قوتابى و خۆشهويستەى
 که هەميشه دەمينيهوه و مەبه ئەوانهى که ئازاريان به دلّم گەياند
 و گوزەريان کرد.

تەواو ئيمپۆ بريارى کۆتايى بده و ئاشت بەرهوه، دەزانم
 دهیکهى برا دەزانم. زۆر جار دتههوى کارىکى چاک بکهيت، لئ
 هەر جاره و شهيتانه نهفرهتیه کان شتيکت بۆ چى دهکەن و له
 يادت دهبه نهوه. دەزانى ئاشت بوونهوهى تۆ سوودیكى ماددى
 به من ناگهيه نئ کاکه، ئاخىر جگه لهوهى مرۆ ناتوانى دهستى له
 براى خۆى بهربى چ قازانجىکى دى لهم نيوانه دايه پيم بيژه؟
 تهنئ ئەوهيه که زۆر ئازار دهخۆم کهسيکى نزیکم ليم رهنجاوه و
 نامههوى پيلانى ئەوانهى ليکيان کردین سه رکهوى.

سهريال گيان... دهبايه قه بوولئ ئەم تاقیکردنه وهيه ت
 کردبايه و هينده ئاسان جيى نه هيشتم، چون کاره که هەر بۆ تۆ

تاقیکردنه وه و سه غله تی نه بوو، به لکو گهر بۆ تۆ جار یك ناخۆش
بووبی بۆ من سهدان جار مردن بووه.

بیرته هه موو جار که ده رویشتی ده مگوت بیرت ده کهم، تۆش
ده تگوت خه مت نه بی ههر دیمه وه مامۆستا، ئە ی ئیستا که چیت
لی به سه هه هاتوو و بۆ نایه یته وه کا که؟

ههر ئە و که سه م تا دوینی بوو مامۆستات بووم و وانه کانی
حیکمه تت له لام ده خوینا.

وه ره و ده مه هوی بچمه جیگایه ک و تۆ دوو باره ئە سپ سواریم
بۆ بکه. وه ره من مأل به جی دێلم و تۆ دوو باره پاسه وان به. وه ره
ده مه هوی دیسان هه لوايه کی زۆر به تامت بۆ چی بکه مه وه.
گوناهه ئەم هه موو خۆشه ویستی هه ئاوا به فیرۆ پروا گونا هه.

بیرته به شوخیه وه ده مگوت تۆ دوژمنی منی، ههر له و ساتانه وه
من نه تهره م^(۱) له جیایی چوو بوو، ئیستا وه ره و بلی من هه رگیز
دوژمنت نابم و خۆشم ده ویی مامۆستا. وه ره و بالنده ی ماله کهم
بیرت ده کا. برای بچوو کم.... ئە گه رچی وه کو جار ان بۆنی تۆ به
لووتمدا گوزه ر نا کا، وه لی له ههر کو یی هه بی دلم له وییه، نا نا
به لکو دلم له ههر کو ی بی تۆ له نیوی دای.

ئەم ماوه یه چه ند نامه ت پیگه یی له منه وه؟ رۆژی دی هه یچ
شتی ناگا نازیم، گو ی مه ده وشه کانی نیوی ئە گه ر بی بایه خ

بوون، به لكو گوى راديره بوئهو عيشقهى كه له پشتى وشه كاندا
ههيه. ئيمه براين و ههر به يه كهوش جوانين. كهسى تو تووره
بكا منى تووره كردوو، ئازار به تو بگهيه نى به منى گه ياندوو،
جنيو به تو بدا به منى داوه.

هيوای سه لامه تيت بو ده خوازم و خودات له گه ل.

سوهه يلى حه كيم.....

ونبوونی حه کیم سوهیل و کوټایی

شه ویک لهو شه وانهی سوهیلی حه کیم له نیو خه ویک قوول
 دابوو دووباره دانیالی پیر لیی نزیك كهوته وه. ئەمجاریان
 كهوايه کی تهواو سهوزی له بهردا بوو، نزیك بوو له نیو
 سهوزاییه که ی چوار دهوریدا كهوايه که دیار نه مینی و ون بیی.
 کلاوه که ی سهری له گه ل سهوزیه کهیدا تاجیکی زهردی زیپینی
 بچووی له پیشه که ی درابوو، دهورو بهری کلاوه کهش به دانه
 دانه ی مرواری ورد ورد نه خشین و رازاوه کرابوو. به پرویه کی
 خوشه وه گوتی: حیکمه تخانه که جی بهیل و برۆ، چیدی شوینی
 تو ئیره نییه. ئەو کورپهش ده گه ریئینه وه لات خه م مه خو.

سوهیلی حه کیم به یانی زوو وه خه بهر هات و بهر له وه ی
 نانی به یانی بخوات له ده رگا دراو روانی کاک جه مشیده. دوا ی
 به خیر هاتن و چاک و چوونی کاک جه مشید دهستی پیکرد:

حه کیم سوهیل، خوت ده زانی من حیکمه تخانه و مالم پی
 به خشی و سوپاس بو حه کیمی مه زن خیزانیشت پیک هینا، لی
 به داخه وه نه تتوانی حیکمه تخانه که به ریوه بهی وه کو ئه وه ی من
 ده مهه ویست. راست ده که م یان نا؟

سوهیل به غه مباریه وه: راست ده که ی کاک جه مشید، نه متوانی
 وه کو ئه وه ی ده تهه ویست به ریوه ی بهم.

+ دهی زۆر چاکه مادام خوشت دانی پيدا دینی، کهوابوو
ئه گهر ئیرهت پئی بهرپوه ناچیی بو کهسیکی دی چۆلی بکهی
باشتر نییه؟

- راست ده کهی، خۆم دهمهه ویست ئه مپۆ پیت بلیم که لیره
دهرۆم و چیدی ناتوانم لیره بم، ههولده له م ماوهیه بو خۆت
حه کیمیکی تر بدۆزیه وه، من تهن دروستیم تهواو نییه و ناتوانم
ئیدی وانه کان بلیمه وه.

+ خۆزگه ده مزانی کیشهی تۆچی یه حه کیم سو ههیل، نه مده ویست
ئاوا برۆی، وه لئ به داخه وه ناچارین.

سو ههیلی حه کیم له گه ل هیندی هاوړی و کهس و کاریدا
خانویه کی بچووکی قورپینی له نزیك مائی باوکیدا چی کرد و
ئیدی بو تا هتایی به دلی پر ئیشه وه مائئاوایی له حیکمه تخانه که
و تهواوی یادگاریه کان کرد.

به یانیه ك ئارتین تهواو غه مبار ببوو بو مامۆستا، سه رپاکی
یادگاریه کان هاتبوونه وه خه یالی و ئازاریان به رۆحی ده گه یاند.
چیدی نهیتوانی خۆی بگری و دووری له مامۆستا هه لئیری و
خهریک بوو دلی ده تهقی، بۆیه خیرا پینووسه کهی هه لگرت و
دهستی به نووسین کرد:

سه لامت لیبی مامۆستا.... ماوهیه که ههست به غه مباریه کی
یه کجار زۆر ده کهم.

زۆرم پېخۆش بوو رۆژيک بېتهوه دووباره له لات بخوینمهوه.
 هەر له یه کهم رۆژهوه که رۆشتین به ئەندازەى هەموو دنیا
 بېتاقەت بووم و زۆریش ئەسرینم پرشت. ئەم خەمە تا ئیستاش به
 وینەى پەنگریک^(۱) له سینه مەدا دەجمی و هەمیشە دەمەهویست
 رۆژيک بېنم له ئاتەك تۆدا پرووینشمهوه. مامۆستا گیان زۆر
 زۆرم سوود لى بېنى، زۆر گۆرانکاریت تېمدا دروست کرد.
 له گەل تۆدا هەستم به هەبوونی دلم دە کرد. هیندە سوودی عیرفانی
 و دنیایت پى گەیاندم که زۆر ئەستەمه بتوانم سەرژمیری بکهەم.
 مەتبارى هەموو ئەو رۆژانەم که له کاتى خۆت دەگرت و
 حیکمەت پى دەگۆتم.

مەتبارى هەموو ئەو خولەکانەم که بەویەری دلسۆزیهوه
 ئامۆزگاریت دەکردین.

هەموو ئەو ساتانەى که گویت لى دەگرتم و لیم تیدە گەیشتی.
 مەتبارى ئەو کاتەم که خیزانت پىک دەهینا و وازت له ئاهەنگە که
 هینابوو و خەمى ئیمەت بوو داخوا چیمان خواردوو. هەموو ئەو
 چاکە و یادگاریانە له یاد ناکەم و هەمیشە له لام بەرپرز و بەرزیهوه
 دەمیننەوه. خۆزگە چەرخى گەردوون به پېچەوانە دەسووپرایهوه
 و دەگەپراینەوه لات و دووباره به یانیه کى تر هەلدەستامهوه تاكو
 حیکمەت له لا بخوینم، یاخود بهیه کهوه پیاسه بکهین و باسى

عيرفانم بۆ بکهی، وه لئی ئیدی هه موو شتی به دلی ئیمه نابئی و به که یفی ئیمه ناسووری.

دلیام له وهی رۆژیک سهریالیش لیّت تیده گا و هیچی له دل نامینئی مامۆستا، چون ئه وهی تو تا ئیستا بۆ ئیمهت کردووه مروّف له ئاستیدا شهرمه زاره.

مامۆستا گیان، ههر ئه وهندهی بزانه که هیچم له یاد نه کردووه و هه میشه به رامبه ر ئه و خه م خۆریه ی بۆ ئیمهت هه بوو به نمه ک ده بم. زۆرم هه یه، وه لئی له وهنده ده یپرینمه وه و له م ماوه یه ئینشالا سهردانت ده که م.

ئارتینی قوتابیت.....

ئه و ده مه ی ئارتین نامه که ی ته واو کرد خیرا به ده سته کانی پیچایه وه و له نیۆ زه رفیکی خست و به ره و نامه به ره که ی برد، به لکو بگاته ده سته ی هه کیم سو هیل و بتوانی هه م ئاوێک به سه ر برینی دلی خۆیدا بکا و هه م دلی مامۆستاش تۆزی ساریژ بکاته وه، لی به داخه وه کاته که درهنگی کرد و نامه که ی ئارتین نه که یشته جی و سو هیل ی هه کیم رۆیی.

به یانیه ک ئه و ده مه ی خیزانه که ی هه کیم سو هیل هه لسا یه وه نانی به یانی چی بکا روانی هه کیم له ویدا نه ماوه و گه لیکی به دوا دا گه را و له هیچ شوینیکدا نه ی دۆزیه وه.

ئیدی سوهه یلی حه کیم تاوه کو ئیستاش وه کو ونبوویه ک له شاهیندا مایه وه و تهنی ناوه که ی له نیو خه لکیدا ماوه. حه کیم سوهه یل بو ئه وه نده ژینه ی مایوو پرووی کرده دهشتاییه کی چۆل که هیچ مرویه ک له ده وروبهری نه ده ژیا. گهر ویستبای بجیته تاوه دانی که میک ئاو هه لینگجی، یاخود تۆزه خواردنی ک بسه نی ده بویه نیو کاژیر پتر به پی پروا تا ده گه یشته لادی که. خه لکی لادی که ههر جاره ی بیان دیتبا یارمه تیان ددها و به مرویه غهواره که^(۱) ناویان دینا.

به لی مروّف ههرچه نده ملیونان که سیش ئاشنای بن له ئاخر و ئۆخره کانی ژیانیدا زۆر جار تهنیا ده مینیته وه. پوژی دی هه موویان جیت دین و له بی که سی و تهنیا پیدا چاوه کانت نوقمی ئه سرین ده بن و سوور ده بنه وه. ههرچه نده خاوه نی منالی زوړیش بی ئه و پوژه ههر دی هه موویان ریگای خویان بپرن و له نکاو ی ک چاوه کانت هه لینی و له گه ل خه م و تهنیا پیدا ده ست له ملان بی. ئه و که سه ی هاوړی و هاوده میکی هه یه و به ته واوی له ههسته کانی یه ک ده گهن و به بی یه کدی ناتوانن هه لکن، ئه م جوړه مروّفه کوفری کردووه گهر بلی ژیان تاله.

تو ئه ی ئه و که سه ی چوار ده ورت پریه تی له خه لک، ئه م تهنیا ییه ی من دوور نییه له تۆش، بویه تا زووه له مادده وه ره

دهر و ئهوينه گهوره که بدۆزهروهه. زۆرێک لهو کهسانه ی ئیمړۆ به دۆست و ئازیز ناویان دینی رهنگه له پۆژی پهسلاندا بین به دوژمنیکی سهرسهخت و له بهرت رابکهن، کهوابوو تۆ کهسیک به دۆست بگره که لهو پۆژهدا لهبری ههلاتن باوهشت پيدا بکا.

ئیمه خه لکی ئهم جیهانه نیین و دهبی سهرهنجام بچینهوه مه نزله که ی خۆمان، ئیمه له هاووزوبانی خۆمان جودا بووینه تهوه و دهبی پۆژی به دیداری بگهینهوه، چون کهسی له هاووزوبان و دۆسته که ی جوداییتهوه ههرگیز ناتوانی ئهو بۆشاییه پرکاتهوه مه گهر به دیدار و ویسأل نه بی. هه زه ته ی مه ولانا فهرمووی:

هه رکه سیکی له هاووزوبان جودابی

بی زوبانه، با خاوهن سه د سه دا بی

له پۆژیکدا هه موو جیت دیلن و ههر تۆ و خودا ده مینه وه، گهر لهو کاته دا عیشقیکت له گه ل ئه ودا چی نه کردبی بگری بۆ خۆت. له کاتی کدا ئه وت هه یه کی ده لی قسه کردن له گه ل ئه وانی دی تاوان نییه؟

به ر له وه ی سه فهر بکه ی به ره و جیهانه که ی تر له ئیستادا په یوه ندی له گه ل کهسانی ئه وی بگره با دواتر غه ریب و بیگانه نه بی پیاان. گهر ده ته وی گه وره بی ون به، چون مرۆف ئه و ده مه ی ون ده بی ده توانی خوی بدۆزیته وه و گه وره بی. زۆر فرمی سکم بی هووده پزاندن و زۆریش له جیی خۆیدا بوون، ئیستا

دهمههوى ههموو ئەو فرميسكانهى له جيى خويدا نه مرشتوون
دانه دانه بيانكه مه وه چاوم. ئەى ئەو كه سهى ئەمه دهخوينيته وه،
تۆ ههولده ههموو فرميسكه كانت له جيى خويدا پرژى.

به لى رۆژيك دهبيته ئەو خۆلهى كه گۆزهت لى دروست
دهكهن و به دهستى يه كيك دهشكىي، له ئيستاوه ههولده خۆت بو
ئەم شكانه ئاماده كهى، وه كو خه ييام گوتى:

گۆژيك له دهستم شكابوو، ئەو گريا بـۆم
خەم دات نه گرئ، منيش يه كيكى وهك تۆم
زۆر جار منيش وهكو تۆ گۆزەم دهشكاند
تۆش رۆژى ده بى به گۆزه، دهشكىي وهك خۆم^(۱)

هەتا ئەم خوله كەش كه ئەو پۆمانه دهنووسم، چاوه نوورى
ئەوهم رۆژى ببينم سهريال و ئارتين بگه پينه وه و به وينه
جاران وهكو برايهك مامه له بكه پينه وه.

له گه ل تۆمه ئەى خوينه ر... ئەى ئەو كه سهى له دواى
مه رگى من ئەمه دهخوينيته وه. ئەگەر من له ژينيشدا نه مابووم
چاكه يه كم له گه ل بكه و ههولده پرسياريان دهرباره بكه و
بياندۆزه وه. ئەگەر له دواى مه رگيشم گۆره كم بدۆزنه وه، ياخود
هەر له شوينى خوياندا بپژن ئەوا هيچان له دل نه ما بهرامبه ر

ماموستا و دووباره بووینه وه به برا، دلیا بن بهم گوتهیه له نیو
گۆره که مدا خوشحال دهیم، چون هه رگیز نه موستوو و نامه وی
پیلانی سه واد و کۆمه له که ی، یاخود ئه و شهیتانانی هاوشیوه ی
سه وادن سه ربکه وی له به رامبه ر مرۆیه کی باوه رد اردا.

دلیام دوا ی ماوهیه کی دی سه ریال و ئارتینیش ئه م کتیبه
ده خویننه وه و زهرده خه نه یان دیت ی له دیاری.

له گه ل ته و او بوونی رۆمانه که دا خاتوو لیا دهستی به گریان
کرد و ده میکی خوش ژیر نه بوویه وه، دوا ی که می هاتنه وه
سه رخو گوتی: به راستی چی رۆکه که ی تو زور له هی من غه مبار
تره که کیم سو هه یل، نازانم بگریم یا پیبکه نم که ریم له ریگای
پیاویکی وه که تو گه و ره که و تو وه. دلیام خودا خوشی و یستووم
که بهر له مه رگم تو ی پی ناساندم. بمبووره سه ره تا وامزانی ته نی
پیره پیاویکی بی که سی و هیچی دی، ئاخر له کو ی بزانه که تو
که کیم سو هه یلی.

+ ده ی ئیستاش هه ر وایه، له پیره پیاویکی بی که س پتر هیچی
دی نییم، پیم بی ژه حالی دهست چۆن بوو له گه ل نووسینی
رۆمانه که؟

- وا ههست ده که م خوینی بو ناچی و وزه ی تیدا نه ماوه، ته نانه ت
که ده شی جوو لیم ههستی پی ناکه م، لی هینده به رووداوه که
غه مبار ببووم ئاگام له دهستم نه ما بوو.

تۆ بَلِيیَ ئەم دووانه دواى ئەم هه‌موو سائە تۆيان بير مابى و
بگه‌رپننه‌وه لات؟

+ دَلْنيام له‌مه، وه‌لى نازانم هه‌ر زيندووم ياخود دینه سه‌ر
گۆرم. تۆ واز له‌مه بینه، پيويسته من تۆ بگه‌يه‌نمه لاديكه، چون
ماوه‌يه کى زۆره به‌يانى بۆته‌وه، وا بروا قسه ته‌واو نابن و به‌ره‌و
نيوه‌رۆ ده‌چين.

- دياره بيرت چوو هه‌ کيم سو‌هه‌يل كه وانه‌يه کمان مابوو له‌سه‌ر
پيشه‌وا بوسپرى، من هه‌رگيز ئيره جى ناهيَلَم تا ئه‌و‌يش نه‌خوينين.
+ وه‌لى دره‌نگ ده‌که‌وين ها، دواتر هه‌ر شتى پرووبدا
زه‌ره‌رمه‌ندى يه‌ که‌م تۆ ده‌بى.

- هه‌رچيه‌ك پرووبدا ئيره جى ناهيَلَم تا وانه‌كه‌ى تريش نه‌خوينم.
ئه‌رى به‌راست با پرسيارىكت لى بکه‌م، ئه‌گه‌ر ئيستا ئه‌و لاوانه
بينه‌وه ئاماده‌ى به‌ وينه‌ى جاران يارمه‌تيان بده‌ى و فيريان بکه‌ى؟

+ به‌لى بيگومان، چه‌ندى له‌ توانام دابى يارمه‌تيان ده‌ده‌م، چون
من ده‌زانم ئه‌وان خه‌تايه‌ کيان نيه‌يه و کاره‌که‌ پيلان بۆ دارپژراو
بوو. هه‌رگيز بيرت نه‌چى كه ني‌ردراوى مه‌زن فه‌رمووى: (هيچتان
باوه‌رى ته‌واو نابى هه‌تاوه‌کو وای لي‌دى چى بۆ خوى پيخوشه
ئه‌وه‌شى بۆ براکه‌ى پى خوش بى). بيگومان باوه‌ردار پيويسته
له‌سه‌رى هه‌موو ئه‌و چاكانه‌ى دینه رپى پى خوشبى بينه‌ رپى
ئه‌وانى تريش، هه‌موو ئه‌و خراپانه‌شى ده‌يه‌هوى له‌سه‌رى لا‌بچن

پیی خوشبئی له سهه ئهوانی تریش لابچن. ههر کهس وهها نهبوو
بزانه که باوه په که ی له که م و کوپی دایه. تو ئه و ئاموژگاریه ی
نێردراوی مه زن به دڵ وه رگه و له وهش دلگران مه به که له سهه
یارمه تی دانی که سانیك خراب ده ریپی، بیرت نه چئی که ئیمه کار
ده که یه بۆ پازی کردنی خودا نهك پازی کردنی ئهوانی دی.

ئێستا سی دپری تریش له هونراوه مه زنه که ی پیشه و بوسیپی
شیده که یه وه و دواتر پشت به خودا هه ولده ده م بته گه یه نمه لادی که.

گهړان بهدواى ماموستادا

له به يانيه كى سارد و سړى كوتايى پايزدا، له دهشتايى و
چولگه كانى دهره وهى شاهيندا دوو پياوى پير ريگاكانيان تهى
ده كرد بو دوزينه وهى ماموستاكيان. ويده چوو له دهورى (۶۰)
ساليديا بن و هاوته مهنش بن. هه رچهنده ئه م تهمنه ماويه تى
بو ته واو پير بوون، لى ئيدى ئه و دهمى مرو ده گاته سهرووى
په نجا هه ر به پير له قه له م ده درى.

دوو پياوى سهر و ريش ته واو سپى و خاوه ن گه ديكي^(۱)
ناوه ندى كه ريشى هه ردووكيان به ئەندازهى دوو په نجه
درىژ ده بوو. هه ردوو به جله ره شه كانيانه وه له دوورى بيابانه
زهرده كه وه ده بينران.

هينده جليان له بهر كردبوو له ترسى سه رما كه مرو نه يده زانى
ئاخو ريژهى قه له وى و لاوازيان چهنده. هه رچهنده تهمه نيان
هه لكشابوو، لى هيشتا له ريكردن دا ته واو چوست و چالاك
بوون و چه شنى گه نچي ك خويان نومايان ده كرد. سهر و ريش
و جله كانيان به ته واوى توژى گرتبوو، ئه مهش ده يسه لماند كه
ماويه كى زوربوو له ويديا ده چه رخان و هه نسكه هه نسكيان

دههات. دياربوو ئۆتۆمبيله كه يان له دووره وه راگرتبوو، چون نه يان ده توانى له بيا بانه كه دا لىي بخورن. ناوه ناوه ماندوو ده بوون و له شوينى خوياندا له سهر خۆله كه رووده نيشتن، ماوه يه كه ده ستيان به گفتوگۆ ده كرد و جانتاكانى سهر شانيان ده هينايه خوار كه دياربوو ئاو و خواردنه مه نيان تييدا دانا بوو. دواى حه سانه وه و خواردنه وهى كه ميك ئاو هه لده ستانه وه و ده ستيان به گه ران ده كرده وه. له بهر زۆرى گه ران زوو زوو ماندوو يه تى رووى لى ده كردن و بگه ره هه ندى جار پييان له درك و به ردى ريگا كه گير ده هات و به رده بوونه وه و يه كتر يان هه لده ستانده وه.

ناوه ناوه يه كيكيان به ئه وى ديكه ي ده گوت: تۆ بلىي بهر له مردن مامۆستا بدۆزينه وه و ئه م ئاواته مان له گه ل خۆ نه به ينه گۆر؟

پيرى دووه م: به لى من دلم روونه و دلىام ده يدۆزينه وه، قايله خۆ زه وى قووتى نه داوه و له م ولا ته ش نه چۆته ده رى، بۆيه بيگومان له كۆتاييدا هه ر ده بى هه واليكي هه بى.

+ ئيستاش نازانم ئيمه بۆچى ئه ومان ون كرد بۆ؟! ئاخىر كى له ئه و دلسۆزتر بوو بۆمان، ئه و له خودى خۆمان زياتر بايه خى پى ده داين. ئه و جوړه مروقانه تا ون نه كرپن قه دريان نازاندرى، هه رگيز قه دريان نازاندرى.

- له من مه پرسه خه تاي تۆ بوو، ئه وه تۆ بووی بووئته مایه ی
 ئازاردانی مامۆستا، ده یان جار پیم ده گوتی ئاگات له خۆت بئ
 و دلی مامۆستا مه رنجینه، تۆ بایه خت به قسه که ی من نه ده دا.
 بیرت له وه نه ده کرده وه که مامۆستا له ده یان جیگا دلی شکاوه و
 ئازار دراوه و به رگه ی ئیشی دیکه ناگرئ و شاهین جئ ده هیلئ؟
 ئاخر ئه و به م دواویه دلی به چه شنیک لاواز بوو بوو که نه ده بوايه
 به هیچ جوړیک خه م بچیتته نیوی.

+ ئه وکات ئه مه م نه ده زانی برا نه مده زانی ئاوی لیدی، ئه وه ی
 روویدا له یه ک تی نه گه یشتن بوو تی بگه لیم. سویندت بۆ ده خۆم
 له ژیاندا ئازاردانی ئه وم نه ویستوه، بگره هه میشه ئه وم وه کو
 که سیکی گه وره ی خۆم داناوه و خۆشم ویستوه.

- ئه م قسانه ناخوا تاز، ئه گه ر خوانه خواسته نه یدۆزینه وه،
 نه ک له دنیا بگره له قیامه تیش ئه م گرئی له سه ر دلماندا
 ده مینیتته وه.

+ نا نا هه رگیز نایه لم بگاته قیامه ت، ده بی هه ر له سه ر دنیا دا
 چاوم به چاوی مامۆستا بکه ویتته وه و دووباره خۆشه ویستی و
 برایه تی بۆ یه کتر دووپات بکه ینه وه.

پیری دووم به که میك تووره ییه وه: که له گه لمان بوو دووپات
 کردبایه وه، بۆچی ده تهیشت بگه ینه ئه م رۆژه. ئاخر ئه وه تۆ بووی
 تۆ ده نا ئه من هه رگیز قه رارم نه دا بوو له مامۆستا دوور که ومه وه،

دهی پیم بلی له کوی جاریکی تر کهسیکی ئاوا بدۆزمه وه که
هینده بایه خم پی بدات و خوشی بویم.

+ خۆت تووره مه که برا، وادهزانی من ئەمەم دهویست، سویند
به حه کیمی مهزن منیش ئەمەم نهدهویست، وهلی تازه پرویدا و
کاتیش ناگه ریته وه.

- ئای خۆزگه دهمتوانی کات بگه ریتمه وه و بهس یه ک پۆژی
تر چووبامه وه لای مامۆستا و له لایم خویندبا خۆزگه. ئەو به
تهواوی کهسیکی پۆحی بوو، ئەو له پۆحه کان تیده گهیی و ئیمه
نه مانتوانی وه کو پپویست ریژی بزانی.

+ خۆت دلته نگ مه که برا گیان، شوکر هیشتا له سه ر توانای
خۆمانین و ده گه ریین، دلنیا م له یه کیك له دهشتایی و بیابانه کان
یاخود ئەشکه وتیک له ئەشکه وته کان جیگایه کی بۆ خۆی
سازداوه و تییدا ده مینیتته وه.

- ئەی گه ر خوانه خواسته وه فاتی کردبوو چی؟ پیم بلی به چ
پروویه ک بگه ریتمه وه له کاتی کدا دلی ئەوم هیشان دووه، ئە گه ر
ئەو نه مابوو هه رگیز له خۆم خوشنا بام هه رگیز.

+ هیوادارم مابی و جاری وه فاتی نه کردبی، ئە گه ر وه فاتی
کردبی ئەمه له سه ر دلی منیش ده بیته گری دلنیا م. چه ند خوش
ده بوو وه کو جار ان چووباینه وه لای یه کتری و به م پیریه بیاینه وه
یه ک خیزان.

- واز له مه بینه برا، ئەم ڕەشاییانە چین لە دوورەوه بەرهو
روومان دین؟

+ نازانم برا، تۆ بلیی مڕۆف نەبن؟ وەلێ مڕۆف چی دەکا لێره!
ئێمه زۆر لە جاده که دوورکه وتووینهوه!

- چۆن لێره له پڕدا به مامۆستا ناگهین، گەر شتیکی وا پرووبدا
له خۆشیاندا هه لده په ڕم.

+ کوره مامۆستای چی برا، پیم وابی ئەوانه له درنده دهچن.
پیری دووهم به ترسهوه: گەر درنده بوو چی بکهین و له م
چۆلگه و تووشه^(١) بۆ کوێ ڕاکهین؟

+ نازانم، وا نزیک بوونهوه، له گورگ دهچن و دوو دانهشن.
ئهو دهمه ی تهواو هاتنه پێشێ و زانیان دوو گورگی درندهن
ترسیکی زۆریان لێ نیشته و به ههموو هیژ و توانایانهوه دهستیان
به ڕاکردن کرد و گورگه کانیش له م بیابانه چۆله دا وه دوايان کهوتن.

دوو پیاوه که له گهڵ پیری و بیهیژیدا هه رچی وزه ی جهسته یان
هه بوو خستبوویانه گه ڕ بۆ ئه وه ی له دهستی ئەم درندانه ڕزگار
بین و به خیراییه کی ئاساییه وه له گهڵ هاوارکردندا ڕایان ده کرد.
یه کی له وان به ههموو هیژیه وه هاواری ده کرد: خودایه نامه وی

بمرم بهر له دۆزینه وهی مامۆستا، ئهی حه کیمی مه زن به هانامان
وه ره و بهم تاسه یه وه مه مبه ره وه.

ئه وان بهرده وام بوون له پراکردن و تا دههاتیش گورگه کان
نزیکتەر ده بوونه وه لییان، چون هه رگیز مڕۆف خیراییه که ی به
خیرایی گورگ ناگاته وه، سه ره پای ئه وهش ئه وان ته مه نه که یان
هه لکشابوو، ئه و تین و هیزه ی جارانیان له دهست دابوو.

یه که مجار بوو ئه م پیاوانه به م چه شنه له گه ل مه رگدا
پروو به پروو ببنه وه، بۆیه هینده تر سابوون که رهنگیان به ته واوی
زه رد هه لگه پرابوو. له نکاو یه کێ له وان کۆنترۆلی خۆی له دهست
دا و پپی راسته ی وه رگه را و زۆر به خراپی به پروودا به ربوو یه وه،
دیار بوو قاچی راستی به ته واوی ئازاری پپی گه یی بوو. پیاوه که ی
تر که ئه م دیمه نه ی بینی له بهر هاوړیکه ی وه ستا و به دهسته کانی
هه ولی ده دا زوو هه لسییینه وه بۆ ئه وه ی گورگه کان په لاماری
نه دهن، وه لی چون زۆر خراپ به ربوو یه وه نه یده توانی پروا و
هاواری به سه ر هاوړیکه یدا ده کرد که جیی به یلی و ده یگوت: برۆ
نه تبینمه وه برا خیرا لی ره پراکه، سویند به خودا رانه که ی له پڕۆژی
په سلانیش گه رده نت ئازا ناکه م. پپیوسته یه کیکیان بمینین بۆ
دۆزینه وه ی مامۆستا، نابج هه ردوو پیکه وه بمرین، لی م تی بگه و
برۆ.

ئەوێ دیکەش بە ھەموو ھێزی ھەواری دەکرد: ناپۆم
 ھەرگیز بەم چەشنە بۆ ئەو درندانەت جێ ناھێلم، یان دەبێ ھەردوو
 لێرە بمرین و بخورین، یانیش خودا ھەردوو کمان پزگار دەکا.

پیری دوو ھەم بە توور ھێیەکی زۆر ھوێ: نابێ نا ھەردوو بمرین،
 تۆ بیر لە دۆزینە ھەمی مامۆستا بکەر ھوێ مامۆستا، پەیمانمان دابوو
 بابەتە کە نەبەینە پۆژی پەسلان و لە دونیادا ئەو ببینین ھوێ.
 دووبارە ھەم دەکەم ھوێ سویند بە خودا رانە کە ھەردەنت ئازا
 ناکەم.

ئەوان لەو قسانەدا بوون گورگە برسێ ھەم کانی گەشتنە سەر
 سەریان و یەکیکیان خۆی ھەلدا بۆ پیاو ھەم کانی و ئەوانیش بە
 جانتاکە ھەستیان بەرگریان لە خۆیان دەکرد و لە گورگە کانیان
 دەدا، وەلێ ئەم کارە بێ سوود بوو، چون گورگە کانی پتر توور
 دەکرد و دووبارە ھەم ھەستیان دەھێنا ھوێ. یەکی لە گورگە کانی
 جانتای یەکی لە پیاو ھەم کانی بە کەلێ تیز ھەم کانی گرت و رایکیشا و
 دراندی و کەلێ ھەم کانی پەرش و بلای کرد ھوێ.

لەنیو یەکیک لە جانتاکاندا دوو شووشە شەری ھەم تییدا بوو،
 پیاو ھەم ھەری ھەم و شووشە یەکیان بە دەست گرت تا بەرگری
 پێ لە خۆیان بکەن، وەلێ دیسان ھوێ بێ سوود بوو، ھەمی مەو
 لە کاتی مەترسیدا پەنا بۆ ھەموو چشتێک دەبا بۆ پزگار کردنی
 گیانی شیرینی. دانەیی لە درندە کانی دووبارە ھێرش برد ھوێ و

قه پی له دهستی پیاویکیان دا و خیرا برینداری کرد و خوینی
لی هیئا. تا دههات ئەوان پتر تووړه و دپتر دهوون. پیاوه کان به
ته و او ی ده له رزین و هیزیان له بهر برابوو، نه یانده زانی به ره و کوئ
ههنگاو بنین و پروو له کام لا بکهن. ده یانزانی که رزگار بوون له
دهستی ئەم دپنده برسیانه ئەسته مه، وه لی گیان هینده شیرینه که
تا دوا ساته کان ئاماده ی بهرگری لی بکه ی.

بۆ دوا جار یه کی له گورگه کان بازیکی به هیزی دا و هیرشی
هیئایه وه، لی له نیوه ی رپگادا له گه ل دهنگی به رزی تفهنگی کدا
سنگی خویناوی بوو و لووره یه کی کرد و خیرا که وت به زه ویدا
و خوینی تیکه لاوی خولی بیابانه که بوو. له گه ل که وتنی
یه کیکیاندا دانه که ی تریش ترسی لی نیش و دهیهه ویست
بکشیتته وه، له نکاو دهنگی گولله یه که ئەویشی له شوینی خویدا
سارد کرده وه و ههردوو له پالی یه کتریدا که وتن. دوو پیاوه که
که به ته و او ی رهنگیان زهرد بوو له گه ل بینینی ئەم دیمه نه دا
رۆح به بهر جهسته یاندا هاته وه و خیرا سهریان به رز کرده وه
تا بزائن ئەمه چ فهریاد ره سیکه له رۆژیکی هینده سهختا به
هانایان هاتوه!

زۆری پینه چوو سی پیاو به تفهنگه وه لییان هاتنه پیش و
به که یف سازه وه یه کیکیان هاواری ده کرد: لیان دان، سویند
به حه کیمی مه زن خراپان لیدان. کوره بابه راوچی هه بئ هه
به خۆمانین. ئای خودایه له م نیچیره چه ورانه، ده لین پیسته که یان

پارهی ڇاڪ ده ڪا. دوو پياوه ڪه به سهراسيمه يي تپيان رامابوون
و راوچيه کانيش خهريڪي بردني جهسته ي گورگه ڪان بوون و به
جهشني مامه لهيان ده ڪرد وه ڪ بليي دوو پيره ڪه يان هه ر نه دي بوو.
يه ڪي له پيره ڪان گوتي: ئه ي هاوار ئيوه چ فهرياد رهسيڪ
بوون بومان له م مه رگه ساته دا، هه رچي بکهين ناتوانين مزدي^(۱)
ئيوه بدهينه وه برايان. زور زور سوپاستان ده ڪهين و خودا يارمه تي
دهرتان بي.

يه ڪي له راوچيه ڪان وه دهننگ هات: ئيوه هيچتان بو ئيمه پي
ناڪري جگه له وه ي پاره مان بدهني. گهر شتيڪتان لايه داينين و
ئه گه رنا سه رمان مه يه شينن و دوور ڪه ونه وه. ئيمه بو قازانجي
خومان ئه م گورگانه مان ڪوشتووه و نيه تمان رزگار ڪردني ئيوه
نه بووه.

دوو پياوه پيره ڪه هه رچه نده ئه م قسه يان زور له دل گران بوو،
ئهو دهمه ي سهيري سه روچاوي راوچيه ڪانيان ده ڪرد ده تگوت
ئهو جو ره موجريم و بکوژانه ڪه له فيلمه ڪاندا بينيو يانه، وه لي
يه ڪي له وان خيرا جانتا ڪه ي ده ريئا و ئهو بره پاره ي له لاي بوو به
پياوه ڪاني دا له به رامبه ر رزگار ڪردنيان. ئهو دهمه ي راوچيه ڪان
رويشتن يه ڪي له پيره ڪان گوتي: ئيستا چون بگه ريينه وه،
ئوتوميله ڪه مان دووره و توش قاچت نازاري پي گه ييوه؟

+ خه مت نه بئی ئە گهر دهست به ژیر بالمهوه بگری ده توانم
تۆز تۆزه پرۆم. به داخهوه ئیمپرۆش وینهی چهند جاره گه راین و
دووباره مامۆستامان نه بینیهوه. چیا و چۆل و دهشتایی نه ماوه له
شاهیین و دهرهوهی شاهیندا چه نندین سآله بۆی نه چین، نازانم ئەم
هه موو ماوهیه مامۆستا به رهو ئاسمان بهرز بۆتهوه یاخود له ژیر
زه مین دایه!

- باشه ئە مجارهش ده گه پڕینهوه، وه لئى با که مئى دانیشین و
ماندوو بوون و ترسمان به تهواوی بهر ویتتهوه، دواتر دهست به
رۆیشتن ده کهین.

دواى نزیکه ی نیو کاژیر پشوو دان دوو پیاوه پیره که هه لسان و
به پری که وتن تاوه کو بگه پڕینهوه، وه لئى ئە مجاره یان چون دانه یه کیان
پیی ئازاری هه بوو زۆر له سه رخۆتر ده رۆیشتن. دواى ماوه یه کی
زۆر که ئە ندازه یه کی باشیان له ریگا که پری بوو، له نکاو دیمه نیکی
چاوه پروان نه کراویان که وته پیش و هه ردوو به سه راسیمه یی له
شوینی خۆیاندا چه قین! هه مان ئەو سئ راوچیه ی بهر له ئیستا
گورگه کانیان له کۆل کردنه وه ئە مجاره یان تفه نگه کانیان ئاراسته ی
پیاویکی پیر و کچیکی تازه لاوی شوخ کردبوو!

کچه لاوه شوخه که لییان ده پارایه وه که واز له م پیره پیاوه
بیئن و ئەو تاوانیکی نه کردوو، دیاربوو ناوی که سیکی تریشی
ده هیئا که راوچیه کان نه یکوژن و له بری وی کچه بکوژن، وه لئى
راوچیه کان زۆر به هه ره شه و درندانه هاواریان به سه ردا ده کرد و

هه رچی جنيوی ناشيرين و ناشايسته يه پيان ددها. پياوه پيره كهش
وه كو چيايه كي پتهو له بهرده مياندا وه ستابوو و پيي ده گوتن له
حه كيمي مه زن بترسن و ئەم داماو مه كوژن و دوور كه ونه وه،
وه لئ سئ پياوه كه به قسه كاني پيره كه پتر توورپه يي ده يگرتن و
ده يانگوت ئە گهر قسه ي زياتر بكه ي توش ده كه ينه هاوړيي ئەو
و ههر ئيره گوړي توش ده بئ.

ئەو دهمه ي دوو پياوه پيره كه ئەو ديمه نه يان بيني يه كيكيان
خيرا هاواري كرد:

ئەوه چي ليره ده گوزهرئ و چ كيشه يه كتان هه يه؟

راوچيه كان تيان روانين و پياوه كانيان ناسيه وه و يه كيكيان
گوتي: ئەمه كاري ئيوه نيه و خوتاني تئ هه لمه قورتين و برؤن.
ئەمه شه رפה شه رفه، ئەم دووانه كاري خراپيان ئەنجام داوه و
پيوسته ليره بكوژرين. ئە گهر ئيوه ش ده تانه وئ هاوړيي ئەوان
بن بمينه وه.

له گه ل ئەم قسه يه دا پيره كان ترسيان لئ نيشت و يه كيكيان
گوتي: تكايه با برؤين و پتر ليره نه وه ستين، خومان تازه له مهرگ
رزارمان بووه. ئەمانه پنده چئ بو پياو كوشتن هاتبن و بابه ته كه
بابه تي شه رفه. خودا نه يكوشتين با به دهستي خومان خومان
نه خه ينه نيو مهرگ. له گه ل ئەم قسه يه دا هه ردوو خيرا له ويدا
دوور كه وتنه وه و هينده نه روشتن گويان له دهنگي ته قه بوو.

سى دپړه كې ترى پيشهوا بوسپرى

حه كيم سوهه يل دهستى كرده وه به شيكردنه وهى چه كامه كه و
به دپړى هه وته م دهستى پيكره كه هر له ويډا وه ستابوون.

غهمباريت جيگيري كړد نه ساغى و دوو هيلى ئاو

وهك كوريكى بواړى زهره و سور بوون تيكه لاور^(١)

دواى نه وهى دادگا بريارى دا كه پيشهوا بوسپرى عاشقه و
دوو به لگه به هيڅ هه نه وه دهسه لمينن نه وانيش فرميسك و
نه خوڅى به رده وامن، دادگا كه هر به وهنده رانه وهستا و به رده وام
بوو له هيڼانه وهى به لگه و زناكى^(٢) تر كه به لى نه وه ته واوى
عاشق بووه. بويه دادوهره كه فهرمووى: نهى بوسپرى، تو نه وه
دهمهى ناوى خوڅه ويسته كهت دهبيستى خيرا باى عيشق نه م
ناوه به هه موو جهسته تدا بلاو ده كاته وه و سه رجه م خانه كانى
لاشت په شپوى تى ده كه وى و له غهمبارى و نه ساغيدا رهنك
زهره هه لده گه رى. نه م رهنك زهرديه كه به هوى عيشقه وه
تو وشت دى هر ده لپى رهنكى نه وه كوريكه زهردانه يه كه له

(١) عه رهبه كى:

وَأَثَبَتَ الْوَجْدَ حَطِّيَّ عِبْرَةٍ وَضَنَى مِثْلَ الْبَهَارِ عَلَى خَدَيْكَ وَالْعَنَمِ

(٢) زناك: نيشانه

به هاردا سهر هه لده دهن و کيو و دهشته کان ده رازينه وه. ئينجا
 ههر له م کاته دا که رهنگت زهر د هه لگه راوه ته سرينه کان پشت
 چه شنى دوو جوگه له هيلى ئاو به سهر کو لمه کانتدا دينه خواري،
 ئەم ئەسرینه چو نکه له گه ل خوین تیکه لاو بوون رهنگیان هینه
 سوور بووه ههر ده لپی لکه سووره کانی دره ختی عه نه من^(۱)،
 یاخود ههر ده لپی گولا له سوورهن و ئەو ناوه یان پى رازاوه ته وه.

- ئەى هاوار! عیشق چۆن ئەم هه موو رهنگه جوانه ده ئافرینى!
 ئایا که سى عاشق نه بى چۆن ده توانى له مه بگا!

+ به لى کچه که م، عیشق جو ره ها دیمه نى رهنگا و رهنگی
 جوانتر له دیمه نه کانی به هار ده ئافرینى. ئەوه تا چه زره تی نالی
 ده فه رموى:

یهك رهنگم و بى رهنگم و رهنگین به هه موو رهنگ
 به م رهنگه ده بى رهنگ رژی عیشقى حه قيقى

واتا من که سیکم یهك رهنگم به رامبه ر هه موو مرویهك و
 رۆژى له رۆژان دوو پرووی و دوو رهنگیم به رامبه ر چ که س
 نیشان نه داوه. له گه ل ئەم یهك رهنگیه دا هه میشه بى رهنگم، چون
 ئەم ریگای عیشقه رهنگ به لاشه ی مروقه وه ناهیل و هه زاران
 هه وراز و نشیوی تیدایه و پیاوی خوی گه ره که پیدایه تیپه رى.

(۱) عه نه م: دره ختی که لقه کانی سوورن، هیندی کیش ده لین گولیکی سووره.

ئەو تا ھەموو سیفاتى ئەم جیھانە لەمندا کۆبۆتەو، لەیەك كاتدا
لەش ساغ و نەخۆشم و زانا و نەزان و ھۆشیار و بى ھۆشیشم.
لە ھەموو پروویەك و دیمەنیکى ئەم جیھانەدا دەردەكەوم، بەلێ
خۆشەویستى راستەقینە ھەر دەبى بەم جوړە رەنگى بۆ برپژىرى.
- ئەى خودایە عیشق دەردیكى چەند سەیرە! لەلایەك و یرانت
دەكا و لەلایەكى تریش بە ھەزاران شیواز رەنگینى و رازاوەییت
پى دەبەخشى!

+ بەلێ كچی خۆم بەلێ ھەر وایە، نەتبیسئووە كە حافز دەلێ:

ئەگەرچی مەستى عیشق ویرانى کردم ویران

لێ بنچینەى وجودم ھەر لەوێ بوو ئاوەدان

ئەو دەمەى عیشق ویرانى کردى تۆ لەم ویرانیەدا بگەڕى و
ئاوەدانى بدۆزەو. خەنى لەو مرویەى كە عیشق كوشتى، چون
ئەو عیشقە ھەر كەسێكى كوشت بۆ ھەتا ھەتایە ناوەكەى بە
جاویدانى ھێشتەو.

دواى ئەوێ پێشەوا بوسپى ھەموو رێگاكانى لەبەردەم
داخران و چەند شاھیدىك شاھەدیان لەسەرى دا و شاھەدەكانیش
كەسانى بێگانە نەبوون، چون نە فرمیسك، نە لاوازی و نەخۆشى
كەسانى غەریبە و بێگانە نیین بە پێشەوا بوسپى. ھەروەك چۆن
ئەو شاھیدەى لە بەسەرھاتى حەزەرەتى یوسفدا شاھەدى لەسەر

زوله یخادا که سیکی بیگانه نه بوو به لکو هه ر خزم و که سی خوی
 بوو. ئیدی لیږدها پیښه و هیچ ریگایه کی بو نه مایه وه و دانی
 به وه دا هیڼا که به لئی ته و عاشقه و فهرمووی:

شه وره وی کرده لای من ئیمشوکه خه یالی یار

عیشق هه رده م چیره کان له ناو ده با به نازار^(۱)

به لئی راست ده که ی ئه ی دادوهر، من تا ئیستا دانم به وه دا
 نه ده هیڼا که عاشقم، وه لئی ئیستا به ناچاری له به رده می دادگادا دان
 ده هیڼم و ده لیم هه موو ته وانه ی گوته راستن، به لئی من عاشقم
 و به هووی وه بیر هاته وه ی خو شه ویسته که م بوو ئاوا فرمیسک و
 خو ینم تی که ل کردبوو. ته گهر لیشم ده پرس ی هوکار چی یه ئاوا
 خو شه ویسته که ت بیر هاتو ته وه ته وه به راشکاوی پیت ده لیم که
 ته مشه و خه یالی ته و که سه ی خو شم ده وی له خه و مدا شه وره وی
 کرده لای من و هاته لام، ئیدی ته م خه یاله خه وی لی ره و اندمه وه
 و چاوه کانم نه یان توانی چیدی بنووقینه وه.

دیاره پیښه و بوسپری له م کاته دا دولبه ره که ی هاتو ته خه وی
 که ته مه خو شترین خه یال بووه له لای و ناتوانی وه کو پیویست
 وه سف و ستایشی بکا، دواتر که به هووی ته م خه یاله خو شه وه
 له خه و راپه ریوه و زانیویه تی ته وه ته نی خه یاله و راستی نییه

(۱) عه ره بیه که ی:

نَعَمْ سَرَى طَيْفٌ مِّنْ أَهْوَى فَأَرْقَنِي وَالْحُبُّ يَعْتَزُّ اللَّذَاتِ بِالْأَلَمِ

خهوی له چاوان تۆراوه و دووباره غه مباری هیڤشی بو هیناوه ته وه.
 دیاره که ههر مروڤئیک خوو به ههر که سیڤک یا شتی که وه بگری و
 خوشی بووی ئهوا وینهی ئهه کهس و شته له خه یالیدا ده چه سپی
 و جیگیر ده بی، ئهه جیگیر بوونهش واده کا بهرده وام له خه ودا
 خوشه ویسته کهی بیینی و خه یاله کهی بو لییدریتته وه. ئه مه
 شتیکی سهیر نییه که خه یالی دولبه ر خه وه له مروڤ بره وینیتته وه،
 چونکه سروشتی عیشق و خوشه ویستی وه هایه که خوشی و
 چیژه کان له ناو ده با و ده یانگوریتته وه به ئیش و ئازار. بیگومان
 له مه و پیشیش لیی دواين که عیشق چۆن ئاگر له دلی مروڤا
 هه لده کا و ته ری لاشه ی کهم ده کاته وه، ده ی بیگومان ئه مه ش
 واده کا خه وه له مروڤ بره ویتته وه و نه بی به هاوړی.

به لی ئه وه ده مه ی مروڤ له خه ودا به دولبه ر و مه حبووی
 ده گا و دواتر وه هوش دیتته وه و ده زانی ئه مه گه یشتنیکی
 حه قیقی نه بووه و له راسته قینه دا دووره لیی، له وه ده مه دا هه موو
 ئازاره کان به سوپایه کی مه زنی خودان چه ک و مه تاله وه^(۱) دین
 و ته وای خوشیه کان له ناو ده به ن. له وه کاته دا مروڤ خۆزگه
 ده خوازی واگا نه هاتبا و ههر له خه ودا مابایه وه، ئاخه ئه گه ر
 خه ویک دولبه ری تیدا بیینری مروڤ له وه کاته دا چی له هوشیاری
 بکا! له بهر ئه مه یه که سه ید کامیلی ئیامی فه رموویه تی:

دهلین یارم له شهودا دئی و له خهودا له بیداری دلم بیزاره ئه مشه و

کچی خۆم... عیشق بچیته نیو ههر دلیکه وه دهیگۆری له
دلیکی ئازهلێ تاریکی دوور له نووره وه بۆ دلیکی نوورانی
و رۆحی و فریشته ئاسا. ئه و مڕۆقه له خهوی غهفلت واگا
دییته وه. تۆ هه ندی جار به غافلێ په رسته شه کانت ئه نجام ده دهی
چونکه عیشقی له گه ل نییه، پڕۆ خه ریکی یاری و شوخیه کانت
به و ئه و ده مه ی دلت هاته وه به ئاگاییه وه وه ره وه بۆ په رسته شه که.

یه کئ له پیاو باشان فه رموویه تی: به ندایه تی له گه ل تۆ سقاله
گه ردیله یه ک له خۆشه ویستی له لام شیرینتره له به ندایه تی هه فتا
سال به بی خۆشه ویستی. به لئ کچه که م، ئه و که سه ی عیشق
نه یه هژینێ پئویسته له سه ری به دوای دکتۆری کدا بگه ری، چون
دلی ئه م مڕۆقه که م و کوری تیدایه. دله کان شوینی عیشقن و
هیچی دی، له عیشق به ولاره ههر شتیکی تری تی بخه ی زیانت
به دلت گه یاندووه.

ئاگادار به و بزانه چ جوړه عیشقیکم مه به سته کچه که م،
باسه که باسی ئاره زوو نییه. ههر ئه و عیشقه یه که هه زره تی
مه ولانا ده رباره ی فه رموویه تی ئه مه ئاگریکه و هه رکه سی ئه و
ئاگره ی نییه بریا هه ر نه با. هه رچه نده ئه م عیشقه له سه ره تادا وینه ی
ئاگریکی سووتینه ره و جه رگه کان ده برژینێ و دوو که له که ی

مرويان ده خنكيني و دلّه كان رهش داده گه پريني، چون له قوناغيكي مه جازي دايه، وه لي له كوتاييدا ده بي به لامپايه كي داگيرساو و چرايه كي لياولپ له نووري روشنكهره وهي حقيقي كه له ههر شوينيكدان پرشنگ بداته وه و له ههر دليكدان نوميان بي ئه واهو جينگايه ده كاته زيږيكي بي خه وش و ساف، چون عيشقي حقيقي وينه ي كيميا و ئيكسير وهايه كه دلّه كان ده كاته كاسه يه كي زيږي ناياب و دوور له فيل. بهلكو ده يانكاته دلانيكي زيندوو پاش ئه وهي كه ژهنگي تاوانيان گرت و مردن، وهك چوډ ده لين ماده ي ئيكسير له تواناي دا هه يه كه مس بگوري بو زيږ.

ده بي تا روژي قيامت عاشقان مه منوون و سوپاسگوزاري خودابن كه هه ميشه ناوي ئه وان له گه ل ناوي دولبه ره كه ياندا ده هينري. ئاخو ئه گهر عيشق نه بي تو چي ناوت له گه ل ناوي ئه ودا بي پيم بيژه؟ ئه و بوله ند و تو نه وي، ئه و سهردار و تو نوكر، ئه و پادشا و تو گه دا. ئاي چهنده جوان مه حوي مه زن ويناي ئه م ديمه نه مان بو ده كا و ده فهرموي:

ئه گهر له يلا ئه گهر فهرهاده، تا حه شر ههر بن مه منوون
له يومني عيشقه، فه يزي حوسنه، وا به م پوتبه نائيل بوون
ده كه ن ره شاله يكي ده شته كي باسي له گه ل شيرين
ده به ن به رد هه لكه نيكي كيژري ناوي له گه ل مه جنون

به لّی له یلا و فهرهادیش ههر ده بّی سوپاسگوزاری عیشق
بن، چون ئه وه عیشقه به رزی کردوون و وایکړدوه له یلايه کی
ره شتالهی ده شته کی ناوی له گه ل شیرینی شازنی کوڅکی
خوسره ودا بهیږی، ههر عیشقیشه وای له فهرهادیکی
به رده له کهنی هه له شه کردوه ناوی له گه ل بّو عیشق سووتاویکی
وه کو مه جنوونی عامیری بېری.

ئینجا دواي ئه وهی پیښه وای بوسپری دانی به عیشقه که ی دا
هینا، ئه مجاره یان هه سستی کرد که سیك به توندی لومه ی ده کا
له سهر عیشقه که ی و پېی ده لّی بوچی تو له هیچ و خورا ئاوا
خوت رهنګ زهر د و نه ساغ کردووه و چه شنی ئه م خه لکانه ی
دی ژیان به رّی ناکه ی؟ چ پېویست ده کا عیشقی که سیك وها
غه مبارت بکا و فرمیسک له چاوانت بېنی؟ برّو وینه ی ئه و خه لکه
ده ست به رابواردن و شوخیه کانت بکه و هه تا له دونیا ماوی
چیژی لی وهرگره. پیښه وای بوسپری به قسه ی ئه م لومه کاره رازی
نابّی و وه لامی ده داته وه و ده فهرموئ:

ئهی لومه کار عیشقه که م چه شنی به نی عوزیه

دیاره تو له و لومه دا هیچ ئینسافیکت نییه^(۱)

(۱) عه ره بیه که ی:

یا لایمی فی الهوی العذری معذرة مّنی إلیک ولو أنصفت لم تلم

ئەى ئەو كەسەى لۆمەم دەكەى لەسەر عىشق و پىم دەلىى
 ۋاز لە دولبەرە كەت بىنە، مەگەر نەتبىستووە كە ھۆزى عوزرىە
 ھۆزىك بوون لە يەمەن ھىندە بە توندى عاشق دەبوون زۆريان بەم
 دەرەوہ سەريان دەنايەوہ و دەمردن. ئەوہ بزائە كە عىشقەكەى
 من بۆ يارە كەم وىنەى عىشقى ھۆزى عوزرىە وايە و بە ئاويلكە^(۱)
 و مردنىش ناتوانم دەستى لى ھەلگرم.

دواتر تۆ ئەگەر كەسىكى عاقلى دەبوايە بتزانىبا كە خوداش
 داوايەك ئاراستەى مەوۆف ناكە لە سەرۋوى تاواناى مەوۆقەكە
 بى، عىشقىش يەككە لە ۋازارانەى لە دەسەلاتى مەوۆقدا نىيە
 و ھەرگىز ناكەى مەوۆف لەسەرى لۆمە بكەى. كەوابوو ئەى
 لۆمەكار بزائە لۆمەكەت ھىچ سوودىك بە من ناگەيەنى و بگەر
 ئەگەر تۆزى وىژدان و دادپەرۋەرىت تىدبا لەسەر ئەم عىشقە
 جوانە لۆمەت نەدەكردم.

بەلى ھەمىشە كەسانىك كە لە عىشق تىناگەن دىن و مەوۆيە
 عاشقەكان بەتەنگ دىنن و لۆمەيان دەكەن و قسەى نەشياويان
 پى دەلىن، چون ئەوان ئەم دەرە جوان و پاكەيان نەچەشتووہ.
 ھەزەرەتى نالى يەككە لەوانەى زۆر بە توندى ۋەلامى ئەو كەسە
 دەداتەوہ كە دى بە ناوى ئامۆژگارى پى دەلى ۋاز لە دولبەرەكەت
 بىنە و ئارامگر بە لەسەر ئازارەكانت، ئەويش دەفەرمووى:

موددهی زه جرم ده کات و پیم ده لئی سهرت بئی
 کهر به له عنهت بئی که کهی عاشق قهراری گرتوو

به لئی به وپه پری توندی وه لامي ده داته وه و پپی ده لئی مروی
 وه ها نازه لئی بهر نه فرهت بکه وی، چونکه نه گهر عه قلی هه با
 ده بویه زانیبای مروی عاشق ناتوانی هه رگیز له دووری
 مه عشو وقه کهی قهرار بگری. لیره دا پیم خوشه به سهرهاتیکت
 بو وه گپرم له سهر عیشق که چون هندی جار مروف له نیو
 ده با، جا نه وه عیشقیکی دونیاییه و تو بیر له عیشقه ئیلاهییه که
 بکه وه ده بی چون بی! یه کیك له شاعیره کان به ناوی نه سمه عی
 رۆژیکیان ریگای ده که ویتنه دییهك، ده گوتری که ریی که وتوته
 نیو هۆزه کهی عوزریه که تازه له شیکردنه وهی دیره کاندایاسمان
 کرد. نه و ده مهی نه سمه عی به سهر گردیك ده که وی ده پروانی
 به ردیکی سپی گه وره نه م دیره شیعهی له سهر نووسراوه:

نه ی کۆمه له ی عاشقان بلین بو خاتری خودا
 گهر لاویك تووشی دهردی عیشق هات ده بی چ بکا؟

نه سمه عیش له ژیره وه وه لامي ده داته وه و ده نووسی:

عیشقه کهی بهرده وام کا و نهینیشی وه شاری
 ئارام و سهری هه بی و ترسیش له لومه کاری

به يانی که به ويڊا تيپه ږ ده بيته وه سه يرد ده کا له ژير ديره شيعره که ي
ئه ودا ديره شيعريکي تر نووسراوه و وه لامی دراوه ته وه:

چون نارامگري کاتيک عيشق کوڙهري لاه
له گشت شه و و ږوژيکدا ږوحي پارچه کراوه؟

ئه سمه عی که ئه مه ده بينی خيرا له ژيره وه بوی دهنووسيته وه:

گر نارامی نه گرت و دايه پوشي نه ينی
بيجگه مهرگ نابینم هيچ شت سوودی بو ينی

ږوژي دواتر به لای به رده که دا تیده په ږي بو ئه وهی بزانی چی
وه لام دراوه ته وه، لي به داخه وه تازه گهنجيک له ويڊا که وتووه و
گيانی له ده ست داوه و له ژير ديره که ي ئه سمه عيدا نووسيويه تی:

مردم و به گويم کردی به لام توش نه گهر یاری
بگهينه سه لام به و کهس بيته ش بووم له دیداری

به لي ئه مه نمونه يه که له نمونه ی ئه و که سه ی به هو ی
عيشقيکي دنيایيه وه گيانی له ده ست دا و به رگه ی نه بينینی
دولبه ره که ی نه گرت. ئيمه ش ئه م هه موو ساله له دولبه ري
حه ققيمان دوورين و زوريش له لاما ن ئاساييه! بهر له وه ی
نيوه ږومان به سه ر داي بگره ئه م پارچه سه موونه بخو و خو ت
کوکه ره وه کچم. حه کيم سوهيل سه ري ژير زه مينه که ی
هه لدايه وه و پارچه سه موونه که ی له نيو قاييکدا له گه ل باديه ک

ئو رادهستی کچه کرد و قایشه کهی خوئی له نیوقه دیدا توند کردهوه و پیلاوه کانی کردنه پی و چاوه پئی کچهی ژاکاوی ده کرد نانه کهی بخوا و بیته ده ری.

دوای خواردنی سه موونه که کچه هاته گۆ: مامۆستای گه وره م، ئەزیه ت نابئی له لاتان چهند خوله کیك چاوه پیم بکه ن تۆزی پهرستش ئەنجام بده م؟ خۆت ده زانی تازه ئەم ریگا جوانه م ناسیوه و ده شترسم کۆتا رۆژه کانم بی و نه توانم وه کو پیویست له خزمه تی خوداکه م دابم.

+ ئەزیه تی چی کچم، بگره زۆریشم پی خوشه.

- ئەگەر مردم تۆ بلئی له جیهانه کهی تر نیردراوی مه زن بینم و بتوانم بچمه لای؟

+ ده بیینی ئینشالا کچم ده بیینی، وه لی ئینشالا ته مه ن درێژ ده بی و پتر له نیو پهرستشه کانت ده مینییه وه.

- ئەگەر ئەو بینم هیچ سووم له مردنه که م نابئی، به لی هیچ سووم لی نابئی.

دوای چهند خوله کیك کچه هاته ده ری و هه ردوو به ره و لادیکه به ری که وتن، ریگایه کی زۆریان بری و هینده یان نه مابوو به ته واوی له لادیکه نزیک بکه ونه وه. سووه یلی حه کیم له پی شه وه ورده ورده ده رۆیشت و کچهی ژاکاویش وه دوای که وتبوو.

هينده دلى خوشبوو كه له گه‌ل حه كيم سوهه يل ر‌پ‌ده كا و ئه‌وينى
حه قيقى ناسيوه هه‌ر ده‌تگوت تازه له داىك بووه و هه‌موو ئيش و
چورتمه كانى^(١) خوى بير چوو بوونه‌وه.

وايده زانى گه‌يشتۆته ويسالى دولبه‌رى و خه‌رىكه له گه‌ل
ئه‌ودا به ئه‌سپىكى بالدار به‌سه‌ر ته‌واوى جيهاندا ده‌فرن.

له‌نكاو ئه‌و سى پياوه‌ى سه‌ره‌تا ه‌پ‌رشيان كرده سهر مالى
حه كيم سوهه يل و ليايان نه‌دۆزیه‌وه به چه‌كه‌وه له‌به‌ر ده‌ميان
په‌يدا بوونه‌وه و حه كيم و كچه له شويى خوياندا چه‌قين و
شاديه كه‌يان له كچه كرده شين. وادياربوو ئه‌مانه له‌و كاته‌وه
نه‌گه‌راونه‌ته‌وه مالى و به‌رده‌وام به‌دواى خاتوو لياىدا گه‌راون.
خ‌پ‌را يه كىك له پياوه‌كان هاوارى كرد:

ئه‌وه‌تا ل‌پ‌ره‌يه ئه‌م چه‌تيوه، ئاى خودايه ئيمه كويى بو ده‌گه‌راين
و له كوي پ‌ه‌يدامان كرد، وادياره نيچيرىكى تريشى له گه‌ل خويىدا
ه‌يناوه.

يه كىكى تريان رووى له ليا كرد و به پىكه‌نينه‌وه گوتى: له‌به‌ر
ئه‌م پيره په‌كه‌وته‌يه له مالى هه‌لاتووى كچى؟ خه‌لك وه‌دواى
گه‌نج و جوانى و سه‌روه‌ته‌وه ده‌گه‌رئ تو به‌دواى چيه‌وه‌ى!
سه‌يركه‌ن برايان، پيم وابى ئه‌وه هه‌مان ئه‌و پيره‌يه كه دويى

(١) چورتم: سه‌غله‌تى و ده‌ردى سه‌رى.

چو وینه ماله که ی و جیگای لیای پی نه گوتین، واکا که ئیره بکهینه گۆری ههردووکیان، چون ههردوو خیانه تکارن.

ئه ویتریان هاته دهنگ: نا بابه، بۆچی دهستان سوور کهین به خوینی ئەم پیره گلاوه، کچه ی خۆمان ده کوژین و ده گه پڕینه وه. ئەمه تهنی دوو سالی تر دهژی و دهمری، واکا که ئیمه بالا بدۆزینه وه بالا، ئەم ههتیوه نه مردووه.

خاتوو لیا له گهڵ هینانی ناوی بالادا له شوینی خۆیدا موچرکیکی به لاشه داهات و له هارژنی دا: نا تخوا ئەو مه کوژن، نه ئەم پیاوه پیره تاوانیکی ههیه نه بالاش تاوانیک، تهنی من تاوانبارم من. ئەگه ده تانهوی پرووی خۆتان له نیو خزم و کهستان سپی بکه نه وه من بکوژن و بگه پڕینه وه. سو ههیلی حه کیم که وه کو شاخیکی پته و له بهردهمی کچه دا وه ستابوو له سه ره تادا تهنی سه یری دیمه نه که ی ده کرد و یه ک یه ک له پیاوه کان راده ما، له نکاو روانی دوو پیره پیاو له لای راسته وه هاتن و ئەوانیش بۆ تاویک سه رنجیان دایه دیمه نه که و یه کیکیان هاواری کرد که چی لیره دا ده گوزه ری، لی به خیرایی سی جه لاده که دوو پیاوه که یان ترساندن و له وی دوو ریان خستنه وه.

حە کیم سو ههیل به چه شنی له م دوو پیاوه رامابوو هه ر ده تگوت ده زانی کین و ناسیاوی کۆنی له گه لیان هه یه. دواتر به و په ری بو یریه وه چاوه کانی خسته نیو چاوی جه لاده کان و

داواى لى ده كردن له خودا بترسن و كه سيك به هوى هه له يه كه وه
له ناو مه بهن كه خودا مافى ژيانى پيداوه، لى ئه وان له گه ل هه ر
قسه يه كى حه كيم سوهه يلدا پتر ئاته شى ده بوون و ده يانگوت
ئه گه ر زياتر بدويى توش رزگارت نابى و هه ر ليره دا ده نيژريى.

ناوه ناوه حه كيم سوهه يل سه يريكى لياى ده كرد و ده يزاني
ترسيكى زورى لى نيشتووه و پهنگى به ته واوى په ريوه، له بهر
خويدا زارى ده جوولاند و بهرده وام نزاى ده كرد كه خودا له
شهري ئه م خراپه كارانه بيانپاريى. هه ر جارى له خاتوو لياشى
بروانيايه ده يدى زارى ده جوولينيى و ده قه تائينه كان له بهر خويدا
ده خويينيته وه.

سوهه يلى حه كيم بۆ تاوى چاوى له سه ر يه ك دانان و ريك له و
كاتهدا ديمه نى دلاراي لاوى هاته وه بهر چاوان كه به بهر چاوى ئه م
هه موو خه لكه به غه در كوشتيان و له خويندا گه وزانديان. ريك
هات و هاوار و پارانه وهى ئه م كچه به سته زمانه دووباره له گوپى
سوهه يلدا ده زرينگايه وه و به پروونى ده يدت كه چۆن خوينه كه ي
جوگه له ي به ستووه و به كو لان و بهرده م ماله كانى شاهيندا غلور
ده بيتته وه. له و ده مه دا حه كيم سوهه يلى پير ئه سرينه كانى دابه زين
و دلۆپ دلۆپ له سه ر ريشه سپيه كهيدا ده نيشتن و لانه يان
داده نا. جه للاده كان دواى چه ندين قسه و گوته ي ناشيرين هه رسي
تفهنگه كانيان ئاراسته ي لياى تازه لاو كرد و سوهه يلى حه كيميش
هيچ ده سه لاتىكى نه بوو جگه له وهى نزا بكات و سزاى خودا به

بیری جه لادده کاندا بهیڻیته وه. حه کیمی پیر بویرانه له بهردهم
لوهی تهنه کانه کاندا راده وهستا و کچهی ده خسته پشتی خویه وه
بوئ وهی بهر نهو بکه وی و لیای تازه لاو نه مرئ، لی ئه مه بیسود
بوو، چون گهر گولله کان بهر حه کیمیش که وتبان دوا جار لیاش
رزگاری نه ده بوو له بهر دهستیان.

پیاوه کان مشتومری ئه وه یان بوو که کامیان بیکوژی و ئه م
شه رده ده ست بخا، حه کیم و کچهی ژاکا ویش ساتی زاریان
نه ده وهستا له ویرد و خویندنه وهی ده قه ئاینیه کانیا.

له کو تاییدا جه لادده کان بریاریان دا له ئاته کی یه که وه بوهستن
و هه رسی به یه کجار و له یه ک کاتدا گولله کانیا پروه و کچه
بته قینن، ئه مه ش بوئ وهی هه رسی شه رده فی کوشتنه که یان پی
بپری و له یه ک کاتدا کچهی بهسته زمان به گوللهی هه موویان
رؤحی ده ربچی. ئه و ده مهی خاتوو لیا ویرده کانی به کو تا هیئا
به بویریه کی یه کجار زوره وه خوی له پشتی حه کیمی پیر لادا
و له بهردهم هه رسی برا کهیدا چه شنی کیوکی داکوترا و چه قی.
برایه کانی هه رسی نیشانه کانیا راست ده کرد به ره و سه ری کچه
و دهستیان له سه ر په له پیتکهی تهنه کانه کانیا توندتر ده کرد.

کچهی ژاکاو له دواساته کاندا به بی وستی خوی پییه کانی
ده له رزین و رهنگی پتر تیک ده چوو. بو دواين جار ئاوړیکی
به لای حه کیم سوهیل دایه وه و گوتی:

تۆ دُنْیای له جیهانه که ی دی نِیِر دراوی مه زن ده بینم؟

سوهه یلی حه کیم که فرمیسکی ورده ورده له چاوان داده بارین به هیمنی گوتی:

به لّی دُنْیام کچم، تۆ یه کِیک ده بی له شه هیده کان و زۆر به زوویی به خزمه تی ده گهی.

حه کیمی پیر قسه کانی تهواو نه کردن جه لّاده کان ده ستیان به په له پیتکه که وه ناو میسکی کچه ی ژا کاویان پرژاند و ده شتاییه که یان سوور کرد له خوین.

یه کیکیان خیرا تفه نگه که ی به ئاراسته ی حه کیم سووراند، لّی براکه ی لّیی هیئایه خوار و گوتی: کاریکمان به کوشتنی ئه ودا نییه و با برۆین لّیره.

سوهه یلی حه کیم به بینینی ئهم دیمه نه به تهواوی تاسا و جهسته ی بیتاقه تی وه کو سه رما بردوویه ک ده له رزی و ئه ملاو لای ده کرد که ده تگوت له پۆژیکی باسریشک^(١) دایه و ریشه سپیه که ی سه رپاکی ته ر بوو بوو.

جهسته ی بّی گیانی کچه ده تگوت هه مان جهسته ی بّی گیانی دّلا رایه و له نیو ئاپۆرای خه لکه که دا که وتوو، لّی خوینی دّلا را به نیو خه لکی داده پۆیی و خوینی لیا به نیو بیابانه که دا. سوهه یلی

(١) باسریشک: باو پۆران، بارینی به فر و باران له گه لّ بادا.

حه کيم بهرگه‌ی ئه‌و ديمه‌نه‌ی نه‌ده‌گرت و كه‌وته سهر چۆك، ئه‌و له‌ ترسی ئه‌م ديمه‌نانه‌ خۆی له‌ ته‌واوی خه‌لكی ون كردبوو، كه‌چی له‌م بياپانه‌شدا هه‌شتان كوشتن و جودایی يه‌خه‌ی به‌ر ناده‌ن.

خوینی سووری لياي داماو چه‌شنی جۆباريک به‌ ره‌وانی رپی ده‌کرد، له‌گه‌ڵ خۆل و تۆزی بياپانه‌كه‌دا ئاویتته‌ و ده‌ست له‌ملان بوو بوو. به‌ زوبانی حال ده‌یگوت ئه‌وه‌تا دايكه‌ گه‌رامه‌وه‌ و تا ده‌هات توندتر باوه‌شی به‌ خۆله‌كه‌دا ده‌کرد و ده‌تگوت له‌ رۆژی ئه‌زه‌له‌وه‌ يه‌كتريان نه‌بينیوه‌. سوه‌یلي حه‌کيم چاوه‌کانی خستنه‌ سهر يه‌ك و به‌ ئاشکرا ده‌يدیت كه‌ چۆن به‌هۆی ئه‌م خوینه‌ سووره‌وه‌ بياپانه‌كه‌ هه‌زاران نه‌سرین و سۆسه‌ن و وه‌نه‌وشه‌ و چارانچه‌قیله‌ی^(۱) ده‌رکردوه‌ و ههر چوار لای رازاوه‌ته‌وه‌. ئه‌سرینه‌کانی حه‌کيمیش له‌گه‌ڵ خوین و گله‌كه‌دا يه‌کیان گرتوه‌ و گوله‌کان نه‌شونوما پی ده‌که‌ن.

ئای ئه‌م بياپانه‌ ره‌ق و وشکه‌ چۆن له‌ چاو ترووکانيکدا هه‌زاران گۆلی ره‌نگ ره‌نگ و رازاوه‌ی ده‌رکرد! دووباره‌ له‌به‌رده‌می حه‌کيم سوه‌یيلدا گۆليکی سوور بۆوه‌قوربانی، دووباره‌ جه‌للاده‌کان چاویان به‌ جوانیه‌کان هه‌لنه‌هات و خونچه‌یه‌ك كه‌ تازه‌ پیی خستبوویه‌ سهر خۆلی ژيانه‌وه‌ له‌ ره‌گ و ریشه‌ ده‌ریان هه‌نا. دووباره‌ رقیان به‌سهر ئه‌ویندا زال کرده‌وه‌، دووباره‌ له‌ به‌رامبه‌ر عیشقدا درنده‌بیان نواند.

(۱) چارانچه‌قیله‌: گۆله‌ سووره‌.

به لّی خاتوو لیا که تهاوای رۆمانه که ی به دهستی خۆی
 نووسیوو له ویدا درنده کان کردیانه نیچیر و کو تاییان به وهه ناسانه
 هینا که بهم دوا بیانه تهنی له گه لّ ناوی خودادا دههاتنه ده ری،
 وه لّی ئەم کچه له دواساته کانیدا بر دیه وه و بهر له مردنی ئەوینه
 گه وه که ی دۆزیه وه. سوهه یلی حه کیم به چاوی پر له ئەسرینه وه
 له سه ر چۆک هه لّسایه وه و ورده ورده به ره و ژووره بچوو که که ی
 وه ری که وته وه و گۆزه یه ک ناوی له گه لّ خۆی هینا و به جهسته
 خویناویه که ی دا کرد و هه ر له ویدا به ته نیا گۆری بو هه لّکه ند و
 به جله کانیه وه ناشتی. وه لّی سه یر له وه دا بوو ئەو ده مه ی حه کیم
 چوویه وه مالّی هه رچه نده سه یری کرد و چاوی گپرا رۆمانه که ی
 نه دۆزیه وه، له وه سه راسیمه بوو که ده بی کّی له و ماوه کورته دا
 سه ردانی ئەو مالّی کرد بی و ئەو ده فته ره ی بر دبی!

دوا ی ناشتنی کچه نزیکه ی کا ژیری گۆره که ی جی نه هیشته
 و خه ریکی خویندنه وه ی ده قه ئاینیه کان بوو له سه ری. له نکاو
 هه سته به نزیک بوونه وه ی که سی کرد و ئاو ری دایه وه، بی نی
 تازه لاویکی جوانی خاوه ن ریشیکی ته نک و رو خساریکی سپی
 و سوور لّی نزیک بوویه وه و سه لامی لیکرد. حه کیم سوهه یل به
 زوویی تازه لاوه که ی ناسی و وه لامی سه لامه که ی دایه وه.

گه نجه که به په شوکاویه وه پر سی: ده توانم بزانه ئەمه گۆری
 کّی یه؟ پیده چی که سی که تازه لیره کو ژرابی و ئەم خوینه زۆر
 ته ره؟

سوهه یلی حه کیم به نه رمی وه لامی دایه وه: دانیشه کوږم بالا،
من پرسیار ټکت لی ده کهم، نه گهر وه لامت دامه وه پیت ده لیم
گوږی کی یه.

بالا به سه رسامیه وه: ماشه لا له تو قوربان، چون تاوا یه کسه ر
ناومت زانی و تو کی؟! پیده چی یه کی بی له دوستانی خدا!

+ واز له وه بینه کوږم، هیچم لی مه پرسه و ته نیا پیم بیژنه وه
شوهه بوچی چووی بو مالی خاتوو لیا، خو تو که سیکی دیندار
بووی؟

بالا له گهل هم قسه یه دا هینده ی دی واق بوو به پیاوه پیره که دا
و خیرا دهستی به گریان کرد و گوتی: سویندت بو ده خوّم نه وه
فیل بوو لیم کرا. نه و شوهه تیل یکم بو هات و که هلم گرت یه کی
له براکانی لیا بوو به گریان وه گوتی:

به داخه وهم بو ئیوه بالا، زوږم حه ز ده کرد خوشکه کهم به دلی
خوی شووی کردبا، وه لی دووباره به داخه وه که برا گه وره کانی
ناهیکن. من برای بچو وکی نه وم و هیچم له گه لیان پی ناکری.
نه وان ئیستا لیان له ژووره که ی خویدا به ستوته وه و ده یانه وه ی
به چه قوه موو گیانی زیوال زیوال بکه و به نازاریکی زوره وه
بیکوژن. تکت لی ده کهم وه ره و رزگاری بکه له دهستیان،
وه ره و منیش یارمه تیت ده ده م، ته نی وه ره و با بینه دوو که س
و به لکو بتوانین هم به سته زمانه رزگار کهین له دهستی هم

درندانه. تڪايه بالا يه ك سانیهش دوامه كهوه و وهره ژيانیک
 رزگار بکه. ئەم رپویه هیئنده به فیل و گریانوه قسهی ده کرد که
 هیچم نه بینى و خیرا دهستم دا چه قویهك و هه لهاتم به رهو مالیان
 و پروانیم ده رگاکه که میکی والایه و خیرا خۆم به ژووری دادا.
 ئەو دهمه ی چوومه ژووری سه یرم کرد هه موو ژووره کان تاریکن
 و تهنی پرووناکیه کی کز له ژووریکی سه ریډا وهدی ده کری،
 بویه به زوویی چووم بو ئەوی و ههستم پراگرت دهنگی هیچ
 نه دههات، وهلی بینیم مرویهك له ویډا خه وتبوو. به هیمنی ناوی
 لیام هیئا و کچه خه بهری بوویه وه و زوو زانیم فیلم لی کراوه.
 له و کاته دا براهه کی هاته ژوور و چهند فیشه کیکی ته قاند، وهلی
 تهنی دانه یهك به قۆلم كهوت و خیرا له په نجه ره که خۆم هه لدا و
 رزگارم بوو.

سویندت بو دهخۆم نه نیازیکی خراپم هه بووه و نه بو بینینی
 لیاش چووبووم. من که سیکم له بنه ماله یه کی ئاینی پهروه ره
 بووم و هه رگیز به دوای هه وه سبازیدا نه گه پراوم، لی ئەو فیلبازه
 هیئنده حالى منی په ریشان کرد هه ر بیرم بو ئەوهش نه چوو که
 برایانی ئازان^(١) ئاگادار بکه ممه وه.

ئەو دهمه ی بالا قسه کانی ته و او بوون حه کیم سو هه یل پرووی
 له گۆره که کرد و گوتی: ئیستا دلت داکهوت خاتوو لیا، زانیت

ئەم لاوه فیللی لی کراوه و تاوانبار نییه؟ که واته به ئارامی بخهوه کچم، ئومیدم وایه ئیستا له خوشترین جیگا کان بی.

بالا له گه‌ل ته و قسه يه‌دا له شويني خويدا رهنگي په‌ري و به
گريانه وه پر به زاري هاواري كرد: نااااااااااااااااااااا. حه كيم سو هه‌يل
دهستي بولا وه كه برد تا ژيري بكاته وه، لي ته و له تاوي نازاره كه ي
هه‌لها ت و رووي له دهشت و چولا ييه كه كرد و ون بوو له چاوان.

رۆمانه که به چاپ دهگه یه ندرئ

ئارا کوری مامۆستا سیراجه، لهو لاهه چاپووکانه یه که له شاری ئهخته ر دهژی و باوکی یه کیك بوو له هه کیمه گه وره کانی ئهوی و ئیستا له زیاندا نه ماوه.

شه ویکیان خه به مامۆستا سیراجی باوکیه وه ده بیئ و پپی ده لئ: کوری شیرینم..... دییه که هه یه به ناوی قه تار، پرسیار دهر باره بکه و بیدۆزه ره وه. رۆژی سیشه ممه راسته وخۆ دواي عه سر لهو دییه دا ریک لهو شوینه ی خه لکه که زبل و خاشاکی تیدا فری ده دن مندالیکي موو زه رد ده بیئ که ده فته ریکی پپییه. به هه ر نرخیک فروشتی ده فته ره که ی لی بکه ره و به چاپی بکه یه نه. ئه وه ش بزانه که نووسه ره که ی ناوی هه کیم سو هه یله.

ئارا چه ند جاریک له خه وه که ی راده په ری و هه مان خه ون ده بیئ ته وه و تیده گا که ئه مه ده بی شتیکی گرنگ بی بویه باوکی به م چه شنه جه ختی له سه ر ده کاته وه.

به یانی رۆژی یه کشه ممه ده چیته لای ره نجی هاو پی و خه وه که ی بۆ ده گیریت ته وه و به یه که وه ده که ونه پرسیار کردن لهو دییه. دواي ئه وه ی پرسیار له چه ندین مری شاره زا ده که ن دییه که ده دۆزنه وه، لی ئه م دییه نزیکه ی چوار کاژیر به ئوتۆمبیل

له ئه ختەر دوور بوو، جگه له مهش ئهم لاوانه ده بوايه سيشه ممه
رېك دواى عه سر له ویدا بن.

رهنج يه كيك له هاوړيكانى به ناوى ئه حمه د تیده گه يه نى كه
ئۆتۆمبیلی ههيه و هه رسی له رۆژى ديارىكراودا به ره و قه تار
وه رى ده كه ون. دواى ماندوو بوونىكى زۆر و چهند كاژيريك
برينى ئهم رپيه تووشه^(۱) له كۆتاييدا بهر له عه سر ده گه نه شوينى
مه به ست و به پرسىار كردن جىگای زبل و خاشاكه كان ده دۆزنه وه.
ماوه يه كى زۆر هه رسى له ویدا راده وه ستن و هيج شتى نابین و
چ منداڵ به م ناوه دا رانا بوورى و له خویان وه رز ده بن. له پر دا ئارا
روانى رېك هه مان منداڵى موو زهرد كه باوكى له مه رپه وه دوا بوو
به به رده مياندا رابورد و ده فته ره كه شى به ده ستى راستيه وه گرتبوو،
ویده چوو ته مه نى له ده وری دوانزه سالى دابى. ئارا كه ئه مه ی بينى
خيرا به را كردن بوى چوو، منداڵه كه ئاوپرى دايه وه و ترسى لى
نيشت كه ده فته ره كه ی لى وه رگرى و به زووى به سينگى خويه وه
نووساند و گوتى: تۆ كى كى كاكه؟ چیت لیم ده وى؟

ئارا گوتى: هيجمان ناوى كوپه جوان، ئه و ده فته ره ی ده ست
سه رنجى راكيشام، ئايا ده يفروشى لیت بكرين؟

+ ئه م ده فته ره ده لى؟ ئه مه چيرۆكى زۆر سه رنج راكيشى
تیدايه و له شويىكى سهر به ده ستم هیناوه و شتيكى ده گمه نه.

ئەو رۆژە ھەندىك باسى ئەو دەفتەرەم بۆ كاك شوڤش كرد، ئەو گوتى بۆ منى بىنە بە پىنج ھەزار لىت دەكړم. ئىستا خەرىك بوو بۆ ئەوم دەبرد.

لە گەل ئەم قسەيەدا خىرا رەنج دە ھەزارى لە گىرفانى ھىنايە دەر و گوتى: ئىمە دە ھەزارت پى دەدەين، بە پىنج مەيفروشه.

+ ھەر بەراستى دە ھەزارم پى دەدەن! ئەى گەر زياترى كرد؟ ئارای مامۆستا سىراج پىنج ھەزارى ترى رە گەل دەيە كە خست و گوتى بگرە ئەمە پانزە ھەزار و دەفتەرە كە مان پى بدە، دەنا درەنگمانە و دەرۆين و تۆش ناچار دەبى بە پىنج بيفروشى.

كاتى مندالە كە ئەمەى بىست خىرا پانزە ھەزارە كەى وەرگرت و دەفتەرە كەى پىدان و بە راكردن گەرايەو مالى نەبادا پەژيوان ببنەو. دياربوو مالىان تۆزىك لە لای راستى زبلكە كە بوو. ئەو دەمەى ويستيان بگەرپىنەو رەنج گوتى:

راوہستە ئارا، من لە شتىكدا مەراق بووم، ئەو مندالە گوتى لە شويىكى سەير بە دەستم ھىناو، تۆ بلىى لە كويى ھىنايى؟

+ بابە ئەو كەى كارى ئىمەيە، دەفتەرە كە مان دەست خست و با بگەرپىنەو.

- نا ئارا، دەبى بزائم ئەم دەفتەرە لە كويى ھاتووە كە ھىندە گرنگە بۆ مامۆستا سىراج، ئاخىر ئەو مامۆستای من بوو، شتىك بۆ ئەو گرنگ بى بۆ منيش گرنگە.

+ باشه ئه گهر ده لئي چاوه ري منداله كه ده كهينه وه بيته ده ري،
خو بينيت چووه كام مال.

هه رسي نزيكه ي كه كاژيري تر له ويذا مانه وه تاوه كو مندال
هاته وه ده ري، ئه وه دهمه ي دووباره لئي نزيك كه وتنه وه مندال
ترسا و گوتي: پاره كه نه ما، دامه باوكم.

رهنج: پاره مان ناوي گيانه كه م، بهس ئه وه ندانه مان پي بلي ئه م
ده فته رت له كوي هينا؟

- نا حه زنا كه م بيدركينم، جيگايه كي زور سهير بوو.

+ كاكه ئه مه پينج هه زاري تر بگره و پيم بلي ده ي.

- زور باشه، له راستيدا من چهند روثيك له مه وبهر له
ماله وه زویر بووم و زور له لاديكه دوور كه وتمه وه. سه ره نجام
گه يشتمه ژووريكي بچووك كه له چولا ييه كدا بنيات نرابوو،
چوومه ژووري و كه سي تيذا نه بوو، ويده چوو بي خاوه ن بي،
چون هيچي وا له ماله كه دا نه بوو. له وي ئه م ده فته ره سه رنجي
راكيشام و له گه ل خومدا هينامه وه.

رهنج: ئيستا ئه م ژووره بچوو كه پيدانه زانيته وه؟

+ رهنگه پي بزانه وه، ئه گهر ده تانه وي به بره پاره يه كه ده تانبه م
بو ئه وي.

ئارا: برۆ رهنج وازی لی بینه، چۆن ئەم مندالەت لیماں فیری
پاره کرد. کاکه نامانەوی بمانبە ی ئاقل برۆرهوه مالی. وازیینه
برا ئیدی، باوکم تەنئ گوتی دەرەهه که بێنن و تەواو، کات زۆر
درهنگی کردووه و با بگه‌ریینهوه.

له گه‌ل قسه که ی ئارادا رهنج وازی له مناله که هینا و هه‌رسی
به دەرەهه که وه گه‌رانه وه ته‌ختر.

ئارا و رهنج ده‌ستیان به خۆینده‌وه ی تیانوسه که کرد و زۆر
سه‌راسیمه بوون پیی، چون سه‌رهاته که ی نیوی زۆر له چیرۆکی
مامۆستا سیراج ده‌چوو. ئەوان ده‌یانگوت ویده‌چی هه‌ردووک له
یه‌ك ئافزیمه‌وه^(١) هه‌لقولابن. به‌ زوویی له گه‌ل چاپخانه‌یه کدا رێك
که‌وتن تاوه‌کو رۆمانه که‌یان بۆ به چاپ بگه‌یه‌نئ. دوو لاوه که له
دانانی ناوی رۆمانه که‌دا دردۆنگ بوون، ئارا ده‌یگوت با ناوی
رۆمانه که (عاشقم نه‌وه‌ك درنده) بئ، وه‌لی رهنج ده‌یگوت (عیشق
نامری) ناویکی جوانتره. دوا ی تۆزئ مشتومر له کۆتاییدا رهنج
ده‌ستی له پێشنیاره که ی خۆی هه‌لگرت و به‌ ناوه که ی ئارا قایل
بوو.

هینده ی پینه‌چوو رۆمانی (عاشقم نه‌وه‌ك درنده) له شاری
ته‌خته‌ردا رێژه‌یه کی زۆری لی چاپ کرا و بلاوه ی کرد و هه‌موو
چین و توێژه‌کان له گه‌نج و پیر و مندال ده‌یانخوینده‌وه و به

(١) ئافزیم: کانیاوێکه که هه‌ر له به‌هاردا بژیه‌ته‌وه.

ماوهیه کی کورت له شاره که دا دهنگی دایه وه. رۆژانه خه لکه که
 پرسیاریان دهرباره ی نووسهره که ی ده کرد و کهس نهیده زانی
 سوهه یلی حه کیم کی یه. هیندیك ده یانگوت ئه مه نووسهریکی
 خه یالیه و هیج وجودیکی نییه، که سیک که نایه وی دهربکه وی
 به م ناوه خواز او وه ئه م کتیبه ی نووسیوه. هیندیکی تر ده یانگوت
 نه خیر سوهه یلی حه کیم نووسهریکی کۆنه و له ئیستادا ئه م
 به ره مه ی دۆزرا وه ته وه.

هه بوو ده یگوت ئه مه هه مان مامۆستا سیراجی نووسهری
 کتیبی (له عیشقه وه بۆ عیشقه)، لی ئه وه جیگای سه رنجه بۆچی
 ئارای کوری به ناوی باوکیه وه بلاوی نه کردۆته وه!

ئیدی هه رکه سه و قسه یه کی ده کرد و به جۆری له باب ته که
 ده دا، رهنج و ئاراش وهره ز بوو بوون هینده ی خه لک پرسیار
 نووسهره که یان لی بکا.

له کۆتاییدا دوو لاوه که ناچار بوون برۆنه وه دیی قه تار بۆ
 دۆزینه وه ی منداله که، به لکو شوینی ئه م خانوو بچوکه یان پی
 بیژی و بتوانن زانیاریه ک دهرباره ی حه کیم سوهه یل وه ده ست
 بینن. دووباره منداله که یان دۆزیه وه و توانیان به بره پارهیه ک که
 له وه ی جاران پتر بوو قایلی بکه ن تا له گه لیان بی بۆ ئه و ژووره
 بچوکه ی ده فته ره که ی لیبوو.

منالّه که له خوښی پاره که ره گه لیان که وت و چون جیگا که ی به ته وای له یاد نه مابوو دواى نزیکه ی دوو کاژیر له گه ران توانیان ژووره بچوو که که بدوژنه وه.

دواى دۆزینه وه ی مالّه که ی حه کیم سوهیل ئارا و رهنج مندالّه که یان وه ری کرد و له ده رگیان دا، هینده ی نه برد حه کیم هاته دهر و به خیر هاتنیکی گهرمی لی کردن و هینانیه ژووری، خیرا له بادیه که ئاوی بو تی کردن و ده ستیان به قسان کرد.

+ ماشه لا لهم میوانه جوانانه، دواى ئەم هه موو ساله ئەمه چه ند روژی که میوانم لی په یدا ده بن، ئاده ی ناوی خو تانم پی بیژن کوره کانم. ئارا هاته قسه: من ئارای مه وله ویم، کوری ماموستا سیراج، ئەو یه کی بوو له حه کیمه کانى ئەخته ر و له ژیان نه ماوه.

رهنج: منیش ناوم ره نجه و له ئیستادا قوتابیم، باوکی ئارا ماموستام بوو و هه ندی له وانه ئاینیه کانم له لا خویندوو.

+ یاخوا به خیری پی کوره کانم، پیم بلین چیتان له کتیبه که ی من کرد؟

له گه ل ئەم قسه یه دا ئارا و رهنج سه یریکی یه کیان کرد و زه رده خه نه یان هاتی، خیرا پریاندا ده ستی حه کیم سوهیل و ماچیان کرد و رووداوه که یان به ته وای بو گپراهه وه و به لنینشیان پیدا که هه موو توانیان بخه نه گه ر بو دۆزینه وه ی ئارتین و سه ریال.

ئەو پوژە ئەو دوو لاوہ لە گەڵ حە کیم سوھە یلدا ھیندە کاتیکی
ئارام و لیوانلیو لە چێژیان بردە سەر کە دەتگوت تازە ھاتوونەتە
ژیان. چوونەوہ ھەمان ئەو پوژانە کە مامۆستا سیراج دەژیا و
گوتە ی پر لە عیرفان و عیشقی دەخستە بەر گوێچکەیان.

بروایان بەخۆیان نەدە کرد ئیستا لە گەڵ حە کیمیکی وا گەورە
و نووسەری ئەو پۆمانەن کە خەلکی ئەختەری بەخۆیەوہ مژوول
کردووە. سوھەیلی حە کیم لە گەڵ لاوہ کاندای زۆر باسی مامۆستا
سیراجی کرد و ئاماژە ی بەوہدا کە لە گەڵ ئەو پە یوہندیەکی
پتەویان ھەبووہ لە جیھانی پۆحدا.

تا عەسریکی درەنگ لە گەڵ حە کیم سوھە یلدا پرووینشتن،
بە ئینیان پێدا کە سەردانی بکەنەوہ و پۆمانە کەشی بۆ بینن و
نیشانی بدەن. بە یانی زوو ئەو دەمە ی سوھەیلی حە کیم خەریکی
پەرسستشە کانی بوو دەنگە دەنگ و ژاوە ژاویکی زۆری لە دەرەوہ
کەوتە بەر گوێ و خێرا دەرگا کە ی والا کرد بۆ ئەوہ ی بزانی چی
لەویدا پروودەدا.

حە کیم ھەر لە گەڵ کردنەوہ ی دەرگا کەدا سەراسیمە بوو بە
بینینی ھەزاران خەلک کە تیکرا بەرەو ژوورە کە ی ئەو رێیان
دەکرد. زوو زانی ئەمە کاری ئارا و رەنجە ئەم حەشامەتەیان
لێی تیگە یاندووہ و بە تیکراییی بۆ دیداری ئەو ھاتوون و تازە
رێگایەکی بۆ دەر بازبوون نەماوہ. ئەو دەمە ی نزیک بوونەوہ ئارا

و رهنج که پیش‌ره‌وی خه‌لکه که‌یان ده‌کرد به ته‌واوی له‌هه‌کیم
سوهه‌یل هاتنه‌پیشی و هاواریان کرد:

ئه‌ی خه‌لکی به‌شه‌ره‌فی ئه‌خته‌ر و ئه‌وانه‌ی له‌شاره‌کانی
تریش هاتوون، ئیم‌رۆ هه‌مووتان خو‌ش‌حال ببن و بیکه‌نه‌جه‌ژن به
ناسینی هه‌کیم سوهه‌یلی مه‌زن.

له‌گه‌ل ئه‌م گوته‌یه‌دا خه‌لکه‌که‌تیک‌را لیشاوی هینا و هه‌ر
هه‌مووی مۆبایل و کامیرا‌کانیان ده‌ره‌ینابوو تاوه‌کو وینه‌له‌گه‌ل
هه‌کیمدا بگرن، ئه‌مه‌جگه‌له‌وه‌ی چه‌ندین که‌نال و هه‌ستابوون
و په‌یام‌نێره‌کان هه‌ولی چاوپیکه‌وتن‌یان ده‌دا له‌گه‌لی، لی له‌به‌ر
جه‌نجالی و ماندوو‌بوون هه‌کیم ئاماده‌نه‌بوو ئه‌و رۆژه‌بو
که‌نال‌ه‌کان بدوی.

ئارا و رهنج له‌به‌رده‌میدا چه‌شنی شاخیک و هه‌ستابوون و یه‌که
یه‌که‌خه‌لکه‌که‌یان دینا پیشی بو ئه‌وه‌ی قه‌ره‌بالغی له‌ده‌وره‌ی
هه‌کیمدا پروونه‌دا و پرزه‌ی ته‌نگ نه‌بی. له‌وکاته‌دا رهنج
رۆمانه‌که‌ی دایه‌ده‌ستی هه‌کیم و پیرۆزبایی لی کرد، ئارای
مه‌وله‌ویش رۆمانی (له‌عیشقه‌وه‌بو عیشق) ی پیشکه‌شی
هه‌کیم کرد که‌له‌نووسینی مامۆستا سیراجی باوکی بوو و
ماوه‌یه‌کی که‌م بوو به‌چاپیان گه‌یاندبوو.

هه‌کیم سوهه‌یل دووباره‌هه‌ردوو کوره‌کانی ماچ کردن و
ده‌ست خو‌شی لی کردن. له‌نکاودا له‌ریزی پیشه‌وه‌ی ئاپۆراکه

پروانی دوو پیاوی ریش سپی به چاکهت و پالتویه کی ره شه وه
 وه ستابوون. چه کیم زانی ئه وانه سه ریال و ئارتین و خیرا به
 پروایاندا پیکه نی. له و ده مه دا هه ردوو به کرژیه وه^(١) رایان کرد و
 خویان به باوه شی چه کیم دادا و هینده ی یارایان هه بوو یه کدیان
 گۆشی و فرمیسیکیان به سه ر شانی یه کتردا پرژاند و دووباره
 به ئینی خو شه ویستی و برایه تیان بو تا هه تایه دووپات کرده وه.

ئارا دووباره پرووی له خه لکه که کرد و به دهنگی بهرز هاواری
 کرد: ئه ی خه لکینه، ئه وانه سه ریال و ئارتین و جوان چاویان لی
 بکه ن چۆن له گه ل مامۆستا که یاندا فرمیسک ده پرژن، زۆربه ی
 ئه وانه ی باسی عیشق و ئه وینتان بو ده که ن درۆزن، ئیوه ئیمپرو
 به چاوی خۆتان ئه م عیشقه گه وره و ئه وینه مه زنه بیین له نیوان
 مامۆستا و قوتابیه کانیدا ده گوزه ری. ئه م دیمه نه مایه ی ئه وه یه
 چیژی لی وه ربگیری و بو هه تا هه تایه نه وه دوای نه وه بگیپردریته وه.

له و ده مه دا چه کیم سو هه یلی پیر پۆمانه که ی له نیو ئاپورا که
 بهرز کرده وه و سی جار به دهنگی بهرز هاواری کرد: عیشق
 نامری... عیشق نامری... عیشق نامری. هه موو ئه وانه ی له م
 جیهانه دا ده بیین دهمرن، وه لی تاکه شتی که که نامری عیشقه.

خه لکه که تا درهنگان له لای چه کیم مانه وه و وینه یان له گه ل
 گرت و خو شه ویستیان بۆی ده ربیری، به ئینیان پیدای له شار

خانويه كى گه وره ي بۆ چى بكن و نه هيلن چيدى له م بيا بانه
 بئى. له كوتاييدا حه كيم سو هه يل خه لكه كه ي به رى كرد و داواى
 لى كردن كه ئيمرو له گه ل سه ريال و ئارتيندا ته نهاى بكن و گوتى:
 ئه ي خو شه ويستانم، ئيمرو له گه ل ئه م دوو برايه مدا جيم بهيلن
 و به يانى ئينشالا ئه گه ر ته مه ن رى گاي دا هه رسى به يه كه وه
 ده گه ريينه وه شار و يه كترى ده بينينه وه، لى ئيمرو زور شه كه تم
 و ناتوانم له مه زياتر چاوم به كه سى دى بكه وي و توانا كه م هه ر
 ئه وه نده يه. خو زگه ده كرا له گه ل هه مووتان يه ك يه ك دانيشم و
 گو ييى ستى ته واوى راز و گو ته كانتان بم، لى خو تان ده زانن كه
 پيرى مرو چه نده ماندوو ده كا.

داوى ئه وه ي ده شته كه به ته واوى له خه لكه كه چۆل بوو
 هه رسى چوونه ژوورى و دوو باره تير تير گريان و ده يان يادگارى
 تال و شيرينيان له گه ل يه ك هه لدايه وه.

هينده ي پينه چوو وينه ي حه كيم سو هه يل و دوو قوتابيه كه ي
 له كاتى باوه ش به يه كدا كردندا خرا نه سه ر پرووپه رى
 رۆژنامه كان، يه كى له و رۆژنامه نه له ناو نيشانه كهيدا نووسى
 بووى: له م وينه يه دا له وه فا رابمينه، يه كيكي ديكه نووسيبووى:
 ئه وين ته مه ن نازانى، يه كيكي ديكه يان: عيشق به ريشى
 سيبه وه چه ند جوانه. ئيدى هه ريه كه و به جو رى گوزارشتى
 له م جوانيه ده كرد.

درهنگانی شهو چه کیم داوای لیبوردنی لی کردن که نوینی له لا نییه و لیږدها ده بی هر که سه و له شوینی خویدا راکشی، لی هیچ کامیان خهویان نه ده هات و چیژیان له چرکه به چرکه ی پرونیشتنه که وهرده گرت. ئەوان ده یانو یست ته وای ئەم هه موو ساله ی له دووریدا به سهریان بردووه له شه وی کدا قهزا بکه نه وه و هه ریه که و ده یان و سه دان قسه ی بو ئەوی دیکه پیو و.

سوهه یلی چه کیم پرووی له سه ریال کرد و گوتی: برای شیرینم..... هه موو ئەو که سانه ی له م جیهانه دا خوشه ویستی ده که ن له م سی جوړه به ده ر نیین: ئاره زوو، به رژه وهندی، دلسوزی و خودایی. ئەو که سه ی له بهر ئاره زوو که سیکی خوشه وی هه ولی ته وای خوی ددها به ئاره زوو که ی بگا. ئە گه ر پیی گه یشت ئاره زوو که ی ده کوژیته وه و خوشه ویستیه که وجودی نامینی، خو ئە گه ر پیشی نه گه یشت ئەوا خوشه ویستیه که ده کوژیته وه به رق.

که سی به رژه وهندی خوازیش به رده وام له هه ول دایه بو وه چنگ خستنی خوشه ویسته که ی. ئەویش وه کو که سی یه که م ئە گه ر به دهستی هیئا کاری له گه ل ته وای ده بی و گری عیشقه که ی خاموش ده بیته وه، خو ئە گه ر له دهستی چوو وهره ز ده بی و ده ست له خوشه ویستیه که هه لده گری و چه شنی که سیکی ئاسایی لیی ده روانی.

ده توانی به چه ند نیشانه یه ك ئەم دوو جوړه كه سه بناسیه وه:
 هه میسه پیی ناخوشه ئەو كه سه ی خوشی دهوی قسه و گفتوگو
 له گه ل كه سیکی دیکه دا بکا و سوود له مرویانیکي دیکه
 وەرگری، هه میسه دهیههوی خوی سوودی پی بگه یه نی و چه شنی
 گوردیك^(١) له بهرامبهری دهرکه وی. له قسه و گفتوگودا منالانه
 ددهوی و سوودی ماددی زوره و ناتوانی هیچ سوودیکی رۆحی
 به خوشه ویسته که ی بگه یه نی.

هیچ کاتی ناماده نییه لهو كه سه توورهبی كه خوشی دهوی،
 هه رچهنده كه سی بهرامبهری هه له بکا ریگا به خوی نادا بوی
 راست بکاته وه، چون دلسۆزی نییه و ته نی بۆ ئارهزوو یا بۆ
 بهرژه و هندی ئەوی دهوی. تا بهرژه وهندیه که ی له ئارادایه له گه لته
 و هه رگیز به بینینی ئەم جوړه كه سه خودات ناکه ویتته وه یاد. زۆر
 جاران به پاره به هه موو شیوازیك کۆمه کیت ده کا بۆ ئەوه ی
 بتوانی دلت به دهست بی نی و بگاته بهرژه وهندیه که ی. هه رگیز ئەم
 مروقه حقی به وهدا نییه تۆ تاچه ند دینداری و له سه رچ ئاینیکی
 و پۆژی له رۆژان نایی ئامۆژگاریت بکا. ئەم جوړه مروقه ئە گه ر
 خوشی ویستی به ناوی گه وره و قه به ناوت دینی و خۆت به
 باشی دهزانی که ئەم ناو و نازناوانه شایه نی تۆ نیین. به چه شنی
 له گه لته ددهوی که له خۆت بکه ویتته گومانه وه و بیژی تۆ بلیی
 من هینده گه وره بم و نه مزانییی!

بابېينه سهر كه سى سييهم كه به دلسوزيه وه كه سيكى خوشده وئ
و عيشقه كهى عيشقيكى خوداييه، وه كو ئه و خوشه ويستيهى له
نيوان براكاندا ههيه، يان له نيوان قوتابى و ماموستا كهى دا ههيه
كه دهيهه وئ سوودى پئ بگهيه نئ و خه مخوريه تى.

ئهم جوړه خوشه ويستيه زور جار كو سپ و ته گهرى زورى
بو چئ ده بئ و شهيتانه كان هه ولى له ناو بردنى ده دهن و ده يانه وئ
وه كو دووه كهى ترى لئ بكه ن، وه لئ دواى چهندين ئيش و
ئازاريش ده بينى خوشه ويستيه كه وه كو خوى ده مي نيته وه.
ده زانى بو؟ چونكه ئهم خوشه ويستيه له سهر بنچينهى ئاره زوو
و بهرژه وهندى بنيات نه راوه تا پرووخئ، به لكو بنچينه كهى به
پته وى دانراوه. ئهم جوړه يان هه رگيز نامرئ، ئه گهرى كزبوونى
ههيه، وه لئ مردن نا.

+ ده توانى نيشانه كانى ئهم جوړه كه سه شم پئ بليى ماموستا،
بو ئه وهى به ته واوى له دووه كهى تر جياييته وه؟

- به سه رچاو سه ريال گيان، ئهم جوړه كه سه به بينينى خودات
ديته وه ياد، هه موو خه مه كانت هه لده گري و ته واوى ئيش
و ژانه كانت به هى خوى ده زانى. هيج كاتئ ليت بيزار نابئ
و هه ميشه له هه وائت ده پرسئ. له هه لده كانت خوش ده بئ و
بهرده وام هه وئ ده دا بو تى راست بكاته وه. پئى خوشه تو سوودت
پئ بگا، جا سووده كه له هه ر كه سيكه وه بئ. ئهم جوړه كه سهى

سپیه م سوودی پوچی زور زیاتره له سوودی ماددی، زور جارن
لیت تووره دهبی تاوه کو راستت بکاته وه. تا کوتایی له گه لته و
دهیهه وی تو که سپیکی چاکه خواز و له خودا نزیك بی. زور بهی
ئه و که سانه ی ئیمرو دهیانینی به دوا ی جوانیه وهن نهك عیشقی
راسته قینه. ئه و دولبه ره ی زورترین خه لکی له چوار دهور
دایه ئه گهر بی و جوانیه که ی لی بکه یته وه دهبینی له چهند
چرکه یه کدا که سی به دهوره وه نامینی.

که سانیك کار ده کهن بو ئه وه ی خوشه ویستی راسته قینه به
درنده یی نشان بدن و ئاره زووش به خوشه ویستی.

برای ئازیم.... خوشه ویستی مروقان داریکه و بهرده وام
له گه شه دایه، ئه م داره بو ئه وه ی به به هیزی بمینیته وه و
بهروبوومی باشی هه بی پیویسته جاروبار لق و پوکانی بقرتینی
و نه هیلی زور به ره و ئاسمان پروا. ئه و دهمه ی هیشتت زور پروا
ده بی چاوه پروانی شکانی بکه ی، ئه وه ش بزانه که چهن دی پرووی
له ئاسمان بی له کاتی قرتاندن و شکانیدا ئیشه که ی پتر ده بی.

هه له ی من ته نی ئه وهنده بوو که زور درهنگ لق و پوکانی
ئه و خوشه ویستی به بری که له گه ل ئیوه دا چیم کرد بوو.

حه کیم سو هه یل له نیو ئه م قسانه دا بوو پروانی واقیدار له لای
دهرگا که وه ستاوه و سه ری بهرداوه ته وه و هاتووه تا حه کیم لی
خوش بی. سو هه یلی حه کیم سه یریکی کرد و گو تی: ئیمرو له

هه موو ئه وانه خوڻ ده بين كه پوڙيڪ له پوڙان هه لئيان له گهڻ
 كروو وین و براهه تی و ئاشتی له گهڻ هه موو كه سيكي ئه م جيهانه
 راده گه يه نین.

له گهڻ ئه م قسه يه دا قیدار زه رده خه نه ی كرد و هاته نیو
 مه جلیسه كه روونیشته.

دوای ئه وهی شه و ته و او درهنگی كرد و هه رسی له جيگا كه ی
 خوڻان پالیان دایه وه، سوهه یلی پیر به دهنگیكي نزمه وه گوتی:
 پوڙيكيان يه كيڪ له فريشته كانی خودا له نیردراوی مه زن نزيك
 بوويه وه و پپی گوت: (كيټ خوڻ شده وی خوڻ شه بوی، وه لی بزانه
 پوڙيڪ لی جیا ده بیه وه). ئه مه کوټا قسه ی هه کیمی پیر بوو
 له م شه وه دا و ئیدی خه و چوویه چاوانی. به یانی كه سه ریال و
 ئارتین واگا هاتن و بانگیان كرد دهنگیكي نه بوو و بوټا هه تايه
 سوهه یلی هه کیم چاوه كانی ليك نان.

ته و او

ناوهړوڪ

- ته نيايي له تمهه نيكي پيردا ۱۱
- سهرده مي زيرين ۳۰
- به رهو دارمان ۶۵
- كچيك له ټيو بيستاني ته ماتان ۱۰۹
- شورشي كچان ۱۴۱
- عيشقه كه ي دلارا و گه رانه وي قيدار ۱۶۹
- ناهه ننگه كه ي سوهه يل و ناشتنى گوليكي سوور ۲۰۶
- (پاژي دووهم) ۲۳۵
- سوهه يلى هكيم و دوو قوتابيه كه ي ۲۳۵
- ژن هيناني هكيم سوهه يل ۲۹۸
- سهريال و پرووداوه دل ته زينه كه ۳۴۶
- روژه سه خته كه ي هكيم سوهه يل ۳۶۳
- ونبووني هكيم سوهه يل و كوټايي ۴۱۶
- گه ران به دواي ماموستادا ۴۲۶
- سى دپره كه ي ترى پيشه وا بوسپري ۴۳۷
- رومانه كه به چاپ ده گه يه ندرى ۴۵۹